

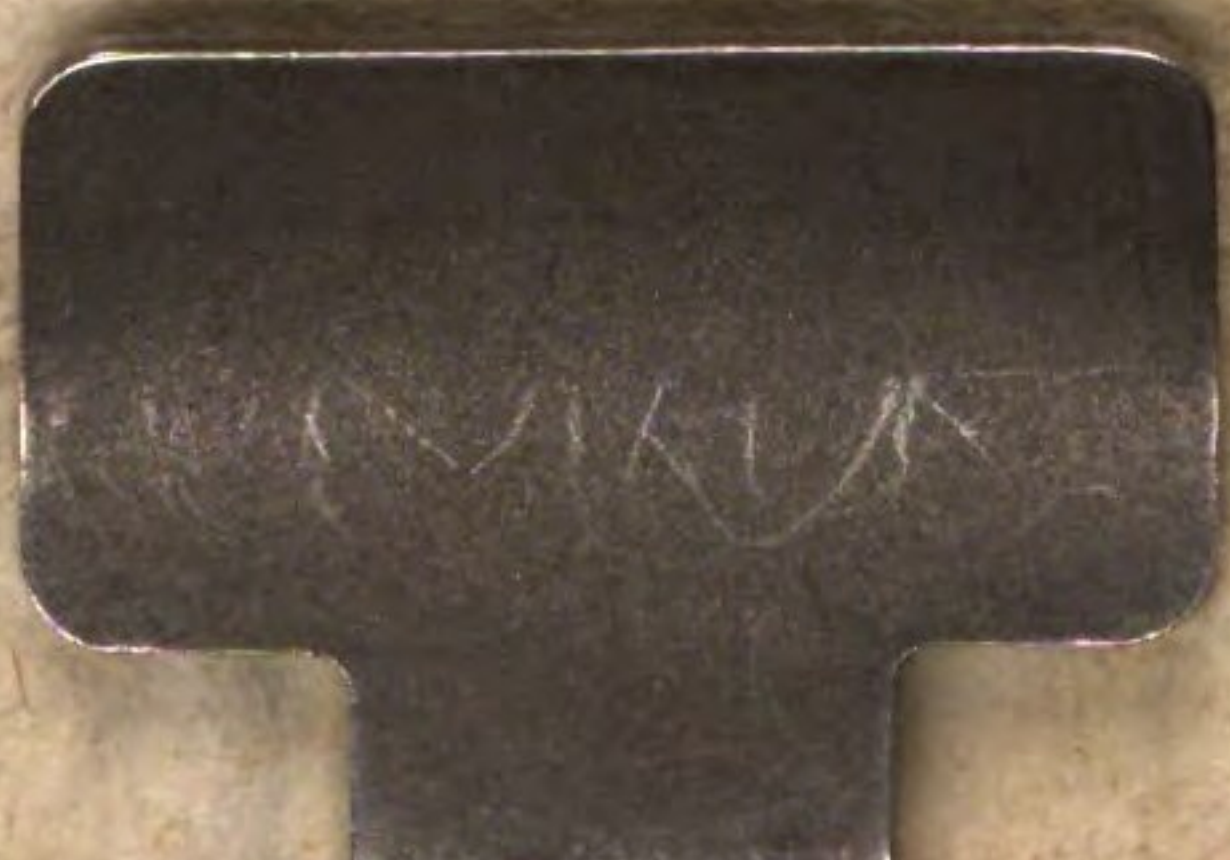
Epist. 66ⁿ

4°

Epistolarium

PA

1405

Εκδόσις Πατριάρχου τῆς Κωνσταντινῆς.
Ἰωάν. Τυπικὸς οἶκος.

Ἔτος 1864.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΡΙΟΝ

ΕΚ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΡΑΝΙΣΘΕΝ

ΚΑΙ ΤΥΠΩΘΕΝ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΥΟΝΤΟΣ Τῆ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ-

ΤΟΥ ΚΑΙ ΘΕΙΩΤΑΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙ-

ΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ

ΠΡΟΣΦΩΝΗΘΕΝ ΔΕ

ΤΟΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΦΙΛΟΜΑΘΕΣΙ ΝΕΟΙΣ.

Ἦδη πρῶτον ἐκδίδοται.

Ἐν τῷ τῷ Πατριαρχείῳ τῆς Κωνσταντινουπό-
λεως Τυπογραφεῖα.

Ἐτὶ 1804.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΡΙΟΝ

ΕΚ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΡΑΝΙΣΘΕΝ

ΚΑΙ ΤΥΠΩΘΕΝ

ΜΑΤΡΙΑΡΧΕΤΟΝΤΟΣ ΤΗΣ ΠΑΝΑΤΙΝΤΑ

ΤΟΥ ΚΑΘ' ΕΠΙΣΤΑΤΟΥ ΟΙΚΟΥ ΜΕΝΤ

ΤΟΥΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΤΟΝΤΟΣ

ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ

ΠΡΟΦΕΤΗΝ ΔΕ

ΤΟΥΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΟΙΚΟΜΕΝΕΣ ΚΕΡΕ

ΗΝ ΠΡΟΦΕΤΗΝ ΚΕΡΕ

Εν τῇ τῇ Πρωτοτύπῳ τῇ Κωνσταντινῇ.

ἔτος Τυπογραφῆς.

ἔτος 1804.

Ο ΕΝ ΙΑΤΡΟΦΙΛΟΣΟΦΟΙΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

ΤΟΙΣ ΠΑΙΣΙ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Η Τῶν ἐπιστολικῶν τύπων σπᾶδὴ ἢ μελέτη ἀνγκυαία εἶναι εἰς ὑμᾶς μετὰ τὴν γνῶσιν τῆ ὁρθῶς λέγειν ἢ γράφειν νέοι Φιλομαθέστατοι! τῆτο μὲν, ἐπειδὴ χρησιμεύειν τὰ μάλιστα αὐτοῖς βιωτικοῖς πράγμασι, μετὸ νὰ διαλεγώμεθα πρὸς ἀπόντας, ἢ ἐξηγώμεν τοῖς μακρὰν τὰς ἰδέας μας. τῆτο δὲ ὡς προγύμνασματι εὐχερὲς εἰς τε τὴν Ῥητορικὴν ἢ τὴν Λογικὴν, τὰ ἀναγκασιότατα τῶν μαθημάτων ἢ ἑξῶν, δι' ὧν διανήνοχε τῶν ἀλόγων ὁ ἄνθρωπος.

Ἐν ταῖς Ἐπιστολαῖς ἔχῃ ἥττον ἢ ὅν πάσαις ταῖς πολιτικαῖς ὁμιλίαις παρὼν πείρονται διὰ τινος ἕξεως, δὸς εἰπεῖν Φυσικῆς, ἢ οἱ τρόποι τῆς ῥητορείας ὁμῶς μετὰ τὰ καλὰ τῆς λόγου τὰ εἰς τὴν παιδῶ συμβαλλόμενα. ἢ οἱ μετὰ σκέψεως ἢ κρίσεως συλλογισμοὶ ὁμῶς μετὰ Φιλοσοφικὰ νοήματα, ἢ ἰδέας διαφόρες. διὰ τῆτο ἢ πρέπει νὰ ἐξεργαζώμεθα διὰ τῆς τέχνης ἀκριβέστερον τὰ Φυσικὰ προτερήματα, ἀκολουθῶντες ἐπωφελῶς τὰ ἴχνη ἢ τὰς τρόπους τῆς Φύσεως, τὰς ὁποῖας ὅσοι ἐμυμήθησαν ἔσφαλαν πολὺ ὀλιγώτερον εἰς τὰ νοήματα τῶν ἐπιστημῶν ἢ τὰς θεωρίας.

Ἐν ποιετῶ σοχασμῶ φανέται συντεθειμένον ἢ το Ἐπιστο-

Λάριον τὸ ἡμετέρον ἐκείνου Φιλοσόφου Θεοφίλου τῆ Κορυθαλέως.
κατὰ τὰ γόνιμ' δηλαδὴ τῆς Ῥητορικῆς. Ὁμοίως καὶ τινες ἄλλαι
Ἐπιστολαὶ ἀνέκδοτοι ῥητορικῶς ἀναλελυμένα, σύνθεμα, ἢ λέ-
γεται, τὸ σοφιστὴ Λιβανίου. Ἀλλ' ὅσον διὰ τὴν εὐροίαν ἢ ποι-
κιλίαν τῶν τε Φιλοσοφικῶν ἢ ἠθικῶν νοημάτων, διὰ τὸ εὐσε-
βὲς τὸ Φρονήματος, τὴν πληθύν ἢ σαφήνειαν τῶν περὶ τῶν ἢ
διαφόρων ἐπωφελῶν ἰδεῶν, πρὸς δὲ ἢ διὰ τὴν γλαφυρότητα τῆς
Ἑλληνικῆς φράσεως τῆς παρ' ἡμῖν ἤδη ὄν χρήσει, θαυμάζεται
ὑπερβαλλόντως τὸ Ἐπιστολᾶριον τῷ κοιδίμῳ ἐκείνῳ Ἡρώος Ἀλε-
ξάνδρου Μαυροκορδάτου τῷ ἐξ ἀπορρήτων, ἀνδρὸς Ἑλλήνου, Φιλο-
σόφου, ἢ τὰ πολιτικὰ δεινῷ, πολλῶν τε ἀνδρῶν εἰ-
δότας ἄλλα, καθ' Ὁμηρον, ἢ νόον ἐγνωκότες, ὡς ἢ ὁ ὢν τῷ τέ-
λει τῷ βιβλίῳ αὐτῷ προσεθεὶς ῥητορικώτατος τῷ ἰδίῳ λόγῳ δη-
λοῖ. τῆτον δὲ τὸν Ἀλέξανδρον ἐμιμήθη, ὡς ἔοικεν, εἰς τὸ ἐπι-
στολικόν ἢ ὁ υἱὸς αὐτῷ Νικόλαος, ὁ ἢ Αὐθώτης χρηματίσας
Μολδοβλαχίας.

Οὕτως ὅν ἀναγκαῖα εἶσα ἢ τῶν ἐπιστολικῶν τύπων σπευδὴ καὶ
μελέτη. ὁμῶν ἄλλα δὲ ἢ ἀναγκαιοτέρα ἢ δι' ἐντελεσέρας τινὸς
διδασκαλίας τε ἢ ὑποδειγμάτων ἐξίς αὐτῶν, πρέπον ἦτον νὰ
προσφέρωμεν κατὰ τὸ παρὸν εἰς ὑμᾶς τὰς Φιλομαθεῖς νέας τῶν
Ἑλλήνων Ἐπιστολᾶριον καλῶς συντεθειμένον, διὰ νὰ γυμνασθῇ-
τε εἰς αὐτὸ εὐθὺς μετὰ τὰ γραμματικά. Δὸν ἐδυνήθημεν ὁμῶς
νὰ εὐρωμεν πλέον συμφώνως εἰς τὸν σκοπὸν μας, παρὰ τὰς Ἐ-
πιστολάς τῶν ἀνω εἰρημῶν τοιούτων ἢ τηλικέτων Συγγραφέων.
Ὅθεν ἰδὲ ἢ συλλέξαντες αὐτάς εἰς ἓν ἐκδίδομεν ἤδη πρὸς γύ-
μνασιν τῶν ἀρχαρίων. Ἐλπίζομεν δὲ ὅτι καθὼς μὲ τὴν ἐκδοσὶν
τῆς γραμματικῆς, μὲ τὸ νὰ ἐξηγῇθῃσαν ὅσον τὸ δυνατόν αἱ ἄ-
σκημοι ἐκείναι φωναί, εὐκολύνθῃ ὅπως ὁ τρόπος τῆς βελτιώσε-
ως τῶν πρωτοπείρων μαθητῶν. ὕτω θέλει διορθωθῇ ἢ ἢ μέ-
θοδος, ἢ ὁρθώτερον ἀταξία ἐκείνων ὅπως ἀμέτῳς μετὰ τὴν γραμ-
ματι-

ματικὴν, ἢ καὶ πρὶν νὰ τελειώσῃ αὐτὴν, συμβελεύει τὰς νέας
εἰς τὸ νὰ πάρει μαθήματα ὑπὲρ δύναμιν, χωρὶς νὰ γυμνασθῶ-
σι προτίτερα εἰς τὸ ὕψος τὸ ἐπιστολιμαῖον. Εἰ δὲ θέλετε καὶ ἄλ-
λας Ἐπιστολάς ἀναγνώσατε τὴν ἐν τῷ τελει τῇ Ἐπιστολαρίῳ αὐτῇ
Ἐπιστολὴν τῇ σοφωτάτῃ ἐκείνῃ Φωτίῳ τῇ Πατριάρχῃ.

Δέξασθε λοιπὸν Φιλοφρόνως καὶ αὐτὴν ἡμῶν τὴν προσφορὰν.
καὶ ἐντρυφᾶτε αὐτῇ γηθοσύνης, προκόπτοντες σοφίᾳ καὶ ἡλικίᾳ.
Πρὸ δὲ πάντων συγγνόντες ἐπὶ ταῖς ἀτελῶς δι' ἀπορίαν πεπραγ-
μένοις, ἀξιῶτατε ἡμᾶς εὐνοίας, καὶ βοηθείας μάλλον ἢ μομφῆς.
Οὐ γὰρ ἡ πάλῃ ἡμῶν πρὸς ἓνα, ἢ δύο, ἀλλὰ πρὸς πολλὰ, καὶ
πρὸς μεγάλα. Καὶ δὴ Κύριος κατὰ τὴν ἐμὴν καρδίαν. "Ἄλλως
καὶ Θεὸς Φίλον τὸ κατὰ δύναμιν.

Ἐρρώσθε.

Εμοὶ δὲ δόξη ὁ Θεὸς εἰπεῖν κατὰ γνώμην, ἢ ἀνθυμηθῆναι ἀξίως
τῶν δεδομένων, ὅτι αὐτὸς ἢ τῆς σοφίας ὁδηγὸς ἐστὶ ἢ τῶν σο-
φῶν διορθωτής. Ἐν γὰρ χειρὶ αὐτῆς ἢ ἡμεῖς ἢ οἱ λόγοι ἡ-
μῶν, πάντα τε φρόνησις ἢ ἐργατειῶν ἐπισήμη. Αὐτὸς γὰρ μοι
ἔδωκε τῶν ὄντων γνῶσιν ἀψευδῇ, εἰδέναι σύσασιν κόσμῳ, ἢ ἐ-
νέργειαν σοιχείων, Ἀρχὴν ἢ τέλος ἢ μεσότητα χρόνων, τρο-
πῶν ἀλλαγὰς ἢ μεταβολὰς καιρῶν, Ἐνιαυτῶν κύκλους ἢ ἀσέ-
ρων θέσεις, φύσεις ζώων ἢ θυμὸς θηρίων, πνευμάτων βίας ἢ
διαλογισμὸς ἀνθρώπων, διαφορὰς φυτῶν ἢ δυνάμεις ῥιζῶν,
Ὅσα τε ἐστὶ κρυπτά ἢ ἐμφανῆ ἔγνω. ἢ γὰρ πάντων τεχνίτις
ἐδίδαξέ με σοφία Ἐστὶ γὰρ αὕτη εὐπρεπές ἐρα ἡλίθ, ἢ
ὑπὲρ πάντα ἄσρων θέσιν, φωτὶ συγκρινομένη εὐρίσκεται προ-
τέρα. τῆτο μὲν γὰρ διαδέχεται νύξ, σοφίας δὲ ἔκ ἀντισχύει
καχία Σωφροσύνην γὰρ ἢ φρόνησιν ἐκδιδάσκει, δικαιο-
σύνην ἢ ἀνδρίαν, ὧν χρησιμώτερον ἔδωκεν ἐστὶν ὡ βίῳ ἀνθρώποις.
Εἶδεν ἢ πολυπείριαν ποθεῖ τις, οἶδε τὰ ἀρχαῖα ἢ τὰ μέλλον-
τα εἰκάζειν, ἐπίσταται σοφὰς λόγων, ἢ λύσεις αἰνιγμάτων
σημεῖα ἢ τέρατα προγινώσκει, ἢ ἐκβάσεις καιρῶν ἢ χρόνων.
Ἐκρίνα τοίνυν ταύτην ἀγαγέσθαι πρὸς συμβίωσιν, εἰδὼς ὅτι
ἔσαι μοι σύμβουλος ἀγαθῶν, ἢ παραινέσις φροντίδων ἢ λύπης

Σοφ. Σολωμ. κεφ'. ζ'. 15. 29. κεφ. η'. 7.

Η Μεις οἱ κατὰ τὸν ὑψηλὸν προσκυνητὸν Ὁρισμὸν ἀποκατα-
σταθέντες Συνεδικῶς Πιροσάται τῆς ἐν τῷ Πατριαρχείῳ τῆς
Κωνσταντινουπόλεως Τυπογραφίας δηλοποιῶμεν ὅτι τὸ παρὸν Ἐ-
πιστολάριον ἐκ διαφόρων ἐρανισθὼν, ἀνεφανίσθη ἡμῖν παρὰ τοῦ
ἐξοχωτάτου Ἀρχοντος Ἱατρῶ Βασιλείου, τῷ καὶ Ἐφέσῃ τῆς Τυ-
πογραφίας ταύτης. Καὶ ὥς μὴ περιέχον τί ὠαντίον τῇ ἀγίᾳ ἡ-
μῶν Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πολιτικῇ διοικήσει ἐκρίθη ἄξιον ἐκδόσεως
καὶ ἐλευθέρας πωλήσεως ἐν τοῖς ἐργαστηρίοις, ἅτε δὴ ἐσφραγισμέ-
νον πρὸς ἐνδειξιν καὶ ἀσφάλειαν.

α ω δ'. Ἰανὺς κ'.

Καλλίνικος Ἐλέω Θεῷ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως νέ-
ας Ῥώμης καὶ Οἰκεμονικὸς Πατριαρχης.

Ο' Ἐφέσῃ Διονύσιος.

Ο' Κυζίκῃ Ἰωακείμ.

Σκαρλάτος Καλλιμάχης Μέγας Διερμηνεὺς τῆς Ἱψηλῆς
Πόρτας.

Ο' Μέγας Λογοθέτης Ἀλέξανδρος Μάνος.

Ο' Μέγας Σκευοφύλαξ Κωνσταντῖνος Νέγρης.

11. Μὲν οὖν κατὰ τὸν ὅρον προσηγορεύοντες ὁρίσαντες
ἐκείνους ἐκείνους ἰσοστάτας τὰς ἐν τῇ ἰστορίᾳ
Κωνσταντίνου καὶ Εὐδοκίου καὶ ἄλλων ὁμοίων
προφορῶν ἐκ διαφόρων ἐκείνων, οὐκ ὀλίγον ὅτι
ἐκείνους ἄλλους ἰστορίας τὰς ἐν τῇ ἰστορίᾳ
προφητῶν τῶν κατὰ τὸν ὅρον τὰς ἐν τῇ ἰστορίᾳ
τῶν Εὐκλείδους καὶ τῶν ἄλλων ἐκείνων ἐκείνων
καὶ ἐκείνων τῶν κατὰ τὸν ὅρον τὰς ἐν τῇ ἰστορίᾳ
καὶ τῶν ἐκείνων ἐκείνων ἐκείνων.

Καὶ οὕτως τὴν αὐτὴν ἀξιωματικὴν Κωνσταντίνου καὶ
ἐκ τῶν κατὰ τὸν ὅρον τὰς ἐν τῇ ἰστορίᾳ
ὁ Εὐκλείδης ἀποδείκνυται.

Σημειώματα καὶ ἄλλες μικραὶ ἀποδείξεις τὰς ἐν τῇ
ἰστορίᾳ.

Ὁ Μὲν οὖν ἀποδείκνυται ὁ ἄλλος Μὲν
Ὁ Μὲν οὖν ἀποδείκνυται ὁ ἄλλος Μὲν.

ΕΚΘΕΣΙΣ
ΠΕΡΙ ΕΠΙΣΤΟΛΙΚΩΝ ΤΥΠΩΝ.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

Τῆς Ἐπιστολῆς ἡδὺ μὲν τὸ δημοτικόν, ἐπίχαρι δὲ τὸ κομψόν, αὐτὴ ἀπλότητι καὶ περὶ τὸ χρεῶδες ἀνάγκης ἀγχιῦρον. τὸ δὲ τῆς ὑπερυψίας, σοφισμῶν μὲν, ἔδω ἔτω Θεῶν, αὐτὴν ἀνθρώποις δῶρον. Βασανίζοντι δὲ ποικιλίας ἐκτὸς ἡἀληθές, καὶ τὸν. ἢ ὅσα πτερὸν ὄρνιθι. Φοιτῶσι γὰρ ἕκαστος διὰ τῶν ἐπιστολῶν, ἢ ἡρεμῶντες οἱ ἄνθρωποι, ἢ πράττειν αὐταῖς ἐνὶ διὰ τέτων, ἢ διαλέγεσθαι, οἷα πτερὸν ὑπηρετεῖν ἐκ αὐτῶν δέχεται ὄρνιθι. Ἀλλά πως ὁ περὶ τῶν λόγος τὰ νῦν κατημελησθαι δοκεῖ, ὑπὸ τῆς διεφθάρθαι τῶ χρόνῳ τὰ τῶν ἀρχαιτέρων περὶ τῶν συγγράμματα. ὅσα δὲ ἢ σώζεται μέχρι τῆς νῦν, παρ' ἐκείνοις κομιδῇ αὐτῶν παρόδω εἰρησθαι δοκεῖ, ἢ τὸ λίαν ἐπίτομον, ἀσύμφορα τοῖς νεωτέροις καθίστησιν. Ἐγὼ γὰρ πλείονα μὲν ἐκείνων, ἴσως δ' ἔδ' ἀσύμφορα ἐκθέσθαι περὶ αἰσώμαι. Παντοδαπῶν μὲντοι ὄντων, ἢ συμμίκτων τῶν ἐπιστολικῶν τύπων, ἢ περὶ πάντων ἡμῶν ἀπλῶς ἢ ἀληθῶς ἔσαι. τῆτο γὰρ ἢ χρόνῳ δεόμενον μακροτέρως, ἢ ἀνιάσθαι μᾶλλον τῶ μήκει, ἢ συνοῖσθαι ὑμῖν εὖ οἶδα. ἀλλὰ τὰς χρεώδεστερας, ἢ συνεκτικωτέρας, ὥσπερ κανόνας τινὰς ἐκθεσόμεθα, ἢ τῶν ἑκάστον, ἐφ' οὗτοι τῶν περὶ τὴν Ῥητορικὴν γειῶν ἀνοίσομεν.

Τὴν ἐπιστολὴν (ἥτις ἢ γράμμα ἢ γράμματα λέγεται, ὑποκορίζομαι δὲ, ἢ γραμματίον ἢ γραμματίδιον, ἔσι τε ὅπως τῶν ἐπῶν, ἢ πίνακα πτυκτὸν Ὅμηρος ἔρηκεν) ἀπὸ τῆς ἐπισέλλω παρῆχθαι προδηλον. ἔδω γὰρ ἔτως αὐτῇ ἴδον, ὡς τὸ ἐπισέλλεσθαι, ἢ μηνύειν τὰ τῆς ψυχῆς τῆ ἐπισέλλοντος πάθη, ἢ βελήματα, διὸ ἢ ἐκόντα ψυχῆς τινὲς τῶν πρὸ ἡμῶν ταύτην προσαγορεύσαι ἐκ ἰκνήσαν. Ἐσι δ' ὡς αὐτῶν ἐπὶ ἢ ἐπιστολῇ, ἀπόντος πρὸς ἀπόντα διαλέξεις, εἰ γὰρ ἢ πρὸς παρόντας ἔσιν ὅτε γράμμασι διαλεγόμεθα, ὡς πρὸς ἀπόντας μὲν τοῖς

Τὸτο ἡμῖν τεχνιτεύεται. Ταύτης ἡ θεωρία πολυποίκιλος τις ἐστίν, οἷά τε δὴ πᾶσιν ὡς εἰπεῖν ἀνθρωπίνους ἐφαρμωτρίσθης πράγμασι. Διέλοι δ' ἔμπης αὐτὴν σαφηνέας θηρευτῆς Ξυγγραφεὺς, εἰς δύο τὸ πρῶτον. τὸ μὲν γὰρ αὐτῆς ἐστίν οἷον ὕλη, τὸ δὲ οἷον εἶδος ἢ μορφή. Τέτο δ' αὖτο ὡς εἶδος μέρος δίχα τεμῶν, ἔκ ἂν ἀμάρτοις. θάτερον γὰρ ἐστίν, οἷον ἑσιῶδες, ἢ συστατικὸν τῆς ἐπιστολῆς. τὸ δ' οἷον παρεπόμενον τε ἢ περὶ ἐκείνο. Τὸ μὲν ἔν ἑσιῶδες μέρος τοῖς αὐτοῖς φιλοτεχνεῖται τάξεσι ἢ μορίοις, οἷς ἢ ὁ κατὰ Ῥήτορας λόγος, πλὴν ὅτι τὴν κατ' ἐκείνης ἀκρίβειαν παραιτεῖται.

Προσιμιάσασθαι γὰρ ἐστὶ ἢ ὡς ἐπιστολῇ, ἢ διηγήσασθαι μετὰ τὸ προσίμιον, ἢ προθέσθαι τὸ περὶ τοῦ λόγου. ἢ τέτοις τὰς ἀποδείξεις ἐπαγαγεῖν, κατασκευάζοντας τὸ οἰκῆον, ἢ τὰ τῶν ἐναντίων ἀνασκευάζοντας. οἷς ἅπασιν, ἡνίκα δεόν, ἢ αὐξήσιν ἐπιθείης, παραδείγμασιν, ἰσορίας χάριτι, παροιμιῶν εὐτραπείᾳ, μύθων ψυχαγωγία, φιλοσοφίας γνώμας, ἢ σοφῶν ἀνδρῶν ἀποφθέγμασιν, ἅπερ ἄρμα ἢ κάλλος ἐ τὸ τυχὸν τῷ λόγῳ χαρίζεται. Τὰ δὲ τῆς Ἑρμηνείας τὴν τῶν ἐπιστολῶν ιδέαν (ὡς δοκεῖ φιλοστράτης) ἀτλικοσέραν, μὲν συνηθείας φαίνεσθαι προσήκει, συνηθεσέραν δὲ ἀτλικίσεως. τὸ γὰρ ὑπερατλικίζειν. ἢ πέρα μέτρα φιλοτεχνεῖν τὸ αἰμύλον, ὡς ἐπιστολῇ ὀχληρὸν, ἢ μερακιῶδες, τὸ δὲ ἀκόρητον, ἢ ἐς τὸ παντελὲς ἀκαλλώπισον, ἄχαρι ἢ ἡδονῆς ἐκτός. Δεῖ τείνουσιν ἀμφοτέρων φεύγοντας τὴν ἀμετρίαν, τῷ μέτρῳ καλὰ τυγχάνειν. ἢ ἢ φησὶν ὁ Θεολόγος, σχηματίζοντας μὲν, ἀλλ' ἔκ ἀπερυθριακῶς. ἐπιρρύθμιζοντας δὲ ἢ κοσμήοντας, τῷ ἀκοσμήτῳ δοκῶντι, ἢ ὅτι ἐγγυτάτῳ τῷ κατὰ φύσιν. Σαφηνέας δὲ ἢ ὡς ὁ φιλόστρατος, ἀγαθὴ μὲν ἡγεμὼν παντὸς λόγου, μάλιστα δ' ἐπιστολῆς. ἢ γὰρ ἀσάφεια ἔχ' ὅπως ἀνιᾶ τὸν ἀκροώμενον. ἀλλὰ θῆ ἢ τὸν γράφοντα ἐκπίπτειν παρασκευάζει τῷ πρέποντος ἐπιστολῇ χαρακτῆρος. σαφῶς δ' ἐρμηνεύσομαι, ἢ ἔξω εὐτελείας, ἂν τῶν νοηθῶτων, τὰ μὲν κοινὰ κοινῶς, τὰ δὲ κοινὰ κοινῶς φράζωμεν. τῇ δὲ σαφηνείᾳ τῷ πλείονος συμπεπλέθω, ἢ συνεζεύχθω τὰ συναμφοτέρω μέσως. ὡς μήτε διὰ τὴν σαφηνείαν ὑφίστασθαι τε ἢ δια-

λύεσθαι· μήτε διὰ τὴν συντομίαν ὑπερσφίγγεσθαι· ἢ ἐς τὸ γριφῶδες μεταπίπτειν. ὅλως δὲ μήκως ἐπιστολῆς μέτρον ἔστω ἡ χρεία· ὅτε γὰρ μακρολογητέον, ἔνθα τὰ πράγματα μὴ πολλὰ, ἢ μηκύνειν δεόν· ἔνθα πολλὰ, ἀλλὰ μετὰ κόσμῳ· τὸ μὲν ἔν ὅλον εἶπεν. Γαίῳ δὲ χαίρει ἡ ἐπιστολὴ χαρακτῆρι, ἐξ ἰσχυρῆς τε ἢ γλαφυρῆς συγκεκραμμένῳ. Πάντα δὲ ταῦτα ὡς ἀριστα διαθείης, εἰ συνορᾶν ἱκανῶς ἔχης· ὅς τις ποτ' εἴη ὁ ἐπιστέλλων, ἢ πρὸς τίνα, ἢ τίνες ἀμφοτέρωθεν τῶν ψυχῶν αἱ διαθέσεις, ἢ ἡ ἡθὴ, ὅποιον δὲ τὸ ἀξιωματικὸν τὸ πρὸς ἀλλήλους, ἢ ὕψος, ἢ ὕφεσις· τέτοις γὰρ καταλλήλως, ἢ γνώμη, ἢ σχηματισμός, ἢ ἐρμηνεία, ἢ σαφήνεια, ἢ μήκος ἐπιστολῆς, ὅσον ἐγχωρεῖ παρὰ τὴν ὅλην συναπαρτίζονται· διὸ ἢ πρὸς τὸ μεγαλοπρεπέστερον, ἢ δυνότερον ἢνίκα δεόν ἀποκλίνειν τὸν ἐπιστολικὸν χαρακτῆρα ἐκ ἀπηγόρευται.

Συμβάλλεται δὲ τὸ τὰς σχέσεις εἰδέναι ἢ διαθέσεις, τῷ τ' ἐπιστέλλοντος, ἢ πρὸς ὃν ἡ ἐπιστολὴ ἔμετρίως, ἢ πρὸς τὰς ἀξιοχρέους τῶν ἀνδρῶν προσαγορεύσεις, εἴτις ποικίλλειν βέλεται, ὅπερ ἤδη τῷ ἐτέρῳ μέρει ἐστίν, ὃ περὶ τὴν ἐπιστολὴν ἔφημιν, ἢ ἐκ ὑσιῶδες, εἰς δ' ἀναφέρεται, ὅσα τε προλέγεται τῆς ἐπιστολῆς ἢ ἐπιλέγεται. Οἱ μὲν ἔν παλαι γράφειν ἀρχόμενοι, χαίρειν ἴδὲ φίλως ἐκέλευον· καί τοι ἴδτω ἄλλως ἐωθινὸν ὅν τοις Ἑλλησι πρόσρημα. Ἐν ἐπιστολῆς δ' ἀρχῇ πρῶτος κεχρησθαι λέγεται ὁ Ἀθηναίων Δημαγωγός, ἢ μετ' ἐκείνον πολλοὶ προτάττοντες τέτρε μετὰ τὸ τῷ γράφοντος ὄνομα, ἢ τῷ πρὸς ὃν τὰ γράμματα ἐπέμπετο τὸ ὄνομα, ἢ τὴν ἰδιάζουσαν προσηγορίαν ἐνίοτε, ὡς Ἰσωκράτης Φιλίππῳ Μακεδόνων Βασιλεῖ χαίρειν, ἢ Δημοσθένος τῷ Βελῇ, ἢ τῷ Δήμῳ χαίρειν. Πλάτων δὲ, τὸ μὲν χαίρειν ἀποδοκιμάζων, ἀντ' αὐτῷ τὸ εὖ πράττειν ἐσῆγε, ἢ μετὰ τὸν Πλάτωνα συχνοί, ὡς Πλάτων Δίῳ εὖ πράττειν, ἢ Ἀριστοτέλης Ἀλεξάνδρῳ εὖ πράττειν. Πολλοὶ δὲ πρὸς τέτων, οἱ περὶ Πυθαγόραν ἀλλήλοις ἐπιστέλλοντες, τὸ ὑγιαίνειν προὔγραφον, τέτο κοινὸν καὶ κείνοι ἡγόμενοι, ψυχῆς τε ἢ σώματος εὖ διακειμένων σύμβολον· ὡς τὸ εὖ πράττειν ὁ Πλάτων. Εἰσὶ δὲ οἱ ἢ τὸ εὖ διαγινῆναι προτάττειν, Ἐπικέρω προσέ-

μοντες κονηγητῇ. ὃ πάνυ μὲν τοι εὐκρίνεται. Τῶν δ' ἐν ἑξῆσι τῷ δο-
κῶν. χρήσασθαι ἐν ταῖς τῶν γραμμάτων ἀρχαῖς. τὴν χυδαίων τῶν καθ'
ἡμῶν ἀδολεσχίαν ἀποποιουμένους, ἐμὴ περὶ διὰ συνήθειαν ἀπαρέσκειν
τοῖς πολλοῖς διουλαβόμεθα. ἐπὶ τέλους δὲ πάντες ἔρρωσθε ἔγραψαν.
πολλοὶ δὲ ἢ εὐτυχῆτε ἔλεγον ἢ εὐτύχη. ὡς Δημοσθένος ἐν ταῖς
πολλαῖς, ἢ πλάτων. εἰσὶν οἱ ἢ τὸ χαίρειν ἐπὶ τέλους ἐχρῶντο.

Τὴν δὲ παντοῖαν σχῆσα ἢ ἐπιστολὴ, ἢ ὑδενὶ λόγῳ περιληπτὴν.
ὃδ' ἀπλῆς εἰκότως ἢ εὐκρινὺς τετύχηκε τῆς κατ' ἐκείνην διαμερέσεως.
ὅτι μὴ τῆς ἀπὸ τῆς τέλους. καθ' ὃ, διαμερουμένοις τρεῖς ἡμῶν ἀναφαίνον-
ται τῶν ἐπιστολικῶν τύπων κοινότητες. τρεῖς τρεῖς τῶν κατὰ Ῥή-
τορας λόγων ἰσάριθμοι γένεσιν. Ὅσαι γὰρ σκοπὸν πέπεισθαι τὸ
καλὸν, ἐπαινεῖσθαι μὲν ὃ ὠκείωται τῷ τῷ, ἢ ψεύγεται ὅσα ἀλλότρια τῷ
Ἐπιδεικτικῷ γένους εἰσὶ. ταύτης εἰσὶ τῆς Φατρείας τύποι. ὁ Ἐγκω-
μιαστικός, ὁ Ἐπαινετικός, ὁ Ἐρωτικός, ὁ Εὐκτικός, ὁ Συγχαρηστικός,
ὁ Ψεκτικός, ὁ Τωθαστικός, ὁ Εἰρωνικός, ἢ ἄλλοι. Ὅσοι δὲ τῷ δι-
καίᾳ σοχαζόμενοι ὑπεραπολογεῖν μὲν τῶν ἐξημμένων ἴαται, φέρονται
δὲ κατὰ τῶν ἀντικειμένων, ἐκ ἀπεικότως εἰς τὸ Δικαιικὸν ἀναγά-
γοις. ταῦτα δὲ εἰσὶ, ὁ Κατηγορικός, ὁ Οὐκιδιστικός, ὁ Απειλητικός,
ὁ Μεμπτικός, ὁ Ἐνστατικός, ὁ Απολογητικός, ὁ Προφασιστικός, ἢ
ἄλλοι. Τῷ Συμβουλευτικῷ δὲ προσάψεις γένει, τὸν ἑαυτῷ τῷ
Συμβουλευτικόν, τὸν Προτρεπτικόν, τὸν Παραμυθητικόν, τὸν Ἀπο-
τρεπτικόν, τὸν Αἰτητικόν, τὸν Συστατικόν, ἢ ἄλλος. Ὁ δ' Ἀφηγη-
ματικός, ἢ Ἐξαγγελτικός, διαφέρει λόγῳ ἢ τοῖς τρεῖς ἐγκρα-
λέγεται γένεσιν. ἡμῶν γὰρ εἰς γνώσιν ἀφορᾷ, ἢ συμβαλὴν, τῷ Συμ-
βουλευτικῷ εἰσὶν ἴδιος. τῶν γὰρ παρεληλυθότων ἢ γνώσις ἐπὶ τῶν
μελλόντων προδηγετὶ πρόνοιαν. εἰδὲ διὰ μαρτυρίαν γίνεται, (ἐστὶ γὰρ
ὅτε ἢ μαρτυρίαι γραφόμεναι πέμπονται) τῷ Δικαιικῷ εἰσὶν οἰκῆος.
ἡνίκα δὲ μοχθηρίαν τινὸς, ἢ ἀρετὴν διεξέρχεται, τῷ τ' αὐτὸ τέλος
ποιέμενος. εἰς τὸ Ἐπιδεικτικὸν ἀνήκει.

Τῷ ἐπιδεικτικῷ γόνους τύπος πρῶτος περὶ Ἐγκωμιασικῷ.

Ἐγκώμιον μὲν ἔν, εἰσὶν, (ἢ Φησὶν Ἀριστοτέλης) προαιρέσεων, ἢ

πράξεων ὠδέξεων, ἢ λόγων αὐξήσις, ἢ μὴ προσόντων ὠοικείωσις. Ἐγκωμιάζονται μύθοι, πολλάκις, ἢ ζῶα, ἢ πόλεις, ἢ φυτά, ἢ λα-
μῶνες, ἢ ποταμοί, ἢ αἱ τῷ ἔτις ὦραι. ἀνθρώπων δὲ, διαφερόντως
τῶν ἄλλων, κόσμος οἰκῆος ἐστὶ τὸ ἐγκώμιον. Ἰλη δὲ οἰκιοτάτη ἐγκω-
μίων ἀνθρώπων, σοφία, φρόνησις, σωφροσύνη, ἀνδρεία, δικαιοσύνη,
ἢ αἱ λοιπαὶ τῶν ἀρετῶν, αἱ διὰ τῶν ἰδίων ὠερχεῶν δηλῶνται, ἢ θαυ-
μάζονται. λαμβάνεται δὲ ἕκ ἀπὸ τέτων μόνον, ἀλλὰ ἢ τῶν τῷ σώ-
ματος, οἶον, κάλλος, ῥώμη, εὐεξίας, ὑγείας, ἢ ἀπὸ τῶν ἐκτὸς,
οἶον, πατρίδος, γυναικός, ἀνατροφῆς, περιουσίας χρημάτων, κτημάτων,
ἀφθονίας, ἀξιομάτων, φίλων, ἢ τῶν ὁμοίων, οἷς ἅπασι χαίρομεθα
εἰς ἀπόδειξιν ἀναφέροντες τῶν τῆς ψυχῆς ἀγαθῶν, ἢ τῶν κατὰ προ-
αίρεσιν.

Σκεπτέον δὲ πρῶτον Φρονημαζομένοις, ὅπως τὸ τοῖς
τοιούτοις παρομαρτῆν, τῆς κολακείας ὑποπτον ἀποκρυσώμεθα. ἔξο-
μω δὲ τῷτο, εἰ δείξωμω ἀπὸ τῷ προσήκοντος ἢ τῆς ἀληθείας εἰς τὸ
γράφειν ἐνάγεσθαι. μὴ ἀπατάσθαι λέγοντες τῷ φίλτρῳ, ἀλλ' ὁ-
φιλομῶν ἀπονέμειν τοῖς τοιούτοις τὴν εὐφημίαν, ὥστε οἱ τὰ ἐκείνων
οἷα τε ὄντα ἢ τῶν λίαν δυσαρέστους εἰς ἐγκωμίων ὑποθέσιν διεχίρειν.
ἢ τοῖς πολλοῖς, ἢ τοῖς σοφωτέροις ταῦτα δοκεῖν περὶ τῶν κατορθω-
μάτων ἐκείνων λέγοντες. πλὴν εἰ μὴ τις εἴη παντάπασιν ἀναισθητός,
ἢ λίαν ἀγνώμωνως ἔχῃ. Ἰποβυάδωμω, εἰμὲν ἐκ τῆς πρώτης τῶν
ἀγαθῶν μερίδος, λέγοντες, ὅτι μεγάλα, ὅτι πλείστα πεποίηκω, ὅτι
ἀρετῇ ἰδίᾳ, ἢ ὅτι ἔδωκας, ἢ πάνυ ολίγοι τοσαῦτα ἢ τηλικαῦτα ἐργά-
σασιντο. Εὐπορήσωμω δὲ ἢ ἐκ τῶν ἐναντίων ἐγκωμιάζειν. δεικνύντες
τὰ ὠνήσια, οἷς εὐργασαι, αἰσχρα, ἀσυμφορα, ἐπιψογα, ἢ τὰ ὁμοία.
Ἐκ δὲ τῷ δευτέρῳ μέρει τὰς ἀποδείξεις τῶν ἐγκωμίων θηρώμενοι, ἐ-
ρεμω, ὅτι χαρίωτα, ὅτι εὐγυνὸς ψυχῆς εἰσὶν ἐλεγχος, ἢ ἡδονὴ μὲν
ἀποκρύπτει ἢ σείρειναι ἢ χάριτας. ἐπανθῆ δ' ἐπὶ πᾶσι τὸ τῷ ἡ-
θες σπασδαῖον, οἷς ἢ ἐπικῶς ἢ μετ' ἀρετῆς κεχρηται. ἐκ δὲ τῷ τρί-
τῳ, ὅτι ἀρετῆς ἀθλον ἔσχω, ἢ δῶρον τύχης, ἢ ὅτι φεύγοντα ὑπερί-
σχυσιν ἢ πρόνοια, ἢ ὅτι καλῶς διώκησε, δικαίως ἠύξησε, καλλὸν ἐ-
τίμησεν, ἢ παρ' αὐτῶν ἐτιμήθη. Συνεσάλλω μὲν ταῦς ὁἷον τε τὸ

ὡς ἐπιστολαῖς ἐγκωμίων. ἐδ' ἀπὸ πάντων ἅμα ἐλήφθω τῶν ἐρημύων
ὅτι μὴ κατ' ἀπαρίθμησιν, ἀλλ' ἀπὸ τῶν περιφανερῶν, ὧν εὐπο-
ρεῖται πρὸς ὃν γράφωμαι. καὶ οἷς αὐτὸν μάλιστα χαίρειν οἰόμεθα. Ἐ-
καστος γὰρ εἰς ἡδεται Φασί, τέτοις καὶ τιμώμενος γάννυται. Μιμή-
σασθαι δὲ ἡμῖν ἔξεστιν ἐπὶ τῷ παρόντος Ἰῶν Ἰελιανὸς Ἰὴν μ'. πρὸς Ἰ-
άμβλιχον. τὴν ἰδ. πρὸς Λιβάνιον. τὴν ἡ. πρὸς Γεώργιον. Συνεσίξ
τὴν γ'. τῶν πρὸς Ἐκελετιανόν. καὶ δ'. καὶ λ. α'. καὶ τῶν ἄλλων συ-
χνάς. Συμπερανθεὶς δὲ ἐγκωμιαστικῆς χαρακτῆρος ἐπιστολὴν δεξιῶς
ἡτοίμαζονα ἀγαθὰ εὐχαίμενος, ἢ διαρκείαν τῶν προσόντων, ἢ ἀναρ-
ρήσει τῶν μελλόντων, ἢ ἐρωτήσῃ διαπορητικῇ περίτινων, μάλιστα πα-
ραδόξῃ διτάζων, ἢ γνῶμῃ καὶ παροιμίᾳ Ἰνὶ προσφυῶς ἐπαγομῶν τῷ
λόγῳ, καὶ τοῖς τοῖστοις.

Υπόδειγμα.

Οἱ μὲν πολλοὶ σε τὸ γένος, καὶ πλεόντων θαυμάζουσι, καὶ τὴν ἐπὶ πᾶ-
σιν ὥσπερ ἐν Φθόγγοις εὐαρμοσίαν τῆς σώματος, οἱ δὲ ὑπὲρ τῆς πολ-
λῆς καὶ τῆς τρίβωνος, τὸ καὶ ἐπὶ τέττων εἰδῶναι σωφρονεῖν. καὶ ὡς τοσαύτη
τῶν ἔξω εὐροία, μὴ περιορᾶν τὸ τῆς ἡδύς φιλόσοφον. Ἐγὼ δ' ἐν καὶ
ταῦτα θαυμάσας ἔχω, σφόδρα γὰρ ἂν εἴην ἄτοπος, ἐκείνο μὲν τῶν
σῶν ὑπεράγαμαι, τὸ ὑψηλὸν τῆς παιδείας, καὶ ἔχῃ ἡκιστα τὸ ὑπέροχον
τῆς φρονήσεως, ἀεὶ καὶ μόνον χαρακτηρίζειν πέφυκε τὴν τελεωτάτην
ὡς ἀνθρώποις εὐγένειαν. ἀμφοῖν δ' ἐν σοὶ ἔτῳς ἐς ἄκρον συνέδραμον,
ὡς εὐδὲν θάτερον, οἷα γὰρ ἐπὶ σοὶ φύσις, καὶ τέχνη φιλοτιμῶσά με-
ναι, τῆς ἐν ἑκατέρᾳ δυνάμεως τὴν ἐπίδειξιν πεποιήκασιν. ἀλλ' αἰ-
μεν, ὅσον εἶχον φιλοτιμίας ἐκκενώσασαι, ἑδετέρα πρὸς ἑτέρας πα-
ρευδοκίμηται. σὲ δὲ ἔλαθον νικητὴν ἑαυτῶν ἀποδείξασαι. τὴν μὲν γὰρ
ὑπερπαίει τῷ ἰάχῃ τῆς φύσεως. Ἰὴν δ' αὖ φύσιν, διὰ τὴν παίδευ-
σιν, ὅς ἐστιν καὶ ἀμφοῖν ἑκατέραν.

Ἄλλο.

Κωφὸς Φασὶν ἀνὴρ, ὃς Ἡρακλεῖ σόμα μὴ παραβάλλοι. ἐγὼ δὲ
τὸν μὴ πείραν τῶν σῶν ἐγκωμίων λαβόντα, καὶ μᾶλλον κωφόν, ἢ βάλ-

σκανον ἔποιμι. ἄτω γὰρ αἱ σὰι πᾶσιν ὡς ἔπῃν ἀρεταὶ πανταχῶς δια-
 τεθρύλλονται, ὡς ἡ αὐτὰ δὴ τὰ ἄψυχα ζωπυρήσκειν ἂν. τὰ σὰ πρὸς
 ἐγκώμιον ποιηταῖς εὐφημέμενα. τί γὰρ τῶν σῶν ἔκ ἐπαινετόν; ἢ
 μάλλον ἔπῃν, τί τῶν ἐπαινεμένων ἔκ ὧ τοῖς σοῖς; τὸ νηφάλιον, τὸ
 κόσμιον, τὸ τῷ ἡθὺς Φιλάνθρωπον, τὸ ὑπὲρ τῷ δικαίᾳ ἐλευθέρου
 ἀγῶνας, ἢ λόγους, τὸς ὑπὲρ τῆς ἀληθείας παρήμῃ, ὧν ἕκαστον ἐξήρ-
 κει ἢ μόνον τοῖς ἔχουσι πρὸς ἐγκωμίων ὑπόθεσιν. Ἐμοὶ δὲ τὸ αὐτο-
 σαύτη τῶν ἐλληνικῶν καταπτώσει, ἢ τῆς τῶν κρατέντων τιρακνίδος
 ὁμότητι, μὴ ὅτι ζῆν ὑπὲρ τῶς πολλὰς ἀγαπήσαντα, ἀλλὰ ἢ δαλι-
 κὸν περιφρονῆσαι ζυγόν, ἢ ὧς τούτοις δεινὸς εὐέλπιν γεγονότα, ἐς
 τὰ τῆς Φιλοσοφίας ἀνακτόρια ἀπιδεῖν, τῆς εἰασθῆν ὑπερβολῆς εὐγε-
 νῆς φύσεως τεκμήριον κρίνεται. τὸ δὲ ἢ τούτῳ καταθαρρήσῃ πε-
 λάγη, τούτῳ τε ἢ τηλικέτης κινδύνους, ἢ πόνους ὑπενεγκεῖν, ἐφ'
 ᾧ τῆς ἀρετῆς ἐπίβουλος γυνόιο, ἔκ ὅπως εὐγενείας ἐσὶν ἔλεγχος, ἀλ-
 λά δὴ ἢ προαιρέσεως καλλίστης τε ἢ γενναυστάτης. τούτῳ τοῖς γενεῖν
 ἔχουσιν ὑψηλόν· τούτῳ τοῖς εὐφρονῶσι τὸ τιμαλφέςατον. ἐκείνο δὲ, ὅ-
 τι ἢ εἰς τέλος ἤκες τῷ κυνηγεσίᾳ, ἢ διὰ πάσης ὡς ἔπῃν ἐλθὼν ἐλευ-
 θέρῃ παιδείᾳ, ἢ εἰς αὐτὴν ἀναδραμὼν τῶν ἀρετῶν τὴν ἀκρόπολιν,
 τῷ καλλίστῳ τε ἢ καθαρωτάτῳ τῆς ψυχῆς, τῇ ἀκηράτῳ αἴγλῃ δια-
 τελεῖς ἐλλαμπόμενος, ἔκ ἔτι ἀνθρώπινον ἔγωγε θεῖον ἂν, ἀλλ' ὧν οἱ
 πάλαι θεῶς, ἢ θεῶν ἀπεκάλεον παῖδας. ἢ εἴθεοι ὥσπερ τοῖς λό-
 γοις τὴν πάλαι τῆς πατρίδος ἀνεκαλέσσω εὐκλειαν, ἔτω διὰ τῶν αὐ-
 τῶν ἐξεγένετο, ἢ τὴν λοιπὴν εὐδαιμονίαν περιποιήσασθαι.

Ἄλλο.

Εὔγε ἡ ποιήσις πτερὰ περιῆψε τοῖς λόγοις. ὅξεις γὰρ εἰσὶ θηρευ-
 τὰί τῶν καλῶν, ἢ φοιτῶσιν ἕκασταχόσε οἵπερ ἂν τὸς καλὰς αἰσθωνται,
 καὶ κείνοις τελευτῶσιν, ὅσα ἢ τὰς ὥρας οἱ μῦθοι φασὶ τῷ ἡλίῳ. ἢ δὲ ἀ-
 Φικέσθαι ἢ παρὰ σὲ ἐπείγονται. ἡδὴ γὰρ σε παρὰ τῆς φήμης ἐπύ-
 θοντο, ἱερὸν εὐτρεπίζεσθαι τῶν ἀρετῶν ὠδιδάτημα. ὅσαι τε διανοητι-
 καὶ, ἢ τῆς περὶ τὰ ἡθὺς Φιλοσοφίας τυγχάνουσιν, ὥσπερ γὰρ ἐν λι-
 μῶνι πολυανθῇ τῇ εὐγενείᾳ ψυχῇ, αἱ μὲν ἀνθῶν ἄρτι πισεύονται, αἱ

δὲ πέρυσιν τῶν καλῶν προκύψασαι. ἄλλαι δὲ καὶ καρπὸς ἤδη προ-
 ῶται. εἰσὶν αὖ καὶ πεπέρσες φέρονται. εἰς σφῶν μετάληψιν τῶν καλῶν
 διαγινῶσιν τὰς ἐρασὰς τῶν καλῶν. ταῦτα δαιμονίας ἐστὶ φύσεως τὰ
 γνωρίσματα. ταῦτα τῆς ἀτρεΐτης φιλοπονίας τὰ ἔκγονα. μικρὰ δὲ
 σε πρὸς ἑαυτὴν τῇ τύχῃ. (ἢ περὶ σέ ποσῆτον ἐσπείδασε) δαιμονίας ἐστὶν
 ἡ ψυχῆς τὸ τεκμήριον. τὴν λοιπὴν τῶν περὶ σέ χαρίτων ἀγλαΐαν, τὸ
 γυνῶν εἶναι παρήμι. τὴν γὰρ, ἵνα μὴ τὴ κατ' ἐπισολὴν μέτρα ἐκπέ-
 σουμεν τὸ δὲ, ὅτι καὶ πρὸ δηλός. ὧ γὰρ πατέρις μὲν, Ἀθηναῖος ἢ περι-
 φανέσας τῶν ἐλληνίδων, γονεὺς δὲ, οἱ τὰ πρῶτα καὶ ταῦτα φέροντες.
 ἡ νοὸς μὲν οὐκ ἔστιν ὅπερ τῆς πολλῆς. φιλοπονία δὲ εἰς χεῖρόν ὅπερ ἀπ' αὐ-
 τας. πῶς ἐκ εἰκῆς εἰς αὐτὸν ἀναδραμεῖν τῶν ἀρετῶν κολοφῶνα, ὡς
 οἶον τὸ εὐμαρῆστατα, ἢ παρ' εὐδοκίμῃσαι ἐ τῷ τυχόντι μέτρῳ τὰς καθ-
 ἡμᾶς. ἀλλὰ καὶ τὰς πράξεων ἐν λόγοις φησὶ πάντας, ἐστὶ γὰρ ἐστὶ
 διαμὲν τὸ γούος, ῥαδίως νικᾶν ὅσοι μὴ Ἕλληνες. παρὰ δὲ τὴν πα-
 τρίδα, τὰς Ἕλληνας. λαμπρότητα δὲ τῶν προγόνων, καὶ τὰς ἐκ τῆς
 Ἀττικῆς ὑπερπαίνν λογοῦσας. τοῖον δὲ καὶ φήμη μαντεύεται, καὶ λό-
 γος πειθεύσιν, ἢν εἰδὲ ψεύδεσθαι θεὸν ἔσαν, ὡς περὶ εἰδὲ τὰς λόγους ἀ-
 παταῖσθαι θέμις ἐστίν. οἱ καὶ νεῶς ἐπιβάντες. ἢ καὶ κόπῃς ἡφ' αὐτοῖς.
 ἢ ὁλοις ἰσίοις πρὸς σέ θέμεν. εἰς εἰδὲ εὐμενῶς δέξασθαι καὶ δοκῇ ἀν-
 θεσθαι τοῖς παρὰ σαυτὴ ἀναδῆσας, ἐπανικύαι παρὰ τὸν πέμψαντα κα-
 λεύσθαι. εἰδὲ ἀποδοκιμάσθαι, (ὅπερ ἀπείχεσθαι δίκαιον.) εἰδὲν αὐτοῖς
 ἀπειλήσομεν ἕτερον, ὅτι μὴ τὰς πτέρυγας περιέλωμεν, ὡς μήσοι δὲ
 ὅχλε γίγνυντο τῇ λοιπῇ ἀφικνέμεναι. ἢ πῶς καὶ ὅτιν ἐχέειν ὡς

"ΑΛΛΟ."

Οὐ μὰ τὰς λόγους αὐτὰς, ἐ τῆς τῶν ἐν ἀξιώμασιν εὐνοίας θερα-
 πευτῆς ἐγώ. εἰδὲ ἵνα σε τὴν δύναμιν καρπώσωμαι γράφω. ἐμπόρε
 γὰρ τὴν τοῦ ἀλλ' ἵνα μὴ τσοῦτος καὶ τηλικῶτος ἀνὴρ διαφύγῃ. καὶ τὸ
 πλέον, ὡς σε τὰς ἀρετὰς ἐξαγγέλας, γυνώμην τοῖς ἀκέραις ὀφθαλμοῖς.
 τίνα δ' ἐν καὶ ἄλλον οἱ λόγοι δι' εὐφῆμης μνήμης δικάως ἀγάγειν, ὅ-
 τι μὴ σέ; τὸν σώφρονα, τὸν καρτερικόν, τὸν φιλόανδρωπον, τὸν μέ-
 τρα φρονήσεως ἀνδρωπίνης κινήσαντα. ὁ μόνος, ἢ μετ' ὀλίγων, με-

χων Φιλόσοφος . ὅς βραχὺ δὲ παιδείας , διὰ τὴν φύσιν ἤττον δ' αὖ
 φύσεως , διὰ τὸ ἄκρον τῆς παιδείσεως . εὐρρόων μὲν τοῖς παρὰ τῆς τύ-
 χης ὑπὲρ τῆς πολλῆς , κέχρηται δ' ἔχως οἱ πολλοί . τοσῶτον μόνον
 ἀπολαύων τῆς πλῆθους , ὅσον ἀφοσιώσασθαι τῷ μετὰ σώματος βίῳ .
 τῷ λοιπῷ δὲ , Φίλοις τε καὶ γαστροῖς ἀνδράσι γινόμενος χρήσιμος . ἄλ-
 λοι μὲν ἐπὶ πατρίδος , ἢ γονέων μέγα φρονέει λαμπρότητι , σοὶ δὲ
 τέτοις ἢ ὑπὲρ τῆς πολλῆς ἀναβρύνεσθαι δυναμῶς , ἔδεν πρὸς τῆς ἀ-
 ρετῆς τίθεται . εὐδαίμων ἡ πόλις , ἥς ἀρχὴν κεκλήρωσαι . εὐδαιμόνων
 πατέρων παῖδες οἱ ὑπὸ σέ . ἢ εἰτινὲς εἰσι δαιμόνιοι φύσεις ἐπισατῆσαι
 τῶν πόλεων , (ὥσπερ ἢ εἶναι πιστεύεται) οἶμαι σε τὸν ταύτης ἔφορον
 λίσαν ἡτθῆναι τῇ παρυσίᾳ . καί σοι χάριν εἰδύαι τῆς ἀδολφτε ἢ ἐπι-
 μελῆς διοικήσεως , ἥς ὅσον ἐστὶν ὑψηλὸν τὸ ἀξίωμα , ἰοσαύτη ἢ ἡ παρ'
 αὐτῇ ὠφέλεια ἢ ὁ ἔπαινος . εἴα δὴ περὶ ἢ ποιητῶν , ἢ ῥητόρων τὰ εὖ-
 ματα πίμπλῃσιν . Ἀλλὰ σοὶ ἐπιμήκισον ἢ τῶν ἐλληνικῶν ἀρχὴ γέ-
 νοιτο , προάγοντι , ἢ συμπροαγομῶς αἰτελεώτερον .

Ἀπαντήσις πρὸς τὸν Ἐγκωμιασικόν .

Εἰ δὲ ἢ πρὸς ἡμᾶς ὁ ἔπαινος , τὴν ἐκ τῶν γεγραμμένων ἔχοντες ὕ-
 λην , ἀπαντήσομεν . ἢ εἰμὶν μείζον εἶη τὸ ἐκείνῃ πρὸς ἡμᾶς ἀξιωματι-
 κὸν , ἢ ἢ ὁμοιον , ἐρῶμεν , νεθεσίαν ἀντικρυς γράφειν τῆς φίλης ὡς ἔ-
 παίνε προσχῆματι . ἔχ' οἷοι ἐσμὲν , ἀλλ' οἷος ἔδει εἶναι διατυπῶντας
 τοῖς γράμμασιν . ἢ σκῶψαι βελόμῃον , εὐτραπελείας χάριν ταῦτα
 κομψεύεσθαι . ἢ ἔρωτι χαρίζομενον , ἐκπίπτειν εἰς τὸ ὑπὲρ ἀγαν τῶν
 περὶ ἡμᾶς ἐπαίνων . ἢ ἐπὶ λόγων δυνάμει φιλοτιμεῖσθαι . (ὅν ἢ ἐπ'
 αὐτῷ τέτῳ θαυμάσομεν) ἢ κρίνειν ἀφ' ἑαυτῆς τὰ τῶν ἄλλων , ἢ δι'
 ἡμῶν τὰ ἴδια ἐξαγγέλλειν . ἢ ἄλλῃ τε ἔνεκα . τὰ δὲ ἡμέτερα ταπει-
 νώσομεν ὑποκοριζόμενοι . Εἰδ' ἀπότινος τῶν καταδεεσέρων πρὸς ἡμᾶς ὁ
 ἔπαινος γνόιτο , χάριτας μὲν ὁμολογήσομεν ἐκείνῳ τῆς πρὸς ἡμᾶς εἰ-
 νοίας , ἐρῶμεν δ' ὡς εὖ ὅλως τὰ ἡμέτερα τριαῦτα , εἴα ἐκείνος κατέλε-
 ξον . ἀλλ' ἔτι ἢ τοῖσδε ἐστὶ , πάντως καὶ ἐκείνῳ κοινόν . τριαῦτα γὰρ
 τὰ τῶν φίλων .

Ὑπόδειγμα

Εὐδαίμονα τὸν τῆς Θέτιδος, ὃς Φιλίππου ἀπεκάλετο Ἀλέξανδρος, ὅτι Ὁμήρου ἐπαινέτε τετύχηκων· ἐαυτὸν δ' ὡς ἀτυχῇ ἀπωδύρετο, τοιαύτης Φωνῆς ἀμοιρήσαντα. ἢ ἦν τῷ Ἀλεξάνδρῳ ἢ τῷ Ὁμήρῳ ἢ χῶ (εἶγε παρῆν) αὐτάρκης πρὸς εὐδαιμονίαν· ὥσπερ ἀπῆσα, ἀφορήτης δυσυχίας ἐδόκει παρῆντος. Σὺ δὲ δύνασαι μὲν, ὅσα ἢ Ὁμήρος· λέγεις δὲ, εἰπερ ἐκείνος, χαριζόμενος ἔρωτι, ὅς τὸν χαμαὶ κέμων ἐμέ· τοσῶτον ἦσας ἀνω τοῖς γράμμασι, ἢ ἀνεπτέρως, ὥς μοι δοκῶ μηκέτι ἐπὶ γῆς βαίνειν. ἢ Μακεδόνας ἐκείνους μᾶλλον εὐδαίμονα ἔδειξας, σὺ τυχόντα ἐπαινέτε. ἢ μὲν τειαῦτα φρονεῖν περὶ ἑμαυτῷ πείθης οἷς λέγεις, ἢ πείσας οἷα ἢ βέλοιο.

Ἄλλο.

Οἱ πρὸς τὸ κάλλος ἔχοντες ἐρωτικῶς, ἢ ταῖς τῶν καλῶν εἰκόσιν ἐκτόπως χαίρουσιν, ἢ μικρὰ τις πρόφασις, ἱκανὴ φαντασίαν ἐμποίησαι τῆς ἐκείνων παρεστίας. οἷον δὴ ἢ αὐτὸς τὰ νῦν περὶ ἐμὲ πέπονθας, τῷ περὶ τὴν ἀρετὴν ἀγόμενος ἔρωτι. μικρὸν γὰρ τι ἡμῖν ὁμιλήσας, ἢ ἐκ μικρῶν συμβόλων, ὧν ὡς ἐμοὶ τῆς ἀρετῆς ἔγνως, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν, ἐγνωκέναι ὑπέληφας, τὸ πᾶν παρὰ σαυτῷ προσιθεῖς, ὥτως ἐμοὶ ποικίλον ἐγκωμίων ἀνεπλέξω τὸν σέφανον, ὥσπερ οἰηθεῖς, ὥθις ἂν ἀμυδρὸν ἀρετῆς ἴδωλον ἐκάζηται, ἢ αὐτὴν εἶναι τὴν ἀρετὴν, τὸ δ' ἐχ' ὥτως ἔχειν ἡγῶμαι. ἔγὰρ αἰεὶ ἐπεται τὸ εἶναι τῷ δοκεῖν. σὺ δ' ἄλλ' ἴσως ἔρωτι χαριζόμενος, τῷ πρὸς ἐμὲ, εἰς τὸ ὑπὲρ ἄγαν τῶν περὶ ἡμᾶς ἐπαινῶν ἐμπέπτωκας. δεινὰ γὰρ αἱ εὐνοίαι δεκάσαι τὰς ψήφους. Ὅτε χάριν μεγίστην παρ' ἡμῶν ὀφείλεται χάρις. ἢ τὸ πρῶτον ἐσὶ συγγνωσέον, διὰ τὸ δεύτερον. εἰ γὰρ ἢ σοφοῖς ἐκ ἐφῆται ταῖς περὶ σοφίας ψήφοις ἐξαμαρτάνειν, ἐρώσι μῶτοι ἢ μάλα.

Ἄλλο.

Εἰώσε ἢ πρότερον τῆς περὶ λόγους δεινότητος ἐθαύμαζον, νῦν δὲ ἢ τῆς γνώμης ἐπήνεσα. ἐξὸν γὰρ ὡς πολλοῖς ἢ ἄλλοις ἐπιδείξασθαι, ὅσον ἐσίγει τὰ ὡς λόγοις φιλότιμον, τὰ μὰ ἀντὶ πάντων προείλε, οἷς ἢ ἐ τοσῶτον ἦσας, ὅσον περ ὤνησας. ἔγὰρ ὡς ἐπαινέσων ἐμὲ τοσῶτον

ἤρας τοῖς λόγοις, ἢ ἀπεσεμνύνας, ἀλλ' ὡς νεθετήσων μάλλον ὡ ἐ-
παίνε προσχίματι, εἴτι ἐγὼ σε συνίημι. ὁ γὰρ ὁμολογεμῶς τοῖς πᾶ-
σιν ἀρετῆς ἀμοιρῶντι κόσμον ἀρετῆς περιάπτειν ἴσμετον, ὡς ἐκ τοιούτων
προγόνων, ἢ πατρίδος προελθόντι, τῷ τὸν τοιαύτης εὐγυνείας τετυ-
χηκότα παντοίαις ἀρεταῖς κατηγλαΐσθαι ἀξιῶντος ἐστίν. ἔδὲ γὰρ ἄλ-
λο τι ὑπολόπασαι ἐστίν ἀλιθέστερον, οἷς ὡ ἐμοὶ λειμῶνας ἀρετῶν, ἢ ἀν-
θη, ἢ καρπὸς ἀναπλάττεις. ἢ φιλόπονον, τὸν ἔδ' ὁπωστὺν πειραθύν-
τα φιλοπονίας καλεῖς. ἢ ἐπὶ τὰ τῆς φιλοσοφίας ἀνάγεις ἀνακτόρια,
τὸν μόλις ἄκρῳ δακτύλῳ παιδείας γευσάμενον. ἔ γὰρ εἴποις ἐκ τῶν
παρεληλυθότων προηκάζειν τὰ μέλλοντα. ἴστο γὰρ ἢ ἄλλως ἀβέβαι-
ον ὄν, διὰ τὸ εὐμεταβλητόν τῶν ἀνθρωπίνων, ἢ μαντευομένῃ μάλλον
ἢ ἐγκωμιάζοντος. Ἀλλ' αὐτὸς διά τοι τῆτο, ἢ μέζονας ὁμολογῶ σοι
τὰς χάριτας. ἢ εἴη γ' ὡ μῦσαι, ἢ χάριτες σέ μιν τέτοις τὸ ὡ λόγοις
παρὰ πᾶσιν ἀποφέρειν αἰ καλλιτέχον. ἐμὲ δ' εἰς ζῆλον τὸν αὐτὸν διε-
γείρειν.

Ἀλλο.

Εἰ μὴ ὁ μέλει συνοίσειν, ἴαμὰ τοῖς πολλοῖς διηγέμενος, ἐκείνο ὑπέ-
ληφας, ὅτι με δι' εὐφίμῃ ἀγῶν μνήμης προθυμώτερον περὶ τὴν ἐπι-
μέλειαν τῶν πολλῶν ἀπεργάζη τοῖς λόγοις, ἤδη ἢ πρὸ τῶν γραμμά-
των πέρας σοι ἔχει τὰ τῷ σκοπῷ. ἔποτε γὰρ τό γ' ἐπ' ἐμοὶ τῆς ἐνέσης
ἀπελιπόμην ἐπιμελείας, ἔδ' ὅσον εἰς ἐμὲ ἦκει ἀπολειφθήσομαι. Εἰ δὲ
τοῖς κατ' ἐμὲ ἐγκωμίοις τῆς ἄλλης εἰς ζῆλον διανασῆσαι δοκῆς, ὅρα
μή σοι εἰς ἰδναυλίον περισαίη ὁ φιλοπόνημα. ἢ λάθοις λειμῶνας μάλ-
λον τῆς ἀρετῆς ἐχομῶς, ἢ τοῖς ῥαθυμωτέροις συνενεγκῶν. οἱ γὰρ τοῖς
τῶν ἄλλων ἐπαίνοις ὠτυγχάνοντες. ἔ σφᾶς ἑαυτὲς οἷς ὁ ἐπαινῶν δια-
γράφει παρασχεῖν ἀξιῶσιν, ἀλλ' οἷος ἐστίν ὁ ἐπαινέμενος ἐξομοιῶσα-
σθαι σπεύδουσιν. εἰ μὴ περ φαίης, ὡς ἐμὲ ἐπαινῶν, προθυμότερος ἀ-
περγάζη τῆς ὑπηκόος εἰς ὑπεργίαν τῶν προσαττομένων. πάντι μὴ
γὰρ τοῖς ἀρχεσιν ὀφείλεται δὴ περ εὐπέθια. τοῖς δὲ γε σπευδαίοις,
ἢ μάλλον τῶν ἄλλων. Γράφοις δ' ἐν εἴτε τοῖς ἄλλοις παρέχων ὑ-
πόδειγμα, καὶ με παροτρύνων, εἴτ' ἂν σε ἢ τῶν λόγων θεατρίζων τὸ

καλλος, ὅπως ποτ' ἂν ἔχοι τὰ παρὰ σέ. ἡδονῆς ἡμῖν ἔ τῆς τυχεύσης, ἢ χάριτος μνησέεται πρόφασιν.

Περὶ Ἐπαινετικῆς Χαρακτῆρος.

Ο Ἐπαινετικὸς χαρακτῆρ τὰ μὴ ἄλλα ὁ αὐτὸς ὢν τῷ ἐγκωμιαστικῷ, κατὰ τοσῷτον ἐκείνῃ διαφέρει, καθ' ὅσον ἢ ἔπαινον τῷ ἐγκωμίῳ θενηνοχῶσι φασίγινες. ὁ μὴ γὰρ ἔπαινος, ἐξ ἐνὸς τινὸς ἱῶν κατορθωμάτων τῷ ἐπαινεμῶν λαμβάνεται, ἢ διὰ βραχείων ἐκφέρεται· τὸ δ' ἐγκώμιον, ἐκ πολλῶν, ἢ διὰ πλειόνων ἅμα, ἢ μετὰ τέχνης μᾶλλον κατασκευάζεται. ὁ δὲ ἢ πρὸς ἐργασίαν τέτῃ ἀποχρήσει τὰ ἐρημύονα περὶ ἐκείνῃ. Ἄλλως τε, μηδὲ τῷ ἐγκωμιαστικῷ χαρακτῆρος ἐξ ἀπάντων ἅμα λαμβάνεσθαι φιλεῖντος ὡς ἔφημιν, ἢ τοῖς ἐπιστολαῖς ἐγκωμίοις τῶν ἀρχαιότερων, τοιούτῃ ἐξὸν ὠτυχεῖν σχεδὸν παρὰ παντί.

Περὶ χαρισηρίας.

Η Χαρισηρίος ἐπισολή, χάριτος ἐστὶν ἐξάγγελσις, αὐξητικὴ παρὰ τῷ εὐ πεπονθότος, εἰς κόσμον ἀφορῶσα, ἢ ἔπαινον τῷ εὐ δράσαντος. ἔδ' ἀπεικότως εἰς τὸ Ἐπιδεικτικὸν ἀναφέρεται γῶος. εἰ δὲ ἢ προσηκόντως ὁμολογήσαι τὴν χάριν ἀποδῆναι ἐς ταύτην, εἴη ἂν ἢ ἀπόδοσις χάριτος. Λαμβάνεσθαι δὲ μάλιστα ἐκ ἱριῶν. ἐξ αὐτῷ τῷ πράγματι, ἢ πρὸς ὃν ἡ χάρις, ἢ ἀφ' ἑ. Τὸ μὴ ἂν πρᾶγμα καθ' ἑαυτὸ ἱκανῶς θαυμάσαντες, αὐξήσομεν ἐκ τῶν περιστατικῶν. ὅτι ἐκασίως, ἢ μετὰ προθυμίας. τὸ γὰρ ἀκρίσιον, ἀναιρετικὸν ἐς χάριτος. ὅτι ταχέως, ἢ εἰς καιρὸν. ὡς γὰρ αἱ ταχεῖαι χάριτες γλυκερώτεραι λέγονται, ἔτι ἢ πανταχῶς τὸ ἀκαιρὸν λυπηρὸν. εἰ τῆς αἰτήσεως ἀφθονεσέραν τὴν χάριν ἐδαψιλεύσατο. Ἐκ δὲ τῷ ἀπενεγκόντος τὴν χάριν, εἰ κατ' ἑδὲν ὀφειλομένη ἦν· εἰ ὑπὲρ τὴν ἀξίαν, ἢ ἑδὲν προσδοκῶντος. Ἐκ τῷ πεποιηκότος δ' αὐτοῦ, εἰ παρ' ἑ ἢ ἄλλοτε πολλάκις, ἢ ὧ μᾶλλον ὀφείλεται χάρις παρὰ τῶν εὐ πεπονθότων. εἰ παρ' ἑ μεγίστη χάρις ἢ προσηγορίας τυχεῖν μόνῃς, ἢ τῆς εὐνοίας. ἢ ὧ μάλιστα χαίρομεν, ἢ μὴ χαριζομένῳ, ἢ μὴ γράφοντι, ἢ τὰ ἐξῆς. Πρὸς δὲ τὰς ἀγαθῇ βελῇ πειραθέντας ὠφελῆσαι, ἢ ἢ ὠφελήσαντας, ἰδιαιτέρον ἀντιφιλοτιμησώμεθα, ἐκείνους τε ὑπερεπαινεῖν τῆς ἀρίστης εἰσηγήσεως, ἢ ταύ-

τὴν ἐκ συγκρίσεως πρὸς τὴν διὰ χρημάτων, ἢ λόγων γιγνομένην χάριν αὐξάνοντες, μείζονα φάσκοντες ἐκ τῆς συμβολῆς τῆς ἐκείνων κεκαρπῶσθαι τὴν λυσιτέλειαν. Εἰδὲ μήτι τοῦτον συμβῇ, τὴν γὰρ γνώμην αὐτῶν ἐπαινέσομεν. Τέλος δ' αὖθ' ὧν ἀπειλήφωμεν, λαμπρὰς τὰς ὑποσχέσεις ποιησόμεθα τοῖς εὐεργετήσασιν, τοῖς ἴσοις, εἰ δυνατόν ἢ μείζονα ἀμείψασθαι φάσκοντες. ἢ χρῆσθαι τοῖς ἡμετέροις ἐπιτρέψομεν, ἔτι πρὶν χρήσιμον εἶναι δοξῇ. Εἰ δὲ τῆς ἀξίας ἐκείνων ὑποδέεσθαι παρὰ πολὺ τὰ ἡμέτερα, Ἀλλὰ γὰρ τῆς εὐεργεσίας ἀνάγραφτον ἐς αἰὲν μνημεῖον ἐγγυησόμεθα. Ἔσι δὲ ἢ πλαγίως τὴν τε χάριν ἀποσεμνύναι, μὴ ἀποσεμνύνοντα, ἢ μηδὲν ὑποσχόμενον ὑποδέχεσθαι τὰ μέγιστα. ἔτις ἢ διὰ μέγεθος τῆς εὐεργεσίας παραιτοῖτο τῆς ἐκείνης ἐπαίνου, ὡς ἀπορῶν δῆθεν λόγων, εἰς αὐτὸν οἷον ἐστὶ παρασῆσαιτο. ἢ δὲ τὴν ἀκράν πρὸς τὸν εὐεργετηκότα Φιλίαν μὴ ἀδέχεσθαι χάριτας ἀλλήλοις ὁμολογεῖν, ἢ ἀμοιβὰς ἐπαγγέλλεσθαι, ἢ διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς ἐκείνης πρὸς ἅπαντας εὐεργετικῆς προαιρέσεως κοινὴν εἶναι λέγων τὴν προθυμίαν, ὅθ' εἰς ἀμοιβὰς ἀποβλέπεσαν. ἐξ οἰκείας φύσεως εἰς τὸ εὐεργετῆν ἀναγκαζομένη. Ὅθ' ὅδε θαυμαστὸν εἰ ἢ πρὸς ἡμᾶς τὴν αὐτὴν ἐνεδείξατο. τὸναντίον γὰρ αὐτὴν ἦν θαυμαστὸν.

ὑπόδειγμα.

Τίς ἔγωγε λιμὴν χειμαζομένοις ἐράσμιος ἐφάνη τοῖς πλέεσιν, ὡς ἐμοὶ τὰ παρὰ τῆς ἱερᾶς σε συνέσεως γράμματα; ἅπερ ὅχ' ἡττον ἐμὲ ἤσαν, ὡς ἔσταν. μέγα γὰρ ἐμοὶ γε ἢ γράμμασιν ἐτύγχανεν τοῖς παρὰ σέ· μέγιστον δὲ, τὸ ἢ λόγον εἶναι σοὶ τῶν ἐμῶν, ἢ μνήμης ἀξιῶσθαι τοῖς περὶ σέ. πῶς γὰρ, εἰ ἂν οἱ τῷ Ἀλκίνοῳ ἀντιβλέψαι τὸ ὕψος ἠδέσθησαν; τὸ δὲ ἢ χαμαὶ κείμενον ἐμὲ τοσούτον αἶραι, ἢ βίον ἀπαλλάξαι εὐτελεσάτω, ἀξιῶμασι τοῖς τῶν περὶ σέ κοσμήσαντα, Θεῷ μόνῳ τῷ ὄντι οἰκῆον, ἢ τοῖς κατὰ σέ θεοῖς ἐκείνῳ συνημμέναις διὰ μιμήσεως, ὅς ε' κατὰ τὴν ἀξίαν τῶν δεχομένων διανέμει τὰς χάριτας. ἀλλὰ λόγων δωρημάτων ἀπαρτίζει τὰς ἔχοντας. πρὶν γὰρ ἐγὼ τοσαύτης λειτουργίας ἐτύγχανον ἀξίας, ἢν καὶ ἂν ἀναρ φαντασθῇς ἐδουλίασα; ἀλλὰ νῦν ὅτι ἐστὶ παρὰ σέ, ἢ σέσωχ' ἢ ἀποδέχομαι. ἐλ-

πίσω γάρ σε τὸν ταύτης νομέα γνώμων, γινέσθαι ἢ νεμεθείης προ-
σάτην ἵνα μὴ μόνον εὐεργέτην τηλικαύτης ἀξίας, ἀλλὰ ἢ εἰσηγητὴν
σε γνοίην ἢ Φύλακα.

Ἀπαντήσις πρὸς τὸν Χαριζήριον.

ΤΩ, χάριτας ἡμῖν ὡμολογηκότι δεξιῶς ἀπαντήσω, τὴν μὲν πα-
ρ' ἡμῶν εὐεργέτησιν συζέλλοντες ὅσον ἔσι μετὰ κόσμῳ, ἢ ἐξευτελίζον-
τες, ἢ ὅπως ἐστὶν ὀφειλομένη ἀποδεικνύοντες τῷ εἰληφότι, ἢ δι' ἀρετὴν,
ἢ Φιλίαν, ἢ ἀμοιβὴν προαποκειμένης εὐεργεσίας· τὴν δὲ προθυμίαν
τὴν ἡμετέραν, ὅση δύναμις, μείζονα ἐπιδείξομαι. καί περ ἢ τὴν τύχην
μεμψόμεθα, ὡς μὴ χορηγῶσαν ἱκανῶς χαρίσασθαι, ὅσα βεβλόμεθα.
Εἰ δὲ ἢ μείζονος εἴη ἀξιώματος ὁ τὴν χάριν ὡμολογηκώς, ἢ ἢ καθ' ἡ-
μᾶς, ἢ χάριτας ἀνθομολογήσομαι. ὡς τὴν χάριν ἀποδεδεγμένῳ, ἢ
μὴ ἐξεθενήσαντι τὸ παρ' ἡμῶν. τὸτο Ἡδῖον παραπολαύειν λέγοντες
τῶν ὡ τῷ ζῆν, ὅσα τοῖς φίλοις ὑπεργῆσαι ἔξομαι.

Ἰπὸδειγμα.

Εἰ τὴ βασιλεύειν ἀμεινον φίλος κεκτήσθαι, ὡς ὁ παλαιὸς ἐβλεται
λόγος, μᾶλλον παρὰ σὲ ληψόμενος, ἢ δώσων, εἰς ταύτην σε τὴν λε-
τεργίαν ἐκάλεσα. ἢ γὰρ σκῆπτρα, ἢ θρόνοι πλῆτε μὲν εὐποροῦσι.
μᾶλλον δ' ἐδὲ τέτε, ἔτις ὀρθῶς αὐτὰ διιθύει· φίλων δὲ ἢ ταῦτα
πιστῶν ἀποροῦσιν. ὧν οἱ ἐν ταῖς ἀρχαῖς μᾶλλον ἐπιδεῖς, ἢ περ οἱ ὡ πε-
νία τὴ πλῆτε. ἢ μὲν γὰρ βασιλεία, ὅσῳ περ τῶν ἔξωθεν ζηλῶται καλ-
ωπισμάτων, τοσούτῳ τῶν ἐνδον ὑποπτεύεται σκευωρημάτων· ἢ ὅσοι
πλέον δοκεῖ τρυφᾶν προπόμποις, ἢ διαδήμασι, τοσούτῳ μᾶλλον κα-
κοδαιμοναῖ φθόνοις τε ἢ ἐπιβελεύμασιν, ὧν ἐδὲς ἂν σωθῇ, καὶ τὰ
μάλιστα ἑαυτῇ προνοητικῶς ἔχων τύχοι, μὴ φίλος τὰς περὶ αὐτὸν κε-
κτημένος. Ταύτην ἔρ' ἴσθι δεξάμενος τὴν ὑπεργίαν εὖ πεποιηκώς
μᾶλλον, ἢ πεπονθώς, ἢ σώσας μᾶλλον ἢ περ σωθῆς.

Περὶ Συγχαριστικῆς.

ΣΥγχαριστικὸς ἐστὶ τύπος, δι' ἧν ἐπ' ἀλλοτρίοις ἀγαθοῖς ἐξαγ-
γέλλομαι θυμηδίαν. Ἰλὴν δ' ἔλαχον, ὅσα τῶν ἐκ ἐφ' ἡμῖν εὐκταῖα
ἢ περισπένδασα. τοιαῦτα γὰρ εἰσι τὰ τ' ἐκτὸς ἀγαθὰ, ἢ τὰ τὴ σῶ-

ματος, ὅσα φύσιν ἔσχκε μέμενά τε ἢ ἀπολύμενα. ἀνακτᾶσθαι
 πάλιν ἢ ἀναρρώγνυσθαι· ὡς ἢ ἡ τῶν ὠαντίων ἀπαλλαγὴ συμπε-
 ριέληται. Ἀρχὴν μὲν ἔν ἐκ τῆς ἡδονῆς προσομιᾶσώμεθα, ἣν πρὸς ἐξέ-
 νησιν ἡμῶν ἢ τῷ Φίλῳ εὐπραγία. τοσαύτην δὴ θῶ ἢ τηλικαύτην τῷ
 λόγῳ ἐμφαίνοντες, ἥς ὕνεκα ἔδει μᾶλλον τὸν Φίλον ἡμῶν συνησθῆναι,
 ἢ περ ἡμᾶς ἐκείνῳ τῆς εὐπραγίας. Εἴτα τῶν ἀγαθῶν, ὧν περ ἔτυχον
 ἐπαινέσομεν. ἦκιστα μὲν τοι τῷ κατ' ἀξίαν τετυχηκῶσαι ἐρῶμεν, ἢ ἀπὸ
 τῆς τῷ τετυχηκότος, ὅτι πάλαι μὲν ἦν προσῆκον τὸ τοιῦτον, καὶ αὐτὸς
 ἐκὼν εἶναι ἀπέφευγε, ἢ ὡς ἀρετῆς ἄθλον νενέμηται, ἔχ' ὡς τύχης δῶ-
 ρον κεκλήρωται ἢ ἀπὸ τῆς τῷ Θεῷ προνοίας, ὅτι πάλαι τῷ τοι ἐταμι-
 εύετο, ἢ νῦν σοφῶς δικάζεται. ἵνα ἐπ' αὐτῷ ἢ ἡ πρόνοια δοξασθῇ, ἢ
 τὴν προσήκυσαν ἐπιστάσιν, ἢ σωτηρίαν, ἢ διοίκησιν τὰ πράγματα
 λάβῃ. ἅμα τε αὐτῷ ἐπαινῶντες τὰς ἀρετάς, καθ' ἃς ἀξίος εἶναι δο-
 κεῖ ὧν τετύχηκε. Δυνατὸν δὲ ἢ πλαγίως συνησθῆναι τῷ Φίλῳ, ἢ
 ἐκ προκαταλήψεως τοιαῦς δὲ λέγοντας τί ποτ' ἂν ἄλλοι συνηδόμενοι,
 εἴποιεν; οἱ μὲν δὴ πρὸς θῶ, ὡς ἐς ἄκρον εὐροῆς τῶν ἔξω· οἷδ' ὡς τὰ εἰκό-
 τα τετίμηται, ἢ τὰ ὅμοια. ἡμᾶς δ' αὐταῖς συνήδεσθαι ταῖς ἀρχαῖς,
 ἢ τοῖς πράγμασιν, ἅπερ ἐπῆρας μᾶλλον, ἢ σέσωκας, ἢ παρ' αὐτῶν
 ἦρθης ἢ σέσωσαι ἢ διαδιδράσκοντα κατέλαβον, ἢ ἀποσπείμενα
 ὑπερίσχυσαν· τελευταῖον δὲ εὐδαίμονα τὴν ἀπόλαυσιν εὐξόμεθα· ἢ
 μέζονα ἢ λαμπροτέραν προσεπιμαντεύσομεν· ἢ χάριτας τῷ κρείτ-
 τονι καθομολογήσομεν, σοφῶς ἔτω τὰ περὶ ἐκείνον δωκεῖν.

Ἰπόδειγμα.

ΠΕΦΟΙΤΗΚΕ πρὸς ἡμᾶς ἢ πρὸ τῶν γραμμάτων ἡ Φήμη, ἥτις ἐπιτε-
 τράφθαι σοι τὸν σοφιστικὸν θρόνον ἐξήγγελε. ἢ τί χρὴ λέγειν ὅσης ἡ-
 δονῆς τὸς πάντας ὠέπλησεν; ἀλλὰ ἢ ἀκοὴν, ἢ γλῶτταν τοῖς περὶ
 σὲ ὠησχόλησε. μηδὲ γὰρ οἷα ἄλλο τι ὠταῦθ' ἄδεσθαι, ἢ ὅτι νενίκη-
 κεν ἡδὴ ἡ νέμεσις. Σωτήριχος ἦρθης, μηδὲ πρὸς τὴν τεταγμένως τοῖς κα-
 τῶ, ὅτι μὴ τῷ δοκεῖν. ἐγὼ δ' οἷα εἰκὸς διεχύθην μὲν ὅλη ψυχῇ ὑφ'
 ἡδονῆς τῷ ἀκρόματι. ἢ συνησθῆναι, σοὶ μὲν, εὐδαμῶς. (ἐγὰρ ἔσθ'
 ὅπως τῷ μὴ ἡδονῶς συνήδεσθαι.) ἀλλὰ ταῖς Μέσαις, αἱ ἢ λαιθά-

νην σπεύδοντα εξεφηναν, ἢ τὴν ἀξίαν ἀποσείμων ὑπερίσχυσαν. Ἦς γὰρ γνησίως ἑαυτῶν τροφίμους αὐταί τε ἴσασι, ἢ τοῖς ἄλλοις καταφανῆς εἶναι ἐθέλουσιν. Ἀλλ' ὦ μελίπνοοι Μῆσαι, ἢ Ἀπολλὸν μεσηγέτα, δοίητε ἢ λιπαρὰν τὴν προεδρίαν Θιασώτῃ τῷ ὑμετέρῳ, ἢ ἐς μέζονας, ἢ λαμπροτέρας προαγάγοιτε τὰς ἀρχάς.

Ἄλλο.

Ὅσον ἐγὼ ἀπὸ βαθείας ἡσθην τῆς γνώμης τὴν σὴν ὑγίειαν παρ' Ἑρμοδώρου πυθόμενος, εἶδ' αὐτόν σε ἀγνοεῖν ἡγῆμαι. οἶσθα γὰρ ὡς σε τῆς τιμιότητος ὅλος ἐξήρημαι, ἢ τῆτο μόνον τῆς μετὰ σώματος παραπολαύου ζωῆς, ὅσον ἢ τῆς σῆς ὑγείας, ἢ παρῶν, ἢ ἀπὼν τοῖς ἰνδάλμασιν. ἀλλὰ ἢ πᾶσα ἡ πόλις πλεῖστον ὅλως τῇ ἀγγελίᾳ ὑφ' ἡδονῆς διεχύθησαν. πῶς γὰρ ἔκ' ἐμελλον. εἰ ἢ μὴ ὑγίεια ἐστὶ πάντων σωτηρία, ὥσπερ ἡ νόσος ἐ τὸν τυχόντα τοῖς πᾶσιν ἐπηπάλλει τὸν ὀλεθρον; εἰ δὴ ἐδοκῆμεν Λενηνοχῶναι νεῶς ἐν καιρῷ χειμῶνας τὴν κυβερνήτην ἀποβαλέσθαι, καὶ μετεώρῳ πελάγει τρικυμίας προσπαλαιάσθαι. σὺ γὰρ ἡμῖν ἢ εἰακοσρέφος, ἢ ἀγκυρα, ἐφ' οἷς, ἐρείδεται τὰ ἡμέτερα. Ἀλλὰ χάρις ἔστω τῇ μακαρίᾳ προνοίᾳ, ἢ σε ἡμῖν ἐχάρισατο. εἰπερ ὅνεκα ἢ μεγάλα ἐθύσαμεν τῷ Θεῷ τὰ χαρισηρία, ὅς τὸν τῆς σῆς ἀρρώστιας λύσας χειμῶνα, ἔαρ, ἢ ἀνθ' ἡμῶν τῆς σῆς ὑγείας ἰδεῖν κατηξίωσεν, ἢν χαρίταί τοι μὴ σοὶ ἐπιμήκισεν. σὲ δ' ἡμῖν, οἷς σε δίχα, ἅπας ὁ βίος ἀβίωτος.

Ἀπάντησις πρὸς τὸν Συγχαριστικόν.

Εἰ δ' ἀπαντῆσαι δεῖν πρὸς τὸν συγχαριστικόν, ἐρῶ μιν, ὅτι τὸ συνήδεσθαι ἡμῖν εὐήμεροις τῶν φίλων, μέγιστον τῆς ἐκείνων πρὸς ἡμᾶς Φιλίας ὑπάρχει τεκμήριον. δι' ἣν αὐταῖς ἢ χάριτας ὁμολογήσομεν. Ταῦτα δὲ τῆς ὑπεργίας τῷ Θεῷ πάντα βραβευτῇ ἀναθήσομεν, τὰ ἡμέτερα πῶς ἐξευτελίζοντες, εἴπερ τῷ Φίλῳ ἐπὶ νῆται. τὰς δὲ Φίλους ἐρῶ μιν μὴ λήσεσθαι, μηδὲ τὴν γνώμην μεταβαλῶμεν, εἰ ἢ τὰ τῆς τύχης μεθ' ἡμετέρων.

Ὑπόδειγμα.

Ὅτι τὰ πάντα κοινὰ, κοινὰ δὲ περὶ ἢ τὰ ἀποβαίνοντα. κοινὸν δὲ καὶ

ἢ τὸ τέτοις εὐροῦσιν εὐφραίνεσθαι, ὡς ἢ δυσημερῶσιν αὐθις συνάχ-
 θεσθαι. συ δ' ὅτι τῷ πρώτῳ μετέχεις ἡμῖν. ἀκριβῶς τοῖς ἐπομῶσι
 δηλοῖς. τοῖς δὲ τοιούτοις, τὸ, τε συνήδεσθαι ταῦτόν, ἢ ἑαυτοῖς ἡδε-
 σθαι, ἀνθ' ἧς ἡ χάριτες ἀμοιβαδὸν ὀφειλόμηναι ἴσαι. Μᾶλλον δ' εἴδὲ
 μία χάρις. ἀλλ' εἴ τι τοιούτον, τῇ τὰ πάντα διοικῶσι προνοίᾳ παρ'
 ἀμφοτέρων ὀφείλεται. παρ' ἧς Φασὶ ἢ τὸν Βριάοντα ῥέα χαλέπτε-
 σθαι, ἢ τὴν Αἰδὴλον ἀέξασθαι, ἢ καὶ τὰ νῦν ἦρε τε ἀπερρίμμων
 εἰς ἔδοξε λόγοις, ἢ ἀμείνοντος ἔδωκε περᾶσθαι τῷ δαίμονος. δι' ἐμῶ
 δὲ ἢ τὰς φίλῃς, ὅσα τὸ κατ' ἐμὲ. εἴ γὰρ ὥσπερ τὴν τύχην, ἔτω με
 ἢ τὴν γνώμην μετέβαλῃ. ἀπαγε τῆς εὐπραγίας. Φίλων γὰρ ἀμνη-
 μονῆσαι τῶν πάλαι, πάσης ἐμοὶ δυσπραγίας δυσυχέσερον κρίνεται.

Ἄλλο.

Εἴπερ ἐμψύχοις ἐστὶ μᾶλλον τῶν ἄλλων τὸ ζῆν περισπᾶσθαι, ἢ ὁ-
 γιῆα πάντως τῶν ὡς ἀνθρώποις ἐστὶν αἰρετώτερον. ἢ ταῦτα. ἡνίκα τε
 ὡς ἀντίς ὡς πέρας γινώμεθα. ἡδίων γὰρ Φασὶ μετὰ τὸ νέφος ὁ ἥλιος.
 Ἄλλ' εἴ τοσούτον ἐμὲ ἢ τῆς ὑγιείας ἦτον ἀνάκλησις, νόσῳ καὶ περ θει-
 νῇ προσπαλαίσαντα, ὡς τὸ γράμμασιν ὠτυχῆν ὑμετέροις, διὰ παρ' αὐ-
 τὰ τῆς ἀρρώστιας ἀνενεγκότι μοι δέδοται. καὶ μοι πρὸς τὸ πάθος γε-
 γόνασιν ἐχ' ἡττον σωτήρια, ἢ πρὸς τὸ κῆδος τῇ Ἑλῶν τῆς Πολυδάμνης
 τὰ φάρμακα. συμπαθεῖς γὰρ τὸ σῶμα ψυχῇ, ἢ τὰ πολλὰ τῶν νοσῶν
 τῷτο ἐκείνης ἐξήρηται. οἶον τι καὶ μοι συμβεβηκὸς τὰ νῦν φαίνεται. ἀ-
 μα γὰρ τε ἀνεγνων τῇ ἐπιστολῇ, ἢ τὴν νόσον ἡσθόμην ἀποσιόμηνος.
 ὥς τὴν ἀρχὴν τῆς ὑγιείας παρὰ μόνῃ Θεῷ ἐγνωκῶς. τὸ ὠτελὲς πα-
 ρὰ σὲ μετὰ Θεὸν δικαίως εἶδναι μοι δοκῶ. ὡς παράτινος Ἀσκληπιῶ
 μετ' Ἀπολλωνά. Τὸ δὲ ἢ τὴν πόλιν χαριζήρια θῦσαι ἐμῷ ἀνασφη-
 λασαντος. σοὶ μετὰ τὴν πόλιν τὰς αἰτίας ἀνατίθην. μᾶλλον δὲ ἢ
 πρὸ τῆς πόλεως, ὡς προτρυφῶ, ἢ τὰς ἄλλας ἐπὶ τέτῳ παρεστῶνεν-
 τι. διδ' σοὶ μᾶλλον τῶν ἄλλων ἀποκρίσεται χάρις. τῇ δὲ πόλει τὸν ἐ-
 νόντα δεῖξαι περᾶσομαι, ὡς εἴ μάτην ἐμοὶ τῆς ὑγιείας συνήδετα.

Περὶ ψεκτικῶ.

Ὁ Δ' αὖ ψεκτικὸς ἐκ διαμέτρως ἀντίκειται τῷ εὐκωμιαστικῷ.

δὲ φόγος (ὡς Ἀριστοτέλης ὀρίζειται) τῶν μὲν αὐτῶν ταπεινότης. τῶν δ' αὐτῶν αὐξήσις. Ἰλὴν δ' ὡς εἰκὸς ἔλαχε τὴν ἀντίτροφον τῆς ἐγκωμιαστικῆς, οἷον, ἐπὶ μὲν ψυχῆς ἀφροσύνη, δειλία, ὀρβιλότης, σκαιότης, ἢ τὰ παραπλήσια. ὡσαύτως ἢ ἐπὶ τῆς σώματος, ἢ τῶν ἐκτός. κατὰ τὰ αὐτὰ δὲ τῇ ὕλῃ ἢ ἡ μέθοδος ἔσχηκεν, ἀντετραμμένως δηλαδὴ τῷ ἐγκωμίῳ ὡς περὶ τὰ ἐκείνη ἀντίτροφα καταγιγνομῆναι. ἢ τοῖς λοιποῖς, δ' ὅσα περὶ ἐκείνη εἴρηται, ἀντίτροφως χρῆσθαι ἢ ἐπὶ τέτῳ. Φεγόνται δὲ ἢ ζῶα, ἢ πόλεις, ἢ ποταμοί, ἢ λιμῶνες μετρώων τῶν αὐτοῖς ἀγαθῶν προσόντων, ὡς ἐπὶ τῶν ἐγκωμίων αὐξάνονται. ἰδιαίτερον δ' ἀνθρώπῳ ὁ φόγος οἰκῆος, ὥσπερ ἢ τὸ ἐγκώμιον.

Ἰπόδειγμα.

Ακόλαστον ἔφη τις τὸν δαίνα, ἀλλὰ ἢ θηριώδη τις ἄλλος, ἢ ἀφρονα, ἢ εἰς ἅπαν παμπόνηρον. εἴτα οἱ ἀκρόντες αὐτῷ ποιεῖνται, εἰ τοσούτων κακῶν εἰς ἓν συνεβάκχευσε θάλασσαν. ἀλλ' ἔκ ἂν ἔγε τὸν δαίνα εἰδῆσαν. τὴναντίον γὰρ ἂν ἐθαύμασαν, εἰ τοιοῦτος ὢν ἐσωφρόνησε ποτέ. ἔγὰρ ἔχει φύσιν αἰθίοπα ἀποθέσθαι τὸ μέλαν, ἢ πῦρ τὸ καίειν, ἢ τὴν πονηρίαν τὸν δαίνα. τοῖς μὲν γὰρ ἄλλοις, ὧν ἐπὶ μοχθηρία τρόπῳ μέγιστον ὄνομα ἐκ μέρες ἢ κακία ὠμίλησεν, ὁ μὲν παροινίας τυχόν, ὁ δ' ἀσεβείας ἡγῶν, ἕτερος δ' εἰς ἀσέλγειαν κατασπώμενος. τῷ δαίνι δὲ, φύσις ἐστὶν ἡ κακία, ἢ ἐδὼ δὲ τῆς ἐκ συμβεβηκότων προσήσεως. τὸ δὲ κάλλιστον τῶν ἐκείνη, ὅτι προγόνων ἔτυχεν ὁ γυνάδας, οἷον εἰκὸς τὸν τοιοῦτον γινώσκον. παρ' ὧν ἀγωγὴν εὔρε τῇ φύσει προσήκυσαν. ὡτεῦθεν αὐτῷ τις οὐκ ἢ τῆς κακίας παραίτησις. ἐδὲ γὰρ μεμπτέα πιθήκων τὰ ἔκχονα, εἰ ἢ τῶν τεκόντων εἰσὶν ἀπρεπέερα.

Ἄλλο.

Ανόσιόν τι χρῆμα ἢ λαιδορία ἢ πᾶσι, μάλιστα δὲ τοῖς ἀμηνέπως φιλοσοφίαν, ἢ ἡθὴ ἐπαγγελνομύοις χρῆσθαι. Ἐγώ γε μῶτοι, ἔγε σιγήσας τὸ ὡνάγες τῆς Καλλίης τῶν τρόπων, τῆς ἀκεραιωτέρας λυμῆνεσθαι ἐκ ἐμελλον, πάντως ἂν ἡσπασάμην τὴν σιωπὴν. ἀλλὰ γὰρ ἡ κακία μὴ δημόσιευομένη διαδόσιμος γίγνεται, ἢ ταῦτα ἐπιδῶν ἢ ἰσχύος προσλάβηται συνέργῃ. ἡνίκα ἢ πιθανότερον τὸ κακὸν εἰς ἀπο-

λαύσεις ἡγήσασθαι. Δὲ τὸ ζηλῶσθαι αἰετὰ τῶν ἐν ἐξουσίαις παρὰ
 τῶν ὑποδεεσέων· οἷα δὴ πρὸς Καλλίαν συνέδραμε. ἢ γὰρ ἔφυγε ἢ τέ-
 θραπται παιδόμεν ὡς πονηρία, ἢ τάξεως ἐκ ἐπέτυχον ὑπεργέσης τῇ
 φύσει. παντοδαπὴς μὲν αὐτῇ, ἢ ἀλλόκοτος ἢ κακία, ἢ ὕδρας ἐ-
 κείνης τῆς πολυκεφάλου πολυπλοκώτερος. ἔγερ ὅλως δοκεῖ ἀνθρω-
 πίνης μετέχον φύσεως, ἀλλ' ὑπότινος ἐριννύος, ἢ τοιούτων ταρταρίων
 δαιμόνων ἀναπεμφθῆναι, ἐφ' ᾧ αἰτχὺς τε ἢ ἀκοσμίας ἀναπλήσει
 τὴν περίγειον λῆξιν. τραχὺς μὲν ἐστὶν εἰς ὀργὴν ἢ πέρ τις ἄλλος, ἀλ-
 λ' ἐλάφῳν δειλότερος. δυσειδής, ἀλλὰ ἢ θηλυδρίας. ἀνόητος, ἀλλὰ
 ἢ ἀλαζών. ἄπειρος ἐς λόγων, ἔπειτα χελιδόνος τυγχάνει λαλίσσερος.
 εὐεξίας μὲν ἀμοιρεῖ, τῆς κατὰ τὸ σῶμα, σφριγᾷ δὲ πρὸς τὰς ἡδονάς,
 ἢ πέρας ἐστὶν ἀκολασίας. ἀηδὴς τῇ πόλει. τοῖς νόμοις ἀκάθεκτος.
 τοῖς φίλοις ἄπιστος. πρὸς μὲν τὰς οἰκείας ὤμος. τοῖς δ' ἀλλοτρίοις ἐ-
 πίθελος. ἔχῃ ἢ τὸν ἄχθετα τοῖς τῶν ἄλλων ἀγαθοῖς, ἢ τοῖς ἰδίῳις λυ-
 πηροῖς. σεμνύνεται μὲν πλεονεκτῶν· τὸ δ' ἐξαπατῆσαι τινὰ, σοφίαν
 αἰεταί. τοῖς μὲν μέγα δυναμύοις, ἱερὸς αὐτόχρημα· τοῖς δὲ ὑποδεε-
 σέροις ὠμότερος καθέστηκε Κύκλωπος. ὡς τῆτο μόνον πρόσθεν ἀγα-
 θόν, ὅτι ἔδ' αὐτῷ σπύδεται. ἔγερ ἔχει φύσιν γαληνιᾶν τοῖς ἑταί-
 ροις ἐναντίοις ἐνελιμνύοις κακίας εἶδεν. ὥσπερ ἔδ' ἐναῦς ὡς μετεώρῳ πα-
 λάγῃ τρικυμίας παλαίεσα. Ἀλλὰ ταῦτα σοι μικρὰ τῶν μεγάλων
 ἔσω τῆς ἀρετῆς τῆς Καλλίης γνωρίσματα, ὥς περ αὐτὸς ὁμιλήσας, εἶδα
 ὅτι θατερον, ἢ Καλλίης Φειδῶ, ἢ λόγων ἀπορίαν ἡμῖν ἐγκαλέσεις.

Ἀπάντησις πρὸς τὸν Ψεκτικόν.

Εἰ δὲ πρὸς ἡμᾶς ὁ ψόγος, ἀντὶ μὲν ὕλης ὑπεργήσει τὰ γεγραμμέ-
 να, ἐνστάτως δὲ πρὸς αὐτὰ εὐπορήσομεν. Γὰρ μὲν παρ' ἡμῶν αὐτῶν δη-
 λῶντες, ὡς ἔδ' ἐν καινὸν πεπόνθημεν ἐπὶ τοῖς ἐρημύοις, ἢ ἰοστέον ἀ-
 πεδέησε δυσφορῆσαι ἡμᾶς, ὡς ἔδ' ἐν λόγῳ ἀν' ἡξιώταμεν, εἰμὴ τὰ δεύ-
 τερεῖα κακίας τὴν ἀρετὴν ἐνεγκῆν ἡσυχύνθημεν, ἢ ὅτι φθάσασα ἢ πεί-
 ρα, ἢ φήμη τὰ ἡμέτερα παρὰ πᾶσιν ἐμπέδωσε, ἢ τῶν ἐκείνων κή-
 ρων, καὶ ὁμοῦ λαοῦ, καὶ ὅ, τι πάθοι, τυγχάνουσι κρείττονα. Γὰρ δ'
 ἀπὸ τῆς τῆς γράφοντος πονηρίας, ὅτι μᾶλλον ἐπήνεσεν, ἢ διέβη λαν.

ὁ γὰρ παρὰ τῶν μαχθηρῶν ψόγος, τῆς πρὸς ἐκείνους ἀλλοτριότητος ἔ-
 λευχος. τὸτο δὲ καλοκαγαθίας τεκμήριον. ἢ ἅμα τινὰ τῶν ἐκείνων
 προσόντων, ἢ νομιζομένων ἐποίσοιμι. Εἶτα ὅτι ἢ μετὰ πολλῶν τὸτο
 πάσχοιμι. πάντας γὰρ ἐκείνος κακῶς ἀγορεύει. ἢ ὅτι ἐπιρρέπῃς εἰς
 κακηγορίαν ἐκ φύσεως. ἢ ὅτι καλῶς λέγειν ἔπω μεμάθηκα. ἢ ὅτι ἀφ'
 ἑαυτῆς τὰ τῶν ἄλλων κρίνει, ἢ τοῖς ἄλλοις τὰ ἴδια περιάπτει. ἢ ὅτι
 φθόνῳ ἢ μίσει τῷ πρὸς ἡμᾶς διδασκάλῳ κέχρηται. Τελευταῖον δὲ
 ἢ ἀπὸ τῶν πραγμάτων δεικνύντες. ὡς ἀνοίκεια ἡμῖν ὅσα ἐκείνος δέ-
 βαλε. ἢ διαγωγῇ τῇ ἡμετέρᾳ. ἢ τοῖς ὁσημέραι πράξεσιν ἐναντιώτα-
 τα. Βραχὲ δ' ἐπιλόγῳ προτρέψοιμι ἢ εἰς αὐθις παραπλήσια δη-
 ληρεῖν, ὡς μὴ λήθην σχήσοι τῆς οἰκείας φύσεως. ἢ ἢ ἐλεήσαντες κα-
 τευξόμεθα, εἰ δυνατόν ἀνανηψαί ποτε τῆς τοσαύτης φρονοβλαβίας.

Ἰπόδειγμα.

Οὐδὲν προτιμῶ σε ἢ κωμῳδία φησὶ, φερῶ γὰρ πειάμηνος φαρ-
 μακίτην δακτύλιον. ἐγὼ δέ σε τοσαῦτα φροντίζω ἢ σιγῶντος ἢ λέ-
 γοντος, ὅσα ἢ μὴδ' εἰ ὅλως ζῶσι γιγνομένων. ὑψηλότερα γὰρ τῶν
 σῶν λήρων ἐστὶν ἢ ἀλήθεια. ἢ ἔδ' ἂν με τὸν λυτρώδην ἐμπελάσαι ὁδόν-
 τα ἐξίκοιο, καὶν μάλα ὡς κωρυκαῖος φασὶ τοῖς ἐμοῖς ἐγχανῆς. ἀλλὰ
 σπαράξεις μὲν σεαυτὸν ἢ ἀνιάσεις εὖ οἶδα. τοιῦτον γὰρ ὁ φθόνος. ἐ-
 μέ δὲ λαμπρότερον ἀπεφανῆς, ἀντίθετον σε τε ἢ τῶν σῶν τρόπων
 οἷς γράφεις δηλῶν. ὅς γὰρ ἀχθεταί τοῖς Ἀνύτῃ, ζηλοῖ τὰ Σωκρά-
 τος. ὡς εἶθε με ἢ πλείω κατεφλυάρησας, ἢ πρὸς ἢ μᾶλλον ἂν εὐ-
 εργέτην ἐγίνωσκον.

Ἄλλο.

Οὐδὲν τὸτ' ἐστὶν εὐροια γλώττης ὡς λῶσε Σωσία, λοιδορίας ὅτι πλεί-
 στας συμφορήσαντα κατασκεδάσειν ὅτε τις ἂν τύχοι ἢ βέλοιο. ἔτε
 τοῖς ἀμείνοσιν ἀναιδῶς ἐπιτίθεσθαι, ἐπίσημον ἀπεργάζεται. σὺ δ' ἄλ-
 λ' ὡς Θεῷ τῷ φθόνῳ τὰς τῶν κρειτόνων βλασφημίας ἀποθῆσαι βε-
 βάλῃσαι, ὡς ἂν ἐκ τῆς εἶναι τι ἢ δόξης, τῷ δῆθεν ὑδοξοτέροις παρα-
 βάλλεσθαι. κατὰ ὑπὸ εὐηθείας λέγειν μὲν ἔδῳ ὑγιές. πάντα δὲ κυ-
 κᾶς, ἢ μεγάλαις χρήματα. ἢ τὸτο δὴ τὸ τῆς παροιμίας, κλώθειν

πρὸς τὰ ἀσυγκλῶστα. τίνα γὰρ ἢ Φύσιν ἔχει, τὸν αὐτὸν ἅμα δειλὸν
ἢ ὀργίλον εἶναι, εὐήθη τε ἢ πανουργον, ἢ ἡκιστα μὲν εὐεκτὴν, σφρι-
γᾶν δὲ πρὸς τὰς ἡδονάς, ὣν ἡ ἑτέρα θέσις, πάντως ἐς τῆς ἑτέρας
ἀποφάσις. ὃν γὰρ δειλὸν φαίης, ἴστον αὐτὸν ἢ ὀργίλον εἶναι ἀπέφης.
ἢ δ' ἂν ὀργίλον, ὁμοίως δειλὸν ἀποφάσκεις. ἢ ἔτω ἡ ἑκατέρων θέ-
σις, ἀναιρῶνται δηλονότι ἀμφοτέρω. εἴτα γυναιξὶν ἐπτοῆσθαι φῆς, ἴδον
ἔδὲ μίαν ἀξιώσαντα ἔχειν γυναῖκα. ἢ φίλοις ἀποκαλεῖς ἀπίσον, τὸν
πλὴν σε, πρὸς ἅπαντας ἡμεροσμώνον Φιλία, ἢ τοῖς νόμοις τολμᾶς
λέγειν ἀκάθεκτον, ὅς ἢ παρὰ σὲ λοιδορῶμενος, μὴδ' ἀντειπεῖν ἡξίω-
σω, ὅτι μὴ παρενέσων. τυγχάνεις μῶτοι ἔδ' ὡς ἔπερ ἐφίεσαι. ἔ γὰρ
ἐνεσι συκοφάντης δῆγματος ἢ κωμωδία φησὶν. εἶναι δὲ πρῶτον ὡς λό-
γοις δεινὸν, Σωτία βεβύβονε, εἴτα δοκεῖν. αἰδέσθαι τε τὴν κριτικὴν,
ὡς ἂν εἰ ἢ μὴ ἀνταιδῶνται, (ἔ γὰρ τοῖστος εἰ σὺ) ἀλλὰ γὰρ μὴ τε-
λέως μυσάττονται. πάντος γὰρ τὸ κατηγορεῖν, μᾶλλον δ' ἔδὲ παντὸς,
ἀλλ' ὡς ἢ Φύσις τυφῶνιος κατ' Αἰγυπτίους εἶπεν. σὺ δ' ἀλλὰ πι-
σθεὶς ἐμὲ, μᾶλλον δὲ τῷ ἐπόντι σοφῷ, λάθε βιώσας. ἀξία γὰρ λή-
θης τὰ σά. εἰ δὲ βέλει, εἶδα δ' ὅτι βελήτη, τὰ ἐκότα τῇ φύσει σε χα-
ριζόμενος, μὴ παύσης ληρῶν παραπλήσια. ἔτω γὰρ ἔτ' ἐμὲ βλάψης,
ἢ τὴν στυγρὴν ἀρετὴν ἀριδηλοτέραν καταστήσης.

Περὶ Τωθασικῆς ἢ Εἰρωνικῆς.

Ο Τωθασικὸς ἢ Εἰρωνικὸς χαρακτήρ, ἔκ εἰσιν αἱ οἱ αὐτοί, ἀλλὰ
διαφορεῖνται κατὰ τὸ τῆς τέλους διάφορον. ποτὲ μὲν γὰρ παιδιᾶς ἐνε-
κῶ τωθασμοῖς τε ἢ εἰρωνίαις χρώμεθα, ὅτε ἢ Φιλικὸς λέγοιτ' ἂν εἰ
χαρακτήρ. ὥστε δὲ ἢ σκωμμάτων ἢ ψόγος. ἢ ἢ ἐκότως εἰς τὸ
ψεκτικὸν ἂν τις ἀναγάγοι. Δεῖται δὲ σοβαρότητος, ἢ σεμνοπρεπείας
ὁ τύπος. ὅτε μὲν Φιλικὸς ἵνα μὴ εἰς τὸ χαμαίζηλον τῆς βωμολοχίας
μεθέλκηται. ἢνίκα δ' αὐτὸ τῆτο σκωπικὸς ἦ, ὡς ἂν μὴ τὸ ὦν τοῖς
ταῖς κέντρον ἀπαμβλυθὲν ἐξελέγχηται. Ἡ δὲ μέθοδος ἐστὶ
κατὰ ταῦτα τῷ ψεκτικῷ τύπῳ.

ὑπόδειγμα.

ΟΥ' πάντος πλεῖν εἰς Κόρινθον ἢ παροιμία φησὶ. πολλῶν δὲ μᾶλ.

λον ἐς Ἐλικῶνα ἀνιέναι Φαίης ἂν ἢ αὐτὸς. ἔῃ ὁδὸς κατὰ τὸν ἐπάντα μακρά τε ἢ ὀρθίος, ἰδρωτά τε ἔκ ὀλίγον ἔχουσα τοῖς ὁδοιποροῦσι. Διὸς δὲ θαυμαστὸν εἰ ἢ ἄμυσόν τι οἷς γεγράφαμιν ἐνυπῆρχε, μήπω τὰ Μῆσων ὀργιάσαντες, κάτω περὶ τὴν ὑπώρην ἐτι πλανώμεθα. ἢ ταῦτα παρὰ σοὶ τῇ κριτικωτάτῃ τῶν ἀκοῶν, ὃς ἤδη πρὸ πολλῆς κατέλαβες τὴν τῷ Ἐλικῶνος ἀκρόπολιν. ἔχρονε μακρῶς δεηθεὶς, ἔπονών ἢ ἀσθμαίνων ὡς οἱ πολλοί, ἀλλ' εὐγενεῖ τινι ἢ γιγαντικῷ τῷ ὄντι κεχορημῶς πηδήματι, ἢ σὲ αἱ Μῆσαι, ἔχ ὡς τρέφον αὐτῶν μόνον, ἀλλὰ ἢ ὡς σύμβεβλον ἤδη ἐγνώκασι, ἢ ὃ, τι ἂν εἴποις, εὖ οἶδα, πάντως ἐπαινῶς, καί κ' εἶναι, ἔδ' Ἀπόλλωνι ἀπαρέσκη. ὅτε χάριν, ἢ ἢ ἡμᾶς αὐταῖς σύνησον, αἰμύλη, ἢ χάριτι τῶν σῶν λόγων πρὸς αὐτὰς χειραγωγέμενος. ἢ αὐτὸς ὡς ἡμᾶς ἐλθεῖν καταξίωσον. πάντως γάρ σοι ἢ Μῆσαι ἢ μέλη συνέψονται.

Ἀπάντησις πρὸς τὸν Εἰρωνικὸν χαρακτήρα.

Ἀπαντητέον δὲ τοῖς ἐρωνευομένοις, τοῖς μὲν τέλος ποιημένους τὸν ψόγον, κατὰ ταῦτα τῷ Ψεκτικῷ. τοῖς δὲ παιδιᾶς χάριν κομψευομένοις, ἀντικομψευδόμεθα ἢ αὐτοί, τὰ μὲν ἐρωνευόμενοι, τὰ δ' ἐξαίροντες τὰ ἐκείνων, ἢ ὅσα περὶ ἡμῶν εἰρήκασιν, ἐκείνοις αὐτοῖς εἰπὼς σὺδέχεται περιάπτοντες.

Παράδειγμα.

Ἦν Δὲν ἢ πάλαι σε σοφιστὴν, ἢ τὴν γλῶτταν κεκτημένον νικῶσαν τὰ πράγματα, ὅτι δὲ ἢ σκώπτειν δεινός, τῆτ' ἐπ' ἐμοὶ πέρα μεμάθηκα. ἢ εἶκεν ἢ ὡς λόγοις τεθρία, μετρία μὲν ἔστα, τῇ αἰμύλῃ φεύγειν τὸ δοκεῖν ὑπ' αὐτῆς τὴν ἀλήθειαν κλέπτεσθαι. ὑπερβαλῶσα δὲ, λαίθανειν μὴ δύνασθαι, ἀλλ' ἀτεχνῶς μεταφέρειν εἰς σκώμματα τὸ γὰρ εὐτραπείας ἐπίχαρι. δι' ἣν ὡς εὐλόγῃ προφάσεως τῆς ἀμύσεως Φωνῆς δραξάμενος, τοσαῦτα ἡμῶν καταπέπαιχας. Ἀλλ' ἐταῦτόν ὡς γενᾶι πεῦσις, ἢ μέμψις, ἔτε λύσις, ἢ σκώμματα. ἐγὼ γὰρ ἐπυθόμην τε, ὅπως ἐκείνην ἐκδέχοιο τὴν Φωνήν, σὺ δὲ με τῶν σῶν γραμμάτων ἀμυστίαν διαμέμφεσθαι ὑπετόπασας. καὶ γὰρ μὲν λύσιν ἦτρεν τῆς ἀτορίας, σὺ δὲ σκώπτειν ἐπιχειρεῖς γιγαντιαῖον ἀποκαλῶν τοῖς πηδή-

ματι. ἢ σὲ Μῆταις συζητῆσαι ἐκλιπαρεῖς, ὅς ἀντὶ πυθίῃ ταῖς Μῆταις
τελεῖς, ἢ μέλη ἐμοὶ Φῆς ἔπεσθαι, οἷς αὐτὸς αἰὲν ὠτρυφᾷς. καὶ μοι
δοκεῖ τὰ σὰ ἱσαγγελῆσαι βελόμενος, εἴτα αἰδέμενος, προσώπειω τῶν ἐ-
μῶν ἐπαίνων ἐκάλυψας. Ἀλλὰ γράφε ἢ σὺ εἴτε παιδιᾷς, εἴτ' ἔν ἐ-
παίνοις, δίδε ἡμῖν ὠτρυφᾶν.

Τὸ Συμβουλευτικὸν γένος Προτρεπτικὸς.

ἢ Συμβουλευτικὸς χαρακτήρ.

Εἰπεδὴ κατὰ τὸν Φιλόσοφον, ἡ προτροπὴ παρακλήσις ἐστὶν ἐπὶ προ-
αίρεσις, ἢ λόγος, ἢ πράξις, δῆλον, ὅτι Προτρεπτικὸς χαρακτήρ, ὁ
ἐπ' αὐτὰ ταῦτα παρακαλῶν. Ὅθω ἢ ὕλη γέτε πράξις ἐστὶ, ἢ λό-
γοι, ἢ προαίρεσις. ἔχ' ἀπλῶς μῶτοι, ἀλλ' ἢ ὄντα, ἢ δοκῦντα, δί-
καια, νόμιμα, συμφέροντα, εὐδοξία, ἢ καλὰ, ἡδέα, ῥάδια πραχ-
θῆναι. ἐνίοτε δὲ ἢ τὰ ὁμολογούμεως δυσχερῆ, δυνατὰ τε ἢ ἀναγκαι-
α. Πρὸ πάντων δὲ ὁ προτρεπὼν, δύο ταυτὶ κεχεῖσθαι χρεὼν, εἴπερ
ὁλως πιθανὸς εἶναι μέλλοι. τό, τε δοκεῖν εὖναι εἶναι πρὸς ὅς ἡ προ-
τροπὴ, ἢ περὶ αὐτοῦ συμβαλεῖται ἔμπειρος. ἀτελὲς γὰρ ἐς πεθῶ βάτερον
παρὰ θάτερον. ἡ μὲν ἔν ἐμπειρίᾳ σοφία τε συμπαραμαρτεῖ, ἢ ἡ-
λικία, μάλιστα δ' ἀσκήσει τῇ περὶ ὧν ἡ σκέψις. ὅτε χάριν ἢ Σωκρά-
της σύμβουλον αἰρεῖσθαι διδάσκει ἐν ἐκάστῃ αἰρέσει τὸν τεχνικώτατον.
Εἰ δ' ὁ παρακαλῶν ἀμοιρεῖ τῶν ἐρημύων, ὁρῶσθαι δὲ μὴ τὴν παρὰ-
κλήσιν ἀναχαιτίσῃ ὁ προτρεπόμενος, ἐνὶ τῇ εὐνοίᾳ τὸ πᾶν θεραπεύειν
πειράσθω. ἢ ἢ μὴ προτρεψαν ἐπιτπάσεται παρ' αὐτὴν πρώτην πα-
ραίσδυσιν, εἰς ἔρωτα τὸν πρὸς ἐκεῖνον τὰς αἰτίας ἀνάγων, ἢ ὡς οἰκειό-
τητι λέγων, ἢ φιλοσοφίᾳ εἰς τὸ γράφειν ὡάγεται. τό, τε τὰ ἐκεῖνα
περιπολλῶς ποιῆσθαι, ἔκ' ἑᾶ σιγαῖν ἐν ταυαύτῃ τῶν πραγμάτων ἢ κιν-
δύνων ἀκμῇ. εὐεργεσιῶν τε ἀναμνήσει τῶν πρὸς ἀλλήλους. ἢ τῶν ἀ-
νέκαθ' ἢ ἐπὶ τῶν προγόνων, ἢ λόγων, ἢ ὁμιλίας, ἢ τῶν ὁμοίων.
Εἴτα ἐποίτει κεφαλαιώδως διηγόμενος ἐφ' ἃ ἢ προτρέπειν ἔγνωκε,
δεικνύων ἕκαστον, δίκαιον, νόμιμον, συμφέρον, ἢ τὰ ἐξῆς, ὡς ἀνωτέ-
ρω δεδῆλωται. ἢ ἀπὸ τῶν πραγμάτων, ἐφ' ὃ ἡ προτροπὴ. ἢ ἀπὸ τῶν
προσώπων. ἢ ἀπὸ τῶν μέλλοντος, εἴον ἀπὸ ἐλπίδος, γνώμης, φίλων,

ἢ τῶν ἐναντίων, ἢ τῶν ἄλλων περιστατικῶν. Ταῦτα ἢ ἐμπεδύτω-
 μιν ἐκ τῆς ὁμοίας, ἢ ἐναντίας, ἐκ παραδείγματος, ἐκ τῶν κεκριμένων,
 ἢ ὠδοξῶν. ἢ τοῖς πᾶσιν, ἢ τοῖς ὠδοξοτέροις. ἔχ' ἡκιστα δ' οἷς γρά-
 φωμεν.

Παραδείγματος χάριν.

Ἐπὶ μὲν τῇ Δικαίᾳ ἐρεῖμεν, ὡς ἐκ τῆς ὁμοίας. Καθάπερ δίκαιον ἡ-
 γέμεθα μὴ βλαπτεσθαι παρὰ τῶν μηδὲν ὕφ' ἡμῶν λυπηθῶτων, ἔτω
 ἢ εὐεργετῆσθαι παρὰ τῶν εὖ πεπονθότων. ὅπερ ἢ ἐκ τῆς ἐναντίας τις
 ἂν φαίη. ἢ ἢ ἔτως. Ὡς περ τὸς λυπήσαντας δίκαιον ἀντιλυπεῖν,
 ἔτω ἢ τὸς εὐεργετηκότας ἀντεεργετῆν. εἴτα ἢ ἐκ τῶν κεκριμένων
 τῆτο ἢ ζύμπαν ὁμῶς τὸ ἐλληνικὸν ἐπικυρώσαν φαίνεται. ἐκ Παραδείγ-
 ματος. Μάλιστα δὲ ἡ πόλις τῶν Ἀθηναίων, οἷς Ξέρην ἢ τὸν Φαλη-
 ρέα Δημήτριον ἐργασαι, ὡς τὸν μὲν λυπήσαντα, ἀποχρῶντος ἡμῶνα-
 το· τὸν δὲ εὐεργετηκότα, μεγάλως τετίμηκεν.

Ἐπὶ δὲ τῇ Νομίᾳ, ἐκ μὲν τῆς ὁμοίας ἔτως. Ὡς περ γὰρ ὁ νό-
 μος τὸς προδότας κολάζεται, ἔτω ἢ τὸς λεποτακτῆντας. ἢ γὰρ ἔ-
 τοι, τό γε καθ' ἑαυτὸς, τὸς στρατιῶτας προδιδόاسιν. ἢ ἐκ τῆς ἐναντί-
 ος. Εἶπερ λαμπρὰ τοῖς ἀρισεύσασιν ἄθλα προτίθεται, πάντως τοῖς
 δὲ δειλίαν τὴν τάξιν προδιδῶσι, δεινὰ τὰ ἐπιτήμια. ἐκ τῶν κεκριμέ-
 νων. Τῆτο ἢ Σόλωνος, ἢ Λυκέρους ἐπὶ νου. εἴτα ἐκ Παραδείγ-
 ματος. Ὡς τῆτο ἢ Ὀθριάδης αὐτοχερίᾳ θνήσκει, μὴ ἢ θανόντας
 δόξῃ καταλιπὼν τὸς ἐταίρους.

Ἐπὶ δὲ τῇ Συμφέροντος, περὶ ἧς πᾶς ὁ λόγος τῷ Συμβελεύοντι.
 ἐκ μὲν τῆς ὁμοίας, ὡδί. Τῶν μὲν βρωμάτων τὰ ὑγιεινὰ, ἢ τὰ ἡδέα
 λυσιτελεῖ. ὡσαύτως ἢ τῶν φίλων, οἱ ἐπιτιμῶντες, ἔχ' οἱ κολακεύ-
 οντες χρήσιμοι. ἐκ δὲ τῆς ἐναντίας, ἔτως. Εἰ γὰρ τὸς ἀλιθεύοντες
 φιλεῖμεν τε ἢ προσίμεθα, πῶς ἔμακροῦν ἂν ἡμῶν τὸς ἐξαπατῶν-
 τας ἀποκρυσόμεθα κόλακας; ἐκ τῶν κεκριμένων. Οὐ τῆτο πάντες
 ἀγορεύουσιν Ἑλλήνων νόμοι, τὸς ψευδομένους κολάζεσθαι; ἐκ Παρα-
 δείγματος. Πειθέτω σὲ ταῦτα Δηνίας, ὡς τὸ δόξαν φορτικὸν τῆς Ἀ-
 γαθοκλέους Φιλίας, μακρῶς τῆς τῶν κολάκων αἰμύλης, ἔγκωσαι τῇ

πείρα λυσιτελέσεων. Λήψη δὲ τὸ Συμφέρον, ἀπὸ τῆς μέλλοντος, ἢ
 προσδοκίας, ἢ γνώμης τῶν φίλων, ἢ τῶν ὠαντίων. εἰ Φαίης τοιαῦτα
 παρὰ τῆς ἐκείνης ἀρετῆς τῶν φίλων καρποδοκῶντων. ἢ τῶν ἐχθρῶν ἀ-
 πευχομένων. ἔτω δὴ ἢ ἀπὸ τῶν ἄλλων τελικῶν, δεικνύων, ὡς αὐτεῖ-
 θεν βιβαίαν ἔξει ὁ πρῶτορρόμος, ἢ δόξης ἐλπίδα, ἢ τιμῆς, ἢ χρημά-
 των, ἢ τέρψεως. Καὶ ἐκ τῶν Ἐναντίων. ὡς εἰ τὰναντία πράττειν, ἐκ-
 πεσῆται ἢς κέκτηται δόξης, χρημάτων, ἢ τῶν ὁμοίων. τοῖς τε φίλοις
 ἢ τοῖς πρὸς αἵματος ἀνείδος ἐ τὸ τυχὸν προσερίψεται. εἰδὲ τινα ἢ ἀν-
 τιπίπτειν δοκῶντα, ἐπαγαγόντες ἀνασχευάσονται. Πέρας δὲ, ἢ ἀνά-
 μνησις ἔσω τῶν εἰρημῶν ἀγαθῶν, ἢ τῶν βλαβερῶν σύνοψις. ἢ μά-
 λιστα παροιμιώδης. Ἡγεῖν ἐκλιπαρήσωμαι πρὸς ἀρετῆς ἐκείνης, ἢ ἐ-
 παγγέλωμαι, οἷον, πρὸς σκήπτρων, εἰ ἀρχῶν τυγχάνει. πρὸς νό-
 μων ἢ θέμιδος, εἴτις τῶν δικαζόντων εἴη. ἢ πρὸς Μουσῶν, πρὸς Ἑρ-
 μῆς ἢ Ἀπόλλωνος, ἢ Σοφίας αὐτῆς, εἴπερ τις εἴη τῶν λόγων ἀντι-
 ποιημένων.

Ἰπόδειγμα.

Τὼν κοινῶν ὅτι μοι μέλλει, σιγᾶν ἐκ ἔχω. σὲ δ' ὅτι Φιλῶ, ἢ
 πάνυ θαρρῆν ἔχω, καὶ μοι τὴν παρρησίαν δέξαι. Ὁ ἱερῶτατος πατὴρ
 Ἀνθέμιος, συχνὸς ἐξ ὅτε χρόνος νόσῳ χαλεπῇ προσπαλαίων, ἥδη
 τῆς ἀμείνωντος ἐγκύετο λήξεως. ὁ δὲ ἐκείνης θρόνος, εἰ ἢ τοῖς ἄλλοις κο-
 σμῆται, ὅσα τῷ θρόνῳ καθήκοντι, χηρεύει μῦτοι τῆς ἐφέδρας. ἔχ ὅτι
 μὴ πολλὰς ἔχει τὰς ἀντιποιμῶνας, ἀλλ' ὅτι ζητεῖ τὸν προσήκοντα.
 καὶ τοι δοκεῖ τὰ νῦν ἐκείνον αὐτόματον ἦκεν τὸν καιρὸν, ὃν πολλαῖς
 ἀποδορόμενοι τὰς τῆς γνώμης ἐπιηρείας, ἐπιθῶμεν τε ἢ τῇ διανοίᾳ συνε-
 πλατῆμεθα. εἰ σύ γε βεληθείης τῆς ἀρχῆς ταύτης μεταποιήσασθαι.
 Τὶ δὲ μὴ, σοί τε ἢ τῇ σῇ ἀγχοινοίᾳ πρεπωδεσάτε; πάντα κατὰ λό-
 γον ἔχει. οἱ πολῖται, τῆς σῆς Φωνῆς ἐκρεμῆς ἅπαντες. τὸ λειτῆργη-
 μα ἢ παρ' ἑαυτῆς, ἢ τῷ τέλει τῆς ἐργασίας, ὑψηλόν τε ἢ θαῖον, ἢ
 τοῖς εὐδοκιμωτάτοις αὐτοῖς περισπᾶσας. τὰ δὲ πράγματα, μονο-
 ψυχὶ τῷ χεῖρε ὀρέγοντα εἰς τὴν αὐτῶν σε προσκαλῶσιν ἀντίληψιν. ἐ-
 δὼ ἀντίξεν ἢ ἀνακαλῶμενον. ἢ θεός, μὴ ἢ γέλωτα τοῖς πολλοῖς ὁ-

Φλισκάνωμεν ἐβελοκακῶντες· ἔσι γὰρ ὥσπερ προεδρίαν διώκειν τὴν μὴ
 προσήκυσαν προκετῆς, ἔτω ἢ τὴν πρέπυσαν αὐτεπάγγελτον παρῆ-
 σαν ἀποποιήσασθαι εὐήθες. ἢ τὸ μὲν, τῶν ἄγαν τολμηρῶν· τὸ δὲ
 τῶν λίαν δειλῶν· ἢ ἀμφοτέρω κατεγνωσμένα. Ἄλλως τε, ἢ ἐταύ-
 της μεταποιήσαιο, τοῖς τε πράγμασι· σωτηρίαν, σαυτῶν τε πρὸς τῷ
 σῶτίμῳ, τῆς τε φίλης εὖ ποιῆν προσποριεῖ, ἢ παρ' ἐχθρῶν μὴ βλά-
 πτεσθαι· οἱ τίνα κάλων, ἢ λίθον ἔκινῃσι μή σε ὦν ὡ πολλῇ τῷ κω-
 λύσοντος ἐρημία διασπύλῃσι συλλήπτορα ἴδωσι; παρεωραμένης δὲ, γὰ
 μὲν φρεσὶ πάντα· σαυτὸν δὲ, ἵνα μὴ τᾶλλα λέγω, τοῖς ἐκείσε κρη-
 ρίοις, εἴθε δὲ μὴ ἢ κολασηρίοις καθυποβαλεῖς· ὁμοίως γὰρ ὑπειθύνον
 ἢ τὸν οἰακοςροφῆν εἰδότα, τῷ σκάφῃ ἐνδεία τῷ οἰακίσαντος περιτρε-
 πομένῃ, μὴ ἀντιλαμβάνεσθαι, ἢ τὸ Χριστὸν ποιμνιον ἐκῆτε φερόμενον,
 ἢ γινόμενον ἐν ἐρημίᾳ ποιμένος θηροῖ παρανάλωμα, δυνάμενον, μὴ πε-
 ριποιήσασθαι· εἰ γὰρ τῷ βεληθῶτι μὲν εὖ ποιῆσαι, καὶ μὴ δυνῆσθαι
 τι, ὡς πεποιηκότι ἀπόκειται ἢ ἀντιμισθία τῆς προαιρέσεως· τί χρὴ
 νομίζειν τῷ μηδὲ βεληθῆντι, ἢ ταῦτα δυνάμενῳ; ἢ πῃ πικρὰ τὰ ἐπι-
 τίμια, ἢ ὅσα τοῖς δι' ἀνεπιστάειαν ἐξολισθαίνουσιν ὀφείλεται· ἔσι γὰρ
 ἔτῳ λογίων φησὶν ὁ Θεός· Καθὼς ἀπώσασθέ με τῷ εἶναι εἰς ἡγχα-
 μῶς τῷ λαῷ μου, ἢ ἄρχοντας, ἔτω καὶ γὼ ἀπώτομαι ὑμᾶς, τῷ εἶναι
 ὑμῶν εἰς βασιλέα· ἔ γὰρ δὴ ἐκείνο φαίης ἂν, ὡς τῷ ζηλῶντι θεῷ τῆς
 πάλαι μακαρίους ἄνδρας ἐκ ἀνθεκτέον ἀρχῆς· πῶ γὰρ ὡ μακάριε σύ;
 πότε τὸ Χριστὸν Γεώργιον χρῆζον βοηθείας, ἐκείνοι παρῆδον, ἢ ἀπώσαν-
 το, οἷς ὁ πᾶς βίος ὑπὲρ ἐκείνῃ ἀγῶν εἰς διετέλεσεν; ἀλλ' ἢ τῆς ἀρχῆς
 ἀποχώρησις, τοῖς κρείττοσιν ἢ παραχώρησις· νυνὶ δ' ὅτι πάντες εἰς σὲ
 κεχῆνασι, ἢ ὡς εἰδὲς σε τῆς περὶ τὸ ἀρχεῖν ἐπισημοῖς ἐφάμιλος καὶ
 αὐτὸς ἔποις, εἰ ἢ λίαν ἐπιεικὴς εἶ, ἢ σπεύδων τῷ λανθάνειν· Ἄλλὰ
 βέλεται σοι εἶπω παροιμίαν ἐκ ἡττοῦ σύντομον, ἢ ἀληθῆς ὅρα μὴ τὴν
 ὑπέραν ἀφῆς τὸν πόδα δρώκης; οἷς μὲν σαυτὸν ἢ τῆς ἄλλης σώσεις
 ὑπερορῶν, εἰ ὦν δὲ ἢ σαυτὸν προσαπωλέσεις ἀπρὶς ἀντεχόμενος.

Ἄλλο.

Τὸν ἐπαινεμένων μὲν ἢ ἄλλως ἢ πρὸς ἀρετὴν τῶν νέων παράκλη-

σις, ἢ ταῦτα πρὸς εὖ φρονέτων γινόμενη, ἢ παντὸς ὄψεσθαι κέρους ἐλ-
 πίδος ἀπηλλαγμένη. ἐμοὶ δὲ ἢ ἀναγκαῖον ὦ τοῖς μάλιστ' ἢ πρὸς σέ-
 νεθεσία. ἔχ' ὅπως δὴ τὸ ἐπάγγελμα, ἀλλὰ δὴ ἢ τῆς ἐπ' ἐμοὶ τῶν
 σὲ τεκόντων ἐλπίδος. Ἐγώ γε εἴην ἢ τοῖς παρὰ τῆς τύχης εὐρεῖν σε
 περὶ πολλὰ ποιῆσαι, ἢ τῶν ὅσα ἀξιάγασα τῶν ὦ ἀνθρώποις εὐπο-
 ρεῖν, ἀλλὰ τοσούτον ἀπολαύειν, ὅσον ἀφοσιώσασθαι τῷ μετὰ σώμα-
 τος βίῳ, ἢ σοὶ μὲν ἐπωφελές, ἔδωκε δὲ τῶν ἄλλων εἰς ἐνόχλησιν
 ἦκον. ὅλη δὲ ψυχῇ ἀνδεκτέον παιδείας, ἥτις ἡμῖν σοφίαν τε οἶδε πο-
 ρίζειν ἢ φρόνησιν. δι' ὧν τὰ τ' ἐκτὸς ἀγαθὰ συντηρεῖται, ἢ τὰ ἡθῆ
 κοσμεῖται, ἢ ἡ ψυχὴ τελεωτέρα καθίσταται. εἰ γὰρ ἐσὶν ἀπόβασις τῶν
 παρὰ τῆς τύχης ἢ παιδεία, ὡς ὧν κακῶς νοῶντες ὠήθησαν. ἀλλ' ἐς
 αὐτὰ ταῦτα μᾶλλον ἐσὶν ἐπανάβασις. αὕτη γὰρ τῆς τῶν Φαύλων
 ἡμᾶς συνηθείας ἀπαλλάττει. τὰς ὦ ἀγορᾷ μέμφεται διατριβὰς.
 τὰς τριόδους διαβάλλει. τὸν λογισμόν ἔκ' ἀφίησιν εἰς ἀλλοκότους ἐννοί-
 ας παρενεχθῆναι. ἢ τὸν ἄνθρωπον τῷ αὐτῷ ἄνθρωπον ἀπεργάζε-
 ται, ἵνα μὴ θεὸν εἴπω ἢ ἡγεμόνα τῶν ἄλλων. τοῖς μὲν πολίταις ζη-
 λωτόν. τοῖς δὲ φίλοις ἐράσμιον. τοῖς οἰκείοις χρήσιμον. τοῖς ἄλλο-
 τείοις ἀπόβλεπτον. ὦ μὲν ταῖς εὐπραγίαις σῶφρονα. ὦ δὲ ταῖς ду-
 σπραγίαις θαρσαλέον, ἢ ἀκατάπτωπον. αὕτη μὲν ἢ ζῶντι, ἢ γε-
 λευτήσαντι παραμένει τῷ κεκτημένῳ, πάντων τῶν ὦ ἀνθρώποις με-
 ταπιπτόντων τε ἢ διαρρέόντων, ὡς ἢ ἡ καθ' ἡμέραν πῆρα ὠαργῶς
 ἐκδιδάσκει. ἢ τί δὲ μηκύνοντα ὠχλεῖν; τίνος ἂν ἄλλῃ ὦ ἐφείσει γέ-
 νοιτ' ἄνθρωπος, ὅς παρὰ πᾶσι μὲν εἴη περίβλεπτος, τῶν δ' ἀναγκαῖ-
 ὦν τῷ βίῳ θεόμωρος ἔδωκε; ὃ δὲ ἢ μὲν παιδεία τοῖς οἰκείοις χαρίζεται
 λατρευταῖς. ἢς εἰ μὲν συντονώτερον ἔχεισθαι ἀξιώσης, νύκτωρ ἢ μεθ'
 ἡμέραν ὡς οἶοντ' ἐπιμελόμενος, οἶδα ὅτι σαυτὸν εἰ μετρίως ὀνήσεις κα-
 μέ ὡς εὐνοῶντα ἐπαινέσεις. εἰ δ' ἄλλως σοι δόξη, (ἐπίπονος ἢ ἰδρω-
 τῶν ἀνάπλεως ἢ περὶ ἐκείνην φροντίς.) πρὸς καὶ ὃν μὲν ἴσως τρυφῇ
 ἐπαρκέσεις, μετ' εἰ πολὺ δὲ τὰ ὅσα ὄψις τῶν προσερχόντων σιγήσιν
 ὦθα πύθεται ὄμβρῳ.

Ἀπάντησις πρὸς τὸν Συμβουλευτικόν, ἢ
Προτρεπτικὸν χαρακτήρα.

Α Παντήσομεν δὲ πρὸς τὸν συμβουλευτικόν, ἢ προτρεπτικὸν χαρακτήρα, χάριτας ὁμολογῶντες τῷ συμβαλεύοντι τῆς πρὸς ἡμᾶς εὐνοίας. ἢ εἰ μὲν δέδοκται ἅπερ ἐκείῳ βελομένῳ ἦν, ταῦτα ἐπαινέσομεν. ἢ τὴν προτροπὴν, ὡς λυσitteλῆ, ἢ δίκαιον, ἢ ὠνόμαον, ἢ τὰ ἐξῆς, μεγίστης ὑποδοχῆς παρ' ἡμῶν ἡξιῶσθαι εἶδμεν. ἢ ὡς ἐς τέλος διζόμεν τὴν ταχίστην δηλώσομεν. ἢν δὲ μὴ, αἰτίας ἐξοίσομεν τὰς ἀξιολόγους. δι' αἷς ἔχουσιτ' ἐσμέν ἐκτελέσειν αὐτὰ προτρεπόμεθα. ἢ ταύτας ἀναθεωρῆσαι τὸν Φίλον ἐκλιπαρήσομεν, ἢ ἐξαυθις πρὸς ἡμᾶς ἀπαντήσας.

Ἰπὸδειγμα.

Κ Αἰ πάλαι σε τὸ πρὸς ἐμὲ Φίλτρον εἰδώς, νῦν ἔχῃς, ἢ τὴν σύνοσιν ἀγαμαί. ἐκάτερα γὰρ ἐς ἄκρον τοῖς πρὸς ἐμέ σε γράμμασιν ἐμφαίνεις ἐνάντια σοι. ὡς μὲν ἀγχίνες συνεῖς τὰ ἀρίστα, ὡς δὲ Φίλος συμβαλεύων τὰ κάλλιστα. καί σοι μεγίστη χάρις ἀμφοτέρων ὕνεκα, ἢ ὧν Φιλῆς, ἢ ὧν παραινεῖς κηδόμενος. Τῆς ἐν ἀξίας εἰ ἢ μὴ κατὰ τὴν ἐμὴν ἀγωγὴν ἢ προαίρεσιν, μελήσει μὲν τοι, ὅτι μὴ ἢ τῆς ἱερᾶς ἐκλογάδος δολίως παρασυραμένης, ἢ δαλυομένης οἰκτρώτατα. ἀλλὰ ἢ τῶν ἐπιρρεαζόντων τὸ κακωτέρηχες ὑφορώμενος, ἢ νεμεσῶ τὴν προσπρίνῃ, ἐς οἷμαι μικρὰ τῶ λοιπῶ τοῖς ἡμετέροις ἐΦισθήσεσθαι ἀτυχήμασιν, εἰ τῆς παρὰ θεῶ μόναν περνοίας ἔρημαι μὴ ἀπαλειφθήμην.

Ἄλλο.

Κ Αἰ τῆς νῦν ἔχῃς τὸν πρὸς ἐμέ σε ἐπιμελείας, ἢ τῆς ἀνέκαθ' εὐνοίας, πλείους ὁμολογῶ σοι τὰς χάριτας. ἢ γὰρ ἐξ ἀρίστης ὁμαγνώμης, ἢ εἰλικρινῆς διαθέσεως ἢ παραίνεσις. Διό με ἢ μᾶλλον πεποιήκε δυσανασχετεῖν, τῷ μὴ δοκεῖν ἔχειν ἔργοις ἐνδεικνύναι τὸ προτρεπόμενον. ἢ γὰρ τῆς παιδείας κτῆσις, ἢ αὐτῶν ἀπειλεῖ μοι τῶν ἀναγκαιῶν ἀφοκρέσιν. Ἐξ ὅτε γὰρ εἰς τῆτα ἦλθον τῆς ἡλικίας, ὥς τι κρίνειν ἔχειν τῶν ἐν τῷ βίῳ, πλείους ὠμίλησα ταῖς φροντίσιν, ὡς σε πάντως ἢ ἱερὰ ἔκ ἀγνοεῖ σύνοσις. προῖχτης δὲ μοι τῆς ἡλικίας, ἢ αὐταῖ

συνεπιδίδονται. ἢ πλείων ὅσων ἀσχολιῶν μοι παρὰίτιοι γίνονται
 ὥς ἔε βεληθείην ποτὲ ἀποσείσασθαι, αὐτίκα πατρῶα πάντα φρε-
 δα, ἢ ἴδια. ἐγὼ δὲ μήτ' ἀντιπαλαίην τοῖς ἀπὸ τῆς πτωχίας δεινοῖς
 οἷος τ' ὢν, ἢ τὴν ὑπεροψίαν τῶν πλεόντων ἐκ ἀνέχεσθαι, οἶσθα γὰρ
 ὅσον ἐστὶν ὁ πένης χρῆμα εὐκαταφρόνητον· περὶ δὲ τὸν πλεόντων πάντες
 ἐκτείνονται. εἰ γὰρ τῆς παιδείας ἀντιποιεῖσθαι βεληθείην, πᾶσαν λογι-
 σκὸν ἀποδοῖναι φροντίδα χρεῶν, εἰ γὰρ ὁ βίος ἅπας βραχύς (κατὰ τὸν
 εἰπόντα) πρὸς μιᾶς τέχνης ἀπόκτησιν, πῶς ἂν παιδείαν ἐνέγκοι ὁ ὑ-
 πό τοσούτων φροντίδων ἐνοχλόμενος; ἀσχολία βίος ἐκ ἀξιοῦ συνυπάρ-
 χειν τῇ κατὰ φιλοσοφίαν σχολῇ· ταῦτα μοι ἀνακόπῃ τὴν προδοκίαν.
 ταῦτα μετῆς παιδείας ἀναχαιτίζει· πόνος δὲ ἢ ἰδρωτάς, ὅσων ἢ δαί-
 ται παιδεία, ἡδέως ἂν ἦσπασάμην. καί σε ἐκλιπαρῶ ἑπὶ ἔχεις διδά-
 ξαι με. ἔγχε οἶοντ' ἢ, ἢ τὴν πτωχίαν ἀποφυγεῖν, ἢ τὴν παιδείαν ἱκα-
 νῶς κτήσασθαι. εἴτω γὰρ ἂν ἢ αὐτὸν ἐμὲ πλείω εὖ πεποιηκῶς ἔσῃ,
 ἢ εἰς ἔργον ἀχθείη τὰ δόξαντα.

Περὶ Αἰτητικῆς, ἢ Συστατικῆς χαρακτῆρος.

Ο Αἰτητικὸς χαρακτήρ, ἢ τὸν συστατικὸν ἑαυτῷ συμπεριέληφεν.
 ὁ μὲν γὰρ ἐστὶ τινὸς ὧν ἐφίεμεθα αἰτήσις· ὁ δὲ, τὰ μὲν ἄλλα ὁ αὐ-
 τὸς ὧν, τῷ δὲ ἑτέρου γίνεσθαι διενήνοχε. Τῶν ἐφετῶν δὲ, τὰ μὲν εἰ-
 σὶ καθ' αὐτὰ, ἃ ἢ βελητὰ τῷ φιλοσόφῳ καλεῖν φίλον. τὰ δὲ πρὸς
 τι τῶντων, ὧν ἐφίεμεθα ἀναφέρονται. ἢ ἐφ' ᾧ τῶν ὑπαρχόντων ἀγα-
 θῶν διαρκεσέραν ποιήσωμεν τὴν διαμονήν, ἢ μὴ προσόντα κτησώμε-
 θαι, ἢ ἐπὶ διακωλύσει τῶν προσδεκωμένων ἀνιάρων, ἢ διαφυγῇ τῶν
 ἐπικειμένων. τοιαῦτα δ' εἰσὶ τὰ ἐκτὸς ἀγαθὰ, ἐφ' οἷς ἢ τὰς αἰτήσεις
 ὡς ἐπὶ τὰ πλείον ποιῶμεθα. Ἐκεῖνο μὲν τοι ἰδιαίτερον ἢ σύστασις ἔχει.
 ἔπαινον τῶν συνισαμένων, ἢ γνῶσιν ἢ ἀναγνώρισιν τῶν αὐτῶν, ὥς ἔ-
 σιν ὠκεωμένοι ἡμῖν τε καὶ κείνοις, οἷς αὐτὰς συνισῶμεν. Πρὸ πάντων
 γαίγαρ ἂν, ἐπὶ τῆς αἰτήσεως δύο ταῦτ' παρατηρεῖν δεόν. τίνα ἐστὶν ἅπερ
 αἰτῶμεν, ἢ τίνες παρ' ὧν ταῦτα ἀξιῶμεν λαβεῖν. εἰ μὲν γὰρ τὸ αἰτη-
 μα σύμφορόν ἐστιν ἡμῖν τε, ἢ οἷς αἰτῶμεν, ἢ προσέτι βέλδιον, ἢ δι-
 καιον, ἢ τὰ ἐξῆς ἀνυποσώλως αἰτήσωμεν, ὀλίγ' αἴτια προανακεκορ-

κότες, ἐφ' ὧν τὴν τῷ εὐεργετῶντος εὐνοίαν ἐπισπασώμεθα. εἴτα τὴν ὕδαϊν τῶν αἰτεμῶν ὑποσυνάψαντες, ἀνάγραπτον ἐς αἰὲν τὴν εὐεργεσίαν παρεγγυήσομεν. ὡσαύτως καὶ ἐπὶ τῆς συζάσεως, πηνίκα ὁ συνισάμενος τοιῶτων δεόμενος τύχοι.

Ἦν δὲ τὴν αἰτησιν ἐργῶδη, ἢ λυπηρὰν, ἢ αἰσχροῦν, καὶ τὰ παραπλήσια, αἰδέμεθα, πρὸς τε τὴν διάθεσιν τῷ εὐεργετήσαντος ὑπόπλως δακείμεθα, πότερον ἐπινεύσοι τοῖς αἰτεμῶσι, εἰ τὴν ἀξίωσιν ἀποκρυσσεται, ἢ γυμνὴν ἐξοισέον τὴν αἰτησιν. ἀλλὰ πολὺ πρότερον περατέον τὴν ἐκείνῃ γνώμην πρὸς τὸ ἡμῖν εὐαγογώτερον μεθαρμόσαι, καὶ πρὸς συγκατάθεσιν παρασκευάσασθαι, τὰ μὲν παρ' ἡμῶν αὐτῶν, τὰ δὲ ὑπὲρ ὧν τὰς αἰτήσεις ποιῶμεν, ἑπὲρ ἀξίως τῆς παρ' ἐκείνῃ χάριτος ἀποφανῶμεν. ἀρχὴν μὲν τὴν κατεπέμψαν ἀνάγκην ὡτέχνως ἐξοισώμεν. Εἰ δέ τι καὶ εὖ πεπονθότες ἐσμέν παρ' ἐκείνῃ, ἔχ' ὅπως ἀφηγησώμεθα, ἀλλὰ καὶ λαμπρῶς ἐπαινέσωμεν. καὶ ὅτι τὰ νῦν, ἑπὲρ ποτε τοιῶτων τυχεῖν ἀξιοί. τέτοις τὴν ἰκεσίαν ἐποίσομεν, μεθ' ἣν ἐκείνον τῆς πρὸς ἅπαντας αὐτῷ ἐπιεικείας, καὶ σοφῆς ὑπομνήσωμεν ἐξαίροντες τε καὶ ἐγκωμιάζοντες, ἢ καὶ τεθαρρήκότες τὴν αἰτησιν πεποιήκαμεν. Καὶ εἰ μὲν εἴη καὶ πρότερον εὐεργετικῶς, καὶ ταύτην προσεπιμετρήσαι τὴν χάριν εἰκός, λέγοντες, μὴ τὰς προτῶν ταῖς ἐξῆς ἀτιμάσοι, καὶ κείνας ἔκ' εἰς σπαραδαῖον ἀνηλωκένας δόξει. Ἦν δὲ πρώτην ταύτην αἰτεῖμεν, διὰ τὸτο ἐρεῖμεν, ὅτι πρώτην ἀποτυχεῖν ἔδει, ἢ δὲ τῆς φήμης ἐλάττω φανῆναι τὰ πράγματα, ἢ τοῖς τε ἄλλοις καὶ ἡμῖν ποιηζομένοις ἐπ' ἐκείνον τὸν δρόμον ἠνέωχεν. Εἴτα τὸ αἰτεῖμενον παντὶ σθένει ἀποφῆναι περασώμεθα δίκαιον, ὀνόμαον, καὶ τὰ ἐξῆς. εἰδὲ μὴ οἶον τ' εἴη, ἀλλὰ γὰρ ἡμῖν ἀναγκαῖον, καὶ κείνῳ ῥάδιον, ἢ λυσιτελές, καὶ ἅμα τὸν τρόπον ὡς ἂν εὐπετέστερον ἐς πέρας ἀχθεῖν ὑποθήσωμεν. Ἀπορῶντες δὲ, ἢ διὰ τὸ ἐργῶδες ὀκνῶντες, τῇ ἐκείνῃ μεγαλονοίᾳ παριῶναι ἐρεῖμεν. ἡμεῖς δὲ τὴν ἀπὸ τῷ εὐεργετήματος ὄνησιν, ἢ δόξαν, ἢ ἑπαινον, μάλιστα δὲ μνήμην αἰδίου ὑποστήσομεν, ἐκλιπαρῶντες μὴ καταπρόεσθαι ἡμᾶς ὡς τοσαύτη τῶν πραγμάτων ἀκμή.

Ἵπόδειγμα.

ΠΑ'λιν ὡς ἐπερίαις ἐγὼ ἢ πάλιν ὁ δρόμος πρὸς σέ, καί μοι δοκεῖ ἐπ' αὐτῷ τέτῳ τὰς δυσχερείας ἐπιτέλλειν φιλοτιμῆσθαι τὴν δαίμονα, ἐφ' ᾧ σοι μέγας τὰς τῷ εὖ ποιῆν ὑποθέσεις πορίζοιμι. εἶδε γὰρ ἢ σέ τῷ εὖ ποιῆν χαίροντα· καὶ μὲ μὴ παρ' ἄλλα λαβεῖν ἔχοντα. Θέρως γὰρ μοι ἐπιστρατεύσασα τῷ λιμῷ, μικρὸν δὲ τῶν τετρίγων τὴν τροφὴν ὁμοδίαυτον ἔδειξω· εἰ δ' αὐτὸς μὴ ἐπῆρκεσας, καὶν μετὰ τῆς ὠδῆς ὡς ἐκείνοι τὸν βίον ἐξήνυσαν. ἢ τάχα μύθευ παρέσχον τοῖς μεταγενεσέροις πρόφασιν· ὡς ἄρα τις μισθῶν φίλος λιμῷ τελευτήσας εἰς τετρίγων φύσιν μετέβαλε. νυνὶ δὲ μετὰ τῷ λιμῷ ἢ κρυμὸς ἐπισκήψας τῶν ἄλλων, ἢ μισθικῆς ἀπεσέρησεν. αἱ Μῆσαι γὰρ ἀνιστάσθαι τῷ κρύει, κατέλιπόν με, ὡς τὸ ἐκ σιδήρεω γυνὸς ἢ νέμεσις. ἢ ἔφασιν ἐπανακαίμψαι· ἔς' ἂν μὴ τὸν κρυμὸν ἀπελάσας, ἐκ μεμυκείας αὐθις ἀνιμῶν τὴν ψυχὴν ἀποφῆναιμι. οἱ δὲ λόγοι τῷ ἐκείνῳ πτερόντες ὦχοντο. δεινοὶ γὰρ ἐκείνοι ἐλευθερίας εἰσὶν ἐρασταί, ἢ ἐκ ἂν φέροιεν λιμῷ ἢ ψυχῇ ἀπαραιτήτοις τυράννοις δελαγωγέμενοι. δύσνης ἀνῆλθον Φαίη, ὡς ἀνήκεσα πέπονθα. Ὅδε σε τὸ πρὸς πάντας ἐκ ἀγνοῶν φιλόσοργον, ἢ τὰς πρὸς ἐμέ σε χάριτας ἐπιστάμενος, ἔδεν εὖ εἶδαι δέσει περὶ ἐμῶ μὴ τι πάθω τῆς σῆς ἀνάξιον φύσεως. ἀλλὰ πάλιν ἔρει τῷ συνήθει τρόπῳ περὶ τὸν ἄνδρα χρήσεται, Μῆσαις διαλλάξας ἢ λόγοις, τῇ παρ' αὐτῷ μισοπειθεῖ χάριτι. ναὶ πρὸς μισθῶν ἢ λόγων αὐτῶν, ὡς μισθῶν ἢ λόγων ἐμοὶ τιμιώτερε.

Ἄλλο.

ΣΕ' μὲν πρὸς εὐπορίαν τῷ φίλῳ παρακαλεῖν, ταῦτόν εὖ οἶδα ἢ ἱππὸν ἐς πεδίον ἀφῆναι, τὸ τῆς παροιμίας. ἔμμόνον δὲ τὸ εὐεργετικόν σε τῆς προαιρέσεως, (ἥτις ἐπ' αὐτῷ τέτῳ καταπεμφθῆναι τῷ κόσμῳ πιστεύεται, ἐφ' ᾧ τοῖς θεομῶσι κοινὸν ὄφελος γενῆται) ἀλλὰ ἢ διὰ τὴν ἀρετὴν τῷ χερίζοντος βοηθείας, ἥτις ὀλίγοις τῶν καθ' ἡμᾶς εἰσὶν ἐφάμιλος. πρόσθε δ' ἐβόλη, ὅτι ἢ φίλος ἐμός ὁ ἀνὴρ, ἢ τὸ μέγιστον, ὅτι ἢ δικαίων δεόμενος. ἵνα μὲν τοι σε τῇ προαίρεσει τὰ εἰκότα χαρίζομενος δόξω, τὴν ἐπιστολὴν ἐπιδέδωκα, ἢ ὅπως τῷ κατὰ

παξ ὠτυχεῖν σοι παράσχοιμι πρόφασιν, ὃ γε τοσῶτω ἡδίων χαρῇ, ὅσω καὶ μᾶλλον αὐτῷ ὁμιλήσεις. ἔσθι γὰρ ἄνδρα καὶ συνετὸν ἐς τὰ μάλιστα, καὶ τοῖς σοῖς τρόποις ἀρμόζοντα, καὶ τῆς ἐμῆς ἐκ ἀνάξιον Φιλίας. ὅτι καὶ τῆς χάριτος, ἢ πέρ τις ἄλλος ἀμνήμων ἐκ ἔσαι, ἐκ τῶν τρόπων ἔσθι τῆς τῷ ἀνδρὶ ὁμιλίας.

Ἀπάντησις πρὸς τὸν Αἰτητικὸν, καὶ Συστατικὸν χαρακτήρα.

Πρὸς τὴν αἴτησιν ἀπαντῶντες, εὐμενέστατα μὲν ἐρῶμεν ὡς τετυχηκῶσι τοῖς παρὰ τῷ Φίλῳ γράμμασι, καὶ ἡδονὴν ἐκ τῆς τυχεσάν ἡμῶν ἐμποιῆσαι, τοῖς ἡμετέροις χρῆσθαι ἀξιῶσαντα. Ἰστο γὰρ καὶ μόνον παραπολαύειν ἡδίστα φήσομεν, ὅπερ ἂν ἀπαιτῶσι τοῖς Φίλοις γνωρίμεθα χρήσιμοι. Καὶ εἰ μὲν τῷ αἰτήματι συγκαταθέσθαι ἀξιῶσομεν, λαμπρὰς τὰς περὶ τέττε ὑποσχέσεις ποιήσομεν. καὶ πῶς ἢ μεμψώμεθα, εἰ τὴν αἴτησιν ὡς περὶ μικρῶν, καὶ ὅτι μὴ καὶ πλείω, καὶ μείζω ἡμῶν ἐπιτάτῃ, ἵνα καὶ χαρισώμεθα ἰοσῶτον, ὅσον καὶ βελόμεθα. ἢ τὸν τρόπον, ὅτι δὴ πλείονων, καὶ δι' εὐλαβείας μᾶλλον, ἢ κατὰ τὴν ἡμετέραν πρὸς ἐκείνον δάθεσιν. Πέρας δὲ καὶ ἐς τὸ πῶν προτρέψομεν μὴ αἰτεῖν ἡμᾶς ἔτε δέησι τῶν ἡμετέρων, ἀλλ' ἀπαιτεῖν, εἰδὼς, ὅτι κοινὰ τὰ τῶν Φίλων, καὶ τὰ τοιαῦτα.

Ἦν δ' ἀνανεύσωμεν, μὴ δόξαν ὑπεργῆσαι τῇ ἰκεσίᾳ, ὡς αὐτῷ πολλῆς δεῖται καὶ τῆς ἐπὶ τεχνήσεως, μήπε λύσαντες τὴν Φιλίαν δόξωμεν. ζημιωθῆναι δὲ ὡς τοῖς καιρίοις ἐρῶμεν, τὴν ἀπαιτημένην χάριν εἰς ἔργον ἀγαγεῖν μὴ δυνάμενοι. ἀσχάλοντες θ' ἅμα καὶ τὴν τύχην καταιτιώμενοι, ὡς ἀντίξεν προθυμία τῇ ἡμετέρᾳ, ὅθ' ἡμῶν αὐτοῖς συχωρῶσαν εἶναι χρησίμοις, ὅτε τοῖς Φίλοις. ὃ καὶ μᾶλλον ἡμᾶς ἀνιᾷ ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν καιρὸν, καὶ τὰ κατ' ἐκείνον συμβαίνοντα τὰς αἰτίας ἐστὶ ἀναγαγεῖν. ὡς μὴ συνάδοντα προαιρέσει, τῇ περὶ τὴν ὑπεργίαν. καὶ ἐπὶ τ' ἄλλα τῶν περιστατικῶν ὁμοίως ὡς ἀντιπράττοντα. Ἔστι δ' ὅτε καὶ εἰς τὴν ἀπορίαν, ἢ ἐκ ἑστὶν ἡμῶν ἐκνικῆσαι, καὶ ὅτι πλείον ἐσπεδακόσιν. Ὅλως δὲ τὴν μὲν προαίρεσιν προθυμῶντες ὡς οἷόν τε δεῖξωμεν. τὴν δ' ἀπορίαν, ἢ τὲ τοῖστον, καταιτιασώμεθα. εὐνοίας δὲ

ἔργον· ἔ τὸ ὑπεργῆσαι τὰ μὴ ἐφικτὰ, ἀλλὰ προθυμηθῆναι τὰ δυνατά· ὅθεν χρῆται τὸν Φίλον Φήσομαι τῆς προθυμίας σκοπῶντα τὴν διάθεσιν, τὸ ὡς ἔργοις ὑποδῆες μὴ καταμέμψασθαι. Τέλος δὲ τὴν χρῆσιν ὧν ἐσμὲν κύριοι κομψῶς ὑποστήσωμεν, ὧν εἴτε δεηθῆναι, ὅψαι χωλὴ δρόμον ἐρεῖμω, τὸ παροιμιακόν.

Ἰπόδειγμα.

Η Δέα μὲν σε τὰ γράμματα, ἡ γὰρ εἰς κάλλος κομψίας ἐξήσκηται· ἐμοὶ δὲ ἡδίων, ὅτι παρὰ σε· ἐπεὶ ἡ τοῖς ποθέσιν, ὅσα τῶν ποθεμένων γνωρίσματα· τὸ δὲ ἡ χάριν αἰτεῖν, ὅτε περ εἰπὸς ἡδονῆς ἐμὴ γε κρείττω· ταῦτε γὰρ μοι τῶν προσόντων ἀκώναςθαι εἶναι, ὅπερ ἂν τοῖς Φίλοις εἰς ὄνησιν γένοιτο· ἡ τῷ μεγάλῃ τῶν Μακεδόνων Ἡγεμόνος διατῆτο τὴν φύσιν ζηλῶ, καὶ τῆς δυνάμεως ἀπολείπωμαι· ὡς περσικῶν λαφύρων, τῶν πολυτελῶν ἐκείνων, ἡ ἰνδικῶν λιθαρίων· τὰς Φίλους πρετίθη· ἡ νῆ Δία τῷ τὰς θησαυρὸς ἡττηκότε θεάσασθαι· τὰς Φίλους ἐδείκνυε· Πέπομφα γὰρ σοι τῶν ἀλφίτων αὐτίκα τὴν γραφὴν ἀναγνῆς, μεδίονες πλεῖν ἢ τέτλιαρας· λιμὲν ἀλεωρὴν καθ' Ἡσίωδον· πέμψω ἡ ἐς αὐθις· Πρὸς δὲ τὴν τῷ ψύχας ὕβριν, τῶν γερανόδρυων ἐπέταξα ὑπερπληρῇ τὴν φορηγὸν ἄκατον κομισθῆναι σοι· διῶν, ἔσαι σοι ἡ τῶν ὠρῶν ἀντιμηχανήσασθαι, ἡ τεχνητεῦσαι θάλαπρος ὦρα χειμῶνος· λόγους τε πάλιν ἀνακαλέσαι ἡ Μῦσας, εἰ βέλη δὲ ἡ τὰς τέτλιγας· Σὺ δ' ἀλλὰ τῶν ἐμῶν εἴτι σοι καταθύμιον, ἀπαιτῶν γράφε· εὐ ποιῶν γὰρ ἔσῃ τὰ μάλιστα, Φίλοις εὐ ποιῆν ὑποθέσεις πορίζων μοι.

Ἄλλο.

Χ Αῖρεν αἰτήσας δὲ γραμμαίων, ὅλην ἐμὴ τὴν χάριν ἐνέσαξας· ἔ μόνον σε διαθέσεως ὕνεκα τῆς περὶ ἐμὲ, ἡ τρόπων χρηστότητος, ἀλλὰ δὴ ἡ ἀρετῆς τῷ συνισαμένῃ· ἡ τὸ πλέον, ὅτι τοῖς ἡμετέροις ἡξιώτας χαρίσασθαι· ἐκείνο μόνον ἐδόκει χάριτος ἐλλειπὲς, τὸ χάριν αἰτεῖν, δι' ἧς μὴ σε πάνυ θαρρῆν ἡμῖν ὡς Φίλοις ὑπεσημαίνο· εἰ γὰρ καὶ τῶν Φίλων κοινά· ὡς παλαιὸς ἐλέται λόγος, αἰτεῖν ἔκ ἔδει, ἀλλὰ ἀπαιτεῖν· Καὶ ταῦτα ὑπὲρ ἀνδρὸς τοιόντε, ὅς ἡ ἀρετῆς ὕνεκα τῆς

αὐτῶν, πάντων ἐστὶν ἐπιτυχεῖν ἄξιός, ὧν ἐσμὲν Κύριοι. ἢ ταύτης αἰ-
παντάπασιν ἐτύγχανεν ἄμοιρος ὧν, ὅτι μὴ τοι φίλος σὸς, ἔτι ἀν-
ξιώτερος εἴη τυχεῖν τῶν αὐτῶν.

Περὶ Παραμυθητικῆς χαρακτῆρος.

Παραμυθία ἐστὶν ἀποτροπὴ ἀθυμίας. παραμυθητικὸς δὲ τύπος,
ὡς περ ἐπὶ ταῖς τῶν φίλων χρώμεθα δυσχερείαις. ἀπὸ τῆς τραχύτη-
τος τῆς δυσφορεῖν, εἰς τὰ λειότερόν τε ἢ γαληνότερον τὴν ἐκείνων ψυ-
χὴν μετατιθέμενοι. Ἰλὴ δ' αὐτῶν, ἢ τῶν ὄντων, ἢ δοκούντων ἀγα-
θῶν ἀποβολή. ἢ τινὸς τῶν ἀνιερῶν ἔφοδος. τοιαῦτα δὲ εἰσὶ, γὰρ
ἐκτὸς ἀγαθῶν, ἢ τὰ τῆς σώματος. ἢ ἐνὶ λόγῳ ὅσα ταῖς τῆς χρόνῳ, ἢ
τύχης ῥοπαῖς ὑποπέπτωκεν, ἐφ' οἷς ἀσχάλασιν ἄνθρωποι. ὡς περ
ἐπὶ τῆς συγχαριστικῆς ἀπὸ τῆς ἡδονῆς ἀρκτέον ἐλέγομεν, ἢ ἐπὶ τῆς τῶν
φίλων εὐπραγίας ἐκαρπώσάμεθα, ἕτως ἐπὶ τῆς παραμυθητικῆς ἀπὸ
τῆς λύπης, ἢν προξύνῃσιν ἢ συμφορὰ τέτων, περιελγεῖν ἡμεῖς φά-
σκοντες, ἢ συνάχθεσθαι, ἐχ' ἡττον, ἢ ἡμεῖς ἡμῶν οἱ πεπονθότες. ἢ
ἅμα τὸ μέγεθος τῶν ἐκείνοις συμβάντων ἀλγυνῶν, πυνθίμοις παθο-
λογίαις, ἢ οἷον ἀποιμῶζοντες ὑπομνήσομεν. Χρῆν δ' ὁμῶς λέγοντες
μὴ ἀπαραμύθητα δυσφορεῖν ἐπὶ τῷ γεγονότι, ἀλλὰ μετρίως φέ-
ρειν, καὶ ἐὰν βαρὺ δοκῇ ἢ δυσπαρηγόρητον. Εἴτα γὰρ πίσεις ἐπισυνάψο-
μεν. ἢ πρῶτον ἀπὸ τῆς προσώπου, πρὸς δὲ τὸ παραμύθιον. ἢ εἰ μὴ
τῶν παιδείας ἀντιποιεμένων εἴη, ὡς ἐδὲν ἐστὶν, ὅτι τι εἴς φορητὸν ἀνδρῶ-
σι σοφοῖς, παρ' οἷς ἐδιδόντες λόγους ἀξιῶται τὰ τῆς δε, εὔτε ἢ ὡς ἑτέρως
ἔχοντα. ἢ ὅτι ἢ τὴν ἀρετὴν αὐτάρκη πρὸς εὐδαιμονίαν κηρύττῃσι, ἢ
κρείττερος εἶναι παθῶν ἐπαγγέλλονται. Εἰ δὲ μὴ τοιῦτος, ἀλλὰ τις τῶν
ὡς ἀξιῶμασιν εἰ μή τις παντάπασιν ἔκλυτος, ἢ θηλυπρεπῆς, αἰσχερὸν
εἶναι φήσωμεν, ὡς σερρῶν ἢ βεβηκότι τὴν θάνοιαν, θηλυπρεπέστατα
κατασπᾶσθαι τῷ πένθει, ὃν ἔχρην τὰς τε ἄλλας νεθετεῖν, ἢ τῆς
κοινῆς φύσεως μὴ ἀγνοῖν τὸ ταλαίπωρον. Ὅλως δὲ τὰ ἐκότες τῷ
προσώπῳ συνορεῖν χρή. Κεῖτα ἀπὸ τῆς συμβάντος, ὡς εἰ δεινόν. τα-
ράττει γὰρ ἡμᾶς τὰ πολλὰ, εἰ τὰ πράγματα, ἀλλ' αἱ περὶ τῶν
πραγμάτων ὑπολήψεις. ὡς κοινὸν ἀνθρώπινη φύσις. ὅτι ἢ μείζω ἢ

πλείω τοῖς πᾶσιν ἐπὶ ῥηται . πλείους δὲ καὶ τὰ χαλαρώτατα ἤνευ-
 καν , ὧν καὶ ὑποδείγματα ἐξοίσωμεν , καὶ τῶν ἀλλοτρίων παθημάτων
 ἐλαττωθῶν ἐκείνους συνάξωμεν , ὅπερ ὡς ταῖς παραμυθίαις δεινότερόν ἐστι
 ἐπιχείρημα . ἡνίκα δ' ἐπίτινος θανάτῳ τὴν παραμυθίαν ποιούμεθα ,
 καὶ ἀναγκαῖον δέξωμεν . ἐφ' ὃν πάντες ῥοπή ἀναγκαία τῆς φύσεως ἐ-
 πιγόμεθα . καὶ ἐκίσμεν εἰ καὶ μετ' αὐτοῦ πολὺ σὺν ἐκείνῳ ἐσόμεθα . Τρί-
 τον ἀπὸ τῶν περισσιν . μάλιστα δ' ἀπὸ τῆς τέλους δεικνύντες τῆς
 συμβάματος προσγενέσθαι τι τῷ πεπονθότι συμφέρον . ἢ ἐπὶ τὸ σῶ-
 μα ἀνῆκον , ἢ εἰς ψυχὴν . ἐπὶ δὲ θανάτῳ καὶ τῷ κατοικομενῷ . οἷον φέρ-
 ῃ πέν , Εἰ παρήλθῃ καὶ ἔξωρος ἦν ὁ ἀπελθὼν , αἷς τῶν τῇδε ἐρεῖων
 ἀπὸ λανθῶν , εἰ ὅλως ἀπόλαυσιν , καὶ μὴ τιμωρίαν καλεῖν χρὴ τὴν ὡς ταῦ-
 δε τῷ βίῳ λητριδίῳ . ὅτι τὸ γῆρας ὡς παγχάλεπον τύραννον ἐξέφυ-
 γε , τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα τοῖς γεγηρακόσιν ἐπάγον ἀνταρά . ὧν καί
 τινα ὑπομνήσωμεν . Εἰ δὲ πρόωρος . ἢ τελευτή , ταύτην μακαρίσωμεν ,
 ὡς τῶν τῆς βίης δεινῶν ἀπάντων συλλήβδην ἀπαλλαγὴν , πρὸ τῆς γευθῆ-
 ναι καὶ πῆραν δῆναι , καὶ ἅμα τινὰ τῶν ἀπαριθμησώμεθα , φθόνους ,
 ἐπιβουλὰς , πόρους , γαλαπωρίας , κινδύνους κατὰ τε γῆν , καὶ κατὰ θά-
 λατταν , σκαπῶν τὸ πικρὸν , τυράννων τὴν ὀμότητα , δόλων τὸ κα-
 κωτρεχὲς , φίλων τὸ ἀπίστον καὶ τὰ ὅμοια . Σκοπεῖν δὲ χρὴ καὶ τί ποι-
 ῶν τέθνηκεν . ἢ τί λυπηρὸν πέπονθεν . ἢ ἀρισεύων . ἢ ἀγωνιζόμενος ὑ-
 πὲρ εὐσεβείας , ὑπὲρ δικαίας , ὑπὲρ πατρίδος , οἰκείων , φίλων , καὶ τῶν
 ὁμοίων . ἀπὸ γὰρ τῶν ἀπάντων εἰς παραμυθίαν εὐπορήσωμεν ἐπι-
 χειρήματα . Τελευταῖον δὲ , καὶ τὸ πύθος εἶτ' ἐν ἀγανάκτησιν , ἀσύμ-
 φερον δέξωμεν . τὸ γὰρ ἤδη πραχθὼν , ἐκ ἔσθ' ὅπως ἄλλως ἔξει . καὶ
 ὅτι τῶν πρακτέων ἀφέλκεται . τῷ δ' ἐποικομενῷ , μὴ ὅτι γε ἀνωφε-
 λές , ἀλλὰ καὶ ἐπιζήμιον . Δεῖ δ' ὅλως τὸν παραμεμυθηκότα , τὴν τῆς
 δεινοπαθῆντος λήθεσιν τηρεῖν . ὥστε γὰρ καὶ ἐπιπλῆξαι εἰς εὐθύς ὡς
 προσιμίῳσι ἀθυμῶσι τοῖς φίλοις . εἰπὼς μὲντοι ταύτη τῆς ἀθυμίας ἐ-
 πισχεῖν δυνάμεθα . ὡς ὁ Θεοφύλακτος ὡς τῇ ἀνάτῃ τῶν ἡδίκων . Πέ-
 ρας δὲ , βραχὴ ἐπιλόγῳ εἰς εὐθυμίαν προτρέψωμεν , καὶ λήθην τῶν ἀ-
 νιώντων .

Ἰπόδειγμα.

Οἶόν οἱ με τὴν ψυχὴν λαβέσθαι τὴν αἰωρον τῆ χρυσῆ τῷ ὄντι παι-
 δος ἀκέραια τελευτῇ; πάνυ μὲν ἐν ἀφιλοσόφως, καὶ ἀνώμωστα, καὶ
 δακρύων ἀφῆκα πηγὰς, καὶ πολλὰ κατεμεψάμην τὴν δαίμονα, ἐφ'
 οἷς ἀφιλανθρωπῶς διακείται τὰ πρὸς σέ. χρὴν γὰρ εἰ δυνατόν, ἦν
 σα τοιῦτον ἄνδρα ἀνιᾶν, ἦν δὲ μὴ, ἀλλὰ γὰρ ὡς ἐλάχιστα. Ἀλλ' ἴ-
 σως μὲν καὶ ταῦτα ἔκ ἀλυσιτελῆ, τίνι δὲ λόγῳ, οἷδε πάντως ἡ πρό-
 νοια. ἀνθρώποις δὲ φέρειν εἰκὸς ὅποια πότ' ἂν ἦ, καὶ ὅπως ἂν ἔχοι τὰ
 παρ' αὐτῆς ἐπαγόμενα. καὶ ταῦτα ἡμᾶς καὶ ἡ πολυετὴς πᾶρα εὖ μά-
 λα ταῖς ἐπ' ἀμφοτέρω μεταβολαῖς ἐσχυμνάσασα, καρτερικωτέρως ἀ-
 πέφινε. καὶ ἡ ὑπόσχεσις μόνην ἐφιῆσα ζημίαν ὑπολαμβάνειν τὴν ἀπὸ
 τῆς ἀρετῆς ἐκπίωσιν καθίστασθαι τοῖς πολλοῖς εἰς φιλοσοφίαν ὑπόδειγμα
 βέλεται. ἡ γὰρ Ἐπικτήτης δέσκη, πεπαιδευμένος μὲν εἶναι, ἔθ' αὐτὸν
 ἐν τοῖς λυπηροῖς, ἔτε τῶν ἄλλων τινὰ αἰτιάσθαι, ἀλλ' εἰδότες ὡς ἔ-
 θω ἔτιως ἐνῆκετον, ὃ μὴ ἀνθρωπίνῃ τύχῃ προσδόκημα, πρὸς τὸ ἀντι-
 πίπτουσα παρασκευάσασθαι. ἡ γὰρ καὶ ψυχὴν ἔλαχεν ἀκέραιον ἄν-
 θρώπου, καὶ οὐ τῆτο ὥτιμον, ἀλλὰ καὶ ρευστῶ σκῆνῃ συνέζευκται, καὶ
 οὐ τῆτο λύσιμον. καὶ ἔκ ἐστίν ὃ, τί τῶν προσδοκωμένων παρὰ πόδας
 ἀνθρώπου, ὡς θάνατος. Ἀρ' ἐν παρὰ τῆτο σε χρὴ ἀνιᾶσθαι ἀπα-
 ραμύθητα, ὅτι θνητὸς ὢν, θνητά τοι καὶ πέπειθας, τῆτο γὰρ ἀν-
 κλώθεν περωμένων εἴη τὰ κλωσα. Ἀλλ' ὅτι πρόωρος τέθνηκε δυ-
 σφορεῖς; καὶ τί δ' ἂν ἐποικῶ οἱ τοῖς παισὶ καὶ τὴν μητέρα συνεκφέρωντες;
 οἱ ἐπὶ δυσὶν ἔσθ' ὅτε καὶ τρισὶν ἅμα τῇ αὐτῇ κεχηρμένοι σορῶν, καὶ ταῦ-
 τα μηδενὸς ὑπολειπομένης τῆ κλῆρος; οἷσθα δὴ πῶς οἷαις συμφοραῖς τὸ
 ταλαίπωρον τῶν ἀνθρώπων περιστοιχίζεται γυνῆς, μεση μὲν καὶ γῆ καὶ
 θάλαττα, φόνων, ἐρίδων, ἐπιβλαῶν, ἐριννύων, καὶ ἄλλων μυρίων δυ-
 σαντήτων κακῶν. ἀγαθὸν δὲ ἐν τῷ βίῳ ἔκ ἐστίν ἔθ' ὄναρ εὐμοιρῆσαι,
 μὴ καὶ δυσχερέσιν ἀνακεφουμένον. ἐφ' οἷς σε δεόν καὶ χάριτας ὁμολογεῖν
 τῷ χρεῶν, ἅτε σε τὸν παῖδα τῆς περιστατικῆς ταύτης, καὶ κακοδαίμονος
 διαγωγῆς ἀπαλλάξαντι, μὴ ὅτι γε δυσχεραίνειν. καὶ ταῦτα ἐπ' ἐδυνά-
 τελεχισίμῳ σαυτῆτε γὰρ τὸ λεπτόμικρον τῆ βίης ἐκτῆκες κακῶς.

κακῆινον ἔδω ὠφελῆς. ἀλλ' ὁ Φησιν Εὐρυπίδης, Σοφὸν καὶ δεινὸς
τὶ χρὴ δεῖν ὠνοῖν. Χρὴ δὲ ὑπὲρ μὲν τῶν ἀποικομύων, ἐξιλεῖσθαι
τὸ θεῖον. τρεῖς γὰρ ἢ λυσιτελεῖς, ἢ ἄλλως ὅσιον. σαυτὸν δὲ εἰδὼτα
ὦ σώματι, τὰ ἐκὼτα τῷ μετὰ σώματος βίω ἀφροῖσθαι.

ἌΛΛΟ.

Ὅσον ἐγὼ δυσχερῶς διετέθην τὴν περὶ σέ ἀδικίαν πυθόμενος. τί
χρὴ ἢ λέγειν; πάνυ μὲν ἔν. πῶς γὰρ ἐκ ἐμελλόν, ὃν ἐχρὴν εἶναι πα-
ρὰ πᾶσιν αἰδέσιμον, ὡς ἀποτρέπαιον ἀκρίων κρινόμενον; ἢ ταῦτα ὑπὸ
τοιγῶν, οἵτινες ἔπερ εἴησαν τῶν ἀδικημένων (ὡς μάτην θρυλλεῖται)
ὑπερμαχοί, ἐκ δὲ δικαιοτέραν ἤνεγκον ψῆφον, ὅτι μὴ σοὶ τὴν νικῶσαν
ἐπιψηφίσαντες. ἀλλὰ δῆλον ὡς μικρὰ τῷ καλῷ, ἢ τῷ δικαίῳ οἱ τοι-
ῆτοι φροντίζουσιν. ἴσασι γὰρ πάντες οἷα κακουργοὶ θεοῖς, ἢ ἀνθρω-
πίνῳις ὠνέροντες νόμοις ἐς ἐκ εἰς μακρὰν χαρήτεσθαι εὖ οἶδα. πᾶ-
σι γὰρ ἤδη δι' ἀπεχθείας ἵσιν. ὦν τὸ τυραννικὸν μισῶντες τῷ ἰσχύϊ, ἐ-
λευθεριάζουσιν ἅπαντες. καί γε εἰκός. ἔδω γὰρ βίαιον νόμιμον. τὸ δὲ
ἀδίκον, ἢ καθ' ὑπερβολὴν βίαιον. ἦν δὲ μὴ, ἀλλὰ γὰρ ὑφέξασθαι πάν-
τως τὴν δίκην τῷ ἐφόρῳ τῶν νόμων περὶ ὧν κατὰ νόμον ἀσελγαίνειν
τολμῶσι. σὲ δ' ἐκ ἔδει ἀπαραμύθητα δυσφορεῖν ἐφ' οἷς δέδοκται ἐ-
κείοις. ὅτι πολλῶν ἐλθόντα, ἢ τῷ ἀνθρώπῳ εἰς ὅσον ἐστὶ τὸ ἀνώ-
μαλον πείρα μεμαθηκότα, ὡς ἢ παραινέειν ἄλλους, ἐχ' ἡτλον ὅτι τῆς
πέρας ἢ φρονήσεως δύνασθαι. ἢ μάλιστα ἐκ ὄντος τοιγύτῃ, ἐφ' ᾧ δυ-
σχεραίνεις, οἷον δοκεῖ. καὶ γὰρ σε τῆς ἐκκλησίας ἀπείρξαντο, ἐ πα-
ρὰ τῷ τῷ ἢ ἐλυμήναντο τὰ γὰρ μέσα ἀπὸ τῷ τέλει κρίνεσθαι πέφυ-
κε. τὸ δὲ κοινωνεῖν ἐκκλησίας, εἰς ἀγιασμὸν κοινωνίαν ἢ χάριτος τὴν
ἀναφορὰν ἔσχικεν. Εἰ τοίνυν ἔξεσι ἢ μὴ μεταλαγχάνοντο ὡς οἱ λοι-
ποὶ τῆς ἐκκλησίας, τὸν ἀγιασμὸν ὡς ἐκεῖνοι καρπῶσθαι ἢ χάριν,
μᾶλλον δὲ ὑπὲρ ἐκείνης ὡς ὁ τῷ ἀγιασμῷ πρωτεργὸς ἢ χαρίτων δι-
δάσκει, ὡς οἷς τῆς τῆς δικαιοσύνης ἐνεκα σιωγμῆς μακαρίεις ἡγῆται,
τί δὲ σοὶ τῷ κοινωνεῖν ἐκκλησίας; ἐμοὶ μὲν δοκεῖ σὲ πεπεισμένον μὲν
ἔδεν δεινὸν παρ' ἐκείνων, κερδάναι δέ τι. ἢ μᾶλλον ὡς αὐτῷ τῷ τῷ αἰ-
γιασμῷ τε ἢ χάριτος λόγῳ. καὶ ἐκεῖνοι μὴ βέλωνται. τὸ γὰρ μηδὲν

ἀδυνάτῃ ἐκκλησίας ἀπέργεσθαι, τὴν αὐτὴν τῆς θείας ἐς πρόξω-
 χάριτος, ἢ ἀγιασμὸν προσθήκη μᾶλλον ἢ ἑκπτώσις. Ἀλλά πως σὺ
 ἢ ἀδικεῖσθαι δοίμῃ; ἄλλοι ἢ κατὰ Πλάτωνα, τὸ ἀδικεῖν τῷ ἀ-
 δικεῖσθαι μῆζον ἐστὶ κακόν. ἔχεις πολλὰς τὰς συναδικημένους, ἢ πλείω
 ἢ μείζω πάσχοντας. τὸ δὲ κοινῶν τῷ πάθῃ ἔχειν, πάντως ἔ-
 κραν τὴν παραμυθίαν μνησεύεται. μὴ ἔν ἀγανάχτῃ. ἡνίκα γὰρ τὴν
 ἀλάνοιαν καθαρύων ἔσῃ, στυγρῶ ἔξεις ὠκνημένον τὸ θεῖον. ὦγε συ-
 νόντι τῶν τοιούτων Σαλμωνιαίων μελέτω σοι μηδὲν ἀπηνλῶν, εἰ γὰρ
 ὁ Θεὸς μεθ' ἡμῶν, τὸ ἱερὸν φησὶ λόγιον, τίς καθ' ἡμῶν.

Ἀπάντησις πρὸς τὸν Παραμυθητικόν.
Εἰ δὲ πρὸς τὸν παραμυθητικὸν ἀπαντῆσαι δεόν, τὴν μὲν παραμυ-
 θίαν ὡς ἀπὸ φιλοσόφου διαθέσεως ἢ εἰς σύνεσιν ἀπικριβωμένην, ἢ
 τῆς τυχέσης ἐρῆμῃ παρ' ἡμῖν ὑποδοχῆς τετυχηκέναι. Καὶ εἰ μὲν δό-
 ξη μεθαρμοσθέντας ἡμᾶς πρὸς τὸ ἀνεκτότερον ἀποφῆναι, μὴ δρευλα-
 βαμῶν τῷ τῷ πάθῃ μεγέθει, τὰς τῆς ἐπισελῆς ὕψους ἐπαινέσω-
 μεν, ἢ τῷ φίλῳ χάριτας ὁμολογήσωμεν, ἥς ἡμῖν ὠφελέσαστο διὰ
 τῶν γραμμάτων διαθέσεως. ἦν δὲ τῷτο μὴ δόξῃ, τῆς ἀθυμίας τὸ ὑ-
 περβάλλον τῆς συμφορᾶς αἰτιασώμεθα. ἥτις ἡμῶν τοῖς πένθεσιν ἐμ-
 βαπτίσασα τὴν ψυχὴν, ἐδεμίαν συγχωρεῖ παραμυθίας παρείσδυσιν
 ἐδ' ὄναρ ἀνείστα τῶν τέκνων τὴν μνήμην.

Ἰπόδειγμα.
Σὺ μὲν δὲ φίλῳ ἑκὸς παραινῆς, ἢ τοῖς λόγοις ὡς φαρμάκοις νη-
 πυνθέσι περὶ κατακηλῆται μοι τὴν τῷ πάθῃ δυσχέρειαν. ἀλλ' ἔ-
 σι ἢ ἱατρὸν μηδὲν ἐξανύειν καιρίως ἐπιπάσσοντα τῷ πάθῃ τὰ φάρ-
 μακα, ὅπηνίκα τὸ πάθος ἀνίατον. ἢ λόγον ὁμοίως μέναι ἀπρακτοῦ,
 καὶ ἢ μάλα, δραστήριος. Ἐμὲ γὰρ ἐδ' ἂν Ἑρμῆς αὐτὸς ὁ λόγων πα-
 τὴρ, πισευόμενος, τῷ πάθῃ μεταρρύθμισεν. ἔσως ἐγνώμην τῇ συμ-
 φορᾷ ὑποβρύχιος. ἢ πολλάκις τῆς λύπης ἀναθεῖται βελόμηνος, τὴν
 μνήμην ἔχω κεντῶσαν οἷων ἐσερῆμαι. ἢ μὲ ἀντιπεριάγει τὸ ὥα ποτε
 θεῖν, προχειρίζουσα τῷ παιδὲς ἰνδαλμα. ὃν ἐγὼ μᾶλλον ἠδόμεν ὄρων
 ἢ τὸν ἥλιον. Φεῦ τῶν ἐμῶν ὀρμάτων τὴν λαμπρότητα ἀφῆρμαι. τὸ

ζῆν μοι λοιπόν, εἰδ' ὡς ζῆν ὅλως νομίζεται. "Ὡς τραγικῶς δράματος, ὡς δαίμονος ὄντος ἀλάστορος. Ἀλλὰ γὰρ περαιτέρω γράφειν ἐκ ἐπιρρε-
πεί τὰ δάκρυα.

ἌΛΛΟ.

ΟΥ' μετρίως ὁμολογῶ διετέθην περὶ τὴν ἀλόγως πρῶν κατ' ἐμὲ
ὠχθεῖσαν ψῆφον. καί μοι ἐδόκει ἡ ὕβρις τῶν ἀνυποΐσεων, μάλιστα
ὑπὸ τοιούτων. οἷγε καί τινα ἔχεν τῶ δικαίᾳ λόγον πισεύονται παρὰ τοῖς
π πολλοῖς. καὶ πορρωτέρω τὸ πρᾶγμα προήχθη, ἢ μείζω συνέβη
τέτων ἢ χείρω, εἰ μὴ γὰρ παρὰ τῆς ἱερᾶς σε συνέσεως γράμματά προσε-
φθασω ἀποδοθῶτά μοι. ἅπερ οἷά τινα παιώνεια φάρμακα, τὸ τρα-
χύ μὲ τῆς ἀθυμίας καταλεάναντα, ἀπὸ τῆς ἀμετρίας τῶ δυσφο-
ρεῖν, ἐπὶ τὸ γαληνότερον τὴν ψυχὴν μοι κατέστησιν. ἔμοιγε γὰρ ἐκ
ἀνεκτὸν ὅλως ἐδόκει, ὃν ὡς εὐεργέτην προσῆκε τιμᾶσθαι, ὡς ἀδικῶν-
τα καταδικάζεσθαι. ἢ τὴν μὲν ἐπιείκειαν, ὡς ἄγχι τάττεσθαι τά-
ξει, τῇ δὲ κολακείᾳ, τὰ τῆς εὐσεβείας ἀπονέμειν πρεσβεία. ἄλλως γέ
ἢ κατὰ τὸν Ἰσωκράτην, εὐλαβητέον ἡγῆμαι τὰς διαβολάς. ἢ γὰρ
ὡς ἐκεῖνος φησὶν, εἰ πάντες εἰσὶν ἀληθείας θηρευταί, δόξη δὲ μᾶλλον
ἀγόμενοι τὰ πολλὰ κρίνεσιν. Ἀλλὰ σοὶ μὲν χάρις, ὅτι μοι τοῖς
γράμμασι τὸ λυπρὸν ὑπεκέφισας. ἐκεῖνοι δ' εὖ οἶδα ὑφέξεσσι πάντως
τὴν δίκην, ὑπὲρ ὧν ἀδίκως κατ' ἐμὲ ἐψηφίσαντο. ὡς πρὶν ἢ αὐτὸς ἔ-
φησθα παραινῶν τὰ εἰκότα. Ἀλλὰ ἢ μετ' εἰ πολὺ τὰς σκιὰς πα-
ρελθεῖν ἢ τὰ ἐσκευωρημένα τέτοις ἐξελεγχθέντα, τὴν ἐπ' ἐμοὶ συκο-
φαντίαν δημοσιευθήσεσθαι. καὶ γὰρ πρὸς καιρὸν ἐπιπροσθῇ τῇ ἀ-
ληθείᾳ τὸ ψεῦδος, εἰ μᾶλλον ἢ τῇ ἡλίῳ νεφέλη. ἀλλ' ἀναθεὶ πάλιν
ἢ δῆλος γίνεται, εἴη ἥτιον, ἢ ὡς φησὶν ἡ κοινὴ παροιμία, ἐν
ὕδατῳδε φύσει τὸ ἔλαιον.

Περὶ Ἀποτρεπτικῆς χαρακτῆρος.

Εἶχον ἂν ἀποχρώντως ἢ πρὸς ἀποτροπὴν, ὅσα περὶ προτροπῆς ἀ-
νωτέρω εἴρηται, τῷ προκειμένῳ τῶ λόγῳ σκοπῶ. ἡ αὐτὴ γὰρ ἐστὶ προ-
τρεπτικῆς χαρακτῆρος μέθοδος. πλὴν ὅτι ἐκ τῶν ὠαντίων λαμβάνε-
ται. τὰ δὲ ὠαντία τῷ εἶδοτι ὧν εἰσὶν ὠαντία, πάντως ἀρίδηλα. πρὸς

ἀμοιβαίων εὐεργετημάτων ὕνεκα, ἢ τῆς ἀνέκαθ' οὐ συνήθείας, ἢ περ ἡ-
 μάς σφοδρᾶ διαθετεῖται συνῆψε· τὸ δὲ ἢ μᾶλλον, ὅτι κοινὰ οἶδασιν οἱ
 πολλοὶ ὅτι ἡμέτερα, ἢ τὰ τῷ ἑτέρῳ εὖ τε ἢ ὡς ἑτέρως ἔχοντα, περι-
 πτεσθῆναι ὡς εἰκός· τῷ ἑτέρῳ ὅθ' οὐ καὶ σοὶ πολυμερὲς δόξω εἰ μεμπτέος
 τῆς παρρησίας. Λέγει μὲν περὶ σὲ παρ' ἡμῶν ἡ φήμη, μᾶλλον δὲ συ-
 χνοὶ τῶν αὐτόθ' ἀφικνεμένων, σὲ μὲν τῇ σχολῇ χαίρειν φράσαντας,
 ἐπὶ τὸ πρεσβυτέρῳ ὁλῶς κεχηνῶναι ἀξίωμα· ὅπερ εἴαν εἶχον πιστεύειν
 εἰ μὴ παρὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀγγελλόντων εἶχε τὸ ἀξιώπισον. "Εσσι γὰρ
 τῷ ὄντι ἢ συνέσει τῇ σῇ ἢ δόξῃ ἀνάξιον, τοῖς τε θεοῖς νόμοις ἀντιβαί-
 νον, ἢ εἰδὲ παρὰ τοῖς πολλοῖς ἐπαινέμενον· ἢ μάλιστα θρόνος τοιού-
 τος, ὃν ἐπιβαλέσθαι σε λέγεται· ὅς πρὸς τῷ κομιδῇ ἐσερῆσθαι ὅσα
 τῷ θρόνῳ καθήκοντι, ἢ οἱ ὑπ' αὐτὸν τελῶντες, ἀπαξ ἢ δις ἀνιστάμε-
 νες παρ' ἐπισκόπων, ὁμοίως πρὸς ἀπάντας ἀπεχθῶς διάκεινται· τὸ
 λαιτῆρυγμα ἔσι μὲν ἢ παρ' ἑαυτῷ θῆεν· ἀλλὰ τόγε νῦν εἶναι οἷς μι-
 κρόν τι νοῶς μέτεσι, καὶ τοῖς ἐχθροῖς εὐζαῖντο· ἐπεὶ θεῖα, ἢ ἀνθρώ-
 πινα μονονεχὶ φωνὴν ἀφίᾳσι, κωλύοντά τε ἢ ἀνατέλλοντα ἕκαστον τῆς
 ἐν τῷ παρόντι ἐκκλησιαστικῆς διοικήσεως, ἵνα μὴ λέγω δελοπρεπῆς
 τυραννίδος· πόσον εἴαν οἷα παρὰ τοῖς πολλοῖς ὀφλήτομαι γέλῳτα εἰπε-
 ῶν τῶν ἄλλων λόγοις δεῦρ' αἰετὶ παρηνῆμιν ἀπεχεσθαι, τέτοις αὐτοῖς
 νῦν ὀφθήμεναι ἀλίσκομενοι ἔργοις; ἢ πῶς εἰ μανία σαφὴς προὔπτει
 ἑαυτὸν δεινοῖς ἐμβαλεῖν, ἢ ταῦτα μηδεμίας ἔσης κατεπειγέσης ἀναγ-
 κῆς, ἢ ὠφελείας ἐλπίδος; ὥσπερ γὰρ εὐήθες ἀρχὴν ἀποποιήσθαι
 τὴν ἐπωφελῆ, ἢ τιμῆς πρόξενον, εἴτω δῶκεν προπέλει τὴν ἐπιβλαβῆ
 ἢ ἀτιμίας παραίτιον· ἢ τὸ μὲν, τῶν ἀγαν πολυμερῶν, τὸ δὲ, τῶν
 λίαν δειλῶν, ἢ ἀμφοτέρωθεν κανόνος ἐκπίπτοντα. Εἴτα πῶς εἰ δεινὸν,
 ὀνόματος χρηστῆ προεδρίας τὰς μεγίστας ἀλλάξασθαι τῶν συμφορῶν;
 ἢ εἰ πρόδηλον πάντι, μηδὲ τὸν συνετώτατον ἢ φιλοπόνωτατον, ὅπου εἴαν
 οὐκ εἶναι τῶν πραγμάτων ἐλθεῖν εἰς ὄνησιν, ὡς νῦν ἔχει τὰ τῆς ἐκ-
 κλησίας; τί γὰρ ἔξει λόγος ὧθ' ἀκρατεὶ λόχος; ἐπιστήμης γὰρ τὰ νῦν
 εἰδὲν δεόν, ἀλλ' ἰσχύος, ἀλλὰ χρημάτων, ἀλλὰ δόλων ἢ δωροδο-
 κίας· ὧν εἰ, ἢ σμικρὰ σοὶ μέτεσιν, ἀλλὰ τῷ κρίνεσθαι κατὰ ταῦτα

μεθέξῃς ἔμετρίως· πρὸς δὲ τέτοις, τοῖς μὲν φίλοις ἔτι τὴν τυχεύσαν
 μνηστύσεις λύπην, ὥσπερ καὶ τοῖς ἐχθροῖς ἔμετρίαν τὴν ἡδονήν. οὐ τί
 ἔποιεστιν ἢ λέγουσιν, ἐφ' ᾧ σε ὠνηλημμένον ἴδωσιν ὄχλῳ θορύβων τῶν
 ἐκκλησιαστικῶν, ὥσπερ ὡς πίτῃ φασὶ τὸν μῦθον; Ἀλλ' ἐταύτην ἀπο-
 ποιήσας τὴν ἐγχείρησιν, ἀπαλλάξεις εὖ οἶδα τέτων ἀπάντων σαυτὸν.
 καὶ τὸ χρεὼν ἐπέλθῃ, ἵνα μὴ τ' ἄλλα λέγω, τῶν ἐκείσε κριτηρίων,
 ἵνα μὴ ἔπω κολασηρίων, ἔδείσεις τὰς τιμωρίας, αἱ τὰς τοιούτους ἐκ-
 δέχονται. καὶ γὰρ ὁμοίως ἐκ ἀνέγκλητον, τὸν τε μόλις σωζόμενον, ὡς
 λιμῶς διὰ τὴν τῆς χειμῶνος τραχύτητα, ὅλως ἄρα τὰ τοῖς ἰσίοις, με-
 γάλα πελάγη κατατολμαῖ. καὶ τὸν μόλις καθ' ἑαυτὸν ἐφ' ἡσυχίας.
 φιλοσοφεῖν δυνάμενον, ἄλλων ἐπιχειρεῖν προσασίας. δι' ἧς καθορᾷ
 ἑαυτὸν σὺν τοῖς ἄλλοις ἀπολέσοντα. εἰ γὰρ τῷ ἡδίκηκότι, καὶ μὴ εἰ-
 δότι, ὡς καὶ εἰδότι ἡ δίκη ἀπόκειται, τί χρὴ λογίσασθαι τῷ καὶ εἰδότι;
 ἦ πῃ πικρὰ τὰ ἐπιτίμια, καὶ ὅσα τοῖς δι' ἀνεπιστάσιαν ἐξολισθαίνουσιν ὀ-
 φείλεται. ἔστι γὰρ ἔτι τῶν λόγιων φησὶν ὁ Θεὸς πρὸς τὰς ποιμένας.
 Εἴπερ ὁ ἄνομος μὴ ἀποσραφῇ τῆς ὁδοῦ αὐτῆς τῆς πονηρᾶς, τὸ αἷμα αὐ-
 τῆς ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν ζητήσω. σοὶ δὲ πῶς ἔσται ἀποσρέψαι τὸν ἄνο-
 μον τῆς πονηρᾶς ὁδοῦ, ὅλως ὡς ἀνομίαις καλινδόμενον, οἷα δὴ περὶ τὰς νῦν
 ἐπισκόπους παρὰ πάντων ὁμολογεῖται; εἰ μὴ εἴγε οἷον τε τὸ τῆς παροι-
 μίας, ἄλλως θεραπεύειν τὰς ἰδίους βρύοντας ἔλκεσι. τίνα γὰρ ἂν παρ-
 ῥησίαν ἔξει πρὸς Θεὸν λαβὰς ὅλας δήμες προεύξασθαι, ὅς οἰκείων ἕνεκα
 πλημμελημάτων δεῖται γινέσθαι δημαίτητος; ἔδ' ἂν ἐκείνο φαίης, πᾶ-
 σα ἀνάγκη ἐπισκοπὸν ἐφιστάναι τῇ ἐκκλησίᾳ. ἐκ ἐπιλείψεως τῷ θεῷ
 στρατιῶται. μελήσει πάντως προνοία, οἷς μέλει προνοίας. ἀλλ' ἔδ'
 ὅτι καλὸν ἢ ἐπισκοπὴ, παρὰ τῆτο καὶ τὸν τυχόντα τρόπον ταύτης ἔξε-
 σιν ἀντιποθεῖσθαι. τὸ γὰρ καλὸν ἐκ ἑσὶ καλόν, κατὰ τὸν ἑπὶ οὐκ ἔστι
 εἰ μὴ καλῶς γινώται. ἐγὼ λέγειν ὅτι σὺ τὰς μακρὰς πόνας ὡς τῇ περὶ
 φιλοσοφίαν σχολῇ μάτην ἀποδείξεις καταβεβλημῶς. ἔδω γὰρ ἄλλο
 ἀρχαὶ καὶ προεδείαι, ἢ ἀχλὺς, καὶ βαθὺ σκότος πρὸς τὴν τῆς ἀληθείας
 κατάληψιν, καὶ ὅρα μὴ ταῦτα πάθῃς τῷ Αἰσωπείῳ κυνὶ, ὅς ἀντὶ τῆς
 ἡσυχίας τὸ ἀληθινὸν ἀπώλεσε βρῶμα.

Τύποι τῶν ἀναφερόμενων εἰς τὸ δίκαιον γένος.

Περὶ Κατηγορικῆς.

Κατηγορία μὲν ὡς Ἀριστοτέλης ὥρισατο, ἀμαρτημάτων ἐστὶν ἢ ἀδικημάτων ἐξάγγελσις. ὅθου ἢ κατηγορικὸς τύπος, ὁ τῶν αὐτῶν ἐξαγγελτικὸς ἀνὲν. ἀμφοτέρω δὲ τὰ τε ἀδικήματα, ἢ τὰ ἀμαρτήματα, περὶ πράξεις, λόγους τε ἢ προαιρέσεις συνέστηκον. Ἀλλ' ὅταν μὲν ἐπὶ πονηρίᾳ τινὰ ἐγκαλέσῃ, ἀδίκῃ ταῦτα, ἢ τοῖς κειμένοις ἀντιβαίνοντα νόμοις ἀποδεικτέον. Ἐπεὶ δὲ ἐπὶ ἀβελτηρίᾳ, ἢ αἰσχροῖ, ἢ ἀηδίᾳ, ἢ ἀσύμφορᾳ, ἢ τὰ παραπλήσια. τῆνικαῦτα δὲ ὁ χαρακτὴρ πρὸς τὸν ψεκτικὸν ἀπονεύσκει. Ἡ τοίνυν πρὸς Φίλους κατηγορία ὑφειμένη τε εἶναι βέλεται ἢ ἀμβλεῖα, τὸ μὲν αὐστηρὸν παρατηρούμενη τῶν λόγων, ἢ ἐναγώνιον, πρὸς δὲ τὸ μεμπτικώτερον ἀποκλίνουσα. ὅθου αὐτὴν κατασκευάσας, ἔχ' ὅπως τῷ ἀδίκῳ ἢ παρανόμῳ κεφαλῶν, ἀλλὰ ἢ τῷ ἀπρεπεί, ἢ ἀσυμφόρῳ ἢ τοῖς ὁμοίοις.

Ἀσχάλλοτες μὲν ἐν τῇς κατηγορίας ἀρξώμεθα, ἐκείναις κεχρημένοι ταῖς φωναῖς, αἷς δὴγμα ψυχῆς ἐμφανὲς ἔωθε γίνεσθαι. τῆτοις ἐξ ὑπογῆς τὸ πλημμεληθὲν τῷ Φίλῳ ἐπισυναΐψωμεν, δεικνύντες ἀπ' αὐτοῦ. τῇ τε κοινῇ φύσει ἢ τοῖς ἀπάντων δόγμασιν ἀντικαθιστάμενον, ἢ Φιλίας δεσμὸν ἀναίρουν, τὰ μὲν ἀπὸ τῆς πράξεως, τὰ δὲ ἀπὸ τῆς προσώπου, τῆς τε καὶ ἢ κατηγορία, ὅτι ἔ' προσήκον ἦν, ἔτε πρὸς ἐκείνῃ τοιούτῃ γε' ὄντος, ἢ ἔτῳς ἡμῖν ἔχοντος. Φιλίας δὲ χάριτας, εἰ τύχοι ἢ ὑποσχέσεις τας πρότερον, ἢ ἢ πατρῴας ὑπομνήσων, ἢ ὡς ψευδόμενον ταύτας κατατρεφόμεθα. ἢ μάλιστα ὅτι ἐκὼν ἢ ἐκ προνοίας. Τὰ δὲ πρὸς ἡμῶν αὐτῶν, ὅτι ἔδεν ἔδαμῶς ἐσμέν ἐκείνῳ δεινὸν ἐργασμῶν. ἀλλὰ ἢ τὰ ἐκείνῃ περὶ πολλῶν ποιεῖμεθα, ἢ δεῦρ' αἰεὶ ἐξαιρετῶ Φιλίᾳ γεραίρομεν. Εἴτα ἢ ἀπὸ τῆς Φιλίας, ἢ τῆς Φίλος μίαν ψυχὴν ἐν διαφόροις σώμασιν εἶναι ἐθέλεις, σχολῆν ἢ Φίλον παρὰ Φίλῳ ἀδικεῖσθαι ἀνάσχοιτο. ἢ πρὸς τὸ ἀκραιφνὲς τῶν ἐτέρων ἐπαινεμένης Φιλίας τὰ ἐκείνῃ παραβαλέμεν, συνάγοντες οἷον ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ ἀπὸ τῆς ἀσυμφορίας. ἵνα τι γένηται φήσομεν, ἢ οἷον καρπώσαιο τῆς περὶ Φίλος ἀδικίας, τὸ χρήσιμον, ὅτι μὴ τὸ μηκέτι.

πιστεύεσθαι τὰ λοιπὰ λέγοντες, ἢ πρὸς Φιλίαν ἀχρεῖος λογίζεσθαι.
Γέλος δὲ, οἷς παρὰ τῶν δυσμωεσάτων, ἢ ὠμοτάτων πεπόνθασιν ἀν-
θρώποι τὰ ἐκείνῃ παρειαύωμεν, ὧν μῶτοι ἢ μέζονα συναγαγεῖν
περασώμεθα. Ἐπιλόγῃ δὲ χρῶμεθα, ἢ ἀπειλῇ τοῖς ἴσοις ἀ-
μείβεσθαι, ἢ δεινοπαθεῖντι, ἢ ἄλλως πως ἀντιτίθεντι.

Ὑπόδειγμα.

Οὕτω τοῖς Φίλοις ὑπαγγεῖν οἱ Φίλοι; τοιαύταις τὴν εὐνοῦντας ἀ-
μείβονται χάρισιν; εὐγε ὡς ἀπέχω τὴν χάριν. ἢ πῶς ἐκ ἡδέσθης
ἦν σαυτῷ προσήκειν νομίζεις δόξαν, ἀνδρὸς δὴθω σπευδαῖς, ἢ παιδεί-
ας τὰ πρῶτα φέροντος, ἀλλ' ὅλας συγκροτῶν θεατροσκοπίας ὕβρε-
σιν ὡετρεύφας γραμμάτων τῶν πρὸς ἐμὲ παρερμηνεύων ταῦτα κατὰ
τὸ δοκῆν, ἢ τοῖς πολλοῖς παρέχων εἰς τὰς κατ' ἐμὲ βλασφημίας ἑ-
φοδον; καίτοι γ' ἐχρῆν, εἴτι περ ἢ παρημέληται, μάλιστα μὲν κατέ-
χειν ἀνέκπυσον, ἦν δὲ μὴ, ἀλλὰ γὰρ ἀνεπίληπτον περᾶσθαι δεικνύ-
ναι, ὅπερ ἦν εὐνοῦντος. μὴ ὅτι ἢ τῶν καμνῶν καλῶς προσκατηγορεῖν
ἀναίτιως, ὃ ἢ τῶν ἀλόγων εἰς ἀλογωτέρη φρονήματος ἑλεγχος.
κακίοις γάρ περ ὑπάρχει παρὰ τῆς φύσεως φιλεῖν τε τὰ ὁμοειδῆ,
ἢ σαίνειν φιλοφρονέσι, ἢ τιθασσεύεσθαι. Σὺ δὲ ἢ φύσεως ὑπερλε-
λκτικὰς ὁρᾷς, ἢ Φιλίας ἀπώσω θεσμῶς, οἱ τὴν Φίλῃς μὴδ' εὐνοῦν
τὸ παράπαν κατ' ἀλλήλων ἀνέχονται. ἢ ταύτη γίνεσθαι καταφα-
νῆς ἐφιλοτιμήσω, πρᾶττων, ἢ λέγων, ὅσα φέρει πρὸς λοιδορίαν τῶν
Φίλων, ὃ ἢ διαφερέσης ἐς μοχθηρίας. περιστὰ γὰρ κακίας ἐς ταῦ-
τα προάγει, ἃ καὶ Σίσυφος ὤκνησε, καὶ παρητήσαντο Κύκλωπες,
ὃ ἀθερίτῃς οἶδε ἢ ὑπερφιάλῃς ἢ ποιήσις. εἰ δὲ γὰρ ἂν ὁ πολύφημος
τὴν Ὀδυσσεὺς ἐλυμήνατο Φίλῃς, εἰ μὴ τὰ ἐς θοίνην αὐτῷ ἐχρησί-
μευον. σοὶ δὲ χρῆσθαι μὲν ἄλλο ἐκ τῶν ἐδὲν περιέσεσθαι, ἢ μάλα
σφαφῶς εἶσθαι, ὅτι μὴ τὸ πᾶσι γινέσθαι ὡς πονηρίας περίβλεπτον, ἢ
κακὸν ὡς περ δυσάντητον ἀποτροπιάζεσθαι.

Ἀπάντησις πρὸς τὸν Κατηγορικόν.

Η Πρὸς τὸν Κατηγορικὸν ἀπάντησις, ἢ ἀπολογητικὸς χαρακτήρ
λέγοιτ' ἂν. Ἐστὶ δ' ἀπολογία (ὡς τῷ Ἀριστοτέλει ὤρισαι) ἀμαρτη-

μάτων, ἢ ἀδικημάτων κατηγορηθέντων, ἢ καθυποπτευθέντων δόλου-
 σις, ἢν ἢ τριπλῇ μεθόδῳ συνεξάναι φησὶν ὁ αὐτός. "Ἡ γὰρ ἀποδει-
 κτέον ἴω ἀπολογισμῶν, ὡς εἰδέν το παράπαν ἴων κατηγορημένων ἔδρα-
 σιν, ὁ πίσει ταῖς ἀτέχνους κατὰδηλον παραστήσει, ἢ τοῖς ὠτέχνους
 ἐπιχειρήμασιν. Αἱ μὲν γὰρ ἀτέχνοι πίσεις, ἢ ὅρκοι εἰσιν, ἢ συγράμ-
 ματα, μάλιστα δὲ μαρτυρίαι, ἃς ἀπὸ τῶν αὐτοφείθεασαμένων, ἢ
 ἄλλως αἰτθόμενων προνεγκῆν δεόν. Τῶν δὲ ἐκ τῆς τέχνης ἐπιχει-
 ρημάτων, εὐπορήσει τριχῶς. ἢ ἀπὸ τῆς ἐγκλήματος, ἢ τῶν ἐκείνῳ πε-
 ρισατικῶν, ἢ ἀπὸ τῆς ἰδίας ἀναγωγῆς ἢ ἐπιεικείας, ὡς εἰδέν ποτε τοι-
 αῦτα πεποινηκῶς ἐφωράθη, ἀλλὰ ἢ τὰς ἐπιχειρήσαντας ἀπέπεισιν,
 ἢ ἀπὸ τῆς μοχθηρίας τῶν κατηγορησάντων, ὅτι φθόνῳ, ἢ μίσει ἡτ-
 τώμενοι ταῦτα προπετῶς, ἢ ἐκθέσμως ἐσκευώρηκασιν. Εἰ δὲ εἴτιν
 ὅλως λαθεῖν, ἀλλὰ τὸ πραχθέν δίκαιον, ὤνομον, συμφέρον τῇ τε
 πόλει κοινῇ, ἢ ἰδίᾳ τοῖς φίλοις, ἢ αὐτῷ μάλιστα τῷ ἐγκαλῶντι, ἔ-
 πως ὠδέχεται ἀποδείξει, ὃ ἢ ἐμπεδώσει ἕκτε παραδειγμάτων, εἴ πο-
 τέ τις τοιῦτον, ἢ ὁμοιον πεποινηκῶς εὐδοκίμησε. ἢ ἐκ τῶν ἄλλων πε-
 ρισατικῶν, ἐξ οἷας γνώμης ἐπράχθη λέγων, ἢ ὀπηνίκα, ἢ ὑπὲρ ὅτε
 ἢ τὰ ὁμοιότροπα. "Ἡν δὲ τὸ πραχθέν ἀδίκημα προφανές ἢ, ἢ μάλ-
 λον ἢ ὑπὸ τῆς τῶν λόγων διπλῆς περιχρυσθῆναι τε ἢ μεταμορφωθῆ-
 ναι, ἐπὶ τὴν συγγνώμην καταφευκτέον· τὰς τε αἰτίας εἰς τύχην, εἰς
 ὠδειαν, εἰς ὀργὴν, ἔρωτα, ἢ τὰ τοιαῦτα, ἀνακτέον. ἢ ὅλως ὅτι εἴ
 ἐκ προνοίας εἰδ' ἐκοντὶ πεπράχθαι δεκνῦναι πειρατέον. τὸ δὲ τοιῦτον
 εἰ τῷ πράξαντι ἴδιον, ἀλλὰ ἢ αὐτῷ δὴ τῷ διώκοντι, ἢ πᾶσιν ἀνθρώ-
 ποις κοινὸν ἀτύχημα. Πέρας δὲ ἢ παραδείγματα ἐκθετέον. ἐν οἷς οἱ
 τὰ παρὰ πλῆσια, ἢ ἢ θεινότερα πεπονηότες, λαμπρῶς ἅμα ἢ μεγα-
 λοπρεπῶς περὶ τὰς ὑπευθύνους ἐφιλανθρωπεύσαντο. τῆς τε συνήθους
 καλοκαγαθίας ἢ ἐπιεικείας τὸν διώκοντα ὑπομνησέον, ἢ εἰς συγ-
 γνώμην παρακλητέον.

Ἰπόδειγμα.

ΚΑΙ Φιλίαν ἀδικεῖς οἷς δυσχεραίνεις, ἢ τὴν σαυτῆς σερότητα, τὴν
 μὲν, ὅτι πονηρὰς ὑπονοίας παραιτεῖαι τὰς περὶ φίλους· σαυτὸν δὲ.

οἷς ῥαδίως παράγει τὸ τερόν ζημιώμενος τὸ δ' ἐμὸν, ὥς ἔδ' αὖ λό-
 γος μοῖρα παρὰ σοί. καίτοι γ' ἐχρῆν, μὴδ' ἔτι φιλαίτιως ἔχειν πρὸς
 φίλους, ἢ τὰ παρ' ἐκείνων κρίνειν προπετέστερον, ἢ ἀσφαλέστερον. Οὐ-
 τε γὰρ ἐξήνευκα τὴν ἐπιστολὴν ἔγωγε, ἔτε παρεξηγησάμην, ὡς αὐτὸς
 περὶ ἐμῆ τοπάζουσι ἐτόλμησας· ἀλλ' ἀφ' ἑρφέφην ἢ μὴ βελόμενος ὑπὸ
 τῶν πρώτων αἰσθημένων τὰ γράμματα ἅπερ αὐτοὶ τ' ἀναγνόντες, ἐπ'
 αὐτὰ ἢ τὲς ἄλλας ἐκάλεον. οἱ δὲ ἢ τάχως ἔχον ἐπὶ τὴν θέαν ἔθε-
 σον, ὡς ἐπὶ τὲς ἀμφὶ τὸν Ὀδυσσεῦσιν οἱ Κίκωνες· ἢ θεάτρον ὡτὸς ὀλί-
 γος ὀλόκληρον ἦν, τῶν θαυμάζοντων τὰ γράμματα. Ἄρα παρὰ τὴν
 ἀσκήειν σοι δοκῶ; ἐκ οἶμαι. ἀλλ' ἔδ' εἰ ἢ ἐκὼν εἶναι ἐξήνευκα. τὴν-
 ναντίον γὰρ ἂν ἀδικοίην, εἰ σοι τηλικαύτης εὐφημίας ἐφθόνησα μὴ ἐ-
 ξενευκῶν. Εἰ δέ τις ἔλαθε παρ' αὐτοῦ μετὰ τῶν συνδραμόντων καὶ
 Πάρδαλις, ὃς ῥηματίστιστος ἐπειλημμένος, τὸν ὑγιαίνοντα νῦν κακοή-
 θους ἐσπάραξε, καί τι προσήεις παρ' ἐαυτῶν, τυχὸν πονηρὸν ἀπέδωκε ἢ
 ἀτοπον, ἐκ ἐμὸν τὴν. ἔτε κωλύσαι, ἔτε μὴ τὴν ἀρχὴν εἰδῶναι. παν-
 τὶ γὰρ ὑπὸ λίθῳ σκορπιὸς εὖδει φασί. Τί ἔν τῶν ἀφίλων ἢ κα-
 κήθεις, ἐγὼ μὲν ἔχ' ἐρῶ. αὐτὸς εἶπε τὸ λυπρὸν ἢ ὃς ἐπῆρε τοιαῦτα
 κατ' ἐμῶν βλασφημεῖν. ἀλλ' ἔχ' ἔξεις. Μὴ ἔν κρίνε μὴδ' ἀσκήειν.
 τὸ γὰρ μὴ κινεῖν ἡρεμῶντα, ἢ ἡ παροιμία παιδεύει. ἄλλως τε ἢ τὸ
 τῶν Αἰνείων παντίπερ ῥᾶσον. ὅποιον κέπησθα ἔπος, τοῖον ἢ ἐπακέσθαι.

Περὶ Μεμπτικῆς χαρακτῆρος.

ΜΕΨΙΣ ἐστὶν ἀμελῶντος τῆς καθήκοντος κατηγορία. Μεμπτικὸς
 δὲ τύπος ἐπιστολῶν, ὥπερ οἱ φίλοι χρῶνται ἐγκαλῶντες τοῖς φίλοις,
 τῶν καθήκοντων ἀμελῶσι φίλῳ· ἢ ὡς ψευδομένοις τὰς ὑποσχέσεις
 ἢ ὡς μὴ ἀντιφιλῶσιν. ἢ ὡς ἀμνήμοσι παλαιᾶς συνηθείας, μὴδ' ἀντε-
 πιστέλλουσιν ὡς εἰκὸς φίλοις· ἢ ὡς ἀσυμπαθέσι, ἢ ἀμελίχοις. ἢ τὰ
 τοιαῦτα. Διαφέρει δὲ τῆς κατηγορικῆς, τὰ τε ἄλλα, ἢ τὸ μὴδὲ ἀνα-
 γώνιον εἶναι ὡς ἐκεῖνος, μήτε πικρῶς καθάπτειν τῶν ἡμαρτηκο-
 των· ἀλλὰ προσυνέστερον ἐμφαίνει τὰς πρὸς φίλους μεμψιμοιρίας.
 χαριωντισμοῖς τε ἢ σκώμασι τὰ πολλὰ χαιρών. ἢ πρὸς τὸ εὐτρα-
 πελὸν ἀποκλίνων. Θαυμάσαι δὲ ἔξεσι τὴν ἀρχὴν ἢ οἶον ἐπαπορῆσαι

τι ἂν εἴη τὸ ποιῆσαι ἀμελήσαι τῷ καθήκοντος τὸν φίλον, τὰς δὲ πίσεις τῆς μέμψεως, ἕκ τε τῷ πράγματι καὶ τῶν προσώπων ληπτέον, καὶ ἐκ τῶν ἄλλων περιστατικῶν. Βραχὲ δ' ἐπιλόγῃ χρυσόμεθα, εἰς Φιλίαν τὸν φίλον ἀγαγοντι, καὶ τὴν προτέραν διάθεσιν.

ὑπόδειγμα.

Ποῦ δὲ συνθεσίου τε καὶ ὀρκια πιστα εἴσεται ἡμῖν; ταῦτα μὲν Ὀδυσσεὺς περὶ Ἑλλήνων εἴρηται. ἐμοὶ δὲ μᾶλλον εἰρησθαι προσήκει περὶ σὺ. αἱ γὰρ ἐκείνων ὑποσχέσεις, κυλικῶν ἔργον ἦν, ὡς εἶχε τινα συγνώμην καὶ ψεύσασθαι. τὰς δὲ παρὰ σοὺ κύλικες, ἀλλ' ὁ μακρὸς χρόνος, καὶ ἡ πολυετής πῆρα ἐδόκει ὡς ἀσφαλὲς καθεσθάναι. δι' ἣν ἐκ οἶδα, εἰ χρὴ σὲ μᾶλλον τῆς ἀπάτης, ἢ ἑμαυτὸν τῆς πίσεως μέμψασθαι. Χρόνος δ' μικρὸν με κατέϊχες, ἐφ' ᾧ μοι συναπάραις ἀθήναζε. πρὸς πεμψας ὡς αὐτίκα λέγων ἐφόμενος, ἀλλ' ἔδὲ γραμμάτων ἡξίωσας ἀντὶ σαυτῷ. οἷς καὶ τρεῖς ἐπεσάλαμιν, καὶ παρὰ σοὺ πλέον ἔδω. τίνες Φιλίας φέρει ταῦτα θεομοί; πῶς ἀνδρὶ σερρόῳ τὴν δλάνοιαν προσήκοντα; πῶς ἥθεος φιλοσόφου, οἷον σαυτὸν ἐπαγγέλλει; οἷον φίλον ἄλλον ἑαυτὸν εἶναι βέλονται, καὶ οἷς πάντα παθεῖν καὶ ποιῆσαι τῷ ψεύσασθαι ἐστὶν αἰρετώτερον; σὺ δ' ἀλλ' ἴσως μετὰ τῶν ἄλλων ἐπελάθῃς καὶ φιλοσοφίας. τὸ δὲ πλέον, ὅτι καὶ σαυτῷ. ἀτεχνῶς γὰρ τὸ ὁμηρικὸν ἐκείνο, Ἄλλοιός μοι νῦν φαίνεται ἢ ἐπάροιθιν. εἰ γάρ τι καὶ ἦν τὸ κωλύον εἰς ἔργον τὰς ὑποσχέσεις ἀγαγεῖν, ἀλλὰ γράμμασιν ἀσπασθαι ἔδεν ἂν ἦν ἐμποδίων. εἰ δὲ τὴν πρὸς ἐμὴ Φιλίαν ἀπειπεῖν ἔγνωις, αὐτὸ γὰρ ἀλλὰ τῷτο δῆλωσον ἐπισείλας.

Περὶ Ὀνειδισικῆς.

Ονειδος εἶναι λέγεται εὐεργετημάτων προφορὰ ἐπὶ ἐλέγχῳ ἀχαριστίας. Ονειδισικὸς δὲ τύπος ἐπιστολῶν, ᾧ χρῶμεθα, τῆς Φιλίας ἐλέγχει βελόμικοι, ὡς χάριτος καὶ εὐεργεσίας ἀμνήμονας. ἀλλ' ὁ πρὸς Φιλίας ἐλέγχος, ἔχ' ὅπως ἐστὶν ἐπιτεταμμένος, ὡς ὡς ταῖς κατηγορίαις παρὰ τοῖς ῥήτοσι τεχνητεύεται, ἀλλ' ἀνημέρος, ὅτι πρὸς Φίλους, ἵνα μὴ τὴν Φιλίαν ζημιωθῶμεν. Ἀσχάλας μὲν εἶν' ἔξεστιν ὡς ἀρχῇ, καὶ οἷον δεινοπαθεῖσαι τῷ παρ' ἐλπίδας πραχθέντι παρὰ τῷ Φί-

λα· αὐτὸ δὲ τὸ πραχθὼν ὠνέχινως ὡς οἶόν τε προὐφθαλμῶν ἐκθήσω-
 μιν, τὰ πρὸς ἡμῶν ἐκείνῳ εὐεργετημένα ἀναμνήσαντες· ἢ δόξη τῇ ἐ-
 κείνῳ, ἢ παιδείᾳ, ἢ εὐγνωσίᾳ, ἢ τοῖς τοιούτοις ἀνάξιον τὸ πραχθὼν δεί-
 ξωμεν. Τελευταῖον δὲ, ἢ παραδείγμασιν, ἐξ ὧν ἔταθον ἕτεροι παρὰ
 μὴ Φίλων, μηδὲ εὐεργετηθέντων αὐξήσωμεν. Εἴτα βραχεὶ ἐπιλόγω-
 μεν μνήμην τῶν εὐεργετημάτων παρακαλέσωμεν, ἢ τῶν πλημμεληθῶ-
 των ὁρῶμεν. ἔξοσι δὲ, ἢ ἀνευ ἐπιλόγου χορηγασθαι τῷ τοιῷδε τύ-
 πῳ, ἥνικα πικρότερον τὸ ὡς ἡμῖν πάθος ἐμφανίσαι βελάμεθα.

ὑπόδειγμα.

ΑΡΑ τοσούτον δύναται τύχαι; ἄρα τοσούτον μεταβάλλεσι γνώμας
 ἀξίαι; Νικόβελος καταπεφρόνηται Γρηγορίῳ, ἢ τίς ἂν ἄλλος ἔσαι
 παρὰ Φίλοις αἰδέσιμος; τίς μνήμων χαρίτων τῶν παρὰ Φίλων, εἴγε
 Νικόβελος ἐπιλήσμων Γρηγόριος, ὃν ἐγὼ εἰδὲ θανόντα τῶν πρὸς ἐμοῦ
 εὐεργετημάτων ἐπιλαθέσθαι ἤλπιζον; Ἀλλ' αὐτὸς ὡς γυνάϊε μόλις ὁ
 Φασὶν ἀκρω δακτύλῳ τῷ περὶ τὴν ἀρχὴν ὄγκῳ ἀπογεύσασθαι ἔφθης
 ἢ ἑμὸνον Φίλων ἐπελάθῃ τῶν πάλαι, ἀλλὰ ἢ τῶν μάλιστα εὐερ-
 γετηκότων σε. εἰς ἕτω σε τῆς μνήμης ἀπέβαλες, ὡς μηδὲ ὄντας τὸ
 παράπαν ἡ γῆ. Συνέστη σοὶ παρ' ἐμῶ Δημόφιλος, ὃν ὥμην εἰ ἢ παμ-
 πονήρων ἐδῆτο, τῶν αἰτεμῶν δι' ἐμὲ τυχεῖν παρὰ σὲ. σὺ δὲ τοι-
 αῦτα ἐμῶ καταλιγώρησας· ὡς εἰδὲ καὶ ὅτι δικαίῳ ἐδῆτο, δι' αὐτὸ
 τῷτο ὑποδοχῆς ἀξιῶσθαι παρὰ σοί. οἶα δὲ ἢ προσῆκε, τῷ, εἰ μὴ Φί-
 λῳ, ἀλλὰ γὰρ δικαίῳ κριτῇ, τοιαῦτα παρὰ σὲ προσεδόκην ἐγώ; ἔτι
 οἱ Φίλοι τὲς εὐεργετῶντας ἀμέλονται; ταῦτα καὶ Φάλαρις ὥκνησε,
 καὶ Διονύσιος ὁ ἐπὶ τυραννικῇ βεβημῶος ὠμότητι. πῶς ἐπελαθεῖ τῶν
 χρόνων, καθ' ἃς ὡς τεύφας εὐεργεσίαις ταῖς παρ' ἐμῶ; πῶς ἀμνημο-
 νεῖς τῶν κινδύνων, ἐξ ὧν πολλάκις σέσωκα; ἄρα σε τῆς μνήμης ἀπερ-
 ρύησαν αἱ περὶ τοσούτων ἢ τηλικούτων ὑποσχέσεις; ἢ σοὶ τούτων μικρὰ
 γὰρ ἐτι περιμῶν τῇ φαντασίᾳ ἰνδάλματα; καὶ τοι νῦν ἑπὲρ ποτὲ ἔξῃ
 διαλύσαι τὰ πρὸς Φίλους ὀφλήματα, ὅτε ἢ παρὰ τῆς τύχης τὸ δύνασθαι
 ἔλαχες. Ἀλλ' ἐπαινῶ τὸν εἰπόντα, κρίνει Φίλος ὁ καιρὸς ὡς χρυσὸν
 τὸ πῦρ.

Τύποι ἕτεροι ἢ χαρακτῆρες Ἐπιστολῶν Μ'.
 Καὶ ἐκ τῶν τῷ Σοφιστῇ, ἢ λέγεται, Λιβανίου ἡρατισμόνοι.
 κατὰ τέχνην συντεθειμένοι Ρητορικὴν, ἢ δὴ εἰς γύ-
 μνασιν τῶν Ἀρχαρίων ἀρεσιδιώτατοι.

ΠΑΡΑΙΝΕΤΙΚΗ. Α'.

Τῶν πανταχόσε διαφημιζομένων σπευδαίων ἀνδρῶν, ἐπ' ἀρεταῖς
 τε διαλαμπάντων, ἢ καλοῖς ἔργοις ἢ κατορθώμασι, σπεῦσον ὡ βέλ-
 τιζε ζηλωτῆς γινέσθαι, εἰ πείθῃ ταῖς ἐμοῖς παραινέσεσι, τὰ συμφέ-
 ροντα παραινέντός σοι. (κατασχευὴ ἐξ αἰτίας) Τὲς γὰρ ἀγαθὲς
 ζηλῶν, ἐπαινέσθαι τε δεῖα τῷτο παρὰ πάντων τῶν νενεχῶν, ἢ κα-
 λῶς ἀκέρην, χωρὶς ἀντιλογίας κρείττον ἐστὶ, παρ' ὃ κατόπιν ἐπόμενον
 τοῖς Φαύλοις τῶν ἀνθρώπων ἢ πονηροῖς, ἐπονείδισον εἶναι πᾶσι ἢ μι-
 σήτοιν. (ἐργασία) Γετό σοι πρὸ ἐμῆ Δαδίδ ὁ Πρ. Φήτης ἢ Βασιλεὺς
 ὑποτίθῃσιν, ὡ μέρη μακαρίζων τὲς ταῖς συμβελαῖς μὴ συναπαγο-
 μῶνες τῶν ἀσεβῶν, μηδὲ πᾶς καθέδραις ἐπιδομῶνες τῶν λοιμῶν, ἐν
 μέρη δὲ προσάτιων ὡς ἐκ προσώπου τῷ παναγίῳ Πνεύματι, ἢ διαρ-
 ρήδην ἀναβῶν, μὴ παραζήλῃς ἐν πονηρευομένοις, μὴ δὲ ζήλῃς τὲς ποι-
 ῶντας τὴν ἀνομίαν, ὡς ἐλ λάχανα γὰρ, Φησὶ, χλόης ταχὺ ἀποξη-
 ρανθήσονται, ἢ ὡς ἐλ χόρτος ὁ ἐπὶ τῶν δομάτων, ὃς ταῖς ἡλιακαῖς ἀ-
 κτίσι θερμότηταις ἔταις καίόμενος, ἢ μὴ μετέχων ἰκμάδος ὑδατη-
 ρᾶς, ἐπὶ βάθῃ τε γῆς ἐρριζωμένος ἐχ' ὑπάρχων παντάπασιν, ἢ πρὸ
 τῷ ἐκσπασθῆναι ξηραίνεται. (ἐνθύμημα) ἢ τῶν κακῶς διακρί-
 νων ἢ συγχέων τὴν τῶν πραγμάτων ἀλήθειαν, ὡς οἱ τὸν ἡγεμόνα νῦν
 ἀπολολεκότες, τῶν βελτιόνων προτιμήσης τὰ χείρονα, ἢ λογικὸς ὢν
 τῶν ἀλόγων ζώων ἐκαστίως σεαυτὸν ἀναδείξῃς ἀλογώτερον. (αἰτία)
 Ἐκεῖνα γὰρ ἢ μὴ κυβερνώμενα λόγῳ τὸ σύνολον, τὰς βλαπτικὰς τῶν
 βοτανῶν, ἐλλέβορον τε ἢ κώνιον, ἀψίνθον ἢ ὑοσκίαμον, οἷδασί τε ἢ
 ἐκφεύγῃς, ταῖς δὲ σὺν τῷ ἐδωδίμῳ φερέσαις ὁμῶς ἢ τὸ χρήσιμον,
 τὲς ὀδόντας μὲν σπευδῆς βάλλασιν. (ἐπὶ ἐνθύμημα) Α, εἰ δὲ ταῖς ἐμ-

προσθῶν ἐπεκτείνεσθαι θέλει, φόβῳ τῷ θεῷ τὰ πρῶτα σοιχνέχωνος
ἢ σωφρονιζόμενος, ἔργον τε ποιῶ τὴν ἐπιμέλειαν, τῶν ἐχόντων μηδέ-
ποτε μεταμέλειαν, ἀλλὰ μετὰ κόπῃ μὲν κτωμένων τοῖς ἔχουσι, τὴν
δ' ὠφέλειαν εἰς ψυχὴν θησαυρίζοντων εἰς αἰῶνας λαμβάνουσιν ἀπεραν-
τες. (συμπέρασμα) Εἰ γὰρ ἔτω σεαυτὸν ἐκ τῷ παρόντι ρυθμίζοις
ἢ δεξάγοις, ὡς ὀλίγῳ γυνήσῃ τοῖς τελείοις συνάριθμος ἢ παρὰ πολ-
λῶν ζηλωτός τε ἢ ἐπαινέμενος.

ΜΕΜΠΤΙΚΗ. Β'.

Πραγματικὸν ἐπιχείρημα.

Ακήκοά σε κακῶς τὰς εὐεργετήσαντάς σε φίλους ἀμεύσασθαι, καὶ
μᾶλλον ἀνθ' ὧν ὠφειλές ἀπονείμαι δικαίως εὐχαριστῶν, ἢ μόνον ἀγνω-
μονήσαντα, ἀλλὰ ἢ πλειστάκις αὐτὰς ἀδικήσαντα, ἢ θλίψεις ἐπι-
φορτίσαντα δριμυτάτας, ἱκανὰς αὐτῆς καρδίας μέσης καθάψασθαι.
ταῦτα γινώσκεις μαθὼν παρὰ τὸ πρέπον λαπραζάμενον, ἐμεμφάμην
εἰκότως, τὴν κακωτρέχειαν ἐδελυξάμενος, ἢ τῆς ὀρθῆς ὑπολήψεως
ἐκπεπρωκότα φρενοβλαβῶς ἐταλάνισα. (εργασία ἀπὸ τῆς ἐλάττονος)
Καὶ πῶς γὰρ ἔγωγε πρᾶξαι ἐκ ἔμελλον, ὅπως γέ ἢ τὸν τυχόντα τις ἀ-
δικήσας, τῷ νόμῳ τε ἢ τοῖς ἀγαθοῖς τῶν ἀνθρώπων ὑπαίτιος κρίνε-
ται μέμψεως; πολλῶν μᾶλλον μωροσκοπίας ἐληθῆναι κατέστηκεν ἄ-
ξιός ὁ ἢ φίλος εὐεργετῶντας ἀδικῆσαι τολμήσας, ἢ ἢ λυπῆσαι τὸ σύ-
νολον. (ἐνθύμημα) Γίνωσκε τοίνυν ὡς τῶ καλῶς ἔδρασας, αὐτῆς
τε πρῶτον κατὰ τῆς σῆς κεφαλῆς τὸν φόγον ἐπαγαγὼν, ἄλλοις τε
πολλοῖς, ἢ τοῖς μετὰ σέ γυνήσομύοις εἰς τὸ μετέπειτα κακίας δεδω-
κὼς χαρακτῆρα, τὸ τὰς εὐεργέτας ὑβρίζειν ἢ ἀδικεῖν. ἀντιτάσσεται
γὰρ ἐπὶ τῷ τῷ σοι, ἢ τὸ θεῖον, ὡς κακῆς ἐργασίας ἀρχηγῷ πικροβλάτῳ
ἢ μυσαρῷ θελήσαντι ὀνομάζεσθαι.

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΗ. Γ'.

Περὶ πολλῶν μὲν ζητημάτων ἀναγκαίων κατὰ διαφόρους καιροὺς τὴν
σὴν ἀξιόσας εὐγνώμαν, ὡς ἱερὰ κεφαλὴ ἢ συμπαθεσάτη ψυχὴ, τῶν
αἰτήσεων ἐκ ἀπέτυχον, εὐεπήκοόν σε ταῖς ἐμαῖς παρακλήσεσιν εὐρη-
κῶς, ἢ τῶν τῇ φιλίᾳ πρεπόντων φροντίζοντα. οὐδ' ἢ τὴν προσήκυσαν
αἰδῶ ἢ τιμὴν φυλάσσω τε ἢ φυλάξομαι, τῶν τοσούτων σε καλῶν ἢ

βοηθείας, ἥς περ ἀπῆλαυσα μὴδ' ὅπως ἐν ἀμνήμων γενόμενος, ἢ τὰ
 νῦν συνήθως ἀξίω τυχεῖν ἴδετε πρᾶγματα, ἐπὶ πολὺ μοι χρεώδους
 τυγχάνοντος, ἢ ὡς εἶπεν ἀπαραιτήτως ἢ ἀναγκαίως. (ἐργασία ἀπὸ
 τῆς μείζονος) Καὶ πίστευσον ὡς εἰ μὴ τυραννίδις ἐπέκειτό μοι σφοδρὰ
 τὴν οἰανὲν ἔκ ἐπιδεχομένη ὑπέρθεσιν. ὑπερημερία τε μὴ θέλετα δια-
 κόπτεσθαι. Φορτικός τις ἂν ἔμελλον νομισθῆναι ἢ ἀναιδὴς τὰ νῦν τῇ
 μεγίστῃ σὺ ἀντιλήψῃ σεβασμιώτατε. (ὠθύμημα) Τὸν γὰρ δεῖνα ἄν-
 θρωπον πάντως οἶδας, ὅτι χαίρεκακος ἐστὶν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἢ ἀδι-
 κος. ἔτος ἐπέθετό μοι βαρύναι χερσὶ κατὰ τὸν ἐνέστωτα καιρόν, καὶ
 θλίβων μὲ ἀδιαδόχως ἔπαύεται, δι' ἣν μὲν αἰτίαν, ἔκ οἶδα, διὰ δὲ
 τὰς ἐμὰς ἀμαρτίας, ὡς ἔοικεν. παρακληθεὶς δὲ πάμπολλα, τῆς ἢ
 πάλιν με συνεχῶς ἐπηρεάζειν ἔπαύεται, μόνων ἀμείλικτος ἔγω πρὸς
 με ἢ ἀσπλαγχνος. (ἐπονθύμημα) Ἐπὶ σοὶ γὰρ ἢ μόνῳ ἀπάρτι ἐγ-
 καταλέλειπται τῆτον μεταχειρίσασθαι, καθὼς περ ἐπίστασαι, ἢ πεί-
 σαι τὴν κατ' ἐμὲ πονηρὰν ἀποθέσθαι βελήν. εὐροίμιν σε τοιγαρὲν ἀν-
 τιλήπτορα, καθὰ ἢ πρότερον. ἐπεὶ ἢ γνησίως φίλος ἐκὸς ἐστὶ τυ-
 χάνειν τῶν ἐφ' αἷς παρακαλῶσι τὲς φίλος, αἰτήσεων, ἢ μᾶλλον,
 ὅταν αὐταὶ μὴ πονηραὶ τυγχάνουσι ἢ ἀνεπιτήδαιοι.

ΣΥΣΤΑΤΙΚΗ. Δ'.

Τὸν παρόντα τιμιώτατον ἢ εὐλαβέστατον ἄνδρα, ἐμοὶ μὲν ὁ χρό-
 νος ἢ ἡ τῶν πραγμάτων πείρα παρέστη αὐτῷ ὑποδέξασα κα-
 λοκαγαθείας πάσης ἀνάμεσον, ἢ ὑπολήψεως ἄρθως ἐπὶ πᾶσιν ἐχό-
 μενον. σοὶ δὲ τυχὸν ἀγνοέμενον, ὡς ἐκὸς, ποίοις ἤθεσιν ἀξιεπαινετοῖς
 ὠτεθραμμῶς ἐστὶ, ἢ τίνος μετέχει χαρίσματος (ἐπειδὴ εἰσὶ πολ-
 λὰ ἢ διάφορα) δεόν ἔκριναι τῆτον πρὸς τὴν σὴν ἐρχόμενον ἐνδοξότη-
 τα, τῷ ἡμετέρῳ γράμματι ἐφοδιάσαι, συνιστῶν αὐτόν σοι διὰ τῆς
 χρηστὸν ὑπάρχειν τοῖς τρόποις ἢ περισπένδασον. ἐπὶ φρονήσει τε πολ-
 λοῖς ἀμιλλώμενον, εὐτακτόν τε, ἢ πολὺ τὸ χάριεν ἐν ταῖς ὁμιλίαις
 δεκνύοντα. (ἐργασία ἀπὸ τῆς ἴσης) Καθὰ δὲ ἢ σὺ τῆτον ἀναγνωρίσης
 σαφέστερον, εἰ τῆτῳ πρὸς ὁμιλίας καταξιώσαιτο ἐλθεῖν. ἔστι γὰρ περὶ
 τὸ λέγειν δεξιώτατος ἢ τῆς λογιστικῆς ἐρμῆς ἢ τῶν μεσῶν παραπνε-

ων τὰ ἀκροθίγια. (ὀνθύμημα) Δέξασθαι τὸν αὐτὸν ἢ ζῶσαι μὴ κατοκνίσης, εὐφρανῆς γὰρ ἔγω καὶ ἐμὲ, τὸν ἐμοὶ ποθεινότατον ὑποδέξάμενος ἢ τιμήσας, ἢ σαυτῷ δὲ πρέποντα πράττων. Ἐπεὶ ἢ τὰς ἀξίας ποθεῖσθαι σύνηθές ἐστι φιλεῖν. ἐπὶ πλεῖον δὲ ἢ τὰ τῆς εὐχαριστίας ἢ τῆς ἀγαθῆς φήμης αὐξήσεως.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΚΗ Ε΄.

Τοὺς εὐεργέτας τοῖς ὁμοίοις καλοῖς, εἰ δυνατόν, ἀνταμέβεσθαι, ἢ τοῖς ἀγαθοποιῶσιν ἀντιχαρίζεσθαι, νόμος ἐστὶν ἐπαινέμενος· εἰ δὲ γε τῶν ἴσων ἀνταποδόσεων οἱ εὐεργετηθέντες ἐκ εὐμοιρήσεσι, πτωχὰ συζῶντες τυχεῖν, ἢ χρημάτων ἐκ εὐπορέωντες, ὡς βέλονται, δευτέρας τάξεως εὐχαριστίαν ἀνταμέψεως ἔσαν ἐκ ἐλάττονα προσάγειν, τὴν εὐλόγως ἢ δικαίως ἀπαιτηθῆσονται. (ἐργασία ἐκ τῆς ἴσης) Τοιγαῦτοι ἢ αὐτὸς ἔγωγε πολλῶν ἀγαθῶν ἐν μετρίᾳ γινόμενος, ὅσα μοι προξένησε μεγαλοδωρῶν ἢ ἀδοξότης σὺ, ἢ μάλιστᾳ, ὅτε με τῶν ἄλλων ὑπερῷ φέλητας, προσάτης ἐμοὶ μὲν Θεῶν, ἢ ἀντιλήπτωρ Φανείς ἐτοιμότατος. (ἐπὶ ὀνθύμημα) Χάριν ἔνεκον τέτων ἀπάντων, ὡς ἐκός γινώσκω τῇ σῇ μεγαλειότητι, ἢ καρδίᾳ, ἢ γλώττῃ, ἢ σώματι, ἀληθῶς πάσης κολακείας ἐκτός, ἀπανταχόσε διαφημίζων σὲ τὸ τῆς ἐμῆς ψυχῆς παραμύθιον, ἢ ταχεῖν ὁρῶν ἐν ταῖς θλίψεσιν, εὐχάριστόν τε γνώμην πρὸς σὲ διασώζειν καθυπισχνέμενος, ἕως ἐν τῷ παρόντι βίῳ τοῖς ζῶσιν ἐγκαταλέγωμαι.

ΦΙΛΙΚΗ. Ε΄.

Αλλὰ μὲν εἶναι τὰς φίλους ἀγχιθυοῦντας διηνεκῶς, ἢ τοπικοῖς διασημασι μὴ χωρίζεσθαι, τῶν ἀδυνάτων πάντως ἐστὶν. ἠνώσθαι δὲ τῇ ψυχῇ ἢ κείσθαι παρ' ἀλλήλοις, ὅθῃ λέγεται, ἴστω τοῖς ποθεῖσι γνησίως ἢ τὸν καλὸν ἔρωτα ποθεῖν, ἔδαμῶς εἶναι δόξαν ἀπίστον. (ἐργασία ἀπὸ τῆς ἐλάττονος) Σύνηθός γάρ ἀληθῶς αἱ τῶν ποθέντων ψυχαὶ τοῖς ἐρωμένους ἀχώριστοι, ἢ μορφὰς αὐτῶν ἢ πρόσωπα, ἢ ὁμιλίας ἐκείνων φαντάζονται. τοῖς δὲ ἢ ἐφ' ἡμῶν Φιλίας ἀνῆπται πυρρός, πελὺς τε ἢ ἀσβεστός, ἢ μέσον ἐμῆς καρδίας ἐρρίζωματος. οἷον περιφέρω δὲ πάντος, ἢ βλέπω σε τοῖς ψυχικοῖς ὀφθαλμοῖς ἢ πε-

ριπτύσσομαι, ἢ ἔγω λαλῶ σοι τὰ Φιλικά, ἢ ποθῶ μὲν ἰδεῖν τὴν σὴν
 χαριτόμορφον. Θέαν ὄμμασιν αὐταῖς τοῖς σωματικαῖς, ταῖς ἀνωμαλίαις
 δὲ τῶν πραγμάτων τῶν κοσμικῶν, ἢ τῷ μεταξύ τῆς ὁδοῦ κωλύομαι
 διαστήματι. τεύξομαι δὲ τῶ ποθόμενου, Θεὸς ὅταν ἄρα ἢ ἐέλῃται.
 (ὠθύμημα μετ' αἰτίας) Τὰ νῦν δ' ὁμῶς ἐξεπίτηδες γραματοφόρος
 τυχὼν ἐρχομένῃ πρὸς σέ, τὴν σὴν ἀγχινοῖαν ἔσπευσα τῷ γράμματι
 κατασπασσάσθαι. (ὠθύμημα) Δίκαιον γάρ ἐστι τῆς καθαρῆς Φί-
 λης, παρόντας μὴ προσαγορεύειν διὰ τῆ σόματος, ἀπόντας δὲ δι' ἐ-
 πιστολῶν προσεπεῖν τοῖς ἐρηνικοῖς ἀσπασμοῖς. (ἐπονθύμημα) Ἴσθι
 τοίνυν ὡς ἔδ' ἀκαριαῖον τμήμα ῥοπῆς τῆς μέσων ἡμῶν κεκρατηκείας ἀ-
 γάπης σαφερώς, ἐπιλήσμων γυνήσομαι. (αἰτία) Πέρρω γὰρ ἡμῶν
 ἀπερρίφθη τὰ τῆς ἀγνωμοσύνης ἢ τῆς λήθης ἐγκλήματα. (εὐκτική)
 Καταλαβὲν μὲν αὐτόθι ἢ σὲ κατιδεῖν, ὡς ποθῶ, ἢ περιπτύξασθαι,
 πλειστάκις γὰρ ὠρμησα, ζῶν ἰλαρὰν ἢ ἀνώδυνον ἔχων τὸ συνεῖναί σοι
 ἀχωρίως, εἰ δυνατόν. (ἐργασία ἐκ τῆ ἐλάττονος) Εἰ δ' ἔν συχνότε-
 ρως ἢ τῶν γλυκτερῶν σε καταπολαύσαιμι ὁμιλιῶν, εἰκτὸν ἂν εἴη, ἢ
 Θεῷ δῶρον τῆ πανοικίριμονος, κεκώλυμαι δὲ περισπασμοῖς διαφόροις
 βιωτικῶν μεριμνῶν. ἐπεύχομαι τοίνυν πρὸς Θεὸν ἐκ ψυχῆς, ὡς ἂν μοι
 παρὰ σχοιτο τάχισιν τῶ ποθόμενου τυχεῖν, ἀξιώσας ὄψεσθαι σε ἢ πάν-
 τας τῆς σὲς ὑγιαίνοντας ἐπὶ πᾶσι, κοινῆς τε τραπέζης ἢ αὐθις μετὰ
 Φιλίας συμμετασχεῖν, ἢ σόμα πρὸς σόμα τὰ εἰκότα σοι συντυχεῖν ἢ
 προσδιαλέξασθαι τὰ συμφέροντα.

ΑΠΕΙΛΗΤΙΚΗ. Ζ'.

Πρόγραμμα γυναικόν.

ΑΝθρώπος λαθεῖν μὲν ἀδύνατον, ἀμετανοήτως πταίνοντας, ὡς πι-
 τεύομεν, ἔδ' ἂν εἰς ἔρανὸν ἀναβάντας, ἢ ἢ τῆναντίον εἰς φθὴν κατα-
 βάντας ἢ ἢ θαλασσίους ὑποδύναι βυθός. ἐν μὲν ἔν ἔσω τῷ λόγῳ
 πρόγραμμα τῆς σῆς κακωτρεχίας ἀπτόμενον. ἔκ' ἐστὶ δὲ πάλιν κρυ-
 πτόν, ὡς εὐαγγελίοις ἀκρόμεν, ὅπερ ἔκ εἰς Φῶς ἐσελεύσεται, ἢ φα-
 νερόν γυνήσεται. (ἐργασία ἐκ τῆ ὀψαντίς) Πολλὰ γὰρ σύ καθ' ἡμῶν
 ἔκπαλαι ἢ χέχοι τῶ νῦν δολιοτρόπως μελετήσας δεινὰ, Θεὸν μὲν ἔκ
 ἔλαθες, ἔτε δυνήσῃ λαθεῖν. ἀλλ' ἔδ' ἡμᾶς μέχρι τέλους, εὖ ἴσθι.

Πεφώραται γὰρ τὰ τῆς σκαιοτρόπε δραματεργίας, ἀπεκαλύφθησαν
 τε κἀκείνα, ἅπερ καθ' ἡμῶν ἀδίκως ἐμελέτησας, ἢ ὁ πρὸς τὸ ἔς ἀ-
 πελάλησας, ἐπὶ τῶν δωμαίων ἀκροῶν, ἢ ὡς ταῖς πλατείαις ἐγνώετο
 (ὠνθύμημα) Οὐκ ἐκφεύξῃ τοίνυν τὰς ἐμὰς χεῖρας, γίνωσκε, ἀτιμώ-
 ρητος, ἐδ' ἂν αὐτὴν περιβάλλῃ τὴν αἶδος κυνέην, ὃ φησὶν Ὀμηρος. ἐλευ-
 σομαι δέ, ἢ πολλῶν κακῶν ἐργάσομαι σε πῆραν λαβεῖν, ὧν ἔκ ἤλπι-
 σας, παραφροσύνην νοσῶν. (αἰτία) Κέφων γὰρ ὡς ἀληθῶς τῆτο
 φρονῶν, τὸ νομίζεν τὴν δίκην μεχρι τέλους ἐκφεύξεσθαι ἀποινον τὸν
 κακῶς ἢ δολίως ἐπὶ τοῖς ὁμογενέσι βροτοῖς πορευόμενον.

ΣΥΜΠΛΩΤΙΚΗ. Η'.

Προσωπικὸν ἐπιχείρημα

Φιλῶν σε καθαρῶς, ὡς ὠδέχεται, μάρτυς ὁ τῶν ὅλων κρυπτῶν
 γνώσης κύριος, ἡθέλον μὴ πάντοτέ σε διαφυλάττεσθαι μετὰ πάντων
 τῶν σῶν, ἄνοσον, ἀνώτερόν τε βιωτικῶν περιστάσεων, ἢ πονηρῶ συ-
 ναντήματος ἔξωθω. (ἐργασία ἐκ τῆς ἐναντίας) Ἐπεὶ δ' ἔκ ἔστιν ἐδὲ
 ὡς γυνητῇ φύσει, πέπεισμαι, τὰς ἀλλεπαλλήλους τῆς τύχης μεταβο-
 λὰς μέχρι τέλους ἰσχύσαι διαφυγεῖν, συνέβη δέ ἢ τὴν σὴν καλοκἀ-
 γασθίαν, λυπηροῖς τισι πράγμασι παρ' ἐλπίδα πᾶσαν περιπεσεῖν
 ἢ διὰ τῆτο τὴν καρδίαν ἀλγῆσαι ἢ μεγάλως δαρδάπτεσθαι. ἴσθι ὅτι
 σφόδρα κατὰ ψυχὴν ἠχθέσθην ἀκηκοῶς, ἢ πάνυ λελύπημαι, συναλ-
 γήσας σοι θλιβομῶν. τῆτο γὰρ τῆς ὡς κυρίῳ ἀγάπης, τὴν δριμύτητα
 καθ' ὅσον ἦν δυνατόν τῷ πλείω μέρει συμμερισάμενος. (ἐπὶ ὠνθύμημα)
 Οὕτω ἢ τὸν ἀγαθοδότην Θεὸν ἱκετεύσας τὸν δυνάμενον τὰ πάντα με-
 τασκενάσαι τῷ βέλεσθαι, τῆς πάλιν σοι τὰ τῆς εὐθυμίας ἐπιχορη-
 γῆται τάχιον εὐδοκῆσαι, ἢ τὴν κατήφειαν μεταμέψασθαι, μακρὰν
 ἀποσκορακίσαντα τὴν τῶν λυπέντων βαρύτητα. πρέπον γὰρ ἐστὶν εὐ-
 χεσθαι τὰς φίλους αἰ κακῶν ἐλευθέρως ὁρᾶν.

ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ. Θ'.

Πραγματικὸν ἐπιχείρημα

Η' Ἀγάπη τὰ ἑαυτῆς ἐζητεῖ, τὰ τῆς πλησίον δὲ μάλιστα, ἢ πάν-
 τα σέγει ἢ φέρει ῥαδίως, φησὶ περὶ τῶν αὐτῆς λόγων τὸ τῆς Κυρίως
 μα Παῦλος τῶν Ἐκκλησιῶν ὁ Διδάσκαλος. θαρρήσας ἔν ἐγώ γε τῆ
 ἀκραίφνης ἀτῆ σοργῇ τῆς πρὸς ἐμέ σε Φιλίας, Πανωδοξότατε κύριε μοι,

ἢ λόγους ἐξείπον, ὥς περ ἀκήκοας, ἀπλόγητος τρόπον ἢ ὅλον ἀκα-
κως, ἔργα τε μετήλθόν τινα, δοκῶν σε μηδ' αὐτῶς ἐπὶ τέτοις βαρυνθῆ-
ναι ἢ λυπηθῆσεσθαι, βλάβης δὲ ἔμετ' ἔχον τινὸς ἐδόλως κατὰ σὲ.
(ἐργασία ἐκ τῆ ἴσθ) Μὴ γάρ μοι γένοιτο ἄνθρωπόν τινα ἢ αὐτὸν ἐν-
δοξάζοντα δόλως συσκευάζοντα θεάσασθαι, ἢ κατὰ τῆς σῆς Φιλίας
φερόμενον. (ὠθύμημα) Ἐπεὶ τοίνυν ἡχθέσθης ἐπὶ τε τοῖς λεχθεῖσι
ἢ πραχθεῖσιν ἀπλοῖκῶς, ἐμὲ μηδὲ τοῖς τὸν ὑποτοπάσαντος, ἔσογι-
νώσκων ἀληθῶς μηδ' ὅτις με τῶν πραχθέντων διαπράξασθαι, μηδὲ
τῶν λεχθέντων μνήμην ποιήσασθαι, φείσασθαι δὲ ἢ ῥήματος φιλοῖα-
τε διὰ αὐτόν σε ἢ διὰ τὴν σῆς Φιλίας καλόν, εἰ σκανδάλως μέλλοι γε-
νέσθαι παραίτιον. (ὠθύμημα) Εἶδε γε δέησιν, ἢ σιωπὴν ἀσπάσο-
μαι παντελῆ μέχρι περ τριῶν ἐνιαυτῶν ἢ τεσσάρων, ἵνα μὴ τῆς σῆς
Φιλίας ἀπορραγῶ. (αἰτία) Σκοπὸς γὰρ ἐστὶ μοι τὴν Φίλως ἔλ-
πεῖν, παντὶ μὲν ἐν τρόπῳ ἢ θεραπεύειν, ὡς δύναμις.

ΣΥΓΧΑΡΙΤΙΚΗ. Ι'.

Πραγματικὸν ἐπιχείρημα.

ΜΑΘΩΝ, τριπόθητε, τὴν παρὰ Θεοῦ ἐπαξίως χορηγηθεῖσαν τῆς
σῆς φρονήσεως εὐδοκίμησιν, ὅτι τε τῆς βασιλικῆς εὐνοίας ὑπὲρ πολ-
λὰς αὐτῶν μεθέξει γεγνώσθαι, ἢ τοῖς ἀτιμωτάτοις ἀρχεσιν ἀντίθμιστος ἢ
προθέμιστος, συγχαίρω τοῖς σοῖς εὐτυχήμασι ἢ τῶν κατεχόντων με
λυπηρῶν ἐπιλέλησμαι, τὴν τῆ γνησίως Φίλως χαρὰν, ὡς ἀληθῶς ἐμὴν
λογιζόμενος. (ἐργασία ἐκ τῆ ἴσθ) Τὴν Φίλως γὰρ δεῖ τοῖς φίλοις
εὐπραγεῖν κήδεσθαι καθά ἢ συναλγεῖν λυπεμῶσι. (ὠθύμημα)
Εἴης μοι τὸ λοιπὸν εὐθυμῶν ἢ σταθερῶν ἢ ἐπίμετρον εὐφραυνόμενος εὐ-
φροσύνην, ὡς ἂν σε ἔτι ἔχειν μανθάνοντες, χαρὰς ἀπείρως πληρώ-
μεθα.

ΥΠΕΡΦΡΟΝΗΤΙΚΗ. ΙΑ'.

Προσωπικὸν ἐπιχείρημα.

Εἰ ἢ τῶν ὀνομασῶν ἐκείνων γιγάντων ὑπῆρχες ἀπόγονος, ἢ τὴν
χεῖρα ἔχεις μέχρις ἔραν φθάνουσαν, εἰ ἢ δρακοντόπτερος ἐγένεαι ἢ
πτερωτός, ἢ ἢ πῦρ ὅλως ἐκ τῆ σόματος ἐπνεες, ἔδαμῶς ἔδ' ἔτι εἰ-
χον φροντίσαι σε τῆς ἀπειλῆς, βδελυρώτατον ὄντως ἀνδράριον, ἀλλ'
ἔδ' ἐκ τῆς οἰασθῆναι τιμῆς ἐλογισάμεν σε ἄξιον. πόσω μᾶλλον, ὅς τις σκα-

παυεὺς ὑπάρχεις, ἢ ἀγύρτης, ἢ δέλος μασιγίας, ἐξ ἀδρανῶν τε γο-
νέων δικτερόν τι ἢ ἀδρανὸν κύημα, τὸ παράπαν σε περιπτύξαιμι. κα-
κῆ γὰρ κέρακος κακὸν ὦν, ἢ παροιμία Φησὶν. (ἐρ. ασία ἐκ τῆς ἑ-
λάττονος) Οὐδένα γὰρ τῶν ὁπωσῶν μετεχόντων φύσεως λογικῆς
ἠύνασαι τὸ καθόλου λυπεῖν, ἀλλ' ἐδὲ τῶν εὐτελεσάτων τινάς. μὴ ὅτι
γε τῶν καθ' ἡμᾶς τὲς νῦν ἔχοντας ἢ λόγῳ τετομημένους. ἡμεῖς γὰρ
κυρίως, ἴσθες τῇ σῇ Φαυλότῃτι ἢ ἀτίμῳ κεφαλῇ κνωδάλε δίκην σὺν
Θεῷ λογιζόμεθα. (ὀνθύμημα) Παῦσαι τοίνυν Πίθηκας ἐπαπει-
λῶν λέοντι, τῷτο δὲ τὸ δημοσκοπέμενον, ἢ σπόγγε τυγχάνων κε-
φότερος, ἀδάμαντα λίθον συνθλῶν μὴ Φρυάτῃς δλακῶς.

ΑΝΤΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΗ. ΙΒ'.

Προσωπικὴ ἐπιχέρισις.

Τίνες χάριν ἀναισχυντῶν ἡμᾶς ἐγκαλεῖς, ἢ πανταχῶς δλασύρεις
κατηγορῶν, ὡς εἴτι σοι πρᾶγμα μεμπτέον δράσαντας, ἢ συμφορὰν
τὴν οἰανῶν προξυνήσαντας; ἐκ ἐγκαλεῖς μᾶλλον σαυτῷ τῷ πολλῶν
κακῶν αἰτίῳ ἡμῖν γενομένῳ, ἢ ἄλλο ἐδῶ πράττειν, ἢ τὸς καθ' οἰο-
θέντινα τρόπον κοινωνῶντάς σοι ἀδικεῖν, ἢ τοῖς ἀδυνάτοις ἐπηρεάζειν ἐω-
θότι σχεδὸν ἐξ αὐτῆς τῆς νεότητος; (ἐργασία ἐκ τῆς ὀκνητικῆς) Ἡ-
μῶν γὰρ ἐδὲς κατεμέμψατο πῶποτε, ἢ ἢ δικαίως προσεπιμέμψεται.
μὴ γὰρ ἐς τοσούτων ἀφροσύνης ἐξενεχθείημι, ἵνα ἢ σοὶ δῶμι ἀφορ-
μὰς τῆς συκοφαντεῖν. (αἰτία) Ἀλλ' ἐδῶ σοι τὸ παράπαν ἡδίκηκά-
τες εὐρέθην, σὲ δὲ πλείους καταβοῶσι, ἢ ὡς εἶπὲν καθ' ἑκάστην
ἡμέραν ὡς πλατείαις ἀπάσαις ἢ ῥύμαις ἢ συνωποῖς ἀρπαγάς, ἢ ἀ-
δικητὴν ὑπάρχειν λαβεβαιέμενοι.

ΑΝΤΕΠΙΣΤΑΛΤΙΚΗ. ΙΓ'.

Τὸ γράμμα δεξάμενος τῆς σῆς γνησιότητος, ἢ καλῶς ἔχεν σε κα-
τὰ πάντα πεθόμενος τὸν ἐμοὶ προσφιλέστατον, ὅτι τε δλάγες ὡς εὐ-
πραγία, μεγάλως ἠΰφρανθην. ἢ τὴν ἐπιστολὴν ἐγκολπώσάμενος
ὡς αὐτόν σε τὸν τεχνίτην κατησπαζόμενον ἐκ πόθου συχνάκις. (ἐργα-
σία ἐξ αἰτίας) Ὑπὸ δὲ περιχαρείας ἐραδύνας, ἀν' ἐπισέλλω σοι τὸ
παρὸν, ὡς ὁρᾷς, διτύλλαρον ἐπισολίδιον, δι' αὐτῶ σοι δηλῶν, ὡς ἐν
ὀλίγῳ φᾶναι, τὰ κατ' ἐμὲ, ὅτι καλῶς ἔχουσιν ἕως τῆς νῦν. ἐπευχόμε-

νος δέ σαι ἢ ζῶν ἄλυπον χορηγηθῆναι εἰς τὸ μετέπειτα ἢ βίον εἰρη-
νικόν. (ὠθύμημα) Ἀξιῶ ἐπὶ τῷ σε τῷ γράφειν συχνοτέρως ἡ-
μῖν. ἢ τὰ περὶ τῆς σῆς υἰάας δηλῶν. εὐθυμίας γὰρ ἔτι τῆς τυχέως
ἡμῖν. τῷτο ποιῶν, εὐρεθήσῃ παραίτιος.

ΠΑΡΟΞΥΝΤΙΚΗ. ΙΕ'.

Αλάθητον μὲν εἶναι τὸν Παντέφορον τῷ Θεῷ ὁφθαλμὸν ἀκρόμεν ἢ
πισεύομαι. (ἐργασία ἐκ τῷ ὀναντίον) Ἀνθρώπων δὲ ἐξῆς ἔτι ἔστιν ἔ-
τι ἔσεται τῶν καρδιῶν ἐξετασῆς ἢ τῶν κρυφίων γνώσης ἀλάθητος.
εἰκὸς ἔν ἢ σὲ δαλανθάνην τὸν δολιότροπον ἄνδρα τὸν δῆνα, ποταπῆς
ἔστιν ὑπολήψεως. εἰ γὰρ ἢ Φιλῆν ὑποκρίνεται ἢ γνησίως ἀγαπᾷ.
ἀλλ' ὡς κόλαξ ἢ τῷ καιρῷ φίλος, τῷτο ποιεῖ. (ἐργασία) Πίσευσον
γὰρ ἐμοὶ τῷ κατ' ἀλήθειαν, ὡς εἶδας σὲ ἀγαπῶντι, ὅτι κατὰ πάν-
τα ἀδυσάκτως δασύρει ἢ κωμῶδῃ σκώμματα ἢ λοιδόριαις ἢ τὰ
λοιπὰ. τοιαῦτα λέγω ἀτιμίας ἐχόμενα ῥήματα κατὰ τῆς σῆς τιμῆς
τητος. ὅσα ἢ δαίμων ταπεινὸς ἢ σκύνθη λέγειν, αὐτὴν τὴν θέαν δι-
κην πτοῦμενος. ἔγωγε ἔν ταῦτα λέγοντος ἐκείνῃ τῷ Σεμεῖ πολλὰ
κις ἀκηκοῶς, ἤχθεςθην, ἐθλίβην, ἀπεπνιγῆναι μικρῷ κεκινδύνευκα
πλημευρησάσης αὐ ἐμοὶ τῆς χολῆς. πολλῶν μᾶλλον σύ γε τῶν εἰς σὲ
λοιδוריῶν τῷτον ὀφάλης συντόμως ἀμείψασθαι, ἢ πῆσαι φρονῆσαι ἢ
ἄκοντα. (ὠθύμημα) Τὸς γὰρ πονηρὸς τῶν ἀνθρώπων καλὸν ἐστὶν
ἀδικῆσαι μέγιστον περιβάλλαν κακοῖς, ἢ τῆς πολλῆς ἐπισομίζεν φλυα-
ρίας, ὡς ἢ τὸς ἀκαθέκτους ἵππους κατάγχειν τῷ χαλινῷ ἢ μὴ τοίνυν
ἀμελήσης δὲ τάχως ἀμείψασθαι αὐτόν. μὴ ποτε αὐτὸς περιπεφρο-
νημένος φανείης δὲ πολλὴν ἀνεξικακίαν, ὅπερ ἀσύμφορον.

ΠΑΡΑΜΥΘΗΤΙΚΗ. ΙΣ'.

Αλγεῖ μὲν ἢ φυτοκόμος, τὸ δένδρον, ἐφ' ᾧ πολλάκις εὐδρασει ἐ-
πιμελείας ἀξιῶν, ἰδὼν ἀνέμοις θραυσθῶν, ἢ ἢ λαίλαπος ἐπιπνευσά-
σης ριζάθω ἀνασπασθῶ. ἀλγεῖ δ' ἔχῃ τὸν ἢ γεωργὸς τὴν εὐκαρ-
πὸν ἀμπελον, ἐφ' ἣ πολλὰς ἐλπίδας χρησὰς ἐθισαύριζεν, χειμῶνος
ἐρχον ἐωρακῶς, ἢ κρυφαλλώδους πάχνης γεγονέναν παραναλωμῆ.
τῶτων δ' ἔγωγε κατ' ὑπερβασμὸν ἤχθεςθην, ἢ πολλῶν τῷ μετῴ

περισσότερον λελυπημένοι· ἡ κοίτασκειν ἐκ τῆς μεζούρας·) Ἐπεὶ μὲν
 γὰρ ὑπὲρ αἰψύχων περιγμάτων ἐγγύς τι τὰ τῆς φιλίφθως, ἐμὸν δὲ
 ὑπὲρ ἐμψύχων φίλων ἢ ἀρχικῶν ἢ τῶν πολλῶν λαφύοντος, ἐπίτε φρα-
 νήσῃ ἢ ἀρετῇ, ἢ ταῖς ὡς κοσμοτιμαῖς, σὲ λέγω τῆς ἐμῆς παλιν-
 συμφόρος ψυχῆς ὡς ἀπολαφθώσας παραμύθιον. (ἐργασία ἐκ τῆς
 ὡατίς.) Ἡκιστα γὰρ τὰ συμβάντα σοι λυπηρὰ, ἢ πρὸς ἀπὸ
 λαβάντα τὸ τῆς καρδίας μεσάτατον, ὡς ἡκονιμένα βελή, κατέσρωσαν,
 ἢ πλεονδισμόν μαχαίρας καθήσαντο, ἢ τὸν ἀνθρώπινον βίον ἐταλά-
 νισα, ἢ τὸ τῆς τύχης παλὶμβόλον ρεύμασιν εὐρίπῃ παρεοικὸς, ἢ
 πλάσιγξι τρυτάνης, ἐπὶ πρόσωπον ἀνέμῃ κενέμεσάτῃσιν ἢ φεραμέ-
 ναις ἀσάτως, ὥθῃ δόξη τῷ πνεύματι. ἀδήλα γὰρ αἶ τὰ τῆς ἐμαρ-
 μῆς ἢ σφαλερὰ, παρὰ δὲ μόνῳ Θεῷ γνωσκάμενα. καιρὸν ἐκ ἑσ-
 παρασημῆνασθαι, ὅποτε δὴ πάσχειν, ἔθ' ἡλικίας, ἢ τόπῃ τυχόν,
 ὡς ἂν ἔτῳ ἢ παραφυλαξήται. ῥᾶον δὲ πλατῶν τις ἐγνώετο στείης.
 ἀλλ' οὐδὲ αὐτὸς ὑπερέμωρος ἄλλος, αἴφνης ὑπερεπλάστησε. ἢ ὡς ἐγνω-
 μάτευταί τις τῶν σοφῶν, ὡς μιᾷ ἡμέρᾳ εὐτυχῇ τίθῃσι δυστυχῇ ὁ Θεός.
 (ὀνθύμημα.) Παραυτὰ μὲν ἐν ἡθέλον αὐτόσε εἰλθεῖν πρὸς σέ, ἢ δι'
 ἐμαυτῆ παραμυθήσασθαι, πλὴν ἐπέπερ ἐκ ἑσὶ μοι δυνατόν, τόχεν ὦν
 ἔχον, ἔκριναι δὲ ἐπιστολῆς τέτο προᾶσαι. (ἐπὶ ὀνθύμημα.) Φέρειν
 τοιγαρὲν γυναικὶς δεῖν τὰ γεγονότα, ἢ μὴ κατάπεσθαι ἐν τοῖς λυπη-
 ροῖς. ἔγχαρ αἰθήρη κακὰ πέθονθας ἢ ζωνοπρεπῇ. πολλὰς γὰρ ἔχεις
 αὐτὸς πρὸ σὲ ἢ τῶν νῦν ζώντων ἀνθρώπων εἰς παράδειγμα, τοιαῦτα
 ἢ δεινότερα μᾶλλον ὑποσάντας ἀνιάρᾳ μέμνησο δὲ ἢ τῶν παραινέ-
 σεων, ὧν αὐτὸς σὺ τοῖς ἄλλοις ὡς λήψαι παρήτεσας, ἢ γὰρ σαυτῷ
 παραμύθιον, ἐλπίζων αὐθις τὴν τῶν πραγμάτων ἐπὶ τὸ κρεῖττον με-
 ταβολὴν ὅτανταχὶ ὄψεσθαι, Θεὸς τέτο θελήσαντος.

ΤΒΡΙΣΤΙΚΗ. ΙΖ'.
ΤΑῖς μὲν ἐπιστολαῖς ἀπάσαις ἔθος προγράφειν αἶ τὸ χαίρειν. ἡμεῖς
 δὲ ἐκ προοιμίου σοι τέτο παντελῶς ὑπάρχον ἀνάρμοσον καταλιπόντες,
 ἔρρειν ὑπαλλασσόμενοι, ἀντὶ τέτῃ προγράφομεν. τίς γὰρ ἂν ποτε
 τῶν νῦν ἐχόντων εὖξαιτο χαίρειν σέ τὸν ἢ ταρτάρῃ ἢ σκότῃς ὑπάρ-

χοντα μισητότερον; ὕπελος γὰρ ὢν ἢ περιβεβλημένος ἀνάμνησιν Θεο-
κταῖος ἢ μισθμνος ἐν ᾧ πᾶσι γέγονας. (τροπικὸν ἐπιχείρημα.)
Οὐκ ἔστιν ὅδ' ὅλως εὐρεῖν ὁδὴν τὴν παμπόνηρόν σε ἢ ἐχιδναίαν κεφα-
λήν ἐπιδυνάμει κακὸς δαίμων. ἐπεὶ δὲ φέκτάν τι χρεῖμα νικῇ αὐτοῖς τοῖς
πονηροῖς ἢ πονηρίᾳ καθεστήκειν. (ἐργασία ἐκ τῆς ἐναντίας.) (Εἰ γὰρ
καλὸς ἦσθα, πολλὰς αὖ ἢ ἐπαινέτας ἢ φίλους ἐκέρδησας. ἐπεὶ δὲ
πρόχειρος εἰς κακίας ἐγὼς, σπύγγος τις ὢν πρὸς ὑγρότητα ἢ πρὸς
ἀκρότητα ξυρὲς, ὡς ἀπὸ φλογὸς καίεσθαι ἔτιω πάντες ἀποδιδρασκουσιν
ἀπὸ σε.) (ἐργασία παρὰ δευγματικὴν) Ὡς δὲ ἄπερ γὰρ τῷ Χριστῷ Πέ-
τρος ἢ Παῦλος ἐχρημάτισαν σκευὴ τὴν θεογνωσίαν τῶ κόσμῳ κη-
ρούσαντες, ἔτιω ἢ σὺ σκευὴς τῷ Σατανᾷ ἐχρημάτισας, ἐκένυς πᾶσαν
τὴν πονηρίαν ὑποδύς ἢ ὑποῖς σοῖς συνοπαδαῖς κερήμενος μετὰ σπυγγῆς
τὴν ὡν ἐπιχρησγῶν ὡς τῆς κακίας ἐκιδναίαν κεφαλὴν. (ὀνθύμημα.) Ἐρ-
ρὸς τοῖς τοῖς εἰς ἑαυτὸν ἢ περσεφόνης οἴκον τὸν ζοφερόν, ἢ τὰς ἐκείνης τύλαις
τῶ κερβέρῳ συμπαρακλήθισον. (ἐπὶ ὀνθύμημα.) Τοῦτο γὰρ ὄντα σε
δυσμενέστατον ὁρῶ γμάτι καταχωννύσαι σαυτὸν ἔδειξεν τὸ γὰρ ζῆλον ἔχει
ἀρμόδιον.

.

καὶ ἡμεῖς χίπτε ἐκίπτε **ΠΑΓΓΕΛΤΙΚΗ .. ΠΡΟΤΕΡΑΙΟ**

ΔΕΙΟΙΣ ἀμέτροις κατὰ τὸν ὀνέσῳτα καιρὸν παρὰ χωρηθῶντες καθυ-
πεβλήθημεν ἕνεκα τῶν ἀπείρων ἡμῶν ἀμαρτημάτων ἐκ παιδεύομενοι
ἀληθῶς. (ἐργασία ἐκ τῆς ἐναντίας.) Ἐπαινέτησαν γὰρ ἡμῖν ὡς ψάλλ-
ομεν Δαβὶδ μάρτορες ἀδικοῖς ἢ ἀδικοῖς ἐγίνωσκον ἢ ἡρώτων με. Φιλονε-
κεῖτες τὸ ἐαυτῶν συζητῶντες ψεύδεις. ὁ δὲ ἢ γέγονεν ἡμῶν πρὸς εὐσ-
κήτους τῆς τῆς Θεοῦ σκεπῆς γεγυμνασμένους, ὡς ἔοικε, ἢ ἀφυλάκτους ἐξ
ἀγνοίας ὑποκρινόμενους. (ὀνθύμημα.) Φιλίως δὲ ἔχουσιν πρὸς ἡμᾶς τὴν
εὐχυνίαν σε καλῶς ἐπιστάμενοι, κατὰ συμβῆντα δέον ἐν μὲν ἀμυνθῆναι
πυθολῆς ἀπαγγελαίους. πληροφορέμεθα γὰρ ἢ σφαλῶν πηδῆναι σε
ἡμῖν ἐξ ἀγάπης, ἢ πρὸς ἡμετέραν ἐχέσθηναι βοήθειαν. ἐπεὶ πᾶσι τοῖς
ἔτιω γνωστὸν ὡς εἰμὴ μετὰ Θεὸν τῆς σῆς ἀντιλήψεως τύχουσαν ὑπὲρ
ἡμῶν σκεπτομένης τὰ εἰς ἀγαθὴν καὶ καταφαγεῖν ἡμᾶς ἔχουσιν εἰς τὸ
πάντεχες ἀμίσκοντες ὡς ἀκρίδες οὐχ ὄντας ἀλλὰ πολλοὺς τῶν ὡς με-

λίσσασθαι κηρίον, ὥτως ἐκύκλωσαν μὴ Φειδόμενοι. ἢ τῶν σαρκῶν δὲ αὐ-
τῶν ἢ τῶν μυελῶν ἐμφορηθῆναι ζητῶσιν εἰ δυνατόν.

ΣΧΕΤΛΙΑΣΤΙΚΗ. ΙΘ'.

Πόσων ἡμῖν κακῶν ἐπετέθη φορτίον ἀπὸ τῆς τῆς κακοδαίμονος
(δῆνος) συναλλαγῆς ἢ συμφιλίωσης; ὑποδύς γὰρ με καθ' ἑπὶ
Φίλος, ἐκ εὐπορίων δὲ παντελῶς ὀρθῆς ὑπολήψεως, ἢ ἀδυνατίως ἔχων
ὠφελῆσαι ἡμᾶς, μέζοντι κακοῖς, ὧν ἔ' προσεδουλώμην, ὑπέβαλεν. ὧ
πόση θλίψις προσγίνεται ἐν τοῖς τῶν ὑπάλων οἰκειώσεως τοῖς οἰκει-
μύοις αὐτοῖς. (ἐργασία ἐκ τῆς μείζονος) Βέλτιον γὰρ ἐγκάλπιν
ἔχειν ὄφιν, ἢ δολίον κεκτηθῆσθαι Φίλον. ἐπεὶ ἢ χείρων ἐστὶν ἔτος ἐχθρῶ
φρονίμῃ φανερώς ἀπεχθανομῶν. τὸν μὲν ἐχθραίνοντα προφανῶς,
εὐκόλως ἂν τις παραφυλάξαιτο, τὸν δὲ δολίως προσκολλώμενον, ἐκ
εὐχερῶς τις ἐκφύγοι. ὅθεν ἢ Ὀμηροῦ ὁ τῶν ἐλλήνων πρώτιστος ποιη-
τῆς, τὸν τὴν ὑπελότητα εἰς Φιλίαν ὑποκρινόμενον, ἀγαν ἀπεχθῆ κρεί-
ων ἢ μισητόν, ὥτω περ τῶν αὐτῆς λόγων φησὶν, ἐχθρὸς δ' ἔστι κα-
κῆνος, ὁμῶς αἰδὼς πύλλησιν, ὅς ἔλλα μὲν κεύθει ὡς φρεσὶν, ἄλλα
ὅς εἴποι.

ΘΝΕΙΔΙΣΤΙΚΗ. Κ'.

Θαυμάζειν μὲν λίαν ἔπεισιν, ὧ βέλτιος περὶ τῆς ἀγνώμοσύνης τῆς
σῆς, ἢ ὅτι πορεῖσθαι τίνι σε παρεκάσαιμι, ἢ πῶς τὴν ἀχαριστίαν
σηλίσσω τὴν σὴν. (κατασκευῇ). Παλλῶν γὰρ ἀγαθῶν εὐμοιρή-
σας, ἢ μᾶλλον ἐν ἀναγκαίοις καιροῖς, ἐμόνον εἰς παντελῆ τέτων ἀ-
γνώμοσύνην ἐληλακώς, εὐχαριστίας ἐκ ἠθέλησας ἀνταμείψασθαι, ἀλ-
λά πρὸς τέτοις κακῶς λέγων καθ' ἡμῶν ἐκ ἐντρέπῃ. Φεῦ τῆς σῆς ἀ-
χαρίστ' γνώμης ἢ βδελυρᾶς. ἀχαρίστ' γὰρ ἢ ἀγνώμονος ἐδὼ δυσμε-
νέστερον. (ἐργασία παραδειγματική) Καθ' ὑπερβολὴν γὰρ ἢ τῶν
κυνῶν αὐτῶν ἀχαριστότερος γέγονας. κύνες γὰρ εὐεργετέμενοι, φυ-
λάσσειν τὴν εὐγνωμοσύνην ἐπίστανται, σκάνοντες τρόποις εὐμενέσιν ὑ-
λαγμῶν, ἢ τῇ κινήσει τῆς κέρκας παραδεικνύντες τὸ Φιλόσοργον, τὴν
παρ' ἑαυτῶν προσάγοντες χάριν τοῖς εὐεργέταις ἔ' παύονται, ἢ τῆς
τῶν εὐεργετησάντων δὲ φυλακῆς ἢ εὐλαδείας φροντίζοντες, πλησιέ-

φέρων τέτοις ἀκολούθῃσι, ἢ εἰ δεήσει, ἢ μέχρι θανάτου τέτων ὑπερ-
μαχῇσι, καὶ ποιῇ μὴδ' ὅπως ἐν κυβερνώμενοι λόγῳ, πολλῶν δὲ μέτρῳ
τῆς ἀνθρωπίνης ληπόμεναι γνώσεως. (ὠθύμημα) Βέλτιον γὰρ ἐστὶν
εὐεργετῆν κύναι, ἢ σὲ κακὸν δαίμον, ἢ τριτὸν ἀθλίον.

ΚΑΤΑ ΜΕΤΑΜΕΜΠΤΙΚΗΝ ΚΑΤ' ΟΥΘΥΜΗΜΑ
ΚΑὶ ὥς τὰ κατὰ σὲ διαθέμενος, Εὐγνωστάτε κύριέ μου, ἢ πονη-
ρὰ μελελήτας ἀφρόνως κατὰ τῆς σῆς φερωνύμεν μεγαλοδοξότητος, ὡς
ἐκ ὄφελος, ἐμαυτὲ κατήγορος γίνομαι ἢ βαρὺς δικαστής. (ἐργασία
ἐκ τῆς ἐναντίας) Σύννοδα γὰρ ὡς ἡλθὼς σφαλῆς, ἢ πέραν ἐξωκέλας
τῆς πρέποντος, προσκρῆσαι τολμήσας ὅλως ἀνδρὶ πανυψηλοτάτῳ, καὶ
ταῦτά μοι φίλῳ προκρίτῳ ἢ δεδοικμασμένῳ τυγχάνοντι. ὁ δὲ ἢ τῶν
μεταγνῆς ἐπὶ τοῖς ἀφρόνως πεπραγμένοις κακοῖς, συγγνώμην τῶν
σφαλμάτων αὐτῷ χορηγήσῃ μοι παρὰ σὲ. (ὠθύμημα). Ταύ-
την ἔν μοι παρσχεῖν μὴ κατὰ κνήτης ἀντιβολῶ, μὴδὲ ἀνήλεες ἦτορ δέμ-
ξας. (ἐπ' ὠθύμημα) Δίκαιον γὰρ ἐστὶν ἄλλως τε συγγινώσκειν τοῖς
φίλοις μετανοῆσαι, ἢ μᾶλλον ὅτε πρὸς τῇ μετανοίᾳ ἢ τὴν ἀξίωσιν
προσλαβόντες, τοῖς οἷς περ' ἔπταισαν γενεχῶς προτάγῃσιν.

ΤΟὺς ἐμὲς ὑπηρετάς, πληθαίνεις ἡδαισάς, λοιδορίαις καθυποβασαλῶν
συχναῖς, ἢ τὴν διατεταγμένην αὐτοῖς ὑπηρεσίαν ἀκωλύτως ἐκείαςας
διατελεῖν. ἡμεῖς ἔν ταῦτα πειθόμενοι μέχρι τῆς παρόντος ἀνεξικακῶς
ἢ πρᾶξας ἡνεύκα μιν, καρτερικῶντες τῷ κύντῳ τῆς οἰκῆς συνειδότες
ἐν τῷ μένῳ. ἀψέποτε σωφρονῆσαι ἢ παύσασθαι τῶν τοιούτων ἀταξί-
ων. (ἐργασία μίχτῃ ἐκ τῆς ἐναντίας) Ἐπεὶ γὰρ οἴκοθεν χαλινάγων-
γῇ ἤκιστα, μᾶλλον δὲ ἐπὶ κακοῖς ἀγροῖς διαμαρτύρομαί σοι λῆξαι τῆ
λοιπῆς ἢ τέλος ἐπιθεῖναι τοῖς ἀτασθαλαῖς πράξεσιν, μήπως ἐλθὼν σε
ἢ τῶν προτέρων σε ἀδικῶν δίκας εἰσπράξωμαι, ἢ τιμωρήσωμαι τι-
μωρίαις ἀνοίας ἀξίαις. (ὠθύμημα) ἔκ' ἔτι γὰρ ἀνέξομαι σε τῆς θρά-
σης. (αιτία) τῶν γὰρ ἐμῶν ὑπηρετῶν ἀτιμαζομένων, αὐτὸς ἐχὼ
τὴν ὑβρίν ἢ τὴν ἀτιμίαν λογίζομαι.

ἢ βίας ἐπικείμενης, ὅκεται εἶσαι σωμαφέρον ὑπὲρ καλόν. τ. (ὡς θύμημα)
Χρησάμενοι ποίνῃ ἡμῶν τῶτο μετὰ τῶν ἄλλων, ἐπιδεικνύμενος ἢ νῦν, ὡς
αἰεὶ ποτε τὸ μεγαλόψυχον καὶ τὴν ἐξουσίαν αὐτῆς.

• VOTRE FLAINE-TIKH HAKÉTOU ÉTO VOTRE : VOTRE/VOUS

Π Ἄν μὴ εἶτι καλόν· οὐτε πραινέτον, ἀλλ' ὅμως ἢ τὸ παρ' ἐτέρων
ἐπαινεσθαι καὶ ἐκδοῦναι αὐτὸν πολλὰ πέφυκε τῷ δικαίῳ ἢ αὐφ' αὐ-
τῷ τὸν ἑταῖον κτήσασθαι· σοφίας τοίνυν ἢ αὐτὸν ἐρασθεῖν γινώσκον·
κατὰ τὸν Σολομῶνα ἢ δικαιοσύνην ὁρθῶς μεταχειρίζομενον, ἐλεη-
μοσύνης ὑπερέχον· πολλὰς ὀντεχόμενον ἢ μετριεφροσύνης, πρὸς τέτρω-
τερῶν ἀξία κομισθέντων καὶ ταῖς ἐπιλείψας πρὸς ἅπαντας τῆς φιλο-
σοφίας δεικνύοντα πόρον· ἀξιόνομα παρὰ πάντων αἰνεῖσθαι μετὰ
ταῖς προπέσαις τιμαῖς· (ἐργασία παραβολικὴ) Ἐπεὶ ἢ τὸν πρω-
τεύοντα τέτρων γένανται· ὡς φησὶ Δαβὶδ· τὸν τῶν Φωσήρων φημι Φω-
σήρα ἥλιον· οἱ βλέποντες ἐπαινέσαν· κεκτημένον εἰκότως τὸν ἑταῖον αἰ-
νοῦσι ἀπὸ τεσσάρων ἀκτίνων ἢ τῆς φωτοδόξης λαμπρότητος διαφερόν-
τως πῶν ἄλλων· αὐτῷ Θεὸς ὁ ποιήσας ἀρχῇθεν δωρηταί· (ἐν-
θύμημα) Πᾶς τις ἐν ὁ βλέπων τὰ κατὰ σὲ δίκαιός ἐστιν ἐκθειάζειν ἢ
πλέκειν ἐγκωμιαστικὰς λόγους· ὡς δύναμις· (ἐπειθυμήματα) Δέον λοι-
πὸν τὰς ἀγαθὰς τῶν ἀνθρώπων ἢ συνετές, ἐκλαμβάνοντας ἐπὶ κα-
λοῖς κατορθώμασιν· μὴ μόνον ἐπαινεῖσθαι παρὰ παντός γενεχῆς, ἀλλ'
καὶ τῆς τιμῆς ἀπολαύειν παρὰ πάντων ἀνθρώπων, ἐμὴ γε βελοίμεθα
τὰ καλά ποιεῖν ἀδρανέστερα τῷ καταλιμπάνειν ἀγέρας.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗ. 25. 280 π. 467 2075 60

ΘΕΟΣ ΚΑΚΩΝ ΑΪΤΙΟΣ ἔδειξεν ἡμῶν εὖ φροῦντων εἶναι πιστεύεται. ΠΑΝΤΑ-
ΧΘ Δὲ ἡ ΠΑΝΤΟΤΕ ΚΑΚῸΣ Τὸ ΘΕΙΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ. (ΕΡΓΑΣΙΑ ΕΧ ΤῸ ΕΝΑΝΤΙΟΝ)
Πῶς γὰρ ἂν τὸ ἄλλοις ΦΕΥΓΕΙΝ τὰ ΠΟΝΗΡΑ ΠΑΡΑΚΕΛΕΥΟΜΕΝΟΝ ΑΪΤΙΟΝ
ΠΟΤΕ ΚΑΚΩΝ ΤΙΝΙ ΤῶΝ ἈΝΘΡΩΠΩΝ ΓΕΓΕΝΗΤΑΙ; (ΕΝΘΥΜΗΜΑ) Μὴ τοίνυν
ὦ ΦΙΛΗΤΑΙ, ΚΑΚΟῖΣ ἀπεσδοκῆτοισι περιπεσὼν ἢ ΛΥΠΗΡΟῖΣ ΤΙΣΙΝ ΕΥΤΥ-
ΧΩΝ, ὑποπτεύσης ὅλως Θεὸν γυνέσθαι τῶν ἀνιερῶν οἷς περ συνέχη,
ΑΪΤΙΟΝ. ἀλλ' ἐξόρισον τῆς σῆς ΔΙΑΝΟΙΑΣ μακρὰν τὸν τοιῦτον σατανικὸν
ΛΟΓΙΣΜΟΝ, εἰ κελεύεις ἄλγεῖν τῷ τὰ συμφέροντά σοι διδάσκοντι.

(αἰτία) Ἰνα τῷ πάσχειν ἢ βλασφημίας ὑφέξης δίχας πλέον.
(ἐπενθύμιμα) Περίτρεψον δὲ μάλλον τῇ σὴ ῥαθυμίας ἢ τῷ μεγέ-
θει τῶν σῶν ἀμαρτημάτων τὸ αἶτιον. τέτω γὰρ τῷ τρόπῳ Θεὸν ἔξης
εὐόλατον, ἢ τῶν σὲ λυπέντων διώκτην ταχύτατον.

ΕΛΕΓΚΤΙΚΗ. ΚΖ'.
ΠΟΛΛὰ μὲν καὶ ἡμῶν ἐπλήξας λοιδορίας ἐχόμενα ῥήματα. πο-
νηρὰ ὡς ἀνθρώπους ὄντας ἐλάνθανες. ἀλλ' ὁ δρασσόμενος τῆς τε τῇ
πανουργίας σοφὸς Κύριος, ἢ πρὸς λάκκον τὸν παρ' αὐτῶν ὀρυκτόμενος
τῆς ἀσεβείας ἐμπέπτειν παρασκευάζων, αὐτὸς ἢ σὲ τοῖς σοῖς ὅπλοις,
οἷς περ ἐθαύρης, ἐνδίκως σφάζῃναι πεποίηκεν. (ἐργασία ἐκ τῆς ἰσθ.) Αὐ-
τοὶ γὰρ οἱ ἢ συνίστορες σοὶ γενόμενοι τῶν ἀθέσμων ἔργων ἢ πράξεων,
ἢ ἢ τῷ μυστηρίῳ σοὶ προσλαλῶντες, τὴν σὴν βδελυζόμενοι κακοήθει-
αν, αἰτόκλητοι πρὸς ἐμὲ ἠὲ τομολήσαν, τὰ κατὰ σὲ ἐπαγγέλλοντες,
ὧς ἢ παρακρέσασθαι ὡς ἀπίστες μάρτυρας ἐκ αὐτοῦ ποτε δυνήθεις.
(αἰτία) Ἐχουσι γὰρ ἢ τῶν ἢ ὑποδείξαι ἢ πρὸς ὧπα, μεθ' ὧν ἢ ἐν ᾧ
τὸν δόλον συνέπλεκες, ἀλλὰ ἢ λόγους αὐτῆς ἀπαρалаλάκτως εἰπεῖν
ἰσχύουσιν. ὧς τὸ παγκάκισόν σε σῶμα ἠρεύξατο, κατὰ πρόσωπόν σε
ἢ γὰρ ἐλέγχοντες τὰς ἀμαρτίας σε παρατήσουσιν. (ἐπενθύμιμα)
Οὐ τοίνυν ἡμᾶς λέληθας, γεναϊότατε, ἀλλὰ ἢ παῖς σαυτῆ παγίσαι
ὡς πεσῆς. ὠθιωτοὶ μὴ δὲ νόμιζε τιμωρίας ἐκφυγεῖν, τὴν ἐκ Θεοῦ μὲν
πρῶτον, ἔπειτα δὲ ἢ τὴν ὑφ' ἡμῶν.

ΔΙΑΒΛΗΤΙΚΗ. ΚΗ'.
ΤΟ'ν δεῖνα τὸν πρὸς ἡμᾶς Φιλίας μετὰ δάκρυ ὑπεκρινόμενον, ἢ κα-
τὰ πρόσωπον μὲν ἀλλὰ, πρὸς δὲ τῆς ἡμᾶς ἐχθραίνοντάς ἐπισθῶν ἑτε-
ρα κακοτρόπως διαλεγόμενον, ἐκ ἠδυνήθημεν γνωρίσαι μέχρι τῆς νῦν
ὅτι δύστροπός ἐστιν ἄγαν ἢ πονηρός. ὁθον ἢ πολλῶν κακῶν ἐξ αὐτοῦ
ἐπηρεάθημεν, ἢ πικρίας μὲν δηλητήριον ἐποτίσθημεν, ὀδύνης δὲ καὶ
θανάτου ἐγγὺς ποτήριον ἐκεράσθημεν. (ἐργασία παραδειγματική)
Ἐς, γὰρ ὁμνὸς εἰς τὸ συγχέειν ἢ συνταράσσειν πράγματα, ἢ μετα-
τρέπειν ψεῦδος πασίδηλον εἰς ἀλήθειαν. ἐλεγχόμενος δὲ διαδιδράσκει
τῆς ἐλέγχοντας, ὡς τὰς ἐχέλης Φασίῳ τῶν ἀλιέων χεῖρας ἐκ Φεύ-

γιν τῷ γλίσχωρ τῆς φύσεως . παραφυλάττω τοίνυν τῆτον ἢ σὺ . μήποτε ἢ σὲ τοῖς ὁμοίοις ἡμῖν κακοῖς περιπεσεῖν ἀπεργάσῃται , ἢ μὴ τῆτον ἐάσης καθ' οἷον δήτινα τρόπον τάχα συμφιλιῖσθαι σοι . χαίρεκακος γὰρ ἐστὶ , ἢ τῶν ὑπέλων ἀνδρῶν ἐξοχώτατος .

ΕΠΙΤΙΜΗΤΙΚΗ . ΚΘ' .

Πραγματικὸν ἐπιχείρημα .

Τὸ μὲν ἀμαρτάνειν ἀνεπιστρόφως , ἢ μὴ ἀφίσσασθαι τῶν κακῶν , δαιμόνων ἴδιον , ὡς ἐμάθομεν . (ἐργασία παραδείγματος) Οἱ καὶ τῆς ἀρχαίας ἐκπεσόντες ἢ μακαρίας ἀληθῆς καταστάσεως , ἀμετανόητοι πάντοτε μῶσι , ἢ φθόνον νηθήσαντες καθ' ἡμῶν , τῆς ἐαυτῶν κακίας κόρον λαβεῖν ἔδύνανται . (ἐνθύμημα) Ἀνθρώπων δὲ λογικῶν ἢ μᾶλλον πισευόντων Χριστῷ , ἢ κρίσιν προσδοκῶντων τὴν μέλλουσαν . τὸ μὲν ἴσως ἀμαρτάνειν τῷ πρέποντος , ἔξωτρόπον , ἐπεὶ ρευστῆς ἐστὶ φύσεως , τὸ δὲ πεσόντας ἐγείρεσθαι ἢ μᾶλλον ἀρμόδιον . (ἐπενθύμημα) Τοιγαρὺν ἐφ' οἷς ἀμαρτάνεις αἰδέσθῃ , ἢ παῦσαι τῷ πλημμελεῖν καὶ γὰρ ὀφέποτε , ἢ μὴ θέλεσθαι τὸν ἅπαντα βίον ἀμαρτημάτων ποιῆσθαι μελέτημα , ἵνα μὴ ἢ Θεῷ ἢ ἀνθρώποις εὐρεθῇς μισήτορος , ὡς ἀπόγνωσιν περικέμενος . (αἰτία) Ἡμεῖς γὰρ , πίστευσον , σὲ χάριν αἰδέμεθα , ἢ τῆς ἀσυνειδησίας τῆς σῆς αἰσχυρόμεθα .

ΕΡΩΤΗΜΑΤΙΚΗ . Λ' .

Προσωπικὸν ἐπιχείρημα .

Περὶ τῆδε τῆς κεφαλαιῆς , Λογιωτατέ μοι ἢ νυνεχέσατε , ζήτησιν ὅτι πλείστην ἐσενεγκάμενος ἐκ ἡδυνήθην εἰς τὴν τέττε γνῶσιν ἀκριβεστάτην ἔσαν ἐλθεῖν . ἐπεὶ ἢ μέγα μοι καταφαίνεται , ἢ τῆς κατ' ἐμὲ ἀκατάληπτον τὸ ἐγκεκρυμμένον τέττω θεώρημα . ὡς γινώσκων ἔν τὴν σὴν ἀγχινοίαν ἐπιτηδείως ἔχουσαν περὶ τὰς τῶν τοιούτων ἀπορρήτων ζητημάτων λύσεις ἢ ἐρμηνείας , δεόν ἡγησάμην διὰ τῆς παρόντος ἐρωτηματικῆς γράμματος τὴν ἐπίλυσιν τῆς ζητεμῆς κεφαλαιῆς αἰτήσασθαι παρὰ σοῦ . (κατασκευὴ) Θεῷ τοιγαρὺν χάριτι κατάλληλον εὐροισμὸν τῆς ἐρμηνείας τὴν εὐρεσιν , τῇ ὥσθη σοι μαθήσῃ ἢ πέρας , ἢ τῇ νοὸς ὀξύτητι . (ἐνθύμημα) Θέλησον τοίνυν , ἀντιβोलῶ δι' ἐπιστολῆς σε τῆς ἐμοὶ πεθαινῆς τὴν ἐρμηνείαν ἀντιδηλώσαί μοι , καθάπερ δῆλος πισότατος τῷ οἰκοδεσπότῃ Χριστῷ , τὸ τάλαντον ὅπερ ἔλαβες , τὸ τῆς σο-

Φίαν χάρισμα δηλαδή διανεμὼν τοῖς χερίζουσιν, ὁ σμικρὰς ἢ παρ' ἡ-
μᾶς εὐχαριστίας λήψῃ, εἰ τὸτο ποιήσῃς, ἢ παρὰ πολλῶν φημισθή-
σῃ ἐπ' ἀγαθοῖς πλεονεκτήμασι.

ΠΑΡΑΘΑΡΡΥΝΤΙΚΗ ΛΑ'.

ΤΑς διαβολὰς, αἱ ἡκίστας, τῶν τρόπων τῆς δεινὸς ἀνδρός, ἢ τῶν
αὐτῆς ποιηρῶν συνεργῶν τὰ συκοφαντήματα δειλιάσας, πεφόβηται, ἢ
κατεπέσθῃς ὅλως τὸν νῦν, φοβηθεὶς μήποτε τὸ ψεῦδος ἢ ἐπὶ σοὶ τῆς
ἀληθείας ὑπερισχύσει, οἷα συμβαίνει πολλάκις ὡς τοῖς ὑπὸ Θεοῦ μὴ
φυλαττομένοις, παρὰ καιρὸν γίνεσθαι. γράφω σοι τὸ λοιπὸν, ἀπόθε-
εῖς τῆς σῆς ψυχῆς τὴν τοιαύτην, ὑπόνοιαν, ἢ τὸ παράπαν ἀφοβος ἔ-
σο. (ἐργασία) Σεμνῶς γὰρ πολιτευόμενος, ἢ κατὰ τὸ δικαιοσύνης
ὄψαλμα δάγων ὡς κόσμῳ, τὴν θείαν τε πρόνοιαν ἔχων σκέπυσαν, ἢ
τῆς ἀρίστες τῶν ἀνδρῶν ἀγαπῶντάς σε, τὰ τῶν ἐχθραινόντων σε πα-
νεργεύματα μὴ πτοῦ. (ὠθύμημα) Πανταχῆ γὰρ τὸ θεῖον τῶν ὀρ-
θῶν βιβντων πρίϊσται. ἢ ἡμεῖς δ' αὐτοὶ, καιρῶς δέοντος, τὰς ἡμετέ-
ρας ψυχὰς θύσομεν ὑπὲρ σῶ.

ΑΝΑΘΕΤΙΚΗ. ΛΒ'.

Ἐργασία.

ΑΓαθοὶ Σολομῶν ὁ πάντων σοφώτατος ἔφησεν, εἰ δύω ὑπὲρ τὸν
ἕνα. ἢ σοφός τις ἕτερος τὸν ἀσύμβελον ἄνθρωπον ἑαυτῷ πολέμιον ἔ-
ρηκω. (ἐπιχείρημα) Ἐπεὶ γένταυτα ἔτως ἔχει, δεῖν ἀναθεῖναι σοι τῷ
Φίλῳ τὴν ἑμαυτῷ βελὴν, τῷ μετὰ τῆς ἀγάπης ἔχοντι ἢ τὸ δόκιμον
ὡς ταῖς συμβελαῖς. (ἕτερον ἐπιχείρημα πραγματικόν) Ἐδοξε γὰρ
μοι τόδε τὸ πρᾶγμα διαπράξεσθαι. ἢ πολλὰ περὶ τῆς διανοησά-
μενος, ἀκμὴν εἰμὶ τῇ γνώμῃ ἀμφιρρεπής. (ὠθύμημα) Σκεψαί γέν
περὶ τῆς, ἢ σκοπήσας ἐπιμελῶς, εἰ συμφέρον ἐστὶ, τὸ πρακτέον μοι
δήλωσον. ποθῶ γὰρ αἰ παρὰ τῶν ἐμφρόνων ἀνδρῶν δέχεσθαι γνώ-
μης. (αἰτία) Ἐπεὶ τῶν ἀρίστων Φίλων ἢ νενεχῶν αἱ συμβελαὶ πολ-
λῶν εὐεργεσιῶν τοῖς δεχομένοις πρόξανοι γίνονται, ἢ ὅλως εἰπὶν ὠφε-
λέας ἀνάμεσοι.

ΑΠΟΦΑΝΤΙΚΗ. ΛΓ'.

Προσωπικὸν ἐπιχείρημα.

ΤΟ μακροθυμεῖν ἐπὶ τοῖς πταίσιν, ὡς εὐαγγελίοις ὡς μέγα κα-

τόρθωμα τῷ Χοιτῷ μεμαρτύρηται. καὶ γὰρ τὸτο σύνοιδα, ἢ συμπα-
θείας τὸν δεῖνα ἄνθρωπον ἀπειράκις πταίοντα ἡξίωσα. τὸ μὲν τῷ θεῷ
νόμῳ πειθόμενος, τὸ δ' ὅτι ἢ τὸτο ἠλπιζον, τὸν Φαῦλον τρόπον ὀψέ-
ποτε μεταλλάξεσθαι. νῦν ἔν, ἐπεὶ τῶν κακῶν μὴ παυσάμενος, ἔτι
μοι κατεσκεύαζε μεγίστην ἐπιβλήν, ἐξελευσάμην αὐτὸν ἐκόντως ὡς
παράφρονα τιμωρήσασθαι. (ἐργασία παραβολικὴ) Μωρῷ γὰρ ἄν-
δρὶ μὴ ὑποσρώννυε σεαυτὸν, Σολομῶν ἀπεφώνητο. σὺ μὴ θέλε τὸ
σύνολον παρακλήσεις μοι περὶ τῆς προσάγειν. (αἰτία) Ἐπεὶ φανή-
σῃ ἀννηνύτοις ἐπιχειρῶν. ἢ γὰρ ἀδύνατον ἐστὶ μὴ παντὶ τρόπῳ τὸτον
κολάσαι, ἢ τὴν ἐμαυτῷ βελὴν εἰς πέρας ἐξενεγκεῖν, καὶν εἴτι ἢ γυνή-
ται. (ἐνθύμημα) Φίλος γὰρ ὑπάρχεις, ὁμολογῶ, ἢ τῶν ἀξίων ἐν
ταῖς αἰτήσεσιν ἐτακτέσθαι. (ἐπ' ἐνθύμημα) πολλὰ ἔν' ἔχεις ἑτερά μοι
παρακλιτεύων, τυχεῖν τῶν αἰτήσεων ἐν ἄλλοις καιροῖς τε ἢ πράγμα-
σιν. ἀρτίως δέ σοι διαβεβαῖμαι, εἰ παρακαλέσαι θελήσεις, ἐτεύξην
τῶν παρακλήσεων. τιμωρήσομαι γὰρ αὐτὸν, ὡς προεθυμήθην, τῆς
δυσροπίας ἐπάξια.

ΣΚΩΠΤΙΚΗ. ΛΔ'.

Πολλὰ μὲν τῶν πραγμάτων ἐστὶν εὐχερές ἀναγνώρισαι τὰς νευ-
χεῖς ἐκ τῶν σχηματῶν αὐτῶν ἢ ὁρώμενων μορφῶν. (ἐργασία παρα-
βολικὴ) Αἰθίοπα γὰρ ἐκ τῆς μελανότητος τῆς χρωτὸς σημειώμεθα
καὶ τοῖς ζώοις τὸν κόρακα, ἢ Πῦρ ὁμοίως ἐκ τῆς λαμπρότητος, ἢ
αἰθρον ἐκ τῆς αὐγαζέτης μορφῆς. ἀκολούθως τέτοις ἢ σὲ καθαρώς
τεκμαιρόμεθα δυσμνή τε ἢ Φαῦλον ὑπάρχειν ἐξ αὐτῆς σὺ τῆς ἡσβα-
λομένης ὀφews, ἢ τῶν λεπτῶν χειλέων ἢ πελιδνῶν. αὐτὸ γὰρ σὺ τὸ
καπάσημα, ἢ ἡ τῶν ποδῶν ἐν τῷ βαδίζεν ἀτακτος κίνησις, ἢ γέλως
ὁ ἄκαρος, ἢ τὸ εὐρεν σώμα, ἢ τὸ παραγυμνῶν τὰς ὀδόντας, παρὶς α-
πίστος τὸ δυσμνῆς, ἢ γένος ἀπαιδεύτε ἢ οἰκίρῃ σε δεικνύσει καταγό-
κων. (ἐνθύμημα) Εἰ ἢ λέως ἐποικίω σε νεον Θεραπίτην, ἢ ἀθρο-
πίνης εἶναι μετοχὸν φύσεως. ἀλλ' ἀδήλόν ἐστι τὰτο. ῥαμαλαίω γὰρ
ἐδ' ὁλως ἔοικας. ἔχ' ἑλλην ὑπάρχεις, ἢ σκύθης ἢ βάρβαρος. ἔχ' ἑτέ-
ρας ἄλλοεθνεῖς ἢ ἑτερογλώσσους τῆς ἐν τῷ κόσμῳ φυλῆς. ὁ δ' ἐκ ἑ-

σιν ἐκ τῶν ἀπηρεθιμωμένων γενῶν εὐρεῖν καταγόμενον, λήπεται δαιμόνων εἶναι τῆτον ἢ γεννημα ἢ ἐκσφράγισμα, τὸν αὖθροπον ὑποκρινόμενον, ὅπερ αὐτὸς εἰ κάθαρμα, ἢ πάντων ἐπὶ γῆς ἀνθρώπων περίψημα.

ΑΙΝΙΓΜΑΤΙΚΗ. ΛΕ'. Πραγματικὸν ἐπιχείρημα.

Γ Ἦν ἀλλοτρίαν ἐγκατασπείρειν λίαν ἐστὶν ἐπικίνδυνον. οἱ γὰρ μὴ τοῖς προσήκασιν κτήμασιν ἐπεμβαίνοντες, δίκας ἐμικρὰς ἐκτινύουσι. Πρόσχευς ἔν, ἢ ὁ λέγω νοήσας, τὴν σεαυτῆ γῆν ἐργάζεσθαι ἢ μόνην, ἢ φόβος παντὸς ἔξω διαμνεῖς ἢ συναντήματος. (παραβολή) Ἐπεὶ ἢ λέοντος εἰς εὐνὴν ὁ τολμῶν εἰσπηδᾷ ἢ τὸς ἐκείνους σκύμνους θηρεῖν παρόντος, ἢ ἢ ἀπόντος, ἀτιμώρητος ἐκ ἐκφεύζεται τῶν ἐκείνους χειρῶν. (ἐνθύμημα) Ἀκέρως τοίνυν τῶν παρ' ἐμὲ λεχθέντων σοι αἰνιγματωδῶς, ἢ τὸν ἐγκεκρυμμένον νῦν ἐρευνήσας, εὐρών, φεῦγε γὰρ τῆ κινδύνου παρὰ τῆς, μὴ σοι τὸ νῦν δοκεῖν γλυκερὸν, φαρμάκον παντὸς ὕστερον εὐρεθείη πικρότερον.

ΥΠΟΜΝΗΣΤΙΚΗ. ΛΖ'. Πραγματικὸν ἐπιχείρημα.

Π Ἄντως, ὡς ἔμαθον, περιπόθητε, μέλλεις πρὸς τὴν δαίνο χωρὰν ἀποδημεῖν. εἰ ἢ θέλημα θεῖον ἐστὶ. γινόμενος ἔν ἐκείσε, ἢ τὸν τιμιώτατον ἄνδρα δαίνο, ἐρευνήσας εὐρών, ἀξιῶ, προσαγορεύσου ἐξ ἐμῆ. (ἐργασία) Τῶν γὰρ ἐμοὶ φιλημάτων ἐστὶ. ἢ λέξον ἐξ ἐμῆ τὰ δε. (ἐνθύμημα) Χάριν ἔν ὑπομνήσεως ὡς ἂν μὴ ἐπιλάβῃ, τῷ παρόντι γράμματι ταῦτα ᾤέθηκα, γινώσκων σε περὶ πλείστας ὑποθέσεις ἔχοντα τὴν ἀσχόλησιν, ἢ βασιλικαῖς ὑπηρεσίαις διακονέμενον.

ΛΥΠΗΤΙΚΗ. ΛΖ'. Πραγματικὸν ἐπιχείρημα.

Τ Ραύματα μὲν φίλε ἀξιοπιστότερα φιλημάτων ἐχθρῶν ἐ πάντοτε ἢ ὡς πᾶσιν, ἀλλὰ μόνον, ὅταν ἐπὶ σφραγίσῃ γίνωνται φίλε, ἢ ἐφ' οἷς πράγμασι δέον, εἰ δὲ κακοήθως τις φίλον τραυματίσει ἢ λοπήσῃν ὅπως ἔν, βαρυτέραν μολύβδου πολυτελείαν τὴν ἐχθρὴν ἢ τὴν θλίψιν ἐργάσεται. παρ' ἐλπίδα γὰρ τὸ τοῖτον. ἢ πᾶν τὸ παρὰ προσδοκίαν ἐμπίπτον ἀνιερὸν, ὡς δίσομον ξίφος τῆς τῆ πάσχοντος καρδίας καθάπτεται. (ἐργασία ἐκ τῆ ὀνάντις) Τὸν γὰρ ἐχθρὸν τις

γνωρίζων ἢ παραφυλαττόμενος, βλάβης ἐπὶ τὸ πλεῖστον ῥύεται τῆς αὐ-
τῆς, ἂν ἢ τυχὸν ὑποσχελισθῇ ἢ εἰλάβῃ τὸ οἰόνεν, ὃ ξυνοπρεπὲς τὸ
πρᾶγμα λογίζεται. παρ' ἐχθρῶ γὰρ φέρει ῥᾶον τὴν κάκωσιν, ὃ δὲ
βαρύτερον ἔωθε καταφαίνεσθαι, τὸ παρὰ φίλῃ ἐς λυπηρὸν, εἰ καὶ
πολλοσὸν. (ὠθύμημα) Ἐμὲ τοιγαρὲν σὺ λυπήσας, ὡς ἐδόκεν, ὁ
ποθέμενος τὸν πάνυ φιλέμενον, πόσον ἂν ἄχθος δοκῆς θείναι μοι;
πάντως βαρὺ ἢ δυσίατον. Ἐπέπερ ὡς ὠμολόγησα, δυσθεράπευτοι
λίαν αἱ παρὰ φίλῃ εἰς φίλῃς γινόμεναι λύπαι, ἢ μείζονας τῶν παρ'
ἐχθρῶν τὰς ἐπηρείας δεικνύουσι.

ΣΥΜΒΟΥΛΗΤΙΚΗ. ΛΗ'.

Πράγματος ἀκήκοά σε κατάρχειν ἐθέλοντα, ἢ παντελῶς ἀσύμ-
φωνόν σοι τῆτο, ὡς ὑπολαμβάνω ποιεῖς, ματαίαις ἐλπίσι ψευδαπα-
τέμενος, ὡς ὠφελήθεις, τῇ δ' ἀληθείᾳ κατὰ σεαυτὲ μελετᾷς, ἐ-
πέπερ ἀσυμβεβλῶς ἐπὶ τὴν τέτῃ πρᾶξιν ὀρμήσαι ἀπηυθαδίαςας. (ἐρ-
γασία ἐκ τῆς ὀυαντίῃς) Ἐγὼ τοίνυν ὡς εἶδας, ἀρχαίαν δὴθεσιν πα-
τρόθεν, ἢ γνησίαν εὐνοίαν περὶ σὲ διασιώζων, ἀποσῆναι τῆδε τῆς πράγ-
ματος συμβελεύω σοι τάχιον. (κατασκευὴ) Αἱ γὰρ ἐξ αὐτῆς τικτό-
μεναι βλάβαι πολλαί, (καθὼς οἶμαι ἢ σὲ σκεψάμενόν ἐς γινῶναι πε-
ρὶ τῆς), ἢ εἰς τέλος ἐλθεῖν ἐπ' ἀμείνω ἔκ ἐξισχύουσιν. πέσθητι
τοιγαρὲν ταῖς ἐμαῖς συμβεβλῆς, εἰ κελεύεις ἐκὼν, ἢ μὴ θελήσης πε-
ραθεῖναι τῶν ἐκ τέτῃ τῆς πράγματος γνησομένων κακῶν, μὴ ποτε σε-
νοχωρηθεῖς, ὅπερ ἀπεύχομαι, ἐμὲ ὑπερον μνησθείης ὡς ἐπωφελῇ συμ-
βελεύοντος, ἢ τὸ κέρδος ἔσαι ἰδῶν. (αἰτία) Πραγμάτων γὰρ πα-
ρελθόντων ἀνωφελὲς ὁ μετὰμελος.

ΕΡΩΤΙΚΗ. ΛΘ'.

Παύλες μὲν ἐροταὶ ποθεσι λίαν ἡλὶς μαρμαρυγὰς ἢ ἀχορέως ἰέ-
των ἐμπίπλασθαι θέλουσιν, ὁδοὶς δὲ τέτων, ὡς οἶμαι, ποθεῖ, καθά-
περ ἐγὼ τῆς σῆς ἡλιομέρως θεας ἐξέχομαι, ψυχῆς ἐμῆς ῥίζωμα, ἢ
χαρίτων ἐρωτικῶν πλασιωτάτη πηγὴ. (κατασκευὴ) Ῥᾶον γὰρ αὐ-
τὸν τὸν κοσμοπόθητον ἡλίον ἢ τῆς ἡμέρας παραιτησαίμην τὸ φῶς, ἢ
τὴν πολλοῖς τῶν ὀμμάτων πικροτάτην ἐξόρυξιν ὡς ἀνώδυνον ὑποσαίν.

εἰ δέησιν, ἢ τὴν σὴν σέρησιν ὡς πληροφορεῖται, καὶ ἐξ ἀκοῆς ἢ μόνης, ἀνέξομαι δεῖξασθαι. (ἐργασία παραβολῆς) Τροῦτον γὰρ μετ' ἧς καρδίας καθήλυτο ἐς βάθος ὁ σὸς πόθος, καθάπερ βέλος ἀπὸ χειρὸς παλαμναίας ἀνδρὸς γενάδα πεμφοῦν. (ὀνύμημα) ὅπως ἡ χμαλωτίζουσα ἀπροσδοκῆτως, ἢ δῖλος ἔρωτος εὐγνώμων τῷ σῷ, παινεύομενον ὁδόν, ἢ χρυσανθές, ὑπερυθρον μῆλον, ὁ παραδείσος δύνδρον ἐκασπὸφόρησεν εὐτυχές. ἐρωτοληψίαν μὲ καλαμέμψονται πάντως τινές, ἀλλ' οἱ πλείους συγγνωμόνησαντες ἐπαινέουσιν, ὡς τοιαύτης ἀσυγκρίτως κάλλει ἢ γνώμῃ ψυχῆς εὐγνώμης ἢ πολυαρέτης παθόντα τὸν ἔρωτα συγγνώμης γὰρ ἀξιοῖ καθεστῆκασιν, ὅσους ἔρωτος ἐδέσμευσεν ὤτιμος, ἢ εἰς τὴν κάλλει, τῆς σῆς φημι πανηθικώτατος ψυχῆς ἢ ἐρατεινῆς διαθέσεως.

ΜΙΚΤΗ. Μ'.
Τὸν μεγαλοπρεπέστατον ἢ Παινευγένεστατον αὐθιγῆ τῷ Λογοθέτῃ ἢ πανοικειοτάτῳ τῷ κραταίῳ ἢ μεγάλῃ αἰγίᾳ Βασιλέως, τὴν παρὰ δωτήριον γραφὴν πολμηδῶς ὁ δῖλος τέκομφα, τὴν παρ' ἐμὲ σοὶ χρεωσμένῃν δαλὴκὴν προσκύνῃσιν ἀποδίδεις δι' αὐτῆς, ἅμα δὲ ἢ δεόμενος τυχεῖν τῆς ἡμετέρας εὐγενείας σε ἀντιλήψεως. (αἰτία) Ἐπεὶ σὲ των θλιβομένων ὡς κόσμῳ ὁ Θεὸς πρὸς αὐτὴν ἀνέδειξεν, ἢ τῶν ἀδικημάτων ἀντιλήπτορα ταχινόν, ἢ ἡτλόν, δέ σοι ἐπέυχομαι ζωὴν μακράν ἀλυπὸν τε ἢ ἄνοσον, παρὰ τῶν πτωχῶν ὑπερασπιστὴς χορηγεῖσθαι Θεῷ, συνάμα ἢ τῇ πανεύχμεσάτῃ κυρία μὲν ἢ τοῖς ἀδελφοτάτοις Φιλτάτοις. (προσωπικὴ ἐπιχειρήσις) Μεγίστης ἀπαλαχόσε διαφημιζομένης τῆς πρὸς πάντα τὰ θεαματικὰ φιλοπρωχίας, τῆς τε γαληνοτάτης ἢ μεθ' ἱλαρῆς μεδιότητος προσλαλίας τῆς σῆς ὑψηλότητος. (ἐργασία ἐκ τῆς ἐναντίας) Οὐκ ἔστι γὰρ κρυφθῆναι τὸ φῶς ὑπὸ τὸν μόδιον, ἢ μὴ τὰ καλά παρὰ τοῖς ἐμφοροῖν ἀδιδασκόμενον ἔκριναι ἢ αὐτὸς, εἰ ἢ πολμηδῶς ὑπὸ τὴν σκαπὴν δραμῆν τῆς σῆς ἀντιλήψεως, ἀναγχεῖσθαι τε πρὸς τῆς θλίψεως κατὰ μέρας, ἢ δεηθῆναι συμπαθείας τῆς σῆς ἀγνώστης ψυχῆς εὐμοιῇται. (αἰτία παραδειγματικὴ) Ἡλίω γὰρ ὁ προσδραμὼν, εὐοῖδα ὅτι ἢ φωτι-

σθήσεται παρ' αὐτῆς ἢ θέρμης παραπολαύσει ἐκ τῆς τέτῃς λαμπρό-
τητος, ὃ δὲ γε ὑπὸ εὐγύνῃ κρυπτόμενος ἐκοντὶ τῶν ἐκείνης πάντως ἀκ-
τίνων ὡς εὐρήσει γινώσεται, ἢ νεμεσητέως ἐπὶ τέτῳ κριθείη τοῖς γε-
νῶν ἔχουσι. (ἐνθύμημα) Γύοιτο καὶ μοι τοιγαρὲν ἡλίω τῷ καθαρῶ-
τάτῳ ἢ ἐμψύχωσι προσπελάσαντι, ἢ τῶν παιδευμάτων ἀμαρυγ-
μάτων ὡς μετῴχα γινώσθαι τῆς εὐσπλαγχνίας σου. (ἐπαυθύμημα)
Χρηζὼ γὰρ τέτων, εἰ καὶ τις ἄλλος, ὁ πανοικτρώτατος δέλος σου,
κρυεροῖς τις ἢ ψυχροτέροις ἢ χιόνος αὐτῆς συνεζευγμένος κακοῖς τῆς
πωίας. συνέβη γάρ μοι γινώσθαι τὰ ἢ τὰ. Καὶ ποιήσον ἔτι ὁ Θεὸς
ὁδηγῆσαι τὴν μεγίστην ἀντίληψιν τῆς σῆς ὑψηλότητος, ἐπὶ σὲ γὰρ με-
τὰ Θεὸν τὰ τῆς ἐλπίδος με ἀπερρίφθησαν.

Σημείωσαι ὅτι ἡ μετὰ τὴν ε'. Εὐκτική συγκαταριθμεμένη ταῖς
λοιπαῖς, ἔσονται πᾶσαι αἱ ἐπιστολαὶ αὗται τὸν ἀριθμὸν ἑσσεράκοινα.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΤΙΝΕΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΥ

ΤΟΥ ΕΞ ΑΠΟΡΡΗΤΩΝ.

Ἰακώβω τῷ Διδασκάλῳ τῶν αὐτῆς Παιδίων.

Ἀλλὰ σὺ μὲν ἀποδεδημηκότας ἡμᾶς ἐπίστασαι, ἢ διαβάλλοντας
ἐκάζη τὸ ὄρος τὸ αἰμυρόντην, ἀλλ' ἐγὼ ἔδω ἡττον ὑμῖν ἔτι συνδια-
τρίβω, ἢ συγκαθήμεναι, ἢ συνδιαίτωμαι. παρόντα με τοίνυν ἴσθι τῷ
μεγίστῳ μορίῳ, ἢ ὁμιλῶντα. ἢ ταῦτα περὶ ἐμῆς πίσεύειν ἐπ' ἀλη-
θείας ἀναπέιθῃς τῆς ἐμῆς Υἱῆς, ὅπως ἂν ἐπιχωριάξουσιν τὴν τῆς Φύ-
τος ψυχὴν φανταζόμενοι, ἢ ἐπαιδεύμενοι, μὴ ῥαθύμως ἔχουσιν, οἷς ἂν
μαθήμασι ἢ ἀκρόμασι χρὴ προσανασχέσθαι τὸν νῦν. τὸς, ἢ οὐκ κε-
φάλαιον, ἢ λέγειν, ἢ πράττειν, ὅσα περ ἀρμόζει παισὶν ἐμοῖς, ἢ
τῆς μαθηταῖς. ἔρρωτο.

Τῷ αὐτῷ.

2 **Κ**Α' γὰρ ὑγιαίνω, ἢ σὲ ὑγιαίνην ἐπεύχομαι, ἢ χάρις ὑπὲρ τῆς ἀμ-
 φοῖν ἡμῶν εὐρωσίας εἴη τῷ κρείττονι. τοῖς γὰρ πασι τοῖς ἐμοῖς ἐδὼν ἔ-
 λαττον τῆς ἐμῆς εὐεξίας λυσιτελής ἢ σὴ ἢ ὀνήσιμος. ἐκτρέφονται γὰρ
 τῷ σῶ τῇ ψυχῇ, ὥσπερ ἐκτρέφονται τῷ ἐμῷ πόνῳ τῷ σώματι. ἴσως
 δὲ ἐκ ἀποσκοπῆς ἢ ἀπόντα με συνεπιλαβέσθαι, ἢ ὑποδέσθαι σοί γε
 καί κείνοις ὀλίγ' ἄλλα, ἔβραχύ τι δοκῶντα συνείσεν εἰς λόγων λαμ-
 πρότητα ἢ κάλλος. Ἐπεὶ γὰρ ἀπὸ πολλῶν ἢ ἐν λόγοις ἀγλαΐα καὶ
 ἀφροδίτη φύεται, ἢ ταῦτα δὲ πολλοῖς ἀναλέλεκται, ἢ γραφῇ πα-
 ραδοθέντα ἀποτεταμίουται, ἢ τοῖς ἐθέλουσιν ἀρύσασθαι πεικίλην πα-
 ρέχει τὴν ὠφέλειαν, ταῦτα παρῶμιν κατὰ γε τὰ παρὸν. πραγματεί-
 ας γὰρ εἴη διεξοδικωτέρας ὑπόθεσις. ἐπελεύσομαι δὲ, ὅσα βίβλων ἀ-
 πόρω μνήμη παριζάνει, ἢ γράφην ἐπιστολῆς ἐγχωρεῖ χαρακτήρ. ἐγ-
 χωρεῖ δὲ συντετμημένα τινὰ, ἢ βραχέα, ἀλλ' οἷα ἢ τῶν μακροτέ-
 ρων ἔσαι μᾶλλον ὠφέλημα κατὰ γε τὴν ἐμὴν κρίσιν. τὸ γὰρ πλεῖθος
 τῶν ἐν προχείρῳ γε συγκεκμημένων κόρον ἀπαιτῆσαι ἔσκε, ἢ τὰ πολλὰ
 ἢ ναυτίαν τοῖς ἐντυγχάνουσιν, εὐκαταφρόνητά τε εἰν ὅσα τοῖς ἀνθρώ-
 ποις ἀταλαίπωρα πρόκειται, ἢ ὁ ἐκ ῥάψε πόρος. ὥσπερ ἐν ταῖς ἀ-
 γοραῖς εὐωνίαν τοῖς πράγμασιν, ἔτω πως ἢ ταῖς ψυχαῖς ῥαθυμίαν
 περιτίθῃσι, ἢ πρὸς αὐτὰ τὰ λίαν περισπένδασα ἢ ἀξιομνημόνευτα.
 ἢ δὲ ταῦτα, ὅπερ ὧιοι καθηγήται πρᾶττις, τὸ κανόνων ἢ παρα-
 δεγμάτων τὸν νῦν ἐμφορῆσαι ἢ βαρύναι τῶν φοιτητῶν, ἔ πάνυ τι
 συμφέρειν οἶμαι, ἔδε γε τὸ τῇ περὶ ταῦτα σπερδῆ ἢ μελέτῃ περᾶσθαι
 εἰς ἀτλίκῃ λόγῳ σερῆνα ἢ χάριν μεταχρῶσαι, ἢ μεταμορφῶσαι τὰς
 ἐκείνων ψυχὰς ἐπαρκεῖ, ἀλλὰ μᾶλλον τι τοῖς ἀρίστοις λογοποιοῖς, ἢ
 τοῖς πρᾶχουσιν ἱστορικοῖς τὸν νῦν προσέχοντας, διημερεύοντάς τε ἢ ἐ-
 παγρυπνύντας αὐτοῖς, ἢ τῷ καθυγεμόνος τὰ ἐν αὐτοῖς, ἔποσα κάλ-
 λος, ἢ κόσμον φέρει τῷ λόγῳ, ἢ ὅπως ἢ χρῆσις αὐτοῖς ἐσπένδασα,
 ἐκάστοτε παραπτύσσαντος, οἷον ἐκ τῷ πρωτοτύτῃ τὰς ιδέας ἀπομάτ-
 τεσθαι, προσφόρως ἔχειν ἡγεῖσθαι. τῇ γὰρ ἀναγνώσει ἢ τῇ μελέτῃ ταύ-
 τη, δύω τὰ κάλλιστα ἢ κορυφαῖότατα κοριζόμεθα. ἢ ὅτι ἰδίῳ πό-

τερανισάμενοι, ἢ ἀναλέγοντες ὅποσα κάλλος, ἢ μέγεθος, ἢ ἡδύτητα,
 ἢ γοργότητα, ἢ σεμνότητα, ἢ ἄλλην ἡντιναῦν ἀρετὴν διὰ λέξεων, ἢ
 διὰ συνθήκης περιβάλλει τῷ λόγῳ τῇ ἐξ αὐτῶν τροφῇ ἢ μείον, ἢ τῇ
 ἐκ τῆς θήρας, ἢ τῶν κυνηγεσίων τὸ σῶμα, ἰσχύον ἢ ῥῶσιν λαμβά-
 νομεν, ἢ ὅτε τὸ ποικίλον τῆς χρήσεως τοῖς πράγμασι προσαρμοζόμε-
 νον, ὑπ' ὅψιν ἦκε, ἢ τὸν νῦν σεγανώτατα διαπήγνυσι. Σπεδαῖος δὲ
 ἐστὶ λόγος, ὁ τὰ προσπίπτοντα τρόπον τῆς ἀγοραίας ἢ χύδην ἀφηγή-
 σεως ὑπανίσχοντα ἢ ὑπερανέσηκόντα διῶν, ἢ ὁ τέτῳ τὲς ἀκρόντας
 ἐπιτέρπων, ἢ θέλων, ἢ φιληκόντες ποιῶν. ἄρνυσι μάλιστα τὴν ὑπε-
 ροχὴν ταύτην, πρῶτον μὲν λέξεσιν εὐσήμοις ἢ γλαφυραῖς χρώματος.
 ἔγκηται δὲ τοῖς ὀνόμασιν ἢ τοιαύτη ποιότης, ὅτε μὲν ἐφ' ἑαυτοῖς, ὁ-
 γὰρ κατὰ τρόπον μεταλαμβάνομεν. Ἀλλὰ φυλακτέον ὡς ταῦτα
 ὡς μάλισσά, ὅπως μὴ τοιαῦτα ὑπολάβωμεν εἶναι τὰ ἔξω τῆ συνήθους,
 ἢ παντάπασιν ἀτρίβῃ, ἢ τῷ ζῶνι ἢ ἀτεκμάρτῳ ἀχλὺν ἢ λόγῳ κα-
 ταχέωμεν. Ἐτι δὲ ἢ τὸ ἀκολάσως τροπικὸν εὖ μάλα διευλαβητέον.
 ἐξόφωται γὰρ ἢ τοῖς τρόποις ὁ λόγος, ἢ ἐπιπροσθεῖ τῷ νῦν τῷ ἐκεί-
 νῳ, ἢ διαφθείρει τὸ ἀπλὸν ἢ ἀκέραιον ἢ ὡς ἀκρασίᾳ τέτων ἀκορεσίᾳ
 ἢ ἀσέλγειᾳ. Δεύτερον δὲ, ὅπως εὖ μισθόν τινα συνθήκην, ἢ τῆς διὰ
 γλώττης ἢ κοινῆς διαλλατῆσταν ταῖς λέξεσι περιδώμεθα, σοχασέον
 ὡς μάλισσά. ἢ πάλιν ὡς τῷ τοιῷδε φυλακτέον ὡς πλεῖστα, μὴ τὰς
 αἰθισμῶας ἀπαγγελίας ἀποδιδράσκειν ἐπειγόμενοι, ὡς περὶ τῆς
 λεωφόρου μεταπεπτωκότες, εἰς ἀπερρώγοτα ἢ φαραγγώδη, ἢ τὴν
 ἔκβασιν ἀδιεξίτητον ἔχοντα παρενεχθῶμεν. ἢ τέτο γὰρ τὰ πολλὰ
 συμβαίνει τοῖς σφριγῶσι περὶ τὰς λόγους καὶ τινι φύσεως ὁρμῇ σφα-
 δαζέσης ἀναρπασθεῖσι, ἢ μὴ μετριάξουσι. Φευκτέον ἄρα ὡς μὲν τῇ
 ἐπιλογῇ τῶν λέξεων, τὸ ζῶον ἢ ἀλλόχοτον ἢ ποιητικόν. Φευκτέον δὲ
 ἢ ὡς ἢ συνθήκη τὸ λίαν περιεσφαιμῶν ἢ περιβεβλημένον μετὰ φαν-
 λόγητος, ἢ τὸ ἀπὸ κακοζηλίας ὤτεχνον ἢ ὡς ἀμφοτέροις Φευκτέον
 μάλισσά ὡς περιττόν. Τέτο γὰρ ἐστὶ τὸ ὡς λόγῳ Φυκῶδες τὸ τῇ ἀ-
 κοῇ τῇ ἡμετέρᾳ λίαν ἀπηχὲς ἢ ὀχληρὸν καθάπερ ἢ ὡς τοῖς γυναι-
 οῖς. Τοῖς ὥρας αὐτοφύες ἀμοιρῶσι μετ' αἰδίας τὴν περὶ τὴν ὅψιν μαγ-

καθείαν, ἢ περιέργειαν ἀπνεύσειν ὀφθαλμοί. ἢ ταῦτα μὴ ἀπο-
 χρητοῖς ἔτι καθημῶνις ὡς αὐτοῖς τοῖς προπυλαίοις. τοῖς γὰρ προσε-
 τέρῳ χωρήσασι, ἢ ῥητορεία Τέχνην, ἢ λογικὴ δύναμιν, ἢ φιλοσοφία
 τὴν ἀπὸ τῶν πραγμάτων ποικιλίαν οἶσει ἢ καλλονήν. ἢ εἰς διδῶ
 Θεός, ἢ ὅποσαι ἄλλαι ἐπισῆμαι τῇ καλῇ χορηγίᾳ τὸν ἡμετέρον νῦν
 πλατῖσαι πεφύκασι, ἢ τὸν λόγον διαίρῃσι ἢ κοσμήσι, φοιτήσῃσι
 παρ' αὐτῆς. ἔρρωσο.

³ Τῷ Μακαριῳτ. Πατριάρχῃ τῆς Ἀλεξανδ. κυρίῳ Γερασίου.

ΠἘρυσσι στρατευομῶν τὸ Ἱερὸν ἐδόθη μοι γράμμα τῆς ὑμετέρας
 Μακαριότητος, βραδύτερον μέντοι γε, ἢ κατὰ τὸ τῆς ὁδοῦ μήκος.
 ἅμα δὲ ἢ ἐκδημῶσαν αὐτὴν ἐπυθόμην. ἐφεξῆς δὲ ἢ περιηγεμένην ἀ-
 κέσας, τὴν ὀφειλὴν ἔκ' ἔσχον ἀποτίσαι, ἀντεπιστέλλων ὡς εἰκὸς, καὶ
 χάριτας ὁμολογῶν τῆς εὐνοίας ἕνεκ, ἣτις ἀνωθῶ ὑπάρχει μοι παρ'
 αὐτῆς. ὅτε γὰρ ὅπως ἐγὼ τις ἡλίθιος, ἔδὲ τοσαύτῃ νωθρίᾳ νενάρκω-
 μαι, ὥς γε γεγνησθαι ἐξίτηλον τὴν ἀντὶ παντὸς ἐμοὶ γεραίρεμένην, αὐ-
 τῆς μνήμην. Πρᾶκτο δέ μοι ἢ εἰς λόγων χαρισηρίων ὑπόθεσιν ἢ ἐξ
 ὕψους αὐτῇ βεβραβευμένη ποίμνη ἢ τῶν Ἀλεξανδρέων. Ἡ ἢ πάλαι
 μὴ δὴ μέγεθος διοικήσεως, ἢ πλῆθος χριστιανῶν λαῶν τῷ γε τὴν
 ἐπίσκεψιν εἰληχότι μεγάλῃν ἐφελκομένη φροντίδα ἢ μέριμναν, ἢ νυ-
 νὶ δὲ δὴ τὴν ἐκείνης περιϊσαμένην καταδυναστείαν ἢ τὴν ὀλιγότητα τῶν
 εὐσεβῶν ἔχ' ἡττονα μὴ ἐπισπῶντα ταραχὴν τε ἢ θόρυβον, τιμὴν δὲ ἢ
 γέρας οἶσθαι, ὡς γε ἐπ' ἐμοί, σοὶ τῷ λαθλήσονται ὑπὲρ αὐτῆς Ἱεράρ-
 χῃ πολλῶ μείζονα. Καὶ εἴθε δὴ τῆς ὑμετέρας προσασίας τὰ περιόν-
 τα ὀλίγ' ἀτὰρ λείψανα, ὡς περὶ ζώπυρα πάλιν ἀναρρίπισθῆι, ἢ τῆς
 γε χαμάζε περισχεθῆι ῥοπῆς. Ἀλλ' ἐπέσχετό με τὸ πρόθυμον ἢ
 ἀγνοία τῆς ὑμετέρας λατριᾶς. Ταύτην δὲ τέλος ἀπὸ τῆς Ἱερομονά-
 χου κυρ Σαμβὴλ πέπυσμαι γιγνομένην ὡς τῇ βασιλευσῇ, ἢ τοῖς πα-
 ρῶσιν αὐτῇ προσέεικα γράμμασι, ἢ ἐκάτερον δὲ χρέος δι' αὐτῶν ἀπο-
 δίδωμι, ὑπὲρ τε τῆς πρὶν ἢν ἐκομισάμην ἐπιστολῆς, ἢ τῶν χαρισμά-
 των περὶ τῆς ἀναρρήσεως αὐτῆς τῆς νῦν ἀπὸ γερμανίας ἐπανιῶσιν ἡμῶν
 γυνομένης λαπύρας. Θεὸς ἄρα ἐπιμήκισον αὐτὴν ἀσινῇ περιφερροίη.

τῷ τε θεσπεσίῳ θρόνῳ τῶν Ἀλεξανδρέων, ἢ πᾶσιν ἡμῖν. σχοίην δὲ
ἢ τὰς Θεοπειθεῖς αὐτῆς εὐχὰς ἐφόδιον τῆς νῦν ἐκστρεψέως.

Κωνσταντίνῳ.

ΠΑ' πολλὰ μὲν ἐστὶ, ἢ χαλεπὰ, ὧν ἐμοὶ κατηγορεῖς, ἢ τῶν εἴτε
χρημάτων, εἴτε θυμῷ γνώμῃς. ἢ τῆτο δέ μοι δοκεῖς, ὡς γ' ἐκ φύ-
σεως ἔχεις λίαν ἐρραδιεργηκέναι, ἢ πολλῇ μηχανῇ πάντοθ' αὐτῷ
θηρεῦσαι, ἢ περιᾶψαι τὰ νικητήρια. ἀνέκαθεν γὰρ φιλοκατήγορος ὢν,
ἢ μεμψίμοιρος τῷ αὐτῷ τῷ ἢ πάντας βεβλασφημηκέναι ἢ τε-
θρυλλῆσθαι σοι τὸν εἶον διὰ σεμνότητος ἔχεις, ἢ κομπάζεις ἐπὶ τῷ-
δε, ἢ ἡ σπᾶδή σοι, ἢ λέγοντι ἢ πράττοντι εἰς τετονὶ διατένεται τὸν
ἀγῶνα, ἢ οἶε σε μὲν πάντως ἐκνικῆσαι τῆς δίκης ἐπιτέτευχότα μη-
δὲν μᾶλλον, ἢ ἀποπεπτωκότα, ἐμε δὲ καὶ μὴ ἀλόντα, πάντως ἡλατ-
τῶσθαι, ὅτι γε κατηγόρημαι. Ἀλλὰ τύχης τῆς ἐμοὶ ποτε βασκη-
νάσης τὸ ἀκόντιον, καὶ σοι δὴ χρωμένης μωρίας δογάνῳ. Ἐμοὶ μὲν ὅν
ἀ βεβίωται, ἢ πεπολίτενται, ἔλεγχός ἐστιν ἀποχρῶν ἢ τρόπος, καὶ
γνώμης. Σὺ δὲ τὸ ἦθος ἱκανὰ ἢ ταῦτα πᾶσιν ἐκφασίσεις, ὡς ἐ-
πολλῶν ἔνεκα χρημάτων, οἷα μέθῃ, τῷ θυμῷ παρενεχθέντα, καὶ
νόμον ἠφειδῆκέναι, ἢ παλαιᾶς συνηθείας, ἢ γλώττης αὐτῆς.

Τῷ αὐτῷ.

ΩΝ με κατηγόρηκας, ἀπέραντόν τινα (ψόγον) ἐξηντληκῶς, εἰδέ-
να δίδωμι λόγον. Οὔτε γὰρ εἰκὸς, οἶμαι, ἂ σοι λίαν ἐπαχθῶς μικρο-
λογῶντι, τὰ μὲν ἐκ παντὸς εἶς, ἢ ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων, ἢ μονοῖς τῶν
σπαργάνων ἠθροῖσαι, τὰ δὲ ἢ σεσυκοφάντηται, τέτοις εἰδὲ ῥα θυμῶν-
τα προσενέχεσθαι νῦν. Ἐστὶ γὰρ ἀπανταχόθ' ὑποπτὰ σοι, ἢ πέ-
ρα πρὸς τῆς εὐθείας ὁδὸς τὰ κατηγορέμῃνα. Ἡ γὰρ νῦν ἀμαρτάνεις ἐ-
ρῶν, ἢ πρὶν ἐκ ὀρθῶς ἐσιώπας.

Ἀνωρύμῳ.

ΤΟῖς κρείττοσιν ἴσοι ἢ ὅμοιοι φιλεῖσι δοκεῖν οἱ πολλοί, ἢ ὧν αὐτοὶ
φεύγῃσι τὰς δίκας, τῷ δὲ τῶν ἐγκλημάτων σφᾶς ἀναίδην ἐξαγγέλ-
λονται, ὅπως τῇ κοινωνίᾳ τῆς αἰτίας συγκαλύπτειν ἔχουσιν, ἢ συγκρύ-
πτειν τὴν αὐτῶν βδελυρίαν. Μῶν αὐτὸ τῆτο ἢ Ἀνδρονίκῳ τῷ ἡμε-

τέρω κατηγόρω μὴ διαπεπνῆται; εἰς δὲ κινύται γὰρ ἡμᾶς, ὧν αὐτὸς ὀ-
 φείλει τὰς εὐθύνας. ἢ Φιλία γὰρ αὐτῷ ἐν μὴδῶνι τέθειται λόγῳ
 χοῆμα τὸ ἄχραντον, ἢ μέγα Ἑλλησι, ἢ βαρβάροις σεμνολόγημα,
 ἢ ὕβρεσι, ἢ λοιδωρίαις τὰς μὴδῶνι εἰς αὐτὸν ἡδίκηκότας ἀφθονώτατα
 διασύρει, ἢ διαβάλλει. ἔμην ἔδὲ ταύτῃ τῇ κισθηλίᾳ παρανοθεύειν ἔ-
 χη τ' ἀληθές, ἀλλ' ἔς μὲν αὐτὸς ἐν αἰτίᾳ ποιεῖται, τῆς ἀναιτίης
 ἢ ἀνυπευθύνος ἐξ ὕψους ἀπολύει ψῆφος, αὐτῷ δὲ τὰς τιμωρίας ἐπα-
 γει, ἃς οἱ νόμοι τάττουσιν οἱ καθ' ἡμᾶς. Καί τοι δικασῶ, ἢ λειτουργῶν
 ἐς ἐρημῶν ἡμῶν διὰ τὴν ἐπικρεμασμένην τοῖς ἡμετέροις αὐχέσι κατα-
 δυαζείαν. Καὶ τέθνηκεν ἄρα κατὰ τῆς θυρίδος ἐξεωσθεὶς ὁ παῖς ὁ Ἀν-
 δρονίκος, ἢ ἀλὲς Ἀνδρόνικος ἐλαύνεται παρὰ τὸ ἀρχεῖον, ἢ κατὰ λιλαι-
 ζεται, ἢ ὧν ἔχ ἡμάρτηκεν, ἀλλὰ ἢ ταῦτα πεπονθὼς ἐκ ἀνανήφει,
 ἔδὲ σωφρονεῖ, ἔδὲ γε τῆς κρείττονος μείρας μεταλαγχάνει Ἀνδρόνικος.
 Ἀ ν ω ν ὕ μ ω .

7 **Φ**Οιτῶσιν ὦ Φιλότης συχνάκις ὡς ἡμᾶς οἱ αὐτόθω ἐπιστολαῖς, προ-
 σορμίζονται δὲ θαμὰ τῇ προπεντίδι ἢ ὀλκάδες, αἱ παρ' ὑμῶν ἀπο-
 πλέεσσαι, ἢ διαφοιτῶμεν ἐπὶ τε τὰς δρομῆς, ἢ τὰς πλωτῆρας, καὶ
 αὐτῶν ἀνακυνθανόμεθα. Ἄρα γε βραχύ τι κερίζοσι γράμμα πα-
 ρὰ σὺ λαβόντες, ἢ τὴν μὲν ὑγείαν, ἢ τὴν τύχην τὴν ἀγαθὴν αὐτῆς
 ἀκέσαντες, ἄγαν ἡδόμεθα, ὅτι μάλιστα δὲ περιαλγῶμεν, ὡς πάντῃ
 περιπεφρόνηκας ἡμῶν τε ἢ τῆς Φιλίας, ἣν ἀπεδεδημηκῶς ἡμῖν ἐπηγ-
 γείλω, ἢ ταῦτα παθόντες ἐπάνιμον οἴκαδε σκυθρωποὶ, ἢ χαμαὶ κε-
 κυφότες, ἢ τῆς τοιαύτης ἀχαριστίας θαυμάζοντες. ἢ δὴ μὴ κατηγο-
 ρεῖν ἔδουκάμεθά σε τὸν αὐτόμολον παρὰ τε Φιλίᾳ Διὶ, ἢ τοῖς θεοσώ-
 πταις, τοῖς γε ταῖς εὐνοίαις ὑπερανέχουσι.

8 **Τ**ῷ Μακαριῳτ. Πατριάρχῃ τῆς Ἀλεξανδ. κυρίῳ Γερασίμῳ.

Ερὰ τῆς ὑμετέρας μακαριότητος ἐπιφοιτήσαντα γράμματα, πλεί-
 σην ὅσῃ με τοῖς σπλάγχνοις ἀπέεσαζον ἡδύτητα, ἢ θυμηδίαν.
 Φιλίας τε γὰρ ἀρχαίας ἢ τῆς ἀνέκαθεν συναφείας χρόνῳ συγκεχωρι-
 σμῶς ἀνίστησι μνήμας, ἢ ἔς ἐπὶ εἰς τελευτὴν ἀφιζομένης εὐνείας ἢ
 ποργῆς δάθερμά τινά ζωπυρα, ἢ ἐναύσματα προσεπιβάλλει. ἢ δὴ

σῶσαι τῷ γωστῇ τῆς ἀγάπης ἀνατέθειμαι τὰ σεβάσμ.α γράμματα,
 ἢ χάριτας δὲ ἀντὶ τούτων οἶδα τῇ τηλικαύτῃ καλοκαγαθίᾳ ἢ ἐλ-
 κρινεία τὰς γε δυνατάς. καί τοι ἢ τοῖς ἐπιτάγμασιν αὐτῆς ἐμαυτὸν
 οἷς ἂν με κοσμήσιν ἐβελήτῃς, παρέλκομαι ἢ μάλα πεθήνιον. Ἐν οἷς
 δὲ ἐπιδεικνύμεν τῆς ὑπὲρ ἐμῶν ἐπαίνους ἐπισέλλειν ἐπικεχέρηκον
 ἐπὶ μηδέσιν ἐπ' ἀληθείας ἐμοῖς ἔδ' ἐσεμνυνάμην, ἔδ' ἐκόμπατα προ-
 τερήμασιν. Οὐκ ἔστι γὰρ ἐν ἑδῶ ἀγαθόν, ἔδ' ἐπέρασον, ἐφ' ὅτῳ μέ-
 γα φρονοῖν, ἢ τοῖς γε ἐπαινέτῃ ἐλοίμην ἂν ἐπικουμῆσθαι. εἶδ' ἢ
 τινος ἐστ' ὅπερ πλεονεκτήματος ἐς ἐπιστολὴν ἐφικόμεν, ἢ ταῦτ' ἐπα-
 λύει πολὺ τι τὸ ἀτελές, ἢ ἀκόσμητον, ἢ κύκλῳ πιέζεται, ἢ συνῆται
 μυρίαις ἐλαττώμασιν. Αὐτὴν δὲ ὑπερτεταίμικα τῆς καλῆς προαιρέ-
 σεως, ἢ μάλιστα τῆ ταπεινότητος ἢ ἡθὺς ὅλως ἐμπρέποντος Ἱεραρ-
 χαις. Ἀνυψοῖ γὰρ πρὸς τοῖς ἄλλοις ἢ τόδε τὴν ἐμὴν περισπᾶσθαι
 κεφαλὴν, ἢ μέγεθος αὐτῇ περιτίθῃσιν. Οὐδὲ γὰρ ἑδῶ ἔτις ἱκανὴν
 εἶναι ἐπάραι τὸ ἀνθρώπειον, ὥς περ ἡ ταπεινότης δίδασκε. Τὸν δὲ
 λημῶνα τῶν ἀρετῶν ἢ τῶν χαρίτων, ὅς περ αὐτῇ τέθηλε, ἢ ἐπαι-
 θεῖ, ἢ κομᾷ ποικίλοις καρποῖς, ἢ τὴν ἀθάνατον ἡμῖν εὐωδίαν ἀπο-
 τνέει περιηγεμῶς κατ' ἐμαυτὸν ἢ κατὰ νῦν, ἢ μόνον πρὸ ὀφθαλ-
 μῶν ἀναπολῆναι, διαρρήδην ἔπεισιν ἐκείνο γε, ὅτι τῆς οἰκουμενικῆς κρι-
 τήριον, τὴν Θεοφρέτητον φημι καθέδραν τῶν Ἀλεξανδρέων, ὡς και-
 ροῖς ἰδίῳις, οἷς οἶδον, ἀξιολογώλιατων ἀνδρῶν, ἔδέποτε κατέλιπον ἔρη-
 μον ἢ θεία πρόνοια. αὐτὴν εἴτε ἐρύμασι τειχίζουσα, ἢ τὰς πολεμίας
 καταδρομὰς περιέργουσα, εἰτ' ἐν θελκτηρίαις τῶν φιλοχρίστων ἐφελ-
 κομένη τὴν αἰδῶ ἢ τὴν εὐνοίαν. Ἐν δὲ τούτοις ἑδῶς ἡγῶμαι δευτέραν
 τὴν ὑμετέραν σεβασμιότητα, ἀλλὰ ἢ πολλῷ μέσῳ ἐκ ὀλίγου ὑπε-
 ρανεστηκῆσαν ὁμολογῶ, ἢ ἄνω ποι βεβηκῆσαν κατὰ γε τὴν ἐπισκήψασαν
 ἡμῖν ἐσχατιάν, ἢ ταλαιπωρίαν. Πᾶς γὰρ αἱ Ἀθηναῖ, ἢ πᾶς αἱ Ἀν-
 τιόχαι, ἵνα τὰ λοιπὰ σιγῇ παρεάσω σημεῖα, αἱ τὸν χρυσὸν ἡμῖν αἰῶ-
 να περιελίσσασαι, αἱ τὰς Γρηγορίας, ἢ τὰς Βασιλείας, ἢ τὰς Χρυ-
 σοδόμους ὠνεύκασαι, τὰ ἐρανομήκη σεμνολογήματα, τὰς δόδας τὰς
 καταλαμπύχας τὸν θεῖον χορὸν, ὧν ἀποδέσμευ, ὅσον μεγάλων ἢ εὐ-

δαιμόνων ποταμῶν θολεροὶ ἢ μικροὶ ῥύακες, ἢ δένδρων ὑψηλῶν φυ-
 τὰ χαμαίζηλα, ἢ φρύγανα κάτω κείμενα, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν σωματῶν
 σκιάι, ἢ πρωτοτύπων ἐς κάλλος ἐξηκριβωμένων ἀπομεμαγμένα ζο-
 φερὰ σχέδια, ὧν δὴ θω εἶδε τὰ βαρύτιμα λείψανα ἡμῖν εἰς εὐπορίαν
 ἀνάκειται. ὅποσοι δὲ παρίημι, ἢ περιῖμι ὧ τοῖς ζῶσι, μᾶλλον δὲ
 περιέρπομι οἶον ἐκ τῶν σημάτων ἀναφύομενοι σκώληκες, τὴν εὐτελεῆ
 ταύτην ἢ μικρὰν ζωὴν, ἢ πνοὴν ἀπὸ τῆς νεκρᾶς, ζωοποιεῖ δὲ ἰκμάδος
 αὐτῶν ἔχοντι ἀρνούμενοι. ἀλλ' ἔτε γεμὴν αὕτη τῆς διανοίας, ἔτε τῆς
 προαιρέσεως τῆς ἡμετέρας ἐστὶ νωθρεία ἢ ῥαθυμία, ἀλλ' εἰς ὑπερβάλ-
 λον τι φῶς ὑπεκκαυμάτων ὠδείας ἐπιπολαζέσης, διὰ ταῦτ' εἰς βραχὺ
 κατόπιν ἀπολειπόμεθα τῆς ἐκείνης ἀκρότητος. Τί δὴτα ὁ λόγος ἔτοσι
 βέλεται; μῶν ἀπορρήτεον ἢ χαμαὶ περ μνητέον; μηδαμῶς. ἢ ἡκιστα
 γε τῆτο φαῖνεν ἐγὼ, ὡς τῆ καλῆ ἢ ἡ ἐλαχίστη μερίς αἰρεῖωλάτη ἢ φαι-
 δροτάτη. ἀλλὰ δὴ πάντα διατεινέσθω σπασθὴ ἢ ὠτρέχεια, ἢ καλῶς
 δὲ ἢ λίθος κινέσθω πᾶς, ἢ χερσὶ ἢ ποσὶ πρὸς τὸν κολοφῶνα, καὶ
 ὁδῶσιν αὐτοῖς ἀναρρίχισώμεθα κατὰ τὸ ἀνάντες, ὅπως ἀριθμῆ ἢ με-
 γέθους ἡτῆς τῇ γε φιλοπονίᾳ τῆ ὑπάρχοντος χρόνου τὴν ἐρημίαν πλη-
 ρώσωμι, ὅπως τε τῆς παρέσης τύχης τὴν βασκανίαν τρέψωμι, ἐφ'
 ἧς ῥαθυμωτέρους ἡμᾶς ἢ ὑπτιωτέρους, ἢ χείρους ἂν ἰδεῖν ἐθέλωμι οἱ
 συγγενεῖς ὑπὸ φθόνου, ὧ διαρράγείησαν, εἰς τὰ πρόσω χωρῶντες ἢ προ-
 κόπτοντας ἐωρακότες, καὶ μὲν μὲν ἔν ἀπέλιπον ἢ προαίρεσις, πρόσεσι
 δέ μοι ἢ τὸ ἐκ φύσεως ἀμηγέπως ὠδόσιμον, ἀπολείπει δὲ εὐκαιρία
 ἢ τῶν καλῶν κατορθωμάτων συνέμπορος, ἐπαλλήλοισι δὴ θω ἐπιπρο-
 σθεμῶν κωλύμασι, ἢ παραποδίσμασιν ἀνιεργισμῶν. Αὕτη δὲ σὺν
 Θεῷ τῆς βελτίονος ἀσχολίας εὐμοιρήσασα κατακόρως ὁμιλείτω τῇ
 Ἀθηνᾷ, ἢ συνέσω ταῖς Μῆσαις, ἢ ὠτρυφάτω φιλοσόφῳ θεωρίᾳ
 ἢ ἀφθόνοισι ἀνιμήσεσι τῆς ἐκείθω ὑπερβλυζέσης ἡδύτητος ἐμφορέσθω
 τῆς γε ἀνδραῖσι τοῖς τὴν κρείττονα μοῖραν εἰληχόσι λίαν ἐπεράσῃ ἢ τερ-
 πνῆς. ἢ δὴ ἢ τῶν πονημάτων αὐτῆς, ὅποσα καταθέλγειν ἡμᾶς ἰκα-
 νὰ, ἢ ὠφελήσεν, ἐπιπεμπέτω. Τοῖς γὰρ ἀποκνήμασι τῆ νοδῶς, ὅσα
 ἢ γυνήμασιν οἱ φῶντες, καὶ τῷ θνητῷ τέτῳ εἶω τὸ ἀθάνατον ἀνα-

κτώμεθα, μάλλον δέ τοι ἢ διαφέρωμεν, ὅσον ἐκείνων μὴ ἐν ταῖς μοναῖς
 σώζεται, ἢ διαμένει τὸ εἶδος, ἡμῖν δὲ ἢ αὐτὴ ἢ ἄτομος διάθεσις αἰ-
 διος ὅσα διατελεῖ ἢ διαγίνεται. ἢ συζῶσιν ἄρ' ἐν ἡμῖν ἐτι τέτων ἐνε-
 κα Γρηγόριοι, ἢ Βασίλειοι, ἢ Χρυσόσομοι, ἢ κομιδὴ τῆς ζωῆς αὐ-
 τῶν Φωνῆς ἐπαΐομεν, ἢ τῶ βίῃ ἢ τῶ ἡθρῇ εκπαιδευόμεθα τῶς χαριε-
 σάτης ἢ λαμπροτάτης τρόπης. Ἀλλὰ φροντὶς αὐλική τις αὐτῶν πάλιν
 ἀναξέλλει με, ἢ μεταπέμπεται, ἢ τὰ ἰσία συνάγει τῶ λόγῳ,
 ἢ μελήσει τὸ λοιπὸν αὐτῇ συνέιναι τῇ Ἀθηνᾷ, ἢ συνευωχεῖσθαι ταῖς
 Μύσαις, ἢ τῶν παρ' αὐταῖς ἀγαθῶν ἀφειδῶς ἀπολαύειν. Ἐπιμήκι-
 ζον δὲ ἐπιβίῳ ὑπὲρ ἡμῶν ἀγιστεύουσα τὰ σωτηριώδη.

Τῷ Μακαριωτ. Πατριαρχῇ τῶν Ἱεροσ. κυρίῳ Δοσιθέῳ.

ΚΑΙ ὅποσα μὴ ἀπελαύνουσι διὰ τῆς κάτω μυσίας ὡταῦθ' ἡμῖν ἐρ-
 ρηδίζεσθαι, ὡς τοῖς ἔμπροσθεν ἀπεσάλη γράμμασι τῇ ὑμετέρᾳ
 σεβασμιωτάτῃ Μακαριότητι, ἡ δ' ἐπεὶ συγκυρήσαντα, ταύτη πως
 ἔχει, ἢ ταῦτ' εἰ βέλοιο παρ' ἡμῶν εἶδῶναι, τῷ κοινῷ θρύλλῳ μὴ πάν-
 τως ἀρεσκομένη διὰ τὸ μεγαλόνειν ἢ φιλάληθες. Οἶδε μὴ ἐν εἴ
 ὅτι Γερμανοὶ τοῖς βελγράδοις αὐθις ἐφεδρεύειν ἐξηγγελμένοι τῆς ἐπὶ τὴν
 Δακίαν ἀγέσης ἡμᾶς ἐξέτρεψαν, ἢ ἐφ' ἑαυτοὺς ἐφειλκύσαντο. Κεῖ-
 ται δὲ τὰ Βελγράδα, ἢ τῶτο γὰρ ἐδιέλαθον αὐτήν, πρὸς τῇ ξυμβο-
 λῇ τῶ Σαβῶ, ἢ τῶ Ἰσρὶ τῶν ποταμῶν, ἢ συγκλείει νυνὶ τὴν ὠτεῦθον
 Ὀθωμανικὴν ἐπικράτειαν. Καὶ γὰρ ἀφ' ὅτῃ Στριγωνία, ἢ Βῆδα,
 ἢ τὰ Βασιλικὰ Βελγράδα, ἢ Κανίσα, ἢ Σιγνητβαρίνον, ἢ τὴν
 πρὸς χωρὸν ἐτι περιέρχουσι ἢ ἀπονησῶσι, Δράβος, ἢ Μάρας, καὶ
 Ἀρράβων, ἢ Ἰσρὸς οἱ ποταμοὶ, ἢ τὰ ἐπέκεινα δὲ τῶ Ἰσρὶ, νεοβαρί-
 νον τε ἢ ἀγρία ἢ ἐκράδια τὰ ὀχυρώτατα, ἢ ἐκ χειρῶν ἢ ἐκ φύσε-
 ως ἀνυπόστατα φέρει, νεύματι τῶ κρείττονος ὑπὸ τὴν Γερμανικὴν γέ-
 γονε χεῖρα, ἐν ἢ μόνον ἔρυμα ἢ προτείχισμα καταλέλειπται τὰ
 Βελγράδα τοῖς Ὀθωμανοῖς, ἢ ταῦτα γῆς τῆς ὑπ' αὐτοῖς ἀπάσης
 ὅση μυρίῳ πόνῳ κατέσχηται κατὰ τὴν Εὐρώπην προΐσται, ἢ ἀσπί-
 ζεται. ἢ ἀλόντων, εἴποτε ἢ τῶτο παρέψοιτο τῇ ἀτυχίᾳ τῶ ὑπάρχον-
 τος πολέμου, ἐφόδια γυνήσεται, ἢ ἐπίβατα τὰ τῇδε ἢ μέχρι τῆς

Πόλεως. Τῷ γένει κινδύνῳ σφόδρα καταπεπληγμένοι οἱ Ὀθωμανοὶ
 ἢ οἱ Σκυῖται ἀκαθέκτω δρόμῳ, ἢ μεγάλοις σαθμοῖς ἐπὶ τὸν Ἰσθμὸν
 ἀφίκοντο, ἢ διὰ περαιωσάμενοι πρὸς τῇ Βιδύνῃ συνεστρατοπεδεύκασιν.
 Ταύτην δὲ τὴν Πόλιν ταῖς ἡγησαμέναις ἀλλὰ ἁλώσεσθαι εὖ μάλα
 πεπονηκῆσαν, Ὀθωμανοὶ Φύλακες ἢ ὑποχείριοι τινες Χριστιανοὶ, καὶ
 αὐτῶν τῶν εἰς τροφὴν ἐπιτηδείων σερισκόμενοι κατέχουσιν. Ἀλλὰ τὴν
 ἐρημίαν τῆς περιχώρου τῆς κραταιᾶς Βασιλείας παραδυνάτης καλο-
 κτιτάμενος, ἢ τῇ ἐγχωρῶντι ἀκέσασθαι προθυμησάμενος, τὸς ἐ-
 ποικῶντας ἀτελείᾳ δεδώρηται. Κάντεῦθεν ἀράμωσι δι' ἀπειρίας ἄδῃ
 κατὰ τὰς δυσχωρίας ἀνήκων, ἢ εἰς ἀπόκρημνα ἢ Φάραγκας ἐνεκύρ-
 σαμεν βαδίζοντες κατὰ τὰ στενὰ τὰ πλεῖστα, τὰ πολλὰ δὲ ἢ κα-
 τὰ τὰ ἄπορα, ἢ ἀδιεξίτητα, ὥστε ὡς δυσοπίας ἀυλιζομένων τὰς κα-
 ταζυγὰς ἐκ ὧ κόσμῳ γεγωνῆσθαι ἢ ἴσσι κατὰ τὰ στενὰ, ἔδῃ τὰς ἀ-
 ναζυγὰς σὺν τάξει διήμεσαι, ἀλλὰ μετὰ θορύβου ἢ ταραχῆς. Ἐσθ'
 ὅπερ δὲ ἢ λησείαις ἀπεκναίετε τὰ σκευοφόρα. Τὸ γὰρ ὡταῦθα νεα-
 νικὸν εἴτε φιλοπονεῖν ἀρξάμενον, εἴτ' ἐν πολέμῳ ὑπ' ἀπειρίας εἰς ἀρ-
 παγὰς ὠρμηκός, ἤρατο τὰ ὅπλα ἢ καταβίβας ὕλας, ἢ τὸ παραπί-
 πλον αἰὲ σκυλεῦον, αὐθις ἐπὶ τὰ νέπη κατὰδύει, ἢ τὸς ἀπανταχῇ βα-
 θυτάτας δρυμῆς, ἢ εἰς τὰς πύλεις δὲ θράσος ὑπερηκόντικεν. ὥστε ἢ τὸς
 περιουλιζομένους τὴν χρηματιστικὴν σκηνὴν νυκτὸς ἀνεπύχυναι, ἢ ἐπα-
 γρυπνῶντας δεινῶς τινος αἰὲ προσδοκησίμους γενέσθαι τῷ θεῷ τὸν ἐντα-
 κίνδυνον, εἴτις ὦν, ἐπιδιδόντος. ἢ Φρυγάνων μὲν ἀφθονία εἶχον, ὥς
 γε κατὰ τὰς ὕλας ὠρίζοντες, σίτισμῳ δὲ ἢ χυλῷ ὠδέειν ἢ σπα-
 νιότηι, ὥς ἔδῃ ποτε τεταλαιπωρήκαμεν, ἀλλ' ὁ μᾶλλον ἀνυτρεῖ, ἢ ἔδα-
 κνε, ἢ περιέσσεφε τὰς ψυχὰς τῶν κραζόντων, ἀγγελίαι γεγόνασιν κίν-
 δυνον ὑπαγορεύεσθαι, ὥς πεπολιορκημένων ἤδη Βελγυράδων, ἢ ἢν ἐκ
 ἐπιτεύξῃται βοηθείας ὅτι ταχιστα, ὡς βραχὺ μελλόντων ἁλώσεσθαι,
 ἢτε γὰρ ἀσφαλείας ἐπιθυμία, εἴτε φιλοψυχία ἢ ἀνανδρεία τῷ τὴν
 Φυλακὴν ἐγχερισθῶτος, ἐπὶ μέγα τὴν ἀθυμίαν ἢ τὴν ὀρρωδίαν ἀπέ-
 τεινε τῷ Φερεῖ, ἢ μὴν ἡμῶς τε ἔδῃ καὶ ἄντιέμενοι, ἔδῃ τὰς ἐπι-
 ἰσμένας ἀναπαύλας ποιόμενοι, κατὰ τάχος ἐπορευόμεθα. Οἱ δὲ

σκῦθαι ἢ πολλῶν ἢ μερῶν ὁδὸν προδεδραμηκότες ὑπερφανῆναι τοῖς κε-
 κλεισμένοις, ἢ ὅσον ἔπωϊας δυνάμεις ἐπελεύσεσθαι παραδηλῶται,
 ἢ χρησαῖς ἐλπίσιν αὐτὰς ἀναπτερῶσαντες τὸν κίνδυνον ὑποφθάσαι
 κατεπέγνοντο. Ἐντοσῆτω δὲ οἱ Γερμανοὶ ἀκαίρῳ βεβαιώσαι ἢ ἀχρήστῳ
 τειχισμῷ κατεσχόλαζον, ἢ ἐπεσκεύαζον. Ἄτινα νόμῳ πολέμῳ τῇ
 κινδemonίᾳ τῶν ἡγεμόνων ἐπήρηται. Παραμεληθέντα γὰρ ἔσθ' ὅτε
 τοῖς στρατεύμασι τὴν ἐξώλειαν ἀναπέταξεν. ἀλλ' ὁμῶς τοῦ γε ἡνικαῦτα
 ἐπέπερ ἰὼνταῦθεν ἀγῶν ἐκ ἐς τὸ προσεχὲς ἀπεκρέματο, τῶν κατα-
 σκόπων αἰὲν περιϊόντων, ἢ τῆς φυλακῆς ἀόκνως ἐπιμελεσμένων, ἢ τοῖ
 τῷ μέρει τῷ στρατῷ ἐκ προσαγωγῆς ἐπισκευασθῆναι, ἢ τῆς χρείας ἐ-
 πελθῆσθαι κατὰ τὸ ἐπῆγον σχεδίῳ πόνῳ συντελεσθῆναι διὰ πολυχρ-
 ρίας οἷα γε ἦν. Ἀμέλει περὶ τὰς πνυτεκαίδεκα ἡμέρας ἐπὶ μηδενὶ πα-
 ρηναλῶκότες ἀγαθῷ ἀμφὶ τῇ κατὰ τὰ νῶτα, ἢ τῇ ἐμπροσθῶ τά-
 φρῳ φιλοπόνως εἶχον. Ἡ δὲ αὖ τὰ τοιαῦτα ἐπεργάζοντο, ὅτι τὰ πα-
 ραυλικὰ μηχανήματα ἐκ ἦσαν ἔτι κατηγμένα. Κατήγοντο γὰρ ἀνω-
 θεν ἐπικερκῆροις τὰ μεγάλα. Ἡ ὅτι ἢ ὡς ὠταῦθα διαχειμάζον-
 τες. Καὶ γὰρ ἢ δοκοὶ ἢ σανιδώματα κατηνέχθησαν ἅμα ὑπέροπλα
 ἢ τῷ χρόνῳ μηδεμίαν ἐποίησαντο φειδῶ. ἢ ταῦτα βαρυτίμῳ ὄντος,
 ἢ μάλιστα παρὰ τὰς πολεμικὰς ἐγχειρίσεις. Ἀλλὰ Γερμανοὶς αἰ-
 λαμαρτίαι βραδύτητι ἢ μελήσει προσγίνονται, ὅσα ἢ ὀθωμανοὶ ὑπὸ
 βίας ἢ προπετίας ἀμαρτάνουσι. ἢ αὕτη δὲ ἡ ἰριβὴ ἢ ἀμφὶ τῇ ἐξωθῶ
 ὀχυρώσει τῶν βελγγραδιῶν ἐτεκτήνατο τὴν σωτηρίαν. Ἀφ' ὅτε τοίνυν
 ζεύγμασι τὸν Σάβον συναψάντες κατὰ τι νησίδιον ὡς τῶν Ἀθυλγ-
 γάνων ἢ κατοικία ἐπώνυμον ἔθετο, ἢ ὑπερβαλλόντως περιεκαθήσαν-
 το, συχναῖς ὕστερον ἡμέραις χαρακώματα ἀνοιγνύντες, ἢ τὴν γῆν ἐ-
 πιφορήσαντες ὡς κατὰ τὰ τάχῃ κατιάσι τε, ἢ τοῖς φύλαξι πολεμῶν
 ὠήρξαντο πρὸς Σάβον αἰὲν τὸν ποταμὸν ἐγκεκλιχότες. Κατὰ γὰρ τὸ
 ἀπὸ τῆδε ἐπὶ τὸν Ἰσρον, ὅπερ ἐξ ἡμετέρας ἐστίν, ἢ κατὰ τὸ πλεον τῷ
 κύκλῳ τὸ κατὰ γόν τῆχος τῶν βελγγραδιῶν, τῇ τάφρῳ τῇ περὶ τὸ στρα-
 τόπεδον διαρκεσθέντες χαρακώμασιν ἐκ ἐχρήσαντο. Εἴτε γὰρ τῇ
 περικῇ μηδαμῶς ἀποχρῶντος εἰς ἡλικίαν δάσκημα. Εἴτε ἢ τῇ τῇ

χες τὸ πρὸς τῷ Σάβῳ, ασθίνες ὄντος, ἢ σφαλερῶς, ἢ προτεχνισ-
 ματος ἐρήμῃ, ἢ μόνῃ τῇ ταφρῷ, ἢ ταύτῃ μὴ πάνυ βαθείᾳ, ἢ χά-
 ραξιν εἰς ὀξύτηλα κατὰληγέταις ἐξωθῶν ὀχυρωμένῃ, κατὰ ἴστον ἢ πᾶ-
 σα διετείνετο σπυρδῇ, ἢ ὠτρεχέᾳ τοῖς πολεμίοις, ἢ πολλαχῆγε γῆν
 καταχωνυμῶν εἰς ῥυγματὰ ἤρθησαν, ἢ σφυρώμασιν ἀρίστα περιεργα-
 σμένοις αἱ ἐλεπόλεις ἐπιβαλλόνται ἢ τὰ μηχανήματα, ὅποσα πυρὸς
 ὠημένῃ, τῇ δυνάμει ἢ τῇ ῥώμῃ τῆς θειᾶς κόνιος, τὰς σιδηρὰς
 σφαῖρας ἐβίλε τὰς τε σερεᾶς, ἢ τὰς κατὰ τὸ ὠτὸς διακενον πυρίνης
 κόνιος πεπλησμένας, ἢ εἰς μυρία αἰτῶν κλάσματα κατὰ γέγονε τὸ ἴσ-
 πυρσεύματος ὑπόσιμον διὰ ῥήγνυμένας, ὅποτε εἰς ὕψος ἀναρθῆσαι ἔ-
 τα κατεφέροντο ὠτὸς τῆς τέχνης. Κατεφέροντο δὲ τὰ πλεῖστα, ὅπῃ
 παμπληθεῖς ἢ ἀγγελιδὸν ἐγκαθῆσθαι ἴσος φύλακας ὑπετοπάζετο τιτῶν
 ἐπὶ τῶν μηχανημάτων ὧν αἱ μὲν σερεαὶ ὑπὲρ τὰς τεσσαράκοντα λί-
 τρας, αἱ δὲ ἄλλαι ὑπὲρ τὰς τετρακοσίας ἐταλαντῶντο, ὥς γε ἐκάζων
 κῆν ἀπὸ τῶν ἐρρίπτειν τῶν μὴ διασκεδασμένων. Καὶ τοιαύτη δὲ
 παρασκευὴ ἢ συνεχεία τὰ ἀπὸ τῶν ὀργάνων ἐβάλλοντο, ὥς δίκην
 τεκνηπτῶν ἀθρόως καταιγιζόντων καθ' ἐκάστην ὠηνέχθαι τετρακισχι-
 λίας σφαῖρας ἐξ ἐκατέρω ἑίδος. Καὶ ὑπὸ ἰστών ἴστε ὠτὸς ἴσος μὲν ἴε-
 θῆναι, τὸς δὲ πεπληρῶσθαι, πάντας δὲ σφόδρα καταδῆσαι ἢ ἀνε-
 πτηχέναι, ἢ ἡμιθιῆται ὡς ἐν πύλαις ἤδη τῶν ἄλλων καθεσάναι, ἢ τὰ
 τείχη ταῖς ἀνῶν βολαῖς κατασειόμενα πεπονηκῶναι, ἢ ἐξηρίφθαι,
 ἢ εἰς ἐπιβλήν εὐμειῇ παρεσχηκέναι τὴν ἔξοδον. Ἀλλὰ καὶ ταῦτα
 σὺν ἀσφαλείᾳ ἢ φειδοῖ τῶν οἰκείων, προϊόντες ἐπέλαζον τὰ τείχη, τὸ
 δὲ δὴ τελευταῖον ἢ πρὶν ἔσγισα τῶν πολεμίων χαρακῶν γινέσθαι τὰ
 σφῶν χαρακώματα, ἢ τοῖς μυχίοις σεγάσμασιν αὐτὰς ἀποβετινᾶχ-
 θαι, παρακαίρως ἀναθάρρύναντες τὸ ὀπλιτικὸν (ἢ γὰρ ἢ τῷ μηνύματι
 τῆς ἀφίξεως τῶν βασιλικῶν στρατευμάτων ὥς περ ἀπὸ ἴνους ἐωλοκρασί-
 ας εἰς ἐπερημῶν ἐγρήγορσιν ἀνὰ νύκτα ἐπὶ τόλμαν ἀνεζέσθαι)
 τῇ ἑκοστῇ ὠνάτῃ νυκτὶ τῆς Αὐγῆς περὶ τὴν πρώτην φυλακὴν δισχιλίους
 ἢ μυρίας περὶ ἐξαγνόχασιν ἐκ τῆς στρατοπέδου, ἢ τριχόθω οἱ ἡ-
 γεμόνες ἤσαν αὐτὰς ἐπὶ τὴν ἔξοδον, ἢ τῆς ἐπιβολῆς σὺν ὀρμῇ ἢ ῥώ-

μη καταρξαμένης· ἡ Ἰππος ὀπίσθω ἰσαμῶν, τὸ θράσος ἐπέτεινε τῶν ἐπιβατῶν, ἢ τῶν φυλάκων ἀνέκτοπτε τὴν ἀντεκδρομὴν. Καὶ τὰ μὲν ἄλλα γέλη τὸ πρὸς τῷ Ἰερῷ δῆθω ἢ τὰ κατὰ μέσον ἐπιόντα, προσχημα μᾶλλον ἐφόδῃ περιεδείξαντο, καὶ τινῶν ἀπολλυμένων ὑπαγαγόντα ἀνθῆλκον μᾶλλον ἢ ἐπέσπων κατ' αὐτὰ τὸ φρέριον, τῷ δὲ τρίτῳ ὡς τὴν ἐπίβασιν ἐπετράπη κατὰ τὸ ἐπιμαχώτερον πρὸς τε τοῖς χάραξι γέγονε καὶ τινες εἰσπεπληθήκασιν ἔσω, ἢ ἀπρίξ ἐχόμενοι, ὡς ταῦθ' αὖτε καταμῆναι περιεργάζοντο. ἀλλ' οἱ χάρακες τοῖς χρώμασιν ἔξωθ' αὖτε καλυπτόμεναι, ὡς τῷ χθαρμαλῷ μὲν ἰδρῦσθαι εἶδεν. ἢ γὰρ ὁ τεκτὴν ἄμυνος ἀπέκρυψεν αὐτὰς ἢ τὸ τέχνασμα. Ἀλλ' ὥδοθ' αὖτε εἶχον ὃ πρὸ χειρὸν εἰσδύναι ὅδε τοῖς πάνυ γε εὐτόλμοις. Πλάγιοι δὲ ἀπὸ τῶν ἐκατέρωθεν ἐρυμάτων τοῖς ἐκ σιδηρῶν συρίγγων, αἱ τηλεβόλαι καλῶσιν, ἐκκρομύοις μολυβδίνοις σφαιρίδιοις ἐβάλλοντο, ἢ ἰρρέπιζοντο, ἢ ἐπιπτον ἐκ ὀλίγοι, ἢ τῷ ἀγῶνος γέτταρας ὅλας ἐπιτείνοντος ὥρας, τέλος ἀνηνύτοις ἐπιχειρεῖν ἐγνωκότες, ἀπράκτως ἀνέσρεψαν. Οὐ μὲν ἀναιμωτὶ, ἀλλὰ τοῖς φύλαξι τοῖς ἐπικειμένοις ἢ ἐπιτρώσκοντο ἢ ἐφονεύοντο. Σύμβολα δὲ ἢ μάλα μεγάλα κατελιπον ἀνδρίας ἀκαταγωνίστ. Οἱ τε γὰρ τοῖς χάραξι τὰς χεῖρας ἐπιθέντες, πρὶν αὐτὰς ἀνακοπῆναι, μηδαμῶς ὑπεχώρουν, ἢ οἱ πεσόντες οἱ μὲν εἰς τὰ πίσω ἐπὶ νώτων ἢ ὑπτιοι, οἱ δὲ εἰς τὰ μπροσθῶν ἐπὶ τῶν ὤψεων ἔκειντο ἢ πρηνεῖς, ὡς ἀπὸ τῷ σκοπευμένῳ ὅδε θνήσκοντες ἐκνευκέαι. Διὰ δὲ τῆς νυκτὸς ταύτης εἰς τὸ ἐπὶ τὴν ἑω, ἀθυμία πολλὴ κατέχευε τὸ στρατόπεδον θάτε τὴν ἀποτυχίαν, ἢ ὅτι οἱ μὲν περιήλθον ἢ ὠδύροντο ἐπὶ τοῖς τραύμασιν, οἱ δὲ ἐπὶ τῷ μόρῳ ἢ ταῖς πληγαῖς τῶν προσηκόντων ἀνωλοφύροντο, ἢ ἤχθοντο, καί τοι ἢ ἀξιοχρεώτατοι εἰς τὰ βίβ' τὴν τελευταίαν ἔλαβον ὡς τῇ δὲ τῇ ἐπιβολῇ. Τῇ δὲ ὑπεραίῳ ἢ τῇ ἐπίσθ' ἢ μέγεθος ἐπετίθει τῷ παθήματι ἢ τῶν σκυθῶν ἐπέλατις. καὶ τινες γὰρ ἐκ ὀλίγοι ἐξ αὐτῶν εἰς τὸ ἐπὶ τὸ στρατόπεδον κατέδραμον, ἢ τῶν ἀντεκδρομόντων ἐνίστ' ἡνδρατοδίσαντο. Ἐκ δὲ δὴ τέττε τόλμα ἢ θράσος ἐπήει τοῖς πολιορκισθεῖσι, δέει δὲ ἢ πτοία συνέχοντο εἰ κύκλῳ πιεζόμενοι, ἢ οἱ μὲν μετ' ὅπου ἐπιλύσεσθαι τῆς κυκλώσεως.

ως εἰς νῦν ἐμβαλλόμενοι κατέχαιρον ἢ κατετροφῶν, οἱ δὲ ἐν βραχὺ
 διόχου πεπολιορκήσεσθαι ὑπελογίζοιτο ἢ ἐχαλέπαιον. Πρὸ παν-
 τῶν δὲ αὐτὸς ἐλύπει ἢ ἡγῶ, ὅτι τῷ ναυτικῷ σολῶν ὑπεναντίω ταῖς
 κατὰ τὸν Ἰστρον νήσοις προσορμησάμενος, ἢ κἀνταῦθα σαλεύοντος,
 ἢ μηδεμίᾳ μηχανῇ ὠτεῦθω ἀποσπασθέντος, αἱ Γερμανικαὶ νῆες ἄ-
 νω πρὸς προσωκείλασαι τῇ χέρσῳ, αὐταὶ τε ἐκέκλιτο ἀνόνῃτως, ἢ αἱ
 κέρκυροι αἱ τὰ ἐπιτήδεια κομιζόμεναι, ἅμα ἀνήγοντο τῆς καθόδου, ἢ
 πλείους ὀπλῖται αὐτοῖσι τεταγμένοι τὴν φυλακὴν εἶχον. Καὶ τὰ ἀνα-
 γκαῖα δὴ τῷ ζεύγματι περιελθόντα, ὅψεποτε κατήγαντο εἰς τὸ στρα-
 τώπεδον. Καὶ μὴν ἢ τῷδε εἰς νῦν ἐπίοντι, ὡς λαβαντῶν παρὰ Σα-
 βῶ τῶν Σκυθῶν, τὴν παρακομιδὴν τῶν εἰς τροφὴν ἐπιτηδείων πάντες
 ἀνασαλῆναι, ἢ ἀναχαιτισθῆναι, ἢ τὰς νῆας ὑπὸ τῷ πολεμικῷ σολῶ
 ἀλῶναι ἢ λερπασθῆναι, ἢ στρατόπεδον ἀδελφάρρηκτως μεταπεσεῖν εἰς
 σπᾶνιν ἢ ἀπορίαν τῶν καθ' ἡμέραν, ὡς ταχὺ συσκευασάμενοι, πα-
 λιντρέπελον λαπεπεράκασι τὸν Σάβον. ἢ μικροῖς σάθμοις ὥχοντο
 ἀπιδόντες ἐπὶ τὸ ἐκράδινον. Κατὰ δὲ ταυτηνίην ἀπονέσειςιν τὸ ἄχθος
 ἀποκρῖνοντες, μέρος τι ἔφαυλον τῆς πολιορκητικῆς διασκευῆς, τὸ
 μὲν κατωρύξαντο, τὸ δὲ καταπεπόντισαι σὺν αὐταῖς ναυσὶ, τῆς δὲ ἀ-
 παλλαγῆς αἱ ἀγγελίαι πανταχόσε λαφοιτῶσαι, θυμηδίας ὡς ἐπίμ-
 πλυσαν τότε στρατεύματα ἢ τὰ πολίσματα τὰ Ὀθωμανικά. Με-
 τ' ἔτι πολλὰς δὲ ἡμέρας εἰς βέλγυραδα κατιόντες, ἔτι αὐχμῶτα κατε-
 λάβομεν. Καὶ οἱ μὲν στρατοὶ τῷ καθαρισμῷ ἢ τῇ οἰκοδομίᾳ ἐκ περι-
 τροπῆς ἀποσχολάζουσιν, ἡμεῖς δὲ τῶν πολλῶν πόνων μικρατὶς ὕφε-
 ρις ἐπεγένετο, ἢ τῆς ἐν αὐτῇ πεπαυμένοις ταραχῆς πάλιν, ὅσον γε
 ἐγὼ χωρεῖ, ὁμιλῶμεν Ἀθηνᾶ, ἢ τὸν νῦν αὖθις τῇ εἰθισμένῃ μελέτῃ ἢ
 ἀσχολίᾳ παραδεδώκαμεν, ἀθανάτοις εὐχόμενοι πᾶσι ἢ πάσαις, ὅ-
 πως ἂν τῆς λίσαν ἡμῖν ἐπεράσει ἢ θεσπεσίας κεφαλῆς ὡς τάχιστα ἀ-
 πολαύοιμεν, ἢ προσακήσεσθαι ταῖς μελιρρύτοις Φωναῖς ἀξιοίμεθα.
 Ἰακώβῳ τῷ Διδασκάλῳ

Ἀλλὰ τὴν σὴν μακρὰν σιωπὴν τὴν ἄχρι δεῦρο ἔτι ἂν ἔγωγε Πυθα-
 γόρεον φαίην. Ὅσῳ γὰρ ἐκείνης ἀποδίδει τῷ χρόνῳ, τόσῳ γε ἢ τῆς

ἀκριβείας ἀπολείπεται. Εἰς διδασκαλίαν γὰρ τοῖς παρ' αὐτῶν με-
 λετώμενοις ἑρμηνείαις μέλεσιν ἀνάμιλλον ἐλύετο ἢ τῶν Πυθαγορείαν σι-
 γῇ, ἢ πολλὴν ἐπέσυρε Φιληκοῖαν. Σὺ δὲ εὐδὲ ποθ' ὅσα νῦν ἂν ἐλοι-
 μην τῷ παρόντος βωμῷ τὴν πρὶν ἀφωνίαν τὴν ὄντως ἀτόπως περαιο-
 μένην. Καὶ εἴθε ἢ λελυμένη μὴ διατελείη, ἢ ἄλλως πως εὐμυσότε-
 ρον ἀπολήξαιτο. Οὗτοι γὰρ ἔτι κατήγορον, ἀλλ' ἐπαινέτην σε γε γε-
 νέσθαι ποτ' ἤλπιζον τῶν μαθητῶν. Ὅτι τοῖς καθηγηταῖς τοῖς γε ἀ-
 γαστοῖς ἢ τότε τὸ ἦθος ὁμολογεμένως ἔνεσιν, ὅπως τῶν ἀκρατῶν ἐ-
 φέλκωσι τὰς ψυχὰς, ἢ πρὸς τὸ πεπαιδευμένον αὐτὰς ἀνεπύγκωσι,
 ἢ τὴν ἀρίστην δάθεσιν τοῖς ὁμιληταῖς ἀναποτέξαι ἢ συντάξαι Φιλοσό-
 φοις ἤθεσιν. οἷός γε εἶναι προσήκει αὐτῶς, καθάπερ ἢ Ἡρακλῆος γαῖς
 ἀπὸ σωματικῶς ἀνημμέναις χρυσαῖς ἀλύτεσι πλῆθος ἀνθρώπων εὐφαι-
 λον ἀναδεδῆσθαι, ἢ ἀνηρτῆσθαι μυθεύεται, ἢ τὸς ὄρνιθας φασί
 τὸς ἐπικαθημένους τῷ μνήματι τῷ Ὀμήρῳ, ἢ τῇ δὲ τὰς νεοσσιας ἔ-
 χοντας, πολλῶν τῶν ἄλλων ἡδύτερον εἶσαι. ἢ ἐπὶ πᾶσιν ἢ δραστήριος
 δύναμις ὑπερισχύει ἢ μάλα, ἢ τῶν ὑποκαμῶων ἀποκρίνεται τὴν
 ἀντίαν ποιότητα, τὴν ἰδίαν ἀντεισάγει μορφήν. Οὐχὶ τοῖς εὐδμοῖς
 παρατιθέμενα τὰ ἄσπρα ἢ πολλὴν ἐκείθω εὐωδίαν ἀρύεται, ἢ εὐχί
 σκυτοτόμῳ ποτε Ζήνων παρακαθήμενος. ἢ τοῖς μαθηταῖς συνομιλῶν
 μετεῶν τῶν καλῶν φροντισμάτων ἢ ἀκρομάτων, ὡς διάδοχον τῆς
 σοφίας ἀπολιπεῖν; Ζήνων ἄρα, ἢ ἄλλος εἴχ' ἔχω ἐπιχειρίσασθαι, καὶ
 θέδοικα μὴ τάχα τῆς μνήμης σφαλοῖμην. Οὐ γὰρ ἔχω πόθω ἂν αὐ-
 τὴν ὠταῦθα κατὰ τὸ σφατόπεδον σεγᾶσαι. Ἀλλὰ δὴ ἢ αἱ Μῆσαι
 αἱ ὁμιλῆσαι, παρθῶναι μὲν ἢ σώφρονες, εἴ μὴν γε ἢ ἀγνοιοί. δαιμό-
 νιον τινα ἢ ὑπερφυῖν τρόπον ὥτως ἡμῶν ἔχουσαι τῷ τόπῳ. ἢ ταῦτα
 τοῖνυν ἐγκαλῶν, ἢ μὴ σεαυτὸν ὡς τῷ τοιούτῳ ἀνεπύγκλητον εἶναι ἢ ἀ-
 νεπίμωμον εὖ ἐπίστασο.

Παράρτημα.

Μὴ σεργε μόνῳ τῷ φιλαλήθῃ. εἰ γὰρ ἐπίπαν ἀγαθόν, ὡς οἷς ἐπαιν-
 θεῖ τὸ ἡδὺ ἢ χάριον, ἢ μάλιστα ὅπῃταν ἐφ' ἡμῶν ἂν εἴη ταῦτα κατα-
 σκυῖν ἢ προσαρμόσαι τῇ ἀληθείᾳ, ὡς ἀληθεύειν αἶμα ἢ τέρεν.

Τῷ αὐτῷ.

111 Οὐ μὲν ἔν τοις ἐμοῖς παισὶν ἐγκέκληκας, ταῦτ' εὖ μάλα με διώ-
 χληκε τὰς ἀκοὰς, ἢ τῇ ψυχῇ μηδὲ ἦτον ἠνεγκεν ἄλγος ἢ θόρυβον.
 Πῶς γὰρ ἂν ἐκ ἀγξίης με τὰ σπλάγχνα, εἰδὲ περιτρέψκω ἢ τῆς τοι-
 αύτης κατηγορίας πικρία, ὅπερ ἢ τὴν Πυθαγόρην, ἣν σὺ μὲν φῆς
 σιωπῇ, ἐγὼ δὲ θεομητίαν ἀποκαλῶ, ἢ καλῶς ἀπήσθησε πυνταέ-
 τηρος χρόνος; Σὺ δὲ τὴν φαντασίαν ἐτι ἀσκήεις, εἰ δὲ ἢ φράζειν αἰ-
 ρῇ, ἀλλ' εἰ φράζεις τὰ πρὸς θυμόν. Οὐ γὰρ τοι ἐκ, ὦ γὰρ, τὸ
 σιγαῖν μόνον, ἀλλὰ ἢ τὸ μεγαλοφωνεῖν ἐστ' ὅπερ παντὸς ἐστὶ ἢ τιμᾶ-
 ται. ἢ καταδάσθοντας ἐν αἰ φωναὶ ἐξανίσταται, ἢ εἰς ἐργολαβείας ἀ-
 ποτρέφουσιν. ἀτὰρ ἀνθρώποις ἡδῆαι, ἢ φίλοι, ἢ ξυνήθεις εἰσὶν αἱ
 κραυγαὶ τῶν ἀλεκτόρων. αἱ ὀξῆαι ἢ νύκτιοι, ἢ ἐκ τέτων οἱ μεγάλας
 φωνῶντες μᾶλλον ἐπιζητῶνται, ἢ προσηνέστερον οἰκνεῖσι, ἢ ἀνανήψαν-
 τες δὲ εὐθὺς ἐπαινῶμεν αὐτὰς, ἢ πρὶν ἔργων ἐπιλαβεσθαι, ἢ τῶν
 ποιμῶν αἱ ἐξηγριωμένα φωναὶ, ἐπειδὴ τὰ ῥοσκήματα παρακαλεῖσιν
 εἰς τὰς ἀγέλας, σωτήριαι γίνονται, καὶ μὴ τὸ εὐρυθμόν ἀποσώζωσι
 ἢ εἰς ἀκλύστες ἢ εὐδίεες λιμένας αἱ νῆες ἄγονται τοῖς μεγαλοφώνοις
 ἐγκελεύσασιν τῶν ἐχόντων τὰς οἶακας. Καὶ τί δὲι μηκύναι τὸν λόγον,
 τὰ ῥέτοις ἀδελφὰ καθ' ἕκαστον ἐπιδραμύντας ἢ μήτοι γε διὰ τὸ πλῆ-
 θος τῷ ὄφει τῆς ἐπιστολῆς ἐμφιλοχωρήσαντα; ὥς συνελόντι φάναι,
 ταυτὶ τὰ δύο νοῶς ἐσὶν ἀχλὺς, ζόφον τοῖς κεχηρημένοις ἐμποιῶσα. τὰ
 ποῖα; Τότε σιωπᾶν, ὅποτε δεοὶ λαλεῖν, ἢ τὸ λαλεῖν αὐτὸ πάλιν ὅπο-
 τε δεοὶ σιωπᾶν. ἢ ἡμᾶς ἐν μεγάλως βλάβῃ ἢ λυμαινεται, τὸ μὲν
 δι' ὑπερβολὴν, τὸ δὲ κατ' ἑλλειψιν τῆς μετρίας, ἢ ἀμφοτέρωθεν εὐ-
 θεὸς ἐκτρέποντα, ἢ παραφέροντα τὸν λόγον, ὃν ἡμῖν ἐπικέεσσαν ἢ
 ὀρθώτατον ἔδωκεν ἢ ὠτελέχεια. Οὐ γὰρ τὸ μήκος τῶν λέξεων, εἰ δ'
 ἢ βραχυτέρες, μήτε τὸ μέγεθος τῆς φωνῆς, μήτε τὸ ταπεινόν, ὁπηνικα
 διδάσκωμεν, ἢ δημηγοροῦμεν ἀφ' ἑαυτῶν ἀρέσκει, ἢ ἐγκωμιάζεται,
 ἀλλ' ὅποτε δὴ τῇ χρείᾳ τῶν πραγμάτων ἐπιμετροῖτο ἢ τῶν λόγων
 εἴτε φειδῶ, εἴτ' ἐν ἀφθονίᾳ, ἢ ἢ τῆς φωνῆς εἴτε εὐτέλεια, εἴτ' ἐν ὑ-
 ψηλότητι, τότε συμμέτρως ἔχειν ὁμολογεῖται. Ὅταν δὲ τῆς ὑποθέσε-

ως καλοπιν ἢ λέξις ἀπολιμπανῆται, ἢ ἡ φωνὴ ἢ παρελειομένη, τῷ δέ-
 οτος ἀτοτυγχάνει, ἢ ἀφαρτάνει. Διάτοι ταῦτα ἢ τῆς προφο-
 ρᾶς ἐκ ἐξαρχῆς, ἢ ὑπόκρισις συναντιλαμβάνεται, ἢ ὄγκον ἔτ. προ-
 σίθῃσι, ἢ ἰσχύον τοῦ λεγομένου χερνομία τις ἐμφερῆς, ἢ λαλῶσι
 δὴ ἢ χεῖρες τῆς φωνῆς ἐπαυδῆς, ἢ μὴ ἐξικομένης, ὅπως ἂν, οἷς ἂν
 σχοίη βοηθήμασι, γένοιτο ὡς ὁ λόγος. ἀμέλει πολλάκις συμβαί-
 νει δὲ βραχέων ἀδόλεσχῆν, ἢ ὡς μακροτέροις εἰσὶν εἰ νοσῶσιν ἀσά-
 φειαν. Ἐνθενδε πρὸς Ὅμηρον τὸν τηλικαῦτα ἢ τοσαῦτα μέτρῳ συ-
 νέραντα, βαττολογίας ἢ λῆσχης γραφὴν ἔφυγον Ἀρίσταρχος, εἰ ἢ πο-
 νημάτιόν τι συμφύρας ὀλιγόσιχον. Καὶ γὰρ ὡς σπάνει λέγεων Ἀρι-
 σάρχῳ μὴ ἐπιπολάζει τὸ περιττὸν ἢ ἀχρεῖον, τῷ δὲ Ὅμηρῳ ποιήμα-
 τος μηδέσι κόρας ἐπῆλθε, μηδέ ποτε, ἐμφερῶς δὴ πρὸς τοῖς πράγμασι ἢ
 καταλλήλως ἐχέτης τῆς ἐπεξεργασίας ἐκείνῳ. Καὶ βραχυεπὴς ὅν Ὀ-
 μηρος ὡς ἀφθονίῃ τοσαύτῃ, ὡς ὡς σπανιότητι ῥημάτων ἀδόλεσχῆς Ἀ-
 ρίσταρχος. Σιωπὴ τοίνυν ἢ ὡς ἐκ ἰδίοις καιροῖς λύπην ἢ ἀνίαν ἡμῶν ἐ-
 ναπέταξε, ἢ φωνῶμεν ὅτε δὲ φωνῆς ἢ ἐκ ἡσακχόμεθα. Σὺ δὲ καὶ
 σιωπῶν εἰσηκῶσθαι χρήσεις ἢ παρὰ παίδων τῶν ἐκ ὠδοῦ ἐχόντων
 φιληκοῖαν. Ἐὰν δὲ τοῖς ὑπ' ἐμῶ λεγομένοις ἀντείπῃς, ἢ σιωπὴν αἰ-
 ρῆς, ἢ τὴν ταύτη παραπλήσιον ἰσχυροφωνίαν, ὡς ὡς εἶναι ψυχῆς
 ἡρεμῆς τεκμήριον. Καὶ ὅτι λόγους μετεγνώκαμεν ὅς ἄνευ λογισμῶν
 ἔφθιμεν φράσαντες. Σιγῆς δ' ἐκ ἔσιν ὅτε ἐπεγένετο μεταμέλεια,
 ἢ ὡς αἱ κραυγαὶ θυμῷ τυγχάνουσι κυήματα, μᾶλλον δὲ ἀμβλύμα-
 τα τῷ τὸ γαληνὸν ἢ αἰθερίον τῆς ψυχῆς συνταράττοντος. Ἀλλ' ἐγὼ
 ἢ τὸν θυμὸν ἐπαίεσω σοὶ καὶ γονὰς αὐτῷ τὴν καλὴν ἀμιλλαν καὶ
 τὸν ἀληθῆ ζῆλον ἀποδείξω σοι, οἷς τὰ μεγάλα ἢ ἀξιαφύγητα κα-
 τορθῆται τῶν γιγνομένων. Ἐπάξομαι δὲ τῷ λόγῳ μάρτυρας Μωϋσῆν
 Ἰεδαίους ἐποργιζόμενον, ἢ Σαραῆλον. Ἠλῆ τε ἐπιτιμῶντα, ἢ Σα-
 ῖλῳ βαρέως ἐπιπλήττοντα, ἢ Δαβίδην ἐλέγχοντα τῇ παραβολῇ Νά-
 θαν. Ἰα δὲ τῷ ὡς μέσῳ παρῶ, ἢ τῶν ἑπτὰ ἐνίς εἰς μέσον προά-
 ξομαι. Τὸν ζηλωτὴν Ἠλίαν ἐμύνησαι Ἀχάδῳ ἢ Ἰεζαβέλῃ δια-
 πελῶντα ἀπώλειαν, ἢ τὸν μεγαλοφωνώτατον Ἠσαΐαν, ὅπως Ἐζεκία,

ἢ Μανασσὴ πρὸς ὀργὴν ὠμίληκε, ἢ τὸν Ἰερεμίαν, ὅποτε Ὡσηὲ παρ-
 ῥησιαίτατα κατεβόα, ἢ κατεθρήνη τὴν ἑκπτώσιν, ἢ ἔθνεσ ὅλῃ τὴν
 εἰς Βαβυλῶνα μετοικεσίαν; Ἡ ἔκ αἵψα ἄρα τὰς κορυφαιοτάτας ἢ
 θεσπεσίας κεφαλὰς τὰς ὕμνοις ἀννάοις ἡμῶν ἐπικεκκοσμημένας, τὰς
 τὴν ὁρθόδεξον ἀγιστείαν μετὰ τὸν Δεσπότην εἰσηγησαμένας Πέτρον τε ἢ
 Παῦλον, ἢ τὸν σεβάσμιον μονοῦχ ἅπαντα θίασοι τῶν καθ' ἡμᾶς Ἱε-
 ραρχῶν, ὅπως τοῖς ἄνωθι Φυσίμασι τῆ περὶ καρδίαν ἀναπταμένη
 πυρὸς ὁ ζήλος ἐξέλαμψε, ἢ τοῖς ἀκτίνων βολαῖς κατηυγασθῆσαν ἄρ-
 κτοι ἢ μεσημβρία ἀνίσχων τε ἢ δύομενος ἥλιος; Ἀλλὰ τί ἡμῶν καὶ
 τοῖς θεστάτοις τέτοις ἀνδράσιν, οἷς ἢ ἐξ ὕψους ὦν ἐπίπνοια; μίμη-
 σιν ὡ καλὴ μικρὰν ἐκ μεγάλων παραδειγματίων ὁ λόγος ἐξάγειν ἐπα-
 γεται. Ἀλλάτοι ἢ τῆς ἀκαδημίας ὁ κτίσης τῶν ψυχῶν ἕτερόν θυ-
 μόν, ἕτε τὴν ὀργὴν, ἕτε τ' ἄλλα πρόρριζον ἀνασπᾶ παθήματα, ἀλ-
 λά μετεμφυτεύει γε ταῦτ' ἐκ τῆς ἀλογίας, ἢ μεταποιεῖ, ἢ τὸ τιθεσ-
 σέν αὐτοῖς ἐκ τῆς παιδείας ἐρανίζεται, ὥς περ' αἱ τῶν ἔτι πῃ τῶ λό-
 γῳ διατεθώτων, ὠραίων ἡμᾶς ἀπογεύσασθαι δυνηθῆναι καρπῶν,
 πολλῆς δὴ θω ἐκείθι ἀνισχύσεως γλυκύτητος. Καὶ γὰρ ὑπεκχωρεῖ τῇ
 ποιάδε κολαίει, ἢ μετασκευῇ τῆς σφῶν προτέρας ἀκρότητος, ἢ ἀ-
 γριότητος, ὅσα ἢ τῶν ἀχλάδων ὑπερτερῇ τὰ κηπέα μήλα, οἱ γὲν ἐρ-
 γασίμων, ἢ θεραπείαν προσηκτισάμενα, πολλῶ ῥαστέρως ἡμῶν ἐ-
 ναπεργάζεται χυμός. Μὴ τοίνυν ἐπαινέει τὴν ἀφωνίαν, εἰ τὸς Ἰχθύ-
 ος ἐγκωμιάζωσι, μήτε μεγαλοφωνίας ἕς' ἂν δεήτη, παντελῶς ἀπό-
 γχε. Καλοφωνία γὰρ ἔσαι σοι τῆτο. Καὶ θυμῷ δὲ χρῶ, ἢ ὀργῇ ἐ-
 νίοτε τῷ δέοντι. Τὸ μὲν γὰρ φιλεπιτιμητὴν εἶναι. βαρὺ, ἢ παρὰ πᾶν
 ἀχληρόν. Τὸ δ' ἐπιτιμητικόν, ἢ τὸ ἐπιπληκτικόν, ἢ εἴποτε καιρὸς
 εἰς τῆτ' ἔγοι, ὁ τῇ ἀνάγκῃ νύτλων ἡμᾶς, ἢ τὸ ἐπιλύγδην ἐπιρράπι-
 τικόν, ἔτι πολλὰς γε παρέχει τὰς χρέας ἢ ὡ ναυσί, ἢ ὡ ποιμένας,
 ἢ ὡ φροντισηρίοις αὐτοῖς. Ἐρῶσο

Ἰδιόχειρον.

Μὴ μῶμαι, ἀλλὰ μίμαι, ἢ ἅπερ ἐμὲ λαβὼν ἔχεις, ταῦτα τοῖς ἐ-
 μοῖς ἀπότισον, ἢ μετὰ τόκῳ, ἢ ὅσῳ γε πλείονος τοσούτῳ μᾶλλον

ἵτι ἀρεσθυσόμεθα, καλῶς ἐπίστασθαι. Εἰ δὲ παρὰ σὲ φοιτᾷ, ἢ ἀ-
παντᾷ παρ' ἐμῶν τὰ ἐπιτηρήματα, προσέσαι σοί ποτε ἂν σοι γυμνασί-
ῃ ἐπιμελὲς ἢ τῶν φιλτάτων ἐπίδοσις, ἢ τῶν πόνων τὰ πείχοντα μηδὲν ἐ-
λάττω.

Κύρ Σπαντωνῆ τῷ Προτεχνίκῳ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας.

13

Εἰ ἢ ἡθός, ἢ τρόπον ἔδω ἔλαττον, ἢ θεωρίαν φιλόσοφον ἀνδρὶ κα-
λῶς πεπαιδευμένῳ παραμυθιτικὴν ἐπιστέλλοντας, εὖ ἐπίσταμαι
μηδὲ τὴν ἀγαν δεινὴν γράφειν εἰδόναι τὰ ἐκόντα ἢ δέοντα, ἀλλ' ὅτι ἐ-
καρτερίαν ἐξαπθωνῶσαν ἀκέσασθαι, ἔδῃ σερρότητος ἐπικαμπτομένης
ἀναδρομὴν αἰεῖναι περιποιῆσαι, Φίλιον δὲ τινὰ μᾶλλον, ἢ ἔθιμον ὁ-
φιλήν ἀποδίδωμι. Εἰ δὲ τὸ αὐτὸ ἢ ἀπορον. Συλᾷ γάρ ται, ἢ πα-
ρασύρη τὸ τῆς γνώμης ἀμαχον τῷ ἀδοκίμῳ ἢ ἀθρόῳ προτρέχον τὴν
φρόνησιν τὸ τῆς λύπης ὑπερβάλλον, ἢ ἔτι ἀπὸ τῆς παιδείας ἐπιτέ-
χισμα ἢ ἔρως πρεσβύτου, ἢ ταῦτα κατὰ πρώτην ἐπιβολὴν ἐξηρι-
φός, προπαρασσητὴν ἀκροπολεῖ τῆς ψυχῆς, ἢ ἐγκρατὴς ὥδον γί-
γνεται, ἢ ὅ, τι μὴ ὡς αὐτῇ εὐχέρειον, μηδὲ εὐάλωτον, ἢ τὸτο γε
πάν εὐθιῶς ἀναρπάζεται, ἢ πυρπολεῖται τῇ βίᾳ τῆς ἐφύσεως, ἀλλὰ
ἢ ἢν ἂν ἔτι ἀρχαία γυμνασία ἢ ἀσκήσεις ἀπαθείας ἀντιπροσμενὴ μά-
χιμον παρασκευὴν ἔτυχεν χορηγήσασα, ἢ ταύτην ἀνὰ κράτος σκυλεύει
ἢ λαφύρει, πρὶν γε τὸν ἔφορον, ἢ φύλακα λόγον αὐτῇ εὐχερίσαι
σθαι, ἢ εἰς ἀμυναὴν ἐπαρθύντα εὐρώσως ἀντεκδραμεῖν εἰς ἀποτροπὴν
τῶ ἐπιόντος κακῶ, ἢ τό γε ἢ Σόλων ὁ γὰρ Ἀθηνας τοῖς νόμοις ἐπικο-
σμήσας ἔπαθον, ὅτινίκα ἂν ἐπὶ τῷ μέρει τῶ παιδὸς παρακρυσθῇ
ὑπ' Ἀναχάρσιος ὅπως ἤλπετο τῷ ἀξαπινέῳ μηνύματι, ἢ τῷ παθὲ ἢ
κίσα κατὰ φιλόσοφον ἐδαπτίσθη. Μάλιστα δὲ καθάπερ ὡς ἡμεῖς
ὑπεύχως ἐπιφοιτήσασα φήμη, ἢ τὰ σὰ γράμματα τὰ ὕπερον ἐμοὶ
κατὰ τὴν Ἀδριανέπολιν ἐπίδοθῶντα περὶ σῶ, ἢ τῆς λοιμῶν τελευτη-
σάσης σῆς κοινῶν διήγγελον, ὅτιτε τὴν τέως ζῶντα ἢ συμπευόν-
τας, μᾶλλον δὲ συμπεφυκότως ἢ πρὸς ἐτικώτας ἀνάγκη τις ἰσχυρὰ
ἢ ἀδιαφύκτος ἀνασπασσὶς ὑπάγει τῆς ἀλλήλων ἀποσάσαι συναφείας,
ἢ ἄλλη διοικισθῶντας μὲν τῆς τελευτῆς ἐπιστάσης ἀπορραγῆναι.

Χρόνιος γὰρ ὡς ὀδύνη καὶ θλίψις τριβὴ ἐλπίσι πρᾶϋνομένη, τὸ ἀλγὺν
 ὑποκορίζεται, καὶ τιθασσεύει, καὶ ὅσον γε τῆς ἐλπίδος ἀπορρέει, τσόνδε
 κατ' ἴσιν καὶ ὁμοίαν προσαγωγὴν τῆς αἰσθυσίας ἀναδίδωσι, καὶ ἀνασχοῖ-
 τε, ἀλλὰ παραιρεῖ γε τὴν αἴσθησιν, καὶ τὸ φλεγμαῖνον ἢ ζυγνῆται λεαι-
 νει καὶ περισέλλει. ὁπηνίκα δὲ τῷ ὀξεί καὶ τῷ ῥοθίῳ τὸ γυναιον καὶ ἀρρε-
 γές τῆς ψυχῆς προσπεσῶσα καταγίξει, καὶ κατασείει λύπης ὑπερβο-
 λή, τότε δὴ τότε εἰς γόνυ κάμπηται τὸ φρόνημα, καὶ σχετλίως ἐκνικᾶται
 τῇ πάλῃ, καὶ ὑποπίπτει τῇ περιπετείᾳ καὶ τῇ συμφορᾷ, καὶ χειρὸς ἀκ-
 μὴν ὠδεῖ τῆς ἐξανισώσεως, καὶ ἀνορθώσεως ἐπὶ τὸ πρότερον ὕψος, καὶ τὴν
 αὐτῆς ὠιδρυμένης ἔξεως κατ' ἀρχὰς βάσιν. Τὸ γὰρ ἄγαν βίαιον, ἀλ-
 γεινὸν εἰς ἀκρότητα, καὶ ὑπογίει καὶ μεγάλῃ γε διὰ τῆτο δέχεται βοηθή-
 ματος. καὶ ταῦτα δὲ καὶ σὺ παθὼν ἔκ ἀτοπον, ἔδ' αἰσχροῦ, ἔδ' ἀνεπιει-
 κές τι τῷ ἐπιτηδεύματι πάθος ὑπέδυσ. καὶ ἔτις δὲ τὴν συγγνώμη ταυ-
 τησὶ τῆς ἐπιηρείας ἐπιχειρεῖ μελίζαι καὶ κηλῆσαι, ἔκ ἂν ἔτος εἰς τὴν ἑ-
 νοικον ὑβρίζειν πελαθείη παιδείαν; Ἀλλ' ἔσω τῆς πρώτης ἐπιδρομῆς
 τῆς ἔτι τὰς πύλας τῆς ψυχῆς ἀνοιγνυμένας καὶ ἀπροφυλάκτους εὐρέ-
 σης, καὶ ἔσω καταδύσης ἄφνω, συλαὶ τὰ τοιαῦτα καὶ δαρπαγαί, καὶ
 ἀφεθήτω τῇ φύσει τὰ τῆς φύσεως πονηρέματα τὰ μὴ χειροῦθι, μὴ
 οὐδὲ χαλινῷ τῶ νοὸς ἀνεργόμενα, καὶ κολαζόμενα. Τὰ γὰρ ἄλματα καὶ
 τὰ ὀρμήματα τὰ πρῶτα τῆς ὥλης περιπαθείας ἔκ ἐφ' ἡμῶν εἰσιν.
 Ἀλλὰ νῦν δὲ ὅψις τὸ νῆφον αὐθις ἀνάλαβε, καὶ προῖσάσθω, ἥς ἀνέ-
 καθω ὡς τράπη φυλακῆς ἢ Ἀθηνᾶ σὺν τῇ ἀνδρείᾳ καὶ καρτερίᾳ, καὶ τῇ
 ἰσότητι καὶ ὁμαλότητι τῶ τρόπῳ, καὶ τῇ ἀνοχῇ καὶ τῇ μακροθυμίᾳ, καὶ
 τῇ μεγαλοψυχίᾳ, καὶ τῷ ἄλλῳ εἴφει, ᾧ δορυφορεμένη καὶ ῥαβδωχ-
 μὴ ψυχὴ πᾶσα σώφρων, παθῶν ἀσινῆς οἶδε δαγνέσθαι καὶ ἀνάλω-
 τος, βέλτιον δὲ εἰπεῖν τῷ τῆς προνοίας ἀκύμονι λιμῶι προσορμίσθητι
 τῆς κατὰ πάντων δηκῆσεως καὶ διοικῆσεως τὸ σύνολον, καὶ τὸ κρεῖττον αἰεί-
 τι βλεπέσεως ἡμῶν, εἰ δὲ βέλει καὶ τοῖς πόρρω προσερεῖσαι νομίμοις
 κῆται πύθης ὄρος, καὶ πέρας ἢ ἐκφορὰ, καὶ ἢ κηδεία, καὶ ἔτι δοτέον ἔτι
 τῇ συγγνώμῃ, καὶ τῷ ἔθει. Τὸ δ' ὑπερᾶλλον ἀντίσχει, καὶ ἀντιπίπτει τῷ
 θεῷ νεύματι, καὶ τὴν ἡμετέραν ἀδικεῖ, καὶ μονονέκ ἀθετεῖ θρησκείαν,

καθ' ἣν ὁ θάνατος εἰς τὸν ἀμείνω μετάστασις ἐστίν, ἀλλ' ὃς βίῃ τελευ-
 τή. ἢ ἀπαλλάττειν ἄρα τῶν ὧδε πολυσχιδῶν ἢ ἐπικήρων θορύβων
 αἱ ψυχαί, ἢ προσοκέλλεσσι τῇ ἀτελεσθῆτα γαλήνῃ, ἢ νηνεμία, καὶ
 ἀπολαύσει τῶν αἰδίων ἀγαθῶν, εἴαν γε καλῶς τοῖς Ἱεροῖς ἐφοδια-
 σθῆσαι βοηθήμασιν ὡτεῦθε μετηλλάχασι, ἢ ἀντιλήψεως ἔμποτε
 προσδέσιντο ὡφελῶνται μὴ ἀφ' ἡμῶν, ὡφελῶσι δὲ ἢ ἡμᾶς αὐταὶ ταῖς
 ὡτεύξεσι, ταῖς ἀποικομύταις προσομιλῆσαι, ἢ συνδιατῶμεναι ταῖς γε
 θιοτέραις. Ἐπειδὴ τοιγαρὺν ἡμῶν ἔμπροσθεν τὸ κέμνον ἀπασι χρεῶν
 ἀποτετίκασι μεταστᾶσαι, ἢ τῷ βίῃ τὸ εἰδὶον καλῶς ἐκμετρησάμεναι
 πρὸς αὐτῷ τῷ βραβείῳ γεγόνασι, μὴ χωρισμὸν ἀποδιδόμεθα, ἀλλὰ
 τὴν ἀγασαν ἐκείσε πορεύειν, ἐφ' ᾧ κοινῇ γινώμεθα, ἀρετῇ ἢ ἐπιεικείᾳ
 ἢ τοῖς ἄλλοις ἀθλήμασιν ἐξωμαλίσωμεν, τὴν δ' εἰς τὸ παρὸν ὑπάρ-
 χσαν ἀπυσίαν μετρίως ὡέγκωμεν. Τί γὰρ ἂν ὄφελος εἴη τοῖς μὴ
 φέρουσι ῥαδίως, πλὴν ὅτι ἢ φέρουσι ἢ ἀνιῶνται; Ἐπεὶ δὲ ἢ τῷ Ἱε-
 ρῷ γεραίρῃ σεμνολογήματι, ἀμιλλᾶσθαι σε χρὴ πρὸς τὴν καθ' ἡμᾶς
 θεσπεσίαν γυνάδα τὴν ἐν τοις τοῖς δυσπραγίαις τὸ δυσπαθὲς καὶ
 ἀτρεπτον περιδείξαντας. Δαδίδην οἶσθα τὸν Βασιλέα, τὸν Προφήτην,
 τὸν ἡγεμόνα τῆς μετανοίας. ἢ ἀπόχρη γὰρ εἰς ἔτος ἀντὶ πολλῶν,
 ὡς ὀπηνίκα τὴν τελευτὴν ἔλαβε τὸ παιδὸς, τὸ ῥάκος ἀπέθετο, ἢ τὴν
 σποδὸν ἀπετίναξε, ἢ τὴν βασίλειον ἡμφίεσαι, ἢ τροφῆς ἠΐσατο, ἢ
 πρὸ τέτων ἀπάντων ὕμνος χαρησθεὶς ἦσε τῷ κρείττονι. εἶδὲ ἢ τῶν ἑ-
 ξῶθεν λόγων βραχύ τι ἐπιφαινόμεθα. Τὰς μεμυθευμένας εἰς δώ-
 δρα, ἔτι ἢ πηγὰς ἐταιριώσεις, ἢ ἔτι ἀναίσθητον, ἢ ἀλογον εἰς θνη-
 τῶν παραμύθιον μέμνησο συμπεπλάσθαι. ἢ μὴν ἢ εἰς λύπης ἀνε-
 σιν ἢ ἀποχὴν ὀδύνης οἰονεὶ μεθόδους τινὰς θείας δυνάμει τερατεύονται
 Ποιηταὶ δημιουργηθῆναι τὰς τοιαύτας μεταβολάς. Καὶ ταῦτα μὴ
 ἀσμύτως ὑπ' ἐμῶ παραδέχεσθαι. Αὐτὸς δὲ τῇ ὁμοίᾳ μελέτῃ, ἢ περαι-
 τέρω προῖθι σεαυτῷ παραψυχὴν εὕρισκόμενος, ἢ εἰς μήκισον ἐπίζηθι.

Παύλῳ τῷ Φιλεταίρῳ.

Τιμητικὴ τῶν πραγμάτων ἡ εἰρησισ. Τῶν γὰρ παρόντων εὐκατα-
 φρόνητος ἢ ἀπόλαυσις. ἢ πᾶν ὅ, τι μεγίστιμον, παρὰ μηδὲν ὑπὸ κόσ-

ρε τιθέμεθα. ἢ περὶ τὴν δὴ, ὡς θεσπεσία ἢ ἡδυτάτη κεφαλὴ, τὴν
 πεπόνθαμεν αὐτὸ, ἢ ὠταῦθα πῶς τῆς σῆς ὁμιλίας μηδὲν περιτετυ-
 χήκαμεν ἀνταλλάγματι, ἀλλ' ἐδὲ γέτοι παραμυθίῳ. Νῦν μὲν ἐν
 ἰνδάλλεται ταῖς ὕψεσιν ἢ τῷ σώματος ἀναδρομῇ ἢ εὐρυθμία, ἢ τῆς
 ὕψεως ἢ χάρις, ἢ ἡ Φαιδρότης, δὴ γε σεμνότητος πολλῆς ἀπολάμ-
 πσσα. Νῦν δὲ οἱ λόγοι ἐπηχῶσι ταῖς ἀκοαῖς, ἢ τερπύτης ἡμᾶς τῆς
 κατὰ φαντασίαν ἐκόντος, ὁπόσης τῇ σῇ ποτὲ ὠτρυνφῶντες παρυσία
 ἡδονῆς ἢ θυμηδίας ἀπηλαύομεν, καλῶς εὖ μάλα διεγνώκαμεν, καὶ
 ἀντὶ παντὸς προτιμῶμεν, ὧν ὑπὸ τῆς σῆς παρυσίας ἀγαθῶν ἐμφορέ-
 μων, τὰ νῦν ἐξερέμεθα. ἢ δὴ ἢ ἡ παρὰ τῆς σῆς γλώττης ὅσαι ἡ-
 μέραι τέως παρεδρεύουσιν ἡμῖν ἀποσάξουσα γλυκύτης, ἢ τῆνικαδὲ ὡς
 σπερὲν μεθύοντων ἀποδᾶσα τὴν αἴσθησιν, νῦν ἀναλαβῶσι τὸ νηφά-
 λισιν ἔπεισι, ἢ δὴ πάσης ἤκει τῆς ψυχῆς, ἢ ταυτηνὶ οἶονεὶ περιελά-
 σασα δεσμοῖς ἀλύτοις ὀπίσω πάλιν ἐφέλκεται. Ἀλλὰ ἢ τοῖς δε-
 σμοῖς ἄτε χρυστοῖς, ἢ τοῖς ποτὲ περὶ Ἡρακλέους μυθολογούμενοις αὐ-
 χέμεθα ἢ κομπάζομεν, ἢ μικρὸν ὅσον ἐπελευσόμενοι τὰ τῇ δε, τὰ
 ἢ ἡμᾶς ἀφαρπάσαντα, καὶ σὺ τῆς ἡδυτάτης ἀποσπάσαντα θεᾶς.
 ὅλην ῥυτῇρι πάλιν ἐπάνιμω, ἢ πάλιν ἐπὶ σὺ χωρῶμεν ὅλην ψυχῇ.

Τῷ αὐτῷ.

Ψυχῆς τὴν ἐκ σώματος ἀπαλλαγὴν χαλεπωτάτην εἶναι φασί, ἢ
 τοῖς γενομένοις ὅτι μάλιστα πικροτάτην, οἱ τὰ ἀφανῆ τῷ λόγῳ θη-
 ρῶνται. Ἐμοὶ δὲ ἔποτε περὶ τῆς θανοτάτης ἢ ἐπίπαν ἀφορέτῃ καὶ
 ἀπορρήτῃ δρασάσεως ἢ ἐρευνα ἢ ἡ ψῆφος ἐπιγραπείη, ἀνήκεσθαι ἐκεί-
 νην ἂν ἔποιμι, ἢ δυσχερεστάτην ἥτις τὴν ἐλκερυνεῖ ἢ καθαρεῖ φιλί-
 α, οἶονεὶ συμπνοία ἢ συμφύϊα τινὶ προσετηκότας, ἢ δὴ παιδὸς ἀλ-
 λήλοις συμμιγνύτας, δρασπᾶ ἢ διῶσι. ἢ τέττε δὴ πειραν ἔληφα
 λαμπροτάτην, ὁπηνίκα τῆς σῆς ὡς φιλότης συνυσίας ἢ ὁμιλίας ἀπε-
 κρινόμεθα ἢ ἀπηλλοτριζόμεθα, δὴ τὰς ἐπιπιπτέσας ἡμῖν ἀποδη-
 μίας, ἃς ἄκεσιν ἐπιτρέβει τῶν καθ' ἡμέραν ἐπιτηδίων ἢ χρεῖα. ὡς
 γὰρ ταῖς ἀποδιώσεσιν ἀναίσθητον δαμέναι τὸ σῶμα, ἢ τῆς ψυχικῆς
 ἀπεσίας ἀνεπαίσθητον, σεσηπότος δὲ, ἢ σκώληξι βρούοντες, ἢ θυ-

σώδες ἀπόζοντος, ἔδ' ἂν γε οἶμαι τὴν ψυχὴν ἐπιστραφῆναι πάντοτε, ἡμῖν δὲ τῆς θεᾶς τε καὶ λόγων ἀπαλλαγεῖσι τῶν σῶν, παρὰδόξον συμβαίνει τι καὶ ἀμύθητον, καὶ ζῶμεν γὰρ καὶ γεθνήκαμεν. Τὴν γὰρ Φυτικήν καὶ ζωτικήν, καὶ ἡ συσσιχαζόμεθα ψυχῇ καὶ ταύτην ἔχομεν, ἀλλὰ σὺ τῆς πλατωνικῆς ἐκείνης ψυχῆς τῆς λαχέσης τὰς ἡμετέρας οἴκας, καὶ τῷ ἐπικλήρῳ καὶ πάντῃ χημαζομένῳ τῷ δε πελάγει τῷ εἶναι, τὴν δὲ ὀλίγη κατὰδυσσομένην ὀλκάδα κυβερνήσεως σερίμεθα, σερίμεθα δὲ καὶ πάσης ἄλλης ἐλπίδος, ὅτι καὶ πηδαλιῶχος σὺ ἡμῖν, καὶ ἀγκυρα σὺ καὶ εἴτε τοῖς ὧν πελάγεσι ναυαγῶσι σωτηρίας εἶναι δοκεῖ παρὰίτιον. Σὺ τοίνυν ἀνηρέτημεθα, καὶ σὺ τῷ πόθῳ θαλπόμεθα, καὶ σὺ πάρεσο πάλιν, τὰ θυμῆρα, καὶ τερπνα δωρέμενος.

Τῷ Παναγιωτ. καὶ Οἰκονομικῷ Πατριάρχῃ κυρίῳ Καλλινίκῳ

76

ΚΑΤΑΠΕΦΕΥΓΩ ὡς ἐμὲ Κλήμης ὁ ἱερώτατος Ἰωαννίνων ἱεράρχης, ὠφελείας ἡσινοῦν ἐπαυρισκόμενος, ὅπως τὰς ξυνυφανθείσας κατ' αὐτῷ συκοφαντίας τῶν ἐγχωρίων ἔχη διαδραῖναι. Οὐ μικρὰ δὲ, ἔδ' ὀλίγα περὶ δοροδοκίας, καὶ ὡς τοῖς ὧν τῇ πόλει δυνατοῖς ὠμικηκῶς, καὶ τὰς γνώμας ξυνθέμενος ἀργυρολογεῖ καὶ αὐτὸς καὶ ἀδικεῖ τὰς πολλὰς, καὶ τὸ χωρικὸν ἅπαν τῶν εὐσεβῶν ἐκείνων ἔμειον, ἔδ' ἐσυμπαθέσερον. Ἀλλ' αὐταὶ μὲν ἴσως εἰσὶ βλασφημίαι καὶ κατηγορίαι τινῶν ὑπ' ἀτεχθείας χαλεπὴν κατ' ἐκείνους τραγωδίαν ῥαψωδῆσαι κατεπειγομένων. Εἴτε μὲν ταῦτα αὐτῷ δημάρτηται τῆς εὐθείας ἀνθρωπίνως ἀποτετραμμένῳ, εἴτε καὶ μὴ, ἀλλά γε σὺ τὰς ὑπεργμένας ἐκ πολλῶν πρὸς ἡμᾶς οἰκειότητα, καὶ εὖνοαν, καὶ φιλανθρωπίαν, καὶ φιλοφροσύνην, καὶ ὑπὲρ ταῦτα τὸν φίλον εἶναι γινώσκεισθαι καὶ θρυλλῆσθαι αὐτὸν, ἔπειθον εὐθέως ἵεναι παρὰ τὴν ἡμετέραν σέβασμιότητα, ὡς παρ' αὐτῆς ἂν ἐπιτεύξεσθαι βοηθείας, ὅση δυνατὴ. καὶ γὰρ τοι καὶ δύναται συνεπιλαβέσθαι αὐτῷ, καὶ συνανταγωνιῆσθαι τῆς τῶν ἀγιστευόντων προασπίσεως πάντως εἴη ἂν τῆς ἀνηκέστης τὴν ἐξ' ὕψους ὑπερανέστηκῃ, καὶ αὐτὰς ἐξαορτᾶν ἐληχῆσαν, καὶ τόγε μὲν ἐπωφελὲς ἔτω τοι ἔχει θεία περαιέμενον εὐμενεία καὶ συμπαθεία. Ἐκῆνο δὲ καὶ πάνυ ἐπαίναγκες, ὅτι ταῖς σῶν αἰωρεῖσθαι χερσὶ περιπυθόμενοι οἱ κατασάντες

ἐπ' αὐτόν, ἢ παύσονται τέντεῦθω τῆς καταδρομῆς, ἢ τὴν πρόσθω ἀ-
νήσχσιν ὠμότητα, ἢ μαλακισθώτες δὲ εἰς τὰς δικαίας τραπήσανται
συνθήκας. τῇ γέ δ' ἐν εἰς ἐμὲ καταφυγῇ, τῇ τε πρὸς αὐτὴν ἐμῇ ἀξιώσει
ἢ ἰκετεία συγκατανεύσσει ἢ ὑμετέρᾳ σεβασμιότης, ἀσμένως αὐτὸν
ἀποδεξαμένη, ἢ θεραπεύσάτω, ἢ σωσάτω, ἢ πάλιν εἰς τὰ σφετε-
ρα ἦθ' ἢ μετὰ θυμηδίας ἀποσειλάτω. Ἀνδρονίκω.

Εὐκαλεῖς ἔμοιγε ὦ πολλῶν ἀγαθῶν, ὅτι δὴ τῶν σοι πεπραγμένων
πικρότερον ἐφάπτομαι. ἢ ὁλίσυρω τὰ πολλὰ, ἢ ἐκ αὐτῶν ἕξαρνόν με
γνήσεσθαι τῶν λεγομένων, χαλεπὸν ὁλίσυρμα τὸν ἔλεγχον. Καὶ γὰρ
δεδηλωσθαί σοι φῆς τὰ ῥηθέντα μοι ἐχ' ἡττον ἀπὸ γλώττης, ἢ γραμ-
μάτων παρὰ τῶν σοί τε καὶ μοι πισοτάτων. τοσούτον δέ τοι τὸ ἀποφᾶ-
ναι τοιούτον τι, ἢ συγκρῦψαι δέω, ὥς ταῦτα ὁλίσυρμα αὐτὸς ὁμολο-
γῶ διηγῆσασθαι. ἢ τῆς σῆς ἐπιδόσεως πολὺν καὶ πεποιηκῶς λόγον
ἐπειδὴ ἐ μόνον αὐτὴν ὁλως παρημελήσθαι, ἢ ὡ μὴδὲ τεθεῖσθαι με-
μαίθηκα, ἀλλὰ ἢ εἰς τὰναντία πάντως τραπήναι ἢ ἀφηνιάται, ἀρε-
τῆς γεγονότα δραπέτην, ἢ ἔτι φθόροις ἀνδράσιν, οἱ τὴν σφῶν ψυχὴν
ἀποκιδισήσαντες, τῇδ' ἀλλοτρίᾳ πάσαις ἐπηρεαίαις ὠεδρεύοντες, ὑπο-
ρύττειν αὐτὴν ἐπείχονται, ἢ ἐκπολιόρχῃσι δὲ δεινῶς τῆς ψυχῆς τὴν ἀ-
κρόπολιν κύκλῳ περικαθήμενοι, συνόντα σε, ἢ συνομιλῶντα ἀπῶ-
σας, ἐ μετρίως ἡχθέσθην. Ταῦτα μὲν τὴν ψυχὴν κατέδηξε, ταῦτα
τὴν γλῶτταν ἐπαίρειν ἠνάγκασε. Καὶ ὥσπερ ἀληθῶς ἐρεῖς τῶν ἀμ-
φοῖν ἡμῖν γνησιωτάτων ἢ εὐνυσάτων τὰ ὦτα μυρίων ὀλοφυσμῶν ἐμ-
πέπληκα. Τί δὴ ταῦτ' ἐξ ὑπογείας πέπονθον ὁ ἡμέτερος Ἀνδρονίκος;
πάθων εἰς τὴν νῦν μεταπεποίηται μορφὴν; Καὶ οἷα Πρωτεὺς ἄλλος τὴν
ποικίλῃν ἐξαλλόμενος ἰδέαν, μηδεμίαν ἀβελτηρίας ὑπερβολὴν ἀπέλι-
πον ἀπρακτον; Τοιαύδε γὰρ περὶ σὲ δίδασσι ἢ φίλοι ἢ δυσμενεύοντες,
ὅτι ἀμα μὲν ἔω προσαναλίσκεται σοι τὸ πολὺ τῆς σπυδῆς, τὴν κόμην
εὐθετῶντι, ἢ τὰς παρειὰς ἀλλοτρίοις καλλωπίζοντι χρώμασι, καὶ
μυρίοις σοι πόνοις ὁ περὶ τὴν ἐσθῆτα κόσμος. Εἴτα μετὰ τῶν ἐρα-
σμῖωτάτων σοι κολάκων ἀνθοσμίσῃ ἢ καρυκευμάτων ἐμφορηθεῖς, χρυ-
σοχαλίνοις ἐποχέμεθ' ὅς κέλησι, ἢ τὲς κυνηγετικὰς ἐφελκόμενος κύνας,

ἄνω ἢ κατω περιστρέφεις τὰς προαυλίας ὕλας, ἢ παλιν ἐπὶ φιλο-
τησίᾳς τραπέντι, τοῖς ἀρίστοις σοὶ τὰ δεῖπνα προσίθεται, ἢ νυκτὸς
ὅλης ἡδοναῖς ἀκολάστοις ἢ ὀρεξέσιν ἀκορέστοις ἐγκαλινδόμενοις, κώτυ-
οι πέρας ἔχεις τὴν μέθην. Ταῦτ' ἐν ἀκροώμενος, σοί τε ἢ τοῖς σὲ
φιλεῖσι συναχθῆναι, ἀντὶ τῆς πρὶν γυνάδα βλάβη τινα γεγενῆσθαι,
ἢ θηλυδρίαν περιπυθόμενος. Βαβαὶ ποὶ διαπέφευγαν ἢ πρὶν Ἀθηνᾶ
Ἀφροδίτη, ἢ Ἐρωτι ἢ Ἀδωνιδί συνῆναι μηδαμῶς ὑποσησαμένη;
ποῖ διέδρασαν αἱ συνήθεις πάλαι μῦσαι, ἵνα νῦν ὁμοροφίᾳ σοὶ βᾶκχε τὴν
μέθην, ἢ τὰς ἐμέτους φέρειν ἔδυνάμηναι; ποῖ δὲ αἱ χάριτες, μαυνᾶ-
σι ἢ ἐριννύσι συνοικεῖν ἔκ εἰδῆαι; Καὶ ταῦτα μὲν ἡ Φήμη διαγγέλλε-
σα, Φεῦ, ὅσον ἡμᾶς ἐλύπησεν, ἃ δὲ ἢ κατὰ νῦν ἀναπολῆμιν, καὶ
ταῦτ' ἐδὼν ἡτλον ἠνίασε τὰς εὐνοῦντας. Τῆς γὰρ πατρίδος πλῆτε παν-
τὸς ἀπερρύηκός, διαδέξεται σε νεσῆντα ἢ κεκυφότα ἢ ὠχροτάτη
κωμία, ἢ τὰς ἀρχὰς ἀμηνγέπως σε περικαλύψασα ῥάκεσι πιναροῖς,
μελ' ἔτι πολὺ ἐνδισαμένη γελοῖον ἅμα τοῖς συγῆσι περιδείζεται ἢ ἀθλι-
ον. Μὴ τοίνυν ὧ καλὲ τοῖς τὰ τοιαῦτα κατηγορεῖσι ἢ ἀναπτύσσῃ σοι
τῷ ὑφ' ἡδονῆς εὖ μάλα τυφλώτῳ, ἔτι δικαίαν ἔτι ἀξίαν ἐπίτρεψε
μορφὴν, ἀλλὰ σεαυτὸν ἢ ἡμᾶς ἐπαιδόμενος ἐπὶ τὸν πρότερον ἐπάνι-
θι τρέπεν, ὅπως ἀρετῇ ἢ σεαυτῷ, ἢ ἡμῖν ἀποζήσει λαμπρῶς
μᾶλλον δὲ τῷ δεδημιουργηκότι Θεῷ τὴν τε πρόσκαιρον, ἢ τὴν ἀθά-
νατον ἔπειτα ζωὴν.

Τῷ μεγάλῳ Σκευοφύλακι κύρ Μπαλασίῳ.

18

Τῇ δὲ ἀπυρεν ἔφεσιν τῆς ὑμετέρας ὁμιλίας τῆς ἐμοὶ ἀντὶ πολ-
λῶν αἰετῶν τιμωμένης, ἥτις, ὅποτε δὴ εἰς τὸν ἐμὸν οἶκον ἀφίγμην, ἐνέ-
σακτο, ἢ προτπεφύκει με τῇ ψυχῇ, ἔτι μετρίως ἐκόλασε, ἢ κατε-
πραῦνεν ἢ τῶν ὑμετέρων γραμμάτων ἡδίστης ἢ ὡς ἀληθῶς ὠτετυ-
χηκότι αὐτοῖς, ὁμιλεῖν ἐφάνη μοι ἢ ὑμετέρᾳ Λογιότητι, ἢ δῆτα ἢ
τοῖς γραφόμενοις ἐπλάκην εὖ μάλα, ἢ νῦν μὲν τῶν χαρακτήρων
ὡς περ εἰκότος ἀκριβῆς ἡδέως ἀπολέλαυκα, εἶθε δὲ δῶν Θεός ἢ τῆς
περιποθήτης μοι ἐπόψεως αὐτοῖς ἐμφορηθῆναι με. Τῆς δὲ περὶ αὐ-
τὴν μικρᾶς με φιλοφροσύνης χάριτας ἀφθόνως εἶδῃα ἢ αὐθις τῆς

ἡμετέρῃ τρέπε τὸ κόσμιον ἢ τὸ σεμνὸν τῷ ἥθους καλῶς ἐπεδείξατο ἢ
 ὑμετέρα τιμότης. ἢ γὰρ ἢ τὰ εὐτελῆ τῶν δώρων εἰγνώμονος ἀπο-
 δοχῆς τυχόντα, εὐμεγεθεῖν ἠώθω. Ἀδικεῖ δὲ ὁμῶς τὸ εἰλικρινές τῆς
 ἐμῆς διαθέσεως, ἥ ποτ' ἂν δωρεᾶς ὥπιον οἰηθῆναι με τὴν ὑμετέραν εὐ-
 ναιαν ὑπέληφε. Οὐχ ἔτι γὰρ ἂν μανείην ἐγὼ, εἴδ' ἐπαρνευθεῖν.
 ὥς τοσούτῳ διαλείμματι τῆς περὶ αὐτὴν ὁρθῆς ὑπολήψεως ἀφαιρέ-
 τῆν με. ἀλλὰ τὴν ὑπὲρ αὐτῆς ἐμὲ πρόνοιαν, ἔπει τῇ προαιρέσει προ-
 σῆε κατάλληλος ἰσχύς, ἀνίγματι τοιῷδε δεδηλωτῆσαι προελόμεν.
 Καὶ δὴ ἔτε μαρτύριον τῆς ὑμετέρας ἀξιώσεως, ἔτε τεκμήριον τῆς ἐ-
 μῆς προσπαραθεσάτης κλίσεως, ἔσω τὸ πεμφνύ. Ἀντιβόλῳ δὲ ἢ δέο-
 μαι λιπαρῶς, ὅπως ἢ ἡ ὑμετέρα Λογιότης ἐπαύοις ἔτε φιλεῖσα,
 ἔτε ἐπισέλλεσα, ἢ μὴν ἢ αὐθις ἐπικλυσθεῖν εἶδε τοῖς γλυκυτάτοις
 νάμασι τῶν ὑμετέρων γραμμάτων. Ἐρρώσθω ἢ ἐμὴ φίλιος αἰ κε-
 φαλή.

13

Τῷ Εὐσεβεστάτῳ Αὐθώτῃ Μολδαβίας κυρίῳ Κωνσταντίνῳ
 Δέκῃ Βσεβόδα.

Ως Φρενῶν, ὡ γλυκύτητος ἢ ἀγλαΐας. Τέρπει γὰρ ἀμφοτέρῃ
 διαχέει ἢ μάλα τὸς ὠτυγχάνοντας τοῖς ἡμετέροις γράμμασιν. Ἐπεί-
 περ ὡ τέτοις ἔτε μεγαλονοίας, ἔτε πνεύματος ἡρωϊκῆς τὸ κάλλος ἀ-
 πολέπεται τῷ λόγῳ, ἔτε περικαλλῆς ἢ λαμπραῖς περιβολῆς ὁ νῆς ἀ-
 πεσέρηται. Ἀλλ' οἶον ὡ ὠραία ἢ καλλίστῳ σώματι ψυχὴ καλὴ καὶ
 γαστὴ ἰδρυνθεῖσα, περισσεύει ἢ περιφέρει τὰς θεωμῶνας. ἔτω τοι τὰ
 ὑμέτερα γράμματα κατὰ πλήττει μὲν ἐμὲ, ἀγχι δὲ κατὰ πλαγυντά
 ἢ τῇ θηπότῃ, ἢ πρὸς τὴν ὑμετέραν ὑψηλότητα φέρει τοῖς νόημασιν
 εἰδὼν ἄλαττον, ἢ τοῖς ῥήμασι συμμιγῇ τινι ἢ σύγκρατον ἀρμονίαν ἔ-
 χοντα. Καὶ θαυμάζομεν τοιγαρῶν, ὅπως αὐτὴ ἢ Ἀθηνᾶ ἢ αἱ Μῆσαι
 τὰς ἐδρας ἐπέπηξαν, ἢ συνομιλῶσι, ἢ συνδιαβιβῶνται ἢ τὰς ἀπερὰν-
 τας γονὰς ἀποτίκτῃσι τὰς μακαρίας ἢ ζηλωτὰς, αἷς ἡμᾶς σχεδὸν ὑ-
 περᾶν ἑσθικὰς ἢ ὑπεραίρων, ὅπως συμπερινήχονται τῇ περὶ γλῶτταν Ἀ-
 φροδίτη αἱ ἀτλικάι Σειρήνες; αἱ ἢ ἀπο ἐμεῖ ὑπὸ μεγαλοψυχίας
 ἢ δι' ὑπερβολὴν ἀγαθότητος, τῷ θεῷ κατ' ἐαυτὴν ἔχουσα διατε-

λαί; Ἐκείνο μέ μοι παράδοξον, ὅτι περ ἡμῖν ἀποσάξασα τὸ Φίλ-
τρον, ἢ οἶον ὡτὸς ἀνάγκης προαγαγῆσα, πνέειν αἰὲ τὸν περὶ αὐτῆς
ἔρωτα, εἴτα παρακαλεῖν ἡμᾶς ἐκ ἐσθ. Ὡς περ ἐκείτιον ὑποκοριζομένη
ἢ λεάνεσα τὸ βίαιον. Καὶ λοιπὸν, ὃν ἔχει τῇ δρακί περισαλῶτα, ἢ
συγκλησθῶτα, ὥς περ ἐπ' αὐτονομίᾳ, τῶτον ἐλεύθερον ἀπολύει.
Ἄλλ' ὁμολογῶ γε ἡδὴ τὸ ὑποτελές, ἢ νενίκημαι, ἢ τὰς χεῖρας ἐ-
δίδωμι, ἢ φόβος ὑπισχνῆμαι, ἢ ἀποίσω δὲ τὲς γε δυνατῆς, ἢ ἐς
αὐτὴν τῇ νικήσαντος εὐμένεια τάξῃ. Καὶ ταῦτα πάσχων εὐπραγεῖν νο-
μίζω. Καὶ τόδε γάρ τῆς ὑμετέρας τελειότητος, τὸ εὖ πεπονθέναι τὲς
γε παθεῖν ἀπάρξαντας. Μὴ τοίνυν ἐπὶ τῇ ὑμετέρᾳ γνώμῳ ἐπικρα-
τεῖα, παρεάσθω παρημελημῶν, ἀλλ' ἵνα μὴ ἀδικῆσαι Φανῇ, ὃν
ἔχει δεσμώτην, τῇ ἡδύτητι τῶν ὑμετέρων γραμμάτων παραμυθέ-
σθω. Ἔτι δὲ χάριτας οἶδα, ἀνθ' ὧν ἐμὲ παρακελεύεται παρρησιάζ-
εσθαι εἴτι ἀτμένῳ εἶη, ἢ γε μετὰ παρρησίας ἀξιῶν ἢ ἀντιβोलῶν γε ἐ-
παύσεσθαι, ὅπηνικ' ἂν ὧν ἐδεησάμην ἐκ ἀπολύχῳ. Οὔτε γὰρ ἔξω τῶν
προφυλαίων ἀπολεφθεὶς, εἴσω χωρεῖν ἂν τολμήσαιμι. Ἀλλὰ δὴ ἢ
ἐπιτυχῶν αὐθις, ὥς γε ἢ ἐμὶ λίαν εὐελπὶς, ἔτε γε προπετῶς γυνή-
σομαι ὀχληρὸς, ἀλλ' ἐφ' ὅσον ἂν ὁ τῇ δικαίᾳ λόγος ἐγχωρήσῃ, ἐς το-
σῆτόν γε ἐ κατοκνήσω τῆς ὑμετέρας ἀπολαύσαι Φιλανθρωπίας.

Τῷ Μακχωτ. Πατριάρχῃ τῶν Ἱεροσ. κυρίῳ Δοσιθέῳ.

20

ΠΡὸ ἡμερῶν ἐκ ὀλίγων τοῖς ἐμὸι τερπνοτάτοις γράμμασι τῆς Ὑμε-
τέρας Μακαριότητος ὡς τετεύχην, ἢ πολλῆς ἐξ αὐτῶν ὡς φορή-
θην ἡδονῆς. Καὶ δῆτα χάριτας μὲν ὁμολογῶ, προσλιπαρῶ δὲ μὴδ'
οὐ ἐς τὰ πῶν ἀποτυχῆν με ταύτης. Καὶ γάρ τοι ἢ σκληρὸν αἴτλα τοῦ
χρόνου φέροντος, ὅσα γε τὰ νῦν ἐπέσαλτο, τά τε κατὰ τὴν ἱερὰν πό-
λιν, ἢ τὰ τῇδε δεινὰ ἢ χαλεπὰ, ἀλλὰ καταπεφθέσης αὐτῆς ἢ κα-
ταθρηνημῶνς, ἐκ οἶδα ὅπως, ἤκιστα λυπεῖ τὰ γραφόμενα. Τὸ θεῖον
εἴθ' ἐπαχομῶνς αὐτῆς παῦσαι τὰς τρικυμίας, αἷς ὑπὸ πολλῇ χει-
μαζόμεθα οἱ μὴδὲ πω λιμῶν προσεεμήσασθαι δυνάμενοι, ἢ κατεν-
νάσαι τὸν κλύδωνα, ᾧ κάτω ἢ ἄνω περιφερόμεθα, ἢ ῥιπταζόμεθα,
ἢ μονονῆκ καταντλόμεθα. Ἄλλ' ἡμεῖς ὥς γε τὸ πρὸς αὐτὴν ἰδιωτεύ-

ἄντες, ὅτε χεύμασιν ἀωνάσις ἀναλωμάτων ἐπικλυζόμεθα, ὅτε μὴν
 καταλλήλων ἐπιδέομεθα προσόδων, ὅδόν γε ἡ ἴον τοῖς ὁσημέραι πιε-
 ζόμεθα ὁκπαήμασιν, ἡ δὲ ὑμετέρα Μακαριότης πῶς ἐκ ἂν ἐποδυροί-
 το τὰς ἐπίστας ἐπιρρίας, ἢ προσηπτιέστας συμφορὰς; ἀνθ' ὧν πά-
 τρης Ἰερᾶς ἐπικαρπίας ἡμοιρηκῆα, ἀπαντᾶν ὁμῶς ἐλαύνεται ἐπιδόσε-
 σιν αὐτοίτοις ἢ ἀνοικέστοις ζημίαις; Ἀλλὰ μὴν εἰ ἢ τὸ ἄχθος ἀφο-
 ρητον ὁμῶς ἢ μὴ ἰκετεύοντας ἀπολιμπάνεσθαι πρόνοια ἐπικερήσοιτο πα-
 ραυτικά, ἢ πόρες ἐπιχρηγήσοι τοῖς ἐλπίζουσιν ἀνελπίστους ἢ ἀτεκ-
 μάρτους. Ἐρρώσθω τοίνυν ἡ Θεσπεσία μοι κεφαλὴ, ἢ μὴ κλίνῃ
 γόνυ πρὸς τὰ τῆς τύχης ἀντίτροφα, ἰάσεται πάντως ὁ κηδεμῶν καὶ
 τὰ δοκῶντα ἀνίατα, ἢ πάλιν συνεισόμεθα, ἢ ὕμνος ἀναπέμψομεν
 χαρισηρίους αὐτῷ, ζήσομεν χρόνῳ τῷ Φορωτάτῳ, ἢ μὴ τοῖς δεινοῖς ἐ-
 ναποθάνωμεν τοῖς νῦν ἡμᾶς προΐσαμῶσις. Συνήσεται δὲ μοι ἡ ὑμετέ-
 ρα σεβασμιότης τῷ βαθμῷ, ὅπερ ὦ τῷ κλήρῳ ἴῳ καθ' ἡμᾶς ἔτυχον.
 ἢ τόδε, ἢ εἴτις μοι ἄλλη δύναμις αὐτῇ καθιέρωται περὶ πλείους πονε-
 μῶν τὰ κατ' αὐτήν. "Ὅτι δὲ ὁ τὰς βλασφήμους ἐξερευξάμενος Φω-
 νᾶς, τελευτῶν ἢ τὴν ψυχὴν ὦ περιφρονήσει κάτω πρὸς πεπρωκῶς ἀπε-
 χρέμψατο, ἢ δέδωκε τὰ κῶλα κακῶς, ἢ τόδε Ἰρόπαιον ἔσω ὑπὲρ ἴης
 ἀληθείας, ἢ ὑπερεμαχέσατο καρτερῶς ἡ ὑμετέρα γνωσιατάτη μεγα-
 λόντια. Ἐπιτελλέτω δὲ ἢ αὐτὰ κατ' αὐτήν, ἵνα τὴν ἀνάρρῳσιν μα-
 θισόμεθα ἢ ὕμνος τῶς ὑπὲρ αὐτῆς ἀναφωνήσωμεν τῷ σεσωκότι, ἐπὶ
 δὲ ἢ δεησόμεθα διατηρήσῃν εἰς τὸ ἐξῆς αὐτήν, ἢ μέχρι βαθυτάτης
 γήρας ἀλώβητον.

21

Τῷ Ἀγίῳ Ναυπάκτῳ ἢ Ἀρτίς, κὺρ Μελετίῳ.

Βραδὺ μὲν, ὅδόν γε ἡ ἴον ὁμῶς ἢ διὰ τὴν μέλησιν ἡδὺ παρ' ἐμὲ τὸ Ἰε-
 ρὸν ἀφίχεται γράμμα τῆς ὑμετέρας Πανιερότητος, ὡς νῦν γὰρ αἰετὰ
 κατ' αὐτήν ἐτιθέμεν, ἢ ἡσάν γε, αἱ μοι πολλάκις ἀπήεσαν χαλε-
 πώτεραι φροντίδες εὖ μάλα ὁχληραὶ ἢ βαρύθυμοι, ἢ ἔπειρον δὲ τὴν
 ἐμὴν ψυχὴν διὰ μέσης, ὅσα ἢ τῶς ἀνυποδύτοις ποσὶ βαδίζοντας κατὰ
 δρόμον ἄκανθα. γυμνὴ γὰρ ἐστὶ ἢ ἀκάλυπτος, ἢ περὶ τὸ ὁρώμενον
 εὖ μάλα περιδεὴς ἢ ἀγάπη. Ἀρα γε τὴν μακρὰν ἐκείνην πορείαν εὖ-

ρώσως. ἐξεμέτρησε τὸ Μῆγας τε ἐμοὶ, ἢ τοῖς γε σοφίας ἀμωσγέπως
 ἀντιποισμένοις λίαν ἐπέραςον λειμώνιον; Ἄρα γε βίς ἢ ψυχῆς ἢ λό-
 γος λαμπρότητι κεκοσμημένον δῆθω Ἱεράρχην πρεπέστη τιμῇ ἢ αἰδοῖ
 προσήκοντο, οἱ τῇ ὑμετέρᾳ πεπιστευμένοι Φροντίδι; Καί γε ταῦτα τὰ
 εἰς τὴν ἐμὴν ψυχὴν ὑπὲρ αὐτῆς ἐμβεβληκότα παθήματα λίαν ἡμῖν
 ἱκανὰ τεκμηριώσασθαι, οἷας ἂν ἡδονῆς ἐμφερηθεῖν, ὁπόσης τε ἐμπλη-
 σθείην θυμηδίας ὡς τετυχῶς τῷ γράμματι τῷ Ὑμετέρῳ. Ἐξ αὐτῶ
 λοιπὸν ἢ ἡ κώδημία ἡ μετ' εὐρωσίας εἰς τὴν Μητρόπολιν Ἀρταν, ἢ ἡ
 σὺν γέρας ἢ λαμπροῖς ὑπαντήμασι τῶν πολιτῶν ἀποδοχῇ, ἢ ἡ τῶν
 θυμῶν ἀπόλαυσις ἐγνώσται, ἢ τῷ εὐδῶσαντι λοιπὸν χάριτες ὡμο-
 λόγηνται. Μὴ τοίῃν ὥκει μὴδ' ἐς τὸ πῶν ἀδελφαῖς ἀγγελίαις ἐμέ-
 τέρπων. Ἀγαθῆς γὰρ ἀρχῆς ἢ τὰ μετὰ ταῦτα βελτίω, ἢ τὰ τέ-
 λη ἐλπίζεται κάλλιστα παρομαρτῆσαι. Μεγέθει γὰρ σμικρόταται αἱ
 ἀρχαί, δυνάμει δὲ μέγισται τῶν δυνάμεων τοῖς σπέρμασι παραπλησίως.
 Καί τοι ἢ τῶν ἡγισταμῶν λαμπρότητα τὰ ἐπιγνώμω ἀπαντήσιν
 ὑπολαμβάνω, Ἐκ δὲ δὴ τῶ καταλόγου, ὃν ἐμοὶ πέμπομεν, εἰ μὴ ἐ-
 πίπαν ἀμήχανον, λόγος σοφιστῶ πεμφάτω τὰς ἱστορίας. Οὐ γὰρ πω
 αὐταῖς ὡς τετυχηκέαι μέμνηται. Καὶ Ἀχιλλέα τὸν τάτιον εἶσθαι τῶ
 τὸν ἄγαν ἐκπεφαιδίσσεσθαι παρὰ Φωτίῳ τὴν τραυματίαν. Ἀλλ' ἐ-
 μοὶ μὲν ἤδη πολὺν ἐπέχεε τὴν χίονα τὸ γῆρας, ἢ γὰρ τὰ ἀκόντια τοῦ
 ἀφροδισίου δοῦν φέρει ἡκιστα δεδούκα. Εἰ ἄρα ἐκείνος ἐστὶν ἕτος ὁ Τάτιος
 ὁ τὰ ἐρωτικά παρεληλυθώς Ἡλιόδωρον, ἢ αὐτὸν ἔτι τὸν Ἰάμβλιχον
 ὑπερηκοντικῶς. Τὸν Ἡλιόδωρον γὰρ ἐπὶ Φωτίῳ δικαστῇ κατόπιν ἀπο-
 λέπο. πε τῇ περὶ λόγον ἀσελγείᾳ Ἰάμβλιχος. Ἦν δὲ προσθείη καὶ
 τὴν Ἀρχιδίαν Θεολογίαν, ἔδω γὰρ Ἑλληνιστὶ φθεγγομῶν ἀνέγνω-
 κα, χαριεῖται μοι τὰ μέγιστα. Ἐπεὶ δὲ πάλιν ὡς πόνοις εἰμὶ, ἢ πάλ-
 λιν ὡς κινδύνους γέγονα, ἢ τὸν ὑπὸ σκηνῶν δυσμενέστατον, ἢ ὡς ἔπος
 εἶπεν, ἀνήκεσον βίς ποιῆσαι, Ἱερῶν εὐχῶν ἐπιδεομαι, ἢ τῶν γε Ὑ-
 μετέρων ὅτι μάλιστα. Θεοπειθεῖς γὰρ αἱ ἀπὸ Φιλίων χαλῶν πρὸς Θε-
 ῶν ἐξαντλῶμεναι Ἰκετεῖαι ἢ δεήσεις.

22

Τῷ Ἀρχιεπισκόπῳ Σιναίῃ, κύρ Ἰωαννικίῳ.

Εἰπαινῶ τὴν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης αὐτῆς διάπυρον ζέσιν, ἐπαινῶ δὲ καὶ τὴν καρτερίαν, ἣ τὰς μόχθους τὰς ὑπὲρ αὐτῆς, σέβω δὲ τὴν πρὸς ἐμὲ καλὴν φιλίαν ἢ κλίσιν, ἢ ὅτι ὡς καταφυγή τις παρ' αὐτῆς νομίζομαι ἢ καλεῖμαι, ἢ ἀντὶ τῶν εὐχῶν χάριτας ὁμολογῶ, ὧν ἐδὲ ποτ' αὖ ἀποτύχημι διὰ τῆς ὑμετέρας μακροβιότητος. Προσαγορεύουσι δὲ αὐτὴν ἢ οἱ περὶ ἐμὲ, ἢ ὑπὲρ αὐτῆς ὅπως ὑγιαίνει ἢ εὐτυχῇ τὰς ἀνηκέστας ἢ δυνατὰς ἱκετείας προσφέρουσιν. Ὡμίλησαι τοῖς ὠταῦθα Πρεσβυτέροις αὐτῆς, ἢ δὴ ἢ τῷ κομισῇ τῶν Ἱερῶν γραμμάτων, οἱ ἢ ἐκ ὀκλήσουσι παραδηλώσαι, περὶ ὧν αὐτοῖς εὐεχῶς διηλέχθημεν. Ἀλλ' ἐπειδὴ μηδὲν ἐκαρπώσαμεθα ὑπόσιμον, μηδὲ ζυμβατικὸν ἱκανὸν εἰς καταλλαγὰς μεταρρίθμῃσαι τὴν ἔριν, ἢ λύσαι τὸ νῆικος ἢ ἄχθους τῆς διατήσεως, ἐδὲ ἐπὶ τῇ ἐμῇ γε δυνάμει, ἐκ ἐφάνη μοι καίριον μὴ καλῶς εἶδότε τὴν γνώμην αὐτῆς ἀπὸ κοινῆ τινος εἰρηναίας λόγου κινήσαι τὴν αἵτησιν πρὸς τὸν Μακαριώτατον Πατριάρχην Ἱεροσολύμων. ὅποτε δὲ φασαφήσῃ ἡ ὑμετέρα Πανιερότης ἵα κατὰ τὴν ἀγαθὴν αὐτῆς περὶ εἰρήνης γνώμην, προβάλλῃ δὲ ἢ εἴτι προαῦναι ἢ κατευνάσαι τὴν ὑπάρχουσαν ταραχὴν ἐπίφορον, ἢ ἀρμόδιον ἐπέρχοιτο αὐτῇ, ἔξει καὶ ἐμὲ συμπονήσοντα κατὰ δύναμιν. Καὶ πάλιν τῶν Ἱερῶν αὐτῆς εὐχῶν ἢ γραμμάτων ἀπολαύοιμι. Ἐρρίψθω ἐπιμήκισον.

23

Ἀνωρύμῳ.

Τοῦ μὲν ἔν εἶδῶαι ἢ δοκῆσις ἐξ ἀπαλῶν ἡμῶν ὀνύχων ἐπισκήψασα, τῇ ἐπιδόσει τῆς ἡλικίας κοινὴν ἔχει τὴν αὖξιν, ἀλλὰ ἢ ὅποτε ἔτι μερακνευομένοις ἔδοξεν ἐπίσασθαι, ἢτε φαῦλα, ἢτε ψευδῇ ταῦτ' εἶναι, ὑπὲρ αὐτῶν μηδεμία τις ἔπεισιν ἀμφισβήτησις, ἀλλὰ καλὰ καὶ ἀγαθὰ ἢ ἀληθῆ ἢ ἀκέραια φαίνεται πάνθ' ἡμῶν, ἢ ἐκ ὧ ἀμφιερέσω κῆται, ἐδ' ἀμφίλογον ἔχομεν τὴν περὶ αὐτῶν γνώσιν, ἢ πῆξιν δὲ ὠδοτάτως λαμβάνει σεγανὴν ἐπὶ τοσῷτον, ὥς τὰ ἐκ βρέφους ὠαποτεχθῶντα τῷ νῶ, ἢ ἐδέποτε, ἢ ἐκ εὐμαρῶς ἀνασπᾶσθαι τῆς ψυχῆς, ἀλλ' ἐπιμήκισον αὐτῇ παραμένειν ἢ μέχρι γήρεως. Ὅψ' ἐδέποτε φιλοσόφῳ θεωρεῖται τινῶν ὠμιληκότες τῶν, ὧν ἡδὴ μεμαθήκαμεν, τὴν ὠαντίαν

τερπόμεθα, ἢ τὰ πρὶν ἀληθῆ δοξάντα, ἢ ἀγαθὰ, ψευδῆτε ἢ φαῦλα
 τυγχάνοντα διδασκόμεθα. Τέτῳ γὰρ ὡ καλὲ τῶν πολλῶν διαφέ-
 ρω τῷ περὶ πάντων, ὧν ἔγνωμ ἐπαπαρεῖν ἢ διαζῆν. ὡς γὰρ ἐ-
 παιδὸν τελῶμιν ὡ βρέφειν, ἅπερ ἐπιστάμεθα περὶ αὐτῶν μηδὲν ὅλως
 ἡμφοιγνοηκότες ἐσμὲν, ἀλλ' ἦν ὕπερον ἀκμάζοντες ὁρθοῖς ὠτύχωμιν
 δοξάσματος, τέτων τάναντία φρονῶμιν, ἔγω τοι ἢ ὧν ἐγκρατεῖς ἀκ-
 μαζέσης ἡλικίας ἐγνώμεθα, ταῦτα βεβανίζε ἢ ἐπανορθοῖ βίος ὁ ἐ-
 πίων. Τέτο ἐν ἄρα εὐ ἴσθι, ἢ μέμνησω δὲ παντός, ὅτι περὶ παν-
 τὸς ἀμφισβητῶντας ἀναγκάσθαι ἐστὶν κινῆσαι τὰς ἀξίας ἐξετάσεως, ἢ γὰρ
 πᾶν τῇ ἀληθείᾳ εἰκότα, ὡς ἔκ ὄντα γε ὑποτιθεμένους, ἵνα τῆς ἀ-
 ληθείας μετὰ τίς τις ἡμῖν ἐγγένηται. Μὴ τοίνυν ἔγω καταναιδεύς τῆς
 ἀρίστης ἀληθείας, ὡς περὶ πάντος Κύριος εἴη αὐτῆς, ἀλλὰ τὴν
 ἀπάτην φοβῶ καὶ τοῖς προσεικόσιν αὐτῇ τῇ ἀληθείᾳ. Καὶ χαῖρέ γε
 εἰπὼν τοῖς οἷς αἰεὶ κέχρησαι λεξιδίοις τῷ καταφανές ἢ πασίδηλον, ἢ
 ἀναμφίρκετον, ἢ ἀναμφίλογον, ἀντὶ τέτων ἔσω σοι συνήθη τὸ, δοκεῖ,
 ἢ φαίνεται, ἢ τάχα, ἢ ἴσως, ἢ εἰ ἄρα, ἢ τὰ τέτοις ἀδελφά. ἢ
 τέτοις ἐθίσας τὸν λόγον, εἰ μὴ δαλιθεύης ἀλλ' ἐν ἑδὲ ψεύσει ποτέ.
 Ἐρρώσω.

Ἰακώβω τῷ Διδασκάλῳ.

ΚΑΛΛΙΣΤΑ τὸ, ὅτι τέκνων ἐκ ἐφάπτεται, ἢ ἡκιστα γὰρ ἀφαιδῆ ὁ
 πάντων ἐπικρατέστατος φθόνος, ἢ ὁ τὰ βέλῃ ὁτῶν ἀκρίτως ἀφίεμε-
 νος, ἀλλὰ δὴ τῆς ἐπιδόσεως τῶν παίδων δὲ τέτο οἱ φῦντες ὁρέγον-
 ται, καὶ σοφώτατοι ἢ πλεσιώτατοι γνῶντο, ἔδαμῶς ἀνιῶνται. Ὅ-
 τῳ γὰρ κατιῶναι πέφυκω ἢ σοργῇ μᾶλλον, τοσούτῳ τῷ φθόνῳ τὴν ἐπὶ
 τῷ κατιόντι φορὰν ἢ ῥοπὴν, ἀνακόπῃ ἢ περισέλλει. Ἐκεῖνο δὲ ἢ
 μάλα μοι παράδοξον ἔοικεν, ὅτι εὐθύς ἀποχωρήσαντος ἐμῷ, τοσαύ-
 τη προσεῖρήνῃ τοῖς ἐμοῖς φιλτάτοις ὕφεσις ἢ ῥαζώνη, ὡς ῥαθυμίας
 αἰτίαν ὑποδύναι, ἢ ταῦτα σὺ κατηγορῶντος, καὶ μὲ πρὸς ἐπίπληξαν
 ὑποτρέφοντος. Τὰ γε μὴν παρ' ἐμῷ πεμπόμενα βέλῃ, καὶ ὡσιν ὅξυ-
 τατα τὴν ἀκμὴν, καὶ εὐτόχως ἀφῶνται, ἐκὰν ὁμῶς ἔγω πόρρω πα-
 ρίπτοντα καίριας ἐλάσῃ δι' ἀκοῆς, σὺ δὲ μὴ παύς ἐς αὐτὰς ἀποτο-

ξεύων ἀπονητί. Ὁφθαλμοὶ γὰρ πλέον δειλίσσι πρὸς τὰς βολὰς.
Ἑρρώσο.

25

Κωνσταντῖνος Δεκάς τῷ κυρίῳ Ἀλεξάνδρῳ

ΚΑὶ πρότερον ἔγωγε τὴν σὴν ἡγησάμην φιλόσοφον κεφαλὴν, ἢ ἐ-
θαύμαζον, ἃς μὲν ἰδὼν, ἃς δὲ ἐπαΐων τῶν ἐμφύτων ἢ ἐπικτήτων
αὐτῆς ἀρετῶν, ἢ νῦν ἤδη μάλιστα ὠτυχῶν γραμματίῳ τινὶ Ἑλληνι-
στὶ πρὸς ἡμᾶς συντεθῶτι. ἀλλὰ τότε μὲν πρὸς τὴν παρόντας τύπον
Ἑρμῆ αὐτὴν ἔλεγον μόνον, νυνὶ δὲ πλέον, ἢ τύπον, ἢ δὴ θαυμασό-
τερον. Ἀπέχω δὲ τὴν χάριν, ὣν ἡμᾶς ὡς τῷ γραμματίῳ ἀξιοῖς, ἢ
παρ' ἐν μοι δοκῶ ἢ λίαν σεσηρὸς ἔχειν ἦθος (ἵνα εἴπω ἐρωνικόν) τὸ
ὑποβαίνειν τοσούτον ἡμᾶς τοῖς ἐγκωμίοις. Πῶς γὰρ ἐκείνων ἀξιοί, εἰ-
τινὲς πολλὰ δέομαι τοῖς πρωτοπείροις συγκαταλέγεσθαι τῶν φοιτη-
τῶν; ἀλλ' ὧς γὰρ τοσούτον κατεδημαγώγησε τὴν ψυχὴν μετ' ἡ' Ἰουλι-
τῶν νοημάτων ἢ ὀνομάτων αὐτῆς, ὥς ἐκστῆναι ἢ τῶν μετρίων ἡμῖν ἡ-
θῶν, ἢ κομπάζειν ὡς εἰπεῖν, περὶ ὄντος σκιάς χαυνωθώτας, ἢ νομί-
ζοντας εἶναι τι. ἵνα δὲ μὴ ἡ παρ' ἡμῶν χάρις εἰς σκῶμμα περιτρα-
πῇ, ἔστιν εἰπεῖν ἀξιον, ὥς ἡ θεσπεσία σε ψυχὴ εἶδεν πάντα κοινὰ
τὰ τῶν φίλων, τὰ ἑαυτῆς ὡς ἡμέτερα ἀναλογίζεσθαι ἢ ὠτρυφᾶ τῇ με-
γαλοδωρίᾳ τῶν ἐγκωμίων. Ὅθω δ' ἂν μεμπτός εἴη ὁ νῦν. Τυ-
φλεῖται ἢ γὰρ τὸ φιλεῖν περὶ τὸ φιλέμενον, τὸ Πλατωνικόν φησι λό-
γιον. εἶδ' αὖ σοι φίλα παίζειν τὰ καθ' ἡμᾶς, αὐτὸς τε ἐμφορεῖ, ἢ
ἡμᾶς ἐσία τῇ αἰμυλίᾳ ἢ χάριτι τῆς ἀτλίκης σε γλώττης. Ἑρρώσο.

Ἀπάντησις.

26

ΤΑῖς περὶ λόγου δυνάμεσι μᾶλλον, ἢ τοῖς στρατεύμασι τῶν λοιπῶν
(ὡς οἶσθα καλῶς, ὧς μεγαλοφρεσάτη Ὑψηλότης) διαφέρειν ὁ Μα-
κεδὼν ἡξίς, εἴτε φρονῶν ἔτως ὡς ἀληθῶς, εἴτε ταύτῃ νυνεχέσι φρον-
ητέον εἶναι πειθόμενος, ἀλλ' ἐκείνῳ μὲν φιλοσοφείσθω ταῦτα μέχε-
λόγως, τῇ δὲ Ὑμετέρα Ὑψηλότητι, ὥς γε τὰ καθ' ἡμᾶς εὐχαρεῖ
πραγμάτων, (ἔτε γὰρ ἢ Ἑλλὰς ἀνθεῖ, ἔτε Μακεδόνες ἀκμάζουσιν)
πρὸς τῇ Ἡγεμονίᾳ, ἢ τοῖς ἄλλοις γέρασιν, οἷς αὐτὴ ἢ τύχη περι-
βέβληκεν, ὠοικῆσι μελέται ἢ λόγοι, ἢ ἡ περὶ δεινότητος ἀμιλλα, ἔκ

ἐπορχεῖται δὲ κόμπος ὁ ἐπὶ τούτοις. Ὁ δὲ καὶ ὡς μάλις αὐτὴν ὑπερφύει
 ἡμῶν προτίθησιν, ἐκείνόν γε καὶ μάλα τεθήταμεν, ὅτι μακρῶν μέσων τὰς
 περὶ ταῦτα χρένιον τριβὴν καὶ σπεδὴν ἠναλωκότες ὑπερανισαμένῃ, χαί-
 ρει γεμῆν τῇ προσποιήσει τῆς ἀπασίας, καὶ γέγηθε τῇ ἐπιεικείᾳ καὶ τῇ
 μετρίότητι τῆς φρονήματος. καὶ τούτο γε ὡς ἀληθῶς τῆς βελτίονος αἰεὶ
 φρονεῖν ἐστὶ τὸ διμμερῆ. Πῶς γὰρ ἄντις αὐτῇ ὑπερυψήλῳ χώρῳ κα-
 τὰς ἐτι καὶ μᾶλλον ἐπέγοιτο κατὰ τὸ ἀνάντες, καὶ μέχρι τῆς κολοφῶ-
 νος ἀνίοι; καὶ ταῦτα σχοίη τὴν ἰδρυσιν, εἰς τὴν ἣν εἰληχε χώραν, ταύ-
 τὴν οἰησάμενος ἀνωλάτω περὶ κεῖσθαι, ἥκιστα πρόσω χωρεῖν ὅτ' αὐτὴν ἐφοῖ-
 το ὅτε περῶτο; καὶ δῆτα ὡτελεσάτην τινὰ ταύτην περὶ λόγους ἀκρί-
 βειαν, καὶ τὴν μέχρι τῶν αὐτῶν εἰς τὰς Μῆτας ἀνοδὸν τῷ νῦν περιπε-
 λῶσα. χαίρει περὶ καὶ ἔξω τῶν προπυλαίων ἐαυτὴν ἐτι θαμέλλειν ἐκ ἀ-
 ληθῶς μὲν, ἀλλὰ πάνυ λυσιτελέντως ὑπολαμβάνει, ἢ μεγέθους ταύ-
 τὴν ὄντως ἀνέφικτον ἔσαν ὑπερβολὴν εἰδῶς τὸ μὴ καταδεῖσθαι δῆπου
 τὴν σμικρότητα, τῇδε ἐαυτὴν περιέσσει τῇ μεγαλοπρεπείᾳ ταπει-
 νώτα. καὶ τούτο γὰρ ὁδοῖον ἀνδρὶ γε εὐφρονέντι καὶ πεπαιδευμένῳ τὸ
 διαδραῖαι τὰς διαφερέσας δόξας ἐκ τῶν ἄλλων μόνον τὰς περὶ αὐτῆς,
 ἀλλὰ καὶ τὴν ἐαυτὴν ὑπὲρ ἐαυτῆς ὡς μάλις. Ἡ ἄρα τὸ ὑπὸ τῆς με-
 γέθους δυσώτευκτον καὶ ἀπρόσιτον ἀποσοῦσα τῷ πράγῳ καὶ μελιχίῳ τῆς
 τρέψεως τὴν εἰς αὐτὴν ἀπασὶ πάροδον κατασκευάζει καὶ ἀναπτεροῖ, καὶ
 θαρρύνει τὰς συντυγχάνοντας; Ἐχομὲν ἔν, ὡς ἄρα καὶ βέλεται, λίαν
 εὐτόλμως καὶ εὐθαρσῶς, καὶ παίοντες ἀδεῶς, καὶ ἀποπληρῶμεν ὅσα
 αὐτὴν ἀρμόζει τῷ κατ' αὐτὴν ὄγκῳ, ἀλλ' ὅποσα τῇ περιάπτῳ καὶ περιηρ-
 τημένη σμικρότητι προσήκοι, ἀτὰρ καὶ ταῖς ἡμετέραις ἐμφιλοχωρεῖ δυ-
 νάμεσιν. Ἐκ τούτου γε μάλις γεγονότες εὐέλπιδες, ὅτι περ, εἰ καὶ δέ-
 οντος ἑξαμάρτοιμεν, παρασχέσει τῆς σφαλῆναι τὰς λαβὰς αὐτῇ προ-
 σαναθησόμεθα τὸ πλημμέλημα, καὶ συγγνώμην ἡμῶν ἀξιῶμεν. Ἐ-
 πὲι γὰρ ἐκ ἀνάσχετος εἰς τὸ πικρὸν τῆς τερπινοτάτης καὶ γλυκυτάτης χεύ-
 ματος ἢ ἀρχῆς, ἢ τῶν σαλαγμάτων, ὧν ἀπεγευσάμεθα, τὸ ἡδὺ πλεῖ-
 σον ἡλίκον εἰσερρύηκε ταῖς φρεσὶ, καὶ τοῖς σπλάγχχνοις προσέτηκεν, ὅ-
 πως αὐτὴν τῆς ἀπ' αὐτῆς ἀνισχύσεως τρυφῆς ἔσθ' ὅτε ἀπολαύοιμεν, ἐπι-

Φοιτήσῃ συχνὰ μὲν, ἀλλ' ἀκαλλῇ ἢ ἀκόσμητα τὰ ἡμέτερα γράμ-
 ματα, ταύτην γε μίαν ἐκ ὧν ἀμφιρῆσθαι τὴν ἰσχὺν ἔχοντα, εἴαν ὥτπερ
 ἀπὸ χρυσίτιδος τῆς Ἱμετέρας μεγαλονοίας μετελλεῦσαι δυνήτῃται
 τὰς ἐμβριθεῖς ἢ μεγατίμους φλέβας, ὧν ἡμῖν ἐπευχόμεθα ἀπέραν-
 τον ἔπεσθαι τὴν θαυσιλῇ χορηγίαν. Τῷ μῶτοι γε θαλάμῳ τῆς εὐδαι-
 μονος ἐπιγαμίας (ἢ ταύτην γὰρ ἠνεγκω τὴν τόλμαν ἢ παρ' αὐτῆς
 ἐπιείκεια) πέμπω τῇ τε ἐξίᾳ ἢ τῇ θύρᾳ παραπετάσματα, ἔτοι γε
 τὰ ἀρμόζοντα τῇ κατ' αὐτὰς λαμπρότητι, ἀλλὰ τὰ δυνατὰ τῇ ἡμε-
 τέρᾳ εὐτελείᾳ, ἐπευχόμενος ἑκατέρᾳ χορηγεμῶν ὑπὸ τῆς ἀνωθῶν
 εὐδαιμονίας τύχης εὐροίαν ἀτελεύτητον. τῆς δὲ ψυχῆς τῷ Ἱερῷ τῆς
 εὐαγεσάτης προσηνατίθῃμι βραχύ τι, ἀλλ' ἐκ ἀτερπὲς ἀνάθημα,
 τὸν περὶ εἰρήνης λόγον, ὅς μοι κατὰ τὴν εἰς Γερμανὸς πρεσβείαν ἀνα-
 γέγραπται, λόγον δὴθω τὸν ῥαθυμώτατον τῷ ὧν ἐλλογίμοις κρατί-
 σθαι. (ἢ ταύτη γὰρ τῇ προσηγερίᾳ τὴν αὐτῆς τελειότητα χαίρειν οἶ-
 μαι μᾶλλον, ἢ ταῖς εὐπρεπεσάταις προσρήσειν). Ἵνα δὲ παρὰ τῆς
 ἐνείκης θεότητος φέρῃ λαβὼν τὸν τῷ ἐλλειπῆς ἀπαρτισμὸν, ἢ τῇ εὐ-
 μιστοτέρᾳ συγκράσει τῷ δεξαμένῳ ἀπὸ τῷ χαμερπῆς εἰς τὸ τελεώτε-
 ρον αἴρηται, θερώμενος αἰτόθω, ἔπερ ὧτος ἐπίπαν ἐσέρηται, τὸ ὧ-
 τελέες. Καὶ λοιπὸν ἀποδοχῆς ἐκ ἀξιώσθω φιλοφρόνως τὸ προσηγο-
 ρηθῶν, πηλίκον ἂν εἴη. ἐ γὰρ τὰ μεγάλα διδόναι μόνον, ἀλλὰ ἢ τὰ
 μικρὰ μεγαλοφρόνως ἀποδέχεσθαι ἡθὺς ἐστὶ τοῖς ἀρίστοις μεγίστοις, καὶ
 μάλα δίκαιον ἐπιχωριάσαι ἢ ἔρξῃ διὰ ταῦτα τῷ πάνυ, βραχύ τι
 ποτάμιον ὕδαρ προσημνύαις παλάμαις ὥχθῳ ἀποδοχῆς εὐγνωμο-
 νεσάτης ἐκ ἀποτέτευχον, ἀλλ' εἰς χρυσὸν ἄγγος ἐμβέβληται, καὶ
 Βασιλεῖ γέγονε πότιμον. Ἡ δὲ παρὰ τῆς Ἱμετέρας Ὑψηλότητος ἀ-
 ποδοχῇ, ἢ τῷ ἡμῖν ἴσως ὠαποδέξεται, ὥσε τῶν ζωίων ὅσῳ μείζων
 ἐνέσαι ὑπ' ἀσθενείας ἡμῖν ἢ εὐτέλεια, τόσῳ γε τῶν ἡρμοσμένων ἐμοῖ
 λόγων ἀφθονωτέραν γυνήσεσθαι τὴν ἀναφώνησιν. ἢ Μένωνος γὰρ
 φησὶ πρὸς τὰς βολὰς τῶν ἡλιακῶν ἀκλίνων εὐνηχότερον ἀσάτῃ τὸν ἀν-
 δριάντα. Καὶ δὲ ἢ ἡμεῖς ἦν ἐκ ἄρτια φήσωμεν, ἀλλὰ παίσομεν ἀρα-
 τινὰ τοῖς γε φιλοῦσιν ἐκ ἀπαίσια. Βιώῃ ἐπιμήκισον.

Κωνσταντίνῳ Δέκῃ Βοεβόδῃ.

22

Πλεοναζόντων χρεῶν, ἢ τῶν ἀνέχομένων τὰς ὀφειλὰς ἐκ ἐχόντων ἀποτίσαι, σιταχθείη τὸς ὀφλιτκάνοντας ἐδωρῆντο οἱ τὰ κοινὰ κάλιστα διοικονομῆμενοι, καὶ γε μάλισθ', ὅπότε ἂν αἱ σωτήριοι πανηγύρεις ἐπανήκοιεν, θηρώμεναι δῆθω ἐκ τῆς ἐπειτα λαβιώτεως ἐφόδια τὰς εὐχάς. Ἀφείσθω τοίνυν ἢ παρὰ τῆς Ἱμετέρας μεγαλοπρεπείας τὰ ἀντὶ πολλῶν ἢ μεγάλων εὐεργετημάτων ὀφειλόμενα χρεῶν, ἢ παραδεδέχθω τὰς ἀπὸ σπλάγχχνων εὐχάς, ὅσας τῆς ἐκ νεκρῶν ἐπίστατος ἐγέρσεως τῷ Δεσπότην διὰ πολλῆς ἐλικρινείας ἐπεύχομαι. Ἐπεύχομαι δὲ, ἵνα ἢ εἰς τὸ πῶν παρὰ τῆς Ἱμετέρας καλοκαγαθίας μηδὲν μείον εὖ πάθωμεν ἡμεῖς τε ἢ σὺν ἡμῖν, ὅσοι τῶν παρ' αὐτῆς ἀγαθῶν ἀπολαύομεν.

Ἀνδρέᾳ τῷ Λικινίῳ.

23

Α, εἰ μὲν ἀσμένως ἢ ἡδέως ἐκομιζόμεν σε τὰς ἐπιστολάς, ὅτι ἀττικῆς ἐμφορεῖμαι γλυκύτητος, νῦν δὲ μάλιστα, ὅτι ἢ τὰς ἐμοὶ θυμήρεις εὐχάς ὑπαγορεύεις. καὶ ἴαυταις τὴν εἰς ἐμέ σε διαπυρον εὐνοίαν, μάλιστα δὲ περιπαθῇ τινα λαθεσιν ἢ συμφύϊαν ὠδέκνυσαι. Ἴσθαι γὰρ, ὡς αὐτὰς ἀποδεξάμενος, χαρισηρὶς φωνὰς ἀπὸ τε ψυχῆς ἢ γλώττης ἀνέπεμψα τὰς μακαρίζοντας ἢ εὐμενίζοντας τὴν ἐπέρασον ἐμοὶ ἢ περισπῶσαν κεφαλὴν, ἥτις ἐς μήκισον βίῳη πράττεσθαι ἢ γράφεσθαι τὰ ἐμοὶ θυμῆρη ἢ χαρίοντα. Ἐρρώσο.

Τῷ Προτεκδίκῳ Σπαντωνῇ.

24

Στ' μὲν ἐπεύχη πάνθ' ὅσα καλὰ ἢ τερπνὰ τῷ Δεσπότην τῇ ἐκ περιτροπῆς ἀναμνήσει τῆς ἀνασάσεως, παρσχόντος τῆς ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετέας τὰς ἀφορμὰς, ῥαθυμίας δὲ ἢ ἀγνωμοσύνης, ὅπως ἂν μὴ αὐαίτια γνῶιτο ἢ σιωπῇ, πολλαπλασίους σοὶ ἀντεπισέλλω τὰς εὐχάς. Τοῖς πεπιφευκόσι γὰρ τὰς χάριτας ὑπισχνόμενος τῷ Σωτῆρι, τίς ἂν καὶ φείδοιτο;

Μιχαήλῳ τῷ Καντακχζηνῳ.

25

Οὕτως ἂν διαλείπομι τὸ ἐπιχωριάζον ἡμῖν ἔθος, λήθης αὐαίτια γινόμενος, ὅτι πάντας εὐσεβεῖς παρορμᾷ ἢ διατρέφει, παρῶσι μὲν εὐαγ-

γελίζεσθαι ῥῶσιν τε σώματος ἢ ψυχῆς σωτηρίαν. Ἀπ᾽ αὐτοῖς δὲ ἐπὶ τοῖς
αὐτοῖς εὐχαῖς ἐπισέλλειν τοῖς φιλερμύοις. Προσκηθήσθω ἔν ἡ ἡ σὴ με-
γαλοπρέπεια ταῖς σεμνοτάταις προσηγορίαις, ἢ τιμάσθω πᾶσιν εὐα-
γγελίοις, ὅπως τε ἐρρώμυνως ἢ εὐδαιμόνως ἐπιμήκισον διαζώῃ, ἢ τε-
λευτῶσα ταῖς μακαρίαις ἐνδοκίμοιτο μο αἷς.

Κωνσταντίνω τῷ Κανταχεζῇ ὦ.

39

ΤΑ μὲν ἄλλα ῥα θυμότεροι γιγνόμενοι, ὁπηνίκα μακρότερον σιω-
πῶντες διατελοίημεν, συγγνώμης ἴσως ἔχ' ἂν ἀπεξιωθείημεν. Ταῖς
γὰρ ἐργασίμοις ἢ ἀγοραίοις ἡμέραις πραγμάτων ἡμᾶς ὄχλος περι-
σπᾷ, ἢ δὲ μνήμης ἀγειν ἀνείργει τὰς ἐρωμῶνς. Τὰς δὲ ἐπετείχας
παισμῶνς πανηγύρεις τὸ μὴ μεμνῆσθαι μήτε προσειρῆσθαι τὰς προσή-
κοντας, ἢ ταῦτ' ὡς τοσούτω πολλὴν ἔχοντάς γε σχολὴν ἢ ῥαυώνην
ἔτε συγγινώσκεσθαι δίκαιοι ἂν εἴημεν, ἔτε τὰς δίκας πραττόμενοι, ἀ-
δικεῖσθαι ἂν εἰκότως ἀνολοφουραίμεθα. Διὰ ταῦτα τοίνυν τηλικόνδε
χρόνον, ὃν ταῖς πολιτικαῖς φροντίσιν ἐξελέξαμεν, τῇ Ὑμετέρᾳ συμ-
φύϊα προανατιθέμεθα, ἢ τῇ Ὑμετέρᾳ λαμπρότητι προαναγόμε-
θα, αὐτῇ τε ἢ τοῖς ὀμωροφίοις τοῖς γε τὸ γυνος ἀρμόζουσι τὰ σωτη-
ρῶδη ἢ Φαιδρὰ προαναφωνῶντες, ὅπως τῆτες ἢ εἰς ἔτη ὑπέρπολλα
καθ' ἑκάτερον εὖ δάγοιτε.

32

Τῷ Μεγάλῳ Σκευοφύλακι Μπαλασίῳ .

ΧΑΐτας ἀνθρωπολόγηκα τῷ κρείττονι τῷ γε τὴν ἀσχολίαν σοι πα-
ρεσχηκότι, ἢ ἀναρρίπισαντι τὴν Ὑμετέραν μνήμην. τὸ γὰρ ἐπὶ σοὶ
ὡς ἢ αὐτὸς συμφῆς, ἤμην ἔτι ὡς λήθη ἢ ἀμνησεία. Ἀλλ' ἔχ' ἔτι
ἐχρῆν ὡς γὰρ παρ' ὅλον ὡς αὐτὸν ἐπιλελῆσθαι τῆ συμφορῆς, ἢ ταῦ-
τα συχνοῖς ἐμῶν γράμμασι τὸ φίλτρον ἀναζωπυρῶντος, ἢ εἰς οἶκτον
ἀνακαλῶντος. Οὐ τοίνυν ἔδ' ἔτι συγγνωστὸν ἔσαι τ' ἀδίκημα, μετα-
μελείας ἢ παραγνωμῶν τῶν ἄχρι δεῦρο πεπλημμελημένων, ἢ πέ-
παυσο γὰρ εἰς ἡμᾶς ταῦτα διαμαρτάνων, ἢ γράφει καὶ μὴ γράφῃς,
πλὴν ὅτι γε περιέσπασαι ταῖς φροντίσιν, ἀλλ' ἔχει σοι μὴν καλῶς τὰ
πράγματα, ἢ ὁρμῇ ὡς περ ὡς ἀκύμονι λιμένι, ἢ ἔτι ὡς ἔρρωσαι τὴν
ψυχὴν, ἢ τὸ σῶμα, ἢ τοῖς δὲ γὰρ τοῖς μηνύμασιν ἀγαπήσομεν, καὶ

τῷ σωζοντι χάριτας περὶ τῶν ἐσόμεθα, ὃν καὶ νῦν ἱκετεύομεν ἐρρῶ-
σθαι σε κατ' ἐκάτερον.

Χερμέζη ΔικαιοΦύλαχι τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας.

33

Τὴν σὴν εὐθύμως ἐδεξάμην ἐπιστολήν, ἥπερ αἰτίως ἐμοὶ δευαγγε-
λίζεται τὰ καταθύμια κατὰ τὰς περιηκέσας ἐορτάς τῆς σεπτῆς ἀνα-
στάσεως. Τοῖς ἴτοις ἄρα καὶ ὁμοίοις ἀμείβομαι σε ὡ γλυκυτάτη Φιλό-
της, καὶ ζῆθι, καὶ χαῖρε τῷ ἐξ ὕψους ἐλέει προΐων ἐπὶ τὰ βελτίστα, καὶ
τέρπε δὲ καὶ ἡμᾶς ταῖς περὶ σαυτῆς λαμπραῖς ἀγγελίαις. Οὐδὲν γὰρ
ἡμῖν ἥδιον τῷ μάθαι περὶ τῆς σῆς ἐπιδόσεως υἱείας τε καὶ τῆς παρὰ
τὸν βίον εὐθυμίας, ἃ θαυμάζοιτο σοι τῇ ἀνωθῶ εὐμενείᾳ.

Δημητρίῳ Ἰβλικῶ.

34

Φέροι σοι Χριστὸς ἐκ νεκρῶν ἐγερεῖς, ὅπῃτα κεχρητμένα καὶ αἴσια,
υἱείας τε τὸ δυσπαθές καὶ ἀρρήτον, καὶ τύχης λαμπρᾶς τὸ διηνεκές τε
καὶ ἀληκτον, καὶ δῆτα ἀπίτω σοι πόρρω τῆς οἰκίας, ὅσα λυπηρὰ καὶ δει-
νὰ, φοιτᾷτω δὲ τὰ καλὰ καὶ γαθὰ, καὶ ἀκμαζέτω καὶ βριθέτω πλῆτε
περισία, φίλων περιβολή, κρατύντων εὐμενία, βίᾳ λαμπρότης, καὶ
φαιδρὰ παιδων ἀνατροφὴ καὶ προκοπή, καὶ ὅποια τοῖς εὖ σέβουσιν εἰώθε
τὸ κρεῖττον ἐπιδαφιλεύεσθαι. Ταῦτα δὲ ἐξ ὕψους εὐεργετῆματος, καὶ
ἡμᾶς ταῖς περὶ αὐτῶν ἀγαθαῖς ἀγγελίαις ἐμπλήθη θυμηδίας.

Ἀνωνύμω.

35

Ισχυρόν τι καὶ βίαιον χεῖμα ἡ ἀγάπη, καὶ ψυχῆς ἐπικρατήσασα πᾶ-
σαν ὑπὸ χεῖρα ποιεῖται, καὶ ὅσα δορύκνητον, ὅπῃ γὰρ ἂν ἴοι, συμπερι-
άγει, καὶ περισρέφει τὸ πεφιληκός, εἴτε νόμῳ πυρὸς, ἐπειδὴν ἐπὶ τὸ
παραπίπτου ἐπινεμομένῃ, εἴτ' ἐν κατιόντι ῥαγδαίῳ ποταμῷ παρα-
πλησίως τὰ παρατυχόντα προῤῥίζον ἀνασπῶντι, καὶ συναπάγοντι,
καὶ τῆτο πάλαι πυθόμηνος, ἐμὴν γε πεπειραμένος ἐπὶ τῆς Ἰσχύος, ἐ-
πειθόμην, ἔδαμναι, καὶ τὸν αὐτόνομον, καὶ ὁτῶν ἀνυπόστατον, καὶ ἀμάχον
πάθος τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς ἀνεκέρυτον, μάλιστα δὲ τοῖς ὑπὸ τῶν
τῶν πάθους θλασθηθεῖσι, τὴν θάλασσαν, καὶ οἷα τυράννῳ χαλεπωτά-
τη τῇ σορῇ καταδεδυνασεῦσθαι καὶ καταδεδελῶσθαι προσανακλαίσει
μικροψυχίαν, καὶ ῥαθυμίαν ἀνέκαλξεν πολλήν, καὶ ἀνανδρίαν ἐποίησεν

ἐν αἰτία, ἢ σφόδρα κατεγέλων, ἢ τοῖς γεμὴν ἀλῆσι τῷ σώφρονος ἔ-
 ρωτος, ἢ αὐτοῖς ἐπεκέμην ἀναίδην, βαρέως ἀπεκερτόμεν αὐτὸς τῆς
 ἐτιμάχῃς ἢ εὐαλώτῃς. Τὸν γὰρ τοῖς ἀφροδίταις καλινδόμενον, ἔγε
 πάλαι ἔτε νῦν, ἀλλ' ἔτε πώποτε φορητὸν αὐτὸν εἶποι, ἀλλ' ὥσπερ ἔν
 ἀνθρωπίνῃν τινα νοσήσαντα ταρτηνὶ τὴν μανίαν καὶ θαπερεὶ τινα δα-
 δόσιμον λειμὸν πάσης ὀμιλίας, ἢ κοινωνίας ἀνάσπασον ἀπελαθῆναι
 δίκαιον ἡγῆμαι. Καὶ ταῦτα μὲν ἐμοὶ συνέβαινε, διαλογιζομένῳ περὶ
 ψυχῆς ἐλευθέρῃς ἢ ἀπαθῆς, οἷά γε ἢ εἴρηκα, ἀλλ' ἤδη ἢ μείζον τι
 ἢ ὑεργότερον, ὧν ἀκήκοα, ὧ περιπλάσας με κεφαλῇ, περὶ σὲ πέ-
 πονθα, ἢ μὴ μόνον ἐαλωκότα, ἀλλὰ ἢ δεσμοῖς ἀρρήκτοις πεπεδη-
 μένον ἐμαυτὸν αἰσθάνομαι, ἢ διαμολογῶ, ἢ τέτοις, ὧν κατηγόρων
 ἀσυμπαθῶς, συνηρίθμημαι, ἢ κατέλεγμα τοῖς γε τῷ πάθῃς ἐς τὸ
 παντελὲς ἡτλημένοις, ἢ τῷ τοιούτῳ εἰ χρεὶ ἢ φάναι, δεινῶς περιπλα-
 κείς, ἔγωγε νεόσηκα χαλεπῶς, ὥς ἐυγείαν μοι τερπνοτάτην γενέ-
 σθαι τὸ νόσημα, ἢ τέτῃ δὴ τὴν ἀπαλλαγὴν ἀποσρέφομαι σὺν δέει
 ἢ φρίκη πολλῇ, ὥσπερ ἔν ἢ τὰ δηλητήρια φάρμακα διαφεύγειν εἰω-
 θάμεν. Καὶ ὅναρ ἄρα ἢ ὕπαρ συνδιατῶμαί σοι, ἢ ὀμιλῶ, ἢ τοῖς
 νεύμασιν, ὥς γε ἐκᾶσαι με, κινῆμαι ἢ φέρομαι, ἢ σὲ μὲν παρόντος
 ἐκ ἡσθίμαι τὴν ἡτλάν, ἔδὲ τὴν ἄλωσιν, ἀλλὰ παρῇ ἔτι τῇ καταδυ-
 νασείᾳ σχῆμα τι ἐλευθερίας, ἀπίοντι δὲ ξένῃν τινα ταύτην πεπον-
 θῶς τὴν ἀρπαγὴν, συναπέπτῃν τῇ ψυχῇ ἢ τῇ δαναΐᾳ, ἢ ἦν ποτε
 μήτοι γε συναπελθόντα σοι ἐμαυτὸν ἀλλ' ἐκ μακρῷ διαστήματος ὠταῦ-
 θα καθήμνων σε ἐπενόησα, ἔχω σε καὶ τῷ τῷ συμπαρόντα μοι, καὶ
 συνδιάγοντα ἀντίστροφον μὲν, ἀλλὰ τὸν αὐτὸν δῆπερ τρόπον, ὧ σοι
 παρηκολέσθηκα προσετηκῶς. Καὶ δι' ὀφθαλμῶν ἔν ἰνδάλλονταί μοι,
 ὧν γε ἢ ἡράσθην, τὸ τῷ σώματος εὐρυθμον τὸ τῷ σχήματος εὐπρε-
 πές, αἱ τῶν ὀμμάτων ἀκτῖνες, τῆς ὀψεως ἢ φαιδρότης, ἢ αἱ ἀπὸ σώ-
 ματος σερῆνες. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἔχει τὰ δευτέρεια. Ὁ δὲ ἐμὸς ἔ-
 ρως συμπέφυκέ σε τῇ Θεοτάτῃ ψυχῇ, ἢ περιπέτεταί μοι ὁ τῶν ἀ-
 ρετῶν ἐσμὸς, ἢ οἱ φθόγγοι οἱ ἐμμελεῖς ὠηχῶσι με τῇ ἀκοῇ, ἔλκει δὲ
 ἢ ὡ λόγους δεινότης, ἢ ἐμβαπτίζει τὸν νῦν τὸ βάρος τῶν νοημάτων ἐμ-

εριθεῖ φρονήσει, ὡς ἀγχιερρόφω περινοίῃ, καιροῖς ἐκάστοις προσφυῶς ἐ-
 νερμολόμων, ἢ νῦν μὲν προσμεδιῶντι συναναπτεροῦμαι, νῦν δὲ βλο-
 συρὸν ἀτνίσαντος, οἷον ἀποβλέπεις ἔτι παρὰ χορδὴν ἄδοιτο, πτοίᾳ
 ἢ δεῖ συνέσταλμαι. Καὶ τῶν φθεγμάτων ἔν ἐκ ἑλαττον, ἢ τῶν φρο-
 νισμάτων ἐξήρηται ἢ τοῖς μὲν ῥήμασιν, ὡς περὶ ἢ ἀκοντίοις τιτρώ-
 σκομαι, τοῖς δὲ σπευδασμασι, ἢ μελετήμασιν, ὡς ἀλύσεσι περιτί-
 θεμαι ἢ ἐφέλκομαι. Ἀλλ' ἡδέα τὰ ἀκόντια ταῦτα, ἢ χρυσὴ ἢ
 ἄλυσις ἢ δε, ἢ τρυφὴ τὰ παθήματα, ἢ διατριβὴ ἢ μελέτη, ὥς
 ψυχὴ ζωογονῶσα, ἢ νῆς ἐνδελεχίζων, ἢ μορφὴ, ἢ εἶδος ἐμοὶ ἢ σὴ
 θαυμασιότης, τόδ' ἐμὸν ὡς περ ἐκ μαγείον ὑποτεθεῖσθαι ἢ δεδέχθαι
 τὰς πνευματικὰς ἀπορροίας, ἢ ὑποκεχερῶσθαι πρὸς τὰς βολὰς τῶν
 σῶν ἀκτίνων ταῖς ἀναφαιρέτοις χροιαῖς, ταῖς μὴ μεταχωρέσαις, ὡς
 οἶμαι, ἔδ' εἰς τὸν ἀπείρον αἰῶνα, ἔδ' ἐξαλειφομέναις τῷ χωρισμῷ τῆς
 σώματος ἢ αὐτῇ γὰρ ἢ μελέτῃ τὸ μὴ ἐξίτηλα γίνεσθαι τὰ παρὰ
 σὲ προσφύοντα μοι καλὰ καγαθὰ, τέρπει με τὰ μέγιστα ἢ διακη-
 δεῖ. ἔ γὰρ ἔδ' ἀποιχόμενον ἀπολείψεται ἢ τελειότης, ἢν ἐκαρπώσα-
 μιν, ἢ γὰρ ἀδικεῖν ἂν ἔειπε τὸ βῆιον, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν ἀδικεῖσθαι, εἰ τὰ
 περὶ αὐτῆς αἰθυμήματα, ὅσα σοι μέχρι θαύματος ἐκάστοτε φιλοσο-
 φεῖται, εἰς τὸ μηδὲν ἀφίστη διαφανισθῆναι. Οὐκ ἐν ἔδ' μετὰ τὸν αἰ-
 σώματι βίον τῆς σῆς ἀποσῆσομαι συναφείας. ὡς περ γὰρ ὁ χαμαί-
 ζυλος ἔρως εἰκότως συναπορρέει τῇ ὕλῃ, ἢ συννοσῇ δὲ ἢ συζητῇ
 ἢ συναποθνήσκει τῷ σώματι, ἔτως ὁ τῷ ἀθάνατῳ μορίῳ σύγκρατον
 ἔχων ὑπόστασιν ἡμῖν, συζήσῃ τε ἢ συναιωνίσει. ἔτε μὲν ἄλλως ἐνέ-
 σταί δυνατὸν αὐτῷ τὸ αἰδίον, ἢ ἀτελεύτητον, ἀλλ' ἢ διαμενέσης τῆς
 ἀντικειμένης διαθέσεως, ὅτι ταύτης ἐξήρηται ἢ συνυφίσταται. Καὶ
 δῆτα ἔσ' ἂν ὑπάρχη τὸ ἐρώμενον, συμβιοῖ, ἢ συνδιατελεῖ ὁ εἰς αὐ-
 τὸ φερόμενος ἔρως. ἐκ ἐπίκηνος ἄρα ἔδ' ὑπόγειος ἢ ἐμὴ αὐτῇ τρυφῇ,
 ἢ διαβοσκομένη τὴν παρὰ τῆς σῆς λειμῶνος ἀνίσχουσαν τρυφὴν, ἢ τὴν
 ἐκείθω ἀμβροσίαν ἀρουμένην, ἢ πολλὴ μὲν εἰς ἐμὲ λιμνάζει ἢ ἀναχῆ-
 ται ὡς τοῖς ζῶσι διατρίβοντα, πολλὴ δὲ ἢ ἀποιχομένῳ παρακολυθῆ-
 σαι, ἢ συνέσομαι σοι το γάρβον εἰς αἰῶνας. Εἰ δὲ ἢ σοὶ ταῦτα δίκαι-

ἀκοῇ, ἴασι δὲ πάντες, ἀλλ' ἔκαστος κατὰ κράτος ἐξυφαινομένης ἀπὸ τῆς χά-
ριτος. Πάντων δὲ μάλιστα τὴν γνησίαν ἢ ἀδελφικὴν ἀγάπην, ἥτις ὅσα
ἢ ἐμψυτον θερμὸν ὑπακείσθαι τοῖς ἐπισελλομένοις, ἢ λίγον ὅσον ἐμ-
φαίνει τὸ δακρῦν ἢ λάπυρον. Καὶ θαλπόμεθα τοῖνυν τοῖς λελεγμέ-
νοις παρὰ τῆς ὑμετέρας φιλετήτος, ἢ μὴν ἢ ὁ κρυμὸς ἀπὸ τοῦ πέν-
θους ἡσθημεθα δὲ τὴν μακρὰν σιωπὴν ἀπελύλαται. Καὶ ζεομεν ἤδη καὶ
πολλή τις ἡμῖν ἡ ἀλέα, ἢ ὥσπερ ἡλίου αὐτὴν μετὰ νέφους ἢ ζέφου
ἡμᾶς ἀπαυγάζοντα σεβόμεθα, ἢ τὸ κρείττον ἐκτενῶς ἰκετεύομεν, ὅ-
πως ἔδεποτε ἐν ζωσίν ὄντων ἡμῶν περὶ δυσμᾶς ἢ καταφορὰν γένοιτ'
ἂν ὁ ἡμέτερος ἔπος ἡλίου, ἀλλὰ ἢ ἀποτέρῳ καθημῶν λαμπρότης
ἡμῖν επαφίει ἐσθλὰ ἡμιπᾶνοι τὰς ἀκτῖνας. 38

Δημητρίῳ Ἰβηλίανῳ

Δὶὰ τί ἐκ πολλῶν συγκέκλεικας ὧ γὰρ τὴν γλῶτταν, ἢ τριῶν
ἡδὴ μηνῶν ἔδωκ' εἰς ἡμᾶς ἀφίχταί σε γραμμα; Καὶ ταῦτα εἰδότες ὅτι
τῷ πόθῳ τῶν περὶ σὲ μαθεῖν εὖ μάλα φλεγόμεθα, ἢ δὲ τῶν ἢ
γραμματοφύρων τυχεῖς, ἔδεποτε δακρύομεν ἐπισελλόντες ἢ σὲ
διεγείροντες. Ἀλλὰ κόρακί γε τῷ ἐκ τῆς κίβωτός σου ἀπεμφθῆναι ἀδελ-
φὰ πάσχει τὰ ἡμέτερα γράμματα. εἶθε δὲ τὰ παρόντα ἴοιντο κατὰ
περιεργίαν, ἢ κλάδον ἐλαίας τῆς περὶ σὲ ἀγγελίας ὡς ἰάχιστά μοι κο-
μίσσιντο, ἢ κηλήσοιν τὴν ἀθυμίαν, ἢ διαβρώσκει με τὸν μελὸν ἡχῆς
τίνος ἐκ αἵσιν περὶ σὲ διαβρώσης. Φῆσαι τοῖνυν τὸς σὲ φιλοῦντας ὑ-
πὲρ ἐαυτόν, ἢ γὰρ εἰ τὰ περὶ σὲ αὐτὸς ἀφηγήσῃ δεινὰ, ἀλλ' ἔσαι τοι
ὅμως ἐχ' ἔτω λυπηρὰ τῆς ἡδυτάτης γλῶττης ἀποσάζοντα. Επεύχο-
μαι δὲ σοι ἐν ἰοσέτῳ ἀνιερῶν ἀπαντῶν ἀπαλλαγὴν, τῶν δὲ ἐσὶν ἡμῖν
αὐτοῖς εὐθυμίαν ἐπεύχεσθαι. 39

Ἀνωρύμῳ

ΜΗ' φερέτω βαρέως ἡ ὑμετέρα μεγαλοπρέπεια, εἰ συστατικῶς
γράμμασιν ἐφοδιάσας, συχνὸς ὡς αὐτὴν ἐκπέμπω, τὸς γε παρὰ
τῆς ὑμετέρας ἰσχύος ὠφέλειαν εὐρησομῶς. Οὔτε γὰρ ἂν εἰκὸς ὦ-
μην, ἢ ἄξιον αὐτὴν τε καὶ μέν τὸς ὠτυγχάνοντας ἀδικεῖν, τὸς μὲν
τῆς ἐφέσεως ἐξαμαρτάνοντας αὐτὴν δὲ τῶν εὖ ποιῶν ἀναιργομένην.

ἐμὲ δὲ ἑκάτερθε τῆς ἀδικήματος ἢ αἰτίας γιγνόμενον· ἀδικήσαι γὰρ ἄν-
 τις ἢ μάλα, εἰ Φωραθεὶς ὁδίτῃ ὑπὸ δίψης λυποθυμῶντι, ἢ εἴπερ τις
 ἀνίσχει πίδαξ, ἵνα τὸ δίψος ἀκέσῃ, πυνθανομένῳ, κρήνην ὕδατος ἀ-
 φθόνως ἔγγιστά πε ἀναβλύζουσαν εὖ εἰδὼς, μὴ ᾠδεῖν, ἀδικήσεται δὲ ἢ
 τὰς αὐτόθι νόμους, αἷς ἔδωκε Θεὸς τοῖς περιῶσι μεταδιδόναι τῆς να-
 ματος. Εἰ δέ ποτε ἢ νῦν ὡς μάλιστα τῆς ὑμετέρας Φιλανθρωπίας ἐ-
 πιδεόμηνος ἐπ' αὐτῆς παραγίγνεται ὁ γραμματοφόρος ἕτοσι, ἀγνώ-
 τε ὢν, ἢ παρ' προσδράμῃ ἐκ ἔχων, καί μοι δὲ ἐκ συγκυρίας ὠτετυχι-
 κῶς, ἔοικε δίκαιος ἐκ ἀποτυχῆν εὐμυνείας, ὅτι ἡθεὺς ἐκ ἡυμοίρησε Φι-
 λασόφῃ, ἀλλὰ μετέσχε παιδείας, ἢ σπυδαίας ἀγωγῆς. Τετίμηται
 δὲ ἢ διασώτης εἶναι τῆς ἱεροπρεπῆς τάγματος. Ἀλλ' αὐτῇ μὲν ἐν
 ὠδοθῶ ἴδρυται τὸ εὖ ποιεῖν, εἰς τῆς ἀποβλεπῆσθαι μόνον, ἀλλ' ἔς πρὸς
 χάριν ἐπινεμέσθαι, ἕτε κατ' ἀξίαν ἐπιμετρέσθαι τὰς εὐεργεσίας. ἢ κα-
 θάπερ ἥλιος τὰ τε ὑψηλὰ ἢ τὰ χθαμαλὰ, γῆν τε ἢ θάλατταν εἰς
 ἴσα διαυγάζει ἢ περιεστράπτει ταῖς ἀκτίσιν, ἕτως ἢ Ὑμετέρα μεγα-
 λόνοια κοινόν ἐστι πᾶσι ἢ μέγα βοήθημα, ἢ καταφυγὴ ἀψευδесаίτη
 αὐτόχθοσί τε ἢ ἐπήλυσι. ἢ δὲ ταῦτα αὐτοῖ τε μέγα πολλῆς εὐτολ-
 μίας τῇ Ὑμετέρῃ εὐγνωΐᾳ προσείχομαι, ἢ πληθὺν ἐκ ὀλίγην ὠδε-
 ῶν ἐπισπῶμαι, ἢ προτυνεγκεῖν ἐκ ὀκνῶν, τὰς ὑπηρεγμένας χάριτας
 ἐχεγγύως ἔχοντες τῶν ἐπειθ' ἡμῖν ἀφειδῶς τε ἢ ἀπεράντως ρυησομέ-
 νων. Εὐπαισίη ἐν, ἔς' ἂν Θεὸς διδοῖ τῆτο, ᾧ ἢ μάλιστα τῇ ἀγαθο-
 ποιῶ φύσει θνητὸς ἐξομοῖται. Ἐρρώσθω.

Ἀνωρύμῳ.

Κ Αιρὲς ἐμοὶ χρεοκοπίας ὠδίδωτιν ἢ τῆς Σωτῆρος ἡμῶν ἀνάσσεις ἐκ
 τοσῆτος γὰρ χρόνῳ τοῖς Ὑμετέροις ἐκ ἀπηλθικῶς γραμμασι, τοῖς πα-
 ραδηλῆσι τὸν πυρσὸν τῆς εἰς ἐμὲ διακαῆς ἀγάπης, τὴν Ὑμετέραν ἀ-
 γαν ἐπηδέμην ἐμμέλειαν. ὡς γὰρ εἶωθε τὸ ἀνθρώπεον τοῖς ἰδίοις πλημ-
 μελήμασι προσετηκέναι, ἐκ οἷδα ὅπως τῆς ῥαθυμίας, ἢ συνεπλάκην
 ἐχ οἷος ἦν ἀποσῆναι, εἰδὲ λῦσαι τὴν σιωπὴν. Οἷδα δὲ καλῶς, ὅτι ταυ-
 τὴν ἀθυμίαν καλεῖ ὑποκορισμῶν ἢ καλλωπίσασα πρὸς τὸ χρηστό-
 τερον. Ἐσι γὰρ ἢ τῆτο σύνηθες αὐτῇ τὸ μὴ μόνον φέρειν ἔ βαρέως,

ἀλλὰ ἢ Φιλῆν ἢ μινονεκτήματα τῶν, εἰς ὧς ἂν αὐτῇ ἀνέκαθεν ὑπάρ-
 χη τις εὐνοία ἢ εὐργία. Καὶ δὴ ἢ τῶν ἄχρῃ δεῦρο σιγὴν ἀνατίθῃται τῇ
 ἀνίστα ἢ τῇ λύπῃ, αἷς διηνεκῶς προσμίγνυμεν, ἢ οἷς παλαίωμεν ἀκα-
 ταπαύτως μυρίοις ἀλγενοῖς, ἢ μόνον ἐκτρατευόμενοι, ἀλλὰ ἢ ὡ αὐ-
 τοῖς χειμαδίαις πολιορκήμενοι ἢ πιεζόμενοι. Ἐπιστάσης ἄρα τῆς σω-
 τηρίας πανηγύρεως, ἢ κατὰ τῆς Διαβολῆς τῆς Δεσπότῃς ἢ ἐπινίκια συ-
 νεορτάζεται, ὅσα καταθύμια, ἢ ὅποσα τερπνὰ ἢ χαρίωτα ἐπεύχο-
 μαι τῇ Ἑμετέρῃ θαυμασιότητι, ἢ χεῖρας ἐκέτιδας αἶρωμαι, ὅπως εἰς
 παντόλλας ἐτῶν περιόδους ποιῇ ταυτασὶ ἢ τὰς ἄλλας ἐορτάς, ὅπο-
 σας ἢ καθ' ἡμᾶς Ἱερὰ θέμις ἀγιστεύει, ἢ τέτοις ἐν ἑς γε τὸ παρὸν
 ἀμείβομαι τὴν Ἑμετέραν εὐνοίαν, εἰ δὲ ἢ μείζων ἔτι προσίται μοι δύ-
 ναμις, τρόπῳ παντὶ τὴν εἰς ἐμὲ εὐργίαν ἀντικαταλλάξαι πειράσομαι.
 Ἐρῶσθω.

Τῷ Προτεκδίκῳ Σπαντῶνῃ.

Φροντίσι διασπώμεθα ταῖς αὐλικαῖς, ὥστε τὰ νῦν εἶθ' ἡμῖν. ἔτε τῇ
 αἰδιότητι διαζῶμεν. ἢ δῆθιν διαπονέμεν, ὅσα περ ἔχ ἡμέτερα, ἀλ-
 λά τήμερον ἐμῶ, ἑτέρας δὲ αὐρίου, ἢ μεθαύριον ἄλλας, φιλεμῶς ἢ
 συγχωμῶς ἐξίσω περιθέοντα, ἢ ἐκ περιτροπῆς δεχόμενα, ἢ διαλιμ-
 πάνοντα. ἀλλ' ὅσα περ ἔ παύεται εἶναι τε ὡς ἀληθῶς ἢ λέγεσθαι
 ὁμολογῶντως ἡμέτερα, ταῦθ' ὑπὸ χαλεπῆς τινος περιπαθείας ἢ δε-
 νῆς περιπτώσεως πάντα παρημέληται ἢ παρατρέχει. Καὶ ταῦτ' εἰ
 ἢ τὸ ἡμέτερον ὄνομα εὐκλείαις περιβάλλει ἢ σεμνύνει, ὅμως ὡ ὀλι-
 γωρία κῆται. Καὶ τί Φαμὼ τ' ὄνομα, τὴν ἡμετέραν ψυχὴν ἀδικῶντες,
 ἢν ἐπικοσμεῖς μεγάλως. οἷα πρὸς γε ἄλλοις ἐκ ὀλίγοις εἶπιν αἱ γραφαὶ
 τὰ ζῶντα ἢ ἀπαράλλακτα τῶν συνερόντων ἔκτυπα, ἢ εἰκόνες, αἱ
 τεθνεώτων ἅμα μὴ συγχωνύμεναι τῇ χέρσῳ, ἀλλὰ τὸν γενάμενον
 στεφανῶσαι ἢ διακηρύσσεσθαι ἀπὸ ἀνίσχοντος ἐς τ' ἐπιδυόμενον ἥλιον
 κώμας ἢ πόλεις περηνεῖς, ἢ τοῖς κρατίστοις ἢ βελτίστοις ὁμιλεῖν ἢ
 διατῶνται, ἢ τοῖς χρυσοῦ φεσι θύλαξιν ἐπὶ κένται χρυσόδετοι, πολ-
 λαὶ δὲ ἢ λιθοκόλλητοι. ἀνιῶμεθα ἢ περιαλγῶμεν ἄρα τῇ συνεχείᾳ
 τῆς σερατιᾶς, ἢ τῶν αὐλικῶν πραγμάτων τῇ ἐπαλλήλῳ συνδρομῇ τῇ

εἰς ταῦτ' ἀδείας φερσκόμεθα. ὑπέρκειται γάρ τοι τὸ τῆς γυνικῆς ἐο-
 μηνείας, ἢ κοσμέμεθα, φρόντισμα ἢ ἐπιτήδευμα, ὑπὲρ δ' ἔννομα
 διαγγέλλει, ἢ περιχῆται εὐρροία, ἢ πλημμύρη παντοδαπῶν ὑπο-
 θέσεων. Τὲς τε γὰρ Πρέσβεις τὰς ἀπὸ δυσμῶν ἤκοντας, ὅποιοί ποτ'
 ἂν ἦεν, ἄς τὸν αὐτάρχην εἰσάγει, ἢ τὰς παραδυναστας, ἢ τῶν σφί-
 σιν ἐπιτηδείων ποιῆσθαι τὴν πρόνοιαν ἐμπεπίστευται, ἐμοὶ δὲ ἢ τῆτο
 προτετέθη τοῖς πεμπομένοις διαλέγεσθαι περὶ διαλύσεων, ἢ γράφειν
 τὰς συνθήκας. Καὶ διὰ ταῦτά τοι ἔδ' ἀκαριαία τις ἀσχολία μοι πε-
 ρίεστι, μή τοι γε ταῖς ἀκριβέσεσσι πραγματείαις μακροτέρως προσανα-
 λῶσαι χρόνος, ἀλλ' ἔτε κλέμμα τί ἢ φῶρον σχολῆς παραπίπτει
 οἷ γε ἔωθα τὰς Φιλίας ἐκπέμπειν ἐπισολὰς, ἢ συνεῖναι διὰ γραμ-
 μμάτων τοῖς γε μοι προσήκας τῷ γυνί, ἢ τῇ συνηθείᾳ, τὸ πάνυ μοι
 ἀδύνατον ἢ τίμιον, ἢ παραμύθιον τῆς μακρᾶς ἀπασίας. Μὴ κατα-
 μέμψῃς ὅτι ἀντεπιστέλλων σοι πυκνοῖς με γράμμασιν, ἔσθ' ὅτε δὲ
 ἢ κατηγορήμασιν ἀφιλίας, εἴα κώτρῳ ἢ μάσιγι διερεθίζων, συχ-
 νοῖς ἡμεῖσθαι προσήμασιν ἢ διεπράξω, ἀλλ' ἔδὲ τοιγε κατὰ λάκω-
 νας. Ἄν ἔσ σοι ἢ τόδε ἐν ἐλπίσι ἢ πόθῳ, ἰκέτευσεν ὅλη ψυχῇ, ἰκε-
 τέυσάτω δὲ ἢ ὁ λοιπὸς ὁ τῶν αὐτῶν ὀρεγόμενος θάσος, ἵνα τῶν, οἷς
 ἐβλάπινδμαι περισπασμῶν, δώῃ μοι Θεὸς ἀνάπαυλαν διὰ τῆς ἀσρα-
 τέας, ἣν γε δὴ ταῖς συστάσεσιν, ἄς ἐν βραχεὶ χρόνῳ ποιέμεθα, ἥκιστα
 ἐλπίζομεν ἔσεσθαι. Λοιπὸν ἔν ὅπως ταῖς ἐντεύξεσι ἢ ἰκετείαις ὧν δια-
 πύρως ἢ ἀδολῶς φέρομεν, ἢ τῷ ἴσῳ ἢ ὁμοίῳ μέτρῳ φέρεσθαι πάν-
 τως ἡγούμεθα, τῆς ὑπαρχούσης ἐπηρείας ἀξιοθῶτες ἀπαλλαγῆναι,
 ὑμῖν τε συχνότερον γράφοιμεν, ἢ μὴν ἢ ἐς τὸ πῶν ἀποσχολάζοντες,
 ἀκριβέσεσθαι τι ἢ μνήμης ὅ, τι περ ἄξιον συμπονοίημεν.

Ἀνωρύμῳ.

42

Εὐκόμπαζον μὲν παρὰ πολλοῖς, ὅτι μοι παλλήτις ἐστὶ μετὰ τῆς
 ὕμετέρας εὐνοίας ἢ Φιλανθρωπίας, ἢ ἡυχόμην ἄρα, ὥς τε τύφῳ
 προσεοικῶαι τὸ καύχημα, ἢ οἷς διελεγόμην περὶ τῆς ἐς ἐμὲ καλοκα-
 γαθείας ἢ μεγαλοψυχίας τὰ μέτρα τῆς εὐποιίας διῶν, ὑπερβάλλον-
 τα λέγειν ἐδόκην. Ὡς μάλιστα δὲ ὁ παρῶν γραμματοφόρος τοῖς ἐν-

ρημώοις ἠπίεσι, ἢ διημφισβήτη τὰ πολλὰ ἢ μέχρι νείκης. Νῦν δὲ τῆς Ὑμετέρας ἰσχύος ἐπικέρει θεόμινος, ἥτε πρὸς δοκιμὴν τῆς Ὑμετέρας εὐνοίας τῆς ἀναγορευομένης ὑπ' ἐμῶ, ἢ ἢ μετοχὴν αὐτῆς ἠτήσατο ταύτην τὴν ἐπιστολήν. Καὶ κινδυνεύει, ἢν ἀποτύχη βοηθείας, ἐμὲ μὲν διεψεύσθαι τῆς ὡς κέρει, ἢ ὡς ἐλπίσιν ἀγάπης, αὐτὸν δὲ χλευαστὴν γενέσθαι τῷ τοσούτῳ κόμπῳ. Ἀξιῶ τοιγαρὲν, ἢ πορνιῶμαι, ὅπως, ἢν αὐτὸς ἐπεκερτόμην, καλῶν ὑπερβολὴν τῆς ὑπὲρ τῆς Ὑμετέρας εὐφροσύνης ἐπαίνους, νῦν συζολὴν ἵνα ἢ σύνοψιν ὁμολογήσῃ γινώσθαι, ἢ τὴν πρὶν περὶ αὐτῆς μεγαλορρήμοσύνην ὡς ἐπιτομῆς ἰάξῃ χώρα, τὴν Ὑμετέραν ἀγαθοποιίαν παρὰ τὴν βάσανον εὐρὺν πολλαπλάσιον.

Ἀ ν ω ν ὕ μ ω .

Ἐ'Χει μὲν ἔνῃ Φιλία πάμπλουτὸν δαδόσιμον, ἢ ὠιδρεῖται αὐτῇ ἢ τῷ πληθυσμῷ δυνάμεις μᾶλλον, ἢ τῷ ζωτικῷ ἢ φυτικῷ μορίῳ τῆς ψυχῆς, ὡς τὸ μὲν δὲ σπέρματος πλατίζει τὸ εἶδος, τὸ δὲ πρὸς τοῖς σπέρμασι ἢ τοῖς μέρεσι ἢ φύλλοις αὐτοῖς ἐπαναφύεται, ἢ μεταδίδεται σὺν ἀφθονίᾳ πολὺ, τὸ φυτικόν. Διὰ δὲ τῆς Φιλίας μύριός ὅσος ὡς βραχὴ χρόνῳ τίκτεται, ἢ συναγελάζεται φίλων ὄμιλος; καὶ τετονὶ δὲ τὸν λόγον, ὅς ἰδιάζει ταῖς εὐνοίαις, ἐκ πολλῶν σινῆκας, καὶ τῇ κέρει κατέληφας, ἐκ φύσεώς γε ἢ μακρᾶς παιδείας τὰ τοιαῦτα ξυνιδεῖν ὀξύτατος ὢν. Τίς γὰρ τῶν σῶν τρόπων ἀπογευτάμινός, ἐκ οἶδον, ὅτι δὲ τῆς αἰωνίας καλοκαγαθίας, ἢ τῆς ὑπερβαλλούσης ἀγαθοεργίας, αὐτὸς τε τῆς εὐπεποιημένης ἢ τῆς εὐνῆς αἰτῶν ἐξοικεῖται, ἢ πλήθῃ φίλων ἐκ εὐαρίθμῳ σαιτὸν περιβαλλόμενος, ἢ δαλιμπάνεις; Καὶ λήψῃ νῦν ἐν αὐτῇ περιφανῇ τινὰ δάπειραν, εἰς πρὸς μέτρον τῆς πρὸς ἡμᾶς εὐεργείας ἢ ἀγάπης, τῆς ἀδολείας ἢ γνησίας θάλψαι ἐθέλησας τὸν δὲ τὸν κομίσῃν τὸν ἐκ τῶ ἱερῶ καταλόγῳ ὃν ὀλίγοις περίβλεπτον. Ὅς συκοφάντης τίνος γραφὴν φεύγων, ἵνα τῇ ταχείᾳ παρὰ τὸν οἰκουμενικὸν θρόνον ἀφίξῃ τὸ ἐρήμην αἰλῶναι φθάσῃ, ἢ τάχα ἢ κριθῇναι πρὶν ἀπολελογῆσθαι, εἰς τὴν βασιλεύσαν ἀπῆλθον. Ὡς γὰρ ἔχει γε τὰ ἡμέτερα νῦν περιπετείαις ἐγκαλινδόμενα, ἢ προκαταλαμβάνομενα τῇ τῶν ἰσχυροτέρων ἀφροσύνῃ προσβολῇ ἢ τὰ

πλείστα προτρέχοντα τὴν ἐκ νόμων διαίτησιν, δέει μή τοι γε δεινὸν πά-
θῃ μετὰ περιφανῆς αἰσχύνῃς, ἔκ ἡνεγκαν τὴν ὠδὲ στρατεῖαν, ἀλλὰ
τὴν ἀποδημίαν, ὥσπερ ἐφοδίοις, σχεδιάσας τοῖς ἐμοῖς γράμμασιν,
ἐξῆλθω ἀμελητὶ, ἐπειδὴν δὲ ὁμιλήσας σοι, ὠφελείας ἐπιτύχη, ὅπο-
σοι τινες σὺ ταῦθα φιλήσιν αὐτόν, (φιλήσιν δὲ πάνπολλοι καὶ οἱ βελ-
τίους) ἔσονται σοι πάντες εὐνέστατοι, καὶ καὶρὸς παραπίπτοντος ἀφιδέ-
στατοι καὶ ὑπερδέξιοι σὺν τόκῳ καὶ τόκῳ τόκῳ τὴν ὑπεργμῶνιν εὐεργεσί-
αν ἀντιδῆναι καὶ ἀμείψασθαι. Πάντων δὲ μάλιστα τὰς χάριτας χρεώ-
σῃσμαι, ὁ τῆς παρὰ σέ ταύτης ἐλεύσεως ἐξηγησάμενος ἐγὼ, καὶ πλη-
θος ἄρ' ἐν σὺ ταῦθα φίλων ἐκ ὀλίγων σὺ ὀλίγῳ σοι χρέοντι προσεθήσε-
ται, τῆς εὐνοίας τετονὶ τὸν ὑπερφυᾶ καὶ θαυμάσιον τρόπον ἐντιπε-
λαργμῶν καὶ πολλαπλασιασμῶν. Καὶ δὴ καὶ παρὼν αὐτῷ, ἀντὶ
τῆς εὐποιίας ἐπαινεθήσῃ, καὶ ἀπὼν ἔτι δεῦρο ταῖς ἐξαιτίαις εὐφημίας
ἀνακηρυχθήσῃ. Ἐρῶ σο.

Τῷ Ἀγίῳ Ἀγχιάλῳ Κυρ Δανιήλ.

44 Οὐκ ἀπαιχότως, ὡς περισπᾶσθαι μοι κεφαλὴ καὶ ἐπέραςε Φιλότης,
ἐφ' ἑκάτερα λαφέρῃ, καὶ ἰσοκλινέσι κυμαίνῃ λογισμοῖς, καὶ σὺ ἀπερί-
στα καὶ ἀμφοισβηθήσῃ ὁλλῇ γεγωνῶς τὴν ἐμοὶ αἰτῇ δόξαν. Τὸ γὰρ ἐκ ἡ-
μαί φίλος ἀντάλλαγμα, σὺ τοῖς τοιούτοις περιπτώμασιν ὡς μάλιστα
λαφαίνεται καὶ λαλάμπει. Οὐκ ἔστι γὰρ ἔκ ἔστιν ὅς σὺ τῇ οἰκείᾳ λα-
δικασίᾳ γινώσκῃς κριτῆς ἀδέκατος, ἀλλὰ νοθεύῃ τὰς ψήφους ἢ φιλαυ-
τίᾳ τὰ πολλὰ, ὁ δὲ φίλος, ἢ φίλων ἢ τῶν πάντων, βύραθω ἐπιστὰς κα-
λῶς ἐποπτεύει, καὶ ὥσπερ σὺ ἀρρεπῇ τρυταίνῃ σαθρᾶται τὰ πράγμα-
τα, καὶ φέρει περὶ τέτων ὁρθὴν καὶ ψῆφον. Ἐπερομῶς γὰρ περὶ
τῆς δευρὶ ἀφίξεως, ἣν ἐπετάξω παρὰ τῆς ὁμηγύρεως τῶν Ἀρχιερέων
τῆς ἀθροισθείσης ὡθαδὶ ὑπὲρ τῆς ἐξώσεως ἢ κατὰ παραχώρησιν αὐ-
θις ἐπιπιδέσαντος τῷ Οἰκεμωικῷ Θρόνῳ Διανυσίᾳ, καὶ τῆς παρα-
λύσεως τῆς τυραννίδος αὐτῷ, τῆς ἀνυποΐσεως καὶ πανωλέθρου, πότερον
ἔσται παραγενέσθαι σε, καὶ τοῖς ἄλλοις ἀδελφοῖς ἅμα συναγωνίσασθαι
καὶ συγκινδυνεῦσαι δεῖ, ἢ τριβὴν τίνα καὶ μέλησιν ἐπικλώθοντα περιμῆ-
ναι τὴν ἀπόβασιν ἑκάς; καὶ καλὸν μὲν καὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἡδὺ ἐπ' ἄκρας

ἰσχυμένον Προσηδῶνα θεῶσθαι μαινόμενον, ἢ ἄνω ἢ κάτω κινήμενον ὡς γε καὶ σοι δοκεῖ τόγε νῦν ἔχον ἄγαν ἐνέσιμον ἀποδειλιῶντι πρὸς τὸν ἀγῶνα. Ἀλλ' ἐχ' ἔτως ἐσίν, ἐχ' ἔτως. Οὐ γὰρ περὶ μικρῶν ὁ ἀγὼν, ἀλλὰ περὶ παντός, ἢ αὐτῆς τῆς Μητρὸς ἡμῶν τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, ἀφ' ἧς πᾶν ἡρνούμεθα γέρας, ἢ ἀποζῶμεν ἐκ ὀλίγων ὄσων ἀπολαύοντες. Κινδυνεύει δὲ ἡ Διονύσιον ἀπελαθῆναι, ἢ τὴν ὁμήγουριν ἄρδην ἀπόλλυσθαι. Φοναῖ γὰρ ὁ ἀληθής, ἢ προσαπειλεῖ τὰ ἔσχατα τῷ τε κλήρῳ ἢ τοῖς Ἱεράρχαις, τῇ τε Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, ἢ ταῖς ἐπὶ μέρες ἐπισείει πανώλειαν, ἧς εἴθ' αὐτὸς ἂν περισωθείης, (ὃ μὴ γούοιτο). ἢ βέλτισον ἄρα ἢ τιμιώτατον ἀγωνιζόμενον ἀποθανεῖν, εἰ δεήσοι, ἢ ὡς φασιν, ἀδόκητον ἐν αὐτῇ εὐνῇ σφαγῆναι καλοκνεῖνται ἢ ῥαθυμνεῖνται. Οὐδὲ γὰρ σφαγῆς ἡγίω τὰ παρὰ τῷ Ἀλάστορος κατ'υόμεινα ἢ μηχανώμεινα. εἰς ἓν ἄρα γινώσκω τοῖς συλλειτουργοῖς, καὶ συμπόνησον, ἢ συνάθλησον, κοινοῖς ἰδρῶσι περιρρέομενος ὑπὲρ τῆς κοινῆς σωτηρίας. Ἀλλ' εἴδ'ε γὰρ ἀπολείψει τὸ ἐξ ὕψους ὠδικὸν ἔννεμα, τὸ πάνδημον ἄγος ἢ βλάβος χαίροντα. Ἐπιμήκισον ἔρρωσο.

Κωνσταντίνῳ Δέκῳ Βοεβόδῳ.

45
ΤΨηλότατε, ἢ Θεοσεβέσατε, ἢ ἀντὶ παντός ἐμοῖ, ἢ κόρης ὀφθαλμοῦ τιμαλφέσατε Αὐθώτῃ, τῷ ὑπερκεμῶνι τῆς Ἱμετέρας Ἱψηλότητος ἐδάφει τὰς περιόπτους ἀνατίθηναι προσηγορίας, ἢ ὅπως αὐτῇ ἐπηρείας ἀπάτης ὑπερανέστηκῃ αἰαγίγνηται, τὰς δὲ κακὰς ἐκείνης ἀναπέμπω τῷ παροχῇ τῶν ἀγαθῶν. Τὰ παρὰ τῆς Ἱμετέρας εὐμωρίας ἢ Φιλανθρωπίας ὡς ἐμὲ κατιόντα Φαιδρὰ ἢ περιχαρῇ γράμματα, τὴν, ἢ ταῦτ' ἐγχειρίζεται, ἡμέραν παστῶν τῶν διὰ εἰς λευκοτάτην ἀποδείκνυσιν. Ἱπερήδομαι δὲ ἐπιδᾶν ἢ τοῖς ἐπιτάγμασιν αὐτῆς ἀξιῶμαι κοσμεῖσθαι. Καὶ διευτυχοίην ἄρ' εἶναι, εἴτερ ποτε μάλιστ' ἦν τῆς ἐμῆς ψυχῆς τὸ εἰς δακόνησιν πρόχειρόν τε ἢ πρόσθυμον, τὸ πάντως εἰς περιπείησιν ἀνακεχυμῶν, τῇ Ἱμετέρᾳ πανδερκεσάτῃ, ὅσον γε ἐγχαρῇ δυνάμει ἀνθρωπίνῃ. ξυνέσει γινώσκειται φανερόν. Τί γὰρ ἂν ἐμοῖ τῶν ὄντων ξυμβῇ χαριέστερον, ἢ θυμηδέστερον, ἢ ἢ συμφεσώτερον τῶν προσαγμάτων αὐτῆς; Τί δὲ ἢ τιμιώτερον, εἰ

τῇ εἰς αὐτὴν εὐπειθείᾳ, ἢ ἢν' ἔτιωσ' εἶπω, ἐμπαθείᾳ ἢ ταυτότητι, ὡς τῶ τῶν φίλων αὐτῆς καταλόγιον ἔκ' ἔχοιμι τὰ δευτερεῖα, ἀλλ' ἀξι-
ωθεῖν ἀκῶσαι φθελγομῶς αὐτῆς, τὸ ἕτερος ἐγὼ, ὅπερ Ἀλεξάνδρου
λεγοντος ἀκηκοὺς Ἡφαισίων ἐνδοκὺς ὤφηλατο, ἢ ὑπὸ τῆς ἀγαν ἡδονῆς
ἐγνώετο μονονεκ' ἐκφρων; Ἀξιῶ τοίνυν ἢ ἀντιβολῶ, ἵνα μὴ τῆς θει-
τάτης ἐκπέμπω μνήμης, ἀλλὰ τῇ εὐνοίᾳ θαλπόμενος γραμμασίῃ ἢ
προσάγμασι μὴ δ' ἀλέπτοι γεραιρομαι. Ἐρρώσθω ἢ δευτυχέσθω
ἀγαθοῖς ἀπασι περιρρέομῃ.

Τῷ Παναγιωτάτῳ ἢ Οἰκονομικῷ Πατριάρχῃ Κυρίῳ

Καλλινίκῳ.

Εἴτω βελὴν ὑποθέηταις, ἔκ' ἐπερωτηθεῖς, δῆλος, ὅτι τῷ δέοντος ἀ-
μαρτάνει, ἐσθ' ὅπερ δὲ ἢ γέλωτα πολὺν ὀφλισκάνει, χρὴ γὰρ εἶδεναι
πολλὰ ἀτὰρ τὸν ἐθέλοντα κρίναι περὶ πραγμάτων ἀλοτρίων ὀρθῶς,
ἢ ταῦτα ἐκ τῶν εἰλικυτέρων εἶη τῶν μὴ τῷ νῶ μηδὲ τῇ ἐκασίᾳ κατε-
σχήμενων, ἢ τὰ πολλὰ τῶν, ὅποσα τοῖς ἀνθρώποις ὠδομυχεῖν εἴω-
θε ἢ καλύπτεσθαι, τὸν δὲ μὴ καλῶς κρίναντα, ἀνάγκη συμβελεύ-
οντα παραπᾶσαι ἢ σφάλλεσθαι. Πρῶτον ἔν' ἀγαθὸς ἐαυτῷ σύμ-
βελος ἕκαστος, ὅτι πάντων ἐσιν ἐαυτῷ συνειδῶς τῶν γε πρὸς αὐτὸν, εἴ
τα κακῆινος, ὅταν ἂν αὐτὸς ἐπικοινωνήσῃ ἢ διακαλύψῃ τὰ περιῖσά-
μῃνα τὰ γε μὴ φανερά, ἢ τί τὸ βέλτιστον ἐπιφέρειτο. Καὶ γὰρ τοίνυν
ἔτ' ὀφθαλμοῖς, ὅτι ζήλω μόνῳ κινηθεῖς παρηνεσάμην, ὅπερ μοι ἐφάνη
προσέχοντα, τὰ βαθύτερα μὴ διερευνήσας μήτε μαθῶν. Τὸ γὰρ ἀν-
τλήμα ἔσθ' ὅλα παντός ἐστὶ πρόχειρον, ἢ τὸ φρέαρ ἐστὶ βαθύ. ἀλλ' ὁ
ψέποτέ μοι τὸ ἀμάρτημα καταφανὲς ἐγνώετο δῆδω, ὅπηνίκα τὴν Ὑ-
μετέραν Παναγιότητα ῥαθυμῶσαν ὀρώ, ἢ τριβὰς ἢ μελήσεις παρη-
τκυκλῶσαν περὶ τὴν αἵρεσιν, ὣν εἰσηγησάμην. ἢ ἀβελίαν ἔν' ἐμαυτῷ
κατήγορῶ. Οὔτε γὰρ ἂν τὰ παρ' ἐμῷ πρὸ ὀφθαλμῶν ὑποτεθεῖμῃνα
συνιῖσα, καλῶς ἔχοντά γε ἢ ὀρθῶς, ἀπερρώσθῃμι εἰς περιποίησιν
ἀσφαλείας, ἢ κινδύνων ἀπαλλαγὴν δεξιῶς γε διακείμενη ἐκ φύσεως
ἢ χρενίχας πέρας. Ἀλλὰ τῷτο γέν' ἔδει τὴν Ὑμετέραν γνησιότητα
τοῖς περὶ αὐτὴν σπευδάσθαι ἢ διαγρυπνεῖν αὐτὸ παραδηλῶσαι, ὅτι

δήτε· εφ' ἃ μὴ καλῶς ἴσμεν, παρορμᾶν ἢ παροτρύνειν αὐτὴν ἐπι-
 κεχειρήκαμεν. Ἐπειδὴ δὲ μηδὲν ὑπέλαβε, μηδ' ἀπηνέψατο, ἀλλὰ
 σεσίχηκε, ἢ πότερον ἄρα πρὸς τὰ καλὰ κατοικεῖ παρα τὸ εἰωθὸς αὐ-
 τῇ, ἢ λίθῳ προσκέκρυκται, ὥς Φάσιν ἀμφοτέρῳ τῷ πόδε, ἀμφογνο-
 ῦντα με διέλιπε. Χαλεπαίνω ἄρα, ἢ δὴ ταῦτα δεινῶς ἀνιῶμαι. Φι-
 λῶτης γὰρ ἔκ ἐπιλίγδην ἄπτεται ψυχῆς δυσπιστία φιλεμῶς, ἀπεχ-
 θεσι μὴ τοιγε ἢ ἐπεχθέσιν ὡς προσχήματι. Φιλίας ἀληθῆς διακε-
 λευομένοις ἀλυσιτελῇ ἢ ἀσύμφορα, καὶ γὰρ τὸ σιωπᾶν ἐπαυῶ ἢ αἰ-
 εῖμαι, ἵνα μὴ τῇ ἀποδοκιμασίᾳ πεφωρᾶσθαι πῶς ὑποτοπᾶσαντες
 ἀκαιοχυντότερον ἐπιχηρήσωσι. βλάβειν, γνησίοις δὲ ἢ ἀδόλοις ἐρα-
 ταῖς τοῖς ὡς δεοντι ὑπαγορεύειν τὰ δόξαντα, μὴ φιλοπροσηγύρως ἀ-
 παχτᾶν, εἰς ἴσα μοι δοκεῖ ἀτοπώτατον, πρὸς δὲ ἢ ἀδικώτατον, νῆ-
 τὸν Φίλιον, ὃς ἀδικεῖται. Ἀλλ' ὡταῦθα δὴ, ὅποτε ἢ μεταμέλει μοι
 τῆς συμβουλίας, ὑποτίθηναι ἢ νυθετῶ περὶ φίλων βελεύεσθαι προ-
 πάντων, μετὰ δὲ φίλων περὶ πάντων. Ἐπιμήκισον εὐδαιμονέστατα
 λαβίῳ, ἢ θεοπεθῶς ἐπεύχοιτό μοι, οἷα ἢ εὐχομαι ταπεινῶς, ὅσα
 καταθύμια. Προσηρῶσθαι δὲ ἢ περὶ αὐτὴν ὁμήγουρις ἢ γεραρωτάτη
 ἢ σεβασμιωτάτη.

Τῷ ἀγίῳ Κυζίκῃ Κυρίῳ Κυρίλλῳ.

Ζηλωτῆς ἐμὶ, ἢ πέρα τῆς μετρίας ἔτε τὸ θεῖον περιορᾶν ὑβριζό-
 μενον, ἔτε τὴν ἀγίαν Ἐκκλησίαν δυναίμην παρορᾶν πεπατημένην,
 τὴν τροφὸν, τὴν διδάσκαλον, τὴν εὐεργέτιδα, τὴν ἢ φύντας, ἢ θα-
 νόντας, αἰσερνισαμένην, ἢ μεταρῶσαν ἀπὸ τῆς χείρονος ἐπὶ τὴν ἀμεί-
 νω, ἀλλὰ τοῖς ἀντιτάττει μάχομαι τῇ πανευτυχίᾳ τῆς ἀνάσσειν ἐπικε-
 ρίας ἢ βοηθείας, ὡς ἐνὶ καθοπλιζόμενος, ἢ ὅση γε δύναμις, ἀγωνίζο-
 μαι. Κέρδος γὰρ ἐπὶ κηρον ἅπαν ἔκ ἑστὶ τῆς καλῆς ἐλπίδος ἀνταλ-
 λαγμα, ἀλλ' ὑμεῖς τοῖς κίβδηλίας ἔκ ἀνεχομένοις πολιτικοῖς, ὡς
 Φατέ, εὐτεχνίας ἀμοιβρίαν ἐγκατελεῖτε, καίτοι γε, ὡς καλῶς ἴσε,
 ἔδὲ ταύτης ἀπειράτοις κατὰ γε τὰ πολιτικά. ὡς δὲ τοῖς θεοῖς πῶς ἂν
 γέ τις τῇ ἀληθείᾳ τὸ ψεῦδος εὖ φρονῶν ἐισρυῆναι ἀφῆσοι, ἢ μὴ διαρ-
 ραγείη, ἢ τεφρωθείη, ὥσπερ οἱ παῖδες Ἀαρὼν, οἱ τοῖς Ἱεροῖς πυ-

ρείοις τὸ χηροῦδες ἐθέντες πῦρ· ἢ ἡμεῖς μὲν ταῦτ' εἴσομεν, ἢ ταῦ-
 τ' ἐπιτηδεύσομεν, ἢ ταῦτα πράττειν ἡμᾶς ἐθέλετε, εἰς τὴν λαμπρό-
 τητά τῶν ἀνομιμάτων τὰ ὄμματα μεμυκότες ἢ τὸ σῶμα συγκεκλη-
 χότες, ἢ μηδὲ φωνὴν ἐπαυρόμενοι, ἀλλὰ ἢ συμβολαίαις ἀδικημάτων
 εἰν, οἷς ὑπογράφεσθε, τὴν σεμνοτάτην ἐπαγγελίαν ἐκ αἰσχυρόμε-
 ναι, εἰ Πνεύματος Ἁγίου λέγεσθε σκεύη, ἢ τῆς ἀληθείας ὁπαδοί,
 ἀλλ' ἔτοι γε καθέλκεσθαί με εἴσω παρὰ χορδὴν ἄντα, εἰ δ' ἢν δε-
 ῖσθι ὑπερῶϊσθαι, εἰ δ' ἢν δεῖσθι ἀποθανεῖν, ἀλλ' εἰς μέσον αἰὲ φανερόν
 ἐμαυτὸν καταστήσομαι, μήτε καταινῶντα, μήτε συμπράττοντα ὡς οἱ αἰ-
 ὑμᾶς τῆς εὐθῆς ἢ κατ' ἔχνος τῶν θεσπεσίων Πατέρων φερόσης ὡτε-
 τραμμένους ἐπαίσθωμαι. εἰ δὲ γὰρ εὐστιάξουσιν ἀποδέξωμαι τῇ γλώσσῃ
 τὴν ψυχὴν, εἰ δὲ τῇ καρδίᾳ τὰς λόγους ἀντιφθεγγόμενος. Πάίζεται
 γὰρ ἡκιστα Θεός, ἢ προσποιήσῃ κίβδηλεῦσαι, ἢ παρανοθεύσαι τὴν
 Χριστιανικὴν ἀπλότητα ἡκιστα παραχωρεῖ ἢ θέμις ἢ ὁρθόδοξος. Ἐπι-
 δὴ δὲ τῇ ἐξ ὕψους εὐμνησία ὡς πολλοῖς ὑπερανίσχην ἔλαχον ἢ Ἰμε-
 τέρα Πανιερότης, τὰ τοιαῦτα πείθῃ, ἢ πείθε ἢ περ ἔδωκέ σοι Θεός
 λόγους δεινότητι χρωμένη. Καὶ παύς τοίνυν ζὼν ἐπιτυχία τὰς εὐχα-
 ράξας μὴ τοιγε τὰς ἀντισχόντας ἢ μιανίῃ ἢ ἢ βδελυρίᾳ μετασκευά-
 ζουσα, ὅπερ ἄλλοι τεχνάζονται, ἀλλὰ τὰς ὠκνημένους ἡδὴ τοῖς πα-
 ρέλκεστιν ἀπὸ τῆς εὐθείας, ὡς ἔωθον, ἀποσπῶσα πρὸς τὸ θεώτερον
 Ἐρρώσθω.

Τῷ Δικαιοφύλακι Κύρ Χερμέζῃ.

Προσηνὴς σὺ, καὶ γὰρ προσηνέστερος. Ἀγνωμονεῖς σὺ, καὶ γὰρ οὐ γίγνο-
 μαί. οἱ Πάτριαι, φασί, Πατρίαις ἐκκρέανται.

Τῷ Αὐτῷ.

Ἀποκρίνῃ, φησιν, ἀφρονι ὡς καὶ ὡς, ἵνα μὴ σοφὸς εἰσὶν δόξῃ· μὴ
 γὰρ ἐμὲ, ἀλλὰ σαυτὸν μέμψῃ, ὅς ταῦτα περὶ σὺ ἢ ἐρησθαι ἢ γε-
 γράφθαι παρώτρυνας.

Ἀνωρύμῃ.

Εἴ γε τῇ ζήλῃ, εἴ γε τῇ προθύμῃ, τὴν θυμηδίαν ἢ τὴν ἡδονὴν, ὅ
 πῶς ἐπὶ ἡμᾶς, τὴν Ἰμετέραν θαυμασιότητα ἡνδραγαθηκῶσαι πε-

εἰ πολλῶν ἐκφύλων μεμαθηκώς, ἔχ' ἱκανὴν διῶσαι ἢ γλῶττα ἢ ἐμή.
 ἀλλ' εὐΐσθι, ὅτι ὅλος τῇ τερπολῇ διακέχυμαι, ἢ διερρύημαι γεγο-
 νατέρας φωναῖς ἐργάτην αὐτὴν τῆς ἱερᾶς ἀμπέλης, ἢ γεωργὸν ἀτρυ-
 τον τῆς Χριστιανικῆς ἀρέρας ἀποκαλῶν. Οὕτως ἤγαμαι τῆς ἀνδρείας,
 ἔτιως ἐθύμασα τῆς εὐτολμίας. ἀλλὰ φησι τὰ ἱερὰ λόγια, ἔκκλι-
 νον ἀπὸ κακῆς ἢ ποιήσον ἀγαθόν. ἠγωνίσω μὲν καλῶς ἢ γενναίῳ πό-
 νῳ νενίκηκας, ἢ διὰ ταῦτα παιανίζομεν ἡδὴ, ἢ τὰ νικητήρια διευφη-
 μῶμεν. Ἐπειδὴ τῆς τὰ θεῖα κυκώσης μοχθηρίας, τὸ μὲν χαμαὶ κεί-
 ται πεπτωκός, τὸ δὲ διεσκεδάσθῃ. ἢ δῆτα ἢ ἕτερα τῆς νίκης ἐπεραιώ-
 θῃ μοῖρα ἢ τῶν κακῶν ἐξανάστασις, ἀλλὰ καιρὸς ἡδὴ καλὸς θατέρως
 ἐπιμεληθῆναι τῆς ἀνανεώσεως τ' ἀγαθᾶ. Λόγος ἔχει ἀντὶ μύρε ἀγο-
 ραῖον ἔλαιον ἐπιδίδοσθαι τοῖς αἰτέσι, ἢ Μυσοῖς αὐτοῖς, ἢ Δάκαις ἢ
 Ῥώσσοις, ἵνα τὲς ὑπὸ χεῖρα παρῶ τὴν Ὀθωμανικὴν, ἢ δὲ καθ' ἡ-
 μᾶς Ἐκκλησίᾳ τοῖς λοιποῖς μυσηρίσις λιτὴν, ἢ εὐπόρισον ὀρίσασα ὕ-
 λην, τῷ μεγατίμῳ κεκόσμηκε τὸ ἅγιον χρίσμα, τῷ τοῖστῳ τῷ Χρι-
 στῷ γεράρασα τὲς ἀθλητάς. Οἶμαι δὲ ἢ τῷ πλήθει τῷ ὕστερον ἀνευ
 εὐλογίας ἐπιβαλλομένῳ ἐλαίῳ νενικῆσθαι τὸ ἀρχαῖον εἶδος. ἢ πάντως
 ἀπορρύησαι, ἔτε γὰρ οἶνος καθ' ἐκάστην ὕδατος ἀνακιρναμένῳ, τὴν ἰδί-
 αν ἂν εἰς ἀπεραντον σώζοιτο φύσιν, ἀλλὰ τελευτῶν εἰς ἀκρατον ὕδωρ
 μεταβάλλοι, ἢ εἰ λαβόντες δὲ τὸ ἔλαιον τῷ μύρε ρανίδος μετασχόν,
 ἢ ἔτοι ἔλαιον ἐπιχέαντες μεταδιδόασιν τοῖς δεομένοις. ἢ ποίαν ἔρα ὑ-
 πὸ φειδῶς ἢ πολλῶν ἀργυρίων κιβδηλίαν παραδεχόμεθα; ἀλλ' αὐτὴ
 ἢ τῆς ἐπισκευῆς ἐπιμεληθῆτω τῶν προσηκόντων ἡφειδικεῖα δαπανη-
 ματων, ἢ τὲς ἄλλας ἱεράρχας, οἷς ἢ τοιαύτη φροντίς ἀνωθῶ ἐπιτε-
 τραπται, ἢ τὴν τῶν ἀναλωμάτων κοινωνίαν διατιθέτω. Πρὸς δὲ καὶ
 τῶν χωρικῶν Χριστιανῶν, ὅποσοι μὴδὲ τὰς πανυ ἑορτασίμους ἡμέρας
 τὴν ἱερὰν μυσαγωγίαν αὐγυτεύειν ἔχουσιν, ἱερῶν ἢ ναῶν σπανίζοντες
 ἀναλαβέσθω τὴν κηδεμονίαν τὴν ἱεράρχῃ τοῖστῳ προσήκεισαν, ἢ ὡς
 σχεδίοις οἰκήμασιν, εἰ μόνον τὸ ἀχραντον σώζοιεν, τὴν θεῖαν εὐχαριστί-
 αν τῷ ἐκτελεῖν πορίζεσθω τὴν ἀθίαν. Καὶ ταῦτα δὲ διαπονῶσα ἔχ-
 ῃσι τὸν μισθὸν ἔξῃ παρὰ τῷ παντεπόπτῳ Θεῷ, ἔδῃ τὸν παρ' ἡ-

μῶν ἔπαινον. Ἐρρώτῃω.

Μιχαήλῳ τῷ Καντακυζηνῷ.

51 ΟΥ' δὲ πολλῶν, ἀλλ' ὥςτε διὰ γράμματος ἡμετέρου ὠτυχῆν σοι τὸν κομίζοντα, ἔπαν δὲ ὠτύχη. εὖ εἶδ' ὅτι ἔκ' ἐτι ὑπὲρ ἐμῶν, ἀλλ' ὑπὲρ ἐαυτῶ φιληθήσεται, τάχα δὲ χρόνος προϊόντος ὑπὲρ αὐτῶ καὶ γὰρ, ἢ ἔσαι μάρτυς ἢ πείρα.

Κωνσταντίνῳ τῷ Καντακυζηνῷ.

52 ΕΝγε ταῖς συστάσεσιν αἰετὴν ἡμετέραν Φιλότητα, ποιῶμαι περὶ πλείονος ἢ πρῶτο· μὴ ὡς μάλιστα σοχαζομαι, ἵνα πρὸς ἡδονὴν ἦσοι, περὶ δὲ τὴν ἰκετείαν ἀναπέμπω, ἥτα, ἢ ὄφελος ἐκ τῆς κοινωνίας, ἢ ὁμιλίας ἀνάσχηται, καί μοι τε εὐγνωμοσύνη, τὸ δὲ μέγιστον ἵνα μὴ ζημίη, ἐμοὶ δὲ ἀπέχθῃ ἢ βλασφημία. Ταῦτα τοίνυν ἐς τὸ ἀκριβές, περισκεψάμενος, πέμπω σοι τὸν παρόντα, ὑμῖν τε ἀμοιβαιαν ἐλπίζων ὠφέλειαν, καί μοι παρ' ἑκατέρου γνώμην εὐχάρισον. ἐπιμήκισον Ἐρρώσο.

Ἰωάννῃ τῷ Ἀδελφῷ.

53 ΩΣ ἔκ' ἀν' ὧδε λω ἰκετῶν, καὶ τοι τῶν ἐγγυτάτω ἕως ἐμῶν ἐπιδεήσασθαι παῖδας, ὅς γε μᾶλλον ἔδει ὑπὲρ ἄλλον, τὸν ἐμὸν, ἔπειτα τύχοι, θυμὸν ἀναφλεγχθῶτα διαψῦξαι, ἢ κοιμίσαι, ἀλλὰ συμβαίνει ταύτη ποτὲ τὰ ἀνθρώπινα, ἢ ἔλκει τὸν βῆν ἢ ἄμαξα, τὸ κοινῇ λεγόμενον. Τὴν μὴ δὲ γνησιότητα, ἢ τὴν συμφύειαν τὴν σὴν καὶ ταῦθα λίαν ἀτμενίζω, ἢ σὺν ἡδονῇ παραδέχομαι. Τὸ πλῆθος ὁμῶς τῶν ἐνθυμημάτων, οἷς ἐμὲ μεταπέμψασθαι εἰς οἶκτον ἢ συγγνώμην ἐκέχρισον, ἐγκαλῶ ἢ ὡς αἰτία πολλῇ ποιῶμαι, ἢ ἔκ' ἔχω ἐμαυτὸν ἀνιῶμενον ἀνεγκῦσαι ἢ παραμυθήσασθαι. ὅτε γὰρ νέοις ἔτι ἔστι, ἢ μὴ χρονίῳ παιδείᾳ ἢ συνεχῇ γυμνασίᾳ, ἢ μελέτῃ πολλὴν ἐληφόςιν ἀκμὴν περὶ τὰ καλὰ ἢ προσήκοντα, ζώζοντες ἢ ἀήθεις τὸ τοιαυτὸν λαμαρτεῖν, ἄρτι μὴ τῷ ζέοντι τῆς θερμότητος ἐκτρεπομόνοις ἢ ἀφηνιάζουσιν, ἄρτι δὲ ἀγνοία τῆς ἐκ τῶν καλῶν καὶ γαθῶν ὠφελείας τῆς ἐπὶ τὰ δεόντα ῥοπῆς ἀπὸ ῥοφθυσίν. Ἡ τάχα τοσαύτην ὡς ἐμοὶ σκληρότητα ἢ τραχύτητα ὑπεδόμενος εἰς τῶτο λόγων ἐλήλακας; Ἀλλὰ Φιλάνθρω-

πος ἐγὼ, ἢ Φιλόπαις ἐχομῶως, ἢ μηδέσιν ἄλλοις, ἔθετοί γε τοῖς
 ἐμοῖς σπλάγχνοις ἐποργίζομαι, ἢ χαλεπαίνω μικρῶν ἕνεκα, ἢ συγ-
 γνωστῶν ἁμαρτημάτων. Ὅτι δὲ σφοδρότερον ἴτως ἀπέπληξα, ἢ ἐπε-
 τίμησα, ἢ ἐκόλασα, ἢ Ἰστοῖη σοργῇ ἐκότως ἀνατεθείσθω. τὰ σφάλ-
 ματα γὰρ τῶν Φιλεμῶων, καὶν σμικρὰ, πάντως ἔσιν ἀφόρητα, καὶ
 ἅμα γιγνόμενα χρὴ πιέζεσθαι, ἢ ἀνακόπτεσθαι ἔτι Φυόμενα, ἵνα μὴ
 πρεῖντα, ἢ πῆξιν ἐληφότα, δυσἀπόβλητα γυνήται ἢ ἀναφαίρετα.
 Καὶ γὰρ ψυχῇ νεαζέσθῃ προσεπιπίδουσα κακία ὥδον ἐμφωλεύει ἢ κυρ-
 φορεῖ, ἢ μυριάδα κακῶν ἀναποτίκτει, ἢ δὲ τῆς ὑπεξέσσης ἢ ὑποτε-
 λῆς ἡλικίας δέει ἢ πτοίᾳ περισελλόμενα, ὕπερον ἀγεληδὸν ἐξορμαῖ,
 ἢ σφαδάζει, ἢ κατορχεῖται. Οἷσθα καλῶς ὅτι ἢ γεωργοῖς ἐπιμε-
 λές ὡς μάλισα ἔτι ὡς ἀπαλλῶ διῴθῦναι τὰ δῶδρα, ἢ ἀνορθῶσαι τὰς
 παρατρέχοντας κλάδους. Μηδὲ κακῆνός σε λέληθε, καινοῖς ἄγγεσιν
 ἐμβεβλημένης δυσώδους ὕλης, ἔδὲ ποτε τὸ τῆς ὁδοῦς μυσαρὸν ἐξίτηλον
 ἔτεσθαι. Διὰ τοι ταῦτα ὅσα κόρην ὀφθαλμῶς συμφιλάσσω τὰς ἐμὰς
 παῖδας, ἢ σφῶν, ὅση σπῆδῇ, ὅση ἐκτένεια, ἢ νηφάλιον ὅσον, τὴν
 ἐπὶ τὰ κακὰ ἔφοδον, ἢ ἔχῃ κίσα τὴν ἐπὶ τὸ φαυλότερον ἢ ἀβελτε-
 ρώτερον ὁρμὴν, ἢ τὴν ἐπὶ τὰ σπῆδαῖα, ἢ ζηλωτὰ, ἢ ὀνήσιμα χαυ-
 νότητα ἀνείργω. Εἰ ἄρα ἁμαρτάνουσι, παῖδες εἰσὶν, ἔτι τῶν δεόντων
 ἀπείρατοι ἢ ἀθέατοι. Εἰ ἐπιπλήττω, Πατὴρ ἐμὶ, ἢ τὴν λύμην ἀ-
 πορρέεσαν ἐξεραῖν ἐπέγομαι, ἵνα μὴ καινὸν εὐρηκὸς χωρίον κατὰ μι-
 κρὸν ἐμβάλλῃ τὸ χλίδος, ἢ χρόνῳ παρήκοντι λιμνάσῃ, ἢ γένηται
 διαδόσιμος ὡτεῦθω ἢ σῆψις ταῖς ψυχικαῖς δυνάμεσιν. Ὅτι δὲ συγ-
 γνώμην αἰτῶσι, ἢ σὲ καταπραῦναί με τὸν θυμὸν παρορμήκασι, καὶ
 τόδε με τὴν ψυχὴν θαύμασῃ διακέχυκε θυμηδία. Πολλοῖς ἡμαρτη-
 κῶσι βελτιώσεως ἀρχή, ἢ περσοῖμια μεγάλης ἐπιδόσεως ὡτεῦθω πε-
 φοιτήκασι. Γινώθι σεαυτὸν, ἔφη ὁ τρόπος κοσμήτωρ, γινώσκεισι δὲ
 μάλισα οἱ σφαλῆναι σφᾶς αὐτὰς ὡμολογηκότες. Ἐκ δὲ δὴ τέτῃ καὶ
 συναιεσμένους ἔχουσι, ἢ συναγωνιζόμενους τὰς συγγινώσκοντας. Οὐ
 γὰρ ἀπὸ τῆς τὰ δικαιολογήματα, ἢ τὰς ἀπολογίας, ἀλλ' ἀπὸ τῆς
 τὰ ἁμαρτήματα, ἢ τὸ εὐόλισθον ἅμα γινώσκειν, ταύτην τὴν λέξιν ἔ-

χεν οἶμαι τὸ ἔγυμον. ἡμῶν γὰρ ἢ ἡμεῖς, ὅπερ ἐστὶ νῦν οἱ παῖδες, καὶ
 πολλὰ διημαρτηκότες ἐάλωμεν, ἀλλὰ ἢ συγγνώμης ἐπετύχομεν, ἢ
 τῇ πέρᾳ τὸ συμπαθὲς ἀνέκαθ' ἑδιδάχθημεν, ἀλλ' ὥσπερ ταῖς πα-
 τρώϊς νεθεσίαις ἢ ἐσηγήσεσιν ἐπὶ νύσσαν ἐκωτήθημεν ἢ ἀνωρθώ-
 θημεν, ἔτως εἴθε τῆς περὶ τῆς παῖδας ἐμῆς ἐπιτιμήσεως, εἴθε τῆς συγ-
 γνώμης ἢ συμπαθείας τὰ ἀνθ' ἡμῶν, τὰ βλασήματα, οἱ καρπὶ Φύοιντο
 ἢ πεπαύνοιντο, ἢ θάλλοιεν οἱ παῖδες οἱ ἐμοὶ, ἢ κομώηεν ἀγαθοῖς ἅ-
 πασι, ἢ φιλοῦντο τὰ μέγιστα σοῖτε καί μοι. Τῇ δὲ περὶ τὸ λέγειν δύ-
 νامي, ἢ γράφων ἐπὲρ ποτε ἐξαισίως ὑπερίσχυκας ἢ ὑπερανέστηκας,
 ἢ τῶτ' ἐπραΰω, ὡς ἔτι λίαν ὀργιζομένων ἐπραῦνες, τῇ αὐτῇ τοίνυν ἀ-
 ξιῶ ἢ ἀντιβόλῳ. χρῶ τῆς ἐμῆς ἀναπειθόμενος παῖδας, ἵνα μηκέτι ἀ-
 μαρτάνωσιν, ἀλλὰ πολὺ τὸ νῆφον ἀναλαβόντες ἔψωνται μοι κατὰ
 εἶχον ἢ μόνον τῷ περὶ τὰ μαθήματα πόνῳ ἢ τῇ μελέτῃ, ἀλλ' ὥ-
 μάλιστα καυχῶμαι, ἢ ἀντὶ παιδείας αὐτῆς αἰεῖναι, τῷ περὶ τὰ ἡθι-
 κόσμῳ, ἢ τῇ ὠντρεχείᾳ κατ' ἴχνος ἡκολεθηκότες ἀρετῆς ἅμα ἢ παι-
 δείας εὐκλειαν σφίσι περιάψωσι. Σοὶ δὲ ἀνθ' ὧν αἰέ μοι τὴν ἰμαίμο-
 να θάλλῃ ἢ οἰσώζῃ δικάθεσιν, τοῖς θυμέρεσι περὶ τὸν βίον ἢ τὴν
 ψυχὴν ἀπαμείψατο τὸ κοῖτιον. Μὴ παύσῃ δὲ γράφων, ὅτι δὴ γρά-
 φεις δὲ παντὸς κεχαρισμένα ἢ συμφέροντα, μηδ' ὡς αὐτοῖς ἐκείνοις
 λυπῶν, οἷς δοκεῖ σοι τὸ λυπηρὸν αἰεῖναι, ἢ ἀνικερὸν, ἢ οἷς ἔτι κατὰ
 πρώτην ἐπιβολὴν ἀνιῶμαι, ἢ περιαλγῶ. ἢ γὰρ εἰ ἢ λυπηρὸν ἐστ'
 ὅπερ τι, ἢ πικρὸν ὑπὸ σὲ πέμπεται, ἢ τῆτο μοι κεχαρισμῶν ἅμα
 συμβαίνει ἢ ἡδὺ. ἢ μόνον ὡς παρ' ἀδελφῶν, ἀλλ' ὅτι ἢ ποικίλοις ἢ
 δόγμασιν ἀρτύεται, ἢ καρικεύεται τὰ παρὰ σὲ ἐπιτελλόμενα. Ἐρ-
 ῶ σοι.

Κωνσταντίνῳ Δέκῃ Βοεβόδῃ.

54 ΜΗ τ' ἐμοὶ λίαν εὐμελὲς ὑπὲρ ἄλλων ἐξαίτεσθαι συγγνώμην, ἀ-
 γάκη γὰρ ἀμαρτίας ἀναπεταννῦναι τῇ πόλει τὸν ἀνέργοντα τὰς ποι-
 νὰς, μήτε τῷ Ἰμετέρῳ μεγαλοπρεπέει εὐπετέες εἶναι τῷ περὶ τὰ ἀδι-
 κήματα φιλανθρωπεύεσθαι τῷ κατὰ πάντα δήπῃ μιμημένῳ τὴν τῶν
 προγόνων ὁσιότητα ἢ εὐσέβειαν, ἢ τὴν ἀνομίαν ἀπακακλήτως ἀποβί-

νύεν εἰωθότι, ἢ δῆτα ἢ τὴν τῆς δικαιοσύνης τευτάνην ἀκλινεσάτην αἰ-
 ἢ πρὸς τὰς νόμους ἀποβλεψάν ἀπέχοιτι, ἀλλὰ Φιλίαις ὠτεύξεσιν
 ἐκ νενίκημαι. ἢ τὴν Ὑμετέραν θαυμασιότητα ταῖς ἐμαῖς ἰκετείαις, ἵκ-
 το δὴ τὸ πρῶτον ἢ τε εὐταῖον ὑπεικασαί δεομαι ἢ ποινηθῆναι. Οὐδὲ
 γὰρ ἡ φύσις ἀπηγόρευκε τὰς δεήσεις τὰς τῆς συμπαιδείας ἢ ἐπεικί-
 ας ἐξαισίς γονάς, ὅδε μὴν ὑπὲρ ἀναίτιων δι' θείων. ἢ ἡμαρτε μὲν
 Ἀλέξιος, ἀλλ' ἐγνωνκὼς ἅμα μετέγνωνκε, ἢ παραιτεῖται. ἢ θρηνηῖ,
 ἢ πάσαις ἐπιδείξεσι τὴν μὲν ἁμαρτίαν ἀκυσίως ἡμαρτηκῆναι, τὴν δὲ
 μετάνοιαν ἔχοντι ἢ ἐκ μέσης τῆς ψυχῆς προσιοῦναι κατὰδηλός ἐστι. ἢ
 μὴν, εἰ παράδειγμα τὰς ποινὰς οἱ νόμοι τεθείκασι, ταύτη τὸ τῶν θνη-
 τῶν εὐόλισθον ἐπὶ τὰ πταίματα, ἢ ἐπίφορον ἀνακόπτοντες, ὅθι
 δὲ τὰ τῆς μεταμελείας ἀνακύπτει περὶ φανῇ τεκμήρια ἢ σημεῖα, καὶ
 μεταγωγέρας ὀλισθήσεως φόβος ἐπίκειται ὅδε, λαμβάνοντες πῶς ἐκ
 ἀπεικότως οἱ νόμοι τὴν ὕφεσιν, ἢ γίνεσθαι δικαία δικαιοσύνης ἢ Φιλαν-
 θρωπία λαδοχος. Ἀλλ' ἡμαρτηκόσι φαῖη τις, ἀπιστοτέραν εἶναι τὴν
 μετάνοιαν, τῷ δὲ τάχα τῆς δίκης, ἀλλ' ἐ τῷ μίσει τῆς ἁμαρτίας
 ἀναφύεσαν, ἢ εἰς τὸ παρὸν μόνην καλλωπιζομένην. Ἐπὶ δὲ τὰς εἰ-
 θύναις ἀποδράσῃ, σφοδρότερον ὕψερν αὐτῆς ἀναρράγησασθαι τὴν
 ἀβελτηρίαν. Ἀλλὰ μάρτυς ἐστὶν ὅμως ὡταῦθα τρανωτάτη τῆς ἀπὸ
 σπλάγχχνων ἐπιστροφῆς, ἢ πρὶν Ἀλεξίου διαγωγή ἢ πρῶτος, ἢ ἀνεπί-
 μωμος, μάρτυς ὁ τῶν ὁμμάτων πολυδακρυς ῥῆς, μάρτυς ἡ ἐκ τῶν
 δεήσεως, ἢ πιστῆται δὲ ταῦτα ἐ μόνον αὐτὰ ἑαυτὰ, ψευδὲς ὑποκρίσε-
 ως ὅδ' ἔχοντες ἔχοιτα, ἀλλὰ ἢ φίλων παμπόλλων ἐγγύη ταῦτα πι-
 στῆται. ἢ τῇ δὲ τὴν ἐμὴν ἔτι καὶ ὡς προσίθημι, ἢ ζημίαν τὴν Ὑμετέ-
 ραν εἰς ἐμὲ δυσμένειαν αἰνῆμαι, ἢν ὅδ' ἀντὶ πάντος ἀν' ἐλπίμην, ἀλλ'
 ἐκ ὡς σφαιερῶ γεγωνῆσθαι καλῶς ἐπίσταμαι τὴν ὑπόσχεσιν, ἢ δῆτα
 ἢν ἐκ τέτων Φιλανθρωπία ἔσῃ ἢ ὁμοίως οἷον ἐλπίζω καρπὸς, οἷς
 ἐκάστοτε φέρει ἢ ἀδεκάστως αὐτῆς, ἢ δικαιοτάτη περὶ νόμους εὐσέβεια,
 ἢ ἀκρίβεια. Ἐρρώσθω.

Τῷ Μακαριωτ. Πατριάρχῃ τῶν Ἱεροσ. Κυρίῳ Δοσιθέῳ

Ἐγὼ αἰτέμηναι παραπαισιν, ἢ τὸ δέον ὑπεραλλοίμεθα, μὴ τολ-

μης ἡμῖν ὑπερβολήν, ἀλλ' ἐαυτῇ Φιλανθρωπίας ἐγκαλείσθω μέγεθος
ἢ Ὑμετέρα σεβασμιότης. Ἐπεὶ γὰρ ἢ μικρὸν, ἢ μέγα τι ζητή-
σαντες, ἐκ ἀποτετυχήκαμεν πώποτε, ἀλλ' ὅποσα ἡτήμεθα, ἐκ ῥα-
τῶν ταῦθ' ἡμῖν ἅπαντα κεχορήγεται, ἢ μὴ μόνον ὑπὲρ ἡμῶν, ἀλλὰ
ἢ περὶ τῶν φίλων τῶν ἡμετέρων ὅσα περ ἡτῆται, ἢ ταῦτα μετ' ἀφθο-
νίας αἰεὶ τι συγκεχώρηκε. Καὶ τὸτο δὴ λίαν ἡμᾶς ἐθάρρουνεν εὐέλπι-
δὰς τε ἢ εὐτόλμους ἀπέδειξεν. Ἀλλ' ἡμῖν τε ἢ αὐτῇ τὸ τὰς εὐεργε-
σίας ἐπιθαψιλεύεσθαι εἰς ἕξιν ἀφίεται περιφανῆ. ἢ γὰρ ἐπειδὴ ἢ Ὑ-
μετέρας μεγαλόνοια χαρίζεται ἀφειδῶς, ἀδεῶς ἡμᾶς αἰτεῖσθαι συμ-
βαίνει, ἢ τὰς χάριτας ἔτι τῶν ὑπηρεγμένων εὐεργετημάτων ἐκ ἀρκόν-
τως ὑποσχόντες, ἀλλ' ἔτι ἢ ἄλλων ἀπολαύειν ἀξιῶμεν, ἢ προσρέ-
χομεν αὐτῇ διὰ παντὸς εὐεργετημάτων οἷα ταμείω παντοδαπῶν, ἢ
μηδέποτε διακένω, νῦν δὲ ἢ ἀνάγκη συνωθεῖται ποιῆσθαι τὴν αἴτη-
σιν. Χρυσίων παιονικῶν, ὡς πωταχοσίων ἐπιθεόμεθα, ἀντ' αὐτῶν δὲ
ἀποδύομεν ἐνετικά, ἢ Ὀθωμανικά, ὧν ἐκ ἀπορῆντες, ὡς ἑθένων
εὐπορῶμεν, ὅτι τὴν ὠρεῶσαν εἰ παρέχει χρέαν, ἢ δὲ χρέα τοιαύτη, ὡς
εἰ μὴ τάχει τῆς Ὑμετέρας βοηθείας ἀπολαύοιμεν, ἀνάγκη ζημιωθῆ-
ναι μεγάλως. Φθασάτω τοίνυν τῇ ταχίστη χορηγίᾳ τὸν ἡμέτερον κίν-
δυνον. Ἀνθ' ὅτε πρὸς τῇ ἀποδόσει τῆς ὀφειλῆς ἢ χάριτας οἰσόμεθα.

Κωνσταντίνῳ Δέκῃ Βοεβόδῃ.

Τ Διαιτάτον ἐς τὴν Ὑμετέρα μεγαλονοία ἐποργίζεσθαι ἢ δυσχεραί-
νειν τοῖς μηδὲν αἰτεμένοις, ἢ ἢ ἂν ἡμέρα μηδένα ὑπάρξῃ εὐεργετήσα-
τα, ταύτην, ἢ δὲ βεβιωκεναι νομίζει, καὶ τὴν τῷ μεγαλοδωροτάτῳ Θεῷ
ὑάμιλλον ἡθὺς ἐπιδεικνυμένη. Ἀτὰρ ἢ τὸ μηδένα συγνάζοντα παρ'
αὐτῆς ἀποπέμπεσθαι θρῶς ἔχει πολὺς, ἢ ὡς ἀγείῃς ἢ τριόδοις ἡχεῖ,
ἢ τὰ μὲν ποσαῦτα ἢ τηλικαῦτα παρασχέιν αὐτῇ καλὰ καγαθα,
χάριτας ἴσμεν μεγάλας τῷ κρείττονι, τὰ δὲ ἢ τὴν προαίρεσιν ἐπιβρα-
βεῦσαι τὴν εἰς ἅπασαν ἀφειδῇ θαψίλειαν ἀνακεχυμένην τὰς μεγίστας
ὀφείλομεν. ἢ τῇ Ὑμετέρα δὲ μεγαλοψυχίᾳ, ἢ ὑψινοίᾳ ἐπέπερ τῶν
ὑπηρεγμένων ἡμῖν εὐεργετημάτων ἰσοκλιεῖς ἐκ ἔχου ἐκτίσαι τὰς α-
μοιβὰς, τὰς δυνατὰς ὁμῶς χάριτας ὁμολογῶμεν, ἢ τοῖς ἐπαίνοις ὡ-

σπερ ἄνθεσι περιέφερον τὴν λαμπρὰν αὐτῆς κεφαλὴν, ἢ δὲ παν-
τὸς ἀνακηρύσσοντων. ἢ τῷτο γὰρ ἔθος ἀρχαῖον Θεοῖς τε ἢ ἀνθρώποις
εὐεργέταις τὰ ἐξ ἀνθέων ἀνατίθεσθαι τέμματα. Καὶ δῆτα ἢ αὐτὴ
λαμβάνετω ὑπὲρ ὧν εὐποιεῖ, ἔχ' ὅ, τι περ ἄξιον, ἀλλ' ὅ, τι περ ἡμῖν
εὐμαρές.

Τοῖς αὐτῷ Παισὶ.

Εἴρωσθέ μοι φίλτατοι, ἔρρωμαι καὶ γὰρ, ἢ διατηροῖη δὲ παντὸς
ἡμᾶς ἐρρωμένους ἢ ἐξ ὕψους εὐμένεια.

Σπαντωνῇ τῷ Προτεχνδίῳ.

Καὶ Συνεσίῳ μὲν τῷ πάντῳ ἐλλογίμοις οἱ λόγοι παῖδες, ἐμοὶ δὲ
ἢ τῶν λόγων ἐπερασότεροι παῖδες ἢ οἱ ἀκροαταὶ γεγόνασιν. Καὶ οἱ
λόγοι μὲν οἷα ψυχῆς εἰκόνες εἰκότως εἰσὶ λαμπραὶ τῷ φῶντος γοναί,
ὁ δὲ ἀκροατὴς, καθ' ὅτι ἂν ἔκτυπον ὑπάρχει ἀκριβῶς ἀπομεμοργμέ-
νος, ἢ εἰκὼν ἐστὶ, ἢ πᾶις. καί γε φιλεῖται τοῖς καθηγεμόσιν εἰκότως
ὅσα ἢ τέκνα πατράσιν. Εἰ δὲ ἢ τὰ περὶ κληρονομίας ἐσὶν, οἷς ἡμῶν
σβητῆται, ἢ κληρονομῶσί γε τοι ἢ οἱ Μαθηταί, ἀλλ' ἔτι τὸν ἐπίκληρον
ἀλλ' ἔδὲ τὸν ῥωδῆ, ἔδὲ τὸν ἀπὸ χειρὸς εἰς χεῖρα, μεγάλη πτερῶν ἐ-
ρυσία περιῖπτάμων κληρὸν, ἀλλὰ τὸν ἀτελεύτητον, ἢ πολὺν ἔπει-
τα χρόνον, ἀπαρκέσοντα τοῖς ἐπιγιγνομώοις. Αὕτη τε ὡς φαίνεται
ἀληθές, ἢ τῶν παιδευτῶν πρὸς τὰς ἀκροωμένους ἔσω, ἢ λεγέσθω, ἢ
τὰ πρεσβῆα φέρεσθαι Φιλότης. Ὅσον γὰρ οἱ φιλοσοφίᾳ συντραφέν-
τες, ἢ συζῶντες ἀρετῇ, τῶν ἄλλων ὑπερτερῶσιν ἀπάντων, τοσούτῃ
περὶ αὐτὰς εὐνοία ἢ σοργή, πᾶσαν ἀγάπην ὑπερανίστησι. ἢ ταύτην δὲ
ἀποδίδωμι ἢ σὴ Λογιοτήτι, πρὸς ἣν δημοτικὴ δὴ περὶ τις ἢ ἀγοραῖος,
ἢ τίς ἄλλη δοκεῖ σοργή, ἢ ἀνθ' ἧς αὐτὴν ὑπερησθῆναι ἐκ τῶν εἰς ἐμέ
γραμματῶν ἐτεκμηράμην τῆς γε κοινῇ περιπόλεσθαι, ἀλλ' ἔδὲ μὴν ἀ-
μαρτηθῆναι τι παρ' αὐτῆς ἐρῶ δὲ τῷτο. Οὐδὲ γὰρ ἔδὲ τῆς τοιαύτης
ἀποσερῆσθαι Φιλίας ἀπισχυρίζομαι. Ἀλλ' ἢς ὁ Φίλις Ζεὺς ἔφορος
ἀνηγόρευται παισὶ Ποιητῶν, ταύτης ἐγκρατὴς ἀπάσης παρ' ἐμοὶ γε-
νεσθαι ἢ σὴν ἐμμέλειαν ἢ φάσκω ἢ ἡδομαι, ἢ εἴτινας τὰς ἀντὶ τέ-
τις χάριτας ἀπέχειν ἐμοὶ φιλεῖ, ἐπιστάσθω, ὅτι Φιλίας ἢ ἀγάπης εἰ-

λικρινές μηδὲ ἐστὶν ἀντάλλαγμα ἕτως ἰσοφερές, ἕτως ἀξιοχρεόν, ὡς ἀντιπελαργυμένη δαΐθεις. Καὶ ὡν δὴ ἐπέσειλον ἡ σὴ Λογιότης περὶ τῶν ὀφειλομένων αὐτῇ παρὰ τῆς σοφίας ἱεράρχα Θεοκλήτε χρηματῖα, ἢ μνήσομαι, ἢ σπεύδῃν ὅση δύναμις, διατινῶμαι ὑπὲρ αὐτῶν, ὅπως εἰς χεῖρας ἔλθωσι. Καὶ ἔτι ἢ ὡς τέτρω πεπράζεται, αὐθις ἀναγράφωμαι.

Ἰακώβω τῷ Διδασκάλῳ.

53 **Τ**ὴν εἰς βασιλεύσαν ἀφίξιν ὑμῶν ἀγαθὴ τύχη γεγενημένην ἐκ τῶν σῶν γραμμάτων ἔμαθον ἅπερ ὡς ἀσπύτως ἔλαβον, ἢ τῷ τῇ οὐδὲν ἐξομαλήσαντι. Θεῷ τὰ χαριζήρια περιχαρῶς ὡμολόγησα, τῷ γὰρ τὴν ἐκ τῆς διασάσεως λύπην πραΰναντι ἢ κηλήσαντι τῇ ἐκ κινδύνων ἀσφαλείᾳ. Ἐχὼ δ' ἐκ τέτρω ἢ ἐλπίς ἡμᾶς βεβαιότερα πάλιν εἰς ἓν γενέσθαι ἢ χαρίσεσθαι, περιεπτυγμένους ψυχαῖς τε ἢ σώμασιν. ὅτε γὰρ ἔχομεν ἀν' ἀποφῆναι, ὅτι ταῖς ψυχαῖς ὡς τοῖς σώμασιν οἷα δεσμωτηρίοις κατεχομένους μὴ ἔχῃ ὑγροτέραν ἐγχεῖσθαι τὴν ἀπὸ τῶν αἰσθητηρίων ἀπόλαυσιν. ἢ ταύτης ἔν' ἐκ ὡς μακρῷ πάλιν ἐμφορηθῆναι εἴθε δοίη τὸ κρεῖττον, ἵνα ἢ πάλιν ὁμιλήσωμεν ἢ πάλιν ὁμῶς τῇ Θεομέσῳ σοφίᾳ συνδιαίησωμεθα. Καὶ αὕτη γὰρ ἀνεπλήρουν ἡμῶν, ἢ ἀθρόον ἡμᾶς ἐξέλιπον. Ἦχῃν γὰρ μετὰ τυμπάνων ἢ σαλπείγγων, ἢ ἄλλοις ὡναλίοις ἀλαλαγμοῖς ἐμμίγνυσθαι ἢ συγκρύπτεσθαι τὸς ἡδυπνούς αὐτῆς φθόγγους ὅδ' ὅλως ἠνευκε. Σοὶ τοίον αὐτὴν ἐπιτρέπω ἢ σοὶ ἢ τοῖς φιλτάτοις μοι σύνοικον ἀντιβόλῳ διαγνώεσθαι. Καὶ αὐτοὶ δὲ προσέχετε, ἢ σύνεσε διημερεύοντες ἢ διαγρυπνῶντες. Κατεῦθω ἔσθ' ὅτε, οἷον ἀπαρχὰς ἀξιῶ ὡς ἡμᾶς ἀποπέμπεσθαι ἀπομοιραν τῆς, ἥς, κατὰ πολλὴν αὐτῆς σχολὴν ἀρούεσθαι χάριτος.

60 **Τ**ῷ Μακαριῳτ. Πατριαχῇ τῶν Ἱεροσ. Κυρίῳ Δοσιθέῳ.

Οὅσον ἐμοὶ παρέσχε χαρὰν ἡ τῆς Ὑμετέρας Φαιδροτάτης ἢ περισπασσῆς παρσίας ἀπόλαυσις, τοσαύτην ἔν' ἠνευκε λύπην ἡ σέσησις ἐκ τῆς αἰὲς δαπανώσεως ἡμᾶς νεμέσειως ἐπιῶσα. Καὶ δήτα τῆς Ὑμετέρας ὠδελεχέας ἀνασπασθῶτες, ἅπνοι περιφερόμεθα, ἢ νεκροὶ περιπατῶντες ἐσμὲν. ἢ ἔτι γε μέντοι παρόντες, τῆς παρὰ τῆς Ὑμε-

τέρας θυματοσύνης εκ βλυζέσης κρυνηδὸν ἀφελείας ἢ βοηθείας, ἧς
 τε ἀπὸ τῶν ἱερῶν πηγῶν ἀνιτχέσης διδασκαλίας, ἢ τῆς εἰς τῶν ἡθῶν
 διακόσμησιν ἢ τῆς εἰς σωτηρίας περιποίησιν ἀναχεομῶν παιδείας τὸ
 μέγεθος ἐπεφάνημι ἢ ἀνεκηρύσσομαι. Καὶ μηδὲ τοῖς τὸν ὕψος ἡλίου
 εἰς ἐπὶ γῆς ἐγινώσκω ὁμοιον εἶδὲ δεύτερον. ἢ χάριτας ἐν ὁμολογῇ
 μὲν τῷ κρείττονι τῷ τὴν ἡμετέραν ἐσχατίαν ἀναπλαττίσαντι τῷ τοιοῦτον
 κειμηλίῳ. ἀλλὰ τότε τῆς ἐγγύτης ἀμβλυότητος ἢ περαγέσης τὴν
 αἴσθησιν, ἔκ ἡτερίζομεν εἰς αὐτὸ, ἐφ' ὅσον γε ἢ ἐχρῆν, ἀλλὰ τῇ κτή-
 σει γαυρόμενοι, ἤκιστα τῇ χρήσει προσεληπαρέμεν. Ἐπειδὴ δὲ τύχη
 βασκαίνουσα, πάλιν ἡμᾶς ἀπέστη ἢ διείλε, ἢ πόρρω ποι γεγόναμεν,
 νυνὶ τὰς ὀφθαλμοὺς ἢ τὴν ψυχὴν περιτρέφομεν, νυνὶ τὸ ὕψος ἀναμε-
 τρῶμεν ἐκείνο, ἢ τὰς ἐκείθεν ἀπαυγαζέσας μαρμαρυγὰς ὅς' ὥραι καθ'
 ἑαυτὰς περιβλέπομεν, ἢ τὰς σιγὰς δ' αὐτὰς ἐπανοδύρομεθα τὰς ἀ-
 καιρίαιας, αἷς ἐπειδὴν κατακόρως ἔχομεν ἐμφορηθῆναι τῇ θείᾳ Νέκ-
 ταρος, ἀφελῶς ἢ ἀνάιδως ἐρασωνευόμεθα ἢ παρημελῶμεν. Καὶ δὴ
 τῷτο, Φεῦ, ὅποιος ἐσερήθηναι τρυφῆς! Φεῦ, ὅποιος ἐκπεπτώκαμεν
 ἀπολαύσεως! ὡς ἡμᾶς ἀπέδρα τὰ καλὰ καὶ ἀγαθὰ, ἢ ἔσι γεμὴν ἐκ
 ὀλίγ' αἶψα τὰ τὴν ἐμὴν ἄγχοντα ἢ σρεβλῆντα ψυχὴν, πατρῶας ἐ-
 σίας ἀποδημία, μακρὰ συμβίς ἢ παίδων ἀπυστία, δαπανημάτων ἀ-
 νύκτιστος ὄγκος, ὅδε πόνος, ἢ ὡ σκηναῖς διαγωγὴ, ἢ ἀλεα ἡμερινῇ ἢ
 κρύει νυκτίῳ ἀλληλεχέμωνι διατρίβῃ, τῆτες δὲ ἢ βλαίων πνευματῶν
 ἀσάκοπος καταγίς, κόνιν ἐγείρῃς ἢ ταῖς ὀφθαλμοῖς ἐπαφίεισα πυ-
 κνυτάτην, ὥς μὴδὲ τὸν πρωτότερον λαδίζοντα γινώσκεν ἢ βλέπειν γε
 Ἐκείνο δ' ὅμως, ὅπερ ἔκ ἐπιλίγδην ἐμὲ δάκνει, ἢ τῆς λογικῆς εἰν ὁ-
 μιλίας σέρισις, ὡ τούτῳ πλήθει μερόνωμαι, ἢ νῆ τὴν θεσπεσίαν
 ἢ τριπεθετον ἐμοὶ κεφαλὴν ἢ εἰα τροφῆς ἡμοιρηκῶς ἐπιτηδεύς, τὴν
 ψυχὴν ἐκτέτηκα ἢ μεμάρασμαι. Οὔτε γὰρ ἐλληνίδας εὔρηκα μέσας
 ἐπιμιτθῶσαι φρατιώτιδας. Αἱ μὲν γὰρ ὡς ἀναφαιρέτων σφίσι τῶν
 ἀγαθῶν ὄντων, ἔκ ἐθίζομεναι τῇ μάχῃ γυμνασία, ἀλλὰ τὴν ἡ-
 ρεμαίαν ἐπανελόμεναι δίαταν, τὸν ἀσφατευτόν ἀγασσι βίον. Καὶ εἰ δὴ
 ταῦτα εἰς ἄκρον πενόμεθα λόγον, ἢ λυπέμεθα τῆς ἀμεσσίας, ἀλλ'

ἢ θεοτάτη τινὶ ἢ ὄντως Ἐμὲ δυνάμει τὴν καθ' ἡμᾶς σεβομένων Ἐκ-
κλησίαν ἢ Ὑμετέρα σεβασμιότης περιίπταται. ἢ θαλπὴ, ἢ λαυ-
γάζει, φθάσασα δὲ τῆς τῶν Ἱερῶν ἢ Θεσπεσίων γραμμάτων ἐπι-
φοιτήσεως πλυσάτω περιαλγύντας. Τὸ μὲν δῖφος ἀκρμένη, τὴν δὲ
τῆς ψυχῆς ἀθυμίαν καταπραΰνουσα, ἢ μετάγχεσθαι ἐπὶ τὸ θυμωδέ-
σον. Περσεύσθω ἢ περὶ αὐτὴν ἱερὰ τῶν Πατέρων ὁμήγουρις. ἢ ἐπι-
νες ἄλλοι, εἰς ἡσθήσεσθαι ταῖς παρ' ἐμὲ προσηγορίαις οἶδω. Ὁ κατὰ
σάρκα ἐμοὶ κατὰ δὲ τὸ Πνεῦμα Υἱὸς αὐτῆς προκίλυνδείται τοῖς τιμί-
οις αὐτῆς ποσὶ. βιώη, ἢ εὐχοίτο ἡμῖν ἐπιμήκισον.

Τ ῶ Α Ὑ Τ ῶ

Κ Αὖτε πάλιν εἰς Βέλγαρα δὲ τῶν Ὑμετέρων Θεοπεθῶν εὐχῶν ἐρ-
ρωμένως ἔχων ἐπάνειμι, δεινὴν, εἰπέρ ποτε, ἢ χαλεπὴν ταυτηνὶ τὴν
ἐκτρατείαν ἀνύσας. ἢ πάλιν τῷ πανσέπτῳ ἱερῷ τῆς Ὑμετέρας τρι-
σολβίς σεβασμιότητος σῶσθαι τὴν ἀφῆγησιν αὐτῆς οἶονε γραφὴν, καὶ
εἰκόνα τῆς πάλαι μιμνήσκων ἀνατίθηναι. Ἡλὶς τὸ πολὺ τῆς λεόντος ἐκ-
μεμετρηκότος, ἢ ἀγχεσθαι τῆς Παρθένου γνωμῆς παρὰ τοῖς Βελγάρ-
δοις ἐτρατοπεδεύκειν, ἢ ταῖς ὄχθαις ἐνηλίσμεθα τῆς ἵστες ποταμοῦ.
Ἀπὸ τῆς Σάβας γὰρ ἀπεκλίναμεν, ὅτι τοῖς πίνεσιν ὀλέθριος ἄδεται ὁ
Σαβος ποταμὸς, ἀνθρώποις ἐς ἴσα ἢ κτήνεσι. Καὶ ἡδὴ ἄρα τότε ἔωα
ἢ ἀπὸ δυσμῶν τέλη παμπληθῆ παρεγώνοντο, ἢ ἀφῆδον τι πνέοντες
τῆς ἐπὶ τὸ πολέμιον ἀνόδου πάντως ἐγλίχοντο, ἀλλὰ τῆς Γῆνι χερρόνη-
σον, ἢ τὴν ἀρχὴν τῶν ἐκεῖ Σκυθῶν ἐπιτραπῶτος, ὡς Σελιμγκιρέϊος
ὄνομα (ἐστὶ γὰρ μόνος τῶν πώποτε κεκρατηκότων αὐτόθι, τὴν μὲν γνώ-
μην πρᾶξι, τὴν δὲ ψυχὴν ἀνδρείος, ἢ τὰ πολεμικὰ ἐκ παίδων ἐξήσκη-
μῶς, ἢ πέντε ἢ τεσσαράκοντα ὅλα ἔτη παρηναλωκὼς ἐν πολέμοις
ἢ μάχαις, ἢ κλέος πολὺ ἐκείθω ἀράμωος) μήπω παραγνομένης ἐκ
ἐκτὴν ὦντο τὴν μέλησιν. τῆς μὲν γὰρ Γερμανὸς τῇ ἐπὶ τῆς Γαλά-
τας ἀναβάσει, ἢ ἐκεῖ λατρεῖν ἐλιννύοντας εἰς πάνυ πολλὰς εἰδὲ εὐ-
ρώσεως πλησίον περὶ ἐκράδιν ἐν χωρίῳ φετόκῳ καλεσμένῳ ἐπέκεινα τῆς
ἵστες τὴν καταζυγὴν πεποιηκότας ἐν φυλακῇ καθῆσθαι ἀπαγγέλλας
θεῶς τῆς Ὀθωμανὸς ὑπεθέρμαινον ἐπὶ τῆς ἀγῶνας. Ἀλλὰ μὴν αὐτῆς

περιμέναι ἔδοξε κοινῇ βουλευμένοις, ἵνα μὴ κατόπιν ἀφθέντες, ἢ ἐπὶ
 τῷ ὧ μὴδὲ λόγῳ τεθῆσθαι χαλεπαίνοντες οἱ Σκῦθαι περιαλγῇσιν.
 ἢ σφῶς ὕπερον ὧ τῷ ἔργῳ ῥαθυμόερος αὐτὰς ἢ ἀλυσιτελεέερος πα-
 ρίσχωσι. Ἐκείνοι γὰρ ἔδεναν πόνον ἀνιέμενοι ἔμετὰ πολλὰς ἡμέρας
 εἰς τὸ στρατόπεδον ἀφίκοντο, καὶ ταῦθ' αὖ τῇ ἐξ ἔθους φιλοτιμίᾳ συνεσι-
 αθόντες, ἢ ξυίοις ὁ μὲν ἡγεμῶν βαρυτίμοις, οἱ δὲ παῖδες αὐτῶν, (ἀν-
 θῆ γὰρ εὐτεχνία) ἢ οἱ στρατηλάται τοῖς προσήκεσι φιλοτίμως ἐπι-
 κοσμηθῶντες πρωτοκίριοι τὸν Σάβον ὑπερέβαλον. (Ἐξευκτο γὰρ ἦδη
 πλοίοις, ἢ σανιδώμασιν εἰς γέφυραν ἀνημοσμένοις ἢ λατεθειμένοις)
 ἐφεξῆς δὲ, ἢ περ εἶχον τάξεως, οἱ Ὀθωμανοὶ εἶπεντο, οἱ Πεζοὶ ἢ οἱ
 ἵππεις. Εἴτα τὰ παραυλικά μηχανήματα, τὰ σφαιροβόλα, αἵτε ἐ-
 λεπόλαις, αἵ οἱ χύδην ἀποκαλεῖσιν βομβάρδας ἢ τὰ παιδιακά, σμι-
 κρότερα γὰρ ἐστὶ ταῦτα, ἢ χρησιμα τοῖς ὧ ὑπαίθεω ἀγῶσι, ἢ πέ-
 ραις. Ἐπὶ δὲ τῆτοις ἢ πολεμικῇ δασκευῇ διεκομίζετο βαρεῖα τε ἔσθα
 ἢ πολυσχεδῆς, ἢν ἰδίᾳ τέλος τι στρατιωτῶν ἐμπεπίστευται μαχηταί τε
 ὄντες, ἢ ταῖς βαναύσοις τεχναῖς ταῖς γε παρὰ τὰ πολεμικὰ ἔργα λα-
 φέρεσθαις ἐγγεγυμνασμένοι, τῆτοις δὲ παρέπετο τὰ σκευοφόρα τὰ
 πολλὰ ἢ ἰσχυρικά, τὰ δὲ πλείω, ἢ ὅποσα εἰς τροφὴν ἐπιτήδεια ταῖς
 κερκέραις ἡγάγετο. Τελευταῖοι δὲ οἱ περὶ τὴν παραδυναῖσιν Ἀλὴν, ὧν
 οἶδον ἢ Ὑμετέρα Μακαριότης, ἀπὸ τριπόλεως τῆς κατὰ τὴν Συρίαν
 νεύματι βασιλικῶ ἐλθόντα τῆς στρατηγίας ἐπιστραφῆναι, διεπεραῶ-
 σαντο λαμπρῶς ὡπλισμένοι. Ζάφερος δὲ ὄνομα, ἐκ τῆς τάξεως ἢ ὅ-
 δε τῶν Ὑπάτων, ἔς Βεζυρέας καλεῖσιν, ἢ γε τὴν στραγίαν πεζῆς τε ἢ
 ἵππεας μισθοφόρους. Ἐπ' ὡμότητι γὰρ ἢ ἀφειδία πολλῇ φόνος δι-
 βώμενος τῆς δραπέτας ἐδεδίττετο, ἢ ἀνείργε τῆς λεπτοταξίης. ταύτη
 δὲ τῆς δαδασεως ἀπικριστικῆς, ἀθρόοι περὶ τὸ ζεύγμινον ὧ χωρίῳ
 ὑπὸ τῆς ποτὲ παραδυναῖς Μεσάφης βαθεῖα ταφρῶ περιηρυγμένων,
 βεβαίαν ἐποίησαντο στρατοπεδείαν. Καὶντεῦθ' ἀπάραντες, τῇ ὕψερα αὖ
 διανύσμασι μικροῖς ἡγοντο ἐκτεταγμένοι καλῶς ἐπὶ τὸ φερίον τὸ ἐ-
 παραδῖνον, τὸ πάλαι μὲν κλεινὸν ἢ ὀχυρὸν, ἢ τῶν αὐτῶν τότε κρατύν-
 τος ἔσθ' ὅποτε ἢ τῶν Ῥηγῶν παίωνων οἱ τὸ Σίρμιον ἐποικῶντες ὧ

ποτελείς ἦσαν. Τὸ δὲ εἶτα πονῶν καὶ φόνον μυρίῳ ὑπὸ τῶν Ὀθωμανῶν ἡλωκὸς κατὰ μικρὸν ἡμελημένον ἐρήρειπτο, καὶ παρ' ὀλίγον ἡρῆματο. Ἀτάρτοι νυνὶ τῶν Γερμανῶν ἐγκαθήμενων πάλιν ἔθει νεωτερικῶς πρὸς ἀκρίθειαν ὠχύρωται καὶ κύκλῳ τὰ φρῶ βαθεῖα καὶ χάραξι καὶ ἐρύμασιν ὑπὸ συχνοῖς τετείχισται, καὶ τινικὰδε τῶν Ὀθωμανικῶν στρατευμάτων ὅσον ἔπω ἀφίγμενων, δισμυρίεις πεζοῖς ἀνυλισμένοις ὡς φυλακὴ ἦν. Καὶ παρῆσχε μὲν ὀχυρότητα πολλὴν ἡ φύσις τῷ φρερίῳ ἔθῳ. Ἄτε γὰρ ὡς ἀκρωτηρίῳ προκείμενον ἐκατέρωθεν ἐπικλύζεται τοῖς ἰσχυροῖς κύμασιν, αὐτὸ δὲ τὸ φρερίον τῶν ἐλεπόλεων ὑπερρεῖ καὶ τῶν ὁποιωνῶν μηχανημάτων ὀλιγωρεῖ ὡς τῷ ὑψηλῷ ἰδρυμένον. Τῶν δὲ διὰ πολεμίων τὴν ὑπερβολὴν ὡς ἔμαθον οἱ Γερμανοὶ ἐπειδὴ ὡς τοῖς ὑψηλοῖς ἀντιτάξαι καὶ προσημῖσαι τοῖς ἀντίοις ἐκ ἀξιόμαχον αὐτοῖς εἶναι στρατιὰν ἐγνώσαν, ἐρῶς θύμῳς ὀρυγματι διττῷ εἰς εὖρος καὶ βάθος ὑπερπύλου κατεσκαμένῳ, καὶ συνεχέσι σαρῶμασι, καὶ πυκνοῖς ὀχυρώμασι, καὶ μεσοπυργίοις, καὶ ποικίλοις μηχανήμασιν, ἅπερ ἐξεῦρεν ἡ νῦν περὶ τὰ πολεμικὰ φιλοτιμία καὶ φιλοτεχνία, ἀνυπόστατον καὶ ἄμαχον τὸ κράτος περιεβάλλοντο. Οὐ μὲν ἀλλ' οἱ μέχρι δεῦρο τῶν ὑπαίθρων ἐκράτεν τῷ ῥοθίῳ χρώματι, καὶ τὰς προσβολαῖς ταῖς ἀντιμετώποις τὴν βελτίῳ δὴ παντὸς κληρέμῳι, ὑπερέσχον, τέτων τῷ τότε περιτειχισμῷ ὡς μάλιστα οἱ Ὀθωμανοὶ προσεσπνρμένοι καὶ τεθαρρρηκότες ἐγγὺς ἐπέβαλον τοῖς πολεμίοις χαρακώμασι, καὶ ἄλλῃ τὰ φρῶ κύκλῳ περιέρξαντες ὡς ζωῶν κατεσῆσαντο, καὶ ἅπαξ δὲ ἀντεκδραμόντες κατὰ τὸ χθαμαλὸν πάλιν αὐτοὺς ὑποσρέψαι τελαλαιπωρηκότας, καὶ εἰς τὰς ὀχυρώσεις ὑποδύναι συνεώσαντο. ἀλλὰ γε τῆς ἀντίπεραν χώρας ἦσαν ὡς τέτῳ ἐγκρατεῖς οἱ Γερμανοὶ, καὶ ὡς μυρίες ἱππεῖς ἐκεῖ τάξαντες ὡς τῷ ἀδεῖ, ἀφθονίαν τῶν ἐπιτηδείων ἐχρῶντο, καὶ φρυγανίας καὶ χυλῆς μηδαμῶς ἐσερίσκοντο, καὶ διττὴν χειρίζομενοι γέφυραν πυκναῖς περιτροπαῖς τὸ ὀπλητικὸν ὑπέθαλπόν τε καὶ ἐθάρρυνον, καὶ τῷ τῆς ἐκπτώσεως εἴτις ἐπίοι κίνδυνος ἐξ ἀπροσδοκίης, βεβαίῳ καὶ εὐθετεῖ τῶν ψυχῶν ἀφελόμενοι τὸ περιδεῖς ἐκ περιστίας ἑαυτοὺς εἰς ἐπιμονὴν ἀνεπτέρουν. καὶ δὴ ταῦτα τοῖνον τῇ ἴσῃ καὶ τῇ ὁμοίᾳ ῥύμη ἀμφοτέρω ἐπ' ἀλ-

λήλυσεν ἐπέγχοιτο, ἢ τε κύκλω προσκαθήμενοι, ἢ οἱ αὐτοὶ ἐργόμενοι, ἢ
 εἰ μὴ τοῖς καταγείοις σωπαῖς, ἢ τοῖς σποράδην κεχωρισμένοις πε-
 ριφράγμασι πρόσω χωρῶντες, ἢ ἔγγιστα γιγνόμενοι Ὀθωμανοὶ λί-
 αν ἐπέκυντο εὐσθλῶς, ἢ ἔργων ἔχοντο πολεμικῶν ὡς ἡδὴ τὴν Γάφρον
 ὑπερβησόμενοι, οἱ δὲ ἀτρεμεῖς ἰσάμενοι τῆς ἀπὸ χειρὸς τοῖς τε βαλλο-
 μένοις, τοῖς τε σιομένοις ὅπλοις τὴν ἐπιδρομὴν ἀτκαρδαμυκτὶ προσε-
 δεχοῖτο. Ἀλλ' ὡς τότε τὸ αἶματός τοι θεῖον ἀνείρξε τὰς ρύακας, ἢ
 κίτοις ἀμάκων, τῆς πολυκλήρωπυ ταύτης πανωλείας ἐφείσατο.
 Ὑδὼρ γὰρ ὡς ἐδ' ὅτε λάβρον ἐγένετο, ἢ ὅλας ὀκτώ ἡμέρας κατέ-
 κλυσε, τὴν αὐταῦθα γῆν ἐκ φύσεως γε ἀπαλὴν ἔσαν, ἢ ψαθάραν,
 ἢ ἐκ τότε ἱλὺς ὠεβράσθη τοσαύτη, ὡς ὡς ἀμυχανῶ γαέσθαι τὰς
 πολεμικὰς πείρας ἢ πράξεις τῶν ἱππέων ἔχ' ἡττον ἢ τῶν πεζῶν ἀλυσόν-
 των ὡς τῷ σφαλερῷ. ἢ διὰ ταῦθ' ἡμᾶς μὴ ἀπράκτους ἀπέναι νο-
 κτὸς ὑπαγαγόντας τὸ ὀπλητικόν, τὰς δὲ Γερμανὺς μέναι κατὰ χώ-
 ραν ἀκαταγωνίσεις, ἐμὴν γε μεταχωρεῖ παρὲλπειται. τῆς δ' ἀσκευ-
 ῆς, ἀλλὰ πολλὴν ὡς τότε σπασθὴν ἀνατεινόμεν τὴν παραδυναξ, ἢ
 τῇ παρσίᾳ τὰς ἀποκομιεῖσθαι τὰ τοιαῦτα προσελαγμένους ἀναρρώσαν-
 τος, μηδὲ ἐπιτήδεον ἐλάφθη, μηδὲ χρεῖωδες. Καὶ τοῖς το μὴ πεζομα-
 χίας εἶδος ὁ ἀγὼν ἔτος ἐπέδειξεν ὑπερφύες ὄντως ἢ ἀξιαφύγητον, ἀλ-
 λά δὴ μηδὲ ἐλάττειν ἐγένετο τῆς αὐταῦθα μάχης μέρος ὁ κατὰ τὸν πο-
 ταμὸν κίνδυνος. Ἐν τ' αὐτῷ γὰρ χαλεπάτις ἐπράττετο ναυμαχία
 πεζομαχίας ὡς ἀμίλλος. Καὶ γὰρ πληρώμασι στρατιωτικοῖς μεμεσώ-
 μέναι περὶ τὰς διακοσίαις τριήρεις, ἢ ἡμιόλιοι, ἢ λεμβάδες ἐκατέρω-
 θω ἀντανήγαγον, ἐβάλλον τε ἢ ἐβάλλοντο θαλερίζται πόρρωθεν, οἱ
 μὲν γὰρ Γερμανοὶ δέκα ναυσὶ μάλλον, ἢ ὡς διεκελεῖν ὡς ποταμῷ, ἢ
 ὕδατι συνοπὸρῳ ὑπερμεγέθεσι (μυοπάρωνας οἱ Λατῖνοι λέγουσι αὐ-
 τὰς) τὴν ἐπίπλε τὰς πολεμίας ἀνείρξαντες, ἢ τῶν παρόντων πραγ-
 μάτων ἡγαπηκότες τῇ ἀσφαλείᾳ, ἢ τῇ σωτηρίᾳ ὡς ὡς ὁρμηκτικῶς ἐ-
 σάλευον. Αἱ δὲ Ὀθωμανικαὶ νῆες τὸ πλεῖστον τῶν ὄν τοῖς μυοπάρω-
 σι τεχνασμάτων, ἢ μηχανημάτων δεδοικῆαι, ἐπ' αὐτὰς ὁμύσε, ἢ ὡς
 κατ' ἴσιν γραμμὴν ἀπὸ μίτης ἀφειρητοῦς ἢ βαλβίδος ὁρμίζοντες ἀντα-

ναγαγεῖν ἀπὸ ῥαθύμεν. Ἐκὰς δὲ τὴν λύτταν ἐκχέοντες ἑκάτερο. Τὰς
 σιδηρὰς σφαῖρας ἐρύπτουσι ἀπὸ τῶν μηχανημάτων τὰς τε ἄλλας,
 ἢ χάματα παρὰ ταῖς ναυσὶν ἐν τῇ ὄχθῃ συμφορήσαντες, ἀπ' αὐτῶν
 τὰς σφαῖρας ἐπεριπαζόντο τὰς ὠτὸς θώσῃ κόνιν κυοφορήτας, ἢ φο-
 νοποκὺν ἀποκικτίζτας, ὅποτε ὑλὲς ἀρθῆσαι, εἴα κατενεχθεῖσαι διερ-
 ῶννυντο. μετρω γὰρ ὑπὸ τῶν μηχανοποιῶν κατὰ τι τροπικὸν πύριος
 μέτρος ὠνόμενος ἅμα τῷ πεσεῖν, ὅποι' ἂν πεμφθῇ, ἐκ ἀπὸ τῶν σκοπῶν
 ἐδίδε: τὴν ὠδομυχῆσαν ἐξαφθῆναι κόνιν, ἢ τῆς σιδηρᾶς ἄρα τῆς ἐκ τέχ-
 νης εἰς τὸ εὐμαρῶς μεμιγμένης σφαῖρας ἀφ' ἧς διαρρήξεως τοῖς κλά-
 σμασι τοῖς περὶ ἐσπαρμένοις βεβλήσθαι παμπόλλας, τὰς γε παρα-
 τευχικότητας, ἢ τὰς μὲν πεπηρῶσθαι, τὰς δὲ τεθ' αἶναι, ὁπότεροι δὲ ἐν τῇ
 τοιαύτῃ συμφορᾷ βελτίονι παθήματι περικεπύκνυντο, ὥς γε τ' ἀλη-
 θές ἐπὶ ἐν, ἐκ ἔχω φράσαι. ἔτω δαινῶς ἢ ἀθλίως ἐπεζῶν οἱ τοῖς τραύ-
 μασι τετρωμένοι τῶν ἐξωλεσάτων σφαῖρῶν, ἢ διαρρήδην ἐν γενέσθαι
 τὸ μηχανήμα τῷδε ἐρρινύων εὖρημα ἐκ ἂν ἀφ' ὧς ἐποίεις. τὰς γὰρ
 ἀνθρώπους τοσούτον εἰς σφᾶς αὐτὰς ἐκμεμηνέναι, εἰ μή τις ἐρρινύων αὐ-
 τῶν ὑμῶτερον ὑπολάβοι τὸν ἄνθρωπον, ἐκ ἂν φάναι τολμήσαιμι. διτ-
 τῆς ἄρα τῆς κατὰ τὸ ἔασι δῖον μάχης γνωμένης ὡς ὁ λόγος ἀφηγη-
 σάμενος ἔφθην, ἐξ ἑκατέρου τῶν στρατῶν πολλοὶ μὲν βιάσθαι μόρῳ διολώλα-
 σι, πολλοὶ δὲ τραύμασιν ἐμπηροὶ γεγόνασιν, ἐκ ὀλίγοι δὲ τοῖς ὠσκή-
 ψασιν καὶ σήμασι διεφθάρησαν. τῷ γὰρ ὑπερβλύζοντι ὑγρῷ, ἢ τῷ πλα-
 δαῶν τῷ ἐδάφει, ἔ' ἐκέντο, ἢ τῷ κρύει τῷ περιέχοντος συχνοὶ κεκα-
 κοπαθικότες, ἢ βεραπείας εὐθὺς ἐτετυχηκότες, τὸ κοινὸν ἂν τοτετίκα-
 σι χρεῶν. τὸ δὲ δὴ παρορμητικὸν ταύτης τῆς μάχης εἰς σφᾶς αὐτὰς
 ἀμφοτέρων ἐξηγεμένων, ἢ ἐφελκομένων, ὁ αὖτις ἐν ἀγχιμάχῳ κα-
 τέστη, εἰ μὲν γὰρ τὸ ἀντίπαλον ἀπεμφῶς τῇ κυκλώσει πέσαι, ἢ κα-
 τατροχῶσαι κομπάζουσιν οἱ Θωμαναί, οἱ δὲ σφᾶς κατὰ χώραν ἀνυ-
 πεσάτες μέναι, ἢ ἀκαταμαχίτες αὐχῶνται, ὁπότεροι δὲ τῷ ὅτι ἐν τῷ
 ἔργῳ τῷδε (ἐ γὰρ ἐγένοντο λαμπρὸν τὸ προτέρημα) πεπροτερήκα-
 σιν ἐν ἀμφοιλόχῳ κείται, ὡς γὰρ ἐπ' ἐμοὶ δικάσει ἢ διαιτητῇ. Ἐκεῖνο
 παρὰ πάντι ὁμῶς ἀγαμφήρισον ἔστω, ὅτι οἱ μέχρι δ' ὧν ἢ τὴν πείραν

ἀπονεύοντες, ἢ ὡς τῷ ἀγαθῷ τὴν ἡττῶν κληρόμενοι τῆτες, ἔκ ἀποδεσφά-
 κασι τὴν σύμβολην, ἀλλὰ ἢ κύκλῳ προσβαλόντες ἢ περικλείσαντες
 τὸ ἀντίταλον ἐβραχύνει ἀπεκναισάντο. Οἱ δὲ Γερμανοὶ περιφανῶς
 ἐκκεκλίκασι τὸν κίνδυνον, ἢ τὴν ἐπ' ὠαντίας ὄθησιν ἢ συμπλοκὴν ἐκ-
 πεφεύγασιν, ἢ τῶν ὑπαίθρων, ὧν ἐπικεκρατήκεσαν διὰ χρόνον πολλόν.
 ὡταῦθ' ἀκλεῶς ὑπέξέστησαν, πρὸς δὲ ἢ ἢς σφᾶς αἰεὶ κυρίως αὐτὰς
 γινέσθαι διεθρύλλαν, ἢ συζάδην ἢ ἀντιμέτωπον μάχης, ἔκ ἡσχύν-
 θησαν ἐκκλῖναι, ἢ ἀναχέσθαι τὴν κεκλήσθαι, ἢ πέπολιόρησθαι, ἔκ
 ἡδέσθην, τὰ φρον ὡτὸς, ἢ ἐρυμάτων πανστρατιᾷ γινόμενοι, εἰ μή
 τις, ὅπηνίκα τυχόν ἰσχύς ἐκ ἰσορροπίας ὑπάρχει, ἢ τότε τὸ στρατήγι-
 μα πολεμικῆς περινοίας ἀποκύημα γινέσθαι, φαίη. Καὶ ἔχ' ὑπῆρχε
 μέν ὡς τῷ τῷ συναντήματι ὡς ἀλγῆθ' ὡς σθένος ἱκανόν, τῇ ἀνθολογῇ
 τῇ Γαλατικῇ πολέμῳ περιεπωμένοις τοῖς Καισαρείαις. Καὶ ταῦτα μὲν
 ἡμῖς ὡς τεύθω ἔχομεν ἐπισεῖλαι δεῖν μὲν τοιγέ ἢ χαλεπὰ, ἢ τῇ Ὑ-
 μετέρῃ ἀκοῇ παντὶς αἰθῆ ἢ αἰθῆ, ἀλλ' ἔκ ἀλλὰ διδωσὶν ὅτι ἢ
 κατὰ φερῶν ἢ περισρεφῶν ἡμᾶς Ἄρης. Αὐτὴ δὲ ἢ τῇ τερπνότερα
 ἢ φαιδρότερα γραφέντω, ἢ τοῖς γε ἀπὸ τῶν πραγμάτων θυμῆρεσι ἢ
 κεχαρισμένοις, ἢ ταῖς μελιχραῖς ἰνυξί ταῖς ἀπὸ τῶν λόγων ἢ τοῖς
 θελκτικαῖς ἐπιτεμνέντω, ἢ ἀποκρυπτέτω τὴν ἡμετέραν ἀθυμίαν, ἢ
 ὅτι ἐπὶ τοῖς εἰς ἡμᾶς ἐπηρεγμένοις εὐεργετήμασι, τῆς ἐπιστῆς ταύτης
 εὐποιίας ὡς μεγάλας εἰσόμεθα χάριτας, εἰ μὴ τάχα τις ἀλλή. Ἐν-
 νυῶ ἐξ ἄβ' τὴν κεφαλὴν ἀράσα ἢ καταγῆσασα τὰ τῆδε συνετάρα-
 ξον, ἀλλ' ὅπως δὴ ποτε ἔχοι τὰ τε καθ' ἡμᾶς, τὰ τε καθ' ὑμᾶς, ταῦ-
 τα τῇ προνοίᾳ πάντ' ἐπιτρέψωμεν. Προσείπεται δὲ ὡς παρ' ἡμῶν
 ἀπαντας, ἔς ἂν ἐπίσταιτο προσερεῖν ἡμᾶς ἀπὸ ψυχῆς ἢ συνεύχεσθαι.
 Περιπτύσσεται δὲ ἢ ὁ κατὰ πνεῦμα Υἱὸς αὐτῆς Σκαρλάτος τῆς τι-
 μῆς αὐτῆς πόδας, ἢ προσφύεται τοῖς Φιλήμασιν. Ἡ δὲ σεβασμία
 μοι κεφαλὴ ζητῶ ἢ ἐρρώσθω ἐπιμήκισον.

Κωνσταντίνῳ Δεσπότη Βασίλει.

ΔΕΙΝΗ ἢ χαλεπὴ τις Ἐννυῶ τοῖς ἡμετέροις ἀράξασα πράγμασιν
 ἐπὶ τοσούτον ἡμᾶς περιέσῃ, ἢ κατεσθλῶται, ὥς τὴν αὐτεξέσιν ἐκ πε-

πτωχότας, ἢ δὴ ἢ τῆς αἰσθήσεως τῶν οἰκείων πραγμάτων ἐπίπαν ἀ-
 φελικότας, τῶ ἐπιδύοντι κινδύνῳ προσετηκῶσαι, ἢ τῶν τριχῶν ὡς φα-
 σιν, ἐκείθιν ἀναρτηθέντας, μὴ πρὶν εἰς ἐαυτὸς ἀνακλινῆσαι, ἢ τῶν ἐ-
 κείνης χειρῶν ἀφελόμενος ἢ ἀνασπασθέντας, ἢ δὴ χάρις εἴη τῷ κρείτ-
 τονι τῷ σεσωκότι, ἢ ἡμᾶς αὐτὸς ἡμῖν δωρηκότι, ὥς τῶτον ἐξ ὑ-
 παρχῆς ἀναζητῆσαι τὸν εἶον. Μὴ δέ γε τῇ δειλίᾳ, ἢ τῇ φιλοψυχίᾳ
 ταῦτ' ἀνατεθείσθω. Οὐ γὰρ ὡς ἀλέκτορες πτήτομον, εἰς εἶον λα-
 γῶ βεβιάκων, ἀλλὰ πρὸ πολλῶν ἐτῶν μεγάλοις κινδύνοις, ἢ λαμ-
 προῖς ἀγῶσι παλαίωμον, ἢ ποικίλαις ἐπόψεσι τῆς ἄρεως ἐθήσμεθα,
 ἢ διηνεκῶς ὁμιλῶμον. Ἀλλὰ τὴν γε τῆτες πείραν ἔχ' ὑπεσῆσάμεθα
 πῶ. Στρατόπεδον Γερμανικὸν εἰ Ὁθωμανοὶ περιεκαθέσθηςσαν, καὶ
 χαρακώμασι προσέβαλον τοῖς τάφροις, ἢ τοῖς σαρῶμασι τοῖς ἀν-
 τίοις, ἢ εἰ ὡ τῶν συσπῶν μάχαις μέχοι δεῦρο χλιδῶντες ἢ γαυρῶν-
 τες, τὴν ὡ ὑπαιθεῖν συμβολὴν ἐξεκλιναν ἢ ταφείας εἰς ὑρος, ἢ βά-
 θας ὑψηλὰν ὀρυζομένης, ἢ ἐρυμάτων ἄχυρῶν ἢ παντοδαπῶν περι-
 φραγμάτων ἐντὸς γινόμενοι πανερατῆς κεκλείσθαι, ἢ ὡ σῶν πεπιέ-
 σθαι, ἢ τετραχῶσθαι ἐκ ὠκνηταν, ἢ ταῦτ' ὡ χωρίῳ ἐκ φύσεως ἀ-
 νυποσάτω στρατοπεδευσάμενοι. εἰ δὲ Ὁθωμανοὶ εἰ τὰς ὡ τοῖς ψιλοῖς
 πείρας ἢ συμπλοκάς, ἢ κατὰ πρώτην ἐποσιν ἀνεπτυχότες, ἢ λαδε-
 δρακότες, ἢ μετὰ βραχεῖαν ἀγωνίαν τὴν ἡτῶν κεκληρωμένοι, ἄρτι τοῖς
 Γερμανικοῖς χάραξιν εὐσθῶς ἐπιτιθέμενοι, ἐρρώμένως ἐπέκυντο.
 Καὶ εἰ μὴ λάβρον ὕδωρ διαγενόμενον, ἢ τὴν αὐτόθι χέρσον δινόφυτον
 ἔσαν ἢ ψαθαράν εἰς ἰλὺν ἔλυσαν ἐπισφελῇ μέσσι τε ἢ βαδίζουσιν ἔτε-
 πεζοῖς, ἔτε ἰππεῦσι, ἢ ὑπαγανῆν συνέωτατο ἢ μεταχωρήται ἴσως
 ἂν ἢ ἐπέδραμον, ἢ τὸ πολέμιον ὑποκεχερώσαντο στρατόπεδον, ἢ ἡ-
 ρίσενσαν. Ἀλλὰ ταῦτ' ἀνακείσθω τῇ προνοίᾳ, οἱ δὲ παυεδρεύειν ἐν
 τῷ τῷ ἔργῳ τεταγμένοι τῷ παραδυνασεί, οἷς ἐπίσταται καὶ με συνα-
 ριθμῆσθαι, ὡς μάλιστα διεκινδυνεύσαντων. Ἐκ γὰρ τῶν σφαιροβόλων
 μηχανημάτων αἶτε ἄλλαι σιδηραὶ σφαῖραι ἅμα πολλαὶ ἐκ περιτρο-
 τῆς ἐρρίπτάζοντο, ἢ αἱ δίακνοι αἱ τῆς θείας κέντρος ἀνάπλεω αἱ
 μέτροις περὶ δύνανται τῇ μηχανοποιῇ, ἢ ὄντο μετέωροι, κατὰ κατεφε-

ροντο τριγώνον τι σχῆμα ἐν τῷ περιέχοντι, ἢ τῷ δαπέτῳ διαγράφει-
σαι, ἢ ὅποι ἂν καταπεμφθῇ τῆς ἀδομυχέσης πυρίνης κέντρος ὑπὸ
τῷ ἐμπυρτεύματος κατὰ τι σόμιον ἐμφωλεύοντος ἐν τῷ δέοντι ἐξημμέ-
νης ἐρρώγηαι, (πεφύκασι γὰρ ἐκ ῥάτης θραύεσθαι ἐξ ὕλης συγκρά-
τε μιγῆσαι) μυρίοις κλάσμασι περίξ ἀνωμάλως ἐσπαρμένοις τὸς πα-
ρατυχόντας ἐτίτρωσκον, ἢ ἕς μὴ παρὰ χρεῖμα ἀπεκτίννυσον, ἕς δὲ
σχετλίως διαπῆρξαι ποιήσασαι ἡμιθνήτας κατέβαλον, ἔσθ' ὁπότεροι
μείζονι συμφραῖ περιπεπτώκοιεν παρὰ τοῖς κρίνεσι τὰ τοιαῦτα ἐν ἀμ-
φιλόγῳ γινέσθαι τὴν περὶ τῶν ὑπόληψιν. Καὶ τὰ δὲ μὴ τοιγε τῇ νε-
μέσει τῷ περὶ ἡμᾶς ἐσχεδιάζετο, ἢ ἐπράττετο, ἢ ἦγχε τρεῖς ὅλας ἐ-
βδομάδας, ὅτε γὰρ ἐκὰς ἡυλίσμέθα, ἀλλὰ πλησίον περ τῶν παρα-
χαρακωμάτων διημερεύομεν ἢ διηγρυπνῶμεν, ἢ τῶν συνδιαιωμένων
ἢ συσκήνων συχναί τινες ἐξ ἀνθρώπων ἐγνώοντο. ἀλλ' εἰς τίσοι ὁ λό-
γος ἔτας ἐπὶ μακρῶν ἐξυφαίνεται; φαίη τυχὸν ἢ ἡμετέρα Ἰψηλό-
της. Εἰς τὸτό γε ἢ μόνον ὧ σεβαστὴ κεφαλὴ, ὅτι ἐκ πολλῶν μὴ τοῖς
ἡμετέροις γράμμασι τὴν χρεωστικὴν προσκύνησιν ἐκ ἡνέγκασιν τῷ
πανευσεβαστῷ ὕψι. Οὐδὲ γὰρ ἐφ' ἡμῶν ἦμεν, τὸ δὲ γε νῦν ἔχον εὐ-
μωρία τῷ κρείττονος ἀναπνεύσαντες ταῖς ἀκραφνεσάταις ἢ λαμπρο-
τάταις προσηγορίαις αὐτὴν προσερχόμεν, ἢ ἀντιβόλῃμεν τῶν τε τιμίων
γραμμάτων, τῶν τε ἡγεμονικῶν αὐτῆς προσαγμάτων ἐπιτεύξεσθαι.
Μεγα γὰρ τῆς ἡμετέρας εὐπραγίας τὸτο τεμάχιον. Βιῶν ἢ διευτυ-
χοῖν ἐπιμήκισον.

Ἰωάννη τῷ Ἀδελφῷ.

Τῇ σὺν ἐκομισάμην Ἐπιστολὴν δάκρυσιν ὑποβρύχιον, κατολοφυ-
ρομένην τὰ σὴ τε συμβάντα, ἢ τῇ πατρίδι, ἢ πάσι, ἢ πάσαις τοῖς
αὐτῷ λαχῶσι τὴν οἴκησιν. Καὶ συνοδύρομαι λοιπὸν ἢ τὸ καινὸν τὸτο
συνάχθωμαι πῶθιμον. Συναπερρύη ἄρα ἢ συνεκλύσθαι, ἢ χίος τῷ
χεύματι τῷ ὑπάρχοντος πολέμου, χίος τὸ ἀμνηγές, ἢ ἀνόθευτον λεί-
ψανον τῆς πάσης Ἑλλάδος, χίος τὸ ἀστυλον τῆς ὀρθοδόξου θρησκείας,
τῶν ἐν τῷ πελάγει νήσων ἢ εὐανθεσάτη βασιλὴς, ὁ ἐπίγνητος Παράδει-
σος, τὸ τῆς οἰκωμένης ἐμπέριον. Καὶ ἐάλω μὴ ἄρτι ἢ ἐσκύλευται, ἢ

ἀνεσάθῃ, ἀλώσεται δὲ τὴν τελευταίαν μετ' ἑπολὺ ἀλῶσιν ἢ σκυ-
 λευθήσεται, ἢ ἀνδραποδισθήσεται, ἢ γυνήσεται ἐκ βαθρων ἀνάστα-
 τος. Οὐδὲ γὰρ ἀνασχετὸν ἡγήσεται ὁ Βασιλεὺς τὴν αὐτόφει τῶ ἐνε-
 τῶν παραμονὴν, ἀλλ' ὅσο ἔπω πλήθεσι στρατευμάτων συναυλισθῆ-
 σι συγκρουθήσεται, ἢ ἔσαι αὐθις βραχύ τι πολέμου παρανάλωμα,
 ἢ κερδανῶσιν οἱ πολέμιοι τὴν ἔξωσιν. Πρὸς δὲ ἢ τοσούτων χριστιανῶν
 τὴν πτώχευσιν, ἢ τὴν αἰχμαλώτευσιν, πρόσθε ἢ τὴν ἐκ ὀλίγων ἐ-
 ξωμοσίαν, ἢ συνελόντι φάναι τοιούτους φιλοχρίστους πολιτεύματος ἀρεθὴν
 ἀνάστασιν, ἢ παντελῆ ἐρημίαν σὺν τοσούτων ναῶν ἀνασκευῇ, ἢ μετα-
 τροπῇ. Τότε γὰρ ἐπικλύσει, ὅποσα θειὰ παρὰ τῶν ὀθωμανῶν ἐνώθη-
 σιν ἐκτρίβεσθαι τοῖς Χριστιανοῖς, ὅπηνηκα χαλεπαίνωσι, ἢ τιμωρεῖσθαι
 δικαίως αὐτοὺς ὑπολάβωσι. Τῆτο τῆτες τὸ ἀνδραγαθίμα τῶ ἐνετῶν,
 ἔτος ὁ θρίαμβος, αὐτὴ ἡ πομπή, ἢ τὸ τρόπαιον τῆτο, χριστιανῶν ἀ-
 λύσεις, ἀλώσεων δόπος, εἰκόνων κατὰπτωσις, παρθένων ἢ νέων δια-
 φθοραὶ, ἢ ὑπεροραὶ, ἢ ἐξωμοσίαι, εὖγε τῆς ἀριστείας, εὖγε τῆς στρα-
 τηγίας. Οὐκ ἡδέσθησαν οἱ γυνάδες τῆς προγυνεσέρεος αὐτῶν, οἷς δι-
 ὄλας τῆς κρητικῆς πολέμου ἔχί τι τετόλμηται τοιούτον, ἐκ ἡδέσθησαν οἱ
 ἥρωες τὸ σφῶν σέβας, ὁ θρ σκεύεσι ἢ ἀγιστεύουσιν οἱ τὴν χεῖρα ἐποι-
 κῶντες ἐκ ὀλίγοι, ἀλλ' εὐτελεῖς ἔρμαιον, ἀλλὰ κέφιν ἢ εὐεπιχείρη-
 τον λείαν περὶ πλείονος ἔθνους μεγάλης χριστιανῶν ἐξωλείας οἱ εὐσεβεῖς,
 οἱ δίκαιοι, οἱ πρᾶοι, ἢ ἐλεήμονες, οἱ φιλοχρίστοι ἢ φιλέλληνες, οἱ πο-
 λεμῆν ὑπὲρ Χριστοῦ φρονηματιῶτες, ἢ ἐπὶ τῆτω σφόδρα τυφόμενοι,
 ἢ χλιδῶντες, Χριστιανὸς ἀπολλύουσιν οἱ Χριστοῦ πρὸς πείσθαι γαν-
 ριῶντες. Καὶ καταπνέμεν ἄρα τὸ, τε προκατελήφους, τὸ, τε ἐπιόν
 αὐτύχημα τῆς ἐνεγκάσης. Σοὶ δὲ ὦ Φίλτατε ἢ τριποθέητε, ποῖον ἢ
 ὑπαγορεύσω παραμυθιον; Ποῖον σε τῶ τραύματι τὸ αἰώδιον ἐπι-
 θέσω; Ὅς ἔδεν μείον ὑποπέπτωκα, ἢ ἤλωκα τῶ παθεῖ τῆτω, καὶ
 παραμυθίας ὠδεύμαι, μὴ τοιγε παρηγορήσασθαι ἕτερον; Καὶ γὰρ
 λογισμοὶ ποικίλοι. Βαρὺς δὲ πάντες, ἢ ἐξίσως ἀλγενοὶ τῇ ψυχῇ προ-
 σβαλλόμενοι ἀθρόοι θειῶς αὐτὴν κατατρέχουσιν. Ἀρά γε περίεστιν ὁ
 Πατρῴος οἶκος, ἄρα γε πνέουσιν ἔτι οἱ τὸ γυνὸς ἐγγυτάτω; Ὅπως ἄν-

Θες ἐπίπαν ἐν ἀλώσεσι ἢ μεταβολαῖς ὠυαλίαις. Καὶ ποταποὶ ἄρά γε
ἢ ἐν τῷ ἐπὶ ῥῆμα ἢ συμφορᾷ, τί γεγόνασιν τὰ θήλα; τί τὰ βρέφη;
οἷς ἱκανὸν εἰς ἀποψυχὴν πάθος τὸ δῆμα τῶ παθήματος; Τί δὲ ἢ πε-
ρὶ σὲ ἡγησάμην πολέμῳ τυφῶνα μηδὲ ποτε ταῖς τοῖς ἰδόντος, ἤδη δὲ ἢ
ὑπὸ γήρῳ ἀπηνδιχότος; Ἀλλ' εἴθε μὴ σεαυτῷ ἐπιλείψῃς, ἀλλὰ γέ-
νοιτο αὐτὸς ἐαυτῷ βακτηρία ἢ παραμύθιον Θεῷ τὰς ἐλπίδας ἀναρτώ-
ματος. Σὺν αὐτῷ γὰρ πᾶς ἢ γελᾷ κωδύρεται τὸ τῷ λόγῳ. τάχα
γὰρ καθάπερ ἀπὸ τῆς βελτίονος τύχης ἐξαπινάκως χαμάζε μεταπί-
πτομεν, ἔγωγε ἀπὸ τῆς σκαίᾳς ἐστὶ ὅτε ἀδοκίμως ἐπὶ τὴν ἀγαθὴν
ἀναχθῆμεν, εἰ ἀξιοὶ φανώμεν τῷ κρείττονι. Καὶ ταύτη γὰρ, ἡ δυνά-
μεως ἔχομεν, ὡς ἀνωθῶ χρηγηθῆσομεν ἐαυτὸς συμφυλάσσοιτες
τοῖς περιστάσι δεινοῖς γενναίως ἀπαντησόμεθα. Ἐρρώσο.

Κωνσταντίνῳ τῷ Καντακρυζηνῷ. 64
ΟΥ' ῥα θυμὸς ἐγὼ φίλῳ ἐπικαθεσθαι, ἢ ἀφάψασθαι, ὅπηνίκα
ἐν ῥαθυμίας ἀλῶσι, ἢ ἀφιλίας. Τί γὰρ ἐν ἄλλο εἴη τὸ δίκασι ὀφεί-
λειν ἀφιλίας, ἢ τὸ ῥαθυμεῖν περὶ τὰ καθήκοντα τῇ φιλίᾳ; Καθῆ-
κει δὲ ἢ μάλιστ'. Παρεῖσι μὲν λόγων, ἀπὸσι γεγραμμάτων κοινῶν.
Οὐ μὲν ἔδεδε σε τοσούτοις ἀγαθοῖς ψυχῆς τε ἢ τύχης περιρρέομενον ἢ
θαυμαζόμενον ἀνέξομαι εἰς φιλίαν ἀμαρτάνοντα. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἔκτος
ἔτος ἤδη μὲν, ἀφ' ὅτε τοῖς σοῖς ἀπᾶς ἡέτυχον γράμμασιν, ἐνδέοντι
ἔκνον σὲ κατηγορεῖν ἢ σχολῆς εἰσδείκνυμαι, ἢ ῥαζώνης ἢ συνηγορίας
ἔχω ἕως Ἡρώας, ἄσαι περὶ φιλίας ἀρίστα διδόντα, ἢ ὅτι ἐστὶ ταύ-
της αἰώνιοι προσάται ἢ ἐκδικοὶ, ἀλλὰ γε πρὶν σε τοσούτον ἀδικεῖντα
παρρησία σιλιτεῦσαι ἢ δημοσίᾳ ραπίσαι, ἢ μασιγᾶσαι, τῇ λαθραία
ταύτῃ σε καθάπτουμαι, ἢ ὡς ἐν παρὰ βύσῳ γιγνομένη διὰ γραμμάτων
ἐπιπλήξει. Φίλῳ γὰρ ἴδιον ἀρίστου πρῶτον, ἡ δυνάμεως ἔχει λόγος,
φιλίαν ἀ ἀρρεπῆσαι, ἢ ἀναζωπυρεῖν, ὑπὸ λήθης ἢ διὰ ἀμελείαν ἀ-
ποσβανυμένην. Ἐπὶ δὲ μηδὲν ὠφελήσῃ, τότε μηδὲ κατηγορηθήσε-
ται παραιτησάμενος. Τοῖς γὰρ ἀνηνύτοις τίς ἐν ἐπιμένειν; Ἰσθι τοι-
γαρὲν εὖ ἴσθαι, ὅτι φίλῳ πιστὴ μηδὲν ἐστὶν ἀντάλλαγμα ἢ τὸ λέγον,
ὡς ἀναγκαιότερος πυρὸς ἢ ὕδατος ὁ φίλος, ἔχῃ ὑπερβολὴ τις ἀλλὰ

παράνεσις ἐστὶν ἀψευδής· ὅποση γὰρ βίῳ παντὶ πῦρ ὥδεια, ἢ
 ὕδατος ἐστὶ, ἢ ἀνεὺ τῶν ἔχ' ὑφέσκηται ὁ βίος, τοσαύτην αὐτῷ παρέ-
 χει χρεῖαν ἡ Φιλία, ἢ δίχα ταύτης ἐκ ἀνύσιμός ἐστιν. Ἐκείνο δὲ ὑ-
 πὲρ τὸ πῦρ, ἢ τὸ ὕδωρ τῇ Φιλίᾳ πρόσθετος ἰδίωμα ἢ προτέρημα, ὅτι
 πῦρ ἢ ὕδωρ διακονεῖ μὲν τῇ χρήτει, ἔμην γε τῆς χρεῖας εἰσηγῆται τῷ
 χεῖζοντι, μηδὲ δὴ ποδηγετῶντα ἰσχυράναι πρὸς αὐτήν, ὁ δὲ φίλος ἀλ-
 λά τε πολλὰ τῷ φίλῳ ἢ διδάσκαλος ὑπάρχει, ἢ ὁδηγὸς χειραγω-
 γέμενος αὐτόν, ἐφ' αὐτὴν χρεῖαν. Ὅσα δὲ καὶ γὰρ νυνὶ τῆς ῥαθυμίας
 ἐξανιστῶ. Καὶ εἰς παλαιὰς ἢ ἀκραιφνέας Φιλίας ἀνάρρῳσιν ἐπανακα-
 λῶ ἢ παρορμῶμαι. Εἰ δ' ἀντενδαίης ὧ γὰρ δὲ, τὰ λόγιον ἀντιτάλλον.
 ὡς οἱ φιλομεμφέες εἰς Φιλίην ἐκ ἐφουδίας, ἢ δὲ τῶτό τοι ὡς φιλε-
 πιτιμητὴν ἀποτροπιάσῃ με, ἀλλ' αἰθυμήθητί γε καὶ κείνη, ὅτι ψυχῆς
 νοσέσης Ἰατροὶ λόγοι, ἢ τῶ Ὀμηρικῷ τῶδε, ἀγαθὴ δὲ παρὰ φασίς
 ἑταίρος. Σὺ γὰρ σχοίης ἡντινῶν βέλοισι περὶ τέττα δόξαν, ἢ δῶν σοι
 Φιλῶν τε, ἢ μὴ, τὰς ἐπιτιμητὰς τῶν φίλων ὁ κατὰ σὲ τῆς Φιλίας
 ὅρος. Ἀλλ' ἔμοιγε ὁ φίλος, ὅν ἐκ παίδων κυδαίνω ἢ γεραίρω, μη-
 δε ποτε ἀδικηθήσεται, μηδ' ἂν δεήσῃ τεθνᾶναι, ζημιεμένην ἢ βλαπτο-
 μένην παρεῶντι Φιλίαν, ἢ δὴ ἢ φίλος παρατρέχοντι ὥσπερ ὑπὸ κά-
 ρῳ τῆς νυβρότητος κατεχομένους, ἢ ἐκλυομένους. Ἀλλ' ἔχεισθαι τῆς Φι-
 λίας ἀπρὶξ παροτρυνῶ δὲ παντὸς ἢ παρορμήσομαι, ἢ φυλάττειν ἐ-
 πείξω μᾶλλον τὰς ἀρχαίας Φιλίας, ἢ τῆς νέας θηράσθαι, νέες Φι-
 σὶ φίλος ποιῶν λῶσε παλαιῶν μὴ ἐπιλανθάνε. Ἐρρώσο, ἢ δὲ βί-
 τοις φίλοις ἐς ἴσα ἢ σεαυτῷ.

Κωνσταντίνῳ Δέκῃ Βοεδόδῃ.

65 Αἱ δὲ μακρῶν συστάσεις πολλὴν αἰνέτηνται ὥδειαν, ἢ ἀνεπιτη-
 θεϊότητα τῷ φέροντος. Ὁ δὲ γραμματοφóρος ἔστι, ὃς αἰτεύζεται τῇ
 ὑμετέρῃ ὑψηλότητι ἀνυνδεῖς ἐπὶ περὶ τῆς παραγγελίας τοῖς γνῶ-
 σι πάμπολλα ἢ μεγάλα προτιθέμενος εἰς σύστασιν ἑαυτῶ. Τῶν πα-
 ρόντων ὁμῶς ἐδεήσατο γραμμάτων πρὶν ὡς αὐτὴν ἀφικέσθαι, ἢ γνω-
 σθῆναι, ἐπειδὴν δὲ προσέλθῃ ἢ γνωσθήσεται, ἵτως ἐμέ τε ἢ πολλὰς
 ἄλλας συστῆναι δυνήσεται. Διευτυχοίη πανοικεσίᾳ.

Νικολαῶ Κωσίῳ τῷ Προτοσπαθαρίῳ

Τὸ μέγεθος τῆς ἀξιώματος δυσώτευκτόν ἐστι καὶ ἀπρόσιτον. Καὶ ὁ γραμματοφόρος ἄρ' ἔσται διὰ τῆς ἀποδειλιᾶς κατὰ μόνας ὠτεύξασθαι τῷ τῇδε ἡγεμόνι. Καὶ σὺ δῆτα θεόμοχος ὁδηγῶ, τῶν ἐμῶν ἐδεήσασθαι γραμμάτων. Αἰτημὴν μὲν ἐν χεῖρα βοηθὸν ὀρέξεν, ὀρέξεις δὲ, ἔς' ἂν ἀπέλθῃ καὶ ὁμιλήσῃ. Τὸ δ' ἐπειθ' ἱκανὸς αὐτὸς ἐαυτῷ Φιληκοῖαν ἀνακτήσασθαι, καὶ ἦν ἔδεις πότ' εὐνοίαν. Ἑρῶσο.

Παντολέοντι Ἰατρῷ.

Χαίρομαι σοι τὰ μέγιστα τὸν παρόντα συνιστῶν κομιστὴν, ὅτι πολλῶν ἔσομαι σοι πρόξenos ἀγαθῶν, τῶτον ἀποδεξαμένω καὶ προσπεποιηκότι. Ἀπολαύσεις γὰρ Φρωνῶν, λόγων, τρόπων, μέτροις τοσούτοις, οἷς ἡμίσεις, καὶ ἐλάττωσι καὶ μὴ πάντι πολλοὶ μεγάλως ἐκοσμήθησαν, καὶ τοῖς ὁμιλήσασιν πλείους μετέδωκαν ὠφελείας. Καὶ ταῦτα μὲν ὁ λόγος ἤδη παρέγγυσται ὑπὲρ αὐτῆς, τὸ δὲ τῆς ἐγγύης ὑπόγραμμα τόδε, ἅμα τῷ ὠτυχῆν σε ὡς ἐκ ἀξιοχρεῶν, ἀλλὰ τῷ δέοντος ἀπολειπόμενον, ἐξίτηλον ἔσεται. Ἑρῶσο.

Ἀνωνύμῳ.

Στάωσιν ἐκ ἀνέχομαι Φιλίας, ἀλλ' εὐτεκνον αὐτὴν εἶναι σπεύδω, καὶ πολύτεκνον. Καὶ ἡ τῆς ἐμῆς Φιλίας συχνὰ φύω ἐκγονα, ἴσ' τοις ὠποτίκτειν ἄλλα, καὶ ἄλλα καθεξῆς ἐπαύομαι. Προσηνῶς ἄρ' ἐν ἀποδεξαι καὶ διαφρεψαι τοῖς ἐπιτηδείοις τὸν παρόντα κομιστὴν ἀρτίτοκον καὶ γνησιωτάτην γονὴν, τῆς μεταξὺ Φιλίας, καὶ τῆς σῆς εἰς ἅπαντας Φιλανθρωπίας. Σώζοιτο δὲ τῇ ἐξ ὕψους εὐμενείᾳ, καὶ χάριτι ὡς μήκισον.

Ἀνωνύμῳ.

Συνάγει Φησὶ τὰς ἀνθρώπους κακά. Καὶ τότε γὰρ τῆς ἀμνηστίας τοφίας, τοῖς κακοῖς ἐνδέοντι χρῆσασθαι, καὶ ἀγαθῶν τι καὶ χρηστὸν τέλος ἀποτελεῖν δι' αὐτῶν. καὶ δῆτα ταῖς ἀνάγκαις ὁ γνήσια τινὲς ὑπάγωνται, ἡμεῖς τε σφίσι βοηθῶντες εὐνοῶμεν, καὶ παρ' ὧν ἔτι μᾶλλον ὠφελήθησονται, τούτοις ὑπὸ τῶν οἰκειτέρων, καὶ συνηθιστέρων παραπέμπονται, καὶ γίνεται τοιγαυτοῦτο κακὸν δημουργὸν εὐνοίας, πρὸς δὲ πα

ρα μὲν Θεῶ τῆς δικαίας ἀντιμισθίας, παρὰ δὲ τοῖς εἶδοσι τῶν ἀξίων
εὐχαρίων ὑποθεσίς. Καὶ ὁ κομψὸς ἀρ' ἐν ὅδε, δεινὴ ἢ χαλεπὴ πε-
ριπετῶν ἀνάγκη, τοῖς ἐμοῖς ἐφοδιάσθαι, γράμμασιν εὐελπίς αὐτοῖς
παραγίνεται ἢ μέτρῳ τῆς ὠφελείας, ἥς ἂν ἐπιτεύξαιτο, τῶν μὲν
αὐτὸς ἔσαι προξένος ἀγαθῶν, ἐλευθερίας γε ὧν ἀνὴρ ἢ τοῖς ἀπὸ τύ-
χης καλοῖς μετρίως βρῶν, τῶν δὲ μελήσει τῷ μισθαποδοτῇ ἀξίας
σοι παρέξοντι τὰς ἀμοιβάς. Ἡμεῖς δὲ σε φανώσομεν σε τοῖς ἐπαίνοις
ἀνθ' ὧν εὖ ποιεῖς ἡμᾶς ὅς' ἡμέραι μνηνύοι σε τὴν ψυχὴν ἢ τὸ σῶμα τὸ
θεῖον, ἢ καθ' ἑκάτερον εὐδαιμονοίσις.

Ἀνωνύμῳ.

70 Ἀλλ' ὦμην, ἢ γε ἐκ ἀπαικότητος ὦμην, ὅποτε σοι παρίσμημι, ἢ συ-
νίσμημι τὰς ἐμοὶ συνήθεις, σοῖτε κεχαρισμένα δεῖν, ἢ τῇ εἰς ἀλλήλους
ἀγάπῃν, δι' ἣν τὸ δεσποτικὸν ὄνομα περιφέρουσιν ἀξίως, ἐπαύξειν τε
ἢ τὴν ὑπάρχουσαν διαδιδόναι φιλίαν. Ταύτῃ γὰρ ἀλλήλοις ὡ πνεύ-
ματι συμφυόμεθα, ἢ ταύτῃ ὡ Χριστῷ συναγελαζόμεθα, ἢ συζῶ-
μεν τὸν ἐπὶ κήρον τρυφὸν βίον, ἀπὸ τῶν ἀπανιόντων ὁμῶς, εἰς παρασέ-
γράμμασιν ἐφοδιάσας συστατικοῖς εὐελπίδας πρῶν ἢ προθύμως ἐ-
πεπόμεν, ὡς εἰδὲ βλέμματος ἡξίωνται προσινεῖς, ἢ ἰλαρῶς πολλὰ
ἢ δαί φιλίας ὑποδοχῆς, ἢ εὐμνῶς ἀντιληψέως, μεμεθηκῶς, τὰς
παρεῖας ἐρυθήματι συγχέχουμαι, ἢ εὖ μάλα μεταμέλος ἐπεγνώστῳ
μοι, ἢ ἡσχύνθην ὑπὲρ σε αὐτῶ μὲν ὡς μάλιστα, ὅτι περ γραφὴν ἐ-
φεύγων ἀφιλίας τηλικαύτην, ἣν ὁ πᾶς σε βίος εἰς ἂν ἐξαλείψῃ, ἀ-
χαρίστῳ γὰρ ἐάλωκας γνώμης, ὡς εἰδὲς ἄλλος, ἢ κοινῇ λαβεῖν βλάστησαι,
ὑπὲρ ἑμαυτῶ δὲ εἰδὲν ἡσπον, ὅτι δῆθ' ἡμάρτηκα διχῶς, ἡπατηκῶς,
ἢ ἡπατηκῶς, κακῆϊνο δὲ εὐήθως, τῆτο δὲ τολμητὶς ἢ ἀλογίστῳ τὸ τῆς
ἀπάτης. Ἐκάτερον ὁμῶς εὐίατον ἢ εὐαπάλλακτον, εἴγε τρυφὸν, ὡς
γε τὸ κατὰ σε, μᾶλλον εὐλαβηθήτομαι, ἢ μηδαμῶς ἀφυλακτῶς ἐ-
ξω, ἢ ἀπερισκέπτως, σε δὲ τὸ ἀτύχημα δευσοπαλὸν ἢ ἀναπόπλη-
τον πάντως. Τὸ γὰρ, ὡς ἡγησάμεθα, χρυσὸν ὄνομά σε, φεῦ ὅπως
ἐφάνη κίβδηλον, ἢ χαλκὸς αὐτῶ τὸ πλεον ἐξήλεγκται, ἢ σίδηρος, ἢ
ἰκανοὶ μὲν ἀρεῇ φιλίας ἀκχεῖς λοιμὸς φιλίας παλαμναῖος, δὲ ὑπὸ τῷ

θρείας ἢ χαυνότητος ἀπεφθεῖρας τὰς ἐμοὶ μὲν ἐκ πολλῶν φίλους ὑ-
 παρχοντας ἀρίστους, σοὶ δὲ βελομένους ἢ δυναμένους ἔσεσθαι, ἢ διαγε-
 νήσεσθαι ἀμφοτέροις, ἢ διὰ σὲ γὰρ ἡ Φιλία τούτων ἐρασίων χηρεύει,
 ἢ πύεται. Ἡ τοίῳν περὶ τὸ εὖνεν εἰσέπειτα ἢ φίλων γυνὴ πρᾶότε-
 ρος, ἢ σωφρονέστερος, ἢ τῆς τοιαύτης ῥαθυμίας ἢ ἀγνωμοσύνης δίκας
 ἀοπτίσεις τὰς ἐν δίκῃ, τῆς ἐξ ὕψους νεμέσεως αὐτὰς ἀπαρακλήτους ἐ-
 σπραζομένης, ἢ μὴ λύπει τὸ λοιπὸν, ὅπως ἂν μὴ λυπῇ, ἢ ζῇ, ἂν
 μὴ σεαυτῷ ζῆς μόνον, Ἐπιμήκισον.

Ἀνωρύμω.

Χαίρων μὲν παρὰ τὴν Ὑμετέραν ἀπῆρε Πανιερότητα Χρῦσανθος,
 ὁ θεοῖς ἢ ἀνθρώποις πλεονεκτήμασι γεραίρόμενος, Ἰερωσύνη δὲ πρὸς ἢ
 Ἰατρικῇ, ὅποτε τοῖς ἐμοῖς συνιστάμενος ἀπῆρε γράμμασι. Νῦν δὲ ὑ-
 πὸ θυμῆδίας ἢ εὐφροσύνης διαχεόμενος ἐπάνεισι σκιερῶν, ἀγαλλό-
 μενος, δάκρυσι βαπτιζόμενος, ἢ περιπτύσσεται με ταῖς ἀγκάλας, ἢ
 τοῖς φιλήμασι προσφύεται ταῖς παρειαῖς, βέλεται δὲ ἢ γόνασι προ-
 καλινδῇ θῆναι τοῖς ἐμοῖς, εἰ ζυγχωροῖν, ἢ σοὶ τε καὶ μοι χάριτας ἄ-
 δει, ἢ φθέγγεται συμμιγῆς τὰς ἐς αὐτὸν εὐμωρίας, ἢ φιλανθρω-
 πίας. Ὅποσα γὰρ ἦτηκον, ὡς ὁμολογεῖ, ἔδωκός ἡτύχηκε, πλείονων
 δὲ μᾶλλον ἐπιτέτευχον, ἢ ὧν ἐδεήσατο. Τῆς ὡ θαυμάσιε τῆς σῆς
 μεγαλοψυχίας ἐπίδειγμα, τῆς τῆς ἐς ἐμὲ φιλοφροσύνης τεκμήριον,
 ἢ ταῦτά σε κατὰ τὸ δυνατόν ἐξομοιοῦ Θεῷ, ἔ τὸ εὖ ποιεῖν ἰδιαίτατον.
 Καὶ ἂ μὲν ἡμᾶς εὖ ποιεῖς, ἀκμήν ἐσιν ὑπερφυῖ, ἢ θαυμαστὰ, ὡς δὲ
 κατὰ τὴν σὴν προαίρεσι. Τὴν ἐδέποτε κατακορῇ ταῖς ἀγαθοποιΐαις ἐρα-
 χέ' ἄτλα, ἢ εὐτελῇ σοι φαίνεται, ἢ τοῖς ἐπαίρεσιν ἐποργίζῃ, ἢ δια-
 γανακτεῖς ἴσθης γὰρ ἐνεκὼ καὶ μοι σιγῇ τιμάσθω, ἢ ἀπὸ ψυχῆς μᾶλ-
 λον, ἢ ἀπὸ γλώττης αἰ προσήκῃσαι ἢ χρεωσόμεναι χάριτες ὁμολογεῖ-
 σθώσαν, αἰ δὲ δὴ εὐχαὶ ὑπὲρ τῆς σῆς μακροβιοτικῆς ἢ εὐπραγίας,
 ἢ ἀπὸ σώματος. Ἐρρώσο.

Ἰακώβω τῷ Διδασκάλῳ.

Χαλεπὸν μὲν τῆς ὠεγκαμένης πόρῳ πρὸς ἐρατεύεσθαι, εἰ δὲ πα-
 ρα τῶν ἐκεί Φιλτάτῳ περὶ τῆς σφῶν ὑγείας, ἢ ὡς εὖ πράττοιεν, ἔ-

δὲν ἐπισέλλεται, τὸτο δὲ τὸ χαλεπώτατον, τὸτο τὸ ἀνήκεστον. "Εστὶ γὰρ ἀπόντων ὁμιλία τὰ γράμματα, ἢ οἷς διατετέχισαι τὰ σώματα, τέτοις ἐμποῖσι συνάρεαν πόρρωθ' ἐπιπτάμενοι λόγοι, ἢ θελγῶσι ἢ κηλῶσι τὰς ψυχάς. ἢ ἔτοι δὲ συνάγῃσι, ἢ συνοικίζῃσι τὰς μακρὰν ἀπωκισμένους, ἢ κοινωνῶνς ἀπεργάζονται νοημάτων ἀμοιβὰς ἀποδομῶν ἐδὲν ἔλαττον, ἢ ὡς περὶ συνδιατρυμῶνς ἢ συμπαρόντας. Καὶ κῆνο δὲ ἐγὼ προσέποιμι τῆς παρσίας πλεονεκτεῖν τῇ δια γραμμάτων ὁμιλίαν ἢ συντυχίαν, ὅτι παρῶσι μὲν μέων ἢ τῶ ἐδῶναι τὰ ἀλλήλων ὄρεξις. Τίς γὰρ ἂν ἢ γλίχοιτο τῶ ὑπάρχοντος; ἀπῶσι δὲ ὁπόση τῶ καταμαθεῖν τὴν ἀλλήλων σχολὴν ἢ ἀσχολίαν ἢ ἔφεσις, τοσαύτην ἀποφέρει τὴν ἡδονὴν αἱ τῶν γραμμάτων ἀπόλαυσις, ἢ μὴ μετασχῶσιν ἄρ' ἔν' ἔχ' ἡγίων ἔπεισι λύπη, ἢ ἀθυμία, οἷα καὶ τὰ νῦν ἄγχει ἢ περισρέφει τρίτον τῶτον μῆνα, μηδὲ γραμματιδίου κομισάμενον, ὡς παρτιατῶν πλὴν τέττα γε κάλλιπα. Τὸ γὰρ ἀφασία χρῆσθαι ἐλακωνίζειν ἐπὶ, σὺ δ' ἐπὶ τοσῶτον σεσιγηκῶς, τὸ πάτριον ἦθος περιδεύσθαι δῆλος εἶ, ἢ δοκεῖς ἔν' ἀντὶ λάκωνος, ἰχθύς ἀφωνότατος, σύγγνωθι, ἢ ἔρρωσο.

Κωνσταντίνῳ Δέκῃ Βοεβόδῃ.

ΕΚ πολλῶ μὴ τοιγε τὴν βίασκανον ἐμεμφόμεθα τύχην, ἢ βέλτιον φάναι τὴν τῶν κρατέντων ἀχαρισίαν ὅτι μέχρι δευρὶ τὴν πατρόθεν τῇ Ὑμετέρῃ Ὑψηλότητι χρεωσμένην ἀξίαν ἔησαν ἀναβεβληκότες. νῦν δὲ πρὸ τῶν παρ' αὐτῶν μηνυμάτων τῆς φήμης ἀγγελίας τὴν μετ' ὁσῆς τιμῆς ἢ πομπῆς ἐπίτευξιν, τὴν μὲν ψυχὴν ἡδονὴ λαυροτέτη, ἢ ἀμύθητος θυμηδία κατέκλυσε, ἢ διεθελξε. Θεῶ δὲ τῶ γνησίῳ χορηγῶ τῶν ἀγαθῶν αἰρομέναις παλάμαις, πανοικὶ τὰς χαρισηρίους ὕμνος ἀνεπεμψάμεθα. Εἴη σοι πάντως ἐπ' ἀγαθοῖς ἔνισιν ἢ ἀνάρρησις, αἰσιωτάτη τε ἢ πανευδαίμων, εἴη δὲ ἢ ἰσομήκης ἢ ἀξία τῶ εἶα ἢ ἄμφω τῇ ἐξ ὕψους εὐμενείᾳ διαγνώεσθωσαν ἐπιμήκισον δρευφορὸν μένω τοῖς πᾶσιν ἀγαθοῖς οἷς ὑφέσκηεν ἀθρώποις τὸ μακαρίως βιῶναι, ἢ ζηλωτῶς. Πᾶν αὐτῇ χωροῖα κατὰ ῥέν' ἐγχείρημα, ἢ καλῶν ἀπανταχόθεν ἐπιταχυνέτω σωρός, ἢ τῆς ἀνω προνοίας τὰ κάλλιπα καὶ

προσφορώτατα. Τῷ μὲν δὴ γυνήσαντι τῷ μακαρίῃ καλῆς τύχης δῶ-
ρον ἢ ἡγεμονία γεγυῖται, διέσωτε δὲ ταύτην ἐς γῆρας, Φρονήσει, ἢ
πραότητι, ἢ μεγαλοψύχῃ, ἢ μάλιστ' αὖτ' ἐπὶ τῆς ἐταίρου φιλοφρο-
σύνῃ, ἢ μετῴσῃ τῶν ὑπαρχόντων, αὐτῇ δὲ πρὸς τῷ κληρὸν γυνέσθαι
τὴν ἀρχὴν ψυχῆς ἀρετὴ ἢ εἰς κάλλος ἐγώνοντο θήρατρα τῆς ἀξίας, ἢ
θεόθω ἐς αὐτὴν εὖ πεφυκέναι μηδὲς εἶναι ὅς ἐ κατανοίῃ, τοῖς πλείοσι
μὲν ἔν τῶν ἀνθρώπων δίχα τῆς γυναικὸς ἢ ἀρετῆς χαμαὶ κεῖται, δίχα δὲ
τῆς ἀρετῆς ἀκόσμητος εἶναι ἢ εὐγυναικῆ. Ἐν δὲ τῇ θεσπεσίᾳ σε κεφα-
λῇ, ἀμφοτέρω τῆς προνοίας ἐπιδαφιλευσαμένης, ἀρετῆς κόσμῳ δια-
λάμπει τὸ γένος, ἢ γένος λαμπρότητι ἢ ἀρετῇ κοσμεῖται, ἢ οἷον ἐ-
λαμπτήρσι δυσὶν ὁ πᾶς αὐτῇ εἶος ἀγλαΐζεται. Τί δὲ ἢ περὶ τῆς ἀ-
ρετῆς ἂν εἴποιμι τῆς Ὑμετέρας, ἢ περὶ τῆς ἀκρότητος ἔχεται; Κατέ-
χει μὲν γάρ τις πραότητος, ἀλλ' ἡμοίρηκε μεγαλοψυχίας, ἢ νένευ-
κεν ἐσθ' ὅτε ἀπὸ τῆς μεγαλοφυΐας ἐπὶ τὸ χαμαΐζηλον, ὁ δὲ ἄλλος ὁρ-
μῇ φύσεως ἐπὶ τὸ μεγαλουργὸν ἦρθε, ἀλλὰ μετέωρος ἀεροβατεῖ, καὶ
τῶν παρὰ πόδας ἐπιλήσμων ἀλάττει, ὡς αὐτῇ δὲ διὰ τὸ ὑψηλόνων ἢ
ταπεινότητος ὑπερανίστησι, διὰ δὲ ταπεινόφρον ἢ ἀτυφον, εὐπρόσιτος
ἐστὶ ἢ εὐπροσηγορος ἢ σοβαρότης, ἢ βάτερος μὲν ἔν εὐφύῃ διαπρέπει
περὶ τε τὰς τῶν συμφερόντων ὀξύτητας, ἢ περὶ τὰς ὡς τοῖς λόγοις ἀ-
παντήσεις ἀγχιερρόφω χρηταί περὶ νοῖα, ἀλλ' ὀλιγοσθωῖ θαμὰ πε-
ρὶ τὰς κρίσεις, ἢ εἶναι οἱ ἐπισφαλῆς ἢ περὶ τὰς αἵρέσεις ἀκρίβεια, ἐτέ-
ρω δὲ τὸ περὶ τὰς εὐκρινήσεις ἐμβριθὲς ἀπόλλυσιν ἢ βραδύτης, τὴν εὐ-
καιρίαν τῶν πραγμάτων προεμένη ἢ φθέρουσα. Ἐν αὐτῇ δὲ πάντες
θαυμάζουσι συνέσει συμπεφυκῆσαν ἀγχινοίαν, πάντες ἀγαντα συγ-
κεκραμένην ἀγχινοίαν μελέτην ἢ εὐχασμόν. Καὶ ἄλλος μὲν αὖ πάλιν
ἠδεται, ἢ τρυφᾷ τῇ περὶ τῶν λόγων ὀλιγότητι, εἰ φραδεία δὲ τις, ἄλ-
λος αὖθις ὀλιγαρκείᾳ γάννυται, ἄλλος θρύπτεται τῇ πολυτελείᾳ, ἢ
ἄλλω τις ἄλλος σοβᾷ προτερήματι, μειονεκτήμασιν ὁμῶς, ἢ ἐλείμ-
μασι τὰς ψυχὰς οἱ πλείους εἰς πίναροὺς ἢ ῥυπαροὺς. Καὶ τί δὲ μνησ-
ναι τὸν λόγον; Μηδὲν πάντα συρρεῖ τὰ καλὰ καὶ γαθὰ, ἀλλ' αἰετὶ
κακὸν συμμίσγνυται τὸ γειννιάζον, αὐτῇ δὲ τὰναντία τὰς ὑπερβολὰς

ἀπολείποντα, ἢ τὰς ἀκρότητας, ἢ οἰοῖται τινὶ κράσει, ἢ μίξει κατὰ τὸ ἀκριβὲς κολλασθέντα συνυπάρχει ἢ συνοικεῖ, τῇ καλλίστῃ συζυγίᾳ συναρμολογθέντα, ἢ ὡς ὡ μεταίχμιῳ σπασάμενα τὴν ἀπυσον ταύτην ἀνακωχὴν, ἢ ἐκεχειρίαν, ἣς ἐν γίγνεται, ἢ συνιζάνει πῃ συμφυόμενα, ἢ μὴ μόνον ἔτιωσ ἔχει τὰ κατὰ τὴν φύσιν, τὰ κατὰ τὴν προαίρεσιν, τὰ κατὰ τὸ σῶμα, τὰ κατὰ τὴν ψυχὴν περιμάχητα ἢ χαρίωντα, ἀλλὰ σὺν Θεῷ ἢ τὰ ἀπὸ τύχης συνέδραμε, ἢ συνδιάγει σοι τὰ τῆς γῆς ἀγαθὰ. Ὁ δὲ ἢ μόνον ἀπέλειπε, τὸ τῆς ἡγεμονίας θλάδημα, ἢ τῷ νῦν ἐπὶ τὸν σωρὸν καλῶς ἐπληρώσατο, ἢ ἀπηρετίσατο τῇ λαμπροτάτῃ κορωνίδι, ἢ τόδε νῦν ἐπευχόμεθα λοιπὸν, ὅπως εἰς γῆρας βαθυτάτον διευτυχοίης.

74

Τῷ Μακαριωτάτῳ Πατριάρχῃ τῶν Ἱεροσ. Κυρίῳ Δοσιθέῳ.

Τρίτην ταύτην ἐπιστολὴν ὡς θεσπεσία ἢ σεβαστὴ κεφαλὴ πέμπων, τῆς προπεμφθείσης ὑδετέρας ἐκομισάμεν ἀπάμειψιν, ἀλλ' ἔτε μὴν οἴκοθι, ὅποι ἀριθμὸν νικῶντα πέπομφα γράμματα. Οὐδὲ γὰρ βραχύς ἐστιν ὁ μεταξὺ διωχτικῶς χρόνος, ἀλλ' ὀλίγων ἡμερῶν ἀποδεδόν τρίμηνον ἤδη παρήκει. Καὶ κέينو μέντοι ὡς ὑποθάλην ἢ παρηγορεῖ τὸ ἄλγος. Οὐκ ἀπόφημι, ὅτι ἀφ' ὅτῃ γε νεμεσώσης ἀδραστείας ὁ δεινὸς ἔτοσι πόλεμος ἀνερρύαγη, τῷ κρατύνοντος τῆς ἀρχῆς ἐκάς τὸν εἶον ποιούμενος, ἔτε τοῖς ἐπείγουσι βοηθήμασι προσέχοντος, ἢ ταῖς λήξεσιν ἀποσχολάζοντος, ὡαντίοις ἀπανταχόθι στρατεύμασιν ἀποτεμνομέναις, ἔτε τῇ ἀπασί τῷ βυζαντίῳ δήμῳ τὴν ἐπὶ τὰς εἴσεις καὶ τὰς ταραχὰς ὁρμὴν ἦν μή τοι γε ἐκ μεγάλων μόνων, οἷα τὰ νῦν ἐστίν, ἀλλὰ ἢ σμικρῶν ἀτυχημάτων ἀναζέεσθαι ἀποκόπτοντος, οἱ δρομῆς ἐκ ἀπ' αὐτῆς ἀπαίρεσιν οἱ ὧδε φοιτῶντες. Καὶ δὲ ταύτην γὰρ τὴν αἰτίαν ταλαιπωρεῖμεν ὡς μάλιστα, ὅτι τε ἀπὴμεν, ἢ τῆς πατρῴας ἐξίης μακρὰν ἀπεσχοινίσμεθα, ἢ ὅτι μὴ συχνὴν ἔχομεν γραμματίων ἐπίδοσιν, τῆς μακρᾶς ταύτης ἀποδημίας παραμύθιον. Ἀλλ' ὅμως οἱ ἀπὸ τῆς ἐώας τὸν βόσπορον λαβεσληκότες τὴν πορείαν ἔχουσι ταύτη, οἱ ἢ παραστρατευόμενος ὑπόσυχνοι ἦτες ἀφίκοντο, ἦν ἐκῇ χαλεπῶν ἀγγελιαφόροι. ἀμέλει ἔτε οἱ αὐτῶν ἡκόντων ἦν συγγενικῶν

γραμμάτων ἄγαν ἐπάχθομαι, ἢ ἡμυγμαι ἔκ ὧ χρόνῳ ἀλλὰ μέσα
 τὰ σπάγχνα, πολυσχεδέσι λογισμοῖς λαφαιρόμῃς ἢ σρεφόμῃς.
 Ἐχω γὰρ ἀμφιγνοῶν, ὁπότερον ἄρα, χερσὶ βασκάνοις ἐκλεημμένα
 τὰ λαφοιτῶντα γράμματα διαλώλῃεν. ἢ τάχα τραχύ τι ἢ ἀνία-
 ρὸν ἐπιδὼν ἐτάραξέ μοι τὴν οἰκίαν, ἢ φροντὶς ἄρα συγνοτέρα τὴν ἐμὴν
 ἡμαύρωσε μέριμναν, ὥς μὴδ' ἀπαντῆσαι τοῖς ἐμοῖς γράμμασιν. Ὑ-
 ποπτοὶ γὰρ τοῖς γε ἀγαπῶσιν αἱ δυσκληρίαι ἢ συμφοραὶ, ἢ το φι-
 λῶν αἰ ψοφοδεὲς ἐστὶ, ἢ πεπονθότας μὲν ἐν τι λυπηρὸν ἄγχει ἢ σρε-
 βλοῖ, ὑποτοπάζοντας δὲ μὴδὲ ἐστὶ μὴδὲ, ὃ μὴ δαιματοῖ, ἀλλὰ τὰ δυ-
 σπετῇ ἢ θυμοδακῇ καὶ μὴ ἐπὶ ῥῆται, ἀμηνγέπως ἐμφιλοχωρεῖ τῇ
 μνήμῃ, ἢ ἀθρόον ἰνδαλλεται τῇ φαντασίᾳ ἐμπεδὸν τινὰ λαβόντα τὴν
 ἐκ τῆς ἐπινοίας ὑπόσασιν, ἢ ἐκ τέττα νυκτὶ δι' ὀνείρων, ἢ ὕπαρ ὑπο-
 τρεχοντα δαιμάτων ὄχλῳ, ἢ μυρίοις θορύβοις, περισσῶς τὴν ψυχὴν
 πρὸ τῆς πέρας. Αὐθις ἔν ὧ ὀδύνας ἐγὼ, ἢ δὲ τῶν αὐθις εἰς τὴν
 Ὑμετέραν ἀγάπην ἀνατρέχω, ἢ ἔν' ὥς τάχιστα τοῖς ἐφετοῖς αὐτῆς
 γράμμασι, τοῖς ἀγγέλλουσιν αὐτῆς, ἢ τῶν φιλτάτων τὴν ὑγίαν πιε-
 σθῇ τὸ πάθημα τῶτο, ἢ λαβὴ μὴ βραδείαν μὴδὲ μικρὰν ὕφεσιν ἀντι-
 βολῶ ἢ ἰκετεύω. Εἴθε δὲ τὸ παρὸν γράμμα βελτίονι ὥς ἐχθρῇ τύχῃ
 ἢ ταῖς ἱεραῖς χερσὶ ἐπιδοθείη, ἢ τὴν ἀπάντησιν ἔτι βεβαιότεραν κο-
 μίσαιτο. Ἐρρώσθω.

Τῷ Μεγάλῳ Σκευοφύλακι Κυρίῳ Μπαλασίῳ.

Τῆς ἐπεράσης ἢ περισπράσης με συμβεῖς τὴν ὠτεῦθω ἀπαλλα-
 γὴν ταῖς ἰσχυρῶν λόγων παραπέμῃ, ἢ τὴν ἐκ ταύτης ἀνίαν ἀπα-
 λῆσαι περὶ ποικιλίαν ὠθυμημάτων ἐσκυκλῶν, οἷς τὴν βαρύτητα,
 ἢ πικρίαν τῶ πένθους οἷε κολασθῆναι ἢ ὕφεθῆναι, τὰ μὲν ἀπὸ τινῶν
 γραφικῶν χρήσεων, τὰ δὲ ἐκ τῆς θύραθεν φιλοσοφίας ἀποδρεπόμε-
 νος ἢ τοῖς γραφομένοις παραπλέκων, ἢ σὺ μὲν δαιμονίως ἀκμὴν
 πραγματεύῃ περὶ τὴν τοιαύτην ἀτυχίαν, μηδαμῇ παρεῶν ὅποσα ψυ-
 χὴν ἀλγῶσαν ἰκανώτατά σοι φαίνεται παραμυθῆσασθαι, ἢ εἰς τὸ ἀ-
 λυπον ἐκβιάσασθαι. ἐμοὶ δὲ τὸ ἄλγος ἀπαρακλήτὸν ἐστὶ, ἢ ὅλως ἀ-
 φόρητον, ἢ παρ' αὐτῶ τὰ ὅπλα, οἷς παρὰ τῆς φιλοσοφίας ἀνέκα-

θυν ἀπεκοτμήθημεν, ὁμῶς πάντα τέθραυται. Οὕτω δεινῶς ἐάλων ἦ
 πάθεις, ἢ τῇ λύπῃ βεβαίπτισμαι, ἢ τὸν ῥῶν ἐκ ἔχω σῆται τῶν δα-
 κρύων, καὶ ἀνανδρίας κατηγορήσωσι, καὶ μαλακότητος ἢ ἡδυπαθεί-
 ας ἐμῶ καταγελάσωσι φίλοι τε ἢ συγγενεῖς. Οὐκ οἶδα γὰρ ὅπως
 αὐτροφῶ τῷ παθήματι, ἢ ἀναψυχὴν οἶμαι τὴν ὑπερβολὴν αὐτῆς,
 δεκῶ τε τοῖς θρήνοις, τοῖς ὀλοφουροῖς, ταῖς ὀλολυγαῖς, τοῖς δάκρυσι
 τῆς ψυχῆς ἀνακρῖσαι τὸ ἄχθος. Καὶ δὴ ἡμέρας τε ἢ νυκτὸς, ὕ-
 παρ τε ἢ ὄναρ ὁμιλῶ τῇ φιλτάτῃ κοινωνῶ ἢ ἐκφρων ὅλως ἀπ' ἐμαυ-
 τῆς γίγνομαι, τῇ θανέσῃ προσημμένος ἡμίπνης, ἢ ἡμιθανῆς. Εἰ γὰρ
 ψυχῆς ἐστὶ τὸ ζῆν, ἀλλ' ἔτι τῷ σώματι, τῆς ζωῆς ὡς ἐμοὶ σκιά τις ἐνα-
 πέμεινε, τῆς ψυχῆς μονονεκ συναποπτάσης, συνεκδημηκῆας, ἢ νῆ
 τὴν ἀλήθειαν τὰς ὡς σώματι χρεῖας ἐκτελῶν ἐκ αἰσθάνομαι, τῇ μὲν
 ἀνάγκῃ δακνόντων, ἐκ ἀπολαύων δέ, ἐθ' ἡδονῆς, ἐπ' ὀδύνης, πλὴν ὅσῃν
 γε δοίῃ ἢ ἐμὴ ποτὲ μὲν ἀγλαΐα νυνὶ δὲ πένθος ὑπέθεσις, τρυφὴν πα-
 ρασχῆσα τὴν ὡς τῷ πῶθι δαμονήν. Ποίοις ἔν θελκτροῖς, ἢ ποίοις
 φαρμάκοις τὸ ὑπερβάλλον δυνήσῃ κηλῆσαι τῆς λύπης, τὸ δριμύ κα-
 ταπραῦναι τῶν ἀλγηδόνων, τὸ πικρὸν ἀφελέσθαι τῆς ἀνίας; Τῷ
 γὰρ ἀλγήματος ἄρ' ἔτι πολλὰς ἔχω, ἢ μεγάλας, ἢ λίαν ὠδύζεις αἰ-
 τίας, τῆς ζημίας ἐκ ἔσης εὐκαταφρόνῃτε; ἢ συταίνῃσι δὲ ὅποσοι τὸ
 τῷ σώματι ἐχ ἦττον, ἢ τὸ τῆς ψυχῆς, ἢ τὸ τῷ νοῶς κάλλος ἴσασι
 τῆς μακαρίτιδος, τοσῶτον γε γεγονός, ὥστε μὴ τοιγε τὰς νῦν ἀκμαζέ-
 σαις ἀλλὰ ἢ τὰς ἐπ' ἀρετῇ ἢ φρονήσει πάλαι θαυματοζομένας πολλῶ
 μέσῳ ὑπερενηνοχέναι. ἢ ὅπερ, εἰ ἢ πρὸς τὴν ἄλλην πλεονεξίαν εὐτε-
 λές, ἀλλ' ἔτι παρορᾶται γε τοῖς ἐπαινῶσι, τὸ γένος ἐκ μητρὸς μὲν ἡ-
 λαυνεν ἐκ Μολδαβίας τὸ Βασσαραβικόν, ὃ πολλὰς ἔδωκε τοῖς μυθοῖς
 ἡγεμόνας. Ἐκ πατρὸς δὲ τὸ ὡς βυζαντίῳ περίφημον Ἴων χρυσόσκυλαί-
 ων. Ἀλλ' ὁμῶς εὐγυνεία, ἢ γυναιότητι ψυχῆς τὸ γυνὸς ἐκόσμη ἐς
 μεγαλοφυΐαν συμπεπλασμένη, ἅμα δὲ τῇ ἐκ βρέφους ἀπαλότητι, εὐ-
 θὺς ἀνατροφῆς ἔτυχε τῆς ἀρίστης, γράμμασι προτχῆσα τοῖς εὐσεβέ-
 σι, ἢ ὧν ἢ καθ' ἡμᾶς ἀγιστεύει σεπτῇ θρησκείᾳ, πάντων ἐξηρημέ-
 νῃ, ἢ ἀκμάζεσα, ἢ κάλλι μὲν ἐξήνθη μέχρι τῆς ὑπερηφάνου, σεμνῆς

τητι δὲ τροπῃ, ἢ πραότητι ἢ ἐπιεικείᾳ, οἷον ἡδύσμασι διέχεε τὸ τῆς
 ὥρας ὑπέρογκον. ἢ δῆτα σύγκρατον ἦν ἐπὶ τὸ κατ' ἐπιπολὴν ἦθος,
 ἢ σύμμετρον εὐρυθμία ἢ εὐπρεπείᾳ, τῆς μὲν φύσεως ἀπαιρέσεως αὐ-
 τὸ εἰς τὸ μετέωρον, τῆς δὲ προαιρέσεως ἢ τῆς ἐθιςμῶς συζέλλοντος ἐπὶ
 τὸ εὐώτευκον ἢ ἀσείον. Χάριτες ἀμέλει, ὅποσαι τῆς φύσεως ἢ τῆς
 τύχης ἐπιδαφιλευομένης τὸ ἀνθρώπινον ὠνεύετο, τῶν ἀκροτήτων ἐ-
 ξικνέμναι περιέσεφον τὴν αὐτῆς κεφαλὴν, ἀλλὰ γε τῇ κράσει ἢ μί-
 ξει τῶν ὠαντίων ἀνθάλλοντο, ἢ περὶ τὸ μέσον ὠίδρυνται, ἢ ἀλλή-
 λας ὠηγκαλίζοντο. Καὶ δὴ θαυμασίως, ἢ ὑπερφυῶς ὡς αὐτῇ Φειδοῦ
 συνῆπται θαψίλεια, τῶν μὲν περιττῶν ἐξίσης ἀφεςῶσαι ἑκατέρας, τῶν
 δὲ ἐκόντων ἀντεχομέναι, ἢ συμφύομεναι τῇ καταλήλῳ, ἢ ἐπαμ-
 Φοτερίζῃ ὕλῃ, ὥς Φειδῶς ἐπιτεμνέσης μὴ σωῆσθαι τὴν περὶ τὸ μέλ-
 λον προμήθειαν, ἐμὴν εἰς ἀναλώματα ἢ δαπάνας ἐκκέχυται, τῶν
 δεινῶν, αἰὲν ἐσχαζομένη, ἢ μηδὲ τῶν μεγάλων ὡς τοῖς προσήκασιν Φει-
 δομένη, μηδὲ τῶν εὐτελῶν ἀφειδῶσα παρὰ καιρὸς, ἀλλὰ λόγῳ συ-
 ζῶτα ἢ σαθμῶσα ἢ εἶμα ἢ χεῖρα. Καὶ δὴ ταῦτα δὴ συγκατα-
 λέγεσθαι ταῖς μεγαλοπρεσείαις, συναριθμεῖσθαι δὲ ἢ ταῖς οἰκono-
 μικωτάταις ἢ κηδεμονικωτάταις, ἢ τὸν ἐξ ἑκατέρας ὑποθέσεως ἔπαι-
 νον πλεσίως ἀξίαν εἶναι ἀποθηρεύσασθαι, ἢ μὴ τὴν τύχην, ἀλλὰ τὴν
 ψυχὴν ἐμῆον, ἢ τένομα γυνέσθαι βασίλειαν. Ἔτι δὲ τῶν ἀλλοτρί-
 ων εἶδε μία τις αὐτὴν κατέχων ἔφεσις, ἀλλ' ἔχαιρε ἢ ἐγάννυτο τῇ
 εὐροίᾳ ἢ τῇ εὐμοιρίᾳ τῶν συμπολιτῶν, ἢ ἐπαύξεν αὐτὴς προθυμῆ-
 τοις μέγιστα, τῶν τε οἰκείων μετεδίδοι τοῖς ἐπιδομένοις, καὶ μὲν πρὸς
 εὐποιῶν ὑπερεθέρμαινε, ἢ παρορμαῖτο λόγοις, εἰς ὑπερίσχυε, τῆς πει-
 θῆς ἐκ φύσεως γε ἢ ἀνατροφῆς, ἢ παρεδρευσῆς, ἢ ὠοικέσης αὐτῇ.
 Δ. κακοσύνης ἄρα ἢ ἐπιεικείας αἰὲν πλεῖστον ἐποιεῖτο λόγον, τὸ πᾶν ἀ-
 τολῶλέναι καλῶς οἰομένη, εἴτις ἐξ ἀδίκῃ προσθήκης ἀπόμοιρα τέττα
 προσγίγνοιτο. Σωφροσύνην δὲ ἢ σεμνότητα δὴ παντὸς ἥσκει, ταύ-
 την εἶναι γυναιξὶ τῆς εἰς τὸ κεφάλαιον ἢ νομίζουσα, ἢ διδάσκουσα, ἢ
 φυλάττουσα. Ἦσκει δὲ αὐτὴν ἢ οἶκοι, ἢ παρῖστα, ἢ ἐαδίζουσα, ἢ
 καθημένη, ἢ ὁμιλῶσα, ἢ ἀκροωμένη, ἢ μὴν ἢ βλέπουσα, ὥς σω-

Φρονεῖν αὐτῇ τὰς αἰσθήσεις, σωφρονεῖν τὸν νῦν, σωφρονεῖν τὴν γλῶσ-
 σαν, σωφροσύνης κυδαινέση, ἢ ὡς τοῖς προφυλαίοις, ἢ ὡς τοῖς ἀδύτοις
 ἢ ἐκ τῶν, ὁμολογεῖσθαι πᾶσι ἢ πάσαις, σωφροσύνης ἔμπνευ-
 πόδειγμα, ἢ ἔμψυχον ἱερὸν, ἢ δὴ τοῖς ἐκ φύσεως οἱ κρίνοις παρεμί-
 γνυτο τῆς ἀγνίας ὁ μαργαρίτης, ἢ τῷ κατὰ τὰς παρειὰς φοινήσσοντι
 συνεφύρετο τὸ τῆς αἰδοῦς αἰώναον ἐρύθημα, ἐτείχιζε δὲ ταύτας τὰς ἀ-
 ρετὰς ἀνδρεία, ἢ ῥώμη, ἢ μεγαλονοία, μηδέσιν ἀτυχήμασιν ὑφισα-
 μένη, μηδὲ μιᾷ κακῶν προσβολῇ καταπατεμένη. ἀλλὰ τοῖς ἀντικει-
 μένοις ὑπερανίσχουσα, ἢ τὴν κεφαλὴν αἰρομένη, ἢ τὸ Φαιδρὸν τῆς ὀ-
 ψεως ὡς ἀλώσεσιν, ὡς δεσμοῖς, ὡς ἀτυχία ἢ διμεύσει τῶν ὑπαρχόν-
 των, ἢ οἰκιῶν ἀφερέσεσιν ἀθόλωτον ἐτήρει, ἢ ἀνυπόβλητον αὐτῇ τε
 ἄμαχον σώζεσα τὴν τῆς ψυχῆς ἀκρόπολιν, καὶ με παραμυθεμένη, ἢ
 τὴν ἐμὴν λύπην ἰωμένη τοῖς ἐκ λόγων φαρμάκοις, ὅθι ἢ ὑπὲρ ἀνθρω-
 πόν τι ἐξεθιάσατο, τὴν ἔπειτα θεόθω ἐπανιῶσαν εὐποτμίαν μαντευ-
 σαμένη, ἢ τοιαύτη μὲν ἐγνώετο περὶ τὴν ἀτυχίαν, ὥς τὴν τύχην ἐκ-
 νικῆσαι μηδαμῶς ἐνδῆσα τῷ τραύματι, ἀλλ' ὡσαύτως διάγχεσθαι, ὥ-
 σε μηδεμιᾷ περιστάσει φανῆναι περιπεπλωμέναι. ἢ πάλιν εὐμενεία Θεῶν
 εὐδαιμονίας, καθάπερ ἠλπίζετο, μετ' ἑπολὺν, χρόνον ἐπιλαβομένην,
 μὴ τύφῳ τινι γαυρεῖσθαι, ἀλλ' ἀγαθῆς ἢ φαύλης τύχης ταῖς ἐπιβο-
 λαῖς τοῖς μέχρι ἢ ἐξωλείας πολεμίαις, ἀρετῇ ἢ μετριότητι ἐξίστης ἀν-
 τέχεσθαι, ἀτρέμας ἴσασθαι οἷα πύργον ἀκαταμάχητον. Τοιαύτης
 ἄρα συμβίῃς ἢ κοινωνῆς σερχόμενος πῶς ἐκ εἰς δάκρυα τήξομαι, πῶς ἐκ
 εἰς σέναγμῶς ἀποπνεύσω ἢ ἀποψύξομαι; Πῶς ἢ ἐμὴ ψυχὴ εἰς αὐτὰ
 καταδραμῶσα τὰ χεῖλη ἀλύει, ἢ ἐλιννύει περὶ τὴν ἐξοδὸν; Ὡς θά-
 νατε ποῖ τυφλῶς ἀφῆκας τὸ βέλος; Πῶς ἐκ ἠδέσθης τὴν αἰωρίαν;
 Πῶς ἐκ κατοικλίσι πᾶιδας ἀνήλικας; ὡς ἀνηλεῶς ἀνῆρπασας τὴν καρ-
 δίαν ἀπὸ τῶν σπλάγχχνων, ὡς ἐκ τῆς καρδίας τὴν ψυχὴν ἐχώρισας
 ὡς ἐξ ὀφθαλμοῦ τὴν κόρην ἀνώρυξας. Τί ἀδικεῖς ἔτι τῶν συμφυσῶτων
 μερῶν, τὸ μὲν ἀφελόμενος, τὸ δὲ καταλιπὼν ἀνιῶμιον; Ἢ ἐκ ἔδω-
 σε ταχῦναι τὴν ἀφαίρεσιν, ἢ ἐκ δέει σε βραδύναι περὶ τὴν ἀναίρεσιν. Ἐ-
 μοὶ γὰρ ἄλυπος ἢ τῆς συναμφοτέρων φθορά. Καὶ δὲ ἄρα μιᾷ πλη-

γῇ τῇ λυπέτῃ συναπάραι, ἢ συναπιέναι τὸν λυπόμενον, ἢ συναυ-
 σάσθω, ἢ συναρθῇτω ἢ σκηνῇ τῇ τραγωδίᾳ, τῇ νεκρᾷ συνεκφερέσθω
 τὸ φορεῖον, συνακολουθεῖτω τὸ σῶμα τῇ ψυχῇ, ἢ μάλλον εἰπεῖν, τῷ
 σώματι τὴν σκιάν, σκιά γὰρ ἐλήφθην ἀνευ σώματος ἀλωμένη, τετα-
 ραυμένη, ἰσχυρῇ, μόνο ἐκ ἀφανῆς, προσφερῆς ταῖς παρίεσταις ἡλίαι ἐπὶ
 κνέφας ἰόντος σκιάς. Καὶ κενὴ μὲν ὡς τὰ φωκείται τῆς ἐμῆς ἐκ ἐπαισθα-
 νομένη λύπης, ἢ σὺν ἐμοὶ ποτε ἢ ἀλγῆσα, ἢ ἀγαλλομένη, αὐτὸς δὲ
 νεκρὸς εἰμι, τῇ λύπῃ μόνῃ συζῶν, ὀδύναις ὑπολειπόμενος, ἢ ἄπνευς πε-
 ριφερόμενος, νέκυς ἄταφος, τεθνεὺς ἔμπνευς ζῶν ἄβιος, εἶδος ἄμορ-
 φον. Καὶ τοιοῦτος ἄρ' ἐν ὁ ἐμὸς ὕστατος βίος, ἢ ἐμὴ τελευταία διασωγὴ,
 ἢ διαίτα. Οὔτε γὰρ ἔτι ἐπὶ μικρὸν ἀνατλήναι δυνήσομαι τραῦμα κα-
 τὰ τῆς σήθους ἀνήκεσον. Αὕτη ἡ σχολὴ ἢ νυκτία, ἢ ἡμερινή, ἢ ὡς εἶχω
 ἢ ὡς αὐλῇ. πλήττω συναγμοῖς τὸν αἶρα, βρέχω δάκρυσι τὸ ἔδαφος,
 ὀλολυγῇ προσκρέω τὴν τῶν φίλων ἀκοήν, μηδὲν παρηγορῶντα προ-
 σιέμενος, μηδεμίαν παραμυθίαν ἀποδεχόμενος, χαλεπὸς ὁ ὕπνος, ὁ
 μὴ τὴν φιλατάτην με κατ' ὄναρ ὑποτυπῶν, βαρὺ τὸ φῶς τὸ σερόμενον
 τῶν ἐμῶν μαρμαρυγῶν, ἄσιτον τὸ ἄρισον, ἄσιτον ἢ ἄποτον τὸ δεῖ-
 πνον, ὡς μὴ συναρισῶμαι ὡς μὴ συνδειπνῶμαι, ἔρημος ἡ οἰκία ἢ τῆς ἐ-
 μῆς συνομίλῃς τὴν ἐρημίαν ἔχουσα, δυσχερὴς γὰρ ἢ κατηφὴς ἢ ἐπὶ ταύ-
 τη ἀπὸ τῶν πόνων ἀπονόησις ἢ μὴ διαγχεσθαι παρὰ τὴν ὁμοδίαιτον.
 Ταῦτα ἐν ἐμοὶ ποτε γεγένηται ἢ μακαρία, ἢ πρὸ πάντων νῦν ἐπιπο-
 λάσει τῇ θλιανοίᾳ, περιῖπταται τοῖς ὀφθαλμοῖς, φθεγγομένης ἀκχεῖν οἶ-
 μαι, ὡς ἀποκρिनόμενης ἀναπυνθάνομαι. Βαβαὶ πῶς ἀνέξομαι ταυτηνί-
 τὴν ἀπερσίαν; βαβαὶ τῆς ἀπερσίας πῶς ὑποσέσομαι τὴν ὀδύνην; ἀλλὰ
 σὺ τῆς παντὸς ὀκνηδαίων σβέσαι τῆς παθεῖς τὸ δεινὸς ἔτω φλεγμαῖνον
 μετακάλεσαι ἐπὶ τὸ πραότερον, σὸν τὸ τραῦμα, εἰ ἢ παρ' ἐμῶς τοῖς
 ἁμαρτήμασιν ἐωνημένον, ἢ σὴ γινώσκω ἢ ἀποτομή, ἢ σὺ τὴν ἐλὴν
 ἐπενεγκῶν παῦσον ἐμὲ δεινῶς ἀνιῶμενον, ἢ τῆς θεομέσσης φιλοσοφίας
 ὀναίμην, ἐπειδὴ τῆς ἔξωθεν τερατολογουμένης ἀπαθείας ἐκ ἀπολαύω
 μηδὲν. ἀλλ' ἐν γὰρ ἢ μόνον ἴαμα ὁ δυσδαίμων ἐφεύροίμι, ὃ ἢ σὺ ὡς
 Ἀχιλλέα τῶν λόγων ἐκτίσσεις, τὸ τῆς προνοίας ἀνεξιχνίασον, ἥτις

ες μὲν προπεμπει, ες δ' ἐπισπᾶσθαι βέλεται. Ἀντιβολῶ δὲ, ὅπως
 ἐπειδὴ ὤρισάι μοι τὸ κατόπιν ἰναι, μὴ πολλῶν δαλείματι ὀπίσω κα-
 ταλίπωμαι. Ὁ γὰρ ἀπὸ τῆδε εἰς ἔστι μοι πάντως ἀδύωτος, εἰαὶός
 τε ἢ πάνυ βαρὺς, καὶ γε τοσῶτον ἀντιβολῶ ἢ ὀδυνώμενον ἐπιμῆναι,
 ἢ δατρίψαι λυγρόμενον, ἐστ' ἂν ἐπιδῶ τὰς προγενεσέους ἡῖς νεάζον-
 τας, ἡλικίας ἐπιλαβομένης τῆς ἐλευθέρου ἢ αὐτεξουσίας, ἢ πραγμά-
 των οἰκονομικῶν τε ἢ πολιτικῶν ἐμπιστευομένης τὰς οἰάκας. Ὁρφα-
 νία γὰρ ἀνῆλιξ ἐξωλεσάτη. ἢ σέ ὦ Φιλότης ἰκελεύω μὴ ὡς ἐμὲ λόγους
 συνεῖραι ἢ διαρθεῖν παραμυθητικὰς, εἰς ἐδῶ ὠφελήσοντας, τάχα
 οὐδ' ἢ παροξυνέοντας, ἢ ὡς περ' ὄνυξι τὴν πληγὴν ἀμύζοντας, ἀλλὰ πρὸς
 τὰς συνήθεις πάντας πυκνοτάτοις ἀγγεῖλαι μυνήμασι τὴν ἐμὴν δυ-
 σληρίαν, ἢ σφῶς ἐπὶ τρυνον, εἴτις οἶκτος ἐνέη, τοῖς ἐμοῖς ὀδυρμοῖς ὀ-
 δυρμὸς συνάψαι, ἢ δάκρυσι δάκρυα, ἢ τὴν φλόγα φλόγι παρακα-
 λέσασθαι, ἵνα πανταδαπῶ κοπετῶ, ἢ παμπληθεῖ θρήνῳ τὸν ἄθλιον
 μόρον καταπονθήσωμαι. Τοῖς γὰρ πειθεῖσι πύθεις ὑπερβολαὶ προσή-
 κουσιν ἢ κοινωνίαι, ἢ ἐλπίζω εἴτις αἰσθησις τῶν ὧδε τοῖς ἀπιῖσι τῆς
 ἐμῆς λύπης τὸ μέγεθος εὐθυμίας ἐπιδεῖναι τῇ μεταστάσει ἢ ἀνεσιν. εἰ
 γὰρ αἰθυμῆτιν αἱ ψυχαί, τῶν φιλεσμένων ἐκ ἀχθόμενων ἐπὶ τῇ σερή-
 σει, ἀλλ' ὡς ἔχει τὰ πολλὰ περὶ τε ζῶντας ἢ θανόντας θηριωδῶς,
 τῶν ἐστὶν ἀγνωμόνως, ἢ ἀμνημόνως τὸ ἀνθρώπειον ἐπιχαιρέωντων, ἢ τῶ
 μὴ πειθεῖν ποικίλη κιβδηλία μαρτυρόντων ἀφορμὰς ἢ προφάσεις, τά-
 χα τὴν ἐκ τῆς ἐκδημίας ἢ ἀπείας. (τοιαῦτα γὰρ ἡ λύπη παρα-
 παίει, ἢ συνδιαπλάσσει), συνέσθῃσιν ἢ αἰθυμίας τῶν ἀποχομένων
 συτελεῖ ἢ κολάσει, καὶ πὶ τὸ ἀνεκτικώτερον ἢ εὐδιώτερον μετοίσει ὁ τῶν
 ὧδε κατὰ λειπομενῶν θρήνος ἢ κοπετός. Καὶ δῆτα μὴ τιμὴν μόνον πα-
 ρὰ τοῖς ἐπιβίῃσι, ἢ γέρας ἢ κηδεῖα, ἀλλὰ ἢ ἀνεσιν, ἢ θυμηδίαν ἐ-
 πάζει τοῖς ἀποβεβιωκόσι.

Τῷ Δόκτωρι Ἰωάννῃ Κομνηνῷ.

76 **Κ**Αὶ παρόντι μὲν ἡσυχὸς ὠμιληκότος ἐμὲ τῶν σῶν, πλεονεκτημά-
 των τὴν ἀκοὴν ἢ ἀπόλαυσιν ἐπιβώσατο, μάλιστα δὲ ἢ διετράνωσε, ἢ
 τὴν Φήμην ἀπέδειξε πολλῶν μείονα τῶ ὑπάρχοντος. Ὅποτε δῆτα τῆς

τε ἀπὸ νοῦς, τῆς τε ἀπὸ γλώττης ἀποσαζέσης ἡδύτητος ἐνέφορήθην, ἔμην γε ἢ ἐκορέσθην. Καὶ νῦν δὲ τοῖς σοῖς ἐμμελέσιν ὠτετυχηκῶς γράμμασιν, ὡσαύτως ἢ ἀπὸ τῶν πολλῇ διεχύθην ἡδονῇ, τὴν τε εὐφυΐαν ἡγασάμην, ἢ τὴν ἐν λόγοις εὐτεχνίαν ἐθαύμασα, τὴν μὲν, σοὶ τὸ ἀφθονον χορηγήσασαν τῶν περὶ ἐμῶν ἐπαίνων, ἢ τὴν ὥθειαν τῆς ὑποθέσεως ἀποκρύψασαν, τὴν δὲ, εὐκρινῶς λαθεῖσαν τὴν εὐρεσιν, ἢ τὸ εὐτελὲς μὴ μόνον ἀκεσάμενην ὡς κάλλιπα, ἀλλὰ ἢ εἰς ἐπιφανὲς ἢ ἀξιόλογον ἐπάρασεν μέγεθος. Εὖγε τῆς ἀγχινοίας, εὖγε τῆς ἐμμελείας, ἀνθ' ὧν μᾶλλον, ἢ δι' ἐμὲ τὰ γὰ γράμματα ἀσμενῶς τε ἐκομμάμην, ἢ περὶ παντὸς ἐθέμην, ἢ μὴν ἢ τηρηθῆσεται μοι ἐν ὀλιγοῖς κειμηλίαις ταῦτα ἀπόθετα, καθάπερ ἢ ἄλλω τῷ πάλαι τὰ Ὀμηρικὰ ἔπη τετιμῆσθαι λέγεται, ἔχ' ὡς τεκμήριον μόνον τῆς εἰς ἐμέ σε εὐνοίας, ἢ μνημεῖον εἰς ἔπειτα τῶν ἡλικωνῶν ἐμῶν ἐγκωμίων, ἀλλ' ὑπόδειγμα ἢ χαρακτήρ Διάσημος τῆς σῆς περὶ λόγου φιλοτιμίας καὶ εὐτυχίας. Ἐξ ὄνυχος γὰρ Φασὶ τὸν Λέοντα, ἢ ἀπὸ ῥάμφους τὸν Ἀετόν. Καὶ δῆτα ἢ σὲ τὸ μεγαλοφυὲς, ἢ διὰ πάσης παιδείας κατὰ σάθμην ἐξησκημένον ἀπὸ μιᾶς σεφανῆς ἐπιστολῆς. Ἑρρώτω.

Σεβασῶ τῷ Διδασκάλῳ.

Ω τὸ χεῦματος! ὦ τῆς πλήμης! πᾶσαν ὄχθην ὑπερηκοντικῆς φιλοσόφου ἢ Θεολόγου διάσε, πολύχεν ἢ σὴ λογιότης συνέζεχεν ῥῶν. ἢ οἷα τις ποταμὸς, λαβροτάτοις ὑέτοις, ἵνα μὴ καταρράκταις ἔπω, μυρία ἄτλα ῥεῖθρα πεπλητηκυῖα ἢ ἀνακεχυμένη, ἀπανταχόσε ἀκκοῖν τε ἢ ψυχὴν ἐπεκλύσατο. ἢ νεώτερόν τινα τῶτονι τὴν κατακλυσμὸν ἐξηντληκε, ἢ ὁρῶν ἄρ' ἐπιδεόμεθα, παραπλησίαν τοῖς Γορδιαίοις ἐκείνοις τοῖς κατὰ τὴν Ἀρμενίαν, οἷς ἀπαξ ἢ τὲ Νῶε λάρναξ ἐξώκειλιν, ἵνα τὲ πολυκύμονος πελάγους τῆς παρ' αὐτῆς ἐπιστολῆς ἐκβρασθῶμεν, ἢ μὴ τὴν σὴν λογιότητα ταῦτα ἐπιπλήξῃ ἢ εἰς ἀθυμίαν ἀερεθίσῃ. Οὐ γὰρ ἐπιτιμητὴς ὁ λόγος, ἀλλὰ τὸ πολυσχεδὲς τῆς Ἱμετέρας εὐμυσίας τεθαυμακῶς εἰς πάθος ἀνερράγη τοῖς. Ποίαν γὰρ ἡμῖν ἐκ ἐξύφανας ὑπέθεσιν; Ὁποῖαν ἐκ ἐκτέθεικας γραφὴν, ἐ τὴν θύραθιν, ἐ τὴν θεόθιν, ἐ τὴν ἀρχαίαν, ἐ τὴν μεταγενεστέραν; μαρ-

τυρίαις συμπεπλέχαστο οἱ λόγοι, ἢ ἀμφοτέροις ἐπανθῇ ρητορείας ἀ-
 πασα χροιά. ἢ κεκόρεσαι ἄρα ἡ πολυετής τῆς Ἑμετέρας γλώττης ἐ-
 πιθυμία. ἢ χάριτας ὀφλισκάνοντων ἐκ ὀλίγας τῆς μετὰ τόκῃ, ἢ τό-
 κῳ τόκῃ ἐξοφλήσεως τῆς ἄχρι δεῦρο σιωπῆς, ἢ ἐκέτι σιγὴν ἐγκαλέ-
 σοντων, ἐχέγγυον ἔχοντες τὴν ἡδὴ πεμφθεῖσαν ἐπιστολὴν, ὡς θαψιλῶς
 ἐπιδίδωσι τὰς ὀφειλάς, ἀπολελαύκαμεν γὰρ παντοδαπῆς γεύσεως,
 ἢ κατακόρως εἰσιάμεθα, ἢ ὑπὲρ μέτρον εὐωχῆσθαι. Βιωῆς ἐπι-
 μήκισον, ἵνα ἢ αὖθις, ὅποτε Θεὸς δώῃ, ἐμπλήσῃ τῆς ἴσης ἢ ὁμοίας
 δαιτὸς τὴν ἡμετέραν ψυχὴν. Ἑρρώσω.

Ἰακώβῳ τῷ Διδασκάλῳ.

78 **Α**λλὰ ἢ ὡς ἄλλοις ὧς γὰρ γράμμασιν ἐκ ὀλίγοις τῆς ὁμιλητᾶς
 ὑπερκῆισθαι τὴν τάξιν τῶν γνησίων παιδῶν, ἢ ὑπερφιλῆσθαι διὰ το-
 το παρὰ τῶν παιδευτῶν ἀνεδίδαξα, ἢ ἀνέπησα, φιλεῖσθαι δὲ κα-
 λῶς οἶσθαι μὴ παρημελημένους, μηδὲ χαμαίπῃ σιτρίδοντας, ἢ κα-
 τὰρ ῥαθυμῶντας παρεωραμένους, ἀλλ' ἐπὶ τὸν κολοφῶνα διὰ πολλῆς
 ἐκτωείας ἢ ὠτρεχείας ἐπαιρομένους ἢ προβιβαζομένους. Τὸ γὰρ ἀνα-
 τες αἰεὶ δυσέφοδον ἢ δυσεπίβατον, ἢ μάλιστα νέοις ἀπαλῆς ἔχουσιν ὀ-
 νυχας, ἢ μὴ δυναμῶσις ἀναρρίχῆσασθαι, εἰδ' ἐπιλαβέσθαι τῶν ἀπορ-
 ρώγων ἢ ἀποκρήμνων, οἷα τῆς ἐπὶ κορυφῆς ἀνίσσι. Ταύτῃ δυσπετῶς ἀν-
 τιπίπτει συχνὰ, ἢ ἀντὶ τοῦ χαμάζε τῆς ἀνίσχοντας, ὥθι τῆτο μὲν
 ὀλισθαίνοντας αὐτὰς σκρίξαι τοῖς ἀπὸ λόγου ἢ ἐλπίδος ἐρήσμασι. Τῆ-
 το δὲ κεκμηκότας ὑποθάλψαι δεῖ, ἢ ἀπηγορευκότας ἀναπτερῶσαι, ἢ
 ἀνερεθίσαι ποικίλοις ὑπεκκαύμασιν, ὅσα ἢ τοξόταις φίλον ἐστὶν ἀνιέ-
 ναι τὰ τόξα ἐπὶ τῷ φυλάξαι τὸ σύντονον αὐτῶν. Καὶ δὴ ἢ ἔλκυσιν ὀ-
 πίσω τὰ βέλη ὅσον ἐφικτὸν, ὅποτε ἢ βέλοιντο βάλλειν ἑκάς. Καὶ ἀλ-
 λόμενοι ἐς τὸ πίσω χωρεῖμεν, ἵνα ῥοπήν ἐκῆθω λαβόντες ὑπερπηδήσω-
 μεν. Ταῦτα δὴ ἢ σοὶ γινώσκω σοργῆς ὡαργῆ σημεῖα μεθόδους ἀνισα-
 μένων παντοδαπὰς, ὅπως τῆς ἀγῆσης ἐπὶ τὸ τέλειον συντόνως ἢ προ-
 θύμως ἀντεχόμενοι, ἢ τῶν δεόντων ἀντιποιέμενοι, καίποτε ἢ σὺν Θεῷ
 πρὸς τὸ πέρας ἀφικόμενοι, αὐτοὶ τε τῶν πολλῶν ἰδρώτων ἀπολαύσαι-
 ν, σὺ τε τῶν μυρίων πόνων ἀποδρέψοις τῆς καρπῆς. Οὐ γὰρ ἐπὶ τῆς

Βελβίδος, ἀλλ' ἐπὶ τῷ τέρματι σεφάνεμεθα. Ἐρρώσο.

Τοῖς Ποισὶν αὐτῷ.

ΧΑΛΙΝΩΝ ἐπιδέχεται τὸ νέαν, ὡς φίλτατοι, ἢ κύνων, τῶν μὲν ἴν' ἀπὸ τῶν φαύλων ἢ τῶν αἰσχῶν ἀναχαιτίζεται, τῶν δ' ἵνα ἐπὶ τ' ἀγαθὰ ἢ καλὰ παρορμώμων, ἐλαύνῃ πόρρω ἅμ' ἡλικίας ἢ ἀρετῆς. Καὶ ἀμφοτέρω μὲν ἀποδημῶντος ἐμῷ καλῶς ἢ φύσα συνεκεράννυ ἢ συνήρμοζε, τῆς Ἑμετέρας προκοπῆς πλείστην ἔχουσα πρόνοιαν. Ἐπεὶ δὲ, ὡς γε καθ' ἡμᾶς, ἀκαίρως μόρῳ ἢ μακαρίτης ἀνερπάσθη, ἢ εἰς τὸν ἀμείνονα βίον ἀπέπτη, τῆς μητρῴας ἅμα ἢ πατρῴας προσασίας σερίσκεσθε, ὃ ἢ μεγάλως ἐμὲ λυπεῖ τῆς ὑμῶν ἐφίεμενον ἐπιδόσεως ὅτι μάλιστα. Ἀντιβολῶ δῆτα, ἢ ποτνιῶμαι, ἑαυτοῖς αὐτοὶ παιδεύται παρέσε, ἢ προσάται, ἢ κηδεμόνες, τῷτο δὲ μάλιστα γινώσεται, εἰ τὸ θεῖον ἀδιαλείπτοις εὐχαῖς βοηθὸν ἐπικαλέσαιοσθε. Ἀρχὴ γὰρ ἀρετῆς ἢ σοφίας, ἢ εὐδαιμονίας, φόβος Κυρίου. Εἴτα ἑαυτὸς αἰὲν αἰδέσθε καὶ ἄν γε, ἢ μεμονωμένοι πᾶν αἰσχρὸν αἰσχύνεσθε. Ἀρετῆς γὰρ ἔρως ἀληθῆς, ὃ χωρὶς ὑποκρίσεως, ἢ ὅλ' ἀπαντὸς ἀδιάσπαστος, ἢ ἀβίωτον ἄρα νομίζετε, ἣν ἡμέραν μηδὲν προσκείμεσθε. ῥανὶς γὰρ κοιλαίνει πέτραν, ἢ ψυχὴν ἄριστα κοσμεῖ σπασθῆς συνέχεια. Καὶ δὴ ἢ ἀπελλῆς ὁ πάνυ τῇ γραφῇ πῶς εἴη τασαύτην ἀκρίβειαν γραφῆς κεκτημένος, τῷ πυνθανομῶν καλῶς ὑπὴντησεν, ὅτι ἄνευ γραμμῆς ἔπαρέδραμν ἡμέραν. Ἴνα μὴ τοίνυν τὰ μὴ κατατέρρῳ τινὶ, μηδ' ἀρραγῇ δεσμῷ συνεσῶτα διαλυθῇ, ἢ διαρρύησεται, ἐπιμόνῳ μελέτῃ προσκείσθαι δεῖ τοῖς ἐσπασμασμοῖς. Καὶ εὖ ἴσθε, ὅτι καθάπερ αἱ διαθέσεις εὐαπόβλητοι, ὥτως αἱ ἕξεις ἀνάπλυτοι ἢ δευσοποιοὶ, ἢ τὰ μεταβάλλοντα πρὶν ἂν εἰς τὸ παντελὲς μεταβάλῃ ἢ καλῶς μορφωθῇ τοῖς εἶδεσι τῆς κινήσεως, μήπω εἰς τὸ πέρας ἀφικομένης, πάλιν ἐπαναδραμόντα τὴν πρὶν ἀμορφίαν ἀναλαμβάνει. Καὶ λοιπὸν οἶχεται ἢ ἀφανίζεται πόνος, ἢ καρπὸς ἀποδρέπεται μηδεὶς, μηδ' ἀμητὸς ἐπιγίνεται καταλιπῶσι τὴν Γεωργίαν ἡμιτελῇ, ἢ μὴ τὸ θέρος ἐκδεξαμένους. Στηρίζεται μνήμη ταῖς ἀναμνήσεσι, ἢ εἰς ἕξιν ἐπιδίδωσιν ἐπισήμη συνεχέσι μελετήμασι, ἢ κατὰ μικρὸν ἐισοικιζομένη ὠρίζαναι σοφία τῷ νῦν, πρὸς δὲ γαληνιᾷ.

εν οἰκῇσιν ἀγαπᾶν, ἢ χαίρει τῇ αἰθρίᾳ, ἥτις τῇ τῶν ἡθῶν εὐαρμοσίᾳ ἢ
 κοσμιότητι προσαναφύεται. ἢ τῇ τῶν ἡθῶν ἄρα εὐπρεπείᾳ, πᾶσαν
 διατέναιτε σπυδὴν, σωφροσύνην συζῶντες, δικαιοσύνης ἐπιμελόμενοι,
 ἀνδρεία ἢ καρτερίᾳ διὰ παντὸς ἐρεθιζόμενοι, τὴν φρόνησιν χρησίμοις
 ἀξιώμασιν ἐμπεδύντες. Καὶ πρῶτον ἑν ἑαυτοῖς ἀποιέματε τὸ δίκαι-
 ον. Ἀρετῆς πλεῖστον λόγον ποιέμενοι. Εἰς ἀρετῆς γὰρ ἐπὶκτησιν ἄν-
 θρωπος ἐδημιουργήθη, ἢ ταύτης ἡμεληκότες ἑαυτὸς ἀδικήσετε, ἢ τὸν
 δημιουργήσαντα. Εἴτα ἢ τὸς πλησίον τῷ προσήκοντι τρόπῳ πάντας
 γεραίροντες, τὸς γε τῷ Θεῷ ἀφοσιωμένους ὡς πρώτοις τιμῶντες, εἴτα
 τὸς προβαίοντας ἡλικίᾳ, ἐφεξῆς δὲ ἕκαστον, ὅσον ἐγχαρῆ, ἀποβλέπ-
 οντες ἐξίαν προσώπων, ἢ ὡς μὲν ταῖς προσηγोरῖαις ἐπὶ δαψιλεύομενοι.
 Λόγων δὲ μᾶλλον ὡς ταῖς ὁμιλίαις, ἢ χρημάτων ὡς τοῖς ἀναλώσι. Φει-
 δόμενοι. Μέτρον δὲ δίδετε ἀνέστεως ἢ παιδείας ῥῶσιν ψυχῆς, ἢ σω-
 ματος. Διὰ τὴν γὰρ πονῶντες παυόμεθα, ἵνα πονεῖν δυνώμεθα συν-
 τονότερον. ἀπέχεσθε δὲ φαύλης συνηθείας ἢ ὁμιλίας. ἔδω γὰρ
 ἔτω δεινὸν τὸ γενναῖον διανοθεῦσαι τῆς ψυχῆς, ὥσπερ ἀκρόματα σκαῖα
 ἢ βλάβος. Μᾶλλον ἀρετῆς προσθήκης ἐπιμελεῖσθε ἢ γνώσεως,
 ἢ ὑπαρχόντων. Ταῦτα γὰρ ἐπὶ κηρα ἢ κινδύνοις ὑπόκειται μυρίαις,
 ἐκείνη δὲ ἀναφαίρετος, ἢ συνδιαμῶν παντὶ τῷ βίῳ. ἢ τῷ ἔσω ἢ
 λεγέσθω περιστῖα ψυχῆς, ἔμην ἄλλ' ἔδὲ τῆς περιστῖας ἀμελεῖν ἐ-
 κός. Κακῶν γὰρ μέγιστον ἢ ἔνδεια, ἢ παιδοποιΐας ἢ προτροπῆς τύ-
 ραννος, ἀλλὰ ταύτη ἀνακείσθω μετρία ἢ πρέπεια φροντίς, ἐκείνη
 δὲ, πλεῖστος ἀπουεδόςθω λόγος. Ἴτθε δὲ, ὅτι ῥᾶν ἐσι κτᾶσθαι τὰ
 ἰπόντα, ἢ τὰ παρόντα φυλάττειν. Καὶ διὰ ταῦτα μέζων ἔσω ἢ περὶ
 τὴν φυλακὴν, ἢ ἢ περὶ τὸ κέρδος ἐπιμέλεια. Πολλάκις γὰρ ἀθρόον
 ἐξερέμεθα, ὧν μετὰ μυρίων ἐπορισάμεθα πόνων. Καὶ δὴ ἢ περὶ τὴν
 οἰκονομίαν ἀκριβῶς ἀσχολητέον. διότι μέγα μέρος τῆς τῶν ὑπερ-
 χόντων φυλακῆς ἢ δαπάνης φειδῶ ἢ μέριμνα. Ὡς γὰρ τῶν μικρῶν
 ἢ πυκνὴ προσθήκη μέγα τι συνίστησιν, ἔτως ἢ ῥοὴ τῶν μικρῶν ἢ ἀνώα-
 ρος, καὶ μέγα τι τὸ πᾶν ἀφανίζει ἢ καταναλίσκει. Μὴ γίνεσθε ἀ-
 σχοκερδεῖς, ἀλλ' ἐλευθέριοι ἢ τῶν ἀρίστων ἀμίλλοι, ἐς ἐφελονέκοις

ὑπείκοντες· διότι φιλονεικία μῖσος ἀποτίκται. Μείριον ὁ ὕπνος θανάτου, ἢ ὅσον γρηγορεῖτε τοσῶτον ζήσεσθε. Βραχὺς ὁ βίος τῶν φιλοῦντων. Λοιμὸς ψυχῆς ἡ τευφή, ἢ ταῖς ἡδοναῖς ἐδέεσθε συνοικῆσιν αἱ Μῆσαι. Σώφρεια ψυχὴν ἡ σοφία φιλεῖ. Ἐνδιατρίβετε ταῖς ἀναγνώσεσι τῶν ἱερῶν γραφῶν, ἢ μάλιστα τῇ σοφίᾳ Σηράχ, ὅτι θησαυρός ἐστὶ καλῶν μαθημάτων. Ὅποῖοις συγγραφεῦσιν ὁμιλήτε, τοιῶτοι ἐσέ. Καὶ πολλὰς ἀτελείαν φιλολογίας δημιεργὸν, πρὸς ἀκῆναι δὲ ἢ συμφυῆναι τοῖς ἀρίστοις ἐκός. Ἐπιμονὴ γὰρ ἐμμορφᾶται ψυχὴ, ἢ τροφαῖς ὥσπερ μονοθεῶσι ῥώννυται τὰ σώματα, ἕτω τῇ συνηθείᾳ τινῶν συγγραφέων ἐπιχρώννυται καλῶς ὁ νῦς. Καὶ καθάπερ τῶν ἀρίστων παραδειγμάτων καλαὶ αἱ εἰκόνες, ἕτω ἢ τῶν ἐπισήμων λογοποιῶν εἰ ὁμιληταὶ θαυμαστοὶ ἢ βέλτιστοι. Τοιούτως ἄρα γυνήτεσθαι ἡμᾶς διηνεκῶς ἐφίεμαι, ἢ εἰς τῆτο παροτρύνω ἢ παρορμῶ. καὶ καθικετεύω τὸ θεῖον ὅπως ἡμῶν ἀντιλαμβάνηται, ἢ τῇ τελεσιουργῷ χάριτι διεγείρη. Ἐρρώσθε.

Σκαρλάτῳ τῷ Υἱῷ.

Οὐκ ἐκ τῆς σοι ὡ φίλτατε Σκαρλάτε, ὅτι προέβην καὶ ἡλικία, προεδρία ἢ γέρας χρεωτέσθω παρὰ τῶν ὁμογνίων. Τὰ γὰρ ἀπὸ τύχης ἢ μέγα τι κρίνεται, οἷς ἡ ψυχῆς γυναιότης ἀπὸ τῶν ἔργων ἀθροίζεται, ἀλλ' ἐὰν ἀρετῆς ἢς ὑπόδειγμα τοῖς νεωτέροις, ἢ πρόσω κεχωρηκῶς εἰς πᾶν ἀνδραγάθημα, ἢ καύχημα χειρωγῇ ἢ προβιάσῃ. Διὰ τῆτο σοι ἔργῳ παρέσαι τὰ πρεσβεῖα, ἢ παρέψεται ἐκόντως ἡ γέ- τοις ὀφειλομένη τιμή τε ἢ εὐκλεία. τύχης γὰρ μᾶλλον ἢ φύσεως ὅσον ἡ προαίρεσις ὑπερτερῇ, τυχαίων ἢ τῶν ἐκ φύσεως, τοσῶτον ὑπερᾶνέστηκεν ἀρετῇ, ἢ οὐκ αὐτῆς, ὅ, τι ἂν θηρεύσαντες ἔχομεν κλέος, τῆτο μόνον ἐπίμονον, ἢ περιπετέαις ἀνάλωτον, ἢ τῆτο γεραίρειν ὀφείλουσιν ἅπαντες.

Νικολάῳ τῷ Υἱῷ.

ΩΝ, ἢ ἐκ φύσεως ἢ ἀπὸ τύχης ὑπερίξιν ἐλάχον ὡ τριπόθητε Νικόλαε, ταῦθ' ἡμῖν ἐστὶ χρεὼν ἐκπληρῶσαι προαίρεσις ἢ πόνος. Οὕτω γὰρ μᾶλλον ἂν ἐπαινεθῆμεν, ἐκεῖνα γὰρ δῶρά τε ὑπάρχει, καὶ

τοῖς δὲσι μᾶλλον ἢ τοῖς ἐληφόσι τίχται τὸς ἐπαίνους. Ὅσα δὲ διὰ φιλοπονίας ἐπιγίγνεται, ἡμέτερα κλήματα ἢ κλέη γινώσκειται ἢ θαυμάζεται. Σπεῦδε γὰρ, ὅπως ἢ αὐτῇ τῇ τύχῃ ἢ τῇ φύσει, εἴτι παρ' αὐτῶν ἠδίκησαι, διαφθονηθείης. Καὶ αἰσχυνέσθων, ὅτι ἢ παρ' αὐτῶν φειδωλία ἀποκέκρυπται διαθέσσει, τὸ ἐλλειπὲς ἀμιλωμῶναι ἀκέσασθαι. ζῆθι.

82

Τοῖς Παισὶν αὐτῷ.

Εἴωθε πότε τῇ χύδιν, ὧ πεθινότατοι, ἢ ἀγοραία διαλέκτῳ λισχυνεύοντες ἐπαύεσθε; δέμηνον ἤδη, ἢ ἢ τρίμηνον παρήλακε. ἢ μηδὲν ἄχρι δεῦρο χάριτος ἀποσάζον, ἐδὲ βρύον ἠδύτητος, ἐδ' ἀτλικοργῆς ἐπεσείλατε γράμμα, τῆς μὲν Ἰμετέρας ἐπιδόσεως ὑπόδειγμα, τῆς ἐμῆς δὲ τῆς δεινῆς ἐκτρατείας ταύτης παραμύθιον. Οὕτως ἄρα ῥητορείας ἡμῶν ὁ δρόμος ἐπὶ μηδὲν καλῶ διήνυσται. Αὐταὶ εἰσιν αἱ ἐκπεπονημῶναι ἢ ἀπηκριβωμῶναι μελέται· ὥστε μὴ κατοκνεῖν, ἐδὲ πρὸς φύνητα αὐτὸν βαρβαρίζειν, ἢ ἀποπταίνειν. Καὶ ταῦτα τῶν ῥητορικῶν γοητευμάτων, ἢ τῆς ὠτεχνῆς κομψείας ὑπὲρ αὐτὸ τὸ νέκταρ, ἢ τὴν ἀμβροσίαν γλιχόμενον, μᾶλλον δὲ ἢ λιχνευόμενον; Οὐ γὰρ ἐπ' ἐμοὶ δικαστῇ ἢ περὶ τὰ φροντίσματα ἢ ἀκροάματα λιχνία, τοῖς γε εὖ ἢ καλῶς φρονῶσιν ἐπίμωμος, ἢ ἄρα κατὰ πετρῶν ἐσπείραμεν, ἢ ἀνέμευς ἐγεωργήσαμεν; ὃ μὴ γνόιτο φίλτατοι, μὴ γνόιτο τοῖς εἰς ψάμμον ὠκοδομηκόσιν ἡμᾶς εἰκνῶναι, ἀλλὰ τῆς γεωργίας ἐκείθω ἀμήσασθαι μετ' ἀφθονίας· ἢ μὲν, εἰ φιλεῖτε, τῶν ἐφετῶν ἐμὲ σερήσκεισθαι μηδαμῶς εἰς τὸ πῖον ἀνασχόμενοι, τὰς ἐπιστολάς αὐξήσατε σπυρδῇ, ἃς ὁ ἀκραγαντῖνος Φάλαρις, ἐκ κατὰ τύραννον προσφυῶς συνηρμόσατο, ἢ ὁ στρατηγὸς Βεῤῥτος ὁ Ῥωμαῖος ὑπὲρ Ἑλλήνας ἐφθέγγετο, ἢ Ἰβλιανὸς ὁ μέχρι λόγου φιλόσοφος ὡς βασιλεῦσι συνέθετο, καὶ σοφιστῶν ὁ ἑξαρχὸς Λιβάνιος ἐφιλοτιμήσατο, ἢ οἱ τέτρες πολλῶν μέσῳ κατόπιν ἀπολείποντες οἱ τῷ ἡμετέρῳ Φωσῆρες ἑρᾶν Βασίλειος, ἢ Γρηγόριος ὑπηγορεύευσιν. Ἐὼν ὁ πολὺς Φώτιος τὸν ἐπιστολιμαῖον ἐξυμνεῖ τύπον, ἢ παρὰ τῷ Πλάτωνος, ἢ Ἀριστοτέλους ἢ Δημοσθένους ἐπιστολῶν ἐπαινεῖ, ἢ τὰ λείψανα τῆς Ἀττικῆς χάριτος, Μαργέ-

ριος ἢ Κορυθαλέως ἐξηκοίβωσαντο. Καὶ πρὸς αὐτὰς εἴτι ἢ γράψετε
ἢ πονήσεσθε, καὶ ὡς ἡσθήσομαι, ἢ ἐπεύξομαι. Ἐρρώσθε.

Ἰακώβω τῷ Διδασκάλῳ.

Η Δέα μοι ἢ τερπνὰ τὰ παρὰ τῆς σῆς Λογιότητος γράμματα. αἱ
γὰρ ἀπὸ Φιλῶμεν, ἢ τοῖς αὐτοῖς ἀντιφιλῶντος μέτροις προσποιητι-
καὶ Φωναί. ἐπὶ δὲ εἴποι τις ἄλλος, θαυμασὴν ὅσῃν ἀποσάξῃ τοῖς
ὥτι ἢ τοῖς σπλάγχνοις ἡδύτητα, σφίδρα θέλγῃσαι ἢ κατακηλῶσαι.
ἢ δῆτα πάλαι τε γράψασα θυμηδίας ἐμὲ πολλῆς ἀνέπιμπλη, ἢ νῦν
ὅτι μάλισα τὴν σωτήριον ἔγερσιν ἐμοὶ μὲν αἰσίαν ἐπευχομένη γυνήσε-
σθαι. Φαιδρὰν δὲ τῷ ἐμῷ οἴκῳ γεγνηῖαν ἀγγέλλουσα, ἢ ὡς ἀληθῶς
λαμπράν. Τί δὲ περὶ τῶν ἀπεράντων εὐχῶν φθεγξαίμην, αἷς ἔμει-
ον ἀπὸ ψυχῆς, ἢ περ ἀπὸ σώματος ἐξηντληκῆα σοργῆς ἀριθμὸν ἅ-
παντα πεπλήρωκε, ἢ κρείττων ἀνεφάνη περιφανῶς τῆς εἰς αὐτὴν ἐμῆς
ἀγάπης, τῆς πλατύς ἢ πλακαῆς, ἢ μέχρι δεῦρο νομιζομένης ἐμοὶ
πάντως ἀητλήτης; Ἀλλ' ἔχει ὁμῶς ἢ τῷτο νικήσασα τὸ πλεονέκτη-
μα, ὅτι νικῶμενος τῷ μεγέθει τῆς ἀγάπης ἔκ ἀνιῶμαι, ἔδ' ἄχθομαι,
ἔδ' ἐγὼ, ἔδ' ὅποσοι τινὲς ἄλλοι τὴν ἐλάττω τῶ φίλτρει κεκληρώμεθα,
ἀλλὰ ἢ χαίρω ἢ τέρπομαι ὑπὸ τῆς ἡτῆς οἰόμενος εὐπραγῆσαι, καὶ
εὐκληρίαν ἡγῶμαι τόδε τὸ μειονέκτημα. Οὕτως ἢ ὡς εὐνοίαις ἀμιλλα
θαυμασῇ, ἢ θεῖος ὁ ἀγὼν ὁ κατὰ σοργὴν τὸν ἡτλήσαντα εἰς ἴσα, καὶ
τὸν ἡτληθέντα ζηλωτὸν ἀποκαθιστῶν, ἢ ἀπόβλεπτον. Καὶ περιπτύ-
σομαι τοίνυν ἀμφοτέραις ἀγκάλαις, ὥσπερ οἱ γυνῆται τῶν ἀθλητῶν
τὸν παλαῖσαντα. Καὶ ὅλοις ὡσερνίζομαι κόλποις, προσθήκη φίλτρει
τὴν μάχην ἀναπαλαῖσαι ἀψευδῶς ὡθυμέμενος. Καὶ ἀγαλλόμεθα
γὰρ ἀμφοτέροι, ἢ τρανοῖς ἀναφωνήμασιν εὐφημῶμεν, ἢ μὲν ἔχῃ ἡτλόν
ὅτι νενίκηκω ἄρτι, ἢ ὅτι μετ' ἔτι πολὺ μέλλει νικηθῆσεσθαι. ὁ δὲ ὅτι
νενίκημαι τό γε νῦν ἔχον, νικῆσαι δὲ μετ' ὀλίγον ἐξαισίοις μέλλω ἀντι-
δόσεσι. Καὶ τίς ἄρα γινώσεται τῷ τοιούτῳ ἀγῶνι παραπλήσιος ἀμιλ-
λα; ναί, μηδεμίᾳ ποτὲ, ἢ σῆτω τῷτο μόνον ἀγάπῃ τὸ τρόπαιον, ὡς
ἐνὶ μέτρῳ συναρθρώσῃ τὰντία, νίκης τε ἢ ἡτῆς ὁμοίως ἀποσβῆσα
συγγνώμη ἢ ἀθυμίαν. Αὕτη δὲ ἐκ δεξιᾶς παριζανέτω τῷ τροπαίῳ

σελλομένη λαμπρὰν ἐσθῆτα τὴν ἐναγώνιον, ἢ ἐπινίκιον εὖ μάλα τε σεμνυνομένη ἢ κομπάζουσα, ἅτε δὴ ταυτηνὴ τὴν ιδιότητα σύναον εἶναι ταῖς μεγαλοφύεσιν ἀγάπαις, ὡς εὐτυχῶς ἀποδέξασα. Ἀντιβόλῳ δὲ ἢ ποτνιῶμαι, ὅπως τῇ περὶ σφᾶς ἐπιμελείᾳ ἢ σπευδῇ οἱ ἡμέτεροι παῖδες ὃ μόνον ἐπισήμαις ἢ μαθήμασι τὸν νῦν, ἀλλὰ ἢ χρηστοτάτοις ἡθεσι τὴν ψυχὴν ἐπικεχρωσμένοι περιφανῆς ἀποξωσί ποτε ἢ περίβλεπτοι. Ἐρρώτθω.

Νικολάω τῷ Υἱῷ.

84 **Ω** Πότῃς ἀπὸ τῶν σῶν γραμμάτων ἡδονῆς ὡς ὀρεήθην, φίλων μὲν ὡς ἀπὸ ἐμῶν σπλάγχνων, τερπνῶν δὲ ὡς εἰς τὸ εὐφραδὲς ἢ γλαφυρὸν μετ' ἀκριθείας ἀπεξεσμώνων. Εὖγε τῆς ἀγλαΐας, εὖγε τῆς εὐφύας, ζῆθι, ἢ ἴθι ἐπὶ τὸ πρόσω, ἢ δῆτα ὅλως ἡδύτητι διακέχυμαι, ἢ μονονέκ εἰς δάκρυα τέτηγμαι ὡς τετροφικῶς τοῖς νοήμασι. Καὶ τῇ κομψείᾳ τῶν ὀνομάτων, εἰ γὰρ ὡς φασὶ φίλα πατρῶσι τὰ τῶν παίδων ψελλίσματα, φίλτατά γε τὰ παρὰ τέτων σπευδίσματα ἢ φροντίσματα, τὰ λίαν ἐκπεπονημένα, ἢ περιηγησμένα, ἢ γέμοντα χάριτος ἀτθίδος. Καὶ ταῦτα μὲν ἐμοὶ συμβέβηκε τῶν γραμμάτων ὡς αὐτίσαντι τῷ ὕφει. Ἡ δὲ ὕλη ἢ ἡ ὑπέθεσις ἢ τὴν σὴν ἐμφάνουσα γενναιότητα, δι' ἣν μὴ μόνον ὃν ἐπαχθεῖς ἐγένοντό σοι αἱ πατρῶαι παραινέσεις, ἀλλὰ ἢ καρπὸς ἀπ' αὐτῶν ἀπεδρέψω τὴν ὡραιότατον καὶ ἀβροτάτην μετὰ πάσης εὐθυμίας, ὅλην μὲν τὴν ψυχὴν ἐβάπτισω ἀμυθήτῳ χαρᾷ ἢ θυμηδίᾳ. Ἐνθωτοὶ εὐφημία τε πολλή, ἢ εὐχαὶ λάμπυροι κρηνῶν ἀνίσχυσαι, πᾶσαν ἐμπεπλήκασι τὴν οἰκίαν, ἢ πᾶσαν ἀκοὴν περιεληλύθασι, τὸν ἐμὸν ἐπικοσμεῖσαι ἢ σεφανεῖσαι Νικόλαον. Ω, δῶν ὁ ἐκ νεκρῶν ἀναστὰς Σωτὴρ ἡμῶν μακραίωνας μετὰ λαμπρότητος τῆς ἀπὸ τύχης, τῆς ἀπὸ ψυχῆς, τῆς ἀπὸ νοῆς, ἢ περιφερειῇ ἀπὸ ὀφθαλμοῦ βασκαίνοντος.

Τῷ αὐτῷ.

85 **Α**ντί τῶν ὑπεργμένων εὐχῶν ἢ ἐπαίνων, χάριτας ὁμολογηκῶς σὺν χάριτι ἢ γλαφυρότητι διπλάζεν ἡμᾶς ἐπαναγκάζει τὰς ἐπαίνας ἢ τὰς εὐχάς. Περιφερειῇ σε διὰ παντός ἢ ἐξ ὕψους εὐμένεια ἢ

χάρις, ἢ περιτεμνομένη ἢ ἀνατέλλουσα τὰ ἔργοντα ἐπὶ τὰ βελτίω
προάγοιτο μέχρι ἢ τῆς ἀκρότητος, ἐπιδίδε δὲ ἢ σὺ ἐπ' ἀμεινον με-
ταφερόμενος, ἐς' ἂν ἢ ὑπέρμεγας ἔσῃ ἢ ζηλωτός. Ἑρρώτω.

Ἀ ν ω ν ύ μ ω .

Γενναῖον τὸν λόγον ὁ νῦν, γυνᾶ τὸ πᾶν ὁ λόγος, γίγνεται τὰ σοιχεῖα
τοῖς ἔρανοῖς, γίγνεται τὰ μικτὰ τοῖς σοιχείοις, τίκτει ἢ ζῶα, ἢ φυ-
τὰ, ἢ μέταλλα, ἢ δαιωνίζει ἐς τ' ἂν ἢ βελονεύω τῷ δημιουργῷ, τῇ
διδόσει ἢ ἀλληλεσχίᾳ ἢ φύσει. Ἡγῶμαι δὲ ἢ τὰς ἀρετὰς δαιδοσί-
μους τοῖς ἀνθρώποις ὑπάρχειν, ἀπομασσομένας ἢ ἀπομορφυμένας
αὐτὰς μιμημαῖοις. Πῶς ἔν, ὅπερ γέμει ἢ πλήθει γνώσεως ὁ κόσμος,
τῷ δημιουργῷ τοιαύτην οἱ τὴν ιδιοτροπίαν ἀνέκαθ' ἐγκρίναντος, ἄγονον
ἐάσωμεν, ἢ εἶρην τὴν φιλότητα; ἐάσωμεν δὲ, μηδένας αὐτῇ φίλους
ἰσποιήσωμεν; ἡδὲ γε εἰς τὴν Ἑμετέραν θαυμασιότητα Φιλία ἢ ἐμο-
γονιμωτάτη ἔσῃ, ἢ κατὰ τὴν τῷ παντός φύσιν συχνές σοι τὴς ἐταί-
ρος γυνᾶ, οἷς ὁ τὸ παρὸν φέρων συναριθμείσθω, ἀλλὰ ἢ ὅς, ὅποτε
διατραφήσεται παρὰ σὲ, φίλων σοι μαριεύσεται παμπόλλων γονάς.
Παισί τε γὰρ, ἢ ἀπογόνους παμπληθέσι, ἢ συγγνώσιν ἰσαρίθμοις
δορυφορεῖται. Καὶ δῆτα τῇ πρὸς αὐτὸν εἰποιῖα ἀριθμῷ κρείττες σοι γε-
νήσονται φίλοι. Ἑρρώτω.

Ἀ ν ω ν ύ μ ω .

Διὰ πολλῆς ἀποκεχρημῶς σοι πικρίας ἢ ὠμότητος τῷ ἀρεχεν ἐ-
ληχότος αὐτόθι, λίαν χαλεπῶς ἔχων, ἢ ἀθυμῶν, τίνι ἄρα μεθόδῳ
προσῆκει πρὸς τὴν τοιαύτην ἀπαντῆσαι περιπέτειαν, ἢ δεινῷ πάντως
ὀλεθρῷ περιγυεῖσθαι μετὰ σπασθῆς ἀναπνεύσαντι, παρὰ φίλους, ὡς
Φης, πιαῖ, ἢ πῆραν ἐληφόςτος πολιτικῶν ἀνέκαθ' πραγμάτων,
δράτε διηνεκῆς ἰσορίας ὤτευξιν τῆς κοινῆς διδασκαλίας, δράτε ποικίλης
ἀωμαλίας ἢ ἀγχιερόφου τύχης ἢ ταυτοδαπῆς συμφορᾶς αἰσθητῆν.
Μηδυνὶ γὰρ ἔτως ὁ βίος συμπτώσει πέφυται ὠαντίαις, τῆς τύχης
ὅτε μὴ ἡδιστὰ σαινέσης ἢ προσηνῶς μηδ' ὠσης, ὅτε δὲ συγναζέσης, ἢ
πάντως ἀπεσκληκείας. ἢ κομψῷ ἄρα ἢ κατὰ χορδὴν. Τούτα γὰρ
ἐπιζητεῖται τὰ δύο, ὅτι μάλιστα τῷ βελὴν ὑποτιθῶναι μέλλοντι, τό.

τε εὐνοϊκῶς διακείσθαι τῷ θελευσμένῳ, τὸ, τε δὲ πολυσχεδῶς τύχης
 διάπειραν πραγμάτων ἐσχηκῶς μεγάλων, ἐμοὶ δὲ ἢ τὸτο πρόσθεν,
 ὅτι εὐτυχῆντος σε ἐκ ὀλίγων ἀγαθῶν ἀπολαύομαι. Πρώτως ἄρα εὖ
 ἴσθι, ὅτι ὁ χρονίζων εἰδῶς, οἶδε ἢ κυριεύειν, ἢ δῆτα ὥ γε τοῖς τοις-
 τοῖς δεινοῖς ἀνοχῆς δει μικρὰς τῷ καιρῷ θελεύσθιν, ἐπειδὴν ὁ καιρὸς ἐκ
 ἐφ' ἡμῶν ἢ, ἀλλ' ἡμῶν αὐτὸς κατατυραννῇ. Θεῶ ταῦτα τοῖς ἡμετέ-
 ροις πλημμελήμασιν ἀντιδιδόντος, ἀνεχόμεθα δὲ μετὰ μακροθυμίας,
 εὖ εἰδότες, ὅτι ἄξιατος ἡ τύχη, ἢ ὡς ἀπὸ εὐνῆς ἢ Φιλίης, ἐπὶ τὴν δυ-
 σμῶν, ἢ σκαιάν. Οὕτως ἀπὸ χαλεπῆς ἢ χθαρμαλῆς ἐπὶ τὴν βελ-
 τίῳ ἢ Φαιδρύτεραν ἔωθε μεταβάλλειν, ἢ τίκτει ἄρ' ἐν ὁ χρόνος συνδρο-
 μὴν πραγμάτων ἀπροσέκτων, νῦν μὲν εἰς σαιτηρίαν ἢ εὐτύχημα πολ-
 λῶν τῶν ἐξαισίῳ συμφορῶν ἐγκαλινδρμῶν, ἢ σχεδὸν ἀπεγνωκῶν
 τὸν ἅπαντα βίον, νῦν δὲ εἰς ἐξώλειαν ἢ καταστροφὴν τῶν εὐτυχῶν οἰο-
 μόνων, ἢ ἄγαν τοῖς ὑπάρχουσιν ἀγαθοῖς ἐπηρεμῶν, ἢ ταῖς δυνάμε-
 σιν, ὡς γε κατὰ τὸ ἀνθρώπειον δυσπαθεςάτων ἢ ἀρραγεσάτων. ὥ-
 σε ἐκ ὁρθῶς ἂν ἔποι τις, ἔτε τὸς εὐτυχῆντας εὐτυχῆς, ἄτε δὲ μετ'
 ἐ πολὺ μέλλοντας ἀθλιότητι περιπεσεῖν, ἔτε τὸς δυστυχῆντας δυσ-
 χῆς, ὡς μετ' ὀλίγον αὖθις ἀγαθῇ τύχῃ συζήσοντας. Τοιαύτη ῥοπή
 ἢ μεταβολὴ πέφυκεν ὑποκείσθαι τὰ ἀνθρώπινα. Καὶ δῆτα πρὸς τὸ
 μέλλον ἀποβλέποντι μετὰ χρηστῆς ἐλπίδος, ἢ θυμῆρεσι λογισμοῖς
 θάλλονται τὴν ψυχὴν ἀνεκτά σοι γινέσθω τὰ ἐπείγοντα δεινὰ ἢ χα-
 λεπὰ, τῶν μὲν παρόντων ἐπιμελεσμένῳ, τὸ δ' ἐπὶ ὄν προσδοκωμένῳ.
 ἢ αὕτη μὲν, ὡς ἔφην, ἀπὸ τῆς ἀνοχῆς ἢ τῆς γυναιότητος ἢ πρώτη θε-
 ραπεία, πρὸς δὲ ἢ ἀπὸ τῆς περιφρονήσεως τῶν ἀντιπιπτόντων μεγά-
 λην ἔξεσί σοι παραμυθίαν ἀρύσασθαι. Καὶ περιφρονήσεις τοιγαρὲν ἐ-
 ἂν ἐπικρατῆς αὐτῶν ἔση, μηδαμῶς ὀκλάσας, ἐδ' εἰς γόνυ κάμψας.
 ἀλλὰ δὲ παντὸς ὀλιγωρίᾳ χρώμενος, ἢ μεγαλονοίᾳ διατρέχων αὐ-
 τὰ, ἄτε δὲ κατὰ ἰσὺν ἀράχνης ἐρίῳ πνεύματι διαρρύησόμενα ἢ σκε-
 δασθῆσόμενα παντελῶς. Ἐπὶ τέτοις ἐ σμικρὰν ἢ περίνοια παρέξει
 σοι βόήθειαν ἢ ὠφέλειαν. Ἔσι δὲ αὕτη ἀγχιέροφος τῶν ὠδέοντι ἐγ-
 χειρημάτων περιοπή. Ὡν ἕναι τολμήσω σε παραθέσθαι τῇ μνήμῃ.

Ὡς ὡς τῶν παρὰ τῷ τυράννι κακῶν ἀναισθησίαν ὑποκρίνῃ, ἢ τῶν
ἐκ ὠδίκῃ προσειβομένων πληγῶν ὡς εὐεργετημάτων ἀπολαύοντα σε-
αυτὸν ἀποδείκνυε, τὴν μὲν χρημάτων ἀφαίρεσιν ὡς περὶ ζωῆς λύτρα
διδόντων, ὑπὲρ αὐτῆς σωζομένης χάριτας ὡμολόγει τὰ δὲ δεσμὰ, εἰ
ἢ τέτοις ἔσθι πεπεδημένος, ἢ τὴν φυλακὴν σβεσθήριον μίσος ἐχθρῶν
ὀνομάζων, ἢ ὅτι ἐκ ἂν ἄλλως ἦν περισωθῆναι τῶν συκοφαντημάτων
μὴ ταῦτα πεποιθότα, τὴν δὲ ὑπερορίαν ἀνάπαυλαν ἢ τὴν φυγὴν βα-
σκαίνοντων ὀφθαλμῶν σέρησιν ἀποκαλῶν. Καὶ λοιπὸν αἰεὶ τεχναζό-
μενος, ἢ καινοτομῶν ὀνόματα θῆσθαι τοῖς λυπηροτάτοις τὰ κάλλιστα
ἢ κακῶς πάσχων εὖ πεποιθῆσθαι τὰ μέγιστα σεαυτὸν ὑπολαμβάνοντα
παρέξῃς. Τὸ γὰρ εὖ παθεῖν ἰσχυρὸν εἰς εὐνοίαν ἐπαῖραι τὴν εὐεργε-
τηκότα, ὡς περὶ μισῶσι τὴν κακῶς πεποιημένους οἱ βλάψαντες. μάλ-
λον δὲ τι τοῖς ἀδικήμασιν εὐγνωμονεῖντά σε ἢ εὐνοεῖντα μηδὲν ἔλαττον
ἰδὼν, ὁποῖόν τε ἔσεσθαι ποτε εὐεργετῆμενον διανοήμενος τάχα ἂν ἢ εὐ-
μενῶς διατεθῇσεται, ἢ εὐεργετῆν ἀρξεται, ἢ τῷ πλήθει τῶν δυσμε-
ναιόντων ἔξω γινωσκῶν, ἢ τῷ βαθμῷ τῶν φιλόντων πελάζοντά σε
συνεικάσας τοῖς φίλοις ἐγκαταλέξῃ, ἢ τὴν παρὰ σὺ φιλίαν ἀκραί-
φνηςάτην ἐλπίσει γινέσθαι, ὡς μηδέσι κακοῖς καταπεσῆσαν εἰς μῖσος.
Εὐμετάβολον γὰρ τὸ ἀνθρώπινον, ἢ πολλὰς φιλεῖντας ἰδοὺς ὕστερον
μέχρι θανάτου συγχεῖντας, ἢ ἀνάπαλιν ἐκ ὀλίγης μισῶντας ἢ δυσνο-
εῖντας ἀνέγνωμεν εὐνοϊκωτάτης γεγνησθαι ἢ ἡπιωπάτης. Καὶ διὰ ταῦ-
τα φιλητέον αἰεὶ ὡς ἐχθραίνεσθαι μέλλοντας, ἢ ἐχθραϊνομένους ὕβρε-
ως φέδεσθαι, ἢ βλάβης ἀριδῆλα, ὡς ἐσομένους ἔπειτα φίλους. ἢ τῷ
το δὲ φρενῆρεσιν ἀνδράσι προσήκει ἀναισθητῆντας ἢ ἀνοητῆντας πα-
ρέχην ἑαυτὴς ὠδεοντι, ἢ θεραπεύειν τὴν ἀπεχθῶς ἔχοντας, ἵνα μὴ
βλάβῃσι μεζόνως, ἢ τῷτο σφίσι οἷόν γε εἴη, ἀλλὰ διαδιδράσκοντας
ὁμῶς ὡς ἅπασιν τοῖς τε λεγομένοις, τοῖς τε πραττομένοις τὰς ὑπερβο-
λὰς ἢ ἀκρότητας, ἢ ἀντιποιεμένους αἰεὶ τῷ μετρίῳ, ἐφ' ᾧ μὴ κατὰ-
δηλοι, ἢ κατὰ φῶρον γένωνται τῆς ὠδομυχῆς διαθέσεως. Κλεψί-
νον γὰρ τὸ ἀνθρώπινον, ἢ ὕποπτα αὐτῷ πάντα, καὶ γε μάλιστα τὰ
μετὰ περιεργίας ἐσπιδασμένα ἢ μετὰ φιλοτιμίας ἐκπεποιημένα,

ἢ δὲ τὸτο ἔσω σοι ἀνέκδοτον ἢ ἀκοινώνητον τὸ ἐμφωλεῦον πάθος
 Καθάπερ γὰρ ἄσθνης σόμαχος ἐρυγάνων προδίδωτι ὁ, τι ἂν Φά-
 γοι, ἢ κῆφος ἄνθρωπος ἰδὲ λυπὲν ἐρευγόμενος, ἀλώσιμος γίγνεται, ἢ
 μάλιστα τοῖς παρεδρεύουσιν ὠτακῆσῃς τοῖς περωμένοις ὁμοιπαθεία ἢ
 συνοδυρμῶ, ἄτε δελεάσματος ἄγρας ἐκγρατῆς γινέσθαι. Ταῦτα μὲν
 ἐν ἐσίν, ὑποτίθημί σοι ἔς γε τὸ παρὸν, Θεὸς δὲ τῶν δεινῶν, οἷς οἶδε
 τρόποις ἀπαλλάξοι σέ τε, καὶ με συμπᾶσχοντα ἢ συναχθόμενον.
 Ἐρρώσο.

88

Τοῖς Παισὶν αὐτῷ.

ΤΡΑΧΕΙΑ ἢ ἐπ' ἀρετὴν ὁδὸς, ὧ φίλτατοι, ἢ σιληρὰ ἢ ἀνάντης ἢ
 δυσχερὴς, ἢ ἐγκαθέτερος ἔχει πανταχῶς τὰς ἀκάνθας, ἀνυδρὸς τε ἐστὶ
 ἢ αὐχμῶσα, ἢ τῇ ἀλέᾳ κατὰφλεκτος. ἀλλ' ἐπὶ τῇ κορυφῇ αὐτῇ
 θαλέσι λειμῶσι, ἢ καταρρύτοις αὐτῇ τε κáθηται ἀναβεβλημένη πορ-
 φύραν, ἢ προσίεται τῆς ἀνιόντας, προσμεδιῶσα μετ' εὐμνείας. Εὐ-
 θὺς ἐν ἀπὸ τῆς ὁδῆς ἀφигμένους προπερίϊσται συχνὸς ὁ τῶν χαρίτων
 χερὸς, ἢ τὴν κόριν ἀποτινάξασαι περιρραίνουσι ῥοδίαις ἰάμασι, ἢ χο-
 ρεῖν μετ' ἐκτωείας ἀπανθ', ὅσα τοῖς ἀνθρώποις ἐπαινῆται ἢ μα-
 καρίζεται καλὰ καγαθὰ, τιμαὶ, ἀξιώματα, πλῆθος, οἰκέται, κτή-
 ματα, ἢ μηδὲν ἔστι μηδὲν ἱῶν ὧ ἐφέσει ἢ πεθῶ, ἔ μὴ μετέη τηνικάδε.
 ἀγαθῶν ἐκὶ θάλασσα, ἀμαλθείας ἐκὶ κέρας, ὀρνίθων ἐκὶ γάλα, ἢ
 γίγξ δακτύλιος. Μὴ τοίνυν κατὰ μέσσην πορείαν γνώμονοι δυσυχῶς
 ἐρρώθυμῆκοτες ἢ ἐρρώσωνευόμενοι ἀποκάμντε, μηδ' ἀπηνυθηκότες τρα-
 φῆτε ἐπὶ τὸ κάταντες, χαμάζαι ποὶ νεύσαντες ἢ τραπῶντες, ἀλλ' ἄ-
 γετε πρόσω γυνάως, ἢ πάλιν νεκρὸν ἀναλαμβάνοντες πνεῦμα, ἢ ῥων-
 νύμωσι τὴν ψυχὴν ἀκμαζέσας ἐλπίσι χωρεῖτε, ἢ ἄνιτε μέχρι τῆς
 ἀκρότητος, ὅθι πολὺν εὐρήσεσθε τῆς γεωργίας τὸν ἀμητὸν, πολὺν
 τῶν ἰδρώτων τὸν καρπὸν, πολὺ τῶ μόχθῳ τὸ κέρδος, ἀναδέχονται ὑ-
 μᾶς αἱ μέσαι, ἢ δεξιῶσονται μεγάλη φιλοξενία, ἢ φιλοτιμηθήσονται
 τὰ μέγιστα περὶ ὑμᾶς τοῖς ἐξαισιωτάτοις ζώοις. Ἀφθονοὶ γὰρ
 φασιν αἱ θύραι μέσων, ἀσπάζεται δὲ φιλοσοφία ἢ μεταδῶσι χρη-
 σῶ ἡθῶν, γνώσεως ὅτων, πρακτικῆς ἰσχύος, ἢ ὡεργείας. περιπύ-

ξεται δὲ πρὸς ταῖς ἄλλαις ἐπισήμαις ἢ ἡ γεραρωτάτη ἢ σεβασμιω-
τάτη Θεομυστία, ἢ χειραγωγυμένης αὐτῆς περιηγήσεσθε ἅ τ' οἷς πολ-
λοῖς ἄβυσσος ἢ ἄδυτα, ἢ μυηθήσεσθε ταῖς θειοτάταις ἢ σωτηριώδε-
σιν ἀγισταῖς, ἢ παντοδαποῖς τὸν τεῦθον ἡδέσι ἢ τερπνοῖς ἀβρυόμε-
νοι, ἢ γαννύμενοι ἐφ' ὅρα ζωῆς ἔσεσθε τευφῶντες, ἢ χλιδῶντες.
Ἐρρώσθε.

Ἰακώβω τῷ Διδασκάλῳ.

ΟΥ'κ ὀλίγην ἀθυμίας αἰθάλην ἐπήνευχέ με τῇ ψυχῇ τὰ ὕμνε-
ρα γράμματα τὰ ἀφηγέμενα τὸν ἐμπρησμόν τῆς ἀντίπεραν πόλεως,
ἣν ἡ χυδαία Φωνὴ Γαλατῶν ὀνομάζει. Ὡς τῷ μεγέθει τῆς συμφο-
ρᾶς ἐκπεπληγμένος ἀφασία κατηνέχθην, καθάπερ οἱ ἐμβρόντητοι.
ἢ μόλις ἀνενεγκάμενος, ποία θεήλατος, ἔφην, Ἐριννὺς ἐξ αὐτῶν κευθ-
μώνων ἀναρράγεισα κατὰ τὴν ταλαιπώρε γυναικὸς ἡμῶν ἡλικαύτην ἐξή-
μετε φλόγα. Ἡμῶν ἢ γὰρ ἠΐατο τῆς ἐπηρείας ταύτης ἡ χαλεπω-
τάτη ἐξώλεια, τὰς ναῦς ἡμῶν ἐξαφανίσασα, εἰς ἔχοντα καταφυγὴν
οἱ δέλοι, συμφορῶν παραμύθιον, ἄστυλον εὐσεβείας, πνευματικὸν
ὠδιδάιτημα, ψυχῶν ὠτεύφημα, ἀμαρτημάτων λυτήριον, μυσηρίων
λεμῶνα, ἐορτὴν ἢ πανήγυριν. Καὶ μυρίους μὲν ὁ παρωχικὸς αἰὼν ἐμ-
πρησμοῦς ἐθεάσατο, τέγε δὲ, οὐκ ἡμῶν διελήλυθας, μηδὲν αὖ μείζονα τῆ
μνήμη παρέθετο. Νυκτὸς γὰρ τὸ πῦρ ἐπὶ ἐν, ἢ ἀνέμῳ βλαστήσας ἐκ
τῆ παραχρῆμα εἰς μέγα τι αὐξήσας, τὰς οἰκῶντας εἰς ἴσα ἢ τὰς κρα-
τύντας ἐξέπληξεν. Οἵτινες τὰς σφῶν οἰκείας ἐώρων αἷς μὲν πυρπολε-
μένας, αἷς δὲ καταφερομένας, ἢ ἀρδην ἀνασκαπτομένας. Τὰς δὲ
ἐστίας αἷς μὲν ἐπινομομένας ἢ τεφρεμένας, αἷς δὲ ληϊζομένας ἢ δια-
τεμνομένας. Οἱ γὰρ ἀπὸ τῶν ἀρχαίων τοῖς σεβαστέροις ἀνέκαθεν ὠρε-
σμένο τὰς οἰκίας ἐξεφόρεν, ἢ κωὰς παρεδίδον τῷ ἐπιόντι πυρὶ, τὸ δὲ
ἐκ κατὰ προσαγωγὴν ἐβρίσκετο τὸ ἐπὶ ἐν, ἀλλ' ὥσπερ ἀπὸ πολλῶν
αὐτῶν σομάτων ἀνίσχον ἀθρόον ἐπέπιπτε, ἢ ὅλας κατέφλεγε παροι-
κίας, τῷ ῥοδίῳ τῷ πνεύματος ἀπαταχόσε καταγίγον. Σφοδρότα-
τος γὰρ ἀνεμὸς ἀπὸ ἐώας ἀντικρυ ρηγνύμενος ἀνεκίνει, ἢ ἀνιέρθεζε
τὰς φλόγας. Συνηγωνίζετο δὲ ἢ τῆς ὕλης ἢ ἐπιτηδότης ὑπὸ ξηροῦ

τος εὐφλεκτος ἔσα ἢ εὐάπτος, ἢ σπινθήρος μόνην ἐπιβολὴν προσδο-
 κωμένη, ἐφ' ᾧ τὰς πυρὰς ἀποχρέμψηται, ἢ τοιασδὲ συνδρομῆς αἰ-
 τίων κατὰ τῆς δυσήνης πόλεως συνομωμοκίας, ἢ τρισάθλιος αὕτη πε-
 ριέση τραγωδία, ἣν ἐπὶ πολλὰ καταθρηνησομεν ἔτη. ἢ καθάπερ ἡ
 φήμη λαπτάσα ἀπὸ τῶν σῶν γραμμάτων ἐκήρυττο. Οἱ μὲν ἀκρόν-
 τες τὸν σύμμικτον ἐκείνον κρότον, ὃν ὁ τῷ πνεύματος συριγμός, ὁ τῶν
 φλογῶν καυχασμός, τῶν κατενηνεγμένων οἰκιῶν ὁ δῆλος, τῶν ὀργά-
 των ὁ κτύπος, τῶν ἐπισατῶν αἱ κραυγαί, γυναικῶν τε ἢ παίδων καὶ
 ὄχλων αἱ οἰμωγαὶ ἢ ὀλοφυγαὶ φωνῶν κράσει τινὶ παυσανότατῃ συνε-
 κύκων πεφρίκασιν. Οἱ δὲ βλέποντες παῖδας ἢ γυναῖκας ἐκπιμπρα-
 μένας, τὰς πατρῴας ἐσίας παρηναλωμένας, κινήτῃ ἢ ἀκίνητῃ κτή-
 ματα ὡς ἀκαρεῖ καταδαπανώμενα ὀρρώδοκας ἢ κατεπτήχας. Ἦν θέ-
 αν μῆνιν. Καὶ οἱ μὲν ἄρα πόρρω ποι' ἔφευγον εἰς νεκρῶν ἀνιόντες μνή-
 ματα. Οἱ δὲ βοήθημα πᾶμπαν ἀδρανὲς πρὸς τὸ δεινὸν ἔσπευδον θέα-
 μα. Πάντων δὲ ὡς ἀμηχανίᾳ γνωμῶν, ἄνω ἢ κάτω ἦγετο ἢ ἐφέ-
 ρετο ἢ τάλαινα πόλις ἐμπρησμῷ, ληϊσμῷ, φόβῳ, φόνῳ, θρήνῳ, κο-
 πετῷ. ἢ τίς ἄρα Ἦν γοερὰν ἐκείνην, τὴν τότε ἐπισκήψασαν ὄψιν θεώ-
 μινος, ἢ ἐπαΐων, ἢ εἰς δάκρυα ὠχθήσεται; ἢ εἰς συναγμὸς ἐξατ-
 μισθήσεται; Τί δὲ τῆνικαῦτα ἢ οἱ βυζάντιοι πεπόνθασιν τηλικαύτην
 τυμφορὰν τοῖς σφῶν αὐχέσιν ἐπιῆσαν ὀρῶντες; ἢ τὸ πῦρ γὰρ πολ-
 λαχόσε τῶν πέραν οἰκημάτων διΐπτατο, ἢ τὴν ὀλέθριον ἐπηπείλει βο-
 ρὰν. Ἐπέτεινε δὲ ἡ πυρκαϊὰ ἐπὶ πολὺ ἤδη τῆς ἡμέρας ἢ μόλις λε-
 λώφηκε τῆς ὕλης μᾶλλον ἐλλειψέσης, ἢ τῆς δραστηρίως βίας. Καὶ ἔ-
 δω ἄρ' ἔν' ὁ ἐπεληλυθὼς ἥλιος πωέσατον, ὃν εἶδε τῇ χθρὲς πλυσσιώτα-
 τον, ὡς ὑπαίθρῳ κατ' ἐρήμης ὑπτιάζοντα ἐθεάσατο ἡ Σελήνη, ὃν τῇ
 προτεραίᾳ ὡς χρυσοῦφέσιν ὑφάσμασι ἢ χρυσοπάσσοις ἐπιβλήμασι κα-
 ταδαρθάνοντα ὑπὸ σέγαις χρυσορόφοις ἢ ποικιλίᾳ χρωμάτων δεδαι-
 δαλωμέναις οἰκετῶν ὄχλος ἐθεράπευε ἢ παρεσόβει. Καὶ μὴδ' ἔτι
 ἀκηκόαμεν κορεσθῆναι ἢ ἀνατρέψαι εἰς ἄδ' τὴν λυσσῶσαν μαίναδα.
 μισθ' ἡμέρα παμπόλλων ἐτῶν πλῆστον ἀποτεφρώσασαν, ἀλλ' ἐς ἢ
 ὀλίγας ὕπερον ἡμέρας κατατουφῆσαι τῆς ἡρηλωμένης πόλεως τῶν λη-

σῶν περιϊόντων, ἢ εὐρισκομένων ἔτι κατορώρεται, ἢ σφετεριζομένων ἔτι λείπεται παρηγόρημα, ἢ ἔτις ἀναψυχή. ἢ τῶν μὲν κυρίων ἢ ἀθῶων ἐγκαλεσμένων, ἢ ἀναρπαζομένων εἰς δεσμωτήρια, τῶν δὲ ληστῶν κατορχέντων ἢ ἐπιχαιρόντων, ἢ ἔπειτα ἐπήρεια τὴν πόλιν ἐπήχλυε μηδὲν ἔλαττον τῆς πυρός. Ταῦτα τοίνυν κοινῶς θεῶν διηχέντος ἀκροώμενοι, πόσης ἐπεπλήσθῃμεν ἀθυμίας, ὅποιας ἡσθόμεθα λύπης; ἀμυθήτης πληγῆς ἀφάτος ἢ αἴσθησις, ἀτεκμάρτης συμφορᾶς ἀφόρητος ἢ ὁδύνη, ἢ ἐν ἢ μόνον εὖρομιν τῆς ἀνηκέστου πάθους θεράπευμα ἢ κατεύνασμα τὴν εἰς τὸ θεῖον οἰκτρὰν ἢ ἀλγεινὴν ἀνάβλεψιν, ὅποι' ἴδῃς ὀφθαλμοὺς ὠατώσαντες, τὰς χεῖρας ἐκπετάσαντες, εἴτα τὰς κεφαλὰς τῷ ἐδάφει προσαράξαντες, ἀνάπαυλαν ἴης ἐξ ὕψους οργῆς ἰκετεύσαμεν. Οἶκτον τῆς ἡμετέρας ἀθλιότητος ἀνεκαλέσαμεν· ὃ ἢ τύχοιμιν, ἢ περιφρεοίμεθα.

Ἀνωνύμῳ Ζηλοτυπείᾳ.

ΑΓανακτεῖς ἀδικῆσθαί σε παρὰ τῆς συζύγου τῆς σῆς εὐνῆς, τῆς κατὰ νόμους ἰδιαιτάτης περιφρονέντος, ἢ ἐτέραις δι' ἀθέσμως συνουσίας τὸν νῦν προσέχοντος, νέαν τε δῆθω ἢ τῇ ὥρᾳ ἢ τῷ κάλλει διαπρέπυσαν, ἢ εὐπατρίδην, ἢ φαύλης τε τύχης, ἢ εὐτελῆς, ἢ ἀρεταῖς ἄλλαις σεμνυνομένην ἢ ἀγλαϊζομένην, ὅποσαι αἱ γαμεταὶ τῶν σφῶν ἀνδρῶν θηρεύονται, ἢ ἐφέλκονται τὰς ψυχὰς ἢ ὑπερφιλῶνται παρ' αὐτῶν. Οἶδα δὲ ὡς ἔτε κάλων, ἔτε λίθον ἑάσας ἀκίνητον ἔδεναι, ἔτε μέθοδον παρέδραμες ἀπείρατον ἔδεμίαν, ὥστε κάμψαι καρδίαν οἶκτε ἢ φίλτρῳ ἄμοιρον πάντως ἢ χρηστῶν ἡθῶν ὅλως ἀθέατον, ἀλλὰ τῇ μιαιφίᾳ ἢ τῇ βδελυρίᾳ τῆς βεβήλας ἢ παράφρονος ἔρωτος οἷα βορβόρου καλινδυσμῶν, ἢ ταῖς ἀθεμίτοις ὀρέξεσι προσετηκῆαν ἢ ὠτεθηλυμένην ἐκ ἰσχυρᾶς ἀνελκύσασθαι. ἀλλ' ὅποτε δάκρυσι καταθέλξαι ἢ διακηλῖσαι τὰ ἀμείλικτα σπλάγχνα πεπέρασαι, λόγους προσθεῖσαι σωφροσύνης ἐπαινέτας, ἢ παραινέσεις ἀνειργέσας ἀπὸ τῆς ἐμμανῆς ταύτης παροινίας διῶσαι, ὄντως κεφαλὴν ἐπλυνᾶς νίτρῳ· Ἐσθ' ὅτε δὲ ἢ ἔρισι ἢ λογομαχίαις ἢ λοιδορίαις, ἢ αὖ πάλιν σιγῇ ἢ ἀποχῇ ἴης ἀμάχεσσι ἢ ἀνενδότῃ ἢ ὠμοτάτης ψυχῆς καταγωνισαμένη, ἀπρηκτον,

τὸ τῷ λόγῳ, πολεμίζεις πόλεμον. Ἀνάπλυτος γὰρ ἢ δευσοπείδης ἢ
κακία, ἢ ἐκ νέων συντραφεῖσα ἢ συναυξηθεῖσα. Τράπεζ' ἑτέραν ὧ' γα-
θῇ, ἢ τὸν μὴ ἔατον ὅποι' βέλοιο φέρεται ἢ ἀλᾶσθαι· αὐτὴ δὲ τὸ
Φίλτρον εἰς τὰς παῖδας ὅλον μετενεγκαμένη, ἢ περὶ τὴν οἰκονομίαν ἐ-
σπυδακῆα, σύζητι σφίσι γυναικίως, ἢ κατατρυφῶσα τῆς ἐκείνης ἀβελ-
τηρίας, εὐθύμει, ἢ ἡδύς, ὡς ἡ σωφροσύνη ἢ ἡ σεμνότης ἢ σὴ μάλισα
δραλάμπει πρὸς γε τὴν τῷ ἀνδρὸς ἀτέλγειαν, ὅσα λευκότης μελανία
παραβαλλομένη καλῶς ἀποσίλβει. Καὶ σὲ μὴ ἀνθεσιν ἐγκωμίων σε-
φανῶσιν αἱ συμπολίτιδες. αὐτὸν δὲ οἰκίαι πᾶσαι, ἢ ἀγχαί, ἢ σω-
ποὶ πάντες ἐκφαυλίζουσι ἢ σκλητεύουσιν, ὁποῖας δὴ θῶν εἰληχῶς γυ-
ναῖκός, ὁποῖοις συνακολασαίνει γυναῖκας, ὧ χαμαιτυπέοις διαφθερό-
μενος τὴν ψυχὴν ἢ τὸ σῶμα, ἢ ῥυπῶμενος ἀνεκνίπτοις κηλῶσιν. Οὐ
γὰρ ἡ ἐκείνης ἀκράτεια ἢ λαγνεία μῶμόν σοι τινὰ ἐπιτρίψει, ἀλλὰ
τὴν ἀνοχὴν ἐπιδείκνυσι, τὴν φρόνητιν ἐκθειάζει, τὴν σωφροσύνην ἐξυ-
μνεῖ ἢ δακρυέρει, ἢ τὸν σὸν βίον ἐπίσημον ὑπόδειγμα καθίστησι. Ταῖς
ὁμήλιξι, ταῖς νῦν ἔχ' ἡττον, ἢ ταῖς μεταγενεστέραις. Καὶ σὺ λοιπὸν ἔ-
ση γάμψ' ἐφέανος, μόνη τῶν κοινῶν γυννημάτων Μήτηρ ἢ Πατήρ
μόνη κηδαιμῶν ἢ διδάσκαλος, μόνη τροφός, ὁ δὲ φθόρος ἀκέσει ἢ ἀ-
λητήριος. Τάχα δὲ ποτε κἀκεῖνος αἰδεσθήσεται ἢ μεταγνώσεται, ἢ
τὴν σὴν εὐνὴν ταῖς ὁμοίαις ἀμείψεται τιμαῖς, εἰς τὸ σεμνὸν ἢ τὸ σωφρον
τὸν βίον μεταρρύθμισας, ἢ θαυμάσει τὴν σὴν ἀρετὴν, ἢ ταύτην κα-
κῆνος ἀσμενίσει, ἢ τῷτο γυνησεται σοι προσθήκη τῶν ἡγησαμένων ἐ-
παίνων, ἅτε δὴ καλῶ καὶ γαθῶ ὑποδείγματι περισωσάσῃ τὸν σύμβι-
ον, καὶ πὶ βελτίῳ ἢ θεοφιλῇ διαγωγὴν μεταγαγέσῃ. Βότερος γὰρ,
φισί, πρὸς βότερον πεπαίνεται. Καὶ μὴν τῷ αὐτῷ πήχει τὴν σὴν ἀντι-
μετρήσει πραότητα, ἢ ἀγνείαν, ἢ ἀγάπην, τοῖς ἴσοις ἐπιφέρων ἴσα,
ἢ τὸ ἐξῆς συμβιώσεσθε ζηλωτοὶ ἢ μακάριοι, συναγαλλόμενοι ἢ συν-
τερπόμενοι. Πολλοὶς γὰρ, ὧν ἡ νεάζουσα ἡλικία φαύλη παρήκε, ἢ
αἰσχερά ἢ ἀπόπτυστος, ὃ ἔπειτα βίος ἀρετῇ διήνθησε, ἢ μέχρι γήρεως
ἐσχάτῃ, οἷα ἢ σοὶ ἐξ ὕψους ἐπεύχομαι. Συγκεράννυσιν γὰρ ἡ ἐρανό-
θῃ ἀδράστεια, ἢ ἀποδίδωσιν ἀγαθοῖς ἀγαθὰ ἢ ζηλωτὰ τέλη. Τί

δὲ ὅτι ἀπὸ μακρᾶς μάχης ἡ δαλλαγή ἡδίων ἐπιγυνήσεται, ἢ ὅς τοῦ
πρὶν εἶς μεμνημένος πολλάκις ἐρυθριάσει, ἢ μετὰ μελος συγγνώμην
αἰτήσῃ, αὐτὴ δὲ τῆς προτέρας ὑπομονῆς, ἢ τῆς ἀντιθεμένης τῇ ἀσελ-
γείᾳ ἢ τῇ ἀπανθρωπίᾳ, καθαρότητος ἢ ἐλικρινείας ὡς ὦ θριάμβῳ
ἢ τροπαίῳ ἐμπομπεύσης τῷ κλέει. Ἐρῶσο.

Μανθῆλῳ Μυσελλίμῳ.

Τὴν ὑποτίθιμί σοι τῇ ἀγαθοποιῷ φύσει, τῇ τῶντι μιμητικῇ ἡ
κρείττονος τὸν γραμματοφόρον τῆτον ἐπιτηδειοτάτην ἅμα ἢ εὐγνώμο-
να· ἔτι ἄρα δύνασαι, δύνασαι δὲ πολὺ, βοηθήσον αὐτῷ παρὰ τῷ ἀρ-
χιεπισκώ, τῆς δὲ ὠφελείας τῆς γυνητομένης αὐτῷ, ἢ ἡμεῖς ἀπολαύ-
σωμεν, ἢ χάριτας εἰσόμεθα.

Κωνσταντίνῳ Καντακυζηνῷ

Ταῖς Φιλίαις χρώμενοι δυνάμεσι, δυνατοὶ ἢ ἡμεῖς, τέτων δὲ ἐξερη-
μένοι, ὃ μὴ γένοιτο, ἕως ἂν ζῶμεν, βραχύ τι ἰσχύομεν, τῇ δὲ κτήσει
ἢ χρήσει τῶν φίλων πόρρω παρὰ βαδίζομεν ἀπόντων ἀντιλαμβάνομεν,
ἢ πολλὰ κατορθύντες, ὥσπερ γὰρ ὠταῦθα ὑπὲρ τῶν φίλων χεῖρας
ὀρεγόμεθα βοηθῆς, ἕτως ἡμῶν ἢ τῶν ἡμῶν ὑμᾶς ὡς ἀλλοδαπῇ δια-
τρέποντας ἀξιῷ ὑπερασπισθῆναι, ἢ τῆς ἐμῆς ἀπιστίας θεραπεῦσαι τὴν
ᾤδειαν. Θεοτέρας γὰρ ἔγωγοι μοίρας μεθέχομεν, ἢ τῷ πανταχῶ πα-
ρεῖναι ἢ δεῖν τευξόμεθα τίνος ιδιότητος. Ἰδὲ τοίνυν πέμπω σοι Δη-
μήτριον τὸν ἀνεψιόν μου, ἢ τυχεῖν ἀντιβολῶ τῆς σῆς πρεσβείας. Τε-
τυχηκῶς δὲ πεπραγέται εὐτυχῶς ὑπὲρ ἑαυτοῦ, ἢ ὅσα παρηγγέλθη,
ἢ ἐπιστρέψας εὐθύμως ἡμᾶς ἐμπλήτη χαρᾶς.

Τοῖς Ποισὶν αὐτῷ.

Καὶ τὴν μὲν Ὑμετέραν Μητέρα ἀωρία θανάτῳ ἀφ' ἡμῶν ἤρπα-
σεν, ἐμὲ δὲ τὸν Πατέρα τὸ τῆς γενικῆς ἐρμηνείας λειψόργημα, ἀπὸ ὅ-
τε τοῖς κρατέουσιν ἐπέγνομαι συνεκστρατεύεσθαι, ὑμῶν διαίρει ἢ πόρρω
διῴησι. ἢ δὴ ὡς εὐρήται ἢ ὀρφανία πατρὸς ζώντος ἢ μητρὸς ἀποθα-
νέουσης δάγοντες, ὑμῖν γὰρ αὐτοῖς αὐτοὶ παρέσε ἑαυτοὺς ἐπαιροντες εἰς
ὅ, τι ἀγαθόν, εἰς ὅ, τι περ ἄξιον ἢ λόγος ἢ ἔργον, ἢ τὴν τελείωσιν ὑ-
μῶν προθυμέμενοι, ἢ διαπραττοντες, ἢ ἢν ἂν παρόντων ἡμῶν τῷ

γεγωνηκότων ἢ προσατέντων ἀρετὴν περιεποιέσθε, ἢ προκοπὴν. Ταύτην εἰ ταῖς ἰδίαις σπουδαῖς ἢ λαπονήτεσι προσκτήτοισθε, ἔσεσθε εαυτοῖς ἢ Πατέρες ἢ Μητέρες, ἔμην ἀλλὰ ἢ τροφοὶ ἢ καθηγηταί. Καὶ τὸς ἐπαίνους ἄρ' ἐν ἀποδρέψεσθε συχινὰ τῆς καλῆς λαθέσεως, ἢ τῆς νενεχῆς κηδεμονίας τῆς τε πατρικῆς ἢ τῆς μητρικῆς, ἢ τρεῖς φιλοτιμίας εἰς ἐν συναρμίσσαντες, τριχῇ θαυμασθήσεσθε. Ἐγὼ δὲ ἀντ' ἐμαυτῆ ἢ τῆς Φυσᾶσης χάριτας ὀφλήσω μεγίστας. οἷς τὸ αἰτέμνον ἀποδίδοντες αὐτοὶ κατέχετε ἢ ἐπιχαρήσεσθε. παραινῶ τῶν ὑμῶν, ἢ σφόδρα παρορμῶ μετ' ἀνδρίας ἢ καρτερίας ἰέναι ἐπὶ τὸ πρόσω μηδ' ἀπερῆντας. ἢ τὸν μὲν νῦν ταῖς ἀκριβεστάταις εἰδησεσι, ταῖς ἀπὸ φιλοσοφίας, ἢ ἰσορίας, ἢ ποιήσεως, τὴν δὲ ψυχὴν τοῖς χρηστοτάτοις ἡθεσι τοῖς πρὸς Θεὸν, ἢ τῶς συμπολιτευομένοις χρωνῦντας ἢ κοσμεῦντας. Καὶ γὰρ εἴτισι φιλοσοφοῦσι τὸ χρῶμα φῶς ἔρηται, τὸτο γε ὡς ἀληθῶς ὠμολογέσθω τὸ ἀπὸ τῆς παιδείας ὑμῶν ἀνατέλλον, ἅτε δὴ ἀγλαΐζον ὑμᾶς ἢ περιόπτως ποιεῖν. Καὶ μέμνησθε ἄρα διὰ παντὸς ὅτι μαθήσει μὲν ἔστιν ἀ τῶν ζώων τοῖς ἀνθρώποις πελάζει, ἢ σφίσιν ὡς ἐγγύτατα γίγνεται, ἀπαιδευσίᾳ δὲ παμπόλλης ἀνθρώπων καταλέγεσθε τοῖς ἀναισθητοτάτοις ζώοις. Καὶ τὸτο μόνον μνημονεύμενον ἢ κατὰ νῦν ὠπολῆν, ἵνα τὰς ἄλλας ὑποθήκας παρεάσω, ἃς πολ- λάκις διελήλυθα πρὸς ὑμᾶς, ἀνερεθίσει, ἢ δὴ ἢ προβῇ μετ' ἐπιτυχίας εἰς τὸ τέλος. Τὸ μὲν γὰρ ὑπερανίστασθαι ἢ ὑπερκεῖσθαι τῆς τάξεως τῶν ζώων, πλησιάζει εἶναι τῷ Θεῷ, ἢ τὴν πρὸς αὐτὸν ὁμοίωσιν τέλος ὑπάρχειν φιλοσόφου μελέτης εὖ εἶδατε. Ἐρρώσθε.

Ἀνωρύμῳ.

ΟΥ' λελυθέ με, ποταπὰ θηρία οἱ ἄνθρωποι, τὸς πλείους φημί. μὴ γὰρ συμφύραίμι ποτε, ἔς ὃ τρόπος ἀπέκρινε ἢ διετεχίσατο. Ἀλλὰ καλῶς ὡς ἀγνωμονέσατε ἢ ἀχαριστότατε, καλῶς ἐπίσταμαι, ὅτι ἄρ- παγές εἰσιν ὡς περ Ἰέρακες, πονηροὶ ὡς περ ἀλώπεκες, κυνῶν ἀσελ- γέστεροι, βορώτεροι λύκων, δειλότεροι λαγῶν, ταῶν ὑπερηφανότεροι. Φίλαντοι, ἀφιλοι, αἰτχροκερδεῖς, φθονεροὶ, μνησικάκοι, ἀχαριστοί. Καὶ τί δὲ καθ' ἑκάστον ἰέναι; παμμιγὴ κακίας ἀτάτης ὠδαιτήμα-

τα. Χρὴ γὰρ ἄνδρα πολιτικὸν ὁποίας ἑστὶ φύσεως ἢ ἰδιοτροπίας εἶδ-
 ναι τὰς πολιτευομένας, ὅσα ἢ χαλκῶ χαλκεύς, ἢ χρυσῶ χρυσοχό-
 ος ἰδιώματα, ἢ πᾶσι τις ἐξακριβῶσαι τῆς ὑποκειμένης ὕλης, ὀφείλει
 τὰ πάθη. Φιλανθρωπεύομαι περὶ αὐτὰς ὁμῶς. εἰ γὰρ ἀξιάγατος ἢ
 τοῖς ἀξίοις ὠεργυμένη εὐποιία, καίτοι γε ὀφειλομένως ἀποδομένη,
 πόσω γε θαυμαστὴ ἢ ἀξιέπαινος, ἢ πρὸς ἀναξίους πρασσομένη ἀγα-
 θοεργία ἢ εὐεργεσία, ὡς αὐτῇ ἢ τῷ πεποιηκότι τὸ μεγίστιμον ἔχεται
 ἢ φυλάττεται, ἀλλ' ἐκ ἐληφῆα τὲτο παρὰ τῶ εὐπαθόντος. ἢ σὺ
 τοῖνυν τῆς εἰς ἐμὲ πολυσχεδῆς ἀδικίας ἢ πλημμελείας ἐκ ἐπιλέλη-
 σμαι, ἐδὲ παύομαι λογιζόμενος αὐτάς. Εἶην γὰρ ἂν ὅλως ἡλίθιος ἢ
 ἐπιλησμονέστατος. Ἀλλ' αἰτέμων ἢ ποτνιώμων εὐεργετῶν σε πολ-
 λάκις τῆς περὶ ἐμὲ καλῆς ὑπολήψεως ἐχευύς παρέχειν αἰετοῦμαι τὰς
 πίστες, θείαν τηρῶν ὠτολήν, ἢ πλημμελήμασιν ἀντιτιθέμενος χά-
 ριτας.

Ἀ ν ω ν ὕ μ ν ο .

Τί μοι ἀφιλίας ἐγκαλεῖς ὦ βλάξ, ὁ τῆς Φιλίας αὐτέμολος ἢ δρα-
 πέτης. ὁ Φιλίᾳ Διὸς ἐχθρὸς, ὁ πολλὰς ἀγνωμοσύνης ἢ ἀμνημοσύνης
 ὀφλισκάνων εὐθύνας; ἢ τὴν ἐπικρεμμένην ὠδίκη κατηγορίαν ἢ τὴν
 αἰκίαν οἷοι τῷ τοιῷδε δλαδραῖται τεχνάσματι, ἢ πανουργήματι; ἢ δὴ θῶ-
 ος ἐπαιτιωμένοις φθὰς πλημμελείας ὠδαικνύεις; Ἀλλ' ἐπόπτης ὁ
 Φίλιος, ἔφορός τε, ἢ ὕδικος, ἢ τιμωρὸς, ἢ ὡς τὰ χίσα συνέσει ὀπί-
 ων ὠλιγώρηκας ἢ περιπεφρόνηκας δι' ὑπεροψίαν ἑταίρων, ὁποίας ἐκ-
 πέπτωκας εὐνοίας, ποίαν ἐζημίωσαι συμμαχίαν, ἢ εἰς μὲν ἡτιμηκῶς
 εἰς ἀδιάλλακτον ἔχθραν ἀνηρεθίσω, μαχητὰς ἀηττήτους ἔξῃς, καὶ
 πολεμίους ἀκατεργάστους. εἰς δὲ τῇ ἀχαρισίᾳ χαλεπῶς ἡϊασω, ἢ θεω-
 ρῆς ὅφει τῆς ἀτυχίας, ἢ τῆς ἡτῆς. Καὶ οἱ μὲν τὴν ἀβελτηρίαν, ἢ
 τὴν ἀπόταμον ἀπέχθραν, ἢ τὸ ἀνερρύθριάζον θράσος τίτονται. Οἱ
 δὲ τὰς τιμωρομένους ἐπαινέσθαι ἢ εὐφημῆσθαι, αὐτὸς δὲ Φίλων ἔρη-
 μος, παρηγύρων ἀπείρατος, συνηθὼν μεμονωμένος οἰκῶσι πολλὰ, ἢ
 εἰς ἀγαπῶντας ἔχων ὀλιγωρία παρῶξυνας, τὰς ἐπεὶ μετασελ-
 λων ἀποδυτπετῆτας εὐρήσεις. Φιλία γὰρ ἡμελημένη ἐκ ράσῃ ρυταί-

νεται, ἢ μὴ θαλπομένη ταῖς ἐταιρिकाῖς ἀντιδόσεσι φθίνει ἢ θνήσκει,
 ἢ ἔκ οἷτο πλέον ἀνίστασθαι. Μήτοι γε τῷ σφ' νεύματι προσαναβλέ-
 πειν ὀφείλουσιν οἱ φίλοι; Δελικὸν ἐστὶ τὸτο ἢ ἔκ ἀνασχετὸν ἐλευθέ-
 ροις, ὥς ἐβλομένους σφ' ἵες φίλους διακονεῖν σφ' ταῖς χρείασι, παρορᾶσθαι
 δὲ ἢ καταφρονεῖσθαι μὴ λυσιτελεῖντας, ἢ δῆτα μειρεῖσθαι τὴν Φιλίαν
 ὠφελείαις, καπηλικὸν ἐστὶν ὡς ἀληθῶς ἢ ἐμπορευομένοις ἐμπρέπον,
 ἢ σοὶ δηλαδὴ μόνῳ προσῆκον, ἀλλ' ἔσεμνοῖς ἔδὲ σῶφροσιν ἀνδράσιν,
 ἔδὲ ἡμῖν ἀνεκτὸν, οἱ φιλεῖμεν ἢ πεθεμεν ἔχοντας ἕνεκα, ἀλλὰ τῇ οἰ-
 κειότητι ἢ τῇ συνηθείᾳ, ἢ ταῖς ἀντιδιδομέναις ἀρεσκόμενοι ἢ ἀβρυνόμε-
 νοι διαθέσει. ἢ πολλῶν μὲν ἀγαθῶν ἀπολαύομεν τῶν ἀπὸ τῆς Φι-
 λίας. ἔμην ἀλλὰ ἢ μὴ ἀπολαύοντες, ἔδὼ ἤττον αὐτὴν γεραίρομεν ἢ
 σεβόμεθα, ἢ τοῖς φίλοις ἑαυτὲς προσιδέμεθα, καθάπερ ἐ σωμάτων
 ἐξημμέναι σκιαὶ, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν σφίσι συμφυόμεναι εἰσὶν ἐ σώμασι
 ψυχαί, τῶν γὰρ φίλων πάντα κοινὰ, ἢ αὐτὸ δὴ τὸ ζῆν. Καὶ παρόν-
 τες μὴ συνδιατρώμεθα, ἢ περιπτυσσόμεθα ἢ σεφανῶμεν αὐτὲς ταῖς
 ἐξαισίαις ἢ εὐδοκιμωτάταις προσεήτεσιν, ἐσθ' ὅτε ἢ μέχρι κολακεί-
 ας ὑποκοριζόμεναι, ἢ μὴν ἢ θωπεύομεν αὐτὲς ταῖς Φοιτήσεσι, ταῖς
 ἀποδοχαῖς, τοῖς ὑπαντήμασι, ταῖς περιποιήσεσι, ἢ χαίρουσι προσμε-
 διῶμεν, ἢ ἀνικωμένοις συναχθόμεθα, ἢ συζῶμεν, ἢ συμπνέομεν, ἢ
 ἢ συνευτυχῶμεν, ἢ συνδυσυχῶμεν. ἀπόντας δὲ γράμμασι πυκνοτά-
 τοις ὑποθερμαίνομεν, τὸν πόθον ἀναζωπυρῶντες, τὸ φίλτρον ἀναρρί-
 πίζοντες, ἔτι δυναίμεθα καθοσιᾶντες αὐτοῖς, ἢ ἔτινος ὀρέγοντο συνα-
 γωνιζόμενοι τῇ ἐπιτυχίᾳ, ἢ συμπονῶντες ἢ συμπράττοντες, τῇδε τὰς
 Φιλίας ἀσκῶμεν ταύτῃ τὰς ἐταιρίας γεηπονῶμεν, τῆς χρείας μηδα-
 μῶς ἐπιγέσης αὐτῇ λατρεύομεν. ἀμέλει ἢ περίσταται ἐπίσης ἀνάγ-
 χης εὐμετάπεμπτος ἢ παρ' αὐτῆς ἐπικερία, καὶν δέησοι χρόνων μα-
 κρῶν περιόδους ἐγκαρτερῆσαι ἔκ ἀπαυδῶμεν, ἔδ' ἀπαγορεύομεν, ἀλ-
 λά τῷ ἐρᾶν, ἢ ἀντερᾶσθαι σέργομεν, ἢ τῆς ἐκ τῆς ἡδονῆς ἐμφορεῖ-
 μεθα, ἢ τῷ ποιῆτῳ πόθῳ εὐωχόμενοι γαννύμεθα, ὧν ἀγευστος εἶ σὺ
 ἢ ἀθέατος, ἢ αὐτῶν δὴ τῶν τῆς Φιλίας ἱερῶν προτεμνωισμάτων διέ-
 κηκας κατὰ χώραν προσαιτῶν ἰσάμενος, ἢ πῶς Φιλίαν ἔδ' ὄναρ εὐ-

μενισάμενος, ἀφιλίας ἄλλοις ἐγκαλέσαι κατατετόλμηκας; Οὐκ ἔ-
 σιν ἡ φιλία ραθύμως ψυχῆς ἐπιτήδευμα καὶ καύχημα, φιλοπόνος δέ-
 ται καὶ καρτερικώτατος γενήσεται, καὶ τὰ τῶν τὰς ἀγκάλας ἀνοίγνυσιν, τὰ
 τῶν τὰς καρπὸς ἀναδίδωσιν, ἐρασαῖς ἀλώσιμος ἔσται καὶ τοῖς τοχῶσιν,
 καὶ τοῖς ἀπὸ τοῦ συρφετοῦ, ἀλλὰ τοῖς ἐμμελεστέτοις καὶ τοῖς φιλοσεργό-
 ται τοῖς ἀπὸ Ἑρμῆ καὶ μυσῶν, καὶ ἡκιστα γε προσετερίζεται εὐτελεῖς
 καὶ σωχῶρες καὶ σμικροπρεπεῖς ψυχὰς, ἀλλὰ τὰς ἀνδρειοτάτας καὶ γυν-
 ναιοτάτας ὡς ἐρενιζομένη, ταύταις ὁμιλεῖ καὶ συμφύεται. Καὶ τί σοι
 κατατείνω τὰς πληγὰς, μάθε φιλεῖν, ἢ φέρε μὴ φιλεῖσθαι, πρὸς δὲ
 καὶ ραπίζεσθαι.

Νικολάω τῷ Ἰῶ αὐτῷ.

Ἰ Δέ σοι ρεῖ κατὰ ρέν ὦ φίλτατε, καὶ πνεῖ ἐξ ἐρίας ὡς φῆς, καὶ ὡς
 ἐπὶ θείας, μὴ ἀνασπασθῆναι τῆς συνεχείας τῶν μαθημάτων. Καὶ ἔ-
 χεις ἄρα δῶτε ἀκροάσεως, δῶτε ἀναμνήσεως ταῖς ἐπισήμαις νῦν γε καὶ
 ψυχὴν ἐπιχρῶσαι. Ἐμοὶ δὲ ἐκείνῳ γε μάλισ' ὡς ἐφέσει καὶ πόθῳ, ὅπως
 μετὰ πολλῆς ἀκριβείας τὰς τρεῖς διαλέκτους ἐκμάθῃς. Καὶ μὴ μόνον
 ἀναγινώσκων αὐτάς, ἀλλὰ καὶ γράφων ἑμῖον τῆς Ἑλλάδος τὴν τε
 Λατινικὴν, καὶ τὴν Τερικὴν, καὶ ἀμφοτέρους μετ' ὀρθογραφίας καὶ
 καλλιγραφίας, ἔχ' ἡκιστα δὲ τῆς ὑγείας ἐπιμελῆς καὶ τῆς εὐεξίας καὶ
 μὴ τεταμένον ἐς αἰὲν κάτεχε τὸ τόξον, ἀλλ' ὑφιέμενος καὶ ὑποτιθέμε-
 νος αὐτὸ, πάλιν ἐν καιροῖς προσήκῃσι, καὶ τεταγμέναις ὥραις ἀναλάμ-
 βανε, μήτε μακροῖς διακοπαῖς χαυνόμενος καὶ μαλακιζόμενος, μήτε
 προσοχαῖς ἀσφαλείστοις καὶ διηνεκέσι μελέταις τρυχόμενος. Τέτῳ γὰρ
 ἐκατέρῳ ἐς ἴσα ἡ ἀκολαθία διατέμνεται, καὶ μάλλον γε τῇ ὑπερβαλ-
 λῶν φιλοπονίᾳ τῇ πολλῶν νοσημάτων ἀντλία. Ἀλλ' ἐσθ' ὅτε παρ-
 βολαδὴν σῆς φροντίσι μίγνυο τέρεψαι. Ἐρρώσο.

Τοῖς ἐν Κωνσταντινέπλει παριδρεῦσιν Ἀρχιερεῦσιν.

Π Ἀντες μὲν ὑπὲρ τοῦ κοινῆ πάντοτε πόμπη καὶ κοινῆ καὶ ἰδίᾳ δια-
 λεγόμενοι τὴν τῶν πολλῶν εὐνοίαν ἐκ τέτῳ θηρώμεθα, καὶ κλέος
 καὶ εὐφημίας ἐρενιζόμεθα. ὡς προσχέματι δὲ τῆς τοῦ κοινῆ προνοίας,
 φεῦ! ὅποση τέχνη καὶ ὅποση μηχανὴ εἰς ἰδιαίτερόν τινα σκοπὸν ἀποβλε-

πομῶν, ἢ τὰς εἰκίας χάριτας ἢ ὠφελείας προτιμῶντες, αὐτὰς πο-
 ριζόμεθα ἢ τὸ κοινὸν ἐκτρυγῶμεν. Εὐφυνὲς γὰρ τὸ ἀνθρώπινον ἢ λί-
 αν ἀγχίνεν συσχιάσαι γνώμην ἢ καλλωπίσαι, ἢ χοῆσθαι παντοίοις
 ὑπονόμοις ἄγασιν οἷον ὑπὸ γῆς, ἢ λαθραίως εἰς ὃ, τι ἂν ὀρέγοιντο, τοῖς
 δὲ τοιοῖς δε τεχνάσμασι ἢ μηχανήμασι, βαβαί, ὡς ῥήγνυται τὰ κοινὰ
 ἢ σκεδάννυται, μᾶλλον δὲ ἢ οἴχεται ἢ ἀπόλλυται, ἢ συναπολύ-
 μεθα σχετλίως. Τὰ γὰρ ἐπὶ μέρες τῷ κοινῷ συναρθεύμενα ἢ συμ-
 φυλασσόμενα, τῇ τῷ κοινῷ ῥοῇ ἢ φθορᾷ συνολισθαίνει ἢ συναφανίζε-
 ται. Ἀλλ' ἡμεῖς, ἐκ εἶδος ὅπως, φροντισθέντες διὰ φιλαυτίαν,
 τῷ κοινῷ πάντως ὀλιγωροῦμεν ἢ ἀφροντισῶμεν. τῶν δὲ ιδίων ὅτι
 πλεῖστον ποιούμεθα λόγον, ἢ ὅλως εἰκάμεν, ἔτις βιαίις ἀνέμοις συ-
 ναρπασθείσης νεώς, αὐτὸς αὐτῆς οἴκημα ἐαυτῷ ἐπισκευάζοιτο, ἢ μὴ
 τοῖς συμπλέεσι συναγωνίζοιτο τῶν εἰς σωτηρίαν ἀντεχόμενος, ἀλλὰ
 χωρὶς ὠασχολοῖτο, κοινῇ μετ' ἐμικρόν συμποντωθισόμενος. Καὶ οἱ
 κοινῷ ἔγω πως ἀμαρτάνω, οἱ δὲ τραπύντες ἑτέραν ἢ ἐναντίαν, τῶν
 ἐπὶ μέρες μηδεμίαν ἔχοντες πρόνοιαν, τῷ κοινῷ μόνον ἐπιμελεῖσθαι ἢ
 ἀντιποιῖσθαι καυχῶνται ὑπ' ἀνοίας, ἐκ εἶδός, ὅτι τοῖς μέλεσι συμ-
 πληρῶνται τὸ κοινόν, ἢ διασώζεται ἔς' ἀν σώζη τὰ μέλη, μηδὲν ἔλατ-
 τον, ἢ τῷ κοινῷ τὰ μέλη διατηρεῖται, ἔς' ἀν συνέχη τὸ κοινόν ἢ συν-
 ῥησθῇ, ἢ ἀλλήλοις ἐξίσω συμφθάρεται δίχα πατέρω μηδέτερον ὠφε-
 ληκός, ἀλλ' ἑκάτερον συνυπάρχει ἢ συσχοιχεῖται πατέρω, ἢ κατὰ
 περ τὸ ὅλον ἀπαρτίζεται τοῖς μέλεσιν, ἔγω τοι τὸ κοινόν ἀνεγείρεται
 ἢ συναρτίζεται τοῖς ἐπὶ μέρες, ἢ κατ' αὐτὰ μεταβάλλει ἢ ἀλλοιῶται
 ἀμφοτέρω συμπεπνόμενα, συμπεπνύμενα, συνασθενῶντα, συγκρατυ-
 νόμενα, συνευτυχῶντα ὡς ἐν ἔπος εἰπεῖν, ἢ συνδυευχῶντα. Ταῦτα
 δὴ καλῶς ὡς Πανιερώτατοι εἰς νῦν ἐμβαλλόμενοι, ἐς ἵνα ὑπὲρ τῷ κοινῷ,
 ἢ ἐξ ὧ αὐτὸ σύγκηται μεριμνᾶται, ἀμφοτέρων εὐδοχάζομενοι. Καὶ
 μήτε διὰ φιλαυτίαν τὰ κοινὰ προσέμενοι, μήτε διὰ ζῆλον ἐμμανῆ καὶ
 ἐκφρονα τῷ κοινῷ τὰ μέλη συναπολλῶντες. Ἐπίσταμαι δὲ ἢ τῷ κοινῷ κα-
 λῶς, ὡς ὡς εὐκράσια ἢ μεσότητι μετ' ἀκριβείας διὰ παντός ἐξικέ-
 σθαι τῷ δέοντος ἐκ εὐπετέος εἰς χρῆμα, ἀλλὰ τῶν ἀκρων αἰετὶ ἐπὶ

θάτερον ὑπεραλλομεθα, ἢ τὰ πολλὰ τῶν ὑπερβολῶν εὐλαβεμένοι
θατέραν, ἀσυνέτως ἐπὶ θατέραν ὑπερακοντιζόμεθα, ἢ μηδὲ τῶν
πάνυ νέον ἔχόντων εὐρεῖν εἶναι, οἵτινες τῷ μέσῳ κατὰ σαθρὴν κρατῶν-
τες, ἐξίσχουσιν τῶν ἀκροτήτων ἀφελήκοιεν, ἢ κακίας ἀπάσης ἀποσχόμε-
νοι, ἀρετῆς εἶναι ἀντιπεποιημένοι, ἔμην γε διὰ τῆς ἐλπίδας ἀπο-
θέμενοι ὑπ' ἀμεριμνίας τῶν προσηκόντων ἄνω ἢ κάτω ἀγομένους ἡμᾶς
αὐτοὺς ἐάσωμεν, ἀλλ' ὥτε τοῖς ἄλλοις, καὶ γε μάλιστα ὡς τῇ τῷ κοι-
νῷ προνοίᾳ ἢ σωτηρίᾳ, τὴν ἀσφαλεστάτην ἢ καλλίστην ἰδέαν ὡς νῦν τι-
θέμενοι, πρὸς ταύτην τῆς τε λόγους τῆς ἡμετέρας ἢ τὰς ἐνεργείας τὰς
ἡμετέρας εὐσκόπως ἰθύνωμεν, ἢ εἰς ταῦτα μὴ περὶ παντός κοινῷ, τοῖς
ἐπιτέτραπται ἢ σπαρδῇ, ἢ ἡ φροντίς ἀνατεινέσθω. "Ὅπως δὲ τὸ κοινόν
ἔστι περὶ ἐπικλήρων ἢ προσκαίρων, ἀλλὰ περὶ ἱερῶν τε ἢ σεπτῶν, ἢ πε-
ρὶ αἰδίων ἢ ἀθανάτων ἢ συγκροτέμενον, οἷά τις ἢ ἡμετέρα ὁμήγου-
ρις ὑπάρχει ἢ θεοπροβλητος ἢ θεοφρέτης, ὡς τάτω ἢ ὅτι μάλιστα
τῷ ἀκριβῆς ἢ ἐξητασμένως σοχαζόμενοι διὰ πάσης ἐντρεχείας ἢ πάσης
ἐκτενείας τοῖς δέουσι ἢ τοῖς ἀρμόζουσι προσέχετε, τάτε κοινὰ περὶ πλεί-
στου τιθέμενοι, ἢ τῶν ἐπὶ μέρους ὡς περὶ παντός τὸν λόγον ποιοῦμενοι,
ἢ μηδεποτε παρορῶντες τὴν τῷ Χριστῷ ναῦν τοῖς κύμασι παντεμενῆν
ἐδὲ γὰρ πλωτῆρας, ἀλλ' ἀμφοτέρως εἰς τὸν λιμένα κατὰγοντες τῆς
σωτηρίας εὐσεβεσάτα ἢ ἀνδρεότατα. "Εὐρώσθε.

Τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ.

Ως ὡς μάλιστα προσεταιρίζουσι ἢ ἐξοικειῶνται τῶν ἀπεχθανομέ-
νων οἱ νέον ἔχοντες. Φίλοις γὰρ μυρίοι εἰς ἐχθρὸς ἀντίρροπος ἐστὶ καὶ
πράμιλλος, ἢ τῆς ὑπ' αὐτῷ ὠφελείας ἢ βοηθείας ἢ παρ' ἐκείνου
βλάβης ἢ λύμῃ μηδαμῶς ἀποτειχίζομένη πολλάκις, ὅλας οἰκίας ἀ-
ναστὰς πεποίηκε, ἢ καταβέβληκεν ἐκ βαθρῶν, ἢ πρὶν ἂν ἡ φίλιος
ἐπικυρία φθάσασα σώζοι τὸν ἐπιβλεπόμενον ἢ πολεμῶμενον, ἀδό-
κητος ἐχθρὸς προσβολῇ ἀφυλακτοτέρῳ ἐξαίφνης ἐπισφρήσασα ἀνία-
το ὠέτριψε πληγὴν, ἢ ἡ ὕψιστος ὁ πᾶμπαν τῶν φιλότων ὁμίλος
ἀποτεμῆν ἐκ ἡδυήθη. Εὐλαβητέον ἄρα τὰς ἀπεχθείας ὡς εἶόν τε
ἢ ὡς ἐφικτόν, ἢ τοῖς πλέονεκτῆσι ἢ ὑπερέχουσι τοσούτω γε μᾶλλον

εὐλαβητέον, ὥσπερ γε τέτοις ἡ ζημία μηζόνων ὑδέχεται γινέσθαι, καὶ
 καλῶς ἐν ὑπὸ μακρᾶς ἢ βεβαίας ἐπίσταμαι πέρας ὧ φίλτατοι, ὅτι
 μηδὲσι θηράτρεις εὐνοίας εἰσὶν τε ἐσμὴν δυσμωνίζοντα πραῦναι, ἢ εἰς
 Φιλίαν ἐλκύσαι. Εἰσὶ γὰρ οἵτινες δευσοποιὸν ἢ ἀδύνατον ἔχοντες
 ἔχθραν ἐκ χειρὸς μὴ ποιεῖσι ἢ ἀνακωχᾶς, ἐμὴν γε βεβαίας ἢ ἀσφα-
 λῆς τιθεασί, δὴ λύσεις, εἰδ' ἀψευδῆς ἢ ἐχεγγύης διδῶσιν πίστεως, ἀλ-
 λὰ ποικίλοις εὐεργετήμασιν ὑποθερμανθῶντες ἐστ' ὅτε ἐκ ἐπὶ πολὺ
 εἰσὶν ὑπερῷα θυμικότες, ἀλλ' ὑπὸ προφάσεως ἀδρανῆς ἢ ἀμυδρᾶς
 αὐθις εἰς τὸ πρότερον ἀπονέουσιν μῆτις ἢ μηδὲν ἔλαττον, ἢ σίδηρος ἐκ-
 πεπυρωμένος, τῷ πυρὸς ὁμοίως ὅταν ἀπαλλαγῇ εὐθὺς καταψύχεται,
 ἢ τὴν πρὶν ἀνάλαμβάνει ποιότητα. Ἀλλὰ γε καὶν τέτρωτος πλεῖστον
 ἀνοχῇ χρωμένους μὴ παρὰ τῶν ἐχθρῶν μεμισῆσθαι, πρὸς δὲ ἢ ἡγα-
 πῆσθαι παντὶ καλλωπισμῷ, ἢ πάσῃ μεθόδῳ προσηκούντῃ, ἵνα τῆς
 ἡγαπημένους ἀγαπῶντας εἶναι εὖ εἰδότες, μιτῶντας δὲ τῆς μεμισημέ-
 νους, διαπραΰνητε ὡς καὶν μὴ ἐεργῶσιν, ἀλλὰ μὴ συγῶσιν, καὶν δὲ συ-
 γῶσιν, ἀλλὰ μὴ ἴδ' μίσος θερμεργὸν ἔχῃσι ἢ δραστήριον, ἀλλὰ κρυε-
 ρὸν αὐτοῖς ἢ ἢ ῥάθυμον, ἢ κεκοιμημένον ὑπτιάζῃ, ἢ μὴ πανταχόθεν
 ἀφορμὰς δηλητηρίους μαθεύῃ, καιρῷ γὰρ εἴαν γε τύχωσιν ἐπιτηδεύ-
 οντες, εὖ ἴσθαι, ὡς ἔχῃ παύσονται δάκνοντες, ἢ τὸν ἴον ἐξεμῶντες ἢ
 λυμαινόμενοι. Ὑμεῖς δὲ εἰ μὴ δύνασθε συναναιρεῖσθαι τὴν τῷ βλάβησθαι
 δύναμιν, ἀλλ' ὁμοίως γυναικίως τῶν κακολογημένων ὀλιγωρεῖν ἐοικέτε,
 ἢ ἢ ὡς χώρα σκωμμάτων τιθέμενοι τὰς λοιδωρίας, τὰς λαβολὰς
 τὰς συκοφαντίας τὰς αὐτῶν, ἢ πλείστην ἀπ' αὐτῶν ἀρνύμενοι χρεῖ-
 αν ἢ ὀνησιν. ἔτι ψόγος ἢ μομφῆς ἄξιον σφίσιν ἐπιδόθῃναι ὡς εἰσὶν
 εἴητε φωραθῶντες. (τὸ γὰρ ἐχθρὸν ἄγαν ὀξυδερεκές ἐστὶν ἐκπτεῦσαι
 μισθμῶς σφάλμα ἢ λαμαρτίαν, ἢ μνηνεκτικμάτων ἐστὶν ἀγρευτικώ-
 ταιον) τῷτο πάσῃ σπερδῇ ἢ δὴ πάσῃς ἐπιμελείας ἀνερθώσατε καὶ
 κοσμήσατε. Ἀμέλει ἐπειδὴ τῷ εὐπαθεσέρῳ ἢ ἐπιμαχωτέρῳ τὸ πο-
 λέμιον ἐπιτίθεται μορίῳ, ἢ τέτρω τὰς μηχανὰς ἀπάγει, ὑμεῖς, ὅση
 δύναμις ἀρραγέστερον αὐτὸ πεποιηκότες, ἀτρωτόν τε ἢ ἀνυπόστατον,
 τὰς ὠτεῦθεν ἐπιβολὰς ἢ καταδρομὰς ἀποκλείσατε ἢ ἀνείρξατε, καὶν-

ταῦθα τὰς εὐρωστότερας φυλακὰς, ἢ μάλα νηφέντας ἢ επαγρυπνέ-
 σας καθίστατε, τὰς ἑμετέρας ἰσχυεῖς φημί. Καὶ δεῖται μήτι γέ τοι
 πράττοιω, ὃ ἢ μάλα δεῖ δὴ πάντος ἀνερευνᾶν, ἢ ἀντιπαρασκευαζο-
 μένους ἀπαντᾶν τοῖς αὐτῶν ἐγχαρήμασιν. Ἀλλὰ τίνα γε ἢ φράζοιεν
 οἱ ἐχθροὶ περὶ ὑμῶν, σοχασέον ἢ ἢ μᾶλλον, ἢ τίνα διεξέρχοντο οἱ
 φιλεῖντες. Τὰ γὰρ ὑμῶν ἐλαττώματα μὴ μόνον ἀφανῆ ἢ ἀνέφικτα
 τοῖς εὐνόουσι εἶσιν, ἀλλὰ ἢ προτερημάτων εἶδος ἐπιφαίνει τὰ πολλὰ.
 Καὶ δεῖ λελήθε τὴν ἀγαπῶντας, ταῦτα τοῖς μισοῦσιν ἐστὶ κατάδηλα,
 ἢ κατάφορα. ἢ δὴ τὰς εἰδήσεις τῶν ἑμετέρων πλημμελημάτων πα-
 ρὰ τῶν ἐχθρῶν εἰληφότες, ἢ ἐκ τῆς ἀπεχθείας τὸν ἐκ ἀλυσίτελης ἴσ-
 τον καρπὸν κομιεῖσθε. Καὶ δεῖ ἢ παρὰ φίλων ἅμα ἢ παρ' ἐχθρῶν
 ὠφελεμῶσις ἐπ' ἀσφαλῆς εἶναι τὰ ἑμέτερα, ἢ ἐμπολιτευθήσεσθε
 εὐπορώτερον. Ἐπὶ πάνσι δὲ τὸ θεῖον ὑμᾶς τῇ ἐξ ὑψους εὐμονίᾳ, ἢ χά-
 ριτι περιφρεσίᾳ ἢ εὐκταγείν ἀξιώη. Ἐρρώσθε.

ΤΟΙΣ Αὐτοῖς.

Τῆς προσκαιρᾶς ζωῆς μήτηρ ἐστὶν ἡ μέλλουσα, γυνῶσι δὲ ἢ φύσας
 παιδας ὁμοίους ἑαυταῖς. Καὶ δεῖται οἷα τις ἢ ἐκαστὴ ἀπὸ τῆς ὠτεῦθαι
 ἀπαλλαγῆς εὐκληρίᾳ ἢ κατὰ νῦν ὑποτυπώσῃ, ἢ τῇ ψυχῇ τὴν ἰδεάν
 ἐγκολάπτειν, τοιαύτη ἢ ὡς τῷ νῦν βίῳ διαγωγή, ἢ τοῖς γε καλῶς
 ἐθέλῃσι βίῳ τῇ μελλέσῃ ζωῇ πρῶτον ζευγνύσθαι δεῖ, ἢ ὁμιλεῖσαι,
 ἢ συμφυῆσαι, ἢ συμπλεκῆναι, ἵν' ὅμην ἀποτέκῃ τὰ καλὰ καὶ γα-
 ρὰ τέκνα. Πάντων δὲ μάλιστα τὴν τῆς ψυχῆς ἡρεμίαν, ὡς ἢ τὴν ἀ-
 ληθῆ ἢ ὅντως εὐδαιμονίαν ἰδρῦσθαι, ἢ τὴν μακαριότητα τῇ πάντες
 εἰς πάνσιν ὡμολόγηται. Τί γὰρ ὠφελήσεται ἂν ἢ πλοῦτος, ἢ δοξαστὴς
 κλέος, ἢ τιμὴ ἢ ἀξία, ἢ ἀνδρεία, ἢ κάλλος, ἢ ὅποσα ἑαυτοῖς εὐτυ-
 χίας εἶναι δημιεργὰ νομίζουσιν οἱ θνητοί, τῆς καρδίας ταραττομένης ἢ
 θορυβωμένης; Ὅτι δὲ τῆς οἰασθηποτρικῆς εὐποτρίας ἐριθείης ζεῖ ἔτι
 τῷ πατρὶ ἢ ψυχῇ, ἢ μὴ τοῖς ὑπάρχουσιν ἐργεῖ, εὖ ἀπὸ τῆς πέρας
 ἐπιστάμεθα, τῆς δὲ μελλέσῃς ζωῆς ἐπ' ἀσφαλῆς ἰσχυμένης, ἢ τῆς ἡ-
 μετέρας συνεσθῆτεως μὴ μασίγχαμῶς μηδὲ κατατραυματιζομένης, ὅ-
 λως ἐφ' ἡσυχάζομαι, ἢ ὡς αἰ ἀκρόμῳ λιμῶ, ὁρμῶν κινδυνῶν ἀεὶ.

ἢ θορύβου, ἢ ταραχῆς, ἢ μακάριοι ἢ ζηλωτοὶ δάγουν, καὶ πολλή τις ἡμᾶς ἢ ἀπὸ τύχης ἐπίστα τρύχη ἢ κνέη περιπέτεια ἢ ἐπήρεια. Μάλιστα δὲ τὸ ἡδύτατον ἢ τερπνότατον, τὸς ὡς πελάγει ὡς ἀπὸ σκοπίας θεώμεθα βιαίους ἀνέμοις ἀρπασθῆντας ἢ ναυαγῆντας καὶ ποντεμύχους. Εἰ γὰρ ἀγαθῶν ἐπίβουλοι ὑμεῖς ὀρέγοισθε γινέσθαι, τὴν μέλλουσαν ὑμῖν αὐτοῖς ζωὴν σινοικίσατε, ἢ πρωτότοκον ἔχετε τὴν ὡς τὸς εὐζωΐαν. Εἴτα ἢ πλῆτος, ἢ κλέος, ἢ σοφία, ἢ τιμὴ, ἢ εὐδαιμονοῦν ἀγαθὰ ποθήσοιτε, παρομαρτῶσι παμπληθῇ. Τὸ γὰρ εὐτυχῆν μὴ ὡς αὐθιγὰς τὸς ἀβελτέρους ἢ ἀθεμίτους ἢ ὡαγεῖς, δυσπρογῆν δὲ τὸς εὐτεβεῖς ἢ ἀγαθούς, ὅτι πᾶμπαν ἀληθές ἐστιν, ἐπ' ἐμοὶ δικασῇ, ἀλλ' οἷς ἐπίμικτος ὁ βίος, ἢ συμπέφυρται τὰ καλὰ τοῖς κακοῖς, καὶ ὅτε μὴ ἄνω ἢ πρὸς ὕψος ἀπονεύει, ὅτε δὲ κάτω κέκυφε, τότε ἐπιταλαντεύεται ἢ ἡ μισθαποδοσία, ἢ ἡ τῆς ἀδραστείας τρυτάνη ἐπὶ βάτερα ῥέπει. Καὶ εἰ τὰ ἀγαθὰ πλεονάζει, ἐλάττω δὲ ἐστὶ τὰ κακὰ ἔργα, τῆς τῶν φαύλων ἀποδόσεως ὡς αὐθιγὰς γιγνομένης, ἀναφύεται τὰ δυσυχήματα, τῶν δὲ καλῶν πράξεων ἡ ἀξιολογία ἀτελεύτητός ἐστι, ἢ αἰδώς, τὴν ἀντίον ὀλίγαις ἀγαθοεργίαις μεγάλης ἐπιπολαζέσεως μιαρίας ἢ βδελυρίας εὐπραγίμασί τισι, τῆς τῶν καλῶν ἀμοιβῆς λαμβανέσεως τὸ πέρας ἀρχεται τὰ κακὰ, ἢ ἡ τιμωρὸς ἐπεισι δίκη, τὰς ἀπεράντους ἐπάγασα εὐθύνας ἢ ποινὰς. Τοῖς δὲ, ὅποτε ὁ τῆς μελλέσεως ζωῆς ἀρράβων ἐπικουμῇ τὸς νυμφίους αὐτῆς, καὶ αὐθιγὰς τὸς καταρράκτας ἀνοίγνυσσι τῶν εὐτυχημάτων ὧν αὐτὸς ἐθέλοι, ἢ ποταμοῖς τὸν ἅπαντα βίον ἀρρήτων ἀγαθῶν ἐπικλύζει τὸν τε παρόντα, τὸν τε ἐπιόντα. Ἐρρώσθε.

ΤΟΙΣ Αὐτοῖς.

ΚΑλὸν μὴ τὸ μὴ ἁμαρτάνειν, τὸ δὲ ἁμαρτηκότας μεταγνῶναι βέλτιον, ὅσον γε τῶν ἰσαμένων τὸς μετὰ τὴν πτώσιν ἀναστάντας, εὐτυχέστερος εἶναι γινώσκουσιν ἢ βεβαιῶνται. ἢ τὸ μὴ ὀλισθαίνειν ἀνθρώπινον, τὸ δ' ὀλισθήσαντας ἀνορθωθῆναι, ἢ ἀποπλανηθῆντας ἐπὶ σίβον ἀνασρέψαι, ἢ ἐξικέσθαι τῷ τέρματι ὑπὲρ ἀνθρώπων. Μὴ τοίνυν ὡς φίλτατοι τοῖς ἁμαρτημύνοις διατελεῖτε προσετηκότες, ἀλλὰ τῆς ἀπὸ

τῶν πλημμελημάτων βελτιώσεως ἀντιποιοῦμενοι, πάλιν ἐπὶ τὴν εὐ-
 θείαν ἀνακάμψατε, τῶν ἠνομημένων τῶνδε τῶν καρπῶν ἀπολελυ-
 κότες. Ὅτι τῆς πικρίας αὐτῶν ἀπογευσάμενοι, τὸν κίνδυνον ὀρρώδη-
 κότες, ἢ δὲ ταῦτα μηκέτι ἀλίσκόμενοι τῶν κακῶν ὑπὸ χεῖρα γυνή-
 σεσθε. ὥς γὰρ τῷ καμπύλῳ τὸ ὀρθὸν ἀνακρίνεται παραβληθῶν, ἔτω
 τοι ἢ τῷ ἴσῳ τὸ ὀπωτθιποτῆν εἰς εὐεβλότητα ἢ φαυλότητα ἀποκε-
 κλιμῶν ἢ δηλῆται ἢ ἀποδιδράσκειται τοῖς γε σώφροσι ἢ νῦν ἔχουσι,
 ἢ τοῖς μὴ τῆς προγονικῆς ἀρετῆς ἢ γυναιότητος μεταπεπτωκόσι. ψυ-
 χῆς γὰρ ἡ πρώτη ὑπεροχὴ ἢ εὐγυνία, τὸ τῆς ὀρθῆς ἀπρίξ ἀντέχε-
 σθαι, ἢ κατ' αὐτὴν εἰς τὸ ἄνω χωρεῖν ἀπαρασαλεύτως, ἢ μηδαμῶς
 εἰς σκολιότητα μεταφέρεισθαι. Εἰ γὰρ ἢ βραχεῖά τις ἢ κατ' ἀρχὰς
 ἀπόνευεις, ἀλλ' εἰς τὸ πρόσω ἢ πορρώτάτῳ προῖστα, Φεῦ, πόσον ἀ-
 πελαθῆναι ἢ ἀποσχισθῆναι τῆ ὀρθῆς ἢ καλῆς πέφυκω. Ἐρρώσθε.

Τοῖς αὐτοῖς.

Ὅτι μὲν λίαν διαφιλοτιμεῖσθε περὶ τὸ σῶμα, ἢ ἐν ταῖς ἐργασί-
 μοις ἡμέραις ἀβροτέραις ἐσθῆσιν ἀμφουώνυσθε, ἢ πάνυ ἄχθομαι, ἀλλ'
 ἔτε μέμφομαι ἔτε ἐπιπλήττω ὑμῖν, φιλεῖ γὰρ τοῖς περὶ τὸ σῶμα
 καλλωπισμοῖς ὠτρυνῶν ἡ νεότης. Πρὸς δὲ ψυχῆς ἀγαθῆς ἢ γυν-
 ναίας ἢ τὲτο σημεῖον ἔχει ἀφανές, σώμασι περικαλλέσι ἢ εὐπρέπესιν
 ἀπὸ τε φύσεως ἢ σπουδῆς ὠοικέσης. Κεῖσθω γέ τοι ἡς ἐπὶ τῆς σπου-
 δῆς ἢ ἐπιμελείας μέτρον, τὸ μὴ τὰς ὀφθαλμοὺς ἐφέλκεσθαι τῶν ὀρών-
 των εἰς μέμψιν ἀηθερέας θρύψεως, μήτ' ἐπιπίπτειν ἐκτραχηλίζο-
 μῶς εἰς ἐκτεθιλυμμένην τινὰ ἢ ἀνανδρον δίαιταν ἢ βδελυρὰν περι-
 ποίησιν. Καὶ ἐξέτω ἄρα τῷ τοιούτῳ λαμπρύνεσθαι κόσμῳ σὺν τῷ με-
 τρίῳ ἢ μὴ κατακόρως. Τὸ δὲ περὶ τὴν ψυχὴν ῥαθύμως διακείσθαι
 ἢ μὴ δεκκομένῃ ἢ διαπλάττειν αὐτὴν ταῖς προσηκείσαις λαμπρότησι
 τῆτό μοι ἀκμὴν ἐπαχθεῖς ἐσιν. Ὅσον γὰρ ὑπεραίρει ψυχὴ σώματος,
 τοσούτον θεῖν ψυχῆς κόσμον ὑπερπεπαικῶς σωματικὴν ἐπιμέλειαν εὐ-
 δηλον. ἢ βέλτιον εἰπεῖν, ὥς ἀθανάτου κτήματος διηνεκεῆς ἔσω ἢ περὶ
 ψυχῆς μέριμνα ἢ φροντίς, βραχεῖα δέ τις ἢ περὶ σώματος ὥς ἐπικη-
 ρεῖ ἢ ρωώδης. Ἀνδράσι γὰρ εὖ φρονέουσιν ἢ πᾶσα σπουδὴ ἢ φιλοτιμία

πράγμασι διατενέσθω τοῖς τοῖς, ὧν τὸ ἔμμονον ἢ αἰδῖον ἀτελευτήτης
 παρέχει τὰς ὠφελείας ἢ τὰς πόνας εὐσυχωτάτης ποιῇ, τοῖς δὲ φθι-
 ρομένοις, ἢ ὁ περὶ αὐτὰ πόνος συναποίχεται, ἢ μηδὲν, ὅτι μετάνοια
 λείπεται, ἢ ἡ λύπη τοῖς ἐπὶ μηδυνὶ χρηστῷ πεπονηκόσιν, ἢ μάτην αὐ-
 τὰς μέμοχθηκῶναι διελέγχουσιν, ἢ αἰκίζομένη, ἢ ῥαπίζουσα τὴν συνεί-
 δησιν. Καὶ ὡς ἀληθῶς, ὅποσοι περὶ τὰ ἀδρανῆ ἢ φρεῖδα ταῦτα δια-
 τελεῖσιν ἐσπυδακότες, τοῖς Ἡρακλείῳ πόνῳ θηρῶσιν ἀνεμὸν εἰκόασιν
 ὧ φίλτατοι. Ἐρῶσθε.

Τῷ Ἀγίῳ Φιλιπποπόλεως κύρ Νεοφύτῳ.

102
Τοῖς οἰκείοις ἀχθεσθεῖς δανεισάις, ὅτι μετὰ πικρίας ἢ βαρύτητος
 πολλῆς ἀπαιτῶσι τὰ ὀφειλόμενα, δανείσαι σοι χρήματα ἢ ἀπαλλά-
 ξαι τῆς ἐνοχλήσεως ἰκετεύεις ἐμέ. ἀλλ' ἐπαισθανόμενος ὅτι μετ' ἐπο-
 λὺ αὐτὰ ταῦτα πέσομαι, (ἀληθές γάρ τὸ λεγόμενον, ὅτι θᾶττον ὁ
 τόκος Ἡρακλεῖ τῷ περινέῳ τρέχει) ἢ ἀδημονήσῃ μηδυνὶ μείον, ἢ τοῖς
 νῦν ἀπαιτηταῖς ἐμοὶ δῆπερ, ἢ ἀγανακτήσῃ ἀπαιτῆμενος, ὅποτεν
 τῆς ἀπαιτήσεως ἦκη ἢ τεταγμένη προθεσμία, (ἔτε γὰρ οἷς νῦν ὀργί-
 ζῃ παρὰ μηδὲν ἡδίκηται, πλὴν τῆτό γε, ὅτι τὴν ὀφειλὴν ἀπαιτῶσι.)
 πῶς εἴν σοι δανείσαιμι; Οὐκ οἶσθα ὧ φιλότης, ὅτι ἔτε ἀρεταί, ἔτε
 ἐπαύλεις ἡμῖν ἀποχρῶσαι, ἔτε νῆες ἐμπορευόμεναι τοῖς δάπλοισι, ἔτε
 ἐργαστήρια χειρωνακτῶν ἐνικιζόμενα ὑφ' ὧν εἴν τὸν βίον πορισάμεθα,
 ἀλλὰ Φαύλης τινὸς ἢ ἀγνώστου ἐπικρατέστες συνηθείας ἀπὸ βραχέων
 συμφωνημένων, ἢ συμβολαίοις πισυμῶν τόκων ἀποζῶμεν; ὅσα γὰρ
 ἀπὸ βασιλικῶν σιτηρεσίων ἢ χορηγιῶν καρπόμεθα ἔκ ἀποπληροῦ
 τὰς ὡ τῇ μακρῇ ἢ πολυχρονίῳ ταύτῃ στρατείᾳ χοείας ἢ δαπάνας,
 ἀλλ' ἔτε τὰς ἡμισείας. Ἐάν εἴν οἱ ὀφειλέται χρεοκοπέμενοι ἔκ ἀπο-
 δώσωσι τὰ δάνεια, πιεζόμενοι ταῖς ἐπιτάταις ἀνάγκαις, ἔχουσι τε ἢ
 παρέχουσιν εἰ ὑπηρεταὶ πράγματα ταῖς ἀμοιβαῖς ἀπαντήσῃσι. Τὴν
 γὰρ οἰκονομίαν αὐτοῖς ἐπιτρέψαντες, τὸ λοιπὸν ἀφροντισθῶμεν. Ὑ-
 μῖς δὲ τῆνικαῦτα λυπεῖσθε ἢ διαγανακτεῖτε ἢ ἐποργίζεσθε ὡς ἀδι-
 κῶσι τοῖς μηδυνὶ ἡδικηκόσι, ἢ ἀντὶ τῶν πρὶν εὐφημοτάτων ἢ εὐσημο-
 τάτων ὀνομάτων ἐπ' αὐτὰς ἡμᾶς ἀντλέετε τὰ χαλεπώτατα, ἢ πολ-

λακίς ὕβρεσιν ἀποπλύνετε, ὅς εὐεργέτας ὡς ἀγχοῦ ἀπεκαλεῖτε ἢ βοη-
θός, ἢν βραχύ τι θλίψωσιν ἐγκέλιμοι. Ἀρχιερεῖς δὲ ὄντες τίς ὑμᾶς
ἀνέξεται; ἢ δυοῖν ἔψεται θάτερον, ἢ τῶν ἀνηκόντων ἀποσέρεσθαι, ἢ
τῶν μὴ προσηκόντων ἐπαῖν. Καὶ πολλάκις συνέβη διὰ ταῦτα Φί-
λων μὲν μὴ δανείσαντας ἀποβολὴν πεπονθῶαι, δεδανεικῶς δὲ, καὶ
Φίλος ἢ χοήματα ζημιωθῆναι. ἢ κῆται ἡμῖν ὡς τοῖς ἀποθέτοις πλῆ-
θος συμβολαίων, ἅτε οἱ γράψαντες αὐτῆς τῆς προσηγορίας τῶν Φί-
λων ὕστερον ἡμᾶς ἐσερήσαντο, ἀναίδην ὡς ἀγνώστους παραμέλλοντες καὶ
παριόντες, ἐπειδὴν ἀπαντήσωσι περυσινῶν. Βέλτιον ἄρ' ἔν ἢ μὴ
προτίεσθαι τὰς αἰτήσεις, ἢ δεχομένους δὲ ἢ μέλλοντας ἐλθεῖν εἰς ἀπαι-
τήσεις, μὴ τοῖς ἀδημονῆσιν ἐπ' αὐταῖς μηδὲ τοῖς δυναμένοις λυπεῖν ἀ-
ναβολαῖς ἢ μελήσεσι ἢ ὑπερθεσμίας, ἐσθ' ὅτε δὲ ἢ ἀρνήσεσι, τὰ
πολλὰ δὲ ἢ ἀρὰς κατατιθεμένους ἀντὶ χρημάτων, ἢ τοῖς συκοφαν-
τίας διακλώθῃσι δανείζην, ἀλλὰ τοῖς ὑποδεεσέροις ἢ τοῖς ἰδιώταις,
ἢ οἱ λαμβάνοντες ἀπ' αὐτῶν ἐμπροσθέντο, ἢ κερδαίνοντες ἂν ἢ ὠφε-
λέμενοι μετ' εὐγνωμοσύνης ἀποδοῖν τὰ χρεωσθέντα, ὅς μέμνηται, ὅτι
πολλοί τινες ἀπολώλασι, τοῖς δυνατωτέροις δανείσαντες, ἢτοι γεγύνα-
σιν αὐτῶν ἀνδράποδα ἐφ' ὅρα ζωῆς, ἰδίων ἢ παμπόλλων πεπραμέ-
να χρημάτων, ἢ μηδὲν ἄχρι τέλους ἀπώναντο, πλὴν συμβολαίων ἢ
ματαίως κρότα; παρ' ὑμῶν δὲ ἐπικρέματα ὅς σώματός γε, ἀλλὰ ψυ-
χῆς ἀπώλεια, ὅποταν ὀργίζησθε ἢ ὅποταν ἐπαρᾶσθε τοῖς θεοῖς ἅ-
τε μεμυημένων. ἡστινοσῆν ἄρα βοηθείας ἄλλης ἐπιδεύμενος ὅς διαμαρ-
τήσης. Οὐ γὰρ ἐπισφαλὴς ἡ ἐμὴ Φιλία, χρημάτων δὲ συναλλαγὴν
εὐλαβεσθαι, τὴν σὴν διαφυλάττων ἀγάπην ἀκραιφνή ἢ ἀκέραιον. Ἐρ-
ρώσο.

Τοῖς αὐτῷ Παισί.

Αἱ μὲν κατορθώσεις ὡς φίλτατοι, πολλῶν ἐπιδεύονται μέσων, ὧν
συνδρομὴ τεκταίεται ἢ διμίσχῃ τὸ σκοπόμενον, εἰὸς δὲ ἢ μόνη ἔλλει-
μά τι ἢτε ἀπὸ ἀγνοίας, ἢτε ἀπὸ ῥαθυμίας, ἢτ' ἐν ἄλλῃ τινὲς πε-
ριτετείας. (ὠφελῇ γὰρ ἡ βλάβη τὰ μέγιστα τὰ ἔξωθεν ἐπίοντα)
εἰς τοῦτον ἀπρόπτως τὸν ἅπαντα μέχθον ἐξηφάνισεν. Ἀκέραιον δὲ περὶ

πῆς ἢ ὠτρεχίας ἢ πόνου μακρῷ τοῖς ἐπιχειρῶσι δεῖ, ἢ μηδὲν ρασι-
 νευομένοις ἀποτελεῖται μέγα τι ἢ ἀξιάγασον. Οὔτε γὰρ καρπὸς ἀ-
 ποδίδωσιν ἀπονώτατος κῆπος, ἔτε ἀμητὸν ἀγεώργητος ἀποφέρει γῆ,
 ἀλλὰ μὴν ἔτε σῶμα χωρὶς ἰδρώτων ἑρρῶται ἔτε εὐχυμον γίνεται, ἀλ-
 λ' ἀσθενὲς ἐστὶ ἢ νοσερὸν, ὑπ' ἀγυμνασίας ἢ νωθείας, ἀκμάζει δὲ ἢ
 σεγανώτα πηγύεται ταῖς ἀσκήσεσι. ἢ βαρεῖα μὲν ἀπασα γυμνασία,
 οἰήσιμος δὲ ὡς μάλισα, καθάπερ ἢ τὰ ἰάματα ἀηδὴ μὲν ἐστὶ τῷ γευ-
 ομένῳ ἢ ἀτερπῇ, ἐξαισίς δὲ παρέχει τὰς ὠφελείας. μὴ τοιγαρὶς
 ὥγε τοῖς ἐγχειρήμασιν ὁτῶν ἀνείργοντι ἀπαγορεύοντες ἢ φιλοψυχῶν-
 τες ὀκνεῖτε, ἀλλὰ τῶν ἀντιπιπτόντων τοῖς δεξιῖς εὐσθηνῶς περιγιγνό-
 μωοι, τῷ τέλει ὅπως ἐπίβολοι ἢ ἐγκρατεῖς γένησθε, ἀπρίξ ἀντέχε-
 σθε τῷ προκειμένῳ. Τὰ μὲν κωλύοντα πανταχόθω ἀποσοβῶντες, τὰ
 δὲ συνοίσοντα ἧ κατωρθώματι πορίζομενοι, ἢ συγκομίζοντες διὰ πολ-
 λοῖς ἐκτινείας, ἢ τῷ γε διὰ φέρει τῶν ἔργων ὅσα περ ἀξιαφήγητα
 ἢ ὑπερανισάμωα τῶν μικρῶν ἢ ἀδοκίμων, ὅτι τὰ μὲν εὐπρεπέα τι-
 νι ἢ ἀρμονίᾳ ἢ συνδρομῇ τῶν συντενόντων συναρθῶνται ἢ ἐπισκευά-
 ζεται ἢ ὑψῶται, τὰ δὲ ἀτοπία ἢ ἀμορφία ρυπαίνεται, ἢ τῶν ἐρυ-
 μάτων ἐξερημένα χαμαὶ κεῖται τοῖς ὁρῶσι καταπατέμενα. ἢ διαφέ-
 ρει γε ἀνθρώπῳ παραπλησίως, ὧν ὁ μὲν τῇ τῶν μελῶν εὐτάκτῳ θέσει
 εὐρυθμία διαπρέπει ἢ ἀγλαΐζεται· ὁ δὲ τῇ τῶν ἀναρμοσίᾳ ἢ ἀ-
 συμφωνίᾳ τῷ εὐθὲς ἀποτετυχηκῶς, ἀηδὴς ἐστὶ ἢ ἀσημος. Ἰμεῖς ἄ-
 ρα τοῖς ἐπιζητητέμοις διατρέφοντες τὰ ἐγχειρέμενα μὴ τοῖς αὐτῶν
 τοῖς ἢ τυχαίοις ἢ ἀλογίσοις, ἀλλὰ τοῖς μεμελετημένοις ἢ διαπεπό-
 νημένοις, ἢ λογισμῷ παντὶ διεσπασμένοις ἀρέσκεσθε ἢ εὐεργετε.
 Καὶ μὴ τὰ μεγάλα μόνον, ἀλλὰ ἢ τοῖς σμικροτάτοις μεγάλως ἐγ-
 κείμενοι, τὸν αὐτὸν ταῦτα χειρίζεσθε τρόπον. Τὰ γὰρ εὐμεγέθη ἢ
 συχνὰ ἢ δὲ πάμπολλα τυγχάνει, πυκνότατα δὲ ἢ εὐτελῆ ἢ σμικρὰ,
 ἢ ὅσαι ἡμέραι μετὰ χεῖρας ὑπάρχει. Καὶ τέτοις ἐν ἐθιζόμενοι ἐπὶ ἢ
 μείζονα ἢ ἀξιαγασότερα βαδίζομεν ἐγγεγυμνασμένοι. Καὶ τίς ἄρα
 ἀνάσκητος μεγάλων ἐπίβολος γένοιτο; ἢ ἢ ἐσκιατραφημένος τὴν με-
 τὰ Ἡρακλέους ὠσῆσται πάλιν; ἢ τῶς ἀπόνος ὡς φίλτατοι ἢ ῥαθυ-

μυς ἢ φήμη θρυλλῆ, ἀλλὰ τὰς ἀνδρείας, ἢ καρτερίας, ἢ φιλοπο-
νητάτας ἀνυμνεῖ ἢ θαιάζει, ἢ μηδὲν ἀταλαίπωρον, ὅ, τι περ ἀξίεπαι-
νον, ἀλλὰ ἢ αὐτὴ δὲ ἡ πόνων ἀνάπαυλα, ἢ ὁ ἡσυχος βίος. Δὲ πό-
νων ἐγγίνεται, ἢ μετὰ γέρατος ἐγγένοιτο. ὁ γὰρ ἀγέρατος ἔδ' ὅλως
ἐφετός εὖ γεγονόσι. Βλέπετε ὅπως Φαιδρὰ τῷ ἐρυθήματι τὰ ῥόδα ἢ
εὐωδίας ἐμπίμπλησι τὸν αἶρα ἢ τὴν αἴσθησιν, ἢ καλὰ μὲν ἰδεῖν ἢ
ὁσφραίνεσθαι, καλὰ δὲ ἢ ἐσθιόμενα, ἢ ῥώννυσι τὴν καρδίαν, ἀλλὰ
περισοιχίζεται ἢ αὐτὰ ταῖς ἀκάνθαις, ἢ σεφανῆται δὲ ἢ ἀθλητὴς ἐν
τῷ τέρματι, ὅς ἀπὸ βαλβίδος ἢ ἀφετηρίας ἀχρὶ νύσσης ἰδρῶτι πολ-
λῷ ρέομενος ἀκαθεκτῶς ἐπισπεύδει κατόπιν ἀποληπέσθαι τὸν ὠά-
μιλλον, ὁ δὲ ὑπερήσας κατὰ μέσσην ἀπηνυθκῶς ἀσεφάνωτος οἴχεται ἢ
συριζόμενος. Καὶ ἀρχὴν μὲν τὸ ἡμισυ τῆς παντός εἶναι λέγουσι, δίχα
δὲ τῆς τέλους μήτοι γε τὸ ἡμισυ, ἀλλ' ἔδ' ἀρχὴ λεγέσθω. Τὰ γὰρ
ἡμετέρα ἔργα τὸ τέλος σεφανοῖ ἢ τὸν ἐγκεχειρηκότα. Καὶ δέξασθε
τοιγαρὲν ἀντιβολῶ τὴν ἀπὸ σπλάγχχνων ταύτην παραίνεσιν μὴ τοῖς
Φαινομένοις ὥσιν, ἀλλὰ τῆς νοός, ἀλλὰ τῆς ψυχῆς. Καὶ ταῦτα δὴ
πράσσοντες περίοπτοι ἐσὲ πάνυ ἢ περιώνυμοι. Ἐρρώσθε.

ΤΟΙΣ Αὐτοῖς

ΠΟΛΛὰς τῶν φίλων ὡς ὑμᾶς ἐπιφοιτῶντας τῆς συνήθους δεξιώσε-
ως ἢ φιλοπροσηγορίας ἐσερημένους ἢ συγνάζοντας ἀπερχομένους ἀκη-
κοῶς, ἔβραχύ τι ἤχθέςθην. Ἀποδιδόναι γὰρ ἑκάστῳ χρὴ κατὰ περ
ἐφελὴν ἀπαραίτητον, ἣν ὑμῖν ἀποφέρει τιμὴν. Καὶ τοῖς μὲν βελτίσ-
σι μετὰ πολλῶν τόκων, τοῖς δ' ὁμοίοις ἔκ ἀνευ τόκων, ἀλλὰ ἢ δὴ τὰς ὑ-
ποδεεσέρας οἴκοθεν ἐπιδαψιλευόμενοι. Τιμῇ δ' οφείλομεν, ἔχ' ὅσον σφί-
σι προσήκει, ἀλλ' ὅσον ὑμῖν ἀρμόζει χαριζόμενοι. Τιμῆς γὰρ ἐρῶσι
ἢ σμικραὶ ψυχαί, ἢ μάλισα ὅταν ἀποτύχωσιν ὀργίζονται, ἐπιτε-
τυχῆαι δὲ καταδελῆσιν ἑαυτὰς τοῖς τετιμηκόσι, ἢ εὐχὰς ἢ ἐπαίνους
ἐκφωνῶσιν ὑπὲρ αὐτῶν ἀπὸ μέσης ψυχῆς. Ἐπισθε τοιγαρὲν, ὅτι
μηδὲν ὡς ἡ φιλοπροσηγορία εὐνοίας ἔτω θήρατρον ἐστίν, ἀλλ' ἔτε μὴν
ὑφίησι τὸ εὐέντευκτον ἢ φιλοπροσήγορον, ἔτε κολάζει τὸ μεγαλό-
φρον, ἔτε φθείρει τὸ γυναικῶν, ὡς ὧοισι μὴ πάνπαν ἀληθῶς εἶονται.

ἢ γὰρ αἱ φαῦλαι ὁμιλίαι, ἀλλ' ἔχαι προσήσεις ἕτε αἱ ἀποδοχαὶ ἐ-
 πιμιγνύουσι ἢ συγχέουσι τὰ ἥθη. Τὲς καταδρεσέρας ἄρα μήτε τῇ
 κοινωνίᾳ προσεταιριζέον, μήτε ἀπροσαγορεύτως παραιτητέον. τῆς δὲ
 μάλισα σοχασέον, ὅπως τὴν θαυμασίαν ἐκείνην κρᾶσιν ἢ μίξιν τῶν
 ἡθῶν ἐπιτηδευσάμενοι, τὰ ὠαντία τοῖς ὠαντίοις ἐπιμίξωμεν ἢ συναρ-
 μόσωμεν, τὰς ἀκρότητας ἀναιμένους, ἢ τὰς ὑπερβολὰς κεκολακότες,
 ὁ δὲ τὰς ἀρετὰς ἐστὶ καθάραι τῆς ἔτε γειτνιαζέσης, ἔτην ἐπιμίχτω
 κακίας, ἢ συνοικήσωμεν ἄρ' ἐν τῇ μεγαλοπρεπείᾳ ταπεινοφροσύνην,
 ἱλαρότητα τῇ σοβαρότητι, γλυκύτητα τῇ αὐστηρότητι. Ζεύξωμεν Φει-
 δοὶ τὴν ἀτένεια, ἀπλότητι τὴν περιέργειαν, ἢ λαλῶντες γε ἐχεμυ-
 θήσωμεν, ἢ σκυθρωπάσωμεν ὅπεταν γελῶμεν, τῇ κατηφείᾳ συτέλ-
 λοντες τὸ ἀκολασαῖνον. Ἐν πᾶσι δὴθω ὡς συνελόντι Φάου, τῇ τῶν
 ἀντικειμένων ἐπιμιξίᾳ διακλιθέντες τῇ ὑπερβάλλοντος τὸ ἀηδές. καὶ
 τῆς ἀμέλει τοῦ πολιτικὸν ἱδρῦται, ὡς τῆς ἰσάται τοῦ κρυψίνου, ἢ βέλ-
 τιον ἐπ' αὐτῇ ἢ τῇ ἡθῆς ὁμαλότητι ἢ ἐλευθεριότητι ὡς τῆς διαμένει, ὥστε
 μήτ' ἐκλελυμένως, μήτ' ἐκδεδιητημένως ἡδεσθαι τῇ χαρᾷ ἢ τῇ τέρψει
 βαπτιζόμενως, μήτ' ἐκτεθλημένως ἢ μαλακῶς σθυνασθαι ἢ ἀλ-
 γεῖν, μήτ' ἄρδην αὖ πάλιν ἐκκεχυμένως ἐμπορεύεσθαι εἰς τὸ φανές
 ἀλλὰ τὰς ἐντὸς μάχας τῆς καρδίας, ἢ τὴν ὕδον τῶν παθῶν συμ-
 πλοκὴν κρύπτοντας, ἀντιπάλους εἶναι ἢ ἀνταγωνιστὰς τῆς ἀγαθῆς ἔ-
 δὲν μείον, ἢ τῆς φαύλης τύχης, ἢ ἀνικῆτες ἀμφοτέρως κυρίως διατε-
 λεῖν ἢ δεσπότας, εἰς ἵσα ὀλιγωρῶντας ἑκατέρως δια τὸ ἀσάκτον αὐτῆς
 ἢ ἀβέβαιον. Ἐκ δὲ δὴ τῆς ὁμοιοῦς δια παντὸς ἑαυτοῖς ἐσόμεθα, με-
 τριοπαθεῖς τε ἢ μετριοφρονες, ἢ ὅλως ἐρρύθμισμένοι ὡς τε τοῖς ἡθε-
 σι τῆς ψυχῆς, ὡς τε τοῖς κινήμασι τῆς σώματος. Καὶ γὰρ ἐξ ὠαντίας
 ἀτακτον ἐν κίνημα ἢ βᾶδισμα, ἢ ἀμετρος εἰς γέλως, ἢ περιττὴ μία
 φωνὴ ψυχῆς ὠδυμυχῆσαν φαύλην διαθεσιν ἐποίησε κατὰδηλον, ἢ
 πολλάκις ἐφ' ἐνὸς βλέμματος γέγονε κατὰφρος ἀφροσύνη ἢ ἀνοία.
 Λυσitteλής ἐν ὧς τε τοῖς τοιούτοις ἢ ἐπιτηδεύσις ἢ ὁ σχηματισμός. τῶν
 γὰρ προτερημάτων τὰ μὲν ἔχοντα τὰ δὲ προσποιέμενοι ἐκ αὐτῶν σφα-
 λοίμεθα. Διότι τῇ πορισμῇ ἢ τῆς κτήσεως αὐτῶν μέρος ἐκ ὀλίγον

εἶναι ἢ προσποιήσις, ἢ καλὴ μὲν ἢ ὑπαρξίς αὐτῶν, καλὴ δὲ μετὰ τὴν
 ὑπαρξιν ὅταν αὐτῆς σερῶμεθα ἢ δόκησις, εἴ ἔκ ἐσμὲν, ἀλλὰ δόξωμὲν
 γε, ἢ καθάπερ ἐλαττωμάτων ἡμοιορκεῖναι πρώτη μοῖρα, ἔτω ταύτης
 ἐξερημένους τὸ συγκαλύψαι τὴν ἀκλήριαν μετοχὴ νομιζέσθω καὶ τότε
 τῆς εὐπορίας. Καὶ τοῖς πολιτεύμασι πολλοὶ τινες διευτυχήκασιν,
 οὐ μὲν εἶχον μινονεκτήματα ἢ κακίας συγκρούσαντες, εἰς αὐτὴν δὲ ἔκ
 εἶχον πλεονεκτήματα ἢ ἀρετῆς, εἰ ἢ μὴ καταρρύθμιθώτες, ἀλλὰ
 κεκαλλωπισμῶσι. Καὶ παρὰ μὲν τῷ Θεῷ ἡ τῆς ὑποκρίσεως κίβδηλός
 ἐβδελυγμὴ ἢ βεβήλος, τὸ μὲν ὅτι ἀπλότῃτα Φιλῆ ἢ ἀρετὴν ὁ Θεὸς
 τὸ δὲ ὅτι παντεπόπτῃς ἔστι ἢ καρδιωγνώσις, ἢ γλώσση ψυχὴν ἀντι-
 φθεγγομένην ἔκ ἀνέχεται. Οὐχ ἔτω δὲ παρ' ἀνθρώποις, οἵτινες ἀ-
 πό τῶν φαινομένων κρίνουν τὰ ἀφανῆ, ἔκ ἴσασιν τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ, ἀλ-
 λά νικῶσι παρ' αὐτοῖς αἱ ὑπολήψεις ἀπὸ τῶν αἰσθητῶν ἀποματτόμε-
 ναι. Μὴ γένοιτο ὡς Φίλτατοι, ἔκ ὑποκρίσεως ἐπαινέτης ἔχω, ἀλλὰ
 μὴ ἔστις ἀρετῆς, ὡς οἶμαι, σχῆμά τι ἀρετῆς ἀμωσγέπως ἐπιπολάζον
 αἰρῆσαι προτιμᾶσθαι, ἢ μέτρον τίθεμαι σχηματισμῷ ἢ καλλωπι-
 σμῷ, ὅσοι γε εἰς ἀποφυγὴν ἀπόχρη σκανδάλου, τὸ δὲ πέραν τῆς μέτρης
 τὸ εἰς ἀπάτην ἀνατῆνον ὅλως ὀλεθρίον, Θεῷ γε ἢ ἀνθρώποις ἐς ἴσα συ-
 γγέμων, ἢ ὡς εὐαγγελίοις σηλιτευόμενον. Ἡμεῖς δὲ εἴαν ἔννησεύωμεν
 ὑπ' εὐλαβείας, εἰ τὸ σκάνδαλον ἢ πλησίον φυλαττόμενοι νησεύομεν ἢ
 τῷτο καλόν. Εἰ μὴ ἔχῃ φαύλης ἐφίεμεθα ὀμιλίας, ἀλλὰ τὸν φόγον
 αὐτῆς εὐλαβέμενοι, εἰ ἀποσχοίμεν αὐτῆς, ἢ τῷτό γε ἐπαιῶ. μνησι-
 κακῶμεν, ἀλλ' εἰ ἔβλάπτωμεν, ἔργον ποιῶμεν ἀμνηστικακίας ἀδελ-
 φόν. Ἀρετῇ δὲ παραπλήσια ἢ ταῦτα εἴαν μισῶμεν, ἀλλ' ἔκ ἀπο-
 βεβήμεθα· εἴαν ἔκ ἐλεῶμεν, ἀλλὰ γὰρ παρηγορῶμεν· εἴαν ὀργιζώ-
 μεθα, ἀλλ' ἔκ ὑβρίζωμεν, καὶ τοῖς τοιοῖςδε ἢ ἀμαρτάνωμεν ἔνδον,
 ἀλλὰ σωφρονίσκωμεν ἐκτός, ἢ τῷ προσχέμεται τὴν ἀμαρτίαν εἴθ' ὁμο-
 λογοίμεν, εἴτ' αἰσχυνοίμεθα· ἢ τῶν μὲν πρώτων ἀνομιμάτων ἀπο-
 σχέςθαι, ἀγγελικὸν οὕτως· τῶν δὲ δευτέρων ἐπιτηδεύματων μὴ ὀλι-
 γώρως ἔχειν, φιλόσοφον, ἢ σχεδὸν ὑπὲρ ἀνθρώπου. περιπαθεῖς γὰρ
 ἢ δυσήνιον τὸ ἀνθρώπινον, καὶ τοῖς ψυχικοῖς κινήμασιν ἔδυσχερῶς

καταφορον, ἀλλὰ γε ἢ ἀχάλινον, ἢ ἐξ εὐμαρῆς ἐπὶ τὰ χεῖρω μετ' ἀκρότητος ἢ ὑπερβολῆς ἐπὶ ῥέπης, ἑτεροκλινές τε αἰεὶ ἢ τῷ μέσῳ ἀκρατές μετ' ἀναιδείας ἢ ἰταμότητος, ἢ μάλιστα δὲ χαίρει τῇ τῷ πάθῃ ἀμετρίᾳ, λόγῳ ἢ ἔργῳ παραδηλὲν αὐτὴν, ἐσθ' ὅπως δὲ ἢ ἀμαρτῆται καυχώμεθα, ἢ κομπάζομεν ἐπὶ κακίαις, τὸ ἀτοπώτατον. καὶ γε τὰς τοιαύτας τὰς ἀμηνέπως σωφρονέοντας, ἢ εἰς τὸ βέλτιον ἢ χρηστότερον ἀνδρείοτατα καλλωπιζομένους, πῶς ἔθαιμάσωμεν; ἢ εἰ τὸν ἡμοιρηκότα τῶν ἀγαθῶν προτερημάτων, ἢ ἐγκαλινδύμενον δὲ κακοῖς καταφανῶς ἢ ἀνερευθριάτως, ἢ ὅλως ἡφαιδρηκότα μὴ μόνον Θεῷ τοῦ μακροθυμῶντος, ἀλλὰ ἢ ἀνθρώπων τῶν μὴ συγχωρέντων, τῷ Διαβόλῳ παραβαλλόμενον, ἐκσυρίττομεν, ἢ ὡς λοιμὸν ἀποσείομεν ἢ ἀποπέμπομεν, τὸν μέσῃν ἐληχρότα τάξιν, καὶν ἀμάρτη δὲ τὸ εὐόλισθον, ἔχ' ἥκιστα δὲ ἀπορράθυμῶντα δι' αἰδῶ εἰς κακίας ἐπίδειξιν, πῶς ἔκ' ἐκότητος ἐτάρωμεν εἰς ὑπερανέχοντά τινα βλαβὴν, ἢ τῆς χαμαὶ κειμένης φύσεως ὑπερανέσκηται, πῶς ἔδιομολογήσωμεν; Ἄλλος δὲ τῶν ἰδιωτῶν βίος, ὁ τῶν συμπολιτευομένων, ἢ τῶν μετασχόντων τῶν κοινῶν ἄλλος. Ὁ μὲν γὰρ ἔτε κέκτηται ἔτε κέκρυφέν τι, κτημάτων ἡπορηκώς, ἢ τῇ τῶν φυλακῇ μηδαμῶς ἐθισμένος, ἢ δὴ ἢ τὰς αὐτὰς ἐσθῆτας ἀμφιέννυνται ἢ ἐργασίμοις ἢ ἐορτασίμοις ἡμέραις. Διὰ τῆτο ἔδὲ λόγων φέρεται. Ὁ δὲ τὰ ὑπάρχοντα τηρεῖ, ἢ φυλάσσει ὡς ταῖς ἀποθήκαις, ἢ κρύπτει γε λιπαρέςερον, εἰ πλείω ταῦτα γένοιτο ἢ μεγατιμότερα, συγκρυπτέτω πολλῷ μᾶλλον τὴν τε γνώμην καὶ τὰς λογισμὰς. ἢ τηρεῖτω τὰς λόγους, ἢ ζήτω ἄλλοις οἴκοι, ἄλλως ὡς ἀγοραῖς, ἄλλως ὡς βουλευτηρίοις, ἐκάσῳ χρόνῳ ἢ τόπῳ ἢ αὐτεῖς ἐκάστοις προσώποις τὸν προσήκοντα τρόπον ἐμφερόμενος, ἢ τὸ πρέπον ἡθὺς ἀρμόζον ἢ συντάττων, ἢ κατὰ τὸ ἀνῆκον δάγων ἢ πραγματευόμενος, ἢ διὰ πάντων προσφόρος ἢ καταλλήλως ἐρχόμενος. μετὰ πολλὴν ἐγὼ μύθοι διὰπειραν ἐπιστάθμην ὅτι ὡς τοῖς συνεδρείοις ἔδεποτε βέλτιον διελέχθην, ἢ ὅποταν ἐπὶ πολὺ σεσιγηκώς, ἢ πολλῶν ἀκέρτας ὕσερον εἶπον, ἄρτοι κατ' ἐμαυτὸν ἀναπεπόληται συχρῆ κεχρημῶν τῇ τῶν λεγομένων παραβολῇ, λόγον δὴ περὶ, ὃν ἐν μα-

κρά τέξη σιωπῇ, θαυμάζομεν. Καὶ καθάπερ τὰ μὴ κυοφορέμια ἐφ'
 ὅρα τεταγμέναι, ἐκτρώματά ἐστι, ἢ βραχύβια τὰ μὴ πολὺν ἐγκυμο-
 νέμια χρόνον, ἔτω ἢ ὁ λόγος ἔνδον μὴ πεπανθεὶς, εἰς αἶρα λύεται
 μετὰ κρυφότητος. Καὶ ὅποτε δὲ φθὰς ὑπό τινος ὁρμῆς ἢ πρώτως διε-
 λέχθην, ἢ πλείονα διελήλυθα, ἔγνω ὕπερον τῷ δέοντος ἡμαρτηκῶαι.
 Καὶ διηπειληκῶς δὲ μετ' αἰωρίας πάντοτε λίαν ἐζημίωμαι. διότι αἱ
 μέμψεις ἢ αἱ ἐπιτιμήσεις ἢ αἱ ἀπειλαὶ ὡς τοῖς τῷ κείσθωσαν μέτρῳ,
 ὅπως δι' αὐτῶν αἱ εὐνοίαι τὸ νεαρὸν ἀναλάβωσι, ἢ πάλιν ἀκμάσῃσι,
 ἢ δὴ ἢ πρὸς φίλους ἐρήσθωσαν, ἢ καθάπερ ἐχθροὺς ἐστὶ ὅτε ἐπαινε-
 σαντες ἐκοιμήσασιν, ἔτω φίλους πολλάκις ψέξαντες ἀπόντας, ἢ πα-
 ρῶσιν ἐπιπλήξαντες ὑπεθερμάνασιν. Ἐν ἀμφοτέροις ὅμως ἀγχινέ-
 στατα δεῖ βαδιῆσθαι, ἵνα μὴ τὺς φίλους ἀποβάλλωμεν διὰ ψόγῃς δαψί-
 λειαν, ἢ τοῖς ἐχθροῖς ὑπὸ ἀναισθησίας ἢ ἀδυναμίας δόξωμεν εὐπερι-
 φρόνητοι. ἢ ὑμεῖς μὲν ἔκ' ἐτι πραγμάτων ἐγκρατῆς ἐστέ δι' ἀπειρίαν,
 ἐγὼ δ' ἔκ' ἔχω διὰ τὴν ἐκκρατείαν παρῶν ὑμᾶς ἐκπαιδεῦσαι. ἢ διὰ
 ταῦτα πεισέω τῷ χάρτῃ ἢ ἀνέκδοτα ταῦτα. Ὁρκίζω δὲ ὑμᾶς τὰ
 τε θεῖα ἢ τὰ ἀνθρώπινα, ὅπως αὐτὰ τῇ μνήμῃ παρατιθέμενοι μὴ
 πᾶσι κοινὰ ποιήσητε. Πολλὰ γὰρ ἢ δεξιᾷ ὀρεγνύμενα, ἢ λαίᾳ πα-
 ραδέχονται τινες ἀβέλτεροι ἢ φιλοκατήγοροι. Ταῦτα δὲ ὑμῖν ὑπεθέ-
 μην, ἔχ' ὅπως αὐτοῖς ὅσαι ἡμέραι χρῆσθε, ἀλλ' ὅποτε ἀνάγκη τις
 ἐπέγῃ, ἢ χρήσεως ἐπὶ χρεία, τῆνικαδὲ αὐτοῖς ὡς βοηθήματιν ἐπι-
 σκηρίπτῃσθε. Ἀνάγκης δὲ μὴ παρέσῃς ἢ ἀπλότης ἐπικρατέσθω,
 δι' ἣν ἢ τιμώμεθα ἢ μέζονα πῖσιν περιζόμεθα, ἢ τὰ ἰάματα γὰρ
 παρὰ καιρὸν λαμβανόμενα βλάπτουσι, ἢ τὸ ξίφος ὡς τῇ θήκῃ, ἀλλ'
 ἡκοιμῶν δ' ἀμύνει, ἔσ' ἂν καιρὸς ἐπὶ. Ἰθι, Φίλιππε τὰ ἱερὰ λόγια,
 ἐπὶ τὸν μύρμιγκαν ὡς ὀκνηρὸν, μὴ μόνον εἰς φυλακὴν σιτίων ἡμῶς ὀτρύ-
 νοντα, ἀλλὰ ἢ πολλῶ μάλλον εἰς ἀποθήκην λογισμῶν καιρῶς ποικί-
 λους ἀρμολόγων, ἢ εἰς δόξακτον ἡθῶν ταῖς παραπιπτέσαις χρεῖαις
 καταλλήλων. Ἐσθ' ὅπερ γὰρ θυμὸν ἢ ὀργὴν, ἄλλοτε δὲ φόβον καὶ
 δειλίαν συμπλάττομεν, ὅτε δὲ λύπην ὅτε δὲ χαρὰν ὑποδεικνύομεν, ἀ-
 μέτοχοί γε τῶν τοιούτων ὄντες παθῶν, ἀλλ' ἀπ' αὐτῶν ὠφέλειαν εὐ-

ρισκόμεθα. Ἀμέλει ἔκ ἐκρίζωμεν τὰ πάθη, ἀλλὰ διορθῶμεν αὐτὰ
 ἡμερέοντες, ἢ χρώμενοι ὅποτε βυλοίμεθα, ἢ ἵπποις ἄτε δὴ πειθη-
 νίοις αὐτοῖς ἐποχόμεθα. Συμβουλευέσθε μετὰ τῶν συγγενῶν ἢ Φί-
 λων τί δεῖ ποιῆσαι, τί δὲ βύλεσθε ποιῆσαι μετὰ τῶν γνησιωτάτων, ἢ
 ἢ καὶ ἑαυτοῖς. Τὸ γὰρ κοινόν πολλὰς ἔχει κοινωνίας, τάχα δὲ
 ἢ ἀμιλλὰς. Ποιεῖτε δὲ ὅσα βύλεσθε, ἔδ' ὅσα δύνασθε, ἀλλ'
 ὅσα συμφέρει. Ἐχει γὰρ καὶ τίνα τύχην ἀγαθὴν τὸ μὴ χρῆσθαι τῇ
 δυνάμει, ἔφ' ὅσον βυλοίμεθα, ἔτε τῇ βυλίᾳ ἔφ' ὅσον δυνάμεθα. πεί-
 θεσθε λοιπὸν μὴ τῇ ὀρέξει, ἀλλὰ τῇ συνέσει. Καλῶ γὰρ ἢ κακῶ
 διακρίτως δύναμις ἔδωκε τὸ θεῖον ἢ αὐτοῖς ἀμαθέσι, ἢ δεινότητι
 ἢ τὸ καλὸν κακῶ παραβαλλόμενον πασιδὴλον γίνεται, εὐφραίνεσθαι
 νομιζέσθω χρόνος ὅπως δεῖ τῇ εὐβυλίᾳ, ἢ μείζονος χρόνου δεῖται τῆς
 πράξεως τὴν βύλευσιν μὴ λαλανθανέτω ὑμᾶς, ἢ τῇ μὲν πράξει ἀπο-
 δεδόςθω χρόνος, ἡλικίος ἂν μὴ τῷ καιρῷ λαμάρτη. Ὁ δ' ἐπίλοιπος
 ἀπὸς ἀπονέμεσθω τῇ βυλίᾳ. ἀλλὰ ἢ πολλάκις διὰ μακροτέραν βύ-
 λευσιν τῷ καιρῷ λαμαρτήσαντες ἔδεν κατορθώκαμεν, ἀλλὰ ἐπανή-
 κοιτος αὐτῷ μετ' εὐβυλίας πάλιν τὸ ἔργον ἐργασάμεθα, ἢ τῷ σκο-
 πῷ εὐσόχως ἐπετύχομεν. Πολλὰ δὲ δι' ἀβυλίαν κακῶς λαπραΐξαν-
 τες, ὕπερον ἔκ ἡδυνήθημεν αὐτὰ ἐπανορθῶσαι. Οὐ δεδάνεικας χεῖροντι
 ἀργύριον; ἀλλὰ πάλιν ἔχεις δανείσαι χρημάτων εὐπορικῶς. ὅποσα
 δὲ χρήματα μετ' ἀβυλίας δεδανεικῶς ἀπώλεσας; Καὶ πάλιν σιγή-
 σαντες αὐτὸ πάλιν καιρῷ λαχόντες αὐτὰ διεληλύθαμεν. Ὅποσα δὲ
 φθάσαντες εἰπῆν, ὕπερον μετεγνώκαμεν, ἢ ἔκ ἡδυνήθημεν θεραπεύ-
 σαι τὴν ἐκ τῷ λόγῳ ζημίαν. Πάμπολλοι γεγεράκασιν ἀπεφράδα
 φυλαχθῶτες ἡμέραν, ἢ μὴ κίνδυνον ἀναδυσάμενοι μικρὸν, ἢ χρόνος τι
 ἀκαρὲς παραδραμόντες φθοροποιὸν, ὑπερέζησαν ἐπιμήκισον, πάλ-
 πολλοι δὲ διὰ τὸ εἰπῆν, μηδενὸς ἔσι τῷτο λόγῳ μηδενὸς, ἀπώλοντο.
 ὅσα ἢ ἐνὸς σπινθῆρος ἀγχιθύρες παρημελημῶς, μεγάλαι πυρκαϊκῇ
 γεγόνασιν. ἢ χρόνος μακρῷ περιστάσι ἐπενεμήθησαν. Προσέχεσθε
 λοιπὸν ὡς φίλτατοι, πᾶσι σπινθῆ, ἢ πᾶσι ἐπιμελεία, τὸ πᾶν μὲν
 τοῖς ἑμετέροις ἀνατιθέμενοι, τὸ πᾶν δὲ τῇ προνοίᾳ προταναφέροντες.

ἀλλὰ τί ταῦτα Φῆς τὰ ἐκ διαμέτρου ἀντικείμενα; ἀλλ' ἐκ ἐγὼ Φη-
 μι, ἀλλ' ὅ ταῦτα ἐπιτελάμενος δημιουργὸς ἡμῶν, ὅτι δηλαδὴ ἀπὸ τῶν
 ἔργων ἡμῶν ἢ ἡμετέρα σωτηρία, ἢ ἀνάπαλιν, ὅτι ἐκ ἀπὸ τῶν ἔρ-
 γων ἀλλ' ἀπὸ τῆς χάριτος, ἢ ἐκ ἐξ ἡμισείας, ἕτε κατὰ τινὰ μετο-
 χὴν ἔργων ἢ χάριτος, ἀλλ' ὅλη μὲν ὡς ἐκ τῆς χάριτος ἢ ὡς μηδὲν
 χρησιμευόντων τῶν ἔργων. ὅλη δὲ ἐκ τῶν ἔργων, ὡς τάχα μὴ τελεσι-
 πογέσης τῆς χάριτος. Ταῦτα ἔν ἐπισάμει, ἢ διαμολογῶντες, ἢ ἐ-
 κάστῳ τῶν ὡς ἀποδιδόντες τὸ δαρκέσατον, ἕτως ἐπὶ πᾶν βαδῆσθε,
 ἢ τὴν συνάφειαν ἢ συμφωνίαν τοῖν δυοῖν τῶτοι ἀφώτες εἰδέναι τῶν ἐν-
 τελαμένων, ὑμεῖς τῶν ἐντολῶν τὴν ἀκρίβειαν ἐνέστησθε. ἀσθαιῖς γὰρ ὁ
 ἡμέτερος νόμος, ἢ μόνον αἰχμάλωτος γυνόμενος ἐν τῇ ὑποταγῇ, τὸ ἀ-
 σφαλὲς εὐρίσκει. Τίς δὲ αἰχμάλωτος ἀντιπῆν ἀποτολήμῃ τῷ κτη-
 σαμένῳ, ἢ τὸ διατὶ δατέινασθαι; ἢ δὴ ἢ Πυθαγορείων τὸ, αὐτὸς ἔ-
 φα, λεγόντων, τί ἡμεῖς αἰσχυρόμεθα λέγειν τὸ, ἐκεῖνος ἐνέτείλατο;
 ἐχ' ὁ διδάξας τοιοῦτος, παρ' ἑ τῆς λόγους ἔχοιμεν παιδευθῆναι μόνους,
 ἀλλ' ὁ πλάσας, ἢ τὸ πανσθενὲς ἀποδειξάμενος τῇ ἐκ τῆς μηδενὸς δημι-
 οργίᾳ, ἐκεῖνος ἐνέτείλατο. Φύγωμεν ἄρα τῆς κινδύνους τῇ σωτῆρι
 προσπελάζοντες, ἐκκλίνωμεν ἀπὸ κακῆς, ἢ ποιῆν ἀγαθὰ δυνησόμε-
 θα. γεωργήσωμεν, ἀλλὰ τὸν ἀμικτὸν αὐτῷ προσοισώμεθα, ἢ παρ' αὐ-
 τῷ ληψώμεθα. Δωρεῖται γὰρ αὐτῷ, ἀλλὰ τῆς πονῶντας, ἢ τῆς ἀμ-
 φοτέρως τὰς ἐντολὰς μετ' εὐκλείας τηρῶντας. Ἐμπρακτὸς ἐστὶ βλα-
 σφημία, τῶν μὲν δευτέρων αἰτιῶν ὀλιγώρως ἔχεν, ζητεῖν δὲ τὸν Θεὸν
 διάκονον φεῖ, ἢ ἀέννητον θαυματουργόν. Ὅπως ὅπως τὰ μὲν ἄλλα ζῶα
 γοναῖται ἡμφοισμένα, ὁδὲ ἄνθρωπος γυμνὸς ἔξεισι τῆς Μητρικῆς γα-
 στρὸς, ἀλλὰ νῦν ἔδωκε Θεὸς αὐτῷ, δι' ἣ παμπόλως ἔχει τὰς ἐσθῆ-
 τας, καιροῖς ἢ χρείαις ἀποχρώσας. Καὶ τὰ μὲν ἐν νάπεσι ἢ σπη-
 λαίοις οἰκεῖσιν, ἡμεῖς δὲ ποικίλας ἐπισκευάζομεν οἰκήσεις, θεριναῖς τε
 ἢ χειμεριναῖς, ἐσθ' ὅτε δὲ ἢ μέσας ἔχομεν ἰδρυμένας. σὺ δὲ εἰ σέργεις
 τῇ κοινῇ προνοίᾳ, ἢ τῶν πτηνῶν ἔσθ' ἡμῶν, ἕτε γυμνός, ἕτε δόικος
 ἕτε δόικος ἀποψύξη, ἀλλὰ ζῆσθ' τῇ κοινῇ προνοίᾳ τρεφόμενος.
 Χρησθῆναι δὲ εἰ βλάττῃ τῇ ἰδίᾳ προνοίᾳ, μηδὲν ἀμαρτήσῃ, εἰ ταύτην εἴσθ'

ἔκτυπον εἶναι τῆς πρώτης ἢ μεγάλης, ἢ μείραν αὐτῆς, ἢ ὥσπερ ἐ-
κείνην τῷ παντός, ἔτω ἢ ταύτην τῆς ἐπὶ μέρης εὐκοσμίας ἢ εὐρυχω-
ρίας εἶναι δημιουργὸν ἢ φύλακα. Τὸτο μόνον ἴσθι ἢ κήρυττε μὴ τὸν
εἶναι τὸ δημιουργηθῆν, ἀλλὰ σὺ τε καὶ κείνο τῷ πλάσαντος, ἢ τῷ πα-
ρασχόντος τὸ εἶναι, ἢ τὸ εὖ εἶναι γεγονέναι δῶρον. Ω, ἡ δόξα ἢ τὸ
κράτος εἰς μακράϊωνας.

105

Ἰωάννη Κωνσταντίνῳ Βασσαράβῃ Ἡγεμόνι Ὑκροβλαχίας.

Παῖδες εἰσὶν ἡμῶν οἱ λόγοι, ἢ τοιοῦδε, ἀφ' ὧν ἡμῖν ἀποτίκτεται
τὸ μετ' εὐφημίας αἰδίων, ἢ δὴ τὸτο εὐεργόμεν αὐτὲς ὅσα καὶ
παῖδας, ἢ γνωμονοῖς εὐθύς ἀναδόχους εὐεργόμεθα πώησι πλεσίεις
ἀγνώεσι γυναῖς, ἢ ἀσθινέσιν ἰσχυρωτάτης, φυλάζοντάς τε, ἢ ὑ-
περμαχιστομῶς κατὰ παντός ὧντίς, ἐμὴν ἔδῃ τοῖς λόγοις μόνοις
ἀλλὰ ἢ τοῖς γυνήσασι βοηθήσοντας, ὀπηνίκα δεήσει βοηθείας. Καὶ
σοὶ τοίνυν τὰ μυστικά προσφέρω, λαμπρυνῶντι ταῦτα τῇ ὠτεύξει, ἢ
τῇ σκέπῃ ἢ μείον, ἢ τὴν μουσίαν ἐκόσμησας τῇ ἡγεμονίᾳ, ἢ τῇ κηδεμο-
νίᾳ, εἴτις ἢ ἄλλος, ἢ δέχῃ τὴν συγγραφὴν ἅμα ἢ τὴν προαίρεσιν
εὐμνῶς, ὅτι μέρος ὧν ἢ σμικρὸν αὐτῆς, ὧ πολλοῖς ἐγκωμιάζει παρ'
ἐμῶν ἢ τοῖς ἀπὸ τέχνης ἐπαίοις, τοῖς ὄγκον προσθεμένους, ἀλλὰ τῇ
ἀπλῇ ἢ λαμπρᾷ ἀφηγήσει τῶν ὑπὸ σὲ κατωρθωμένων, μεγέθει τε
ἢ ἀριθμῷ εἰκοθεῖ ἐξαιτίων. Ζῆθι ἐπιμήκιστον.

Τοῖς αὐτῷ Παισί.

106

Φεῦ τῆς ῥαθυμίας, ἢ τῆς νωθρείας. Ἦκεσι γὰρ γραμματοφόροι
ἀπὸ Ἀνδριανῆς πόλεως, ἐπὶ Μουσίας συχνοί. ἦκε ἢ γράμματα συχνὰ
παρὰ τῶν φιλέντων ἡμῶν. ἀδημονέσι δὲ ἢ αὐτοῖς, ὅσα ἢ αὐτὸς, ὅτι
ῥαψωνευόμενοι γράφειν ὀκνεῖτε, ἢ περιφρονεῖτε φῦντος τῶν ἡμετέρων
ὀρεγομένων γραμμάτων, ἢ τὴν οἰκονομίαν εἰδῶαι τὴν Ἰμετέραν, καὶ
τὴν ὧ λόγοις ἐπίδοσιν. Καὶ τίνος ἄρα φείδεσθε; λόγων, ἢ μέλανος
ἢ χάρτε, ἢ πάντῃ σμικρῷ; τὴν ἐμὴν ἔφεσιν μυρίων πόνων ὀφείλοντες
ἀντικαταλλάξασθαι τῷ γυνήσαντος, τῷ θρέψαντος, τῷ τηλικαῦτα
εὐεργετηκότος, ἢ μέλλοντος εὐεργετησέσθαι πλείονα; Καὶ λύσατε
ἄρα τὴν σιωπὴν, ἢ γράφετε συχνὰ τὰ κατ' ὑμᾶς ἢ ζημιωθήσεσθε

ἀγάπην, εὐχὰς, εὐτυχήματα. Τῆς δὲ ῥαθυμίας ἢ τῆς ἀπειθείας, ἔξετε ἢ τὸ θεῖον αὐτὸ ἔκδικον, γονικὴν ἀγανάκτησιν ἀμυνόμενον, ἵσα τοῖς εἰς αὐτὸν πλημμελήμασιν. Ὅνομα γὰρ ἀποδεχόμενος Πατὴρ τὸ φρόδρα τὴν εἰς πατέρα οὖρον ἐπέξῃσι Θεός. Ἐρρώσθε.

Ἰακώβω πῶ Διδασκάλω.

ΤΩν ὑπηρεγμένων ὅποσοι τὰς χάριτας ἀποτίδουσιν, ἀντὶ μεγάλων αὐτοῖς σμικρὰ ἄλλα προσαποδιδόντες, ἀπαλλάσσονται μετ' ἐγκωμίας τῆς βασιᾶς ὁφειλῆς. Καὶ δῆτα πολλάκις μέγα κλέος εὐγνωμοσύνης ἦραμεν, ἐνὶ ῥήματι καιρίῳ ἐκφωνηθῶντι. Σὺ δ' ὦ γὰρ καὶ εὐκρινὲς ἀρμόζοντα τῆς τύχης δωρεμένης, ὥς ὦν περ παρ' ἡμῶν εὖ πέπονθας, ἀντιδιδόναι τὰς χάριτας, ἢ βραχεῖ γραμματίῳ, ἢ σμικρῷ ποιήματι μεγάλας ἀμέψασθαι δυνάμεις, ὑπὸ λήθης, ἢ ῥαθυμίας τοῦ ἐπιόντα καιρὸν παρατρέχεις, ἢ σιγῇ χρώματος ἀκαίρῳ, ἀχαριστίας ἀνεκπλύτῳ ἢ ἀνεξιτήλῳ μώμῳ δὴ τὸτο περιπέπτωκας· ἀλλὰ λύχνης χρεῖαν ἔχων, ἔλαιον ἐπιχέειν μηδέποτε ἐπιλέλησθαι· ἢ μνήμην εὐεργέτη εἰ μὴ θάλψῃς συχνοῖς αὐάσμασιν, ἔκ εἰς μακρὰν αἰσθήσῃ τὴν ἀπὸ λήθης βλάβην. Γράφε τείνου ἀναζωπυρῶν τε ἢ ἀναρρίπίζων αὐτὴν, τῶν τε ἡγησαμένων χάριν ἀντιδίδες, ἢ μέλλεσθαι εὐρισκόμενος ὠφέλειαν. Εἰ δὲ ἢ ταῦτα νεθετέμως ἐκ ἀνανήφης, ἀλλὰ τῇ λήθῃ πεπέδησαι, ἢ διατελέσεις σιωπῶν, ἴσθι, ὡς ἡ εὐεργὴ λήθης εἶναι ἀνεπίδεκτος, ἢ παρημελημένη σβέννυται μηδὲν ἔλαττον, ἢ ἔλαιον μὴ ἐπιχέομένῃ σβέννυται λύχνος. Ἐρρώσο.

Σεβασῶ τῷ καθηγεμονι τῷ ὦ Βακχεσίῳ Φροντισηρίῳ.

Τὴν ἀπέραντόν σε σιωπὴν ὠκέαλξεν, ἢ διηγανάκτεν ἐπὶ τῷ ἀδικήματι, ἢ καταψηφισθῆναί σε δίκην ἀγνωμοσύνης ἐκ ἔδει πολὺ. Ἀλλ' ὡς τέτω γεγονόσιν ἀδημονίας, ἐπεδόθη τὰ σὰ γράμματα τὰ διεξοδικώτατα, τὰ δὲ ἔρανθ' ἢ γῆς ἐλθόντα, ἢ ἐπ' ὄψιν ὠηνοχότα αἰθερίαί τε ἢ αἰθρώπινα πάντα. ἢ γὰρ ἀχρι κόρης τοῖς σοῖς ὠετρύφικα μὲν λόγοις, ἢ τὴν αὐτοῖς ἐμμέλειαν ἢ τὴν ἀφθονίαν εἰς μέιον ἐπὶ ἑκάμην, ὅσοι παρευρεθέντες αὐτοῖς ὠετύχομεν, ἢ μὴν ἢ τοῖς μὴ τῆνικαῦτα παρατετυχόσιν ἐξεδάκαμεν αὐτὰ, ὅπως ἀναγνώσι ἢ θαν-

μάσωτι σὺν ἡμῖν τὴν φιλοσοφοθεολόγον ἐκείνην, ἢ πολυμαθεσάτην ἐπισολήν, τὴν ὑπεραλαμύνειν τὰ μέτρα τῆς ἐπισολῆς, ἢ λόγος κάλ-
λος, ἢ πανήγυριν ἐπιδέξασαν. Ἀλλ' ἤδη χρόνος αὐθις παρήκει πο-
λὺς, ἢ αὐθις σὲ μὲν σιγὴ κατέχει βαθεῖα, ἡμᾶς δὲ πόθος ἀνάπτε-
τῶν σῶν λόγων, καὶ τόσῳ μᾶλλον, ὅσῳ γε πλεον θὰ τὴν ἐκστρατεί-
αν, ἣν ἐκστρατεύομεν νῦν, μεσῶν ἀπέχομεν, ἢ πόρρω τῆς Ἀθηνᾶς ἀ-
ποπλανώμεθα, ἢ ὡς πλήθεσιν ἀναρίθμοις μεμονωμένοι θάλασσαν, ἢ
κεκωφώμεθα πρὸς ἀττικίζουσαν γλῶτταν. Ἐπεὶ δὲ ἡμῖν ἐγγύτερον ἄλ-
λον ἐλληνίζοντα τὴν φωνὴν πλὴν σὲ μηδὲν συνήκαμεν, ἄγε τὴν μελι-
χρᾶν, ὅσα ἢ πηγὴν ἀνοιγνύς γλῶτταν πάλιν, ἐπάρδουσιν ἡμᾶς αὐο-
μῶν, ἢ ἀνιωμῶν ἐς ἴσα τῇ ἀλέα τῆς θέρης, ἢ τῷ δίψῃ τῆς ἐλ-
λάδος φωνῆς, ἢ ἐπίσελλε δὴ μετ' ἀφιδίας, ἢ ὁμνυμι μηδέποτε ἐγ-
καλέσαι σοι πολυλογίας. Τοσῶτον λόγος πνώμεθα, ἢ γλιχόμεθα,
ἢ δοκῶμεν, ὅτι ἢ θάλλασσιν ὅλην λόγων εἰς πίνωμεν, τὴν δίψαν ἔ-
σβεστομεν. Καὶ θὰ ταῦτα μετέγνωμεν, ἔτι ἢ ἐπέμεμψθημεν, ἢ κα-
τηγορήκαμεν, ἢ σὲ μέχρι δεῦρο σεσιγηκότος, ὡδέϊα λόγος τρυχόμενοι,
ἀποτετίκαμεν τὰς εὐθύνας τῆς κατηγορίας, ἡλίχην ἂν ἔφθηναι αἵτια
σάμενοι περὶ μακρολογίας. Ἐρρώστο.

Διηγηματικὴ Ἀνεπίγραφος.

109 **Τ**οὺς Ὀθωμανὲς ἐπὶ Γερμανῶν ἐξεστρατευμένους, ὡς ἔδεδότε, παμ-
πληθεῖς, ἔτεσιν ἀπὸ σωτῆρος ἀρχῆς. (ἦσαν γὰρ συνηλισμένοι τε-
τρακισμύριοι πεζοὶ, ἢ ἱππεῖς τετρακισμύριοι, παρὰ τὸ ἄσπλον καὶ
σχευοφόρον) Ὁ κραταῖος ἡμῶν Βασιλεὺς ὁ Σελτάνος ἦγεν, ὡς ὄνομα
Μέσαφος, παντὸς ἡφαιδικῶς πόνου, ἢ ἰδρωτός, ἐφ' ᾧ τὴν προτέραν
ἀνακλήσαντο τῆς ὀνόματος εὐκλειαν. Ἀπὸ δὲ Ταμισαρίνης γραμμάτων
ἀφικομένων ἠγγέλλετο, ὡς οἱ Γερμανοὶ περὶ τῆς τρισμυρίας ἱππέας
τε ἢ πεζῆς, ὑπὸ στρατηγῶ τῷ ἐλέκτορι τῆς Σαξωνίας ἀδριουθέντες
πρὸς τῷ Ζαναδίῳ, (πόλισμα δὲ ἐστὶ τὸ Ζαναδίον παρὰ τῷ μαυροσίῳ
ποταμῷ) ὅσον ἔπω τοῖς ἀπὸ Μυσίας τῆς νῦν Ἐρθελίας ἱππεῦσιν ἡ-
μελλον εἰς ἐν ἐλθεῖν, ἢ κύκλῳ παρακαθήσαντες πάση μηχανῇ, καὶ
πᾶσι τεχνάσμασι πολιορκῆσαι τὸ Ταμισαρίνον. ἔστι δὲ τῆτο ἄςυ πᾶ-

νυ παλαιόν, κείμενον ἐπὶ βώλῳ ποταμῷ, ἢ λιμναίοις, ἢ ἔλεσι παν-
 ταχόθω ἔργεται, ἢ ὀχυρεῖται, ἐχθρῶ χειρὶ δυσέφοδον, ἢ ἀνυπόστα-
 τον. ἔχει δὲ τὸ ἐπώνυμον ἀπὸ Ταμισίᾱ ποταμῷ, ὃ πόρρω ῥέοντος, ἢ
 διὰ τι μέγεθος, μᾶλλον τι θρυλλομένης. ἢ πάλαι τὸ Ταμισθαρίνον
 παρὰ τῷ Ταμιτίῳ οἰκόμενον, ὕστερον ἐπὶ τὸν βῶλον μετώκισαι, τῷ δὲ
 ὀνόματος ἐκ ἀπέσχετο. ἢ τὴν καταδρομὴν τὴν τε τῶν πολεμίων δέσαν-
 τες οἱ Ὀθωμανοὶ, μέζονσι σαθμοῖς, ὡς ἐπὶ βελγράδων ἔσπευδον, ἢ
 συνελθόντες σφᾶς ὡς ὅπλοις ἢ διακρίσιν πολλῶ ἐπεδείξαντο τῷ κρα-
 τῆντι, διὰ μέσων ἰόντι τῶν στρατῶν, ἢ κατακέρως κομπάσαντι. ἀλλ'
 ἂν ἔγωγ τὴν κόνιν ἀποτινάξαντι, μὴνύεται πεπολιορκῆσθαι τὸ Ταμι-
 σθαρίνον, ἢ ἀλῶναι διακινδυνεύειν, μὴ τὴν ταχίστην λυομένης τῆς πο-
 λιορκίας. Οὐ γὰρ λίθοις ἐτετέχιτο, ἀλλὰ χάραξι ἢ χώματι πε-
 ριπέφρακται τὸ Ταμισθαρίνον, ἢ αἱ οἰκίαι ξύλινα εἶναι, ἢ ὑπὸ πα-
 λαίτητος σεσαθρωμέναι, ἀφ' ἑνὸς σπιθῆρος τὸν ἐμπρησμὸν ἀνέμενον.
 ἐβάλλοντο δὲ, ὡς ἔλεγον αἱ ἀγγελίαι, νυκτὸς ἢ μεθ' ἡμέραν τοῖς πυ-
 ραυλικοῖς μηχανήμασι. ἢ δὴ τὸν Ἰσρον διαπεραιῶσι, ἢ ἐξῆς τὸ Τα-
 μίσιον, ναυσὶν αὐτὰς ζεύξαντες, ὡς δὲ ἔμαθον αὐτοὶς ὅτι παρακαθέ-
 ζονται μετὰ τῷ Φραγίῳ, ὃ μὴ τάφρους ἀνορύξαντες οἱ Γερμανοὶ τῆς πο-
 λιορκίας εὐσθῶς ἀντεποιῶντο, ἀλλ' ὡς προσχήματι πολιορκίας τῆς
 Ὀθωμανῆς σπυδαζοικον ἀνθελκῦσαι, ἢ πόρρωποι ἐκραδίνε μεταπέμ-
 ψασθαι, ἢ διτελίε τῶν ὀχυρωμάτων, οἷς κατέχονται Ἰσρος ἢ Τί-
 βισκος οἱ ποταμοί. ἢ ἀνέργουσι τὰς Ὀθωμανικὰς ἐπὶ τὴν παιονίαν ἐ-
 φόδους ὡφέντες οἱ Ὀθωμανοὶ τὴν ἐπὶ Γερμανῆς, ἢ τὸ μείζον αὐτῶν
 κράτεμα, τρέπονται ἐπὶ τὴν χεῖρ, ὡς ἐπὶ Τιβίσκῃ, ἢ ἄγχιτιν ὅπου
 ὁ Τιβίσκος εἰς τὸν Ἰσρον ἀφανίζεται, ἢ ἐπιβάλλουσι τοῖς παρὰ τῷ
 ποταμῷ πύργοι ἐκατέρωθεν ἐρύμασι, ἢ ἐξ ἐπιδρομῆς αἰρῶσιν αὐτά. οἱ
 δὲ Γερμανοὶ ἀπεγνωστότερες τῆς ὡταῦθα μυστάρωνας, πυρὶ παραδόν-
 τες αὐτὰς, τὴν σφῶν ἐπ' αὐματεύουσι σωτηρίαν. Ἀλλ' οἱ μὲν τρεῖς
 πύργοις εὐθὺς ἐπινεμομένους παρηναλώθησαν, ὁ δὲ τέταρτος ἔρμαιον
 ἐγένετο τοῖς Ὀθωμανοῖς, ἢ ἐσχυλευμένος εἰς βελγράδα μετηνέχθη
 πᾶσι δ' ὀργάνοις, ἢ πᾶσι διασκευῇ, ἀλλὰ ἢ τὸν Τιβίσκο ἤδη δια-

περὶ αὐτὸν ἤθελον οἱ Ὀθωμανοὶ, καὶ τοὶ μυρίων Γερμανῶν τὴν πέραν ὀχ-
 θὴν ἐχόντων, καὶ τὴν ἔφοδον ἐκείθεν ἀνιεργόντων. Ἀλλ' ὡς τότε τὸ Τα-
 μισβάρϊνον σφόδρα πύεζεσθαι διαγγέλλεται, καὶ τῇδε τῇ ἀγγελίᾳ σφό-
 δρα πεπληγμένοι, μεγίσταις ὁδοπορίαις ἀνάγουσιν οἱ Ὀθωμανοὶ, τῶν
 σφετέρων τὴν σωτηρίαν, καὶ τὴν φυλακὴν προτετιμηκότες νέας ἀνακτῆ-
 σεως. καὶ τῶν ἄρ' ἐν ἡδὴ πελαζόντων, μεταστρατοπεδεύουσιν οἱ Γερ-
 μανοὶ τὴν συσάδην αἰσόμενοι μάχην, ἥς ὡς πολλοὶς συναντήμασιν εὐ-
 τυχῇ δάπειραν εἰλήφεσαν. Καὶ δῆτ' αὖ οἱ μὲν παρὰ βῶλφ ποταμῷ
 στρατοπεδεύονται, οἱ δὲ εἰς σενὴν τινα πεδιάδα, μακροῖς καὶ μεγάλοις
 ἑκατέρωθεν ἑλεσι τεθλιμμένην εἰσβάλλουσι, καὶ διάλειμμα ὅσον ὠρῶν
 τριῶν ἀλλήλων ἀπέχοντες, πέμπουσι τὴν ἱππικὴν μίξαι τοῖς ἐναντί-
 οῖς καὶ σφῶν τινα ποιῆσαι δάπειραν. καὶ οἱ μὲν ἱππεῖς ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς
 φύρδης ἐπιμιγνύουσι, καὶ μηδέν τι γενναῖον διαπραΰζαντες, σὺν τραυ-
 ματίαις ἐκ ὀλίγοις ἐπανίστανται, οἱ δὲ πεζοὶ οἱ ὡς τῷ στρατοπέδῳ λίαν
 ἀνεπτυχότες τὴν τῶν Γερμανῶν ἀπροσδόκητον ἄνοδον (ἀνήγοντο γὰρ
 τοῖς μετακωρηκόσιν ἱππεῦσιν ἐπόμενοι βιάδην) ἥσπερ δὴς εἶχον, χα-
 ρακώμασι τὸ τε πρόσω καὶ τὸ ὀπίσω τῆς στρατοπεδείας ἐτείχιζον, καὶ
 τὰς πλευρὰς ἀναπέδον τῶν ἀμάξαις ἐσειχηκότες, καὶ τὰ πυραυλικά
 ὡς γηλῶφοις δυσὶν ἀνέκαθεν κεχωννυμένοις, καὶ ἀλλαχόθεν κυκλωθέν-
 τες, χρόνῳ βραχὺ μεγάλῃν ἀσφάλειαν περιποιήσαντο, ὥστε οἱ Γερ-
 μανοὶ παρατεταγμένοι ἀνιόντες, καὶ τῇ μὲν τὸ σενὸν τῆς πεδὸς ἀποδο-
 κιμασάμενοι, τῇ δὲ τὰς ὀχυρώτης δεδοικότες, ὥς εἶχον ὡς παρατάξει
 μὴ σκηνοποιησάμενοι διενυκτερεύσαντό τε, καὶ διημερεύσαντο. Τῇ δὲ
 ὑστεραίᾳ αὐτοὶ ὀπίσω κατήγον, καὶ τῶν ἐλῶν ἐξελθεῖν ἡμᾶς ἀφῆκαν.
 Καὶ αὐτοὶ ἄρα τῇ ἐπίσθῃ ἐξήλθομεν, καὶ τὰς Γερμανὰς ὡς τοῖς ἀρισε-
 ροῖς παραδραμόντες, καὶ τῶν μὲν πεζῶν τῶν ἀμάξαις καλυπτομένων,
 τῶν δ' ἱππέων καὶ τῶν βασιλικῶν ἑκατέρωθεν, καὶ ὡς ἑτέρῳ σίφει πόρ-
 ρωθεν περιϊόντων, ὥστε καὶ μὴ ἐπιτιθεμένων τῶν ἐναντίων, πρόσω χω-
 ρεῖν ὡς τάξει καὶ κόσμῳ, καὶ ἐμβαλλόντων ἰσαμένους τῆς ὡς μεσαιοτάτῃ
 φάλαγγος ἀμφοτέρω τὰ πλευρὰ καλύψαι τὰς ἱππέας, καὶ μίξαι κα-
 τὰ μέτωπον ὡς δέοντι παρατεταγμένους, καί τι μὲν ἐπὶ τὸν βῶλον εἰς

χωρίον (ὄνομα αὐτῷ Κενέγιον) καὶ νταῦθα γενόμενοι , ἢ τῇ πορείᾳ ,
 ἢ τῇ καταζυγῇ κεκμηκότες , ἢ μηδεμιᾶς ἔτι στρατοπεδείας ἐπιμελη-
 θέντες , ἔτε τὴν παρεμβολὴν τάφρῳ ἢ σαρῶμασι περιτειχίσαντες ,
 ἀλλὰ ταῖς ἀμάξαις μόνον ἀμνηγέπως κύκλῳ περιπεφραγμένοι , εἰ μὲν
 ὕπνῳ , οἱ δὲ ἱεροφῇ προσείχονεν . Ἀλλ' οἱ Γερμανοὶ μάχην ἀσθμαίνον-
 τες , ἢ παντὸς καιρῷ σοχαζόμενοι , ἐμπίπτουσι τῇ μεταξύ ὕλῃ , ἢ τὴν
 ἔφοδον ἐπικρύψαντες , ἀνίστασιν ἐφ' ἡμᾶς . Καὶ τῷτο γὰρ ἀτεχνῶς ἐ-
 πεπλημμέλητο τοῖς Ὀθωμανοῖς , πρὸς τῇ ὕλῃ ἐστρατοπεδευκόσι , ἢ
 μηδὲν μεταξύ λιπῶσι διάστημα . ἀλλὰ τὸ σφάλμα τῶν Ὀθωμανῶν
 εἰς σωτηρίαν αὐτοῖς ἐτρέπη , τὰς νίκας ἢ τὰς ἡττάς . οἷς ἂν εἴη βε-
 λομένῳ βραβεύοντι τῷ Θεῷ . Τὸ γὰρ δάσος μακρὸν μὲν , ἀλλὰ στενὸν
 ἦν , ἢ ἔλεσι πανταχῶς διεκόπτετο . ἢ ἦγον μὲν οἱ πολέμιοι διὰ τοῦ
 κατασκήνῳ ἢ ἀφανῶς οἱ πλείους , ἢ ἐπέβαλλον ἀπροσδόκητοι . ἔμην
 εἶχον ἐπιμηκῦναι τὸ μέτωπον , ἐφ' ὅσον ἐχρῆν , ἐπιτιθέναι κατὰ πλά-
 τος τοῖς ὠαντίοις , ἢ συνταράξαι κύκλῳθεν αὐτῶς . ἀλλ' ἐπέπεσον
 ἀθρόοι τοῖς πεζοῖς παρὰ τὰς ἀμάξας . καὶ τῶς μὲν ἱππέας τῶς ἡμε-
 τέρας , οἱ τοῖς ὠαντίοις προσμίζαντες κατὰ τὸ δεξιὸν ἐπέκειντο , ἢ ὑ-
 πῆγον ὀπίσω σέλασθαι τὸ κατ' αὐτῶς ἱππικόν , εἰ πολέμιοι πεζοὶ τῷ
 δεξιῷ κέρατος ἀπὸ τῶν θάμνων , ἵνα λελήθασιν καθεζόμενοι , ἔβαλ-
 λόν τε συχνοὶ τοῖς τηλεβόλοις , ἢ ἔτρεπον , ἢ μάχη τις ἀγχώματος
 ἔρρει τὸ νταῦθα . τὸ δὲ ἀρισερὸν μάλισα κέρας τὸ Γερμανικόν , ὅπερ
 ἐκληρώσατο τὴν εἰς τὸ στρατόπεδον ἐπιβολὴν , ἀνέβαλεν ὅλην ῥώμην ἢ ὁρ-
 μὴν , ἢ διαβέβηκεν ἡδὴ τῷ ῥοθίῳ , ῥῆξαν τὰς ἀμάξας , ἢ ἔτρεψε τοὺς
 ἀπηνεικνότες . ἀλλ' οἱ Ὀθωμανοὶ στρατηλάται ὡς τῷ ἔργῳ συχνοὶ δε-
 δραμνηκότες αὐτόσε , ἢ νεαρόν ἄγοντες στρατιώτην , εὐτόλμως ἀνέμι-
 ξαν αὐτοῖς , ἢ ἀνεπαλαίσαντο , ἢ ἱεῖς ὅλας ὥρας κυμαινομένης ἰσοπα-
 λῶς τῆς μάχης , φόνος ἐρρύη πολὺς , ἢ ἐπιπτον ἑκατέρωθεν ὕπερ πολ-
 λοι . ἢ οἱ μὲν ἴσχυον τοῖς τηλεβόλοις οἱ Γερμανοὶ , οἱ δὲ τοῖς ξίφεσιν οἱ
 Ὀθωμανοὶ . Καὶ ὁ Βασιλεὺς ἡμῶν ἱππεῦσι περιεσοιχισμένος ἔμεινε
 κατὰ χώραν ἀνδρειότατα , εἰποι δεήσει σώματι προσδραμεῖν ἔτοιμος ,
 ἀλλ' ἐκ ἔξω κινδύνῳ ἢ βέλῳς ἔμεινε . αἱ σφαῖραι γὰρ αἱ ἀπὸ τῶν πυ-

ραυλικῶν μηχανημάτων ἐπιπτον ἀπάνταχόσε, ἢ παμπόλλας ἵππους
 τε ἢ ἄνδρας ἐφόνευον, ἀλλ' ὅτε μὴν ἐδέησε βασιλικῆς ἐπικυρίας αὐ-
 ταύτῃ τῇ πέρᾳ, ἀλλὰ τρέπονται τελευτῶντες οἱ Γερμανοὶ καινόμενοι
 παρά τε πεζῶν ἢ ἵππεων ἀναμίζ, ἢ κρύπται αὐτὲς νύξ ἐπελθῆσα,
 τὴν δὲ φυγὴν αὐτῶν μεθ' ὁποῖον γέγονε θερύβει ἢ ταταχῆς ἤλεγξαι ἢ
 ἐπιῆσα. Τῶν γὰρ πυραυλικῶν ἐλεπόλεων, ἢ τὰς μικρὰς μόνον, ἀ-
 λὰ ἢ τὰς μεγάλας τὰς διακονέτας τῶν συσάδην μάχαις, ἢ μετ' εὐ-
 μαρείας ἐξενεχθῆναι δυναμένας ὑπὲρ τὰς ἑκοσι κατόπιν ἔλιπον, ἢ τοῖς
 Ὀθωμανοῖς ὕπερον ἐάλωκῆαι, σύμβολα νίκης ἐγένοντο, ἢ πολλὰ
 σημαῖαι ἠλώσαν ἅμα, ἢ τὸ πεδῖον ἔσρωτο τοῖς Γερμανικοῖς νεκροῖς.
 ὁ μὲν ὅτε τὲς Ὀθωμανὲς ἀναιμωτὶ κατηύγασεν ἡ νίκη, ἀλλὰ πολλοὶ
 μὲν ἐπεζητήθησαν, πολλοὶ δὲ ἢ ἐτραυματίσθησαν, ἢ ὡς τέτοις ὅτε
 τῶν Ἰανιτζάρων ἡγεμῶν, ἔτις ἄλλος ἀριτεύσας, ἢ Μῆσαφος Βεζύ-
 ριος, ὁ τῷ μεγάλῳ Βεζυρίῳ ὁμαίων, ὅς τὸν βραχίονα πληγείς, ἢ ἀ-
 περία χερσὲς μὴ ἀποτμηθεῖς τῇ χειρὶ, μετ' ἢ πολλὰς ἡμέρας συ-
 ναπέθανε. μετὰ δὲ τὴν μάχην, οἱ μὲν Γερμανοὶ κατὰ χώραν διημε-
 ρεύσαντες, τῇ ὕπερβῳ ἀπῆλθον· οἱ δὲ Ὀθωμανοὶ τὸ Ταμισβαρῖνον
 καταλαβόντες, ἢ σιτίων ἐμπλήσαντες, ὕπερον ὡς ἐπὶ Βελγρεάδων
 κατίεσαν, σέρξαντες τῇ νίκῃ, ἢ κλέος μόνον ἀπ' αὐτῆς καρπωσά-
 μοι.

Τοῖς αὐτῷ Παισί.

110

Τὸ θέρος παρήκε, ἢ παρήκασιν αἱ πολεμικαὶ τρικυμῖαι, ἢ οἱ ἀν-
 θυάλιοι τυφῶνες, ἢ σὺν Θεῷ εἰς τὸν γαλήνιον ἢ ἀτάραχον (τῶν ἐκ
 τῆ ἀρεῶς κακῶν) πᾶριμεν χειμῶνα. Χειμαδίῳν ἔπεισι χρόνος, καὶ
 μικρά τις ἀνάπαυλα πάλιν ἀπὸ τῶν ὀπλικῶν κλυδωνίων ἐλπίζεται.
 Παρασκευάσατε τοίνυν τοῖς μὲν ἵπποις τὸν χειμερινὸν χιλόν· προτι-
 μῶνται γὰρ ἢ ἡμῶν αὐτῶν οἱ ἵπποι, ἢ ἡ περὶ αὐτὲς φροντίς ὥσπερ
 εὐεργέτας ἔχει τὰ πρεσβῆα. Καὶ ἡμῖν δὲ ἐτοιμάσατε τὰ ἐπιτήδεια
 διαρκέστατα. τοῖς γὰρ πεπνηκόσι, τὴν διὰ χειμῶνος ἀνάπαυλαν με-
 τὰ πολλῇ θάλπῃ, καί γε ἢ τρυφῇ, ὅσην τινὰ συγχωρεῖ φιλοσοφία
 προσήκει περικοσμεῖσθαι. Δύω πάλιν ἐβδομάδας ἢ ποδαλγία σφά-

δρα με κατατρυχώσασα, δεινὴν ἢ χαλεπὴν παρῆσχετα τὴν ἀσχυρὰν
 ἐπάνοδον, ἢ αὐτῆς τῆς συν-μυρίαις πόνους καθόσθ' ἀνσχερῆς ἔραν, κυ-
 κτός ὑπὸ τῶν ἀλγυιδόνων αὐπνος, μεθ' ἡμέραν πρὸς τῆς ἀλγυιδόσι μη-
 δὲν ἀνεκτόν. Ὑπ' ἀνορεξίας ἀποτος, αἵματος τῆς ταραχῆς ἀσάματος,
 τῇ ἀνωμαλίᾳ τῆς οἰᾶς, τῷ ὑπὸ τῆς κλονιστῆς πνίγῃ ἢ τῇ ἀλέᾳ μικρῶς
 εἶν εἰς τὰ λείσθια νενεσκώς. Ἐπὶ δὲ τέτοις τινῶν Παλαμναίων τῇ
 πόσῃ ὑπὸ ξηρότητος λίαν εὐκαταφλέκτω γεγονέναι πυρὸς ἐξαψάντων, ἡ
 μὲν γῆ τῇ ἀσβόλῳ ἦν ἡθαλωμένη, καπνὸς δὲ ἐπήχλυε πόνον αἶρα, ἢ
 βαρυτάτην ἀφ᾽ οὐδωδίαν δι' ἀμφοῖν ἐπέζε τὰς πνευστικὰς πόνους, ἢ
 δεινῶς ἔπασχον οἱ ῥωννύμενοι τὰ σώματα, τοῖς δ' ἀσθενῶς διακειμέ-
 νοις ὅλως ἀνύποιστος ἢ ἀνήκεστος ἦν ἡ πορεία. Ἐμοὶ δὲ μετὰ σωμαγμῶν
 ἢ ὀλολυγῆς ἐπεραίνετο. Κατὰ δὲ τὴν γέφυραν, ἡ περὶ τὸν Ταμίσιος
 ποταμὸς σχεδίαις ἔζευστο, κίνδυνον ἀνεδυσάμην φοβερόν, αἰμάξῃ γὰρ
 πυραυλικὸν φέρουσα, συνεσχέθη, ἐκ οἷα ὅπως, τὸ ἄρμα, ὅπερ ἐπω-
 χήμην ἀνακεκλιμένος, ἢ οἱ παρῆπτεύοντες ἰκέται ἤδη παρῆλθον, τὸ
 δὲ ἄρμα τῇ φορᾷ τῆς πυραυλικῆς μενονὲς διερράγη, ἢ μόνη τῇ ἐξ ὕψους
 χάριτι ἢ εὐμνείᾳ περισωθεῖς, ἀσινὴς ἐπερριώθη. Καὶ δὴ τέτο
 σχεδὸν ἡμεῖς τὸ λοιπὸν ἀνυστάμενος τῆς οἰᾶς, μεμονωμένος κατῇ-
 γον, ὅποι ὡ τῷ σαθμῷ μήτε σκηνὴν εὐρηκώς, μήτε τὰ σκευοφόρα τῆς
 διανύσεως, χαλεπωτέραν ἔσχον καταζυγὴν, ἢ δι' ὅλης νυκτὸς ἄρα τὰ
 μέγιστα κεκακοταθῆκώς, τῇ ὑπερβαίᾳ πάλιν ἐς ἴσα τοῖς ὁμοίοις παθί-
 μασι πετάλαινα, ἢ τεταλαιπώρηκα. Θεῷ διδόντος κατὰ μικρὸν ἀ-
 νηνεγκάμην τῆς ἐπίσεως, ἢ ἀνερρόαιτα, τῆς δὲ νόστος κατὰ κράτος ἀ-
 πηλλάγην, ἢ ἐρρώμένως ἔχω τὰ νῦν, ἢ χάριτας οἶα τῷ σεσωκότι.
 Καὶ ὑμεῖς ἄρα ταῖς ἀγυθείαις, ὡς ἡ ἡμετέρα θέμις ἐπιτελεῖ, τὸ θεῖον
 ἐξευμνίσατε τὸ τὰς ἡμετέρας παραβλέψαν ἁμαρτίας, ἢ μὴ εἰς κρί-
 σιν ἐλθόν. ἀλλ' οἰκτιῆσαν ἡμᾶς τε ἢ ὑμᾶς. Ἐρρώσθε.

Διημιτρίω.

Ἀλλ' ὦ καλὲ, τοσούτον ἔλκεμα τῇ ἰσχυρί τῶν σῶν λόγων ἐγὼ, ὥ-
 στε τοῖς σοῖς ὠτυγχάνων γραμμασιν, οἷοι ἐ χρυσοῖς πεπεδημένος δε-
 σμοῖς, ἢ μυρίῳ πάθει περιαγόμενος, ἔρωτος ἢ τῶν εἰμὶ, ἢ ἔκφρων

ἐν αὐτοῖς ἐμπλέκομαι, ἢ περιχέομαι, ὅμην ἀλλὰ ἢ προσκόρω, ὡ-
 τρυφῶ, ἢ χλιδῶ αὐτοῖς, ἢ ὅλα τὰτο σε ποτνιῶμαι τὰ μέγιστα, μὴ
 πάντες τοιαῦτα ἢ δυνάμεις ἐμὲ ἢ ἡδύνων. ἂ δὲ ἐπιτέλλεις, ἐπὶ κεφαλῇ
 βαρύνω, ἐσθ' ἂν ἢ καταρθωθήσεται.

Ἐν τῇ ἐπιστολῇ ἂν ἢ κατὰ τὴν ἑρμηνείαν.

ΑΚέω σε πολὺν ἐμὲ καταχέοντα φλήναφον. Ἀλλ' ἐγὼ σε τοῖς
 μὲν λόγοις ἐπαύσομαι τιμωρῶν, δείξω δέ σοι τοῖς ἔργοις, ὅτι χαλε-
 πὸν εἰς κνῖτρα λακτίζειν. Ζῆθι, ἢ μὴ ἀτιμώρητος ἀπόλλυθι.

Τῷ αὐτῷ.

Τὴν σὴν ἐκόμισα μὴν ἐπιστολήν, ἣ τὸν περὶ ἐμὲ ὕθλον ἀπανηνάμε-
 νος, εἰ ἢ τίσοι ὑπ' ἀθυμίας πεπλημμέληται, ἀφεθῆναι σε καθικε-
 τεύεις. Ἀλλ' ἴσ' αἰ μοι δοκεῖ ἢ ὁμοία, ὅσα τε ἤρησαι, ὅσα τε ὡμολο-
 γηκῶς συγχωρηθῆναι ποτνιῶ. Τὴν γὰρ ὡ ἀμφοτέροις ἀσελτηρίαν ἐ-
 δῶς, ταῦθ' ὑπὸ μετριοφροσύνης ἀποτροπιάζει. ἢ τε ἀρησις, ἢ ἡ ἐξο-
 μολόγησις παλινωδίαν ἐξίσθ' σημαίνουσι. Καί μοι τῶν τῆς θυμῆς μετα-
 μέλει, ἢ συγχώρησιν αἰτέμαι τῆς ἐπιπλήξεως, ἢ σὲ πάλιν ὡς ἀδελ-
 φὸν περιπτύσσομαι. Οὕτω δὴ θῶ ἔχει τὸ ἀνθρώπειον, πάθεισι διρ-
 χλεῖται, ἐσθ' ὅτε δὲ ἢ κατὰ κρημνῶν ὠθεῖται, ὅλα δὲ τῆς μεταμε-
 λείας διρρθεύμεθα. Καὶ τῆς σῆς ἀρ' ἐν ἀθυμίας ἢ τῆς θυμῆς καρπὸς
 ἔτος ἐκ τῆς μεταγνοίας ἀνέφυ, ὅτι σὺ μὲν μετέγνωκας τὴν ἑγκλησιν,
 ἐγὼ δὲ τὴν ἐπιτίμησιν, ἢ αὐθις ἀμφοτέροις διαλλαγώτερος ὑπὲρ τὸ
 πρὶν φιλησόμεθα, ἢ μεμνησθέντες μὴ ὅλα τάχως τῆς πάθους ἀνιέναι
 τὸν χαλινόν, εἰς τὸν φίλον ἐπὶ πλέον ἀμαρτήσομεν. Ἐρρώσθε.

Τῷ Πρωτεκδίκῳ Σπαντωνῇ.

Τὸ καθεστῆσθαι φησὶ τὸ σοφὸν, ἐπομένως δὲ ἢ τὸ σοφῶς λέγειν τε
 ἢ γράφειν. Γοναὶ γὰρ ταῦτα σοφίας. ἢ τὸναντίον πεπόνθαμεν, ὅ-
 σοι περινοεῖμαι ἀνω ἢ κατω, τῇ σφαίρᾳ τῆς Ἀρεῶς συμφορούμενοι.
 Ἐπεὶ δὲ ὁ δῆμος ὁ τῶν ὀπλων ἀποστολὰς τὰς Μάχας, ἢ συνοικεῖν ἐκ οἶ-
 δον ἢ Ἀθηνᾶ τῇ Ἐννοσί, ὑμῖν δὲ εὐδίας ὁ θείος, ὡς ἐν λιμένι ὀρμῆσι, ἢ
 ἀκύμαντος, ἢ αἰ μελέται, ἢ τὰ φροντισματα μεθ' ἡσυχίας, ἢ οἱ λό-
 γοι καθαροί, ἢ λαμπροὶ ῥέοντες ἡρέμα, ἢ ὅλως ὑπὲρ τὰ διαυγῆ νά-
 ρα.

ματα, ὅτε οὐδ' αὖτ' ἢ ἐμμελείας ἀναβλύζοντες, ἢ διακλιθεῖντες, καὶ
 τέρποντες, ἢ ὦτα, ἢ ὀφθαλμοί. Τί γὰρ σγᾶτε, ἢ ἡμᾶς ἀφασία
 λυπεῖτε; οἷτινες, εἰ ἢ λέγειν εὖ ἔκ' ἔχομεν ὑπὸ φρονέου καὶ ταταχῆς
 ὠνυαλίε, ἀλλ' εὖ ἀκοῶσθαι; Τῷ γὰρ μεγέθει τῶ πρόθε τῶν λό-
 γων, ἐπεὶ δὲ ὡς ἡμᾶς ἤκουσι, πλὴν αὐτῶν ἐς ὃ, τι περ ἄλλο, κωφω-
 θησόμεθα. Τοιγαῦτα λόγους κεχῆναμεν, ἢ τέτοις σπαθῆσαι Φι-
 λῶμεν, ὅτι οἱ λόγοι ἡμῶν ἀμβροσία καὶ νέκταρ. Οἱ λόγοι λωτοί, οἱ λό-
 γοι καρυκῆαι καὶ ἡδύσματα. Οἱ λόγοι λευφὴ καὶ ἐροτὴ καὶ πανήγυρις, καὶ
 εἴτε θνητοῖς ἡδὺ καὶ τέρπνόν, εἴτε ἐπέρασον καὶ περισπᾶσαν, τῶτο ἡμῶν
 οἱ λόγοι, καὶ λημῶν αὐτοί, καὶ ἔα ἡμῶν, καὶ τέτων μὲν τερψόμενοι, παν-
 τὰ πασι πωρόμεθα, τέτων δὲ εὐπορέοντες, ὑπὲρ Κραίσαν καὶ Κραίσαν
 πλατῆμεν, καὶ λόγων ἀπογευόμενοι, ἀρῖσμεν, καὶ δεκνόμεν ὑπὲρ Δε-
 κῆνον ὡς ἐν Ἀπόλλωνι, καὶ δευτερχόμεν τῷ μέτρῳ τῆς ἐν λόγοις εὐ-
 μοιρίας, καὶ εὐκλείας. Καὶ Φιλῶμεν ἄρ' ὅτι μάστιγας, δι' ὧν εὐπορέι-
 μιν, καὶ δὲ τιμῆς ἀγορῶν αὐτὰς, καὶ εὐφημῶμεν καὶ σεφάνεμεν. Κα-
 τοῖς δὲ γὰρ εἰ βῆλη συναριθμηθῆναι, λύσαι τὴν σιχὴν, καὶ λόγων, ὡ κα-
 λῆ, μετὰ δὲ ἡμῶν. Ἐρῶσα.

Χερσὶ τῷ Δικαιόφύλακι.

Τί δ' ἔρα σέσίγηκας ἔτω παντελῶς ὡ γὰρ δέ, ἔτε φωνὴν ἀπὸ γλώτ-
 τῆς, ἔτε τοιχεῖον ἀφωρόν γε ἀφίς, ἀπὸ καλῶν, καὶ ῥῆτα τὰς σῆς
 πιποθῆμεν ἀσπασμῶς, τῶν σῶν ὀρεγόμεθα γραμματῶν, ἀνθ' ὧν τι-
 σείαμεν ἂν χάριτας, ὅσας ἂν αἰτήσῃς τὰς δυνατάς, ἐν τῷ τῷ γὰρ
 πόθῳ γεγόναμεν. Ἐρῶσα.

Ἀνωρύμω.

Ἀσκὸν τίλλειν, Αἰθίοπα σμήχεν, ρεκερὸν μαρίζεν, αἰγισαλῶ λα-
 λῆν, ὄντ' κεφαλὴν πλύνειν, εἰς ψάμμον οἰκοδομεῖν, εἰς ὕδωρ σπείρειν,
 πέτρας γεωργεῖν, κέγχρον τρυπᾶν, ἄδαν καφῶν, κύματα μετρεῖν,
 ὕδωρ ὑπὲρ πλῆτην, εἰς κόπραν, θυμῶν, θάλασσαν ἀντλεῖν, καὶ ἀ-
 πόσα τῶν ἐπὶ ματαίῳ καὶ μηδὲν ἀγαθῷ, πάντ' ἀληθεύει ταῦτα πε-
 ρὶ τῶν ἀχαρίστος εὖ ποίοντων, ὡ Φιλότης, καὶ Φεῦ, ὅποσα μοι καλὰ
 καὶ γὰρ ἀδολῶς ταῦτα τοῖς ἀγνώμοσιν ἐπιδοθόντα, τὸ δὲ ὅτι μη-

δεῖς ἀγνώμων ὃ κακοποιός· Ἀλλὰ μισεῖν οἱ τοῦτοι σφόδρα τοὺς
 εὐεργέτας, ἢ τὴν ἀχαριστίαν ἐπικρούπτει, μυρία κατὰ τῶν εὐεργε-
 τηκότων διαπλάττοντες, ἢ συκοφαντῶντες αὐτοὺς ἀναιδῶς, ἢ μηδὲν
 ἡττον τῶν ὀφειλετῶν, ὅσοι χρήματα λαβόντες ἔκ' ἔχουσιν αὐτὰ τίσαι,
 τὴν χάριν ἔκ' ἀποδίδοντες, τὴν χάρισμάς ποθεῖν τὴν ἐξώλειαν. Καὶ
 οὗτοι εὐχάριστος ἐχθροὺς, ἀχαρίστους φίλους πολλὰ βελτίων, ὁ μὲν γὰρ
 τῇ εὐποιίᾳ νικάται, ἢ τὴν ἀπέχθειαν εἰς φιλίαν μεταποιεῖται ὁ εὐ-
 χάριστος ἐχθρός. ὁ δὲ ἔτε τὴν χάριν ἡτλῶ τῷ πόθῳ ἢ τῆς πλεονε-
 χίας ὑπερλήφως, εἴτε τὸ μέγεθος αὐτῆς ἔκ' ἔχων ἐξισῶσαι, ἢ ἐπιμε-
 τήσασθαι τὰ ἑαυτῷ εὐγνώμονι γε τῷ πρόπῳ ἢ τοῖς ἀπὸ ψιλῆς γὰρ φω-
 τῆς εὐφροσύνης ἢ ὁμολογίας, ἐξομνύσι τὴν φιλίαν ἢ ἐπὶ βλάβος ἐστὶν
 αὐτὶ φίλος ὁ ἀχαρίστος ἐταίρος. Καὶ σὺ μὲν, ὦ φιλάτης, τοῖς εἰς αὐτὸν
 εὐεργετήμασι θάρσων, τὸν τε τῆς ψυχῆς, τὸν τε τῆς περιστάσεως πλεον
 αὐτῷ παρακατατίθεσθαι, τῇ δὲ ἀπικεύει, ὁ δὲ καθ' ἑκάτερον ἐλλοχεῖ,
 ἢ τὰ μέγιστα λυμάνετα, ἢ μὴδὲν ἔτι εὐπεπὶ κῆρτ' ἐλαπτικόν,
 εὐπερ' ἀχαρίτων οἰκτιάνους. Εἰ δὲ ἢ ταῦτα οἱ ἀγνώμονες ὑπελαοί,
 κρυψίνοι, ἐφήμεροι φίλοι, οἰκειακοὶ ἐχθροὶ, τοῦτον ἐκὼν λαβέσθαι, ὁ-
 σον ἀφυλακτοτέρους ἐπὶ τῷ θανάτῳ. Ταῦτα δὲ πολλάκις πεπειραμέ-
 νος, ἢ ἐκείνου θάνατον μάλιστα ὡς ἄλλοι τοιοῦτον γινώσκοντες, τὸ καθ' ἑκάτερον
 ἀλλὰ τὸ πλεονέκτημα, ἢ φέρεσθαι εἰς ἀλλοῦ εὐεργετημάτων, ἢ χρη-
 μάτων ἀναπλήσων, ἢ παροτρύνων. Δὲ περ' καθὼς αὐτὰ χρηδὲ παρὰ τὴν
 αὐτῶν πραγμάτων ἐπαίσιον, εἴτω τοῖς τὰς εὐποιίας προσήκει παρατίθε-
 σθαι παρ' ἀνδράσιν εὐγνώμοσιν, ἢ χάριτας ἐλδοῖν, ἢ λαβεῖν, ἢ ἀν-
 τιδιδόναι. Ἐρῶσο. ὦ μὲν ὦν Α

ἢ ἀλλοιῶν, ἢ ἑαυτοῦ νόσος. Ἀ νωνύμω. ἢ ἀλλοιῶν νόσος. Α

717
 Σαυτοὺς φράς ἐπὶ τῇ περὶ ἀχαριστίας, ἔχ' ἔτω σε ἐξελόμαι ταύ-
 τῃ ὑπολαβεῖν, ὡς ἐδοκίμασεν τὸ ἀγνώμον ἢ κατὰνθρώπου, φειδωλό-
 τερόν σε ἢ ἀεγοτέρον γινώσκει περὶ τῆς εὐποιίας. Ταρφετέρα γὰρ ἀ-
 χροτάτος ἐστὶ ἢ ὑπερβολῆς, ἢ ἐς ἑαυτὸν μέσας ἀπικίπτοντα, ἢ ὅσον
 ἀρετῆς ἀπέχει, τοῦτον ἐρμηνεύεται τῇ κακίᾳ. Ἦσθι τοιχαρὲν, ὅτι
 ἰσχυρὸν αὐτὰ πολλάκις εὐγνώμονας ἢ ἀγαθοεργούς ἀνδράς εὐπεπὶ κῆ-

κότες πολλῶν ὠδεοντι ἢ μεγάλων καλῶν ἀπηλαύσαμεν. Καὶ μύ-
 τοι γε τὸ εὖ ποιεῖν ἄνθρωπος ἀνωτάτῳ ὕψει, εἰς κρείττονα μεταβιβά-
 ζει τάξιν, ἢ Θεῷ παρομοιοῖ, ἢ δευτέρως ὡτεῦθω Θεὸς τὰς ἀγαθο-
 ποιὰς ἐώθασι καλεῖν οἱ πολλοί. Διὰ τὸτο καθ' ἑαυτὸ τὸ εὖ ποιεῖν
 αἰρετόν ἐστι ἢ περιμάχητον· ἢ τῷ τοῖς μακαρίοις ἢ ἡρώσιν ἐγκατα-
 λεγόμεθα. Ἀμέλει τὸ εὖ ποιῆσθαι τῇ καθ' ἑαυτὸ ὑπεροχῇ τῷ ἐρ-
 γασομένῳ πλεσίας ἀμοιβὰς ἀποδίδωσι, ἢ τίμιον αὐτὸν ἀποδείκνυσι,
 ἢ σεφανῶν ἀνεπιδεῖν ποιῆται τῆς ὑπὸ τῷ εὐεργετηθέντος εὐχαριστίας.
 Ἐὰν δὲ τοῖς ἀξίοις ἡ χάρις ὥσπερ ἔρεται, πηλίκος ὁ παρὰ ταυτησί τῆς
 Γεωργίας αἰμητός; ἔκ ἄρ' ἔστις, ἔκ ἀμπελῶν, ἔκ φυτὸν, ἔκ δῶδρον
 τοσούτον ἀποφέρει καρπὸν, ἢ ἢ τῆς εὐφορίας σχοίη τὰ πρωτεῖα, ὅσος
 ἂν φύοιτ' ἀπὸ ψυχῆς ἀγαθῆς ἢ εὐγνώμονος. Ἄνδρας ἄρ' ἔν εὖ πε-
 ποιηκότες εὐχαρίστας, μὴ μόνον ἐπαινέτας αὐτὰς ἔχομεν, ἀλλὰ καὶ
 εὐεργέτας, ἀντὶ μικρῶν, ἰσχύος ἢ κῆσος, εἰς μεγάλα, ἢ μυρία ἀντι-
 κατατιθεμένων, ἢ δὴ μὴ μόνον ἀνθρώπους, ἀλλὰ ἢ θηρία πολλά-
 κισ εὐεργετήσαντες, τὸ ἄγριον ἢ θηριόγνωνον αὐτῶν ἐξεμελίξασιν,
 ἢ ἡμερώσαμεν, ἢ ἐξωκειωσάμεθα, οἷα περὶ παρδαλῶν ἢ λεόντων,
 ἢ δρακόντων πᾶμπολλα τοῖς Φισιολόγοις ἰσόρητα. Ἄνθρωποι δὲ τῆς
 Θεοτέρας ὄντες μερίδος πολλῷ μᾶλλον εὖ πεπονθότες, εὖ ποιῆσθαι
 Φίλοι, ἢ τὰς μὴ τοιούτους, ἅτε τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ἀπηλλοτριω-
 μένης, ἀπανθρώπως καλῶμεν, ἢ συγῶμεν, ἢ ἀποτροπιαζόμεθα, ὥς
 παντὸς ἐσεῖσθαι οἴκτε, ἢ πάσης Φιλανθρωπίας ἀποτετυχηκῶσαι
 ἡκίς ἀπαξίῳ. Καὶ λοιπὸν ὅσον εὐγνώμονας εὐεργετητέον, τοσούτον ἀ-
 γνώμωνων ἀνέργεσθαι δεῖν οἶμαι τὴν ἀγαθοποιίαν. Ἐρρώσο.

Διηγητήριον.

Πῶς Φίλοι, φασίν, ἔκ ἐστὶν ἀνταλλαγμα ὁ δὲ Φίλος, ἢ συγγε-
 νῆς, ἢ γείτων, ἢ τιςδὲ ἐπὶ πᾶσι, τῶντις βελτιον τις ἐπεύξειτο ἑ-
 αὐτῷ παρὰ Θεῷ; Εἰ δὲ ἢ νενεχῆς, ἢ πεπαιδευμένος, ἢ Θεοσεβῆς,
 ὥς ἢ εἰδῶαι, ἢ δύνασθαι, ἢ βλεσθαι τὰς χρηστοτάτας ὑποτιθῶαι
 βελάς, ὁπότε γε δεήσει, τῶντις ἀνταξίον ὁποῖον τι ἔσαι τῷ ποτὲ κημή-
 λον; ἢ τὴν ἀληθεῖαν, ὅσα τοῖς ἀνθρώποις πάνυ τετίμηται, τὰ τοιού-

τῶ γούτονος ἀπανθ' ὑποδέεσθαι, οἷον ἡμῶν ἔδωκέ σε Θεός, μιᾷ δωρεᾷ, πολλῶν ἀγαθῶν ἡμᾶς ἡξιοκῶς, μάλιστα δέ μοι τῆς οἰκίας, διὰ τὰς νῦν ἀλλεπαλλήλους ἐκτρατείας, ἀποδημῶν ἐπιγυομένῳ. Ὅταν ἡ τῆς σῆς παρυσίας ἐπέλθῃ μνήμη θυμηδίας ἐμπιμπλάμενος, πᾶσαν ἀποτίθῃ μερίμναν, ἢ οἰκίας ἢ παίδων. Καὶ δὴτ' ἀντιβῶ, ἢ ποτιῶμαι, ἔσο σεαυτῷ διὰ παντὸς ὁμοῖος, ἐρῶν ἡμῶν τε ἢ τῶν ἡμετέρων. Ἐρῶσο.

Γεωργίῳ.

119 Μνήμης, ὦ καλὲ σὺ ἢ γυναιε, μηδὲν ἀνθρώποις ἀνησιμώτερον. Ἀλλ' ὥσπερ ἡ αὖ ἀποθέτοις ἀποσκευὴ τὰς κεκτημένους πλατίζει, ἔτω τοι τὰ τῇ μνήμῃ συμφυλαττόμενα, τὴν πωρίαν ἀνείργει τῷ νοός. Φίλος δὲ μνήμης τὸ ἀν' ὀφείλοι μεγατιμώτερον ἀνθρώποις γινέσθαι; Εἰ γὰρ ἀμνημοσύνη θάνατος ἐστὶ Φιλίας, ζωὴ νομιζέσθω ἢ καλεῖσθω ἡ μνήμη. Σοὶ δὲ αἷμα τῇ ἀπυσία συναπόλλυται ἡ τῶν Φίλων μνήμη, ἢ μηδὲ ἀπὸ γραμμάτων, μηδὲ ἀπὸ μνημάτων ἀνενεγκεῖν ἔχει, μήτε Φιλίων μήτε ἐπιτιμηκῶν, ἀλλὰ νεκρὰ κείται ἢ ἄπνης, ἢ δεσποτικῇ δεῖται θαύματος, ὅπως ἀναζήσῃ, ἔχ' ἡττονός γε τῷ ἔζοντά τὸν Λάζαρον ἀναστήσαντος. ἔξει γὰρ ἡδὴ ἢ μέχρις ἡμῶν, ἔτω πόρρῳ διατριβόντων ἔξει. Φεῦ, ὅπως ἔξει, ἢ λυπεῖ τὴν ἡμετέραν αἰσθησιν! ἢ τοίνυν ἀνακάλεσον αὐτὴν εἰς τὸ ζῆν, ἢ νεκρὰν ἔξυσαν θάψαντες, ἐπιτάφιον αἰσομεν. Ἐρῶσο.

Τῷ αὐτῷ.

120 Ὅσον γε κατηγόρηκα τῆς εἰς τὴν Φιλίαν ἀδικίας, τοσούτον τῆς καλῆς νῦν προαιρέσεως ἐπαινῶ ἢ θαυμάζω, ὅτι δὴπερ τὴν τε μνήμην τετήρηκας ἀνεξίτηλον τὴν ἐμὴν, ἢ τὸν πόθον ἡύξηκας τῆς ἐμῆς ὁμιλίας ἢ ἀγνωμοσύνης ὁμνύεις, μηδ' ὑπαίτιον γεγενῆσθαι ποτε, μηδ' ὑπόδικον. Ὅτι δὲ περισπασμοὶ τινες ἐστρωώτες ἀδόκητοι, συνεταράξαντό σε τὸν βίον, ἢ δῆθω ὑπαχθῆς ἀνάγκη, σεαυτῷ τε ἢ τῶν Φίλων ἐπελάθῃ (ἔδε γὰρ αὐτὴς περὶ μέανος θείης ποτέ.) ἢ τῶν ὀφείλων μόγις ἀπαλλαγῆς ἀνανήφης, ἢ Φιλίων ἀπαμείψεων ὀφελὴν ἀπαδίδως, τῷτό γε μηδ' αὐτὸς ἐπαινῶ, μηδὲ φρονήρης ἀνὴρ ἄλλος.

Ἐπειδὴ τὸν εὖ Φρονεῖντα δεῖ ἑαυτῷ κατὰ πάντα παρῆναι, ὡς οἷς γὰρ παρῆναι προσήκει, καὶ τῶν περιῖσταμύων ἐκάστοτε ἐπὶ μέρες, καὶ πᾶσι καθόλου χρὴ τοσούτον ἀποσχολᾶσαι, ὥστε μηδὲν ἡμελημένον ἀπολελεῖσθαι, μηδὲ τῆς δεξιᾶς παρεστίας ἐσερημῶν. Οὐδὲ γὰρ ἐλευθέριον, οὐδὲ γυναικὸν Φροντίσιν ὑποδεδωλῶσθαι τισι, καὶ κατόπιν αὐτῶν ἰκῆσαι πεπεδημῶν, οἷον ἡ χμαλωτισμῶν ἀνδράποδον, καὶ κατὰ κόρρης ἐσθ' ὅτε παιόμενον ὑπ' αὐτῶν, ὑπτίως ἐκτετραχηλίσθαι, ἀλλὰ μερίμνης ἀπάσης ὅπως ἐγκρατῇ γενέσθαι καὶ ἐπήβολον, ὥστε οἷς ἔπος ἐπὶ ἐπὶ πάντα, καὶ καλῶς αὐτὴν ἡνιοχεῖντα, κατὰ εἶδον ἰθύναι, καὶ θαμὰ δὲ ἀνιῶναι, καὶ πάλιν εὐσθενέστερον ἀναλαβόντα λαβιδάσαι ἐπὶ τὸ τελευτέριον, καὶ μέχρι τῆς εἰς νῦν ἐμβληθῆντος ἀποτελεσματος. αἱ δὲ Φροντίδος ἐθελήσοις ὅρας θεῖσθαι καὶ μερίμνης, ἀπὸ φιλοσοφίας μελέτης τῆ φύσεως τῆ πράγματος ἀμνηστικῶς ἐμβλαθύναι, Φροντίδος ἔσω μέτρον τὸ μὴ τὸν λοιπὸν λογισμὸν ὑπακλέπτον, μηδὲ μετὰ ἀδίκῃ ἀρκαυῆς τῶν ἄλλων ἀναγκάων ἀφροντισεῖντα ποιεῖν τὸν μεριμνῶντα. Τότε γὰρ ἀφροντισία μᾶλλον ἢ τις, εἴαν ἀπὸ τῆς μείζονος ὀφείλῃ τὰ ὀνόματα προσαρμόζεσθαι τοῖς πράγμασι. Τοιγαρὲν τῆς πρεπείας ἐκπίπτει τελειότητος ἢ Φροντίς, ἐπειδὴν ἀδικῇ, καὶ ἀμαυροῖ τὰς ἐπιλοίπας μερίμνας, αἷς συγγενῆς ἐστὶ καὶ ἀδελφῇ, ἀλλ' ἔκ ἀναιρετικῇ καὶ φθοροποιᾷ, καὶ λαφέρει κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον, ἀλλ' ἔκ κατὰ τὸ εἶδος ἀντίκειται μετ' ἀλληλεχρισμῶν ἐξώσεως, καὶ ἐκδηλον ἔν ἐκ τῶν, ὅτι Φρονήματος ἐμβριθεῖα, καὶ ἐπιεικεία λογισμῶν προσήκει τῶν Φροντίδων ὅπως ἰθύναι τὰς ἡγίας, ὥστε πειθηνίς, αὐτὰς ἔχειν, καὶ μὴ κατεσθίεσθαι, ὡς Φασί, τὴν καρδίαν. ἔξομω δὲ μὴ τὰ βηριώδη τῶν παθῶν ἐάσαντες ἐμβατεῦσαι τῇ θλαστικῇ, καὶ τὸν χαλινὸν ἀφαρπάσαι τῆς ἡμετέρας χερὸς. Ἀρπάξει γερμὴν καὶ φόβος ἀμετρος αὐτὸν, καὶ θυμὸς ἀκρατής, καὶ ἀγάπη, καὶ μῖσος, ὅταν ὑπερβάλλῃ, καὶ συλληβὴν ἐκπῆν, πάθος ἅπαν ἢτε θυμωδὲς, ἢ ἐπὶ ἐπιθυμητικόν, ἐκταράσσει τὸ νυνεχὲς καὶ Φροντισικόν, καὶ εἰς ἑαυτὰ μόνον βιάως ἔλκει καὶ δέλσσει, καὶ μηδενὶ προσέχειν ἑτέρω συγχωρεῖ. Καὶ ταῦτα μὲν ὅπως ἔχον τῶν νῦν ἔχόντων ἐδέξατο λέληθε, σὺ δὲ μοι δοκεῖς ὡς γὰρ δὲ, ὅτι περ ἀφίλι-

ας γραφήν ἐξαλείψαι προθυμηθεῖς, νέαν αἰτίαν σεαυτῷ προσήψω
 τῆς προτέρας ἔκ καταδεεσέραν· ἐξίσχ γὰρ ἀρετῶν ἀδικεῖς τετρακτὺν,
 ἢ εἰς δικαιοσύνην ἔκ ἑλαττον, ἢ εἰς ἀνδρίαν πλημμελεῖς. Καὶ τῆς μὲν
 ἄτε μερίμναις τισὶν ἀγυνῶς ὑποχείριος ἢ εὐάλωτος, περιπεφρονηκῶς,
 τὴν δὲ, ἄτε μὴ τὰ ἑκόντα τοῖς ἐταίροις ἀπονείμας, ἀσεβῶς σεσολοικι-
 κῶς. Οὕτω γέ ὦ Φιλότης ἔχουσιν αἱ προφάσεις, ἔκ ἀναιρέσι τὰς εὐ-
 θύνας, ἀλλὰ μεταφέρουσιν αὐτάς, ἢ δοκᾷ συγχροῦσαι ἢ συσκιᾶ-
 σαι τὰ πεπλημμελημένα, καὶ τινὰ εὐπρόσωπον τοῖς ἀπολελογημένοις
 προξωῆσαι θεοαπείαν, ἀλλὰ τόγε ἀληθὲς ἐστ' ὅτι μείζονα μῶμον
 ἐπιτρέψαι, ἢ χέρως εἰς τῶν ἠνομημένων αἱ σκήψεις τὰ πολλὰ, μὴ
 προφασίζεσθαι προφάσεις ὡς ἀμαρτίαις φησὶν ὁ Θεηγόρος Βασιλεὺς
 ἴσως ἔτι τὰς ἀμαρτίας, ἐφ' αἷς αἱ προφάσεις κατ'ἴονται φράζαν, ἀλ-
 λά τὰς πλημμελείας, αἱ γίνονται μυρία, συγχλωθωμένων ἢ συν-
 διαπλαττομένων προφάσεων. Μίαν γὰρ ἀμαρτίαν πολλάκις ἀπα-
 λῆσαι περὶ ὧμοι, δι' ὧν σκηπτόμεθα, πολλαχῶς ἀμαρτάνομεν, ἢ
 μείζας αἰτίας ὀφλισκάνομεν σκηψάμενοι, ἢ περ ἡμαρτηκότες, ὅτι τῶν
 ἡμαρτημένων αἱ ἀποφυγαὶ αἰσχότεραι αἱ πολλαί. Εἰ τοίνυν ὦ γὰθὲ
 φροντίδων ἐπιβολὴν ἢ καταδυναστείαν ἐσκήψω, τὴν ἀφιλίαν ἀποκρύ-
 πτων, ἀνανδρίας φεύγεις γραφήν· εἰ δὲ τὸ ἀκαταδύλωτον ἢ ἀμα-
 χον τῆς ψυχῆς περὶ πλείονος ποιῇ, πάλιν σοὶ δευσοποιὸν ὤεσαι τὸ ἀ-
 φιλον. Ἀλλὰ σύ γε ἀμφότερα διευλαβέμενος, ἢ ἀρετῆς ἀπείξαι ἀν-
 τεχόμενος, τὸν ἑπτα χρόνον τίμα, ψυχῆς ἀνδρίαν ἔμειον, ἢ μνή-
 μιν ἐταίρων. Καὶ ἴσθι αἰρετώτερον εἶναι μὴ δαμαρτεῖν, ἢ σκηπτεσθαι
 δαμαρτῶντα. Ἐρρίσθη.

124
 Ἰωάννη.
Νενίκηκας ὦ γυναιε, ἢ ποταπὴν νενίκηκας νίκην, ἣν ἔδ' Ἡρακλῆς
 αὐτὸς ὠκίσσατο, ἢ τοσαῦτα ἢ τηλικαῦτα δαθλησάμενος. Καὶ γὰρ
 ὡς πυρθανόμεθα πολλῶν σέ τινων ἐγκωμιαζόντων, ἀνδρὸς ἀξιωματι-
 λαμπρῷ σοδέντος, ἢ πλέτῳ πολλῷ κομπάζοντος, ὀργῇ δὲ κατὰ σῆ-
 ζέοντος ἢ βρωθυομένου, ἢ ἄμυναν πνευστιῶντος, ἢ τὰς χαλεπωτά-
 τας ἢ πικροτάτας ἀπειλὰς ἀποπτύοντος, λόγῳ δυνάμει θυμὸν ἔξαλ-

λον ἄρδην ἀποτινάξας, εἰς πραότητα μετερρύθμισαι ἢ σοργὴν. τὸ γὰρ εἶναι ὡς ἀληθῶς τὸ Παγκρατίῳ νικᾶν. Εὐνοῦντα σήμερον ὁρῶμεν, ὃν χθὲς ἐχθρὸν ἴδομεν ἔκφρονα, περιμεμνηότα, ἠγριωμένον, ἐκτεθριωμένον, σφαδάζοντα, ἢ φονῶντα, ἢ ὑπὲρ τὸν Γολιάθ ἐκείνον μεγέθει σφριγῶντα, ἢ γαυριῶντα, ἢ παιοπλίαν ἀράμενον, ἢ ἔχθρας ἀπερᾶντες σημαίαν, ἢ ταῦτα μὲν ὅποσοι ἐωράκασιν, ἢ ἀκηκόασιν ἐπαινεῖσι, ἢ ἀνυμνεῖσι, ἢ θαυμάζουσιν. Αἰτὸς δὲ τὴν ὕδον ἠγισαμένην μάχην ὡς πρώτοις ὑπεράγαμαι, ἢ τὴν νίκην μᾶλλον εὐφημῶ τῇ κατὰ σαυτὸν θυμῷ· ὅς εὐθύς, ὡς ἔχει τὸ ἀνθρώπινον, ἐπιβεβληκῶς, μονονὲ τὸ φέριον εἶχε τῆς φρονήσεως, ἢ τὸν λογισμὸν ὑπὸ χεῖρα πεποιηκῶς, τὰ τῆς μάχης ἐσήμανε, ἢ ἀντικαθοπλιῖσθαι ἢ ἀμυνεῖσθαι, ἐκέλευε, πολλὸν τὸ συμμαχικὸν ἀπὸ τῶν εὐνεσιᾶτων ὑπισχνέμενος, ἢ ῥαυτέραν ἀνδρὶ σοφῷ ἢ νενεχῆι τὴν τιμωρίαν ἔσεσθαι πιθανῶς ἐπειθὼ ἀπὸ στρατηγημάτων, καὶν δεήσῃ τὴν κύβης ἀναρρίψαι, καὶν βαρὺν ἀναδύσασθαι κίνδυνον, ἀποθανεῖν ἀνδρείως καὶ εὐκλεῶς ἐκήρυττε μᾶλλον προσήκει, ἢ λαγὼ βίον ζῆν μετὰ χαυνότητος ἢ νωθείας, ἀλλὰ σὺ δὴ ταύτην τὴν μάχην γενναίως ἐμαχέσσω πρώτον, ἢ τὰτὶ τὸ ἄμαχον θηρίον ἠτλήσω, ἢ ἀπὸ ταυτησὶ τῆς νίκης ὀρμώμενος, τὸν ἔπειτα πόλεμον εὐτυχῶς διεπράξω, ἢ διπλὴν σοι ἐκτέτε το τρέπαιον ἠγέρται, ἢ ταῦτα δὴ σε τῆς τῶν συμπολιτευομένων μοίρας ὑψὲς ποιήσῃσι, ἢ περίβλεπτον ἐπιδείκνυται ἢ περιώνυμον. Ψυχὴν γὰρ κρείττω θυμῷ, χορὸν ἀρετῶν περιῖσάναι ἢ σεφανῆν ἐπισάμεθα. Ἐρρώσο, ἢ διευτύχη.

Τοῖς δευτέρτοις Χίις.

Ὅποσα τοῖς πρέσβεσιν ὑμῶν συναντελαβόμεν, ἢ συνηγωνισάμεν τοῖς ὡς γὰρ ἀφικόμενοις εἰς τὴν μοναρχικὴν πύλην, ἢ ποτνιωμένοις, ὅπως οἱ βασιλικῶν νέων συμβολαίων, τὴν πρὶν ἀναλάβητε αὐτονομίαν ἢ ἐλευθερίαν, ὧν ἐξεπεκτώκετε τῇ ὑποχειρώσει ἢ καταδυναστείᾳ τῶν Ἐνετῶν, αὐτὰ τε τὰ πράγματα, ἢ ὁ τῶν πρέσβεων λόγος, ὅποτε ἀνέλθωσιν, ἐπιδηλώσει σαφῶς. ἢ γὰρ ἡμῶν ἀφήγησις κόμπον ἔξει πολὺν, εἰ ἢ μείω τῇ μεγέθει τῶν συμπεπραγμένων. Ἰμμεῖς

δὲ τῆς ὑπαρχούσης εὐποιΐας τὰς χάριτας ταῖς ὑπὲρ ἡμῶν εὐχαῖς ὁμολογηκότες, τῇ χρείᾳ πάλιν ἐξέσθ' ἐμε προθυμότετον. Ἐρρώσθε.

Τοῖς αὐτῷ Παισί.

ΚΑὶ αὖθις κατὰ τὴν ἀπὸ βελγράδων ἐπάνοδον τὸ τῶν ποδῶν ἄλγος ἐπανιόν χαλεπῶς με ἠνίασε, καὶ τέτταρας ὅλας νύκτας ἠγξάτό με πικροτάταις ὀδύνας. Αἱ τῶν ἄρθρων γὰρ ἀλγηδόνες μεθ' ἡμέραν ὕφεσιν εἰληφῆαι, καὶ οἶον ἀνακωχὴν καὶ ἐκχειρίαν, ἐπιδύσαι δὲ νυκτὸς παροξύνονται, καὶ ἐπιβάλλουσι ῥόθια, ἢ ὅτι τοῖς ρεύμασι βοηθεῖ ἡ Σελήνη ταῖς ἀνεπαισθήτοις δυνάμεσι καὶ ἀπορροαῖς, ἢ ὅτι ἐπικρατῇ νυκτὸς ἡ ῥοώδης ὑγρότης, ἔγω δὲ ἀνύποιος ἦν καὶ ἀνήκεστος ἡ νῦν ἐπισκήψασα ἀλγηδών, ὥς ἐς πάλαι μαλακότητος ἐμεμφόμην, ὅτι μὴ ἀνεχόμενοι τὸ ἄλγος, ὡς ἀπὸ φιλοψυχίας τῆς πόδας αὐτῶν ἐπιπάσσοντες, καὶ καταπλάσσοντες μικρὰς ἐνεκ' ἀνέσεως, εὐθὺς ἀπὸ τῆς ἀπαλλαγῆς ἀνιάτως ἐχώλαινον, τέτταρ' ὡς τῷ ἄλγει ὑπὸ συμπαθείας ἠλεῖμην, καὶ πρᾶσσειν ἐκ ἀπεικότα διωμολογεῖν. χωλαίνουσι γὰρ ὅποσοι ταῖς ἀλγηδόσιν ἐκνικώμενοι, τοῖς ὀλκηλῶσι χρῶνται φαρμάκοις. Διότι ἡ τοῖς ἄρθροις εἰσφρήσασα καὶ ἐσφηνωμένη ὕλη, τοῖς ἢ ἐνέργεια, ἢ ἐν δυνάμει θερμοῖς ἐπιθέμασι ξηραίνωται, καὶ εἰς ἀσβεστώδες τι σῶμα μεταβάλλεται, τὴν ἔπειτα κίνησιν ἐπίσχει, καὶ γίνεται ταῖς βάσεσιν ἐμποδών. Ὅσοι δὲ κατερεῶς ὑπομέναντες, ἢ φύσει ἢ διὰ φόρησιν ἐπιτρέπουσι, τὴν μὲν κοιλίαν εὖρον τηρῶντες, καὶ τὰς ἄνω φλέβας τῶν χερῶν ἀνοιγνύντες, καὶ τῆς ῥοῆς ἀντίσπασιν, καὶ τῆς ζέσεως τῆς αἵματος παῦσιν καὶ δάκνουσαν τοῖς ἀγγείοις παρασκευάζοντες, καὶ μάλιστα ὀπηνίκαι διαίτη λεπτῇ χρῶνται κατ' ἀρχὰς, ἔτι ταχυτέραν ἔχουσι τὴν ἀνάρρωσιν, τὰ πολλὰ δὲ καὶ τὸ ἄλγος μείον καὶ ἀπαλύντερον, καὶ βαδίζουσιν ὕπερον ὥσπερ ἀνὲς μηδαμῶς ἠλγηκότες. ἀλλ' ἐγὼ διὰ τὴν ἐπισκηφῆσαν ἔτι σφοδρότητα τῆς ὀδύνης, καλινωδία ἦδον ὅλη νυκτὶ, καὶ σφίσι κατηνέμην, ἔτι δρῶν εἰς ὕφεσιν, ἢ καὶ ἀναπαισθίαν ἀποκλίνοντες, μάλιστα δὲ καὶ ἔτινες, ὡς θεραπευτικὰ μνηστὰ δι' ἑσθῆσιν, ὑπὸ τῆς τῶν ἀλγηδόνων δριμύτητος σφᾶς κατὰ πετρεῶ ὠσαντο, καὶ πρὸς τὰς ταύτας συμπαθῶς αὖ ἔχον καὶ ἡπίως, εἰ μὴ τοῦς

αὐτόχρησας αἱ δεινέκεις ἡμελλόν διαδέξασθαι κολάσεις. Ἀλλ' ἡμε-
 ρῶν ὀλίγων ὀδύνην ἀντικαταλλάξαι τοῖς ἀτελευτήτοις ἀλγηδόσι, τῷ
 ἀνοίας ἐδόκει ἢ ἀπονοίας ἔργον ἐσχάτης, ἢ τῷ ἀνέκαπτε με τῆς οἰ-
 αὐτῆς εὐμενείας. Τοιούτων ἔν ἀλγύντ' αὖ με λογισμῶν ὑποτρεχόντων,
 ἐπειδὴ μηδὲν ὠνάμην, ἀλλὰ σρεβλόμενος ἐσρεφόμεν δι' ὅλης νυκτός,
 ὅτε μὲν τῆς κλίνης τὸ ἀνώμαλον ἐπαιτιώμενος, ὅτε δὲ τὰς χεῖρας ζη-
 τῶν οἰκετῶν, ἐφαπτομένης αἶμα, ἢ ἀποδιοπομπέμενος εὐθύς αὐ-
 τὰς, αἶτε δὴ τὸ ἄλγος ἐπιτευναρμόνας, ἢ αὐτοῖς ὀργιζόμενος αἶμα, ἢ
 ἐπιτιμώμενος, ἢ λοιδορέμενος, ἤλυον, ἠθύμεν, ἐδυσφόρην. Καὶ ἔ-
 τις ἔν ἐκφράσαι βέλοισ' αὖν τὸ μέγεθος τῶν ἀλγηδόνων, ἔκ' αὖν ὡς ὦ-
 μιν, ἀπιθάνως εἶποι, ὅτι ἐκ τῶν τῷ ἄλλ' μυχῶν δημοσί τινες ἀνιλεῖς,
 ἢ ὡμοὶ μετὰ πολυσχεδῶν μηχανημάτων, ὅποσα τοῖς ἐκεῖ σρεβλώσε-
 σι διακονῶσιν ἀναρραγέμενοι, ἢ τοῖς ταλαιπώροις ποσὶ κατὰ θέαν ὀρ-
 γήν ἐπιθέμενοι, οἱ μὲν ξεφιδίοις ἀνατέμνεσι τὰς τένοντας ἢ τὰς μῦ-
 ας, ἢ λαμελίζουσιν αὐτὰς κρεαργύντες ἀπηνῶς· οἱ δὲ πατῆρας ἐκ-
 πυρωθέντας κρέασι τῶν ἀεθρῶν, μάλιστα τῷ μεγάλῃ δακτύλῳ ἔχ' ἄ-
 παξ, ἔτε πολλάκις, ἀλλὰ μυριάκις· ἄλλοι τὰ περιόσια περισκυ-
 τίζουσι, ἢ νύττωσι βελώναις, ἢ ἔνυξιν ἀμύσσουσι, ἢ περιπέρουσι, ἢ
 σπαράττωσι, ἢ ἐξαεθρῶσιν· ἄλλοι κατὰ τροχὸν τὰς πόδας λιγύζου-
 σιν· ἄλλοι κλείθεω ἢ μαγγάνῳ πῖσαντες σεγαυώτατα σφίγγουσιν
 αὐτὰς· οἱ δὲ οἱ μολύβδῳ ὅσον ἔκ' αὖν ἐνέγκοι τις συμφορήσαντες θλί-
 βουσι· ἢ συνελόντι φῶναι, μηδὲν ἐσιν ἄλγος εἶδος, ὃ μὴ τοῖς σχετλί-
 οισ ποσὶν ἀθρόον καταγίγαν, τὰς ἰδιαζέσας ὑπερβολὰς ασκοίη, καὶ
 ἐπίδωξιν αὐτῶν ἐκπομπεύσι. Ἰπτόκεται δὲ αὐταῖς νεύρον γέμον, τῷ
 τέσιν αἰσθητικώτατον μέλος, ἢ τοιαῦτα δὴ πάσχον ὑπ' ἀνάγκης ὠ-
 θέμενος ἀδιαφυλάκτῃ, ταυτηνὶ μόνον εὖρον ἀμηγέπως καταφυγὴν,
 τὴν τῶν ἀπορωτάτων αἰτημάτων δῆθεν μελέτην, ταῦτά τε ἀπ' ἔρα-
 νῆ, ἢ γῆς, ἢ θαλάττης ἐραυιζόμενος κατὰ νῦν ἀνεπόλεον, διαφερό-
 μενος τε κατ' ἐμαυτὸν, ἢ ἀμφοισβητῶν, ἢ τὰς λύσεις ἀνιχνεύων,
 ἢ αὐτὴ με ἡ δανόησις κατὰ μικρὸν ὑποκλέπτουσα ταῖς ὀδύναις, πα-
 ρεδίδωκε τῷ ὕπνῳ, ἢ παρήχε βραχῆαν ἀναψυχὴν, ὥς μικρὸν ὅσον ἐ-

πικροφισθώτα. ταῖς ἐπιείκαις ὀδύνας, ἀνεκτότερον ἀντιπαλαῖσαι, καὶ μόλις ἔγω παλαίοντι, μετὰ τετάρτην τὸ μὲν ἄλγος ὑφίεναι, ἐμὲ δὲ ἀπηνυθηκότα τῷ ὕπνῳ σχολάσαι, ἢ τροφῆς ἀβροτέρας μεταλαβῆν. Χρῶμαι δὲ μετὰ τὴν τῆς ἀλγηδόνης ἀνάπαυλαν ἀλιάδι χλιαρᾷ, ἀπλῆ ταύτη ἢ ἀκατασκεύῳ νίπτων τὰς πόδας, ἢ τῇ θαλαττίῳ, ἢ τῇ ἐκ μουσικῆς αἰλός· ἢ τὰ νῦν αὖθις ἀνερρῶμαι σὺν Θεῷ, ἢ ὑμᾶς ἐρρῶσθαι ταῖς ἀπὸ μέσης ψυχῆς εὐχαῖς ποτνιῶμαι.

Δημητρίῳ.

124 Κοινὰ φασὶ τὰ τῶν φίλων, ἢ μὴ μόνον ἐν αἰ περισσίαι, ἀλλὰ ἢ αἰ ἐξουσίαι κοιναὶ· ἀμέλει ἢ μέτεσι τοῖς φίλοις αὐτῶν, ὅτι ἢ συνευτυχῶσι· ἢ μὴ τοῖς φίλοις μόνοις, ἀλλὰ ἢ τοῖς ἐταίροις αὐτῶν, καὶ ἄλλοις ἢ ἄλλοις ὅπως τῇ φιλίᾳ συνδέονται, ἢ μονονὲς συμφύονται. Τοιγάρτοι ἢ ἐρῶμεν, ὅτι ὡς ἀπὸ μιᾶς ψυχῆς ζῶντες συμπνέεσσι, ἢ δὴ συναγάλλονται ἐπὶ τῇ εὐκληρίᾳ τινὸς τῶν ὑπὸ φίλου ἢ εὖντος φιλομένων, ἔμην ἀλλὰ ἢ συνάχθενται ἐπὶ τοῖς ἐναντίοις οἱ φίλοι· ἔφθονερά γάρ ἡ φιλία, ἀλλὰ καλὴ ἢ πάνυ διαδόσιμος, ἢ φιλεῖ κοινῶσθαι ἢ μετεχετεύεσθαι σὺν ἐκτονείᾳ, ὅσα ἢ πηγαὶ ἢ κρήναι αἱ τῶν ναμάτων ἢ φειδικῆαι, ἢ τοῖς πελάζεσθιν αὐτῶν κεκοινωνηκῆαι. Τέτρω δὴ τῷ τῆς φιλίας θεσμῷ καὶ γὰρ παραδείχων, συχνὲς σοὶ πέμπω τοὺς μεθέξοντας τῆς σῆς προσασίας. ἔμῶτοι γὰρ τὰς τυχόντας σοὶ πέμπω, ἀλλὰ τὰς εὖντας ἔμοί τε ἢ σοὶ δι' ἐμῆ, ἢ προσηνεσάτας, ἢ φιλεῖσθαι, ἢ σπευδάζεσθαι λίαν ἀξίως, οἷς συναριθμείσθω ἢ ὁ τοῦ παρόντος κομισῆς, ἐκ παίδων ἐμοὶ συνήθης, ἢ πολλάκις τῶν σῶν ἐφκωμίων ἐμοὶ κεκοινωνηκῶς, ἢ τῶν σῶν προτερημάτων ἄλλοις ἔπειτα γεγονῶς ἐπαινέτης, νῦν δὲ τῆς σῆς συμπαθείας ὠδεῆς ἢ ἱκέτης, τοῦ καλλίστου δὴ καὶ τῶν πλεονεκτημάτων τῶν ὠτέλει ἀνδρῶν. Ἀποδεξάμενος δὲ αὐτὸν εὐμαῶς, ἢ ὁμιλήσας ἡπίως, ἔς ἂν αὐτῷ διατρίψω· διαπαντὸς οἱ εὐέντευκτος ἔστω ἢ εὐπρόσιτος. Διατρίψει δὲ, ἔς ἂν ἀπαλλαγῇσσι τῶν ἀνάγχος ἐπισκηψάντων αὐτῷ δεινῶν, ὧν αὐτὸς ἀφηγητῆς ἔσαι, δυνάμει λόγῳ ἔτις ἄλλος ἰσχύων, ἢ τῆς παρ' ἐμοῦ μὲν ταύτης συστάσεως ἴσως ἐπιλαθόμενος, αὐτῷ δὲ ἔπειτα ὑπὲρ αὐ-

τῷ χαριζόμενος, ὧν ἂν δεήσαιο, σὺν ἀφθονίᾳ δαψιλεύσῃ, ἢ χαρί-
των ἐμπλησάμενος, χαίροντα ἢ εὐνοῦντα ὡς ἡμᾶς ἀποπέμψῃς. Ἐρ-
ρώσω.

Γεωργίῳ.

Τί ταῦτ' ὦ γυναιε; πόθῳ ἐξαπίνης ἐκ Φίλῃς ἢ εὖνε ἀπεχθῆς καὶ
κακόνες; ἔδὲ πρωτεύς ὁ μυρίας ὑποδυόμενος μορφᾶς, ἔτῳς ἀθρόως
ἔωθε μεταβάλλειν. Τί δὲ ὅτι μὴδὲ τῷ δικαίῳ λαπρεσβευσάμενος,
μὴδὲ προσημῆνας, τοῖστον ἥρας πόλεμον; ἀλλ' ἐγὼ τῇ ἀρχαίᾳ Φι-
λίᾳ, ἢ τῇ ἀνέκαθ' ὁμοθυμαδὸν τὴν νῦν ἀπόνοϊαν ἢ ἀπέχθειαν χαρί-
ζομαι. Πέπαυστο φλεγμαίνων ὀργῇ ἢ θυμῷ, λιπαρῶς ἀντιβόλῳ, ἢ
ἐπ' ἀνίθι εἰς σεαυτὸν, ἣν δὲ, χαίρειν εἰπὼν τῇ εὐνοίᾳ, αὐτόμολος εἰς ἐχ-
θρὸς καταστήσῃ. εὖ ἴσθι, ὅτι τῷ μὴ Φίλῳ Φίλος, τῷ δ' ἐχθρῷ ἐχ-
θρὸς εἰμὶ ἢ πολέμιος. ἢ μήτε ἀπὸ Φιλίας εἰς ἐχθραν εὐμαρῶς ἀπο-
σκιρτῶ, μήτ' ἀπ' ἐχθρας ὕστερον ἐκ ῥάσσε εἰς Φιλίαν αὐθις ἐπάνειμι.
Τὸ γὰρ εὐμετάβολον γυναιξὶ ἢ παιδίοις οἶμαι προσηκεῖν. Θεός σοι τὰ
σωτήρια βραβευσάτω. Ἐρρώσω.

Ἀνω νύμφῳ.

Πολλάκις ἡ σὴ Λογιότης ὑπ' ἀχαριστίας εἰς ἐμὲ δημαρτηκῆα, ἢ
πολλάκις αὐθις ἐπιτυχῆσα βουθῆας, ὁπότε χρείας ἐπαγέσης αὐτῆς
ἐδέησατο, τὸ εὐδικεῖν ἐμὲ προχέως ὡς ἐξὲν πεποίηκε, ἢ ὡς περ ἀνὴρ
χαίρεσσα ἢ γαννυμένη τοῖς ἀχαρισήμασι, μὴδενά καιρὸν εἰς τῷτο πα-
ρεῖ. Τί γὰρ ἐπεταί; ἵνα μὴ τοῖς πολλοῖς ἀναισθητῶν δοξῶ, αὐτῇ τε
ἢ τῇ ἐμῇ βλάβῃ παύσομαι συναγωνιζόμενος. Ἀπασι γὰρ ἐπίδηλον,
ὅτι αὐτῆς ὠφελεμένης, ἢ ἐπιτυχίας ἐπίσημος ἐμοὶ γίνεται ἀκληρία ἢ
λύπη. Τὸ μὲν ἔν' ἄχρι δεῦρο μετ' ἐπιεικείας ἔτοιμον εἰς τὰς χρείας,
ἔσω τῆς ἐμῆς πραότητος ἢ ἀνεξικακίας. ἢ δὲ ἀπὸ τῆς νῦν ῥαθυμίας ἢ
ἀμέλειαι, κύημα ἢ θρεμμα τῆς ἀγνωμοσύνης αὐτῆς. Ἰσῶ δὲ, ὡς εἴ-
τε ἐκ φύσεως ἐμοὶ προσείη, εἴτ' ἀπὸ τῆς τροφῆς μετ' ἀφροσύνης, τὸ ἐ-
παινεῖναι ῥαδίως ἐπὶ τὸ εὖ ποιεῖν, ἢ μόνον μόνον ἡγῆμαι Θεῷ προσο-
μοῖσθαι, ὃ τέλος ὑπάρχει φιλοσοφῶσιν. Ἐργον ἔν' αὐτῆς, εἰ βούλοι-
το, ἀποδοῦναι τὰ ἐπιπροσθῆντα κωλύματα, ἢ πάλιν ἐξ ἐμὲ λαμ-

πρότατα βοηθῆντα, ἢ συναντιλαμβάνομενον ἀνδρείότατα. Ἐρρώσθω.

Ἰωάννη.

Βουλὴν αὐθις αἰτῶ παρ' ἐμῶ, τῆς ἐμῆς βελῆς πολλάκις ἀρίστην ἰ-
δεῖν ἀπόβασιν, ἢ καλῶν ἀπελαῦσαι καρπῶν ὡμολογηκώς. Ἀλλ' ὦ
Φιλότης, πολλ' αἰτῶ δὲ συνδραμεῖν, ὅπως εἰς ἀγαθὸν αἱ βελαι πε-
ρας ἦξωσι. πάντων δὲ μάλιστα δέον μὴ ἄλλως ἐπιτελεῖσθαι πως τὰ
δόξαντα ἢ ὑποδειγμένα, ἢ παρ' ὁ καλῶς ἂν ὁ βεβουλευκώς ὀρίσαι-
το, τὰ τε συναιτία ἢ τὸν καιρὸν, ἢ τὸν τόπον, ἢ τὰ παραπλήσια,
οἷς αἱ ἐπὶ μέρες πράξεις τῶν ἀνθρώπων εἰώθασι συμπλέκεσθαι, καὶ
περαίνεσθαι, ἢ μάλιστα αἱ πολιτικαὶ, ὡς οἷόν τε διασαφῆσαι, ὅσα
περ εἰς κατόρθωσιν ἐπιζητῆσθαι συνεικάσαιτο ἢ ἐπιτυχίαν. ἢ διὰ
τῆτο ἔχ' ἀρκεῖ ἐμφερῶς διανοηθῆναι τὸν βελεύσαντα, ἀλλὰ ἢ τὸν πράτ-
τοντα προσήκει φρονῆσαι τε εἶναι ἢ νενεχῆ, ἢ τῶν δεόντων σοφαστικόν,
μήτ' ἄγαν ῥαθυμῶντα, μήτε παραβόλως κατατολμῶντα, ὅξύντε και-
ροφυλακῆσαι, ἢ πρόθυμον, ἢ ταχὺν εἰς ἔργον ἀγαγεῖν τὸ εἰς νῦν ἐμ-
βεβλημένον. Ἐπὶ δὲ ἢ τοῖς ἀντιπίπτουσι ἢ διακωλύουσιν ἀκαταμά-
χητον, ἢ τῶν συμφερόντων βοηθημάτων ἐρανιστικόν. Καὶ τοῖςτος ἄ-
ρα γνώμωνος, ἔχ' ἕνεκα εὐβελίας μόνης, ἀλλὰ ἢ δι' ἰδίαν φρόνησιν ἢ
ἐπιμέλειαν διευτυχεῖς. ἀνθ' ὅτε σὺ ἢ τῶν ἰδίων ἐπαίνων ἐπικοινωνεῖς
τοῖς βεβουλευκόσι· καὶ μοι δὲ διὰ ταῦτ' ἔβαρὺ, ἔτε χαλεπὸν βελῆς τε
μεταδῆναι, ἢ τῆ ἔργου συναντιλαβέσθαι σοι, εἴπερ δεήσοι, καὶ πὶ τοῦ
παρόντος ἐν ὅρῳ μεταθέσθαι σε ἀρχαῖς αἰρέμενον ἔκ ἀνείργω τῆς ἐγ-
χειρήσεως. ὦ γὰρ τοῖς διοικεμένοις ἔστιν ἂν τῶν καθεστηκότων ὁ παρὼν
χρόνος ἐπείγει μετακινεῖν. Ἀμέλει ἔδὲ οἱ πάλαι ὅροι τοῖς τότε καιροῖς
μὴ συναρμοσθέντες ἐτέθησαν, αἷτε χρῆται ἄλλοις ἄλλαι καιροῖς ἐπα-
ναφύομεναι τὰς προσήκοντας ἐπιζητῶσι προσδιορισμός. Ἀλλὰ τὸ ὦ
μεταβολαῖς αἴτις λυπεῖ τινος, ἢ ἔχ' ἡκιστα εἶναι μετὰ τῆ βιαιῆς ἢ τοῦ
σφοδρῆς ἢ τῆ ῥαγδαίως γίγνηται. ὦ τέτοις ἄρα ἢ κατὰ προσαγωγὴν
μεταποιήσεις πολλῶν βελτίων ἐς, ἢ εὐκατεργαστοτέρως ποιῆσαι πρά-
ξεις, ἐθίζουσα τὰς πάσχοντας. ἢ μεταφέρουσα σχεδὸν ἀνεπαίσθητως
αὐτὰς. Ὅρα, ὅπως ἡ φύσις τὰς μέσας παρῶνθετο ὥρας, ἢ διὰ τῆς

ῥαθύμῃ παραλλαγῇ, φορητὴν ἐποιήσατο ἢ ἀνασχετὸν τὴν ἀπὸ τοῦ
 χειμῶνος εἰς τὸ θέρος μετάβαιν. ἢ σὺ δῆτα τὴν φύσιν ἐκμιμησάμε-
 νος, εἴτι μετακινήσῃ πρὸς θυμὸν εἴη, μεριζόμενος, ἢ ὥσπερ τῆς χρεί-
 ας τὴν μεταρρύθμισιν ἀπαιτήσης, ἔγω διάπλαττε, ἢ μεταβαίνε, ἢ
 μεταβάλλων, ὡς οἶόν τε εἴτε λάνθανε, εἴτ' ἄγαν εὐλαβεῖσθαι τὸν νεω-
 τερισμὸν προσποιῶ, ἀμυδρὰν τινα ταύτην, ἢ ἀφανῆ, ἢ ὡς ἐξ ἀνά-
 γκης ποιέμενος τὴν μετάθεσιν. αἶ γὰρ ἐπισφαλῇ τὰ νεωτεριζόμενα,
 ἢ τὰ ἀρχαῖα φιλεῖται τοῖς Πρεσβυτέροις ἡμῶν, καὶ σαθρὰ, καὶ
 σαπρὰ, μισῶσι δὴθ' ἀπανταχῇ τὸ νεάζον οἱ γεγηρακότες. Ὁ γὰρ
 ἀπὸ τῆς ἀρχαιότητος χωρισμὸς πρῶτος ἢ μελιχίως γιγνόμενος, ἀνσι-
 εῖς ἐσιν, ὁ δὲ σὺν ῥοθίῳ ἢ λάβρος, μεγάλην πολλακὶς ἀπαπέτεκε λύ-
 μιν. Καὶ λοιπὸν ἢ μὴ μετακίνη, ἢ κίνη μετὰ πολλῆς ἡρεμίας, ἢ
 σχεδὸν ἀκινήτως. Τῆς γὰρ ἀνεπαισθήτους κινήσεως ἀδελφὴ πως ἐσιν
 ἢ ἀκινήσις. Ἐρρώσο.

Τῷ Τίῳ αὐτῷ Νικολάῳ.

ΤΟῖς σοῖς ὠτυχόντι Λατινικοῖς γράμμασιν, ἤλατό μοι ἡ καρδία
 ἢ θυμηδίας ἀνάπλεως ὑπερήλατο, ἢ περιπτυσσομένῳ τὰ γράμ-
 ματα, εἰς ἄκρα τὰ χέλη συνεκκέχυται μοι ἡ ψυχὴ προσλιπαρῶσα
 τοῖς νοήμασι ἢ ταῖς φράσεσι, προσεττικῆ ἡ κάλλει τῶ λόγου, ἢ τῷ
 κάλλει τῆς χαρακτῆρος, ἢ συμφυῆσα ὀλίγῃ δὲ ἀναπόπαστος συνε-
 πλάκη τοῖς γράμμασι, μόλις δὲ μετὰ πολὺν χρόνον ἀνασρέψασα,
 ὑφ' ἡδονῆς δάκρυσι ἢ στεναγμοῖς, τῆ φίλτρει τῆ ἐκ τῶν γραμμάτων
 εἰς τὸ ὑπερβάλλον ἐξ φθώτος, τὴν ἀκρότητα διαμαρτύρεται, ὥ ἐμὸν
 ἀγαλμα, ὥ ἐμὴ ἀγλαΐα ὥ ἐμὴ τρυφὴ ἢ πανήγυρις. Ζήθι, ἢ πρό-
 σω προκοπῇ ἢ ἡλικίᾳ μεταβῇ.

Ἀνωρύμῳ.

ΤΗ τιμίαν ἐπιστολὴν τῆς σῆς Ευγενείας δεξάμενος, τοσαύτης θυ-
 μηδίας ὠεπλήσθην, ὅσος εἶχε με πόθος αὐτῆς. Τῆς γὰρ υἱείας καὶ
 εὐημερίας τῆς σῆς ἐφετῆς ἔσσης ἐμοί, λίαν ἐφετὰ ἢ τὰ γράμματα,
 οἷς αὐταὶ παραδηλῶνται. Ἀναγνὼς δὲ τὰ γραφόμενα, εὖρον αὖ αὐ-
 τοῖς ἐξωγραφισμένην τὴν εἰς ἐμεὺς ἐσπερὴν ἢ εὐνοίαν, ἀνθ' ὧν χάρι-

τας οἶδα μεγάλας μὴ τὰ νῦν ἐν λόγοις, μείζους δὲ ἐν ἔργοις ἔπειτα ἀ-
φέξω, ὅποτε μοι χορηγήσῃ τὰς ἀφορμὰς, διὰ παντὸς δὲ τὰς μεγί-
στας ἐν τῇ ψυχῇ, ἢ ἐφ' ὅρα ζωῆς συμπεριόισω, ὥς ἐόντα εἶναι με καὶ
λόγῳ, ἢ ἔργῳ, ἢ ψυχῇ· τάχα δὲ μηδὲ μετὰ θάνατον τῶν τῆς λή-
θης γεύσομαι ναμάτων, ἀλλ' αἰμυνησος ἔστι μοι ἢ πολὺς ὅτε τῇ ψυ-
χῇ, ὅτε τοῖς χείλεσιν, ἢ ὅτῳ ἂν ἐξέσαι λόγῳ διευφημέμιος ἢ σε-
φανέμιος. Σὺ δὲ μὴ ἀπίσῃ τῷ παθήματι τῷ τῷ, ἀλλὰ πάντα τῷ
πόθῳ ἢ τῇ σοργῇ πιεζύων, εἴαν μὴ ἀντιφιλεῖν παύσῃ, ἢ τὰ ἴσα ἢ
ὁμοια πείσῃ, ἢ τὴν πάθην λαβεβαιώσῃ τῇ πέρῃ, ὅποταν τοῖς ἐμοῖς
ὠτύχῃς γράμμασι. Καὶ γὰρ τοι καθαρὸν οἶά τι κάτοπτρον ἢ ἀγά-
πη, τῆς ἐποφθαλμύσεως εἰκόνος τὴν ἀντίτυπον ἰδέαν ὑπεκφαίνει. Ἐρ-
ρώσο.

Τῷ Υἱῷ αὐτῷ Νικολάῳ.

130
Ἑλληνιστὶ ἢ τῇ ἀγοραίᾳ διαλέκτῳ γεγραμμένας δύο ἐπιστολάς ἐ-
δεξάμην χθές, ἢ ἐπ' ἀμφοτέραις ὡς ἐδέχασθε ἤτθην. τῇ μὲν γὰρ ἐ-
πὶ λεπτῇ διεσάφισας τὰ κατ' οἶκον, ἢ τοῖς ἐμοῖς γράμμασιν ἀπέ-
κρίθης, ἢ τὰ μὲν ἄλλα συνιῆς αὐτῆς ἠγάπηκα, ἢ τὸ ἐπιμελὲς ἠγά-
σθην. τῆς δὲ τὴν τε ἐκλογὴν τῶν λέξεων, ἢ τὴν συνθήκην ἐπαινῶ.
Ἐπεύχομαι δὲ ὅπως ἔτι ἢ μέζονος ἐπιλάβοιο προκοπῆς, κομῶντα δὲ
ἢ βεβήοντα τοῖς ἀνθεσι ἢ τοῖς καρποῖς, ἢ κλάδους ἀφέντα παμπόλ-
λος ὁρῶν, τέτων ὄντες ἐκκόψαι παρορμῶ, ἢ παραινῶμαι. ἃ γὰρ τὰ
νεαρὰ δύνδρα πεπόνθασιν, ταῦτα ἢ τοῖς νέοις συμβαίνει, ἢ σφριγῶν-
τες ἐσθ' ὅπως συστολῆς ἐπιδέονται. τῷ ἰσχαίνοντι μᾶλλον εὐσωματῶσι,
ἢ εὐτραφέεσσοι γίνονται, τὸν γὰρ ἄλλον βίον, ἢ μάλιστ' ἢ τὸν λόγον.
Καὶ λοιπὸν ἀνάγνωθι πολλάκις τὴν περὶ εὐτεχνίας λόγῳ ἢ εὐφρα-
δίας ἐμὴν ἐπιστολήν, ἣν ἔπεμψα προπερὺς τῷ Διδασκάλῳ κυρ Ἰα-
κώβῳ, ἢ ἐγγνώσεται σοι πολλή τις ἀπ' αὐτῆς ὠφέλεια. περισέλλει
γὰρ οἶονε χαλινῷ τὸ σφαδάζον τῷ λόγῳ, ἢ φέρεσθαι διδάσκει μετ'
εὐρυθμίας, ἢ ἡσυχῶς ἡδονὴν ἀποφέροντα, ἢ τέρεψιν ἐκ ὀλίγην. λά-
βωμεν δὲ μετὰ χεῖρας τὰ σὰ γράμματα. μᾶλλον ἀρέσκει τὸ δύο ἐ-
πιστολάς, ἢ ἡ συνάφεια τῆς κτητικῆς γυνικῆς. Παραλλαχθῆτω τὸ

ἐφεξῆς κῶλον τὸ δὲ μετοχῆς ἐκφερόμενον ἔτως. Ἦσαν δὲ ἀκάνθαις
 μὲν περιεσεμνύει τὴν τῷ δεξαμένῳ δακτυλίσαι ψυχὴν ἐπὶ τὸ ὀρθότε-
 ρον. Ἐν μέσῳ δὲ τῶν ἀκάνθων Πατρικῶν παραινέσεων ἐνίδρυται ῥόδα.
 χαίρουσι γὰρ οἱ Ἀττικοὶ ταῖς ἀλλαγαῖς, ἢ τέρπασσι τῇ καινότητι, ἢ
 τῇ ποικιλίᾳ. Τὴν δὲ σαφηνεῖαν ὡς μάλιστ' ἐργοντες, ἐπαναλαμβάνου-
 ντες τὰς πτώσεις, ἢ ἀφ' ἐαυτῶν ὥσιν ὀλισχεῖ ἢ εὐδὴλα τὰ κῶλα,
 ἢ πολλῶ μᾶλλον αἱ περίουσαι, μηδενὸς ἔξωθον ἐπιδεόμεναι. Καὶ δὲ
 τῷτο συγχεῖ τὰς τρεπὰς. Τὸ γὰρ τροπικὸν ἐστ' ὅτε διανοχλεῖ ῥὸν νῦν,
 οἶον ὡς τοῖς σοῖς γράμμασι τὸ ἐσκηνωμένον θέλγητρον, ἢ βελτίον εἴποις
 εἶναι τὸ ἀπὸ τῶν ῥόδων ἀποσάξον, ἢ ἀποπνέων θέλγητρον. ἢ οἶον τὸ δι-
 ψῶσιν ὥτι. τοῖς γὰρ ὥτι τὸ ἀναπεπταμένον οἰκειότερον. Καρὺ δὲ ἢ τὸ
 ὀσφραντικὸν τῷ νοῶς, ἢ τὸ καὶ αὐτὸς, ἢ τὸ τῷ μῆ, ἢ ἀντὶ τῷ ὀδεύειν,
 ἐλαύνειν ἐπὶ γῆρας συνηθέσερον. τὰ δ' ἄλλα καλῶς ἔχει. Τί δὲ βε-
 λοίμην ἀπὸ τέτων τῶν ὑποδειγμάτων; ὅπως ἀπλῶ ἢ ἀπεριέργῳ ἡ-
 δεῖ δὲ ἢ λαμπρῶ μετὰ δεινότητος ἢ μεγέθους χρώματος χαρακτῆρι,
 ὅτι πλεῖστον εὐδοκιμοῖς. Ἐξω δὲ σοι κατὰ νῦν αἰετὰ ἐμὰ παραγγέλ-
 ματα, ὅσα μοι τῇ προηρημένῃ ἐπιστολῇ διεσαφήθη. Τὰς δὲ ποιητι-
 κάς, ἢ τὰς ἀήθεις λέξεις, ἴσθι μὲν, ἀλλὰ μὴ χρῶ παντελῶς αὐ-
 ταῖς, μηδὲ μοι τὰς πάσαις λογογράφους μάρτυρας προΐτασο. οἷς γὰρ
 ἡμεῖς ἐκ μὲν πάμπολλα συγγράψαντες ἀπαξ, ἢ οἷς ἐχρήσαντο. Ταῦτα πῶς
 ἡμεῖς ἐκ μὲν μῆσθαι δεῖ τὰς πολὺ κατόπιν ὑπερίζοντας; καὶ κείνο δὲ δῆ-
 λον, ὡς ἢ χρῆσις ἐμβέβησι τὸ ταῖς λέξεσιν ἰδιάζον, ὅποτε σχολαιο-
 τέρα γνῶντο. ἢ γὰρ ἢ παρὰ Ξενοφῶντι τὸ ὀθνεῖος ἀνέγνωται, ἐμὴν
 γε δὲ τῷτο ἔδὲ τῷ ποιητικῷ ἢ ἀήθεις ἀπέσει. ἢ παρὰ Θεκυδίδῃ δὲ
 εὐρομένῳ ἄτλα Ἰωνισμὸς ἀπόζοντα, ἐμὴν ἐκ τῷ παραχρημα ἰστοῖς χρη-
 σόμεθα, ἀλλὰ τοῖς τετριμμένους ἐφησυχάσωμεν, ἢ τοῖς παρ' ἐκείνου
 εἰθισμένοις. ἢ Πλάταρχος μὲν τοι ἀντὶ τῷ μὴ βλεπομένῳ, αἰδνῆς ἐ-
 φη πηλὸς, ὡς τῷ τῷ Θεσέως βίῳ, ἀλλ' ἀπαξ. Πολλάκις δ' ἀντὶ τῷ
 σκοτεινῷ ἢ τῷ ἀφανῶς τὸ τυφλὸν αὐτῷ ὡς χεῖρη. ἢ ὡς τῷ βίῳ τοῦ
 Σόλωνος, τυφλὸν ἐφη κίνημα, ἢ ὡς τῷ βίῳ τῷ Σύλλα, εἰς λίμνας
 τυφλὰς ἀφανίζεται. ἢ παρὰ Ξενοφῶντι τυφλὴ πίδαξ. Τὸ δὲ αἰετὰ

δνῆς, ἢ αἰδνός, ἀντὶ τῆ αἰδῆς, παρὰ τῆ εἰδῶ, παρ' Ἡσιόδῳ, ἢ Ὀμήρῳ, ἢ τοῖς ἄλλοις Ποιηταῖς. ὡσαύτως δὲ ἢ τὸ διδασκάλιον ἢ τὸ μάθημα, ὡς περὶ Ὁ Φαβωρίνος, ἢ μέμνημαι πόθῳ λαβὼν, ἀλλὰ τὸ δίδακτρον. Καὶ δῆτα ἢ Πλάταρχος ὡς Λυκέρῳ, καλὰ φησὶ τὰ διδασκάλια παρὰ Θηβαίοις ἀπολαμβάνειν. οἷον δηλαδὴ τὰ μὲνυσρα, ἢ σῶσρα, ἢ θρεπτήρια, ἢ νικητήρια, ἢ τὰ τοιαῦτα. Σὺ δὲ ὦ καλὲ ἢ ἀγαπητὲ, τί ταῦτα βῆλαι, ἢ ὡς χρήσι λέξεων μαρτυριῶν ἐπιδεῖν; Ἰθὶ κατὰ σίβον, ἢ χρῶ μετ' ἐκλογῆς τοῖς εὐσημοτάτοις, ἢ εὐηχοτάτοις ὀνόμασι, τοῖς ἀρμόζουσι, ἢ προσφυέσι, ἢ πολὺς ἔσαι σοι ἐν τεύθῳ ὁ ἔπαινος. Εἴης δὲ εἰς χρόνων παμπόλλων περιόδου τῇ ἐξ ὕψους εὐμυνείῃ ἢ βουθείῃ ῥωννύμενος.

731 **Ἰακώβῳ τῷ Διδασκάλῳ.**
Δὶα πολλῶν ἐμὲ προσπεποιηκῶς ὦ γὰρ, ὡς τῷ καταλόγῳ τῶν ἐμῶν ἐταίρων ἐκ ἔχεις τὰ δευτερεῖα, ἀλλὰ ἢ τὴν ἐμὴν εὐνοίαν ὅλως ἐξιδιώσω, ἢ κατέσχικας. Οἶσθα δὲ τῆ ἐταίρου τὸν βαθμὸν ἢ τὴν δύναμιν, καὶ μὲν ταῦτ' εἰδῶς καλῶς οἶσθα. μέγα τι ἢ ἐξαίσιον ὡς ἀληθῶς ὄνομα ἢ πρᾶγμα ἐταῖρος, ἢ δυσεύρετον ὡς ἀνθρώποις, μάλιστα τοῖς ζῶσι, τοῖς κισδηλίᾳ πολλῇ παραχαράττεσιν ἡθῇ, ἢ τέχναις ἢ ἐπισήμας αὐτάς, ἢ παρανοθεύουσιν, ὅσα περ αὐτῶν ὑποπίπτει τῇ μιαιφάνῃ, ἢ τῇ βδελυρίᾳ ἢ τῆς ἀρχαίας ἀποκρίνεται λαμπρότητος ἢ τιμιότητος. Ἡμῖν δὲ κείσθω τὰ τε ἄλλα, ἢ ἔχῃς ἢ φιλοτῆς ἀπαράπτωτος, ἀπαραχάρακτος, ἀπαραμείωτος, ἢ οἷα πέφυκῶν, αἰεὶ σλατηρεμένη, ἢ σεβομένη. Καὶ τοῖς μὲν ἄλλοις φίλοις, τοῖς τε γνησίοις ἢ ἐλικρινέσι κοινὰ τὰ κτήματα ἢ τὰ ὑπάρχοντα, ἡμῖν δὲ, Θεῷ διδόντος, ἢ οἱ παῖδες αὐτοῖ, ἢ σλακονῶμεν ἀμφοτέρω τῇ τέτῳ ἐπιδόσθαι. Ἐπειδὴ δὲ μέζονος ἐπιμελείας ἔοικε δεῖσθαι ὁ μεταγνώσερος, ἢ τῆτον ἀγαπᾶν ὀφείλομεν ὅτι μάλιστα, αἶψα δὲ κολοφῶνα ἢ κορωνίδα τατρικῆς ἀγάπης. Ποῖον γὰρ ἢ ἀγαπήσωμεν μετὰ τῆτον; Φέρε δὲ τὸν νῦν ἐκ ἐλαττον τοῖς καλοῖς μαθήμασιν, ἢ τὴν ψυχὴν αὐτῆς τοῖς χρηστοῖς ἡθεσιν ἐπιχρώσωμεν. Ἐμοὶ δὲ ἢ ψυχὴ δὲ πλείονος ἐστὶ λόγος ἢ τιμῆς, ὅτι δύναμις αὐτῆς ὄντος, ἢ τῆς ψυχικῆς ἐξήρηται τελειότη-

τος, ἢ ψυχῆς ἢ τῶν παθῶν νηνεμία γαλήνη ὥσης, τὰ τῶν ὄντων ἐνθάλ-
 ματα ἐγχαράττεται τῷ νῶ καθαρά ἢ ἀτάραχα ἐδὲν ἡττον, ἢ τοῖς ὕδα-
 σιν ἐκτυπᾶται τῶν ὁρώτων τὰ σχήματα τοῖς μὴ σάλας κυμαίνουσι.
 Τὸ Ἰωάννης δὲ τὴν ψυχὴν, ἀντιβόλῳ, πρῶτως ἐπικόσμησεν, ἔτι πα-
 ρὰ χορδὴν αὐτῷ προσέη, μεταρρυθμίζων ἀρμονίᾳ πολλῇ ἢ εὐπρεπείᾳ,
 ἢ μουσικοῖς, ἢ ὥς ἔγωγε εἶπω, κανόσι διαπλαττόμενος. εὐαπόδεκτον γὰρ
 τὸ νεάζον, διὰ τὴν ἀπαλότητα εἰς τὸ κάλλιστον μεταμορφούμενον σχῆ-
 μα. Ἐὰν δὲ, ὃ μὴ γνόιτο, τραπῇ ἐξ ἀρχῆς. ἐπὶ τῇ αἰσχυρότερον, δυ-
 σέκνιπτος ἢ δυσἀπόπλυτος ἢ δευσοποιὸς ὅλως ἐγκέσεται προσακεί-
 σα ἢ μέχει γήρως ἡμελάνια. Παιδεύσον ἄρα τῆτον ἀγαθοῖς ἢ θεσι
 ἢ τρόποις ἐγγυμναζόμενος, ἔτα ἢ διδασκαλίᾳ διακόσμησον. Τί τὸ
 γὰρ ὄφελος, εἰ κατὰ γραμματικὰς κανόνας συντάττων ἢ ἐλληνίζων,
 ἀσυντάκτως ἔχει ἢ πολλὸν τὸ σόλοικον ἢ βάρβαρον ὡς τοῖς ἡθεσιν;
 ἐμοὶ γὰρ ποθενὸν ἐκείνο ἢ περιμάχητον, ὅπως μὴ μόνον τοῖς ψυχικοῖς
 παθήμασιν αὐτῷ, πολλή τις ἐμμέλεια ἐγγγνόιτο ἢ εὐμοσία, ἀλλὰ ἢ
 τοῖς κατὰ σῶμα κινήμασιν ἢ προσήκοντα προσφύοιτο εὐαρμοσία ἢ εὐ-
 ταξία. Ψυχῇ γὰρ ἀγαθῇ οἶον οἰκία λαμπρὰ ἢ περιφανὴς παρα-
 σκευαζέσθω τὸ σῶμα, ἵνα ἢ ψυχῇ κάλλισα διατεθειμένη ὁ νῆς ἀ-
 νατέλῃ διαυγής, ἢ ταῖς ἀκτῖσι περιεστράψῃ, ἢ τὸ σύνολον ἀποβῇ
 τοῖς ὄντιν, οἶον ὡς ἔρωτι ἢ πόθῳ περιφέρομαι, ἢ τῶν γε ἀγαθῶν ὃ πα-
 ροχεὺς ἀντιλαβέσθω, ἢ πόθῳ μέζονα χαρίζεσθω ἀμφοτέροις ἡμῶν,
 ἢ τῷ παιδευομένῳ τῷ γε ἐπεράσω ἢ τρισολβίῳ. Ἐρρώσο.

Τοῖς Παισὶ.

ΚΑλὴ μὲν ἡ θεωρία, ὅτι ἢ τὸν νῆν ἐπικόσμη, ἢ συναπαίρει συμ-
 περιῖπτάμενον ὑπὲρ αὐτὰ τὰ ἐράνια σώματα, ἢ τὸ τρισσοφαεῖ προ-
 σάγει σήματι. Τὸ δὲ, ὅτι ἢ περαιτέρω τολμᾷ ἀναβῆναι, ἢ ἐμβα-
 θῆναι δίδωσι τοῖς ἀδύτοις ἢ ἀνεφίκτοις, ἢ παλιν ἐκείθω κατιόντα πε-
 ριηγῆσασθαι τὴν τοῖς πτηνοῖς, ἢ χερσαίοις, ἢ νηκτοῖς οἰκνύμενην. κα-
 θικέσθαι δὲ ἢ τῶν ὑποχθονίων ἀπάντων μέταλλα, ἢ τὰς κατα-
 γείας κοιλότητας, ἢ τὰς ἐκείθω ἀνιμήσεις ἀνερευνῶντα, ἢ ἀνιχνεύ-
 οντα, ἢ αὐτὸ τὸ ὡς ἄρ' ἔτι πῦρ ἀνασκαλεῖοντα ἢ πλαστῇ ἐν αὐτεῦσιν

ὁ νῦν τὴν ὄντων ἐπίσταται, ἢ τῷ Θεῷ κατὰ τὸ δυνατόν ὁμοιόμωρος, ἀ-
 ναπαύεται τῶν ἄλλων ἀνεπίδεής. Καὶ δῆτα ἢ τῷ Δεσποτικῷ σώμα-
 τι ἡ Μαρία τιμᾶται, ἢ κηρύσσεται τὴν ἀγαθὴν ἐκλέξασθαι μερίδα,
 τὴν εὐδέποτ' ἀφαιρημένην, μηδὲ μετὰ θάνατον, αἵτε δὴ τὴν ἀθάνατον
 ψυχὴν ὑποκείμενον ἔχουσιν, ἢ συναιωνίζονται αὐτῇ. Τῆς θεωρίας
 ὅμως ἡ πράξις ἔστιν οἷς ὑπερανισαμένη, μείζους παρέχει τὰς χρείας, ἢ
 γε μάλιστ' ἢ ἐκ τῆς θεωρίας ἀποκυομένη. Καὶ γὰρ ἡ μὲν θεωρία κο-
 σμῇ, ἢ τέρπει τὸν κεκτημένον, ἡ δὲ πράξις ὀρθῶς ἀπαρτιζομένη,
 πλείους ἐστὶ διχόσιμος. ἢ γὰρ γνῶσις ἅπαν ἡμῶν ἔχει φαιδρῦναι, ἢ πο-
 δηγετῆσαι πρὸς αὐτὸ τὸ τελεώτατον. Τῆς δὲ πράξεως ἔχ' ἡκιστα γε-
 γονότες ὀνησίμους, ἢ χρησίμους τῷ πολιτικῷ μέρους, ἔμην γε δίχα τῶ οἰ-
 κονομικῆς ἢ ἠθικῆς ὑπὲρ μέγα τι ἢ εὐγενὲς ἀπὸ τέττε πρόκεισι. ἢ λα-
 ταῦτα τὸ ἠθικὸν τῷ πρακτικῷ μέρους ἐστὶ τὸ πρῶτον, ἢ ἀναγκασιότα-
 τον, ἢ τῶν λοιπῶν ἀρχηγόν. Τῶν γὰρ ἠθῶν μὴ κατὰ ῥυθμὸν ἢ εὐ-
 θμην ἀκριβῶς διοικονομηθῶτων, ἢ διατηθῶτων, τῷ τρόπῳ οἰκονομη-
 θήσεται τὰ κατ' οἶκον ὀρθῶς, ἢ πνομῶν ἀρετῶν ψυχῆς, πῶς ὁ τῆς
 οἰκίας αὐξηθήσεται πλῆθος, τῆς οἰκίας δὲ τεθορυβημένης, ἢ συντε-
 ταραγμένης, εὐδὲς καλῶς συμπολιτευθήσεται. Ἀλλ' ὥσπερ παῖς,
 ἢ κακία ψυχῆς ὠδύειν ἢ ἐξώλειαν οἶκος τεκταίνεται, ἢ ἡ κατ' οἶκον
 περιπέτεια ἢ ἐπήρεια φαύλην ἀπεργάζεται ἢ αἰσχροὴν γῆν ἐκάστῃ πο-
 λιτείαν, ἔτω τοι πολιτεύματος ἐπάρξει καλῶς, ὁ τὸν αὐτῆς οἶκον ἀρι-
 στα διατιθέμενος, ἢ τὸν οἶκον κάλλιστα διακοσμήσει, ὁ τὴν αὐτῆς ψυ-
 χὴν χρηστοῖς ἡθεσι διαυγάζας, ἢ πάσης κακίας εὐτυχῶς ἀπαλλά-
 ξας. Ὑμεῖς ἔν' ᾧ περισπᾶσθε ἢ ἐράσμιοι, ὅτι μάλιστ' αὐτῆς ψυχῆς
 ἐπιμελόμενοι, εἰάν βῆλησθε κατὰ τὴν οἰκίαν, ἢ ὡς τῷ πολιτεύμα-
 τι ἐπίσημον αὐτοῖς περιθεῖναι χαρακτῆρα, τὴν ψυχὴν ἐπικοσμήσατε,
 παθῶν ἀμετρίαν αὐτῆς ἀποκρίναντες, ἢ κακίαν ἅπασαν ἀπελάσαν-
 τες, ἢ αἰεί τας ὑπερβολὰς ἢ τὰς ἀκρότητας ἀποδιδράσκοντες,
 τὴν ὡς τῷ μεσαιτάτῳ καθημερινῇ ἀρετῇ περιπτύξασθε, ἢ ἐνσερνίσα-
 σθε, διώκοντες σοβαρότητα ἀνευ ὑπερηφανείας, ταπεινοφροσύνην ἀνευ
 ὑψιμαλότητος, δαψίλειαν αἰρέμενοι μετὰ φειδῆς, ἀνεσιν ἀνευ ῥαθυ-

μίας, τρυφὴν χωρὶς ἀκολασίας, ἐποργιζόμενοι μετὰ πραότητος,
 σπυδαζόντες βραδέως, ἀπολαύοντες ἐκ κατακόρυφου, εὐφηνούντες δίχα
 θοιπέας, θάρρυντες σὺν δέῃ ἢ πτοίᾳ, ἐλπίζοντες μετὰ φόβου, φο-
 βόμενοι μετ' ἐλπίδος ἢ θάρρους. Καὶ τί δεῖ βαδίσθαι κατ' ἑκάστην;
 προχερὲς ἢ μετριοφροσύνη ἢ ἐπιείκεια τοῖς μὴ ἀφ' ἑκάτερας ὑπελισθαί-
 νουσιν. ἀνίσχοντι ἢ λίαν συνανίστασθε, ἢ μὴ τὰς ἐωθινὰς αὐγὰς ἀνέ-
 σχεσθε συναποκρύπτεσθαι τῷ σκοτῷ τῆς ὕπνου. καὶ δέησοι, πάλιν
 καθεύδην μᾶλλον ὀνήσιμον. Αἰτᾶται τὸ Θεῖον τὰς αἶμα τῇ ἐω δέησας,
 ἢ ταύταις ἐστὶν εὐώτερον ἢ εὐπρόσιτον, ἢ τῇνικαδε χορηγῆταί κα-
 λὰ καγαθὰ τοῖς ποτνιωμένοις. Καὶ Θεόθεν δὲ ἐν ἐρρωμένη ψυχῇ
 εὐσθενέστερον προεστὶν ἐπὶ πᾶν ἔργον ἀγαθόν. ἔτι τῇ ἀναμνήσει τὸν
 ἔνδον προσηκτέον. Τρέφεται γὰρ ἡ μνήμη ὡς μάλιστα τοῖς ἐωθεν ἀπο-
 μνημονεύμασι, μὴ τῷ θορύβῳ πᾶσι τῶν πραγμάτων ἀσκήσαντος, μηδὲ
 ἀχλὺν τῷ νῷ σκεδάσαντος. Μετὰ δὲ ταῦτα ἀκροώμενοι τὰ μαθήμα-
 τα τῇ τέτῳ ἀναλήψει ἢ μελέτῃ ὅπως τὴν μνήμην ἐρεΐδουσι, ἢ ἐμ-
 πεδῶσιν. ἔτι ἐς ἄκρον ἐλαύνετιν ἀρετῆς ἢ σοφίας. ἔτι τὸ σῶ-
 μα τρυφῇ ἢ τρυφῇ μετρίᾳ, ἢ ἀνέσει βραδύσθω, ἢ τὰ κατ' εἶκον με-
 τὰ πραΰτητος ἀνερθεσθω διατηρεσθῶ, ἢ οἰκοδομηθεῖ, ἢ διορθώσε-
 τι, ἢ πάλιν ἀνακαλέσθω ἢ μετ' ἡδονῆς σπυδῇ. Λογογράφων ἀνα-
 γνώταις, Λατινικῶν, ἢ Τερχικῶν μαθημάτων ἐπιμέλεια. Τέρπειται
 γὰρ αὐτὰ τῷ ζωίζοντι τὴν ψυχὴν. Τὸ δειπνὸν λιτώτερον ἐστὶ τῷ ἀρι-
 στῷ. ἔτι γὰρ οἱ ὕπνοι κεφώτεροι, ἢ τὸ σῶμα ὑγιεινότερον ἐστὶ. Μὴ
 πρότερον εἶκας ἐστὶ καθεύδην, ἢ τὰς χρεῖας ἀποπληρῶται, πᾶς τε οἰ-
 κονομικὰς, πᾶς τε πολιτικὰς, πᾶς χρεώσεως ἢ ὑπαρχούσης ἡμέρας.
 Τοῖς γὰρ αὐριον πόντοις ἐὰν οἱ σήμερον ἐπισκίψωσιν, ἀνάγκη ὑπαγο-
 μεθὰ βαρείαν, ἢ καταθῆσθαι διττοῖς μόχθοις, ἢ πάλιν ὑπερθεσε-
 σι, ἢ μελήσει, ἢ ἀναβολαῖς παραμεληθῆσθαι τὰ δεόντως πεπρα-
 χθαι, ἢ κατορθώσθαι. Καὶ τὰς μὲν πράξεις σὺν τοῖς ἐπιτηδεύσις ὑ-
 πηρέταις, ἢ κοινωνοῖς ἐργάζεσθαι τὰς δὲ σπυδαῖς ἢ τὰς ἀκροάσεις,
 ἢ τὰς ἀναμνήσεις ἀπατατὴ θορύβῳ, ἢ ταραχῇ ποιῆσθαι. Καὶ οὕτω
 τὸ φιλοσοφῆν αἱ Μῆσαι τὰς ἀκρωτέρας, ὥστε οὐκ ἀταράχως ἢ ἀκατα-

πατήρας. Μὴ διατέμνετε τὰς εὐχρηστάς ἐπιστροφάς, ἢ λόγους, ἢ
τε ἔργους. Συνεχέως γὰρ ὁ νῦν ἐφίδεται, ἢ κάλλιπα γυμνάζεται,
ἢ τὰ ἔμμονα οὐδὲν τῇ ψυχῇ, ἢ πηγνύται στεγανώτατα. Μήτε ὁ-
μνύετε, μήτε ὁμνύειν ἐπιτρέπετε, ἢτε διδόντες, ἢτε λαμβάνοντες ὀρ-
κούς. Ἀθναῖαι. Φασὶ τὰ σῦκα σῦκα, τὴν σκάφην σκάφην λέγουσι,
τῆς τὰ πράγματα ὡς ἔχει λέγοντες, ἢ μὴ φιλονεικῶντες μὴδ' ὁ-
μνύοντες. Τιμᾶτε ὡς πλεῖστα τὴν δικαιοσύνην· τιμᾶτε δὲ πάντα ὡς
δίκη, εἰ ἐν ἑκάστῳ ὡς ὀφείλει τελοῖτο. Τὸ γὰρ δίκαιον ὀφείλεται καὶ
βαπτήσασθαι, ἢ ὡς, ἢ πάσαις ἐργασίαις, ἢ ὁμιλίαις αἰτῶν, ἢ τὸ
ὠδόντι πρᾶττόμενον δικαίως γέγνηται. Μέννησθε, ὅτι ἢ τὸ δῶλον ὁ-
μοιωτές ἐσὶ ἢ ὁμοιοπαθεῖς. ἢ δὲ τὸτο πολλῆς ἐστὶ συμπαθείας ἀξι-
ον. Οὐ τῇ ὀρχῇ τὸ ἄρχαν, ἢ τὸ κρατῆν, ἀλλὰ τῇ εὐποιᾷ ἐστὶται,
ἢ ὑφίσταται. οἶδα δὲ ὅτι πολλάκις ὑποδεικνύμενος ὑμῖν ἃ μοι δοκεῖ
συνείσονται, βαρὺς ἐμὶ ἢ πικρὸς· ἀλλ' ἢ περὶ τὰς ῥίζας πικρία γλυ-
κὴς ἀναδίδωσι καρπὸς. καὶ δὲ μὴ ταῖς ἐμαῖς ὑποθήκαις ὠφελεῖσθε,
ἀλλὰ τῷ φίλτρῳ τὸ χρεὸς ἀποτίω τῷ Πατρὶ, ἢ σέρω τὴν ὑπα-
χόρευσιν, εἰ ἢ μὴ ἐκ ῥάσος χωρεῖν. Ἐπεύχομαι δὲ τὴν ἐπίτευξιν τῶν
ἀγαθῶν, εἰ ἢ μὴ πάντοτε εὐμαρῇ, δὲ εἰς καλὴν τε καὶ αἰσθητὴν. Ἐρ-
ρωτῶ.

Σεβαστῷ τῷ Διδασκάλῳ.

Τὰ δὲ γράμματα τὰ ὡς ἐπιστάλματα, τὸν ἐμὸν πόθον ἐνέ-
πλησε, καὶ τὴν πέρα τῷ πόθῳ διέθετο τὴν ψυχὴν, ἐκνευκηνότα
τοῖς ἐνθυμήμασι, ἢ τοῖς νοήμασι διακηλίσαντα, ἢ καταθέλξαντα
τῇ κομῇ, ἢ ὑδύτῃ, ἐκπλήξαντα τῇ μεσότητι, ἢ τῇ δεινότητι, καί
γε ὡς ἀληθῶς αὐτὰ γέμει σοβαρᾶς ἐμβριθείας, ἢ ἀγχιερὸς πε-
ριναίας, τῆς ἐκ εὐμαρῆς, ἀλλὰ δυσπειθέως συζουχίας, ἢ κατὰ τὸ ἀτ-
τικὸν ἦθος ἐς τὸ ἀκρεβὲς ἐπέξεναι, ἢ ὡς βραχὲ περιπαλῶντα, χορὸν
ὅλον ἔχει Μασῶν, ἢτε τῷ περιτῷ ἢ ὑπερβλύζοντι διοχλόμενα κα-
τακόρεται, ἢτε τῷ ἐλλείποντι ἢ συνεσαλμένῳ δι' ἐνδομῶν ὀκλαζόντα,
ἀλλ' ἐπ' ἀμφοῖν ἰσάμενα, ἢ δι' ὅλα τῷ ὕφους ἀκλινῶς βαδίζοντα με-
τὰ λαμπρότητος ἢ εὐπρεπείας, ἢ δὲ ταῦτα θυμηδίας ἐμφορῶντα.

πολλῆς, οἷον ὑμεῖς μέλιτος γευσάμεντες. Ἀμέλει ἢ γέγονεν αὐ-
τὰ κατὰ τὰς ἐκπεριτροπῆς ἐπ' ἀνηκέσας ἐορτάς τῆ ὑπερφύξης τόκῃ τῶν
ἀνθρώπων, ὑπὲρ ἀνθρώπων ἑορτὴ ἢ πανηγυρίς. Ὡς τῆς εὐμε-
σίας, εὐγε τῆς ἐμμελείας. τὰ δεδραμένα δρασμον ὡ γὰρ ἐπ' αὐτῶν
πάλιν ἐπιχειρήσωμεν ἐκπαιδεύσαι. Ἀλλὰ ζῆθι τῇ Χ' Ἀθηνᾶ. ζῆθις
ἢ ἡμῶν τῆς χρυσόρρυθες κερύνες ἀπ' αὐτῆς ἀρυόμενες ἢ ἐξ ἀντλῶν,
ἢ τοῖς διψῶσι, διχετεύων, οἷς ὑποδύχιοι, ἢ λιπανόμενοι διαρρέουσι,
διαρρέουσι ἀρ' ἔν ἐπιμήκιστον. Ἐρρώσω. 134

ΔΕ καετίαν ὅλην Βασιλικὴν ἀναλωμάτων ἐξετάσαι, ἢ τὰ ὠδύσσει-
δεσθ' ἀνημένα κοινὰ χρήματα συναῖσαι, ἢ καταγγέλαι τοῖς κρατέσ-
προσάττομενος, ὃ παρὰ τὸ εἶδος ἀγανακτεῖς, ἢ πρὸς τὴν ἐγχειρήσιν
ἀπορρέα θυμῆς. Οἱ γὰρ τῶν κοινῶν χρημάτων φθορῆς οἱ τὸν τοῖς τοῖς
σφετέρισμον τετολημηκότες, ἐκ εὐτελεῖς εἶπιν, εἰς ἀσθύνει, ἀλλ' ἵνα
πόσοι λίαν ἰσχυροὶ ἢ τῷ μεγέθει τῆ ἀξιώματος ἀποκρούσαι δυνάμε-
νοι τὸ ἀδίκημα, ἢ τὸ πλημμέλημα, πρὸς δὲ ἢ φοβεροὶ τοῖς αἰδοῦσι,
ἢ τοῖς ποιήσοσι τὴν ἀισαγγελίαν ἐπιβλαβεῖς. Καὶ εἴποτε ἢ κατηγο-
ρῶν, ἀπολογηθῆναι τε ἔτοιμα, ἢ τρέψαι τὴν βασιλικὴν δρυὴν ἐπὶ
τὴν κεφαλὴν τῶν κατηγορηκότων. Τί γὰρ ἐπὶ ταῦτα πραχτέον, καθ-
ἑαυτὸν τε διαφέρει, ἢ τῆς φιλέντας ἀνακυνθάνη. Ἐχρῆν ἔν ἀποφυ-
γῇ χρῆσθαι, εἰ δυνατόν, ἀνεπιτηδείότητα πρὸς τῶν ἀνακτενόμενων.
Ἀλλ' ἐπειδὴ ἀδιάδραστος ἐπίκειται ἀνάγκη, τῶ κρατέντος ἐπιτελλο-
μῶς, ἢ σὲ ἐπὶ τὸ κατόρθωμα διαρκῆντα γινώσκοντος, φέρε τῇ με-
τεσίᾳ ἢ τῇ μετοχῇ τῆς ἀνάγκης, τὸ ὠτεῦθε ἀναφύοντων μίσος με-
ρισάμενος, ὅσον γε ἐφικτόν, σεαυτὸν τῆ μίσους ἀπ' ἀλλὰζον. ἢ δῆτα
τῶ ἔργῳ τὸ μέγεθος προτεινόμενος, κοινῶνς σοι παρααχθῆναι μὴ ὁ-
πόσης ἢ οἷός τε εἰ ὡς ἀσέως αἰτήσων. Αἰτήσων δὲ ἢς ὀνομαστοτάτης, ἢ
ἰσχυρωτάτης, ἵνα πλείοσι κοινῶν τὸ λητῆργημα, ἢ ἢ παρ' αὐτῶν
βλάβη ἢ λύπη, ἢ μὴδ' ὅλως, ἢ ἐπὶ μέρεσ σε καθαφῆται. Καὶ γὰρ
ὧν αἱ ἀποβάσεις ἀμφίβολοι, ἢ ἐπικίνδυνοι, τῶν τὰς ἐγχειρήσεις κοι-
νανία ἢ ἐταιρία παραμεινόντων παραδεχέσθαι φιλοῦν, ὅπως νῦν

νεχῆς, ἢ τῆς ἰδίας σωτηρίας ἀγαν εἰσὶν ἐπιμεληταί. οὐ γὰρ ἄλλοι

135

Τὸ δάνειον ἔληφας, ὡ καλὲ, ὅλα πολλῆς ἐπιμελείας, τί ἔμελλε
 μῆς ἀποδοῦναι τὸ συμφέλλον. ἢ τῶν αὐτῶν ἀγαθότης ὡς ἀμφι-
 γνῶντι. ἢ αἰετὶς πικρῶντι, ὡς ὅτε ἢ τὸ μυροπλάσιον ἐλπίσει
 καὶ ἄλλα συγχύσειν ἐμοὶ δὴ πάντα δοκῆς. ἢ συγχυκτὸν πράγματα
 ἐκ φύσεως γε παρελλαχμένα, ἢ λαφύροντα. Δεῖ δὲ τὰς φρονήσεις
 ἢ νενεχῆς, ἢ ἀρετῇ συζῶντας, καὶ ταῦτα μάλιστα νόμους δικαιοσύ-
 νης τηρῶντας, ἐκάσω τὸ ἀνῆκον ἀπονέμειν. Ἀποέμομυ δὲ μὴ μόνον
 ἀνθρώποις τὸ δίκαιον, ἀλλὰ ἢ πράγμασι αὐτοῖς, τὴν ἰδίαν αὐτῶν
 φύσιν σώζοντες ἀσύγχυτον. Καί μοι τῶν πραγμάτων οἱ ὅρισμοί, οἷον
 ἀληθείας, δικαιοτάτοι νομίζονται τὴν ἐκάστην ἐστίαν αἱ παρέχοντες
 ἢ τῶν ἀρίων ἀρα τῆς γῆς ἐκ ἧτ' αἱ ὅρισμοί τεθέντες, ἢ ὡς ἱε-
 ροὶ ἢ θεοὶ ἀνέπαφοι, ἢ ἀδικοὶ τερένθωσαν. Καὶ ἄλλη γὰρ ἡ τῆς
 ἀγορᾶς φύσις, ἄλλη ἡ τῆς δανείας, ἄλλη ἡ τῆς παρακαταθήκης, ἢ
 ἄλλης συναλλαγῆς ἄλλη τις ἡ ἐστία ἢ ἡ ὑπόστασις. Καὶ γὰρ μὴ ἔγωγε
 ποιῶν, τὰς τε νόμους τηρῶ, ἢ τὰς φύσεις τῶν πραγμάτων φυλάσσω
 ἢ δικαιοσύνην γεραίρω, ἢ τὴν αὐτῆς τετραμένην ἐδεκάζω. Σὺ δὲ ταῦ-
 τα συμφύεις, ἢ μηδὲν γέναι ἀδικῶν, ἀλλὰ τὰς φύσεις τῶν πραγ-
 μάτων ἠδίκησας, ἢ ἔοικας ὅπως κευταύρας ἢ χιμαίρας παραδεχάμε-
 ναις. τῶν γὰρ ἡ ἀτοπία, ἢ ἡ κατὰ τὴν ὑπαρξίν ἀμηχανία ἐκ ἄλ-
 λοθω ὑπορρεῖ, ἢ ἀπὸ τῆς αὐθαγείας συνθέσεως τῶν ἑτερογενῶν φύσε-
 ων. Δεῖ δὲ τὰ ταῦτα φεύγοντας μὴ μόνον ἐν τοῖς ἐκτὸς ὑφ' ἐσώσιν,
 ἀλλὰ ἢ ἐν πράξεσι, ἢ ἐν λόγοις, ἢ ἐν λογισμοῖς αὐτοῖς τοῖς τοῖς
 τοῖς παραχαράγμασι ἀπαρέσκεσθαι.

Ἀ ν ω ν ύ μ ω .

136

Ἀπὸ δεξιά τὸν πᾶντα γραμματεφόρον τῇ συνήθει φιλανθρωπίᾳ,
 ἢ τῇ ἐμφύτῳ εὐμυνείᾳ, ἢ χρῆ πρὸς πάντας, ὅποσοι τῆς σῆς ἐπι-
 δέονται βοηθείας. ἢ ὁ μὴ τὴν εἰς τὰ εὖ ποιῆν ἐτοιμότητα ἢ πρεθυ-
 μίαν ἀκρυχοῦς, πλείστην ὅσον ὠφέλειαν εὐρεῖν ἐλπίζει. Οἶδα δὲ καλῶς
 ὅτι ἡ σὴ καλοκαγαθία ἢ τὴν δόξαν ὑπερβαλεῖ, ἢ τὰς ἐλπίδας αὐτῆς.

ἢ δῆτα αὐτὸν μὴ ἔχεις ἀντὶ πολλῶν ἄλλων ἐπαινέτην, ἐμὲ δὲ μηδὲν
 ἄξιον τῆς εἰς αὐτὸν εὐποιίας ὀφειλέτην. "Ἐσι γὰρ ἀπὸ μακροῦ χρόνου οἱ
 κείνος ἐμοί, ἢ τῆς εἰς ἐμὲ διηνεχῆς θεραπείας, ὡς αὐτῷ χάριτας ὀφλι-
 τκάνω, ταύτας σοι διολογήσω μὴ χρεωκοπήσας, ἀλλὰ μεταθεῖς τῷ
 ὀλημα. Οἱ νέοι γὰρ θανείσαι τῶν παλαιτέρων μᾶλλον εἶναι ἀνεκτοὶ
 ἢ ἡπιώτεροι. "Ἐρῶσο.

Ἀνωρύμω.

ΠΑῖντες κεχαρισμένοι, ἢ πάντες, ὅποσοι τῆς σῆς ἐφοδιάζονται
 χάριμασιν, ὡς εἰμὲ φοιτῶσι, ἢ τῆς δεύσης τυγχάνουσιν ἀποδοχῆς,
 ἢ ὅς ἂν δυναίμην τοῖς ἔργοις ὠφελῆν ἀποπαρῶμαι, ἂν δὲ μὴ τοῖς πρέσ-
 μασιν ἔχω συναντιλαβέσθαι, ἀλλὰ γε τὴν ἀποτυχίαν ἐκμελίσσο-
 μαί, ἢ ἡ λόγων δύναμις ἀπόχη, τὸ δαμάστημα σλακηλῷ, ἢ τὴν
 ἐκ τάδε καλᾶζω πικρίαν, ὥστε μὴ συγναζοντας ἀπαδημῆν, ἢ τὴν ἀ-
 τυχίαν αὐτῶν, ἢ τὴν ἐμὴν εἰσδεινῦναι προαίρεσιν. Οὔτε γὰρ οἱ νόμοι
 διδῶσιν, ὅσα βελάμεθα, ἀλλ' ὅσα τοῖς τιθεμένοις αὐτὰς ἀνέκαθεν
 ἔδοξεν ἐπιεικῇ ἢ κοινῇ λυσιτελεῖν. Σὺ γὰρ ὦ φιλότις μὴ παύσῃ συν-
 τῶν, ὅς ἂν βάλῃ, ἐγὼ δὲ ὠφελῶν, ὅς ἂν δυναίμην ἐπαύσομαι. Ἐ-
 θε δὲ εἴη τῇ βελήσει τῇ σῇ ἰσοφαρῆς ἡ ἰσχὺς ἡ ἐμή. "Ἐρῶσο.

Ἰακώβω τῷ Διδασκάλῳ.

ΤΑ' πρῶτά μοι τῆς ἐπανελθέτης υἱέας προίμια ἀπὸ Μετῶν ἀρ-
 χεται, ἢ δῆτα τῷ ἐπεράσει αὐταῖς Ἰακώβω τὰς ἀπαρχὰς ἀνατίθη-
 μι, ἢ τοῖς ἡδυτάταις προσθήσει, προσαγορεύω. Πάμπολλα τῆτες ἔ-
 παθον ὑπὸ τῆς ἀγριωτάτης παθολγίας, ἢ μέχοι κινδύνῳ ἔπαθον,
 ὅσα ἢ εἴα μηδέποτε, ἐ γὰρ ἡπίως ἐνέτυχέ μοι, ἀλλὰ μετὰ πάσης
 ἀμότητος ἀπηνέσαστα κατετεύχων, εἰς ἐπέβαλε μέλεσιν. Ἐπέβα-
 λε δὲ ποσὶ ἢ γόνασι, ἢ ἀποιχομένη ἀπέλιπω αὐτὰ παντάπασιν ἀ-
 σθῶν, ὥστε μήτοι γε ἐπισκηρρίπτεσθαι αὐτοῖς, ἀλλὰ μηδὲ ὡς ἰδίαις
 μέλεσιν χρῆσθαι, ἢ ἔθε ἅμα τῇ κινήσει συναφαιρεθείη ἡ αἴσθησις,
 ἀλλ' ὥσπερ ἀνὴ τὴν ἰσχὺν ἀναρπάσασα τῆς κινήσεως, ὑπερβολὴν ἀ-
 νέλαβεν ἡ αἴσθησις, ἢ τὸ τῷ ἀνιερῷ μέγεθος παράμιλλον ἔχον τῆς
 αἰσθήσεως τὴν ἀκρίβειαν, ἀνήκεστον ἐγνώετο ἢ ἀνύποιον, ἢ μετὰ δι-

μητον μόλις ἄρτι ὀδυνώμενος ἐπεπαύμην, μικρὸν ὅσον ἀναχωρεῖσθαι
 τῆς ὀδύνης, ἀλλ' ἔπειτα τῆς κινήσεως ῥῶσιν λαμβανέτης. Ἐν τοῖς τοῖς δὲ
 σάλας ἢ κλύδωνι τῆτο διέγνων ὡς γὰρ, ὡς σώματος ἢ ψυχῆ τῇ ἰδιο-
 τητι ὡς μάλιστ' ἀνέξεται ἢ διέσπασαι, σωματικῆς ἀσθενείας ἢ κίσεα
 καταλαβέσης αὐτήν. Ὅσον γὰρ μᾶλλον ἀρρώσει τὸ σῶμα ἢ τῶν δυ-
 νάμεων ὕφεσιν ἔχει ἢ ἔλλειψιν, τοσούτω μείζονα ῥώμην ἢ ψυχὴ κτᾶ-
 ται, ἢ ἰσχύον, μηδ' ὅλως μετασχεῖσα τῆς χαυνότητος ἢ μαλακίας.
 Σὺ δὲ ἔθες τῆς τῆς αὐτῆς πείρας ἀθέατος εἴης, ἢ ἀπολαύσις μετρίως
 τῆς ἐκατέρωθεν δυνάμεως, καί μοι εἰς τὸ πῶς ἐπεύχοιο τὴν ὁμοίαν ἀλάθε-
 σιν. Ἐρρώσο.

Ἀγιορίτη τινι Κακογῆρῳ.

139
Τὶ μὲνηνας ἔπως αἶτε δὴ πᾶσαι ἐρυνῶσιν ἐξοιζόμενος, ἢ τὴν βλά-
 σφημον κεκίνηκας γλῶτταν κατὰ τὴν Δημιουργὸν τὴν πλασάντος σε
 ἢ ἀναπλασάντος, ἢ ἀνοιγνύοντος σοι τὰς πύλας τοῦ Παραδείσου; Τὸ
 γὰρ ἀναίδην τοσούτον ἐξωντλήσαι φληναφον κατὰ τῆς Ἐκκλησίας, κατὰ
 τὴν ἑρῶ θιάσῳ τῇ τῇν ἡμετέραν ἐπιρραπῶτος κηδεμονίαν ἢ πρένοισιν, ἢ
 τὸ σύνολον τῆς ἡμῶν σωτηρίας, τί ἄλλο ἂν εἴη, ἢ θεοσυλεῖν ἀναίδην;
 Πάντες ὡταῦθα κεφρίκαμεν τὴν λύσσαν, ἣν ἄρτι νεόδοκας ἀκηκοῦ-
 τες. Καὶ ἀντὶ πάντων ἐπιτέλλεται σοι ταῦτα βραχέα μὲν ἀτλα, αἶψα
 δ' ἰκανὰ κολάσαι σε τὸ περιμανὲς ἢ ἐκφρον, εἰ ἔτι σοι λοιπὸν ἔχνος
 συνειδήσεως εἰς μεταμέλειαν μεταπνευμονίας ψυχὴν ὡς γὰρ ἀφῆ-
 νιάσασαν, ἢ πρὶν εἰς ἀπὸνοισιν ἐξωκείλεσθαι ἀτεμεῖν ἀρκῶντα τὸ τραῦ-
 μα. Ἐν ἀδιαρέτῳ κείται ἡ πίστις, ἢ εἰ τῷ ἀψευδῇ σώματι τῷ Κυρίῳ
 πεπίστευκας, ζύλον αἰχμαλώτισαι τὸ πνεῦμα, ἢ μηδαμῇ μηδὲν ἀν-
 τιλέγων ὑποτάγηθαι, ἢ ἐξίσῃ καθομολόγει πάνθ' ὅσα πιστεύειν ἐδι-
 δάξατο, ἢ μὴ τῆτο μᾶλλον, ἢ ἐκείνο. ἐπὶ μίᾳ γὰρ ταῦτα ἐρήρεται
 πάντα τῇ ἀληθείᾳ, εἰ ἀληθὴς ὁ τῷ Δεσπότην λόγος. ἢ σέβει, ἢ γέ-
 ραιρε τὴν κοινὴν τῆς πίστεως διδασκαλον, τὴν τῷ Χριστῷ Ἐκκλησίαν
 ἢ ἐκκαθάρσει πύλαι ἁδὲ, ἢ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι χαρὰ γὰρ
 μὴν ἀναμάρτητον ἴσμεν. Εἰδὲ μὴ καταδελῆν οἶσθαι νῦν ἐκφρονα τῇ
 Ἐκκλησίᾳ, τί φρονᾷ; τί βρωθύν; τί κόπας παρέχει σαυτῷ καὶ

ἡμῖν· ἀπορράγηθι τῷ μητρὶ κόλπῳ, ἴθι ψυχῇ ἢ σώματι ὅπῃ σε
κακοδαίμονες ἀπάγουσιν εἰς βυθὸν ἀπωλείας, μακρὰν ἀπόστηθι τῷ κοι-
νῷ τῶν χριστιανῶν, ἢ χαῖρε τῇ ἀνέκαθ' εὐσεβείᾳ ἐπ' ὧν, ἀπειθὲς ὅποι-
βέλει, ἢ εἰς ἀθείαν ἢ εἰς ἀλλοπιστίαν. Ἀμφότεραι γὰρ εὐθὺ φέ-
ρουσιν εἰς Γέεναν. Καὶ τῆς Χριστοῦ ποιμένης, ὅς τις ἀφήλατο, τῆς μοί-
ρας ἐγνώετο τῷ Σατανᾷ, ἢ μηδὲν ἐστὶ μεταξύ μεταίχμιον, ἀλλ' ἀ-
διαίρετος μία γραμμὴ διαιρεῖ τὰς μερίδας, διῴησι τὸ ἐκλεκτὸν τὸ ἀπο-
λωλός. Καὶ σὺ γὰρ ἢ τὸ νηφάλιον ἀνάλαβε, ἢ τῶν Πατέρων δογ-
μάτων ἀκρίβειαν ἀντέχε, ἢ τῶν ἐν τῷ φρονήματι ἀποστασίων, καλῶς
ἐπίσκοπο ἀμοιρόν τε σαυτὸν, ἢ τῷ κακοδαίμονος ἀθλίου ἀνδράποδον εἰς
μακράϊωνας.

Ἰακώβω τῷ Διδασκάλῳ.

Ὅσον γὰρ τῶν ἐμῶν παίδων ὀρέγομαι τῆς ἐπιδόσεως, ταῖς παρὰ σοῦ
περὶ αὐτῆς ἀγγελίαις ἴσθι με τοσούτον ὠτρυνόμενον ἢ τερπόμενον. ἀ-
δικεῖς ἔν ῳ καλῷ, σεσιγηκῶς ἄχρι δεῦρο, ἢ τὴν ψυχὴν τῶν σῶν ἀνιερ-
τημῶν γραμμάτων παρεάσας ἀθεράπευτον, κατηφῆ τε ἢ σκυθρω-
πὸν ὑπ' ἀθυμίας. εὖ γε γνώμης ἀμελίκτης ἢ ἀκηλήτης! ἀλλ' ἐνέστη-
μαί γε παρὰ τῷ Ἑρμῇ βαρεῖαν ἢ χαλεπὴν ἔγκλησιν, ἢ ἐπαιτιάσο-
μαι τὴν ἀμάλθειαν ἀδικῶντά σε, ἢν ἐμπιστευθῇς ὑπ' αὐτῷ, ἔκ οἷδα
τὶ παθὼν, ἔγωγε τοι περιπέφρασαι, ὥς μήτοι γε καρπὸς τίνος ἀπογεύ-
σασθαι. ἀλλ' ἐδ' ὅσμην ὅλως ὡς εἰς ἡμᾶς ἀφικέσθαι, ἢ ἀφαιρεθῆσθαι
λοιπὸν αὐτὴν. ἢ κακῆνον ἐταβγελῶμαι τῆς περὶ λόγων ἀλογιστίας, ὡς
Φιδωλοτάτῳ, δὴ πῶς ταμίᾳ σοι τὴν ἀμάλθειαν ἐγχειρίσαιο, ἢν χώ-
ραν ὅλην πᾶμφορον τὴν γε περὶ τὸν Ἀχελῷον πεταμὸν ἐργάσασθαι
παῖδες ἤδουσι Παιητῶν. Ἀφεται ῳ ἡ γὰρ εἶναι φιλοῦσι ἢ ὑπόπτεροι
οἱ λόγοι, ἢ δὴ ἢ τὰ ἐπὶ πτέρωτα πεποιήται, ἢ πανταχόσε διὰ τῷ
το περιίπταται, ἢ διαβγέλλει πᾶσι τὰ δέοντα. Σὺ δὲ ταῖς οἰκερίσιν
ἐγκαταλέξας ὄρνισι, δεσμώτην ἔχεις ὡς ἀδεσμῶ τάχα φυλακῇ τὸν
ἐκ φύσεως ἰσαυθέριον ἢ ἀδύλωτον. ἢ ἄρα ψευδῇ μὲν ἔκ ἐθέλεις, ἀ-
ληθῇ δὲ ἔκ ἔχεις ἐπιστῆλαι περὶ τῆς προκοπῆς αὐτῶν, ἢ τῆς εἰς ἀ-
ρετὴν αὐξήσεως. Καὶ ταῦτα γὰρ ἐπεσὶ μὲς τῇ λογισμῷ, ἢ ἀγχνῇ,

ἢ σρεβλοῖ τυραννικῶτα. Χρησώτεροι ὁμῶς ἐκπίδες ἐπιφοιτήσασαι, ἐ-
 π' αὐαντίας ἴασι, ἢ ἐκνικῶσι τὰς πτοίας, ἢ πείθῃσι δεινῶς ἐμὲ τῆς
 περὶ ἐκένων ἐμμελείας ἢ εὐμυσίας. Ἡλικίας τε γὰρ ἐξήκοτο σω-
 φρονέτης, ἢ ἀκμῆς εἰλήχασιν ἐχέφρονος, ἢ ἱῶν δεούτων ἀντιλαμβα-
 νομένης, ἢ μὴν φιλοσοφίᾳ προσωμικότες τῆς ἐκείθιν ἀμβροσίας ἐ-
 γεύσαντο, ἢ ἀμιλλοί τις ἀγαθὴ σφίσιν ἤρξατο παρ. ζάνειν ἐπὶ τὰ
 βελτίω ἢ ὑψηλὰ, σέ δε μᾶλλον ῥαθυμίας κατηγορεῖσι, ἢ ῥαζώης
 αἱ ἐμοὶ φόβοι. Καὶ παύς θ' αὖ ταῦτα λοιπὸν ἦς δε ἦς ἀκαίρος ἢ πα-
 ραλόγως σιγῆς, ἢ ἀνιώσης ἐχεμυθίας, ἢ γράφει συχνότερα, ἄτερ
 ἐμὲ διακαέστερον ἐπιποθεῖν πεπείρασται. Ἐρρώτω.

Ἀνω νύ μω.

Βαρὺν ἀράμωος Πόλεμον κατὰ τῶν ἐχθρῶν τῆς ἀληθείας, ἢ τῶν
 πολεμίων ἦς Ἐκκλησίας ἱῶν ὑπὲρ τῆς Φιλιππείας ἡγριωμένων, με-
 γαν ὑπεσῆσω κίνδυνον, ἢ Γεδεῶνι ταῦτα παθεῖν παρ' ἐλάχιστον ἐλήλυ-
 θας, ἢ συναπλάσσειν τοῖς κατασρεφόμενοις. ἀλλὰ κἄν τέτωσθ' ἦ
 ἀνδρείαν ἔχ' ἦτον, ἢ τὴν ψυχὴν σεφανῶμι. ἄτε δὴ ἢ καταπολεμή-
 σαντες, ἢ δαιμονίως ἐπιζήσαντες. Ἐρρώτω.

Ἀνω νύ μω.

Ωσπερ ὁ χαλκεὺς τὴν τῆς χαλκῆς φύσιν, ἢ ὁ χρυσοχόος τὴν ἰδιό-
 τητα τῆς χρυσεῖς, ἢ τεχνιτῶν πᾶσι τις ἦς ἰδίᾳ ὑποκειμένη ἦν ἐπιτηδεύ-
 τητα καλῶς εἰδέναι ὀφείλει, ὥς κ' αὖ τοῖς πολιτεύμασι, τῶν ἀρχο-
 μένων τὰ ἦδη, ἢ τὸν τρόπον εὖ ἐπίστασθαι προσηκεῖ τῆς ἀρχοντίας. Ἦ
 καὶ ἱῶν ἐπιταγμάτων ἐκ ῥάσθ' γένοιτο δεκτικοὶ αἱ ὑπὸ ἡκού, ἢ μὴ ἐπὶ
 ματαίᾳ, ἢ παρὰ σκοπὸν ἢ γνώμην, περὶ τὴν διοίκησιν αὐτῶν δια-
 τρέψωσιν αἱ κρατύντες. Ἐπειδὴ δὲ ἔτε ἐκ φύσεως, εἴτε ἐκ συνηθείας,
 ἢ τῆς ἐπικτητῆς ἕξεως αἱ ἀνθρώποι μόνον ἔχ' ἅπαντες Φίλαυτοί εἰσι,
 ἢ πλεονέκται, ἢ ζοργίλοι, ἢ ἀχάρετοι, ἢ ὑπερφάνοι. (ἵνα τὰ
 πλείω, ὅσα τέτοις εἰσὶν ἀδελφὰ παρὰ σῶ) ἢ τέτων ἀγνοία σέ τε, ὦ
 Φιλότης, καὶ ἐπὶ πολλάκις ἠπάτησε, ἢ τοῖς ὑπὸ ἡκού ἐκ εὖ ἐχρησά-
 μεθα, ἢ πολλὴν ἡμῖν ὕστερον, ἀλλ' ἀνωφελῆ μετὰ μέλειαν ἐπὶ ηνευχε,
 ἢ ἡμάρτηκότες μὲν μεγάλην ὀπείσημεν ζημίαν, νῦν δὲ ὀδυρόμενοι ἀλλο-

σιτελῶς ἀγανακτῶ . "Οτι δὲ τὰ διηριθμημένα πάθη καταδύναι-
 σεύει, καὶ καταταραννῇ τῷ ἀνθρωπίνῳ γένει, ἔδῃς (καὶ μικρὰν στεί-
 κῃραν τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων) ἀγνοῇ, καὶ καλῶς ἴσασι πάν-
 τες, ὅτι φιλαυτία νενικημένοι πολλοί, μικρὰς ἔνεκον, ἰδίας ὠφελείας
 τὰ κοινὰ προήκοντο, καὶ εὖ ἐπίσανται, ὅτι φιλοκερδεῖς εἰσὶν οἱ πλείους,
 καὶ ἀναιδῶς αἰσχροκερδεῖς, καὶ ταῖς ἐξ ἀδίκῃ προσηθείαις ἀπλησύτεροι
 γίνονται, καὶ ὡς συμβαίνει ὡς ὑδρωπῖν, ἡ πλησμονὴ τῷ ὕγρῳ αὐξάνει
 τὴν δίψαν. καὶ γινώσκουσιν ἔτι, ὡς εἰς ὀργὴν εἰσὶν εὐφλεκτοί, καὶ ὥς περ
 ὀλίγοις ἀναύμασι ῥαδίως ἐξάπτεται ξηρά τις ὕλη, ἕτως ἀπὸ σμικρῶ
 σπινθήρος φλεγμαίνουσι, καὶ πυρποληθῶτες τὸ προσκείμενον ἀναλίσκου-
 σιν· ἔδῃ δὲ λέληθω, ὅτι μυρίων εὐεργετημάτων ἀμνημονῶσι θυμῷ, ἢ
 μίσῃ διακανότες ἀπὸ σμικρῆς ἀφορμῆς, καὶ τὸ ἡδὺ πᾶν τῶν πρὶν ὠ-
 φελιμάτων ὑπ' ἀκρασίας εἰς πικρὰν χολὴν μεταβάλλουσι. Περὶ δὲ
 τῆς ὑπερηφανίας, ὅπως αὐτὴν νενόσηκας, τί σοι καὶ λέγειν; ἐπειδὴ τὰ
 δευτερεῖα πάντες δυσχεραίνουσι, καὶ τῷ ἄρχῃ, ἢ τῷ εἰδέναι γλίσχονται
 μάλλον. Καὶ ταύτῃ τῇ κακίᾳ παρομαρτεῖ ἰταμότης, δυσπείθεια,
 καύχησις, ἀπρέπεια, ἀβουλία, τόλμα, θρασυτής, ἔρις, ἀμιλλα, καὶ
 ὅσα ἀριθμῶσιν ὁ χρόνος ἐπιλείπει. Τοιούτων ἄρα τῶν ἀνθρωπίνων
 μονονὲ πάντων πέφυκε τὸ ἡθος, ὃ καὶ φιλανθρωποτάτης εἰς μισαν-
 θρώπους, καὶ Τίμωνα τὸν ἐπὶ ἀπηνείᾳ καὶ ὠμότητι περιβόητον μετεποίη-
 τε. Καὶ οἷα τῶν ἄρ' ἐν πολλοῖς τινες Ἠγεμόνες ἐπικεῖς, καὶ χρηστοί
 καὶ εὐνοϊκοί, καὶ δίκαιοι, καὶ συνετοὶ κατὰ τὰς ἀρχὰς γινώσκοντες, ὕψερτον
 ἀπιστία, καὶ βαρύτητι, καὶ πικρίᾳ πολλῇ περιέπεσον, καὶ μὴ πάνυ κα-
 λῶς τὰς δυνάμεις εἶναι το περιελεῖν ἴετες, ὅς πρότερον μεγάλην ἰσχὺν
 περιέβαλον, τὰς παρ' ἐκείνων δῆθω κινδύνους ἀντιτῶν εὐεργετημάτων
 ὑπονενοηκότες. καὶ δευτέρῳ ἀμαρτήματι τὸ πρότερον ἐξαλείψαι σφάλ-
 μα βεληθῶτες ἤμαρτον. "Η γὰρ ἔμεγάλως εὖ ποιητέον, ἢ τὸ ἀ-
 χάρισον ὑπομενητέον. καὶ ταῦτά σοι τῷ περισπασθῆναι δεδήλωκα, ἔκ-
 ας μίμησιν αὐτὰ προθέμῳ, ἀλλ' ἵνα πρὶν παθεῖν τὰς ζημίας εὐλα-
 βέμῳς ἢς, καὶ μὴ πάλιν πρὸς με ὅσα καὶ νῦν ἀποδύρη. "Ερρώστο.

Ἀνωνύμω.

Μεγάλην ἀθυρίαν ἐπήνεγκέ με τῇ ψυχῇ τῆς ἐπισκηψάσης σοι
νόστου τὸ μήνυμα, καὶ τὰς ἀλγηδόνας ἀναγινώσκων ἐν τοῖς γράμμασιν,
ἅπερ ἐκομισάμην, δάκρυσιν αὐτὰ κατέβρεξα, καὶ τῶν ὑπὸ ἀλγες τοῦ
σώματος ρευσάντων σοι δακρύων ἐκ ἐλάττω ἐκχυθῆναί με τῶν ὀφθαλ-
μῶν ἢ τῆς ψυχῆς ἐδύνη παρεσκεύασαν. ἔγω δηλαδὴ τῷ πρὸς σὲ Φίλ-
τερῷ ὅλως ἐκτέτηκα, καὶ σύμπνυς ἐμὶ, καὶ περιφέρωμι μίαν ἐν δυσὶ
σώμασι ψυχὴν. Καὶ καθάπερ αὐτὴ τοῖς θεόθω ἐπιβραβελομένοις ἀ-
γαθοῖς συγχαίρει καὶ συνήδεται, ἔγω τοῖς ἐναντίοις συνανιᾶται, καὶ συ-
ναλγῇ. Ἐκείνο δὲ σε καταμέμφομαι, ὅτι τῶν φροντίδων τὸ μέγε-
θος εἰς τῷτο πάθος σε καταβαλεῖν ἀπολεφύρη. Καὶ ὡς ἀληθῶς εὐ-
τόχως αἱ μέριμναι Μελεδῶνες ἀποκαλῶνται. Κατέδρασι γὰρ τὰ μέλη,
καὶ καταβιβρώσκουσιν αὐτά. Ἀλλὰ σέ γε ἔδει ἔγω πως τῶν πραγμά-
των φροντίζειν, ὥστε μὴ ἐν ἡττῶν λόγῳ τεθῆσθαι σοι τὴν μέριμναν
τῆς ὑγιείας. Ἐπειδὴ γὰρ ἀγαθῶν ἐστὶ κρητὶς, ὅσω μείζονα λόγον ποιῶ-
σιν οἱ νενεχθεῖς ἅ ἐκ τῶν θεμελίων, τοσούτω πλείονα πρόβαιαν τῆς ὑγιεί-
ας ἔχειν ὀφείλομαι. Αὐτῆς γὰρ φθαρείσης, οἴχεται πάντα, ὑπὲρ ὧν
ἄνθρωποι τὰς σπουδὰς ἐνώθασιν ἀνατεῖναι. καὶ ἀξίαι τοίουν, καὶ πλε-
τεῖ, καὶ τὸ πάντων ἡδιστον αἱ ἐπιστῆμαι, μηδεμίαν φέρουσιν ὠφέλειαν.
Καὶ δὴ καὶ μηδὲν ἐστὶν ὑγιείας ἀντάλλαγμα, ἐπεὶ τὸν κόσμον κερδήσο-
μαι ὥς γε κατὰ τὸν ἐπὶ κηρον βίον. Ποίας γὰρ ἡδονῆς αἰτθανόμεθα
ἀπὸ πολυτελῶν βρωμάτων, καὶ πομάτων; ἢ τί ὠφελεῖσιν αἱ μαλακαὶ
ερωμναί, καὶ οἱ χρυσοῦ φεῖς τάπητες, καὶ τὰ σιρικοῦς καὶ χρυσοῦς νήμα-
σι διαπεποικιλμένα ἐπιβλήματα; καὶ τίς αἰσθησις καὶ ἀπόλαυσις με-
γάλης οἰκίας, λιθοστρώτης σοῦς εἰς κάλλος ἀπεξεσμένοις κίονσι, καὶ ποι-
κιλίᾳ χρωμάτων περιηνθισμένοις ἐπερειδόμενος ὄρεφος; ἢ φυταλι-
αί, καὶ παντοδαπαὶ φυτοκομίαι; ἢ λεμῶνες εὐανθεῖς, ἢ ἀειθαλῆ δέν-
δρα, ἢ ὠδικῶν ὀρνίθων κατὰ μουσικῶν εἰρημὸν συμφωνία; ἢ πνοαὶ ζε-
φύρων, ἢ ῥοὴ καθαρῶν ὑδάτων, καὶ τὰ τῶν μέζων, θησαυροὶ χρυσοῦ καὶ
ἀργύρου ὑπὲρ τὰ Κράσους καὶ Κροίσου κειμήλια, καὶ μεγατίμων λίθων
ἀνεξερεεύητον μέγεθος καὶ πλῆθος; μὴ παρέσης ὑγιείας πάντα συνα-

παίρει, ἢ μηδεμίαν ὑπόστασιν ἔχει. Καὶ τῶν τοιούτων κτημάτων ἡ με-
 τὰ τῆς υἱείας πωρία τοῖς εὖ φρονέουσιν αἰρετωτέρα. Καὶ δῆλος εἶ, ὅτι
 μεγάλως ἔπταικας ἡσσόνων ἔνεκα τῆς βελτίστες χρήματος ἡμεληκώς. ἢ
 εἴθε ραῖσαντι ἀπὸ τῆς νόσε τὸτό σοι περιγένοιτο τὸ κέρδος, τὸ φείδε-
 σθαι τῆς υἱείας, ἢ εἰς τὸ πιδὸν τῶν πραγμάτων φροντίζων ἀμωσγέ-
 πως, τὸ λοιπὸν ἀναθείης τῇ θεῇ προνοίᾳ. Εἰς γὰρ ἔτες ὁ τρόπος εἰς
 μακροβιότητα ῥέπυσιν ὧ γὰρ ἔ· ἢ μάταια πάντα παρὰ τὸν βίον, ἢ
 ἐκ ἀντάξια μεγάλης κηδεμονίας· ζῶμεν ὅπως δυνάμεθα. Τὸτο μόνον
 εἴη ἐπιμελές, ὅπως υἱῶς ζῶμεν, ἢ τοῖς ὑπάρχουσιν ἀγαπῶντες, ἐπι-
 μήκισον αὐτῶν ἀπολαύσωμεν, ἢ ἂν δῶ Θεός, ἢ μεζόνων ἐγκρατεῖς
 ἐτόμεθα. Ἐρῶσω.

Τῷ Υἱῷ Νικολάῳ.

ΤΩΝ σῶν γραμμάτων, ὡς τῇ Φιλίππῃ διατρέβοντι σὺν τοῖς αὐτο-
 κρατορικοῖς στρατεύμασιν, ἄρτι μοι ἐπιδοθέντων, Ἰῶ χρυσοπάσῳ ὕφει-
 τες ὀφθαλμοὺς ἐπαφώτες ἐμῶ, Ἰὴν ψυχὴν ἐσμός ἀθρόον παθῶν περιέ-
 ση, ἢ ἅμα καταρχήσατο αὐτῆς ἡδονή, θυμηδία, ἔρωτες, πόθοι, ἐλ-
 πίδες, φόβοι, ἢ δακρύων μὴ ῥῆς ἀπ' ὀφθαλμῶν, συναγμῶν δὲ πνῆς
 ἀπὸ καρδίας, ὃ μὴ ἐπήρδευε τὰς παρειάς, ὃ δ' ἐπληττε τὸν αἶρα. ἢ
 οἱ μὴ παρ. σάμωι μήτι κακὸν αἶρ' ἢ τύχη χαλεπώτερον ἐτραγῶδη
 διαπορέμενοι, οἰκτρὸν εἰς ἀλλήλους ἀπέβλεπον, ἐγὼ δὲ τῶν παθῶν
 ὅλος ἄλγος, ὡς ἀφασία διεγνώμην, ὥς μοις οἱ μὴ, ἐπιβοήσαντος
 εὐγέ μοι, ἢ ζῆθι φίλτατε, ἀκηκοότες, ἀπὸ τῆς κατηφῆς ἐπὶ τὸ φαι-
 δρὸν ἀνηνέγκαντο, ἐγὼ δὲ τὴν ἀπὸ τῶν γραμμάτων χαρὰν λαβρυλ-
 λῶν, ἐορτὴν ἢ πανηγυρίαν ἀπεκέρυττον, ἢ τά γε τῆς πανηγύρεως
 προσίμια ὕμνοι ἢ αἶνοι γεγόνασι τῷ τοιούτῳ Τίῳ μοι χαριταμένῳ
 Θεῷ, ἢ σὺ, ἔφατκον, ὅ τῆς τοιαύτης τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἐμπιπλάμενος
 χαρᾶς. ἢ ἐλπίδας ἔτι μεζόνων ὑποφαίνων, σὺ ἀρετὴν νεάζεσαν εἰς
 ἀκμὴν, ἢ πολιὰν προβιβάζων, εἰς λιπαρὸν ἄγε γῆρας, ἢ δὸς ἐμοὶ
 γηράτκοντι βακτηρίαν τὸν ἐμοὶ περισπένδασον, ἢ ἐπήρατον. Καὶ αὖ-
 θις τῷ πύθῳ τῶν γραμμάτων καταπεμπόμενος ἀνεγίνωσκον, ἡὺφραι-
 νόμην, ἐθαύμαζον, εὐφήμην, ἐπηνυχόμην, τοῖς ὀνόμασιν αἰθῶντα πε-

ριεπτυσσόμενην· ζωίζοντα φιλοφρόνως ἐδεξιόμην, κομῶντα τῇ πολυμαθείᾳ δὲ θάμβως ἐγέραιρον, τὴν εἰς ἐμὲ εὐρυὴν ἡσπαζόμεν, τὴν ἐπ' ἀρετῇ προκοπὴν ἐπῆνεν, ἐξύμνεν, ἐξεθείαζον, καὶ δὴ περιεφερόμην ἀπὸ πάθους εἰς πάθος, μηδὲν μέτριον, μήτε σύνηδες πάσχω, ἀλλ' αἰὲν λαχέμενος, καὶ τηρόμενος. Πausάσθωσαν ἄρ' ἐν οἱ εἰς ἄγονον, καὶ πάντῃ πωρόμενον τὸν νῦν χρόνον κατηγορεῖντες. Οὐχ ἔτις ἡ φύσις ἐσθίρωται, ἀλλὰ φέρεται καὶ νῦν Ἑλλάδι τὰς Ἀθῆνας ὁ Θεὸς, φέρεται τὰς Ἀθῆνας, τὰς Λιβανίους, καὶ τὰς κατηγορίας εἰς εὐχὰς μεταποιήσωσαν, τὸ δὲ δὴ πλεον τῶν εὐχῶν ἐπὶ μακροβιότητι γινέσθω. Τὰ γὰρ ἄλλα παρέψεται καλὰ καὶ γαθὰ μετ' ἀφθονίας, ὅτι τῷ Σοφῷ συνδιατύσσεται πάντα. Ἐρρώσθω ἡ ἐμὴ ἀγλαΐα.

Τῷ Ἀγίῳ Κασορίας καὶ Διονυσίῳ.

Τὴν σπάνιν τῶν γραμμάτων ὡς ἀμάρτημα ἢ σὴ Πανιερότης κατηγορεῖ, καὶ νῆ τὴν ἀλήθειαν ἐκ ἀπεικότως. Ἐπειδὴ γὰρ τροφὴ Φιλίας ἔστι τὰ γράμματα, τῶν ἢ εὐρησις ὡς ἀτροφία καταλιμπάνουσα τὰς εὐνοίας, ἀδικεῖ. ἀλλὰ κοινὸν ἐγένετο ἀμφοτέροις ἡμῖν τὸ σφάλμα, καὶ ἔτοσῃτον δῆται συγγνώμης, ὅσον διορθώσεως. Ἐπειδὴ δὲ τὰναντία τῶν ὠαντίων εἰσὶν ἰάματα, ὥσπερ οἱ τῶν ἰατρῶν θεσμοὶ διδάσκουσιν, θεραπεύσωμεν ἀπὸ τῆδε τὸ πλημμεληθὲν γράμμασι πυκνότεροις, καὶ τὴν ὠζηκῆσαν ταῖς ἡμετέραις ψυχαῖς ἀγάπην τοῖς ἀπὸ λόγου ὠαντισμασιν ἀναζωπυρήσωμεν. Εὖγε δὲ, ὅτι αὐτὴ πρώτη τῷ πεμφθῶτι γράμματι ἠκέσαστο τὸ πταῖσμα, καὶ μὲν μηδὲν ἔλαττον ῥαθυμῶντα παρώτρυνε, καὶ γράφειν ἠνάγκασε. Γράφω δὲ τὰς ἀπὸ μέσης ψυχῆς προτρέψεις, καὶ ἄσμενος αὐτῆς αὐτὴν περιπτύσσομαι. Ἐχει δὲ καὶ τὸδε μῦθημα τερπνὸν ἢ παρ' αὐτῆς ἐπισολή, ὅτι ἀπαλλαγὴν ἐξαγγέλει θειῶν τινῶν, αἷς ἐκακοπάθησε, περιπτώσιων. Ἀμέλει μὴ τὰ ἀλγεῖν ἀκοινώσασθαι, τὴν μὲν ὁδὸν ἰδίως ἠνευκε, τὴν δὲ ἡδονὴν, καὶ τὴν εὐθυμίαν κοινὴν ἀπέδειξεν. ἥς ἕνεκα τῆς χάριτος, πάντων τῶν ἡδέων ἐπιμήκισον αὐτῇ ἐπεύχομαι γινέσθαι τὴν ἀπόλαυσιν, καὶ εἴθε διὰ εἰς παντὸς εὐθύμως ἔχοι, ὅπως ἂν καὶ τῶν παρ' αὐτῆς ἡδυτάτων γραμμάτων εὐμοιροίην. Ἐρρώσθω μετὰ θυμηδίας λοιπόν.

Ἀνωνύμῳ.

Τὴν σὴν ὡς ἄσμως ἐκομισάμην ἐπιστολήν, τὴν ἀγγέλλουσάν ἡμῖν τὴν ἀγαθὴν ἀγγελίαν ἧς ἀπὸ νόσου ἀπαλλαγῆς, ἣ τρεῖς ὅλες ἐτευχέτο μῆνας, ἢ τῆς εἰς υἰγίαν ἢ ῥώμην ἐπιστροφῆς. Τῆς τε γὰρ νόσου ἡμεῖς κοινωνοὶ, ἢ συνωδυνόμεθα, ἢ τῆς υἰγίας αὐτῆς πάλιν μετέχομεν ἢ συναγαλλόμεθα, ὅτι κοινὰ τὰ τῶν φίλων, ἢ μὴ μόνον τὰ κτήματα, ἀλλὰ ἢ τὰ πάθη, ἢ αἱ θλάσεις εἰσὶ κοιναί. ἢ συνεπάσχομεν ἅρα τῇ τε πρότερον ἀνία, ἢ τῇ νῦν εὐθυμίᾳ συνηδόμεθα. ἦν ἐπιμήκιστον ἐπιτείνειν τὸ Θῆον. Ἐορτάσαμεν δὲ τὴν κοινὴν ταύτην πανήγυριν ἐπανοικίμενον, ἀλλὰ ἢ πανδημεῖ, ἢ πόλιν ὅλην μία κατέειχε φαιδρότης, ἐπὶ τῷ μηνύματι πάντων εὐφημένων, ἢ ἐτευχεμένων τῇ ἐπανελθούσῃ ῥώσῃ πολυχρόνιον θλαμονὴν, ἢ μέχρι βαθυτάτης γῆρας. ἢ γὰρ ὡς φίλος μόνον ἐπιποθέσει τὴν σὴν εὐεξίαν, ἀλλὰ ἢ ὡς εὐεργέτης ἢ κοινῶς κηδεμόνος, ἀφ' ὅτου πᾶσιν ἀναβλύζει παντοδαπὰ τὰγαθά. Καὶ ὥσπερ ἡ σὴ θαυμασιότης μηδενὸς φείδεται τῶν ὑπαρχόντων εἰς εὐποιῶν, ἔτω μηδὲς αὐτὴν οἶδε σερεῖν ἧς προσηκέσης εὐνοίας. Ἐρρώσθω λοιπὸν εἰς μακραίωνας, ἵνα ἢ συνευρωσῶμεν, ἢ συνευθυμῶμεν.

Τῷ Ἀγίῳ Ἰωαννίνων κτρ Κλήμεντι.

Τᾶ σιωπῇ ἐγκαλῶντά μοι γράμματα τῆς σῆς Πανιερότητος εἰληφώς, δεοῦμαι τὴν καρδίαν. Καταφερόμενα γὰρ με πολλῇ τῇ ῥύμῃ, ὀλίγως δὲ ἀμνημοσύνης ἢ ἀφιλίας ἐγράψατο, ἀλλὰ δὴ ἢ ἀπειλὰς θλάτειν μεγάλας, φιλίας δὲ σιωπῇν λελυῖσθαι λέγοντα. Ὁ καὶ μᾶλλον καθίκετό με τῶν σπλάγχχνων, ἢ πρὸς ἀπολογίαν παρώτρυνον. Ἰσθί τοίνυν, ὦ φίλη ἢ ἱερὰ κεφαλὴ, τὰς ἀδρανεῖς ἢ ἀγροαῖς φιλίας, τῆς ἔξωθεν ἡρτῆσθαι βοηθείας, ναὶ μὴν ἢ γραμμάτων χρῆζειν συχνῶν, ἢ λόγων μακρῶν, ἵνα τῇ ἐκείθω ἐπικερίᾳ, ἢ οἰκοθυσφῶν ἀσθύνει καλυφθεῖσα, μὴ γινῆται κατάφορος. Καθάπερ γὰρ τῶν δώδρων, ὅσα καρπῶν ἀμοιρεῖ, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τοῖς φύλλοις βρίθεται, τῇ ἐκείνων θαψιλείᾳ τὴν ὥδειαν τῶν καρπῶν παραμυθέμενα, ἔτω ἢ αἰ ὡς ἔτυχον εἰς φιλίαν ἡρμόσθησαν, ἐπειδὴ τῷ καρπῷ ἧς

ἐλικρινὲς ἀγάπης ζέρονται, τὴν κατ' αὐτῶν πτωχείαν τῇ συνεχίᾳ τῶν γραμμάτων συσκιάσαι σπεύδουσιν, ἀλλ' ὅσοι ταῖς ἑαυτῶν ψυχαῖς βαθείας σαργῆς ρίζαν ἀνῆκαν, ἢ ἐξ αὐτῆς πλετίως ἀποφέρουσι καρπὸς, ἢ κίσα τῶν φύλλων ἐπισκρεφονται. Καὶ δῆτα ὅσοι τῇ ἀληθεῖ Φιλίᾳ ἐτελέσθησαν, σιωπῶντες ἔδω μέρον, ἢ γράφοντες φιλεῖσιν ἀπὸ καρδίας, ἢ ἀρετῆς ἔρως ἢ τρέψῃ ὁμοιότης ἀλλήλοις συνέζευξε. Τοιαύτην ἀρ' ἐν ἐγὼ τὴν ἡμῶν εἶδα Φιλίαν, ἀραρόσι θεμελίοις ἐπωκοδομημένην, ἢ ἔτε λόγων τῶν εἰς ἀέρα λυομένων χρῆζεσθαι εἰς βεβαίωσιν, ἔτε γραμμάτων, οἷς ἢ ἀφιλὸς τις Φιλίαν ὑπεκρίνεσθαι δύναται, πρὸς γε τὴν ταύτην κρίνοντα τῇ πυκνότητι τῶν γραμμάτων. Καὶ γὰρ γράφω τοίνυν, ὃ πρὸς αὐτὴν ἔρως ὑπαγορεύει μοι τὰ γράμματα, καὶ ὑπὸ φροντίδων τινῶν σιωπᾶν ἀναγκάζωμαι, ἔδω ἑλαττον μῶτοι γε ἐπὶ μέσης ψυχῆς ἐγκεκολλημμένην φέρω τὴν εἰκόνα τῆς περισπασίας μοι κεφαλῆς, οὐδ' εὐνοίας ἔχω τὸ χρυσεὺν αὐτῆς ὄνομα, ἐπαινέτης ἐμὴ τῶν ἀρετῶν, οἷς δορυφορεῖται, ἢ περισέφεται. Καὶ ταύτη μὲν, ἱκανῶς μοι δοκῶ τὴν κατηγορίαν ἀποσκευάσασθαι. εἰ δὲ ἐκ ἀνίησιν, ἀλλὰ λίαν ἐγκυκαί μοι, ἢ ἀπαραιτήτως ἀπαιτεῖ τὰ γράμματα, ἐς τὸ πικρὸν παρέξομαι ἑμαυτὸν πεθνήνιον τοῖς Ὑμετέροις βελήματι, ἢ συχνάκις μετὰ χεῖρας λήψομαι τὴν γραφίδα, ἵνα τῷ ἐρασμιωτάτῳ μοι χαρίσωμαι. Φοβῶμαι δὲ μὴ σιγῆς διωκόμενος νῦν ἀπὸ τῆς σῆς Πανιερότητος, τὸ ἀπὸ τῆδε ἀδολεσχίας περιπέσω γραφῇ. Ἐρρώτο ἱερὰ κεφαλῇ, ἢ ἀντιφίλει τὸν θερμῶς σε φιλεῖντα.

Τῷ Πρωτεκδίκῳ Σπαντωνῇ.

ΤΟῦτον ἄρα φίλος ἐλικρινὲς· πανταχόθεν πρόφασιν ἑαυτῷ θηρώμενος, ὅπως ἐχεγγύως παρέξοι τῷ φιλεμένῳ τῆς ὠδονυχῆς εὐνοίας τὰς ἀποδείξεις. Καὶ δῆτα ὁ μόνον ὡς ταῖς τῶν συνήθων εὐημερίαις τῇ ἰλαρότητι, ἢ φαιδρότητι τῶ προσώπῳ, ἢ τῇ κοινωνίᾳ τῆς ψυχῆς, τὴν Φιλίαν ἐμφανίζει δαΐδου, ἀλλὰ δὴ ἢ δυσυχῆσιν αὐτοῖς, ἢ ἀθυμίᾳ πιεζομένοις ὑποτιθέμενος, ὅσα περ ἱκανὰ τὸ ὑπερβάλλον τῆς λύπης ὑποχαλάσαι, φανερόν καθίστησι τὸ εὖνεν τῆς δαΐδεως. Τοιαύτην ἐγὼ πρὸ πολλῆς εἰδὼς εἶμαι τὴν Ὑμετέραν Φιλότητα, ἢ νῦν

ἐχῆτον ἔγνωκα, τοῖς παραμυθικοῖς αὐτῆς ἐντυχὼν γράμμασιν, οἷς τὴν ἐκ τῆς αἰῶνος ἀπαλλαγῆς τῆς ἐπεράσε μοι συζύγου τῆς μακαρίτουδος ἐπισκήψασάν μοι βαρυτάτην λύπην λίαν εὐφυῶς κεφίσαι πειρώμην. Βεβαίως τῆς εἰς ἐμὲ εὐνοίας πίσεις παρέχεται. Ὅθω τὸ μὴ λαβεῖν ὕφρσιν τὴν ἀθυμίαν τοῖς γράμμασι, τῷ μεγέθει τῆς πάθους ἀνατιθέμενος, τῆς εἰς ἐμὲ καλλίσης γνώμης ἢ προαιρέτεως, πολλὰς γινώσκων τὰς χάριτας, πᾶν αὐτῇ θυμῆρες ἐπευχόμενος. Ἐρρώσο.

Τῷ αὐτῷ.

ΤΑ παραμυθητικὰ γράμματα τῆς σῆς Λογιότητος, τὰ μετὰ πολλῆς εὐνοίας τὴν ἐπισκήψασάν μοι λύπην ἀπαλεῖψαι πειρώμενα, τοσούτον ἐδέησεν ἀφικέσθαι τῆς σκοπευμῆς, ὥστε ἢ μᾶλλον ἐξαγριᾶναι, ἢ εἰς μᾶζον ἐξᾶραι φλόγα τῆς ἀθυμίας τὸν πυρσόν. Τὰ μὲν γὰρ μέτρια πάθη τὰς παρηγορητικὰς λόγους ἔμνον ἐκ ἀποκρέεται, ἀλλὰ δὴ τέτοις καθάπερ ἐπιπλάσμασι ἢ ἐπιθέμασι καταμαλάσσεται, ἢ ἐκ ὀλίγον ὑφίησι τῶν ἀλγηδόνων, τὰ δὲ καίρια ἢ τῶν μυελῶν αἰτῶν καθικνέμενα, ἔτε φίλων παρηγορίαν, ἔτε συγγενῶν παράκλησιν προστίεται, ἔτε φιλοσοφικαῖς ἀποδείξεσιν ὑπνωδίδωσιν, ἔτε λόγοις ἡθικοῖς καθυπέκει, πᾶν ἀποσείεται φάρμακον, πᾶσαν ἰατρείαν ἀποποιεῖται, ὅλην ἐπινέμεται τὴν ψυχὴν, διὰ πάντων ἔρχεται τῶν μελῶν, πάντα κατέδει, ἢ αὐτῷ δὲ τῷ Ἡγεμόνι νοῖ πολλῇ προσκρῆσαντα τῇ ῥώμῃ, ἢ μονονεχί τῆς ἰδίας ἑδρας αὐτὸν κατασπάσαντα, ἢ εἰς τῆς δαφνός ρίψαντα, καθάπερ δορυάλωτον ὅπισθω ἐπισύρεται. Τοιοῦτον ἄρα πάθος ἀνερρύαγι μοι ἐπὶ μέσης ψυχῆς, ἢ ἀθρόον ἀπισφρῆσαν τὴν ἐπεράσον σύζυγον ἀφῆρπακέ με τῶν κόλπων, ἥς τὸ μὲν γινώσκω ὅτι Βασίλειον, ἄλλοι λεγόντων, ἢ τὴν προγονικὴν ἐξυμνούντων λαμπρότητα. ἐγὼ δὲ τὸ εὐγενὲς τῆς ψυχῆς, τὸ σῶφρον ἢ κόσμιον τῶν ἡθῶν, τὸ ὑπερβάλλον ἢ ἡλικρινὲς τῆς εἰς ἐμὲ εὐνοίας, τὸ μετὰ φρονήσεως οἰκονομικόν, τὴν περὶ τὰ τέκνα φιλοσοργίαν, ἢ περὶ τὴν ἐκείνων ἀγωγὴν ἐπιμέλειαν. ἢ ἵνα συλλήβδην ἔπω, τὸ λοιπὸν τῶν ἀρετῶν σμῆνος, ὃ ἐπὶ θεοτέρας ἑδρας ἐκάθιζω, ἀναλογιζόμενος, τῇ λύπῃ ὑποβρύχιος γίγνομαι, ἐφίημι τὸν ῥῆν τῶν δακρύων, ἀνοίγνυμι τὸν δρόμον

τοῖς σωμασίν, ἢ τοῖς μὴ βρέχω τὸ πρόσωπον, τοῖς δὲ οἰονέ νέφεσιν
ἐμπίπλημι τὸν αἶρα, ἢ τῷ πάθει κατατρυφῶ ὅλως ἐκείνῃ γινόμενος.
Εἰ δέ τις λογισμὸς ὑπεσέλθοι, τὰ θεοτέρᾳ τῇ προνοίᾳ ἢ προμη-
θείᾳ συμβαινόντα, γυναικίως φέρειν ἢ κατερικῶς παραγγέλλων, τει-
στοῖς λόγοις αὐτὸν θαλύων, κακῆθω θρήνων ἀφορμὴν ἐμαυτῷ θηρῶ-
μαι, ἢ πρόφασιν μνῶμαι μέζονος πύθης. Θεὸς σε διὰ πλῆθος ἁ-
μαρτημάτων κολάζει φημί, σὺ δὲ τῆς ἐκείνῃ παιδείας ὀλιγωρεῖς; Θεὸς
σε μαρίζει, σὺ δὲ ἀναισθητὴν ἔχει πρὸς τὰς πληγὰς; Θεὸς ἰσορρό-
πον δικαιοσύνης πλάσιγγι ἐπιμετρῆσαι τοῖς πλημμελήμασι τὰς ποι-
νάς, σὺ δὲ δακρύων φείδη ἢ σωμασίων; ἐκείνος κολάζει, ἢ σὺ ἐκῆθω
ἀνακύπτεσθαι πικρότητα, εἰς γλυκύτητα μεταβάλλειν ἐπιχειρεῖς;
Θρήνησον μάλλον, ἢ γὰρ ἵνα θρηνήσῃς, ἐμάσιξαι. σῶαξον, ὅτι τῷτο
τῷ πεμψαντί σοι τὴν λύπην ἐστὶ πρὸς θυμῷ. Καὶ δὴ ὁποιονῶν θρήνων
κώλυμα ἐκ ποδῶν ποιέμενος, θρηνῶ τὴν φιλαίτην, ἢ ἔπαύσομαι
θρηνῶν, ἐφ' ὅσον βιώσομαι.

Ἀνωρύμω.

Εἰ ἢ ὕλης τῷ γράφειν ἄμειν, ἀλλ' ἔν γε ὁ πρὸς σέ ἔρως διαρκὴς
τῷ πρὸς σέ ἐπισέλλειν ὑπόθεσις. Ὁ γὰρ Θεὸς ἔγω τοῖς ἅπασι αὐτῷ
μνησθεῖσι πλοσίας παρέχει λόγων ἀφορμὰς, τὴν σιωπὴν ὅλως ἀπα-
ναιόμενος. Ὁθω καὶ μεθ' ἡμετέρως πρὸς τὸ γράφειν διεγείρει, ἢ τῷτο
μὴ ἐπὶ λεπτῷ τὰ κατ' ἐμὲ ἐγχαράττειν τῷ χάρτι καταναγκάζει.
τῷτο δὲ τὰ περὶ σὲ διάζεται με περιέργως ἀνακυνθάνεσθαι. Ἴσθι τοι-
νυν, ὡ ἐμὴ ἀγλαΐα, ὅτι τὸ μὲν σῶμά μοι ἔρρωται ὀκωσῶν, ἢ δὲ ψυ-
χὴ τῇ ἐκ τῆς σῆς ἀπεστίας ἀθυμία καταπεπόνηται, ὥς ἐ μὴ τὴν τα-
χίστην τῇ σῇ Θεᾷ ἀναζωπυρηθεῖν, τῷ ἐξ ἀμφοῖν συνθέτω τὸν ἔσχα-
τον ἐκπαιλεῖ κίνδυνον. ἢ τὰ μὴ ἡμέτερα ταύτη πως ἔχει, σοὶ δὲ
πῶς ἀποβέβηκε τὰ πράγματα; ἄρα γε κατὰ ῥῆν ἢ κατὰ θυμὸν, ἢ
ἀντίξεν τι (ὃ μὴ γνόιτο) λύπης ἀχλὺς ἐπισκευάννυσσι τῇ ἐρασμω-
τάτῃ μοι ψυχῇ; Ἐρρώσο.

Διμητρίω.

Τῆς ἀληθοῦς Φιλίας πολλὰς τῷ ἡμετέρῳ βίῳ παρεχομένης, ἔδε-

μὴ ἐλάττωσα νομίζω καὶ τὴν διὰ λόγων παραμυθίαν, ἣν οἱ ἀληθῶς
 φιλοῦντες ἀφ' ὅπως ἀντιχρηγῶσι τοῖς φιλεμένοις, ὁπηνίκα ἀθυμίας
 τινὸς ὡς φέρει τὰ ἀνθρώπινα, συνεχόμενοι, ἐκείνης πάνυ τοι χρήσι-
 μόν. Φίλε γὰρ ἔργον γνησίον καὶ μόνον τὸ ἀμύνεσθαι τοῖς ἔργοις τῶ ἐταί-
 ρου καὶ βοηθεῖν, ἀλλὰ καὶ τὸ λόγοις εἰς καρτερίαν τῶν μὴ κατὰ βέλη-
 σιν ἐμπίπτόντων, καὶ τὴν ψυχὴν ὅτι μάλιστα ταραττόντων, ἀνεγείρει
 μεγίστης ὠφελείας τῷ πάσχοντι πρόξονον, καὶ ἀκραφνῆς εὐνοίας λαμ-
 πρότατον δῶγμα, καὶ τῆς δι' ἔργων ἐπικυρίας ὀλίγον, ἢ καὶ μὴ οὐκ ἀπο-
 λειπόμενον. Πολλάκις γὰρ λύπη τινι τῷ φίλῳ πιεζομένῳ, καὶ τρυχό-
 μῳ, καὶ τῶν φιλοῦντων τῆς μὴ διὰ λόγων παραμυθίας ὀλιγωροῦσάν-
 των, πρὸς δὲ τὴν δι' ἔργων ἐπικυρίαν ὅλως τρεπομένων, ὁ τοῖς παρῶ-
 σιν δεικοῖς προσπαλαίων, ἔρημος παρηγορίας καταλειφθεὶς, καὶ ὑπὸ
 τῆς λύπης καταποθεὶς, οὐ δύναται ἀπολαῦσαι τῆς ὠφελείας, ἣν οἱ
 φιλοῦντες διὰ τῆς ἐμπαθείας καὶ ἐπιμόνης ἐνέργειας αὐτῷ παρασκευάζου-
 σιν. Καὶ δὴ ταῦτα δυσὶ τρόποις βοηθητέον τῷ φίλῳ, καὶ ἴστω μὲν ἔργοις ἀ-
 ποκρυσθεὶν τὰ λυπῶντα, τῷ δὲ λόγοις διασκεδάσειν τῆς ἀθυμίας τὰ
 νέφη, καὶ τὴν ψυχὴν εἰς τὸ εὖθυμον καὶ καρτερικὸν μετενεκτέον. Εἰ δὲ
 οὐκ ἀθυμία διέγνων, τὰ περὶ φιλίαν εὐτυχικῶς, πολλῶν ἐταίρων εὐ-
 μαιρείῃ, τότε ἡ τῶν φίλων πληθὺς τὰ τῆς ἐπικυρίας πρὸς ἀλλήλους
 μερισάμενοι, ἕκαστος αὐτῶν ἢ δυνάμεως ἔχει ἀμυνεῖται τῷ φιλεμούμῳ
 δεξιῶν λόγους, ὅς δ' ἔργοις, ὅς δὲ καὶ ἐξ ἀμφοῖν. Ἐπεὶ τοίνυν καὶ ὁ κοι-
 νὸς ἡμῶν ἐταῖρος ὁ Πανιερώτατος Ἀθανάσιος, βλασφημότερα κέχρηται
 τό γε νῦν ἔχον τύχη, ἐγὼ μὲν αὐτῷ τοῖς ἔργοις ἀόκνως ἐπάγομαι βοή-
 θεαν, ἡ δὲ σὴ Λογιότης τοῖς λόγοις, ἐς ἀφ' ὅπως πεπλάτηκε, παρη-
 γορεύτω. Ἐρρώτω.

Ἀνώνυμῳ.

Ἡ Δὲ μετὰ νέφη ὁ ἥλιος ἡ παροιμία φησὶν, ἡ δὲ καὶ τὰ σά-
 γραμματα, τὰ ἥλιος δίκην ἐκλάμψαντα, καὶ τῆς λύπης τὰ νέφη πόρ-
 ρω ποι διασκεδάσαντα. Τὸ δὲ τῆς λύπης αἴτιον, σκαιὰ τις φήμη, ἡ
 περ ἐκ οἶδα πόθεν τὴν ἀρχὴν ἀληφῆα, τεθνηκέναι σε (ὅπερ δίχα λι-
 παρὲς γήρως μὴ γώοιτο) διεκήρυξε, καὶ τοσαύτην ἐμοί τε καὶ πᾶσι τοῖς

αὐτὴν Φιλῶσιν ἐνέσασθω ἀθυμίαν, ὅσῃν ἐγὼ μὲν ἤκιστα δηλῶσαι δύ-
 νομαι τοῖς γράμμασι, σὺ δὲ αὐτὴν ἐκάσεις, ἅτε πᾶσαν εἰληφῶς ἱκα-
 νὴν τῆς διακαῆς ἡμῶν ἀγάπης. Ἐμεμφόμεθα ἄρα τῆς τύχης τὸ ἀ-
 νήμερον, ἢ πικρῶς κατελέγομεν, ἢ μικρῶς δὲ ὡς τεθνηκότι σοι δά-
 κρυα κατεσπείσαμεν, εἰ μὴ τὸ ὡς ἐπὶ πολὺ ψευδὲς τῆς φήμης λογιζό-
 νοι, μικρὸν ὅσον τῆς ἀθυμίας ἀνενεγκόντες, χρηστέρας ἐλπίσιν ἐαυ-
 τὰς ἐπερρώσαμεν, ἢ βραχύ τι τῆς λύπης ἀπηγάγομεν, μέχρις ἂν
 πάλιν τοῖς φημιζομένοις ἐκδηματωθῶτες, ὅλοι τῆς ἀθυμίας ἐγγιγνό-
 μεθα. Καὶ ἢ φόβῳ ἢ ἐλπίδι κατεχομένοις ἡμῖν, ἢ τὴν ψυχὴν ἔσω
 κυμαινομένοις, ὡς χερὶς θῇ γράμματα τῆς σῆς Λογιότητος, τὰ τὴν
 μεθ' ὑγείας ἀφίξιν μηνύοντα, ἢ τὸν θανόντα τῇ φήμῃ, ζῶντα τῇ ἀ-
 ληθείᾳ, ἢ ἐρρώμενον ἀγγέλλοντα. Ἀναλεξάμενοι τοίνυν αὐτὰ, τὴν
 μὲν λύπην πρὸς εὐφροσύνην μετεβάλλομεν, τῷ δὲ πρὶν φόβῳ, ἢ ταῖς
 ὑπονοίαις δαψιλῆς εὐχὰς ἀντεμετρέσαμεν, ἢ χάριτας ὡμολογήσα-
 μεν τῷ κρείττονι, τῷ ψευδῇ τὴν φήμην ἀποφήναντι, ἢ τὴν ἐράσμιον
 ἡμῖν κεφαλὴν ἀσινῇ περιφερῶντι, ἢ ἢ εἰς τὸ ἐξῆς περισκέποι, ἢ εὐ-
 τυχῇ πάλιν οἰκονομήσαι τὴν εἰς τὰ ὧδε αὐτῆς ἐπάνοδον. Ἀντιβολῶ δὲ
 τὴν σὴν Λογιότητα συχνότερον ἡμῖν ἐπισέλλειν, ἢ μὴ διδόναι πρόφα-
 σιν ταῖς τοιαύταις φήμας τῶν γραμμάτων τῇ βραδύτητι, ἀλλὰ μάλ-
 λον περιαιρεῖν αὐταῖς τὰ πτερὰ τῇ τῶν πυκνότητι. Ταῖς μὲν γὰρ
 περίθεται τὰ πτερὰ, μυθώδη, τὰ δὲ γράμματα ἀληθῶς πτερόντα,
 ἢ τὴν πτῆσιν ὀξύτατα, τῇ δὲ τῇ δρόμῳ ταχύτητι πᾶσαν φήμην πο-
 λὺ κατόπιν ἀπολιμπάνοντα. Ἐρρώσθω ἐπιμήκισον.

Ἰακώβῳ τῷ Διδασκάλῳ.

152
 Εἰςέλλαν σοι βελλόμενος ἐρασμιώτατε καθηγητὰ, ἢ τὰ κατ' ἐμὲ
 δῆλα ποιῶν ἀπαράιτητον ἡγέμενος ὄφλημα, ἅτε οὕτως ἐφίεμῶν σο-
 λίαν μαθεῖν τι περὶ τῆς ἐμῆς καταστάσεως, πότερον κακῶς εἶπαμι, ἢ
 καλῶς ἔχην τὰ περὶ ἐμὲ, ἀμφιβόλῳ γνώμῃ ταλαντεύομαι. Ἐπὶ
 δὲ πρὸς μὲν τὸ μέγεθος ἀποβλέψας τῶν ὠσκηψάντων ἀνιερῶν, ἢ εἰ-
 σέτι περικυκλάντων με, ἢ μάλ᾽ α κακῶς διακῆσθαι φαίην ἂν. ἀνα-
 φέρων δὲ τὸν γῆν τῇ θείᾳ προνοίᾳ, τῇ ἀρήτοις λόγοις ἐνίοτε ἡμᾶς παι-

δαγυγύση, ἢ μασιγύση, αὐτίκα μεταμέλομαι, ἢ καλῶς ἔχην ὑπο-
 λαμβάνω τὰ δοκῦντα τῷ κρείττονι. Ἔτι δὲ καί μοι τῷ πικρωμένῳ, ἔ-
 γε μετ' εὐχαριστίας ἢ καρτερίας οἶσω, πολλὴν μετέπειτα νομίζω ἀ-
 παντήσεν ἐξ αὐτῶν τὴν γλυκύτητα. Ἐλπίζω δ' ὡς ὁ τὴν παιδείαν ἐ-
 πιθείς, ἢ τὴν καρτερίαν παρέξῃ, ἢ ἰσοδόροπον τοῖς ἀλγενοῖς ὑπομονὴν
 εὐσάξει μοι, ὅτι μέχρι τῆς νῦν ταῖς συμφοραῖς ἐκ ἐνέδωκα, τοῖς θεινοῖς
 ἐχ' ὑπῆξα, ἐδὼν θῆλυ, ἐδὼν ἄνδρον ἐπεδειξάμην, μᾶλλον δὲ μετὰ
 πολλῆς τῆς σεμνότητος φέρω τὰ δυσχερῆ. Εἰ δέ ποί ἢ ἀνιῶμαι, τὰ
 μὲν περισοιχῶντα θανά ἡκιστὰ μοι ὡς αἰτία τῆς ἀθυμίας, ἀλλ' ἐπὶ τὰ
 ὡς τῷ παρόντι χρόνῳ πλημμεληθῶτα μοι τὴν μνήμην ἀνάγων ἀνιῶ-
 μαι, ἢ ἐξ ἐκείνης τῆς πηγῆς ἐπιρρεῦσαι ταυτὶ τὰ χαλεπὰ κατὰ νῦν
 τιθέμενος, δυσφορῶ τε, ἢ ἀχθομαι, ἢ μεταγινώσκω ἐπὶ τοῖς κακῶς
 ἐμοὶ πετραγμένοις. Καὶ δῆτα ὡς συνελόντι φῶναι, ἀνὰ μὲν τὰ πε-
 ρὶ ἐμὲ, ἀλλὰ διὰ τῆς ἀνωθεν ἐπικυρίας ἐκ ἀνὰ. λυπηρὰ μὲν, ἀλλ'
 ἢ τῷ Θεῷ χάρις καθίστησιν τὴν ἐξ αὐτῶν λύπην οἷον εἶπέν ἀνεπαίσθητον.
 Δυσχερῆ μὲν τὸ δοκῦν, ἢ χρηστοτέρας ἐλπίδες ἔρημα, ἀλλὰ πολὺ τὸ
 τοῦ Φαιδρὸν αὐτοῖς ἐπανθεῖ διὰ τῆς κρείττονος εὐμυνείας, ἢ τὴν ὅσον ἔ-
 παυ προμηνύει τῶν δάλυσιν. Ἰδὲ σοι ἐζωγράφηκα, ἢ σοὶ καὶ τύφω
 εἰς εὐσάθειαν ἢ σεμνότητα ἐκ ἀληθῶς καλλωπιζόμενος, ἀλλ' ἀπλό-
 τυπι γνώμης τὴν ἀληθῆ τῆς ἐμῆς καταστάσεως εἰκόνα ὑπ' ὅψιν προθε-
 μῶς. Ἐρρώσθ.

Ἀνωνύμῳ.

ΤΑ γράμματα τῆς σῆς Λογιότητος ἀσμενῶς ἐκομισάμην. ἢ κα-
 θάπερ εἰκόνα τῆς φίλης ἐμοὶ ψυχῆς, μετὰ θυμηδίας ἐκ ολίγης πε-
 ριαθρῶν, ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους, ἐχ' ἀπαξ, ἢ δις, ἀλλὰ πολλά-
 κας ἀνελλεξάμην. Ἀκέρετον γὰρ, ὡς οἶσθα, τὸ φιλεῖν εἰς ἀπόλαυ-
 σιν, ἢ ἢ μόνον ἢ ὅψις τῆς φιλεμῆος κατέχει τὴν τῆς φιλεντος ψυχὴν,
 ἢ ὅλως αὐτῆς ἀναρτήσασα ἐπὶ πολὺ διακηλεῖ, ἢ καταθέλγει, ἀλλ'
 ἢ δὴ ἢ ἰμάτιον, ἢ ἄλλο τι τῶν ἐκείνων φανὼν, καταπλήττει τὸν ἐ-
 ρωτικῶς ἔχοντα, ἢ κολακεῦον αὐτὸν τῇ μνήμῃ τῆς φιλεμῆος κατόπιν
 ἐπισύρεται. Πολλῷ δὲ μᾶλλον τῆτο αὐτὸ ποιῇ τὰ γράμματα, διὰ τοῦ

πεμψαντα τρανώτατα ζωγραφίζω. ἢ μονονέ παρόντα ἢ συνδιατρί-
 οντα καθίστησι, οἷα τὰ ὠκυχοι φοιτήσαντα παρ' αὐτῆς εὐνοίας ἀ-
 νάπλω, ἡδύτητας ἀνάμεσα. ἀφροδίτης τῆς γε φιλόσοφου γέμοντα,
 νεκταρος ἢ ἡμεροσίας ἡδύτερόν τι τῇ ψυχῇ ἀπασάζοντα, ἢ σειρήνων
 ἐπαγωγότερον θέλγοντα. Καὶ τί δὲ καθ' ἑκάστην εἶναι, εἰς ὃ γράψας
 τὴν ἡδύτητα ἢ τερπνότητα, τοιαῦτα ἢ τὰ παρ' αὐτῆς γράμματα.
 Περιεργότερον δὲ τὴν Ἰμετέραν ἐπιστολὴν μετιόν τι μοι, ἐκείνο παρὰ
 χορδὴν ἔδοξε γεγραφθαι, τὸ παρ' ἀξίαν ἀπολαύμεν τὴν Λογισμότητα
 τῆς ἐμῆς εὐνοίας. Τίς γὰρ ἀξίος εἶναι, φιλεῖσθαι μᾶλλον αὐτῆς, ἢ τὸ
 τῆς γνώμης ἀκέραιον, τῶν ἡθῶν ἢ σεμνότης, τῆς βίης τὸ ἀκηλίδωτον, τῆς
 τρόπης τὸ ἀκατήλευτον, πάντας ἔμνον εἰς εὐνοίαν, ἀλλὰ ἢ εἰς ὑπερ-
 βάλλοντα ἔρωτα διεγείρσιν. Ἐμὲ δὲ τὸν μέγιστα ἴστων ἐληφότερα πῆ-
 ραν, θερμότερον αὐτῆς ἐρασὴν καθίστησι ἢ μέχρι θαύματος, ἵνα γὰρ
 τ' ἀληθὲς εἶπω, βίη ἢ γνώμης ἀκλότης, ἢ ἡθῶν κοσμιότης, ὧν πολ-
 λὴ σπάνις τό γε νῦν εἶναι, τῆς ἐπιχτήτης σοφίας πολλὰ παρ' ἐμοὶ τι-
 μιώτερα. Ἐπεὶ δὲ ἡ μὲν πόνη κτήμα, ἢ ἐπιμελείας καρπός, ἢ ἐνίο-
 τε μὲν ἀρετῆς κόσμος, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ δὲ κακίας ὄργανον, τὰ δὲ ἔ-
 ραιον δῶρον, ἢ θιότατοί τινες χαρακτῆρες, ὀλίγοις χορηγηθῶντες πα-
 ρὰ τῆς θεῆας προνοίας. Λαβύσης ὁμῶς τὸ ἐνδοσιμον ἀπὸ τῆς ἐκείνων
 προαιρετικῆς κλίσεως, ἢ πρὸς τὸ καλὸν ῥοπῆς. ὅπηνίκα δὲ, καθάπερ
 ὡ αὐτῇ, ἢ περὶ τὰ ἡθῆ φιλοσοφία τῇ τῆς νοῆς ξυνέλθει, εἴτις τὸν ἐ-
 κείναις κοσμήμενον, ἄγγελον ὀνομάσει, ὃ δ' ὅλως σφαλῆσεται τῆ κα-
 θήκοντος. Τοιαύτην δὲ μικρὰς πείρας ἐγὼ ἐγνώκαμι τὴν Λογισμότη-
 τα, ὅθου μετὰ χαρᾶς αὐτὴν ἐνεγράψα τῷ καταλόγῳ τῶν ἐνδοτάτω
 φίλων ἢ οἰκείων, εὐεχὼς τε πρὸς αὐτὴν φέρεσθαι ὃ δὲ παύσομαι, ἀλ-
 λ' ἐσθλὴ περιθάψω τῇ γε δυνατῇ φιλοφροσύνῃ ἢ ταῖς ἄλλαις φι-
 λικαῖς ἐπιδείξεσιν. Ἔτι δὲ καὶ ἀντιλήψομαι αὐτῆς, ὅπην καρέϊκοι, καὶ
 θερμὸς ὑπερμυχος ἔσομαι. πεμπέτω μόνον συχνὰ πρὸς ἐμὲ γράμ-
 ματα, ἢ τὰ κατ' αὐτὴν μετὰ παρρησίας δηλῶσα, ἕκπινος παρ' ἐμῇ
 χρήσει, τῆς ἐμῆς προθυμίας, ἢ φιλικῆς διαθέσεως ἡκιστα φειδῶσθαι.
 Ἐκείνο.

Ἀνω ύμψ.

155
ΑΚήκοά σοι τεθνηκῶαι τὸν ἀδελφόν, ὃν ἐξ ὅτ' ἔγνωκα ἐξ ἀνάγκης τεθνηξόμενον ἦδεν, νῦν δὲ τί δᾶ πράξαι; ἄρα τῇ δημῳδῇ θαλεύσαντα συνηθείᾳ, μακρὰς λόγους συνῆραι εἰς παραμυθίαν τάχα συντέκνοντας; ἢ πρὸς Φιλόσοφον γράφοντα, τῷτο μόνον εἰπεῖν, ὅτι πᾶσιν ἀνθρώποις θανεῖν ἀνάγκη, ἢ τὰ λοιπὰ τῇ ἐκείνῃ ἐμβριθείᾳ καταλιπόντα, τέλος ἐπιθεῖναι τοῖς γράμμασιν. Ἐρρώσθ.

Τῆς εἰς τὸν Δημήτριον Φιλανθρωπίας, πολλὰς ὀφείλω σοι χάρι-
 τας, ὅς ἔργοις ἐκτίσσαι βελόμενος, περὶ τὸν νομίζω εἰκαίους λόγους νεα-
 νιεύεσθαι πρὸς τὴν ἀντέκτισιν. Ἐρρώσθ.

Ἀνω ύμψ.

156
Λίαν ἀσμένως ἐκομισάμην τὰ παρὰ τῆς σῆς Λογιότητος γράμμα-
 τα, ἢ ὅτι καλῶς ἔχει τάτε τῷ σώματι, ἢ τὴν λοιπὴν τύχην, πά-
 νυ τοι ἦσθην. Ἐπεὶ δὲ τὰ καθ' ἡμᾶς, ὅπως δάκνται, περιέργως
 ἀναπυθάνεται, φέρε συντόμως ζωγραφίσω σοι ταῦτα, κεφίζει γάρ
 πως τὰ ἀλγυνὰ ἢ τέτων ἀφῆγησις. Πρὸς δὲ παρὰ τῆς Ἰμετέρας
 συνέσεως εὐέλπιδες ἐσμὲν εὑρεσθαι τινὰ βεήθειαν. Ἰσθι τοίνυν κα-
 κῶς φέρεσθαι ἢ τὰ τῆς Ἐκκλησίας, ἢ τὰ τῆς ἀρχῆς. Τὰ μὲν γὰρ
 ἢ παρ' ἀγαθῶ εὐμοιρῶντα τῷ προσατεύοντος, ἢ τὸν βίον ἀνεπιμώ-
 με, τὸ, τε κατ' αὐτὸν πνευματικῶς ἢ θεαρέσως τὴν Ἐκκλησίαν δι-
 οικήντος, ἀλλ' ὅμως φαιδομῶς τῆς ῥάβδος, (ἢν κατὰ τῶν ἀπαυθα-
 λαζόντων, ἢ ὅπῃ ταῖς παραλόγοις αὐτῶν ὁρμαῖς φίλον, παρασύρειν
 βελομενῶν τὴς νόμους, ἢ τῷ δικαίᾳ καταφρονούντων, ἐπανατέινειν χρε-
 ος ἀπαράιτητον ἔχει) ἄνω ἢ κάτω ἄγεται τὰ τῆς Ἐκκλησίας ἢ φέ-
 ρεται, ἢ δικαιοσύνη κατὰ γῆς κῆται, ἢ μοιονεχὶ τὰ λοιπὰ πνέει. Ὅ
 ἀπότομον ἢ ἀναιδὲς θριαμβεύει, ἢ θρασύτης ἢ ἡ ἀμάθεια κατατυ-
 ραννέι, τὰ δῶρα τὸν ἡττονα λόγον κρείττω πνέει, ἢ αὐτῶν τῶν Δε-
 σποτικῶν λογίων παρ' αὐτοῖς προτιμώτερα κρίνεται. Παρεμφερῶς
 τῷτο δάκνται ἢ τὰ τῆς πολιτικῆς ἀρχῆς, χρήματα γὰρ ἢ τὸ παρ'
 αὐτῇ τομώμενον, περὶ τὴν ἐκείνων συλλογὴν ἢ πᾶσα σπυρὴ καταβαλ-
 λεται. Ἄπας ὁ χρόνος, ὅς ὀφείλεται τῇ φροντίδι, ἢ τῇ μελέτῃ τῆς

φυλακῆς, ἢ τῆς αὐξήσεως τῆ κοινῆς, ἐς τὸ το τρίτεται, ἢ κακῶς δια-
 παναῖται. τὸ δὲ μεταξύ διαρρέει ἢ φθίρεται. ἀνάγκη δὲ ἢ κατὰ με-
 ρος ἐκείνῳ συμφθίρεσθαι, ἢ συναπόλλυσθαι, ὅτι ἢ τῆ ὅλης σώμα-
 τος κακῶς ἔχοντος, ἢ ἂν ποτε ὁ πῦρ, ἢ ἡ χεῖρ, ἢ ἄλλο τι τῶν αὐτῶ
 μερῶν ὑγιαίνειν δύνατο. Ταύτη πως ἄρα διακείμενα ἡμῖν τὰ πράγ-
 ματα, λίαν ἐπιδεῶς ἔχει τῆς ἀνωθεν ἐπικυρίας, γὰρ τε κατὰ τὴν Ἐκ-
 κλησίαν, ἢ τὰ ἔξω. ἢ δὴ ἢ ὀδυνώμεθα κατ' ἀμφοτέρων. Οὔτε γὰρ
 ψυχικῶς πάσχοντες παραμύθιον εὐρισκόμεθα ἀπὸ τῆς κατὰ πνεῦ-
 μα διοικήσεως, πολλῶν αὐτὴν κυκλώντων, ὡς ἔφην, ἢ κωλύόντων.
 ἔτε τῆς τοιαύτης ἀναψυχῆς σερόμενοι, ἀνεσίν τινά ἔχομεν ἀπὸ τῶν πε-
 ρὶ τὸ σῶμα. ἢ τὸ το λοιπὸν ἐς τὸ ἡμέτερον κατὰ τὸ παρὸν νόσημα,
 πρὸς ὃ θεραπεῖαν, ἢν τινὰ ἂν ἢ σὴ εὐρήσῃ ἀγχινοία, ταύτην ἡμῖν ἐκ-
 δηλώσῃ τὴν ταχίστην. Ἡ γὰρ ὡ τοῖς ἀναγκαίοις ἀναβολὴ ἢ μέλησις,
 ὅσον τῇ ἡμῶν ὀδύνῃ πρᾶσάπτει μέγεθος, τοσούτον ἐπιτίθῃσιν ὄγκον τῇ
 περὶ ἡμῶν αὐτῆς ἀφροντισίᾳ.

Ἀνω νύμφη.

157 **Σ**Τ' μὲν ὡ γὰρ ἤδη, ἢ τέρεπῃ δὲ τὴν ἐγχερισθεῖσάν μοι παρὰ
 τῆ κρατύντος ἀξίαν, ἢ τὴν ὡ τῇ ψυχῇ χαρὰν δὲ γραμμάτων γνώ-
 ριμον ἐροῖ ποιέμενος, πολλὴν τινὰ πρὸς ἐμὲ εὐνοίαν ἐμφανίζεις. ἐγὼ
 δὲ ὅλος ἐμὲ φροντίζω, ὅλος ὀρρώδῃα ἢ φόβος, ἢ φροντίζω, ὅπως ἔξω
 καλῶς χειρίσασθαι τὸ ἐμπιστευθὲν μοι λητέρισμα, ἢ ὀρρώδῃ, μή πο-
 ζήλω τῷ πρὸς τὸν κρατύντα παρακρεσθῆς, Θεῷ προσκρέσω, ἢ δὲ
 τὴν εἰς Θεὸν εὐσέβειαν τῆ ἀρχοντος τὴν γνώμην ὥτισι παραδραμῶν,
 τὴν ὀργὴν ἐκείνῃ κατ' ἐμὲ διεγείρω. Ἀμφίερημινα γὰρ, ὡς οἶσθα,
 τὰ πολλὰ τῶν ὡ πολιτεύμασιν ὑπεργημάτων, ἢ μάλισθ' ὅποτε τις
 ἀλλοφύλοις δελεῦν ὑπάγοιτο, μεγάλον ὑφίσταται κίνδυνον. διὰ ταῦ-
 τα τοίνυν δέεις ἐμπλεῶς ἐμὲ ἢ πτοίας, ἢ παρ' ἡμῶν τῶν φιλέντων
 εὐχῶν μᾶλλον χερίζω, ἢ συγχαριστηρίων ἐπιστολῶν.

Ἰακώβω τῷ Διδασκάλῳ.

158 **Η** Μὲν διηνεκῆς περὶ τὴν Βασιλείον αὐλὴν ἀσχολία, τὸ συχνάκις
 αὐτῇ ἐπισέλλειν περιαιρεῖ. ἢ δὲ θερμὴ πρὸς αὐτὴν ἀγάπη, σιγαῖ ἢ

κίσα συγχωρεῖ. Ὅθω τῷ περὶ τὴν ἡμετέραν φιλότητα ἔρωτι κωτε-
 μινος ἐπισέλλω· ἀλλ' ὑπὸ τῶν αὐλικῶν φροντίδων ἐργόμενος, ἐπι-
 σέλλω καὶ σπάνια, καὶ πάνυ βραχύσιχα. Ἐρρώσο.

Τῷ Ὀσιωτάτῳ Παχωμίῳ, τῷ ἐνασκημένῳ τῇ μονῇ
 τῆς Ὑπεραγίας τῆς Μαυρομόλου.

Τὸ μὲν ἀποτάξασθαι τῷ κόσμῳ, καὶ τὸν εὐαγγελικὸν βίον ὡς ἐρ-
 νισάμενον, τὴν μοναδικὴν μετιέναι πολιτείαν, ἔστι πάντός ἐστιν, ἀλ-
 λά μόνοις ἐκείνοις δέδοται, ἔστι, ὅτι τὸ διαυγὲς καὶ καθαρόν τῷ τρόπῳ
 προΐδων, ὁ πλάσας λαμπρά τινα καὶ περικαλλὴ ἔσοπτρα, καὶ κατ' ἀλ-
 λα τῇ ὑποδοχῇ τῶν θείων ἐλλάμψεων ἐμμένους ταῖς φωτοκδέσιν αὐ-
 γαῖς, καὶ φαινοτάταις ὀνοπτρίσεσι τῶν θείων χαρίτων, ἐκλεξάμενος
 ἀπεκληρώτατο ἡμῖν δὲ τοῖς χαμαι ἔρπυσσι, καὶ τὸν χῆν ἐσθίζουσιν, ἅτε
 ὅλως προσετηκόσι τῷ θελήματι τῆς σαρκὸς, καὶ τῷ κόσμῳ ταῖς ἀπά-
 ταις ἐγκλωιδυμένοις, τὰ τῷ νοῦς πτερὰ συνέσαλται, καὶ τῇ ἰσχύϊ τῶν
 ἡδονῶν ὁσημέραι περιφερόμενα, καὶ κατασπώμενα, ἔμνονον κατὰ τὰς
 περισεράς, ἀλλ' ἐδὲ κατὰ τὴν χαμαιζήλως τῶν ὀρνίθων ἵπτασθαι συγ-
 χωρεῖ. Πολλὰ γὰρ καὶ δεῖ τὴν ὑψηλὴν καὶ πνευματικὴν πτήσιν, ἣν ὁ
 μῆς οἱ ὑψηπετεῖς Ἀετοὶ τῇ συντόνῳ νηδεύει, καὶ διηνεκεῖ προσευχῇ ἀ-
 νακωφίζόμενοι, δαιμονίως ἵπτασθε, καὶ ἔμνονον τὴν γῆν, καὶ τὰ ἐν αὐτῇ
 πάντα καταλιπόντες, ἀλλὰ καὶ τῶν ἑρανῶν αὐτῶν ὑπερανιπτάμενοι,
 τῷ θρόνῳ τῷ ὑψίστῳ παρίστασθε, καὶ τῶν χειρῶν ὕμνων ἐπαΐετε τοῖς
 νεροῖς ὡς τῆς κεκαθαυμένης καὶ ἀσπίλως ψυχῆς, καὶ ταῖς μαρμαρυ-
 γαῖς τῆς χάριτος καταυγάζεσθε τὰ ὄμματα τῷ νοῦς, μυστηριωδῶς ὅτι
 τῆς χάριτος ἐνέμενοι τῇ τρισσοφαεῖ μονάδι. Ἡμῖν ἄρα τὸ μόνον λα-
 πεται, τὴν μὲν ἑαυτῶν ἀθλιότητα ἀπαύτως ἀδύρεσθαι, θαυμάζειν
 δὲ τὴν πάλαι μὲν ἐξ ἡμῶν, νῦν δὲ ὅτι βίβη καθαρότητα ἐχὺ ὑπὲρ ἡμᾶς
 μόνον, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ πάντων τὴν ῥέουσαν κτίσιν τελῶντας. ἔχομεν δὲ
 καὶ τὸ πλέον τῷ θαύματος τὸ ὅπως ἐν ἀνεσίᾳ εὕρισκον τῆς ἐν τῷ κόσμῳ
 κακῆς χάριτος, ταῖς μουσικαῖς ὕμνων πρὸς Θεὸν ὠτεύξεσιν, ὧν ἐδέχοτε τε-
 ρηθεῖν.

ΑΥΤΩΝΙΦ.

ΚΑ' ὡς τῇ φύσει, καὶ ταῖς τέχναις, τὰ ἀτελέστερα, τὴν πρὸς τὰ τε-
 λεώτερα μίμησιν διαμηχανώμενοι, ὡς ἀργῶς καθυρῶσιν, εἰ τὴν πρὸς-
 δον ἢ ἐπίδοσιν τῶν πραγμάτων περιέργως ἀνερευνῶντες. Καὶ τεύθω
 ὅτι γε ταῖς φυσικοῖς, ὥς τε τοῖς τεχνητοῖς ὁσημέραι, πολλή τις ἀναλαμ-
 πει εἰς τὸ κρεῖττον προκοπῇ, αἵ τε τῶν ἀτελεστέρων διὰ τῆς πρὸς τὰ τε-
 λεώτερα ἀμίλλης οἷον ἀπᾶν, ἢ ἐρίδος, τὸ τέλειον ἐαυτοῖς περιποιεμέ-
 νων. Πολλὴν δὲ ὡς ἡθροσί τε, ἢ οἰκονομίᾳ, ἢ πολιτείᾳ, ἢ μίμησις
 ἔχει ῥοπὴν. ἢ γὰρ ταῖς μετὰ τῶν ἀρεταῖς κοσμέμενων ὁμιλίαις, τὰ
 ἀξιάγασα τῶν ἡθῶν ἀπομαζάμενοι, συχνοὶ τινες δοξᾶν ἢ σμικρὰν
 ἐπηνέγκαντο. Καὶ αἴνευ ἴσμεν πολλὰς μικρὰς δὲ εἰς γόνυ κάμψαν-
 τας, ἢ εἰς ἀπορίαν κατὰ πάντα, τῇ πρὸς τὰς καλῶς οἰκουμένους
 οἰκίας μίμησιν ἐπηγορεύσθαι, ἢ ἐπερρώσθαι. Καὶ μὴν ἢ πόλεις συ-
 χνοὶ οἰονεὶ ἀρχέτυπον ἔχουσαι τὰς εὐνομεμένας, πρὸς εὐδαιμονίαν με-
 γάλως ἐπιδιδάσκουσι. Διὰ πάντων τῶν τῆς μίμησεως χωρέσης, μό-
 νες ἄρα τὲς λόγους ἀποκρινόμεναι αὐτῆς, ἢ μόνοις τοῖς λόγοις ἀσκῶσιν
 ἢ ἐπιτετεράφθαι τὸ μιμῆσθαι φήσμεν; ἢ οἱ μὲν μεγάλοι ποτα-
 μοὶ, συχνοὶς ῥύαξι πλετίζομενοι, εὐρύνονται τοῖς προσθήκαις, καὶ κεί-
 νοι πάλιν εἰσρέοντες εἰς τὴν θάλασσαν, μεταδιδόασιν αὐτῇ ὅπερ εἰλή-
 φασιν, ἀλλὰ οὐκ ἢ αὐτοῖς ἢ αὐτὸς ὁ ὤκεανός ἐκ ἐπαγαπῶν χεύμα-
 τα, μόνοι δὲ οἱ περὶ λόγους ὄντες, οἷον αἰώροί τινες παγαί, τῆς παρ'
 ἀλλήλων ἐπικυρίας πάντῃ σερόμενοι, αὐτοφυῆς ἢ ἀνεξάντλητα ὀφά-
 λουσι παρέχον τὰ τῶν λόγων νάματα; ἢ καὶ κείνοις συνάδαν ἐξέσαι
 φύσει τε, ἢ τέχναις, ἢ ἢ μετὰ λόγους μίμησις ἢ συγγνώμης μάτον,
 ἀλλὰ ἢ ἐπαίνων τυγχάνει ἀξία; ὅτε γε ἢ Πλάτων, τὸ σῶμα τῶν
 Μουσῶν, τῷ Ὀμήρῳ παλάμῃς φθέγγεται σῶματι, ἢ πολλὰ τῶν ἐ-
 πῶν ἐκείνῃ λύσας τῆς τῶν μέτρων ἀνάγκης, ἢ ἐαυτὴ ποιήσας, ἀδ-
 ῶς πανενείρει τοῖς λόγοις, κλοπῆς γραφὴν ἤρως δεδοικώς. Οὐκ ἐγ-
 χωρεῖ δὲ μῆκος ἐπιστολῆς, ἢ δὲ τῆς παρέσης ἐς προθέσεως, ἢ ἑτέρων
 ἀνδρῶν ὀνόματα τόγε νῦν ἔχον ἐπεξιῶαι, ὅποσοι γε τὸ παρ' ἄλλων ἐ-
 ρανίζεσθαι τὰ ἀνθ' ἢ πηγνύναι λόγων μέλι, ἢ δόλως ἐπίμωμον εἶναι

αἰήθησαν, ἔξον μαθεῖν ἢ τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν, ἢ τὰς ἐράνας, ἢ εἰλήφασιν, ὠτυχόντα ταῖς βίβλοις τῶν συναγροχότων αὐτὰ, ἢ ἐνησχολημένων τῇ παραθέσει. Ὅποια δὲ εἶναι τοῖς γε περὶ τὰ τοιαῦτα θινεῖς ἢ περὶ λόγους μίμησις, οὐδὲ βραχέων λέξας, τὴν πλατυτέραν ἔρευναν ἐκείνοις καταλείψω, οἷς τὸ τῆς βίβ. σχῆμα μέζονα σχολὴν χαρίζεται, οἱ ἢ μᾶλλον ἔχουσιν ἐμφιλοχωρεῖν ταῖς βίβλοις, ἢ λόγους μακροτέρως ἀποτέμνουν. ὠτεῦθω μὲν ἐν ἀφορμῇ μόνον λαβόντες, τὰς ἐαυτῶν ἐξυφαίνουσιν λόγους, ἀτοπον ἢ παιδαριῶδες, ἢ ὀνείδους τῷ ἔτῳ θρασυνομίῳ πρέζων· μιμήσεως δὲ ἔργον, ἢ γυμνά λαβεῖν τὰ νοήματα, τὸ κάλλος ἢ τὸ ὕψος αὐτῶν ἀγασθούτας, ἐτέρους δὲ λέξεσι, καθάπερ καινοῖς ὠδύμασιν ὡς περὶ φιλοζωνησαμένους, ἢ ἐξοικωμένους, ἔτῳ χηρῶσθαι τέτεις· ἢ τοῖς νοήμασιν, ὧν ἡμεῖς Πατέρες ἐσμὲν, ἐτέρωθω πορίζεσθαι τὰς προσφόρους λέξεις· ὥς πῃ μὲν τῷ τὰς ἐκφράσεις ἢ ἐπαγγελίας παρ' ἡμῶν ἐξευρησθαι, πῃ δὲ τῇ εὐρέσει τῶν νοημάτων θεραπεύειν τὸν ἐκ τῆς ἐράνης ὑπονοήμαεν μῶμον, καὶ ταῦτ' ἔτῳ τρόπῳ ἐξαλείφειν τὴν τῷ πράγματι προσεῖναι δοκῶσαν ἀδοξίαν, ἢ φεύγειν τὰ τῆς κλοπῆς ὀνείδη. Τὸ δὲ εἰς αἰὲ, ἢ περὶ παντὸς πράγματος νοημάτων τε, ἢ καταλλήλων φράσεων γόνιμον ἔχειν τὸν νῦν, ἢ εὐδέποτε τῇ συνεχεῖ χρηγείᾳ ἐπαγορεύοντα, ἔτε μὴν χηρῶντα τῆς ἐκατέρωθω ἀρθείας, ὅσον τῷ ὄντι ὄντον, πάνυ ὀλίγους διδόντων. Ἐρρώσθω ἐπιμήκισον.

Τῷ Ἀγίῳ Καισαρεῖς κύρ Χρυσάνθω.

Η Δέα μὲν αἰὲ ἢ τερπνὰ τὰ τῆς ἀηδένος ἄσματα, ἢ εἰς ἔξιν ὅτε τὰς τῶν ἀκρόντων ψυχὰς ἐκ καταθέλυσιν. Ἀλλὰ ταῖς οὐδὲ πολλῷ χρόνῳ ἐσερημύαις αὐτῶν ἀκκαῖς, ἡδύτερα προσβάλλειν φιλεῖ, καὶ μᾶλλον διακτελεῖ αὐτὰς ἡώθε. ἢ γὰρ ἡ ὠῆσις τοῖς πράγμασιν ἡδονὴ ἢ γλυκύτης, ἐκ τῆς σερήσεως ἐπίτασιν λαμβάνει ἢ μέγεθος, ἢ τὰ καλὰ ἐκ περιτροπῆς ἐπιφαινωμένα, καλλίως πως ἐαυτῶν φαίνεται. Τοιούτον τι καὶ συμβέβηκε τὰ τιμαλφέστατα γράμματα κομισαμένῳ τῆς Ἱμετέρας Πανιερότητος ἥς τε ἥτε κατ' ἐποψιν ὁμιλία σερῶν ἔστιν αὐτόχρημα, ἀμύθητον ἡδονὴν ὅσην ὠῆσις τῇ ψυχῇ, ἢ θεσπε

σίως αὐτὴν διατιθέσθαι, καὶ τὰ γράμματα δὲ μετ' ἐκείνην ἀγαπητά. τὰ δὲ νῦν ἐπιδοθῶτα μοι, εἰάπερ εὐλαγὸς ἀηδὼν μετὰ τὸν ἦς σιωπῆς χειμῶνα, εἰρηνὴν μελωδίαν ἐπαφέντα, τοσῶτον ἡύφρανε καὶ ἀκοὴν καὶ ψυχὴν. ὥς' ἐν ἀμφιβόλῳ με κῆσθαι πότερον, μεμπτέον ἄρα τὴν μέχρι τῆδε σιωπὴν, ἢ ἀσμενίσσον αὐτὴν, ὅτι γὰρ νῦν ἐπισαλέντα δὴ βραδύτητα θυμηρέστερα φανῆναι παρεσκεύασεν. ἔχει δὲ κἀντεῦθε μείζονα τέρψιν τὰ ὡαυχες παρ' αὐτῆς ἤκοντα, ὅτι εὐχῆς καὶ εὐλογίας εἰσὶν ἔμπλεω, αἷς κατὰ τὴν ἀνάμνησιν τῆς σωτηρίας ἐγέρσεως τῆς Δεσπότης μᾶλλον ἰσχύειν παρ' αὐτῶ, καὶ εἰς ἐνέργειαν ἐκβήσεσθαι ἡκίς' ἀμφισβητῶ. Καὶ δῆτα τῇ μὲν πρὸς ἐμὲ αὐτῆς εὐνοίᾳ μετὰ θαψιλίας εὐνοίαν ἀντεπιμετρῶ, ταῖς δὲ εὐχαῖς πολλαπλασίως εὐχὰς ἀνταποδίδωμι, καὶ ἀντιβολῶ τὴν Ἑμετέραν Πανιερότητα, ὅπως, εἰ καὶ τῆς ἀπὸ τῶν Ἑμετέρων γραμμάτων ἡδύτης σερήσκεσθαι με συμβαίη, ἀλλὰ καὶ τῶν εὐπροσδέκτων αὐτῆς εὐχῶν εὐμοιροίην δὴ πάντως.

Ἰακώβω τῷ Διδασκάλῳ.

162 Οἱ μὲν γεωργοὶ τὰς ἐν ταῖς πόλεσιν εὐδαιμονίζουσιν· οἱ δὲ ἐν ταῖς πόλεσιν τὸν οἶκόν βίον ἀποκλαίοντες, τὴν ἐν τοῖς ἀγροῖς διαγωγὴν ἐν εὐχῆς μοίρᾳ λογίζονται· οἱ δὲ ναῦται ἑκατέροις φθονῶντες, πολλαῖς θρηνῶσι καὶ σωσι, καὶ τὸν θάνατον ἐκδεχομένους βίον φασὶν ἑαυτοὺς βίον ἀβίωτον. Ἀλλὰ καὶ ὅποσοι βάνασοί ἐσι, καὶ τῶν χειρῶν ἀποζῶσιν, ἕκαστος τῆς ἰδίας τέχνης τὸ ὀλιγόπορον καὶ πολυκάματον θρηνῶν ἐξαίρειν φιλεῖ τὴν θάτερον, ἢτε δὴ τὸ ὑπερτερεῖν αὐτὴν τῷ ὄντι, ἢ ἐκῆνος ἐνησχόληται, ἢτε μεμψιμοιρία φύσεως, ἦς ἦν μὲν παρόντων ὀλιγωρέσεως, τῶν δὲ ἀπόντων ὀρεγομένης, ὥτως οἰόμενοι. Ἐγὼ δὲ τῆς αὐλικῆς βίης, τὴν ἀθλιότητα περιγράφων, παρὰ δικαίῳ κριτῇ συγγνώμης ἄξιός ἐην. Ποίων γὰρ θηνῶν ἐκ ἐμπέπλησαι ὁ τοιοῦτος βίος; τίσι δυσχερέσιν καὶ συμπέφυρται; ἐχὶ θορύβου πλήρης; ἐχὶ κινδύνων μέγας; ἐχὶ οἱ πλῆθος τῶν κατὰ τὴν παρεῖσαν τῇ χρεῶν φορὰν κρατάντων ἀδικοι, ὑπερόπται, ὑποπτοι, ὑπερήφανοι, ἀνηλεῖς, καὶ ἵνα συνελθὼν ἔπω, παντὶ κακίᾳ εἶδεν κατελημμένοι; Καὶ δῆτα ἔγω πεφυκε-

τες, ὁπηνῶς ἀποχεῶνται τοῖς ὑπεργῶσι, ἢ ἔμνον ἢ τὰ σμικρότατα
 τῶν ἀμαρτημάτων πικρῶς παιδεύουσιν, ἀλλὰ ἢ ὅσα ἐξ οἰκείας ἀνοίας
 ἢ ἀβελτίας κακῶς συμβαίη, αὐτοῖς ἐκείνοις ὑποφορτίζουσι, τὸν ἐκείθεν
 ἀναφύομενον ψόγον ἀποκρῶμενοι, ἢ πάντοθεν ἑαυτοῖς τὸ ἄμωμον μνώ-
 μωσι. Τοῖς δὲ μετὰ πολλῆς εὐθύτητος, ἢ μετ' ἐξαισίᾳ φρονήματος,
 ἢ μεγάλης ἐτοιμότητος ἐκτελέσασιν τὰ προσαχθώτα, ἢ αὐτοῖς τοῖς
 ὑπειλαμῶσις μεγίστην δόξαν ἢ εὐφημίαν περιάψασιν, ἔμνον τοῖς ἔρ-
 γοις ἢ κίς' ἀντιμετρεῖσι τὰς ἀμοιβὰς, ἀλλὰ τέτων ὧσι ἔδὲ μέχρι λό-
 γων εὐγνώμονος ψυχῆς σημεῖα διδῶσι. Φειδόμενοι λόγων ἔδὲν μέτρον,
 ἢ χρημάτων, ἢ εὐλαβόμενοι μήπῃ τῇ δαψιλείᾳ τῶν προσηκόντων λό-
 γων, συνεκρυῖ ἢ τὸ μέγεθος τῆς ἀρχῆς, ἢ χαμάζε πέση τὸ ὑπερα-
 νεσηκὸς τῆς δυνάμεως. ἔδὲ ἀποκρίνεν ἴσασιν τῷ σοβαρῷ τὸ ὑπέροφρον,
 ἢ τῷ ἀρχεκάκῃ ἡθῶς διατέλλεν τὸ τυραννικόν, ἀλλὰ μόνῃ τῇ ἀγριό-
 τητι τῷ προσώπῳ, (σοβαρότητα γὰρ ἔκ ἂν ἔποιμι,) ἢ τῇ τῶν ὀ-
 φρῶν ἀνατάτῃ, ἀξιώματος βάρους ἑαυτοῖς οἶονται προσπορίζεσθαι.
 ἢ δὲ περιφρόνησις, ἢ κατὰ τῶν ἀλλογυῶν εἰώθασιν χρῆσθαι, ἀνδρὶ
 καλῶς πεφυκότι πῶς ἀνεκτὴ γυνόιτο; ἢ γὰρ πρὸς τὰς ἐτέρας θρη-
 σκείας τελεσθώτας, ἀμύθητον ἔχθρος μονονέχ ἅμα τῷ μητρῷ γά-
 λακτι σπάσαντες, ἢ τῇ ἐπιδόσει τῆς ἡλικίας αὐξήσαντες, ὁπηνίκα
 τῶν οἰάκων τῆς πολιτείας ἐφάψονται, μεθ' ὅσης (βαβαί) τῆς ῥώμης
 ἐξεμῶσιν, ἔσασιν ὕβρεως ἀφορμὰς μασεύοντες, ἢ παιδείας προφάσεις
 κατὰ κῦνας ῥινηλατῶντες, ἢ δὲ τῷ ἐπὶ μικροῖς τισι πλημμελή-
 μασιν, ἢ ἢ ἐπ' ἔκ ἀληθέσι διαβολαῖς, καθάπερ ὄφεις τὸν ἰὸν ἐκ-
 χέουσι. ἢ δὲ καὶ κῆνον λίαν ἀφόρητον ἀπαντᾷ, ὅτι ἐνί τινι τέτων με-
 τὰ μεγίστης ἐπιμελείας ἢ ἀκεραιότητος διαλεύσασιν, ἄτε ἀποδιδόναι
 μεμαθηκόσι τὰ τῷ Καίσαρος τῷ Καίσαρι, ἢ τὰ τῷ Θεῷ τῷ Θεῷ,
 ἢ δὲ ἀγριον ὄντα δὲ πολλῶν πόνων, ἢ ἰδρώτων τιθασσεύσασιν, καὶ
 τὴν αὐτῇ εἴνοϊαν ὁπωσῶν περιποιησάμενοις, κύβη (Φασί) μεταπεσόν-
 τος, τῷ μὲν τὸ πτώμα θρηνεῖν, νέφ δὲ ἢ αἴθη Δεσπότη ὑποκλῖναι
 τὸν αὐχένα συμβαίνει. Καὶ δῆτα ὡς ἐλπίδι ὄντες μετὰ τὸν τῷ σταδίου
 δρόμον, ὅσον ἔτι τῆς εὐτυχίας τὸ τέρμα καταλαβεῖν, πάλιν ἐπὶ τῇ

ὕσπληγμα δυσήνως ἀνελκόμεθα· ἢ πάλιν ὡς τοῖς πρωτοκίρῳις ἐξετα-
ζόμεθα, ἢ τὰς ἐξαντληθώτας καμάτας ἐλεεινῶς ἀπ' ἀρχῆς ἀναμε-
τρῶμεν, ἢ τὸν αὐτὸν τῆς θαλάσσης λίθον πολλάκις κυλίμεν κατὰ Σί-
συφον. Οὕτω ἀναπνεύσαντες, τὸν μὲν αὐθις ὁρῶμεν τῆς ἀρχῆς ἐ-
ξωστῶτα, ἕτερον δὲ ὑπηρελθόντα, ἢ μετ' ἐκείνον ἄλλον. Ἐν δὲ τῇ
ἀλληλοδιαδόχῳ τῶν ἀρχόντων ἀναρρήσει, ἢ καθαιρέσει, ἔς μὲν ἐστὶν
ἰδεῖν τὸν τρόπον ἀδίκης, ἢ τὸ ἦθος τυραννικῆς ὑπὲρ Φάλαριν, θυμῷ
ἐμπλεῶ, Ἀρεῖας πνέοντας, λυσσῶντας, φρυαττομένους, κατὰ λύκους
ὀρυόμενους, φονῶντας, ἔς δὲ ἢ ἀμαθεῖς, ἢ ἀπαιδεύτους, εἰδέναι δὲ πάν-
τα νομίζοντας, ἢ πόρρῳ φρονήσεως ἥκειν οἰομένους. Θρασὺ γὰρ ἡ ἀμά-
θεια, ἢ συννημμένην ἔχει τὴν ἑκταρσίαν. Ἐνίς δ' ἐστὶν εὐρεῖν βλάβας
ἢ ἀνοήτους. Τινὲς δὲ τῶν πᾶσαν κακίαν ἐμπεριελήφότες φέρονται
ὡς ἑαυτοῖς, ἢ ταύτῃ κατὰ τῶν ἀρχομένων ἀορίστως χρῶνται, ἢ τῆς
ἄρα πολλάκις συμβαίνοντος. ποταπῶς ἡμᾶς βίβν νομίζει; ἢ δῆλον ὅτι
πάνυ ἀθλίως. προσφύρας δὲ τὴν αὐλὴν πελάγει παρηκάσαι μί, ὡς ὅ
ἡμῖς οἱ δύσηνοι καθ' ἑπὶ ἀνεξμάτιστος ναὺς κυμαινόμεθα. Ἡ γὰρ τῆς
ἀρχῆς τόλμῃ ἀσατῆντος, ἢ διηνεκῶς κινεμένη, ἢ τῆς φρονήσεως μαγνη-
τις ἀνενέργητος μένει, ἢ ἔκ ἑχομῶ ὅπως ἀπευθῆναι τὸν πλῆν. Ὅθω
ὅτε μὲν ὑφάλοις πέτραις προσάρράξαι κινδυνεύομεν, ὅτε σκοπέλοις
προσχεῖσαι. Καὶ ἄλλο τε πάλιν, ὡς ἀντίων πνευμάτων ἐπιπεσόντων
τὰ ἰσία διαρρύγνυται, ἢ ἄγκυρα τῇ βίῃ μικρὰ ὄντι ἐκκόπτεται, καὶ
πτοία ἡμῖν ἔπεισι, μήτε ὑποβρύχιοι γυῶμεθα. Τοιαύταις δὲ δεινῶς
περιτριχίζομεν, Θεῷ μόνῳ τὰς ἐλπίδας ἀναρρίπτειν, ἢ τῇ ἐκείνῃ
προνοίᾳ τὰ καθ' ἡμᾶς ἐπιτρέποντες, εὐχαῖς ταῖς ἀπὸ καρδίας τὸ πά-
θος παραμυθόμεθα. Καὶ ὑμᾶς δὲ ἐπ' αὐτὸ τέτοιο παροτρύνομεν, εἰ-
ποτε τῇ ἁνωθῶ εὐμωίᾳ τῷ τῆς ἡσυχίας λιμῶι προσορμίσαι δυναίμε-
θα. Ἐρῶσο.

Ἀνωρύμω.

Οἶσθα καλῶς, ὅποτα περὶ Ἡφαίστου ἢ Ἀφροδίτης Ποιητῶν παι-
σὶ μεμύθευται, ὅτι δηλαδὴ ἡ καλλίστη Θεῶν τῷ χειρῶνακτι ἢ ἀσβό-
λης ἐμπλεῶ, προσέτι δὲ ἢ χολῷ Ἡφαίστῳ συνέζευστο, ἢ ἀβίωτον

εἶναι εἶω, ἢ ἀληθέστερον εἶπεν θανάτῳ χείρωνα ἀθανασίαν κατεδεδί-
 κασο, ἢ ὡς ὁ Ἄρης αὐτῆς ἠράσθη, ἢ ἐπέτυχς, ἢ τέλος ἐσαυηνεύ-
 θη ἀγρευτῶν ἀλλοτεῖς, ἢ ὅσα ἐφείξῃς ὁ μῦθος κομψῶς ἀπαγγέλλει.
 Ἀλλὰ τὰ ἐνταῦθα συμβάντα ἔμυθος εἰσιν, ἔδῃ Ποιητῶν ἀναπλά-
 σματα. Εἶδομεν γὰρ ἐπ' ὄναρ, ἀλλ' ὕπαιρ περ θείον. Ἀφροδίτης ἄ-
 γαλμα, χολῶν μὲν ἔσυνοικίζομεν, ἐδυσύχει γὰρ ἂν μετρίως, ἅτε
 ἐνὸς μέρους ὁσθωῦντες, μορμαλυκείῳ δέ τινι ἀνηλεῶς συζευγυμένην.
 εἰς τοῦτον ὄψιν τε, ἢ γνώμην, ἢ ψυχὴν ἀβλίως ἔχοντι, ὥστε ἢ γραῦν
 ἔπω τὰς φρένας ἀπολωλεκῆσαν, πᾶν πρὸς αὐτὸν γάμον ἑλας ὀρμαῖς
 ἐπανήνασθαι ἂν. ἀλλ' ἡμεῖς ἴδομεν κέρην, τῷ ὑπερβάλλοντι τῆς ὥ-
 ρας ἀμιλλωμένην, αὐτῇ τῇ κατηφείᾳ, τῷ Χάρωνος ἀγριωτέρῳ πα-
 ραδεδεμένην. Εἶδομεν τὸ ρέδον τὸ φέριτον τῶν ἀνδρῶν, τὴν ἑδραν τῆς
 ἀηδόνος, τὸ πυκνὸν πέφανον, τὸ εὐφραῖνον ὄρασιν, τὸ ἡδύνον ὁσφισιν,
 τὸ σερίζον καρδίαν ὑπὸ δυσειδῆς κέρακος ἐλεεινῶς καταπατέρμενον.
 Εἶδομεν Ἀηδόνα ὑπὸ γλαυκῶς σπαρασσομένην, ἴδομεν τὸ χρυσὸν τῆς
 ἑρίδος μῆλον, Συὸς ὀδῶσι καταμασσόμενον, ἴδομεν ὠραῖον βότρευν Νε-
 κταρ ἀπολάβοντα, ὑπ' ἐχίνῃ χερσαῖς κατέσθιόνμενον. Εἶδομεν λαμ-
 πρὰν ἢ διαυγῇ σφαιρόνῃν, ἐμπηγυμένην χαλκῷ δακτυλίῳ. Καὶ
 Αἰσώπῳ μὲν ὁ Κανθάρος Διὸς γόνος ἐν ὠδαιτῇ παῖτ ἐνταῦθα δὲ πε-
 ρικαλλῆς περισσεῖα συμφωλευῖ. Κανθάρεϊ, ἢ Περσεφάνῃ μὲν Ἀ-
 πόλλων διώκει, ἢ τάρταρος ὑποδέχεται, τῇ τινὶ δὲ τῇ Νηηΐδι
 πολλοῖς ἔταν περιμάχητον. Κέρβερος δὲ φαρμάζει. Τοιαῦτα γὰρ ἔ-
 ὄρμεν, ὧ φίλε, ἢ ἰδόντες, πικρῶς ἠλέησαμεν. Ἐλέησον δὲ ἢ αὐτὸς
 ὁ γὰρ ἐπὶ τῇ δυστυχίᾳ τῶν καλῶν μὴ δεινοπαθῶν ὁλως ἀναισθητός.

Ἄνω νόμῳ. Ἄλκτι τρέφεται τὰ βρέφη· οἱ δὲ ρῶτιν ἡλικίας λαβόντες, σερε-
 ῖας χοήζειν τροφῆς. Καὶ δὴ ἢ τῇ μεταξὺ ἡμῶν φιλίᾳ ἤδη ἀνδρωθεί-
 σα, ἢ ἀπὸ τῶν λόγων ἡμῶν ἀρμεζῇ γαλακτοτροφίᾳ. Τὴν δὲ ἀπὸ τῶν
 ἔργων πάντως ἀπαιτεῖ τροφὴν ἢ ἰσχύν. Ὡς τῆτο ἄρα μακρῶν μὲν ἀ-
 πέχομαι λόγων, τρέπομαι δὲ πρὸς τὰ ἔργα. Οἷς ὅποτε, ἢ ὅπου
 θνήσκωμαι θρέψαι, ἢ αὐξῆσαι τὴν ἐταίρειαν ὅλη ψυχῇ προθυμηθή-

τομα. ταυ. καὶ τὸν αὐτὸν λόγον ἀποδοῦναι ὡς ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ λόγου.

168 Τῷ Πνευματικῷ κύρι Αὐξοντίῳ.
Ο Πόσα περὶ μεταμορφώσεων Ἑλλήνων παισὶ μυθεύεται, πρὶν ἀναλεχόμενος, μῦθον ὡς ἀληθῶς ἠγέμεν τὸ πρᾶγμα. ἢ ἐμὶ ἀλληγορία τις ἐφῆδρευε, παλὺν ἂν κατέχεον τὸν γέλωτα τῶν τὰ τοιαῦτα ληρῶντων· νῦν δ' ἔκ οἶδα τί φράσω, αὐτὸς ἐγὼ μεταμορφωθείς, καὶ νῦν τινὰ ἢ θαυμασίαν μεταποίησιν. Οὐ μόνον γὰρ ἡ ψυχὴ ἢ ἐμὴ τῇ σῇ συγχεαθείσα, ἢ τὴν οἰκίειαν ὑπαρξιν ἀπολέσασα, ὡς σοὶ ζῆ, ἀλλὰ ἢ αἰ κατὰ τὸ σῶμα αἰσθήσης ταῖς σαῖς ἀναφυρθεῖσαι, ἔδει ἄλλο παρὰ τὴν ἱμετέραν θαυμασιότητα ἔτε βλέπεσιν, ἔτε ἀκῆσιν. ὁ δὲ νῦν ζῆν ἢ αἰσθάνεσθαι φαίνομαι, σκιά τῆς ἐσῆ, ἢ ἀμυδρὸν ἔχον τῆς προτέρας ζωῆς ἢ αἰσθήσεως. Καὶ καθάπερ ἐν τοῖς τῷ πυρὶ καταναλωθεῖσι, ἢ ἀποτεφρωθεῖσιν, ἐστὶν ἰδεῖν ἀμενηνὴν τινὰ σκίαν, οἷον ἐπεῖν, τῆς πρὶν εἶδους, ἔτω ἢ ἐμοί, τὸ μὲν ἄντως εἶδοποιον τῷ πυρὶ τῆς ἔρωτος ἐκκαῶν, ἢ σὲ μετέβη, ἢ τὴν καλὴν ταυτηνὴν μεταβολὴν μετεβλήθη· ὁ δὲ μῶν δοκεῖ, ἁμαυρὸς ἐστὶ χαρακτὴρ ἡδὴ μεταβαλόντος, καὶ κείνος τῇ φλογὶ τῆς ἀγάπης ὅσον ἔγω παραναλωθεόμενος. Καλὴν δὲ δικαίως ἔφην ταύτην τὴν μεταμόρφωσιν, ὅτι ἀπὸ τῆς χείρεως εἰς τὸ κρεῖττον ἐστὶ, ἢ ἀπὸ τῆς ἀβελτέρας εἰς τὸ τελειότερον. ἢ ὡς περὶ τὸ ξύλον εἰς πῦρ μεταβαλόν, ἢ σύνθετον ὂν τὸ πρότερον μετὰ παχύτητος, εἰς τὸ ἀπλῆστερον ἢ αἰθριώτερον μετατραπὼν σοιχεῖον, ἔκ εἰς τὸ μηδὲν ἀπελθεῖν, ἀλλ' εἰς τὸ κρεῖττον μεταβεβλήσθαι ἔπειτα οἱ φιλόσοφοι, ἔτω ἢ αὐτὸς πρότερον μὲν ὑπὸ μυρίων παθῶν ἠνοχλῆμεν, ὡς καὶ κακῶν περισπώμενος, ἐξ ὅτων δὲ τῷ φιλοσόφῳ ἔρωτι ἐτελέσθην, τὰ μὲν ἄλλα πάθη φρεσὶ φέροντο, ὑπὸ τῆς φλογὸς ἐκείνης φρυγάνων δίκην δαπανηθέντα· ὁ δὲ πολυσύνθετος ἐγὼ ἢ πολύμορφος, ἀπλῆστερῳ ἢ καθαρωτέρῳ διὰ τῆς φιλοσοφίας εἶδε συγχεαθείς, μικρὸν δὲ πᾶσι τῆς ὕλης ἀπῆλλαγμα, καταλιπὼν αὐτὴν ἀμορφον περιϊέναι, καὶ ταῖς μορφοῦσθαι δοκῶσαν τῇ ἀφανῇ σκιά τῆς πρὶν εἶδους. ἔδει γὰρ συγχωρῆναι φιλοσοφίας νόμος ὅλως ἄνευ εἶδους αὐτὴν εὐρίσκεισθαι. Ἐπειδὴ τοίνυν, ὡς θεῖα ἢ ἱερὰ ψυχὴ, εἰς ἐν εἶδος

ἡνώθημεν, ἢ ἀνεκράθημεν θεσμῷ Φιλίας, σὸν εἶναι ἄρα τὸ σὸν πε-
 ριέπειν, ἢ περιθάλλειν. Ἐγὼ γὰρ τὸ ἀπὸ τῆδε περὶ ἐμῶ ἡκιστα
 φροντίζω, ἅτε τῷ εἶναι πεπαυμένῃ, σὺ δὲ ὅλως ἐξήρηται, τῆτέστιν
 ἐμῶ. ὃ γὰρ εἶ, τῷτ' ἐμὶ. ἐπειδὴ ὁ φίλος ἄλλος ἐγώ. Ἐρῶσο.

Ἰακώβω τῷ Διδασκάλῳ.

Εἰ ἢ τὴν εἰκόνα τῆς Ἰμετέρας Φιλοσόφῃ ψυχῆς πρὸ πολλῶ ἐγ-
 κεκολλημένην φέρω ἐπὶ μέσης καρδίας· ὅθιν ἢ τῶν αὐτόθι ἀπά-
 ραντί μοι, συναπῆρε καὶ κείνη, ἢ συνήνευε τὴν ὁδόν. ἀλλ' ὅμως, ἅτε τῆς
 ψυχῆς ἀπορριπείας παρὰ τὴν σὴν θαυμασιότητα. νεκρὸν, ἢ ἄπνυν
 τὸ σῶμά μοι περιήρχετο, ἢ διὰ τὴν ἀπερίαν τῆς ψυχῆς μονονέ πά-
 σης αἰσθήσεως ἢ ἐνεργείας ἐξερημένον. ἔκ εἶχον ὅπως τῇ θεωρίᾳ τῆς
 ἐν τῇ καρδίᾳ ὠιδευμένης εἰκότος ἀναψυχὴν τινα λήψεται. Μὴ θαυμά-
 σης δὲ πῶς ψυχῆς ἢ αἰσθήσεως ἀμοιρῶν γράφει, ἢ μετὰ τοσαύτης
 ἐμπαθείας τὴν πιέζεσαν λύπην ἐφῆδρευω, ἐπειδὴ ἢ ἐν τῇ καρδίᾳ ἔ-
 φεδρος εἰκὼν τῆς Ἰμετέρας ἐμμελείας, κατοικτισαμένη τὸν αὐτῆς
 λάτριν, τὴν ἔλλειψιν τῆς ψυχῆς ἰάσατο, ἢ κρεῖττον ἢ ἔγχε παρῆν ἢ
 ψυχὴ, ἢ ὠεψύχωσε, ἢ ἐζωογόνησέ τι τὸ σῶμα, ἢ μετὰ πολλῆς φι-
 λανθρωπίας ταυτηνὶ τὴν ἐπιστολὴν ὑπηγόρευσα. εἰ ἄρα ἢ τέθνηκα
 διὰ σέ, ἅτε τὴν ψυχὴν ἀφαιρεμένοις, ἀλλὰ πάλιν διὰ σὺ ἀναζήσας,
 ἀθανάτως ἀναγράφω σοι χάριτας. Ζῆθι, ἢ ζωογονεὶ τὸν διακα-
 ῶς σε φιλοῦντα.

Τῷ αὐτῷ.

Τὴν Ἀνδριανόπολιν, ὦ Φιλότις, Περμεύος κατέλαβον, ἢ ἔπω
 τὴν κόνιν ἀποτιάζάμηνος, τῆς γραφίδος ἐπέλημμαι. οἶδαι γὰρ τὸ ὑ-
 περβάλλον τῷ πρὸς ἐμέ σὺ φίλτερον ἀναβολὰς ἔκ ἀνεχόμενον. Γίνω-
 σκε τοίνυν, ὅτι μετὰ μεγάλῃ καύσωνος διὰ τὴν κατάσασιν τῆς ὥρας,
 ἢ διὰ πολλῆς κακῆς διὰ τὸ πλῆθος τῶν συνοδοιπόρων, τὴν ὁδὸν
 διήνυκα. Ἀλλὰ τὸ χωρισθῆναι με τῆς σῆς ἐμμελείας, λίαν ἐπέτε-
 νέ μοι τὴν ταλαιπωρίαν. Νῦν δὲ τῷ Θεῷ χάρις τὸ μὲν σῶμά μου ο-
 πωσῶν ὑγιαίνει, ἢ κατὰ μικρὸν τὴν πρὶν εὐτονίαν ἀναλαμβάνει, τὴν
 ἐκ τῆς ὁδοῦ πλημμέλειαν ἀποτιθέμενον. ὁ δὲ νῦν ἔπω ἐν γαλήνῃ, ἀλ-

λὰ νύκτωρ τε ἢ μεθ' ἡμέραν τῇ διασάσεως κυμαίνεται, ἢ Φάρμακον
ἐκ ἔχει τῷ θνήσκει. Ἐλπίζει δὲ ἢ τὴν παρὰ τῆς σῆς Φιλανθρωπίας. εἰ
γὰρ συχνὰ ἐπιστέλλεις γράμματα, ἐπιμελεῖς πάντως τῆς λύπης τὸ
βαρὺς. Ἐρρώσθαι.

Δημητρίῳ.

Σιωπῆς ἀκίνδυνον γέρας ἢ παροιμία Φησί. Φίλος δὲ ὡς κινδύνῳ ὄν-
τος, ἢ τῶν αὐτῷ Φιλίᾳ συνδεδεμένων σιγῇ λίαν ἐπικίνδυνον. Ἐκ γὰρ
τῶν λόγων μυρία μὴ ἄλλα πηγάζει καλὰ καὶ κακά, ἐπὶ πᾶσι δὲ τὸ
τῆς βουλῆς καλὸν ἐξέχει. Τοῖς γὰρ Φίλοις πρὸς τὴν ῥώμην τῆς ἐπι-
ρείας ἀπαυδῆσασιν ἀναφανῶν, καθάπερ ἐκ μηχανῆς θύρας σωτηρίας
γίνεται πρόσκυνον. Καὶ ἐγὼ τοίνυν καὶ τοὶ βέλων ἐκ αἰτηθείας παρὰ τῆς
Ἰμετέρας Λογιότητος, ἀλλ' ὁμῶς ἐταιρίας καθῆκον ἐκ πληρῶν, λύω
τὴν σιωπῇ, ἢ ὑποτίθεμαι σοὶ τὰ δεόντα. ἢ δὴ παροτρύνω τὴν Ἰ-
μετέραν Φιλότητα, ὅπως ἤκιστα ἀποκαμῶσα πρὸς τὰ ἐπικείμενα θη-
νὰ, καρτερῶς ἀντέχῃ, ἢ γυναιῶς, ἐδόλως ἐπιστρεφομένη τῶν παιδιῶν
τῆς τύχης. Καὶ γὰρ ἔπερ ἀπὸς ὧδ' ἐκ ἔσονται παιδιᾶν. ἀλλ' ὄν-
τως παιδεῖν, ἢ μὴ φέρειν οἶσιν ἢ ἀκῶν, ἢ γέλωτα πολὺν ὀφλή-
σαι μικροψυχίας. Ἀλλὰ εἰ ἢ πᾶσι τοῖς διασώταις τῆς Φιλοσοφίας
διαδόσιμον γενήσεται τὸ αἶσχος, ἢ κηλὶς αὐτοῖς προσείψῃ,
οἵτινες ἐκ ἀνέξονταί σε τὸ ὄνομα τῆς Φιλοσοφίας ψευδόμενον, γράψον-
ται δὲ σε λεπτοταξίς, ἢ τῷ ἑαυτῶν διάσει πάντως ἀποκήρυκτον ποιῶ-
νται. Ἐρρώσθαι.

Μάρκῳ.

Σιωπῆς ἀκίνδυνον γέρας ἢ παροιμία Φησὶν. Εἶδ' ἢ σιωπὴν ὡς ὁ τῷ
ἐν πράγματι ἐθὺς ἐ μόνον κίνδυνον φέρει, ἀλλὰ ἢ ἀμοχθὰ παρα-
σκευάζειν τὰ βραβεῖα λέγεται. ἢ ἀπὸ ἐλκερῶν μνήμης, ἢ μακρῶς
συνηθείας χωρήσασα Φιλία, ἢ ταῖς ἐκατέρωθεν δι' ἔργων ὠδήξεσι
πῆξιν λαβῶσα, πῶς γε ἂν ὑπὸ τῆς σιγῆς βλάβην ὑποσάιῃ, ἢ ὅτι ἐν
ἔγκλημα προσείψῃ τῷ σιωπῶντι; τῇ δὲ μεταξύ ἡμῶν συνηθείᾳ,
ὡς Φιλότης, παντάπασιν ἀπρὸς τὸ τοιοῦτον φαίνεται. εἶδα γὰρ ἐγὼ
μετρέειν τὴν Φιλίαν, τῇ ὡς τῇ ψυχῇ διαδέσθαι, ἢ τῇ δι' ἔργων ἐπικαίρει.

διατρανώσει, ἀλλ' ἐ τοῖς διὰ χειλέων κομψεύμασι, ἢ ταῖς ὡ τοῖς
 γραμμασι θωπείαις. Καθαρεύεις ἄρα παρ' ἐμοὶ κριτῇ, ὅσα γ' ἐς σιω-
 πὴν ἢ λόγους ἤκει, αἰτίας ἢ ἐγκλήματος. ὥσυχον δὲ σεαυτὸν πολλῶν
 ἐγκλημάτων, οἷς δεδοικέναι γράφεις, ποιῆς. ἢ δῆτα ἐ μόνον μικρο-
 ψυχίαν σεαυτῷ κατηγορεῖς, ἢ πολὺ τὸ δειλὸν ἐπιδείκνυσαι, ἅτε σε-
 νοῖς ὁροῖς περιερίζων, ἢ συγκλείων τὸ ἀνετον ἢ ἐλεύθερον χεῖμα. Τὴν
 Φιλίαν, λόγοις τοῖς ἀεὶ λυομένοις δαλεύειν καταναγκάζων πρᾶγμα
 ἐράνιον, ἢ θῆον, ἢ παντὸς λόγου κριτῆν, ἀλλὰ μὴν καὶ μὲ ἐκ ὠδι-
 κῆ πολλὴν καταχέεις ἀκρισίαν, ἢ ἀμάθειαν. διὰ βραχείαν δὴθω σι-
 γὴν, ὥς γε αὐτὸς ὑπονοεῖς, πικρῶς μεμφομένῃ τοῖς ἐταίροις, ἢ μι-
 κρῶ δὲν τῷ καταλόγῳ τῶν φίλων αὐτὰς ἀπογράφοντος. Ἄλλος δέ
 τις γράψαιτ' ἂν σε ὑποκρίσεως ἢ ἀφιλίας. Τὸ γὰρ τοσούτον ἐξηρτή-
 σθαι τῶν λόγων, ἢ λύεσθαι νομίζειν διὰ σιγὴν τὰς Φιλίας, τῶν μὴ
 ἀληθῶς ἀγαπώντων, ἀλλ' ἐπατηλοῖς λόγοις ἐς ψευδώνυμόν τινα
 Φιλίαν καλλωπιζομένων ἐπίσημός ἐστι χαρακτήρ. Πῶς δὲ ἀπολογη-
 σασθαι, ἢ τῷ ἐγκλήματος τὸν ὄγκον ἀποφορτίσασθαι δυνήσῃ ἀγω-
 νιστῆς ἴσως, ἢ ἰδρῶτι περιρρεῖν, ἢ μέμφῃ σεαυτῷ δικαίαν μεμψιν ἐθέ-
 λοντι ἐς ἄρκυς ἐμπεσόντι, ἢ τὴν ἡσυχίαν προεμένῃ, ἢ σιωπῶν ἀπῆ-
 λαυε, ἢ ὅπως ὅπως ἡ σιωπὴ τῶν λόγων αἰρετωτέρα, ἢ λίαν ἀκίνδυ-
 νος ἀλλ' ἀπόθῃ τὸν φόβον, ἀνάλαβε σεαυτὸν. ἔδεις κίνδυνος, καὶ
 λέγων, ἢ σιωπῶν περισπᾶσθαι εἰ, ἢ ἡ σιγὴ ἀνεκτὴ, ἢ τὰ γραμ-
 ματα πολλὰ ἄξια, ἢ τὸ ἐλικρινές σε τῆς διαθέσεως φανερόν, ἢ τὸ
 ἀνύπεχλον τῆς γνώμης ἀναμφισβήτητον, ἢ τὸ ἀνυπόκριτον τῷ ἡθῶς
 ἀδίσκτον. Καὶ πόρρω μὲν τῆς Ὑμετέρας ψυχῆς ὑποκρίσεως ἢ τεχ-
 νασμάτων ὑπόνοια, Φιλίας δὲ ἀκμὴ, ἢ ἀκίβδηλος διαθεσις, ἀλλ' ἐ
 τὰ γραμματα τὸ παρ' ἡμῶν τιμῶμενον· κεχαρισμένα δὲ ἢ ταῦτα,
 ὅτι νῦν καὶ μὴ πράγματα παρέχου τῷ ἐπιτελλόντι, περὶ χαίτερας ἀ-
 σχολίας ἐμπεριληπτικῶς. Ἀμέλει τὸ ἀπὸ τῆδε ὑπ' ἀναγκαιοτέρων
 μὲν τινῶν περιστάσεων ἀβελκόμενος, τοῖς μετὰ χεῖρας τὸν νῦν προ-
 σανατίθεσο, σχολάζων δ' ἐπίτελλε. Ἀμείψομαι δὲ ἢ αὐτὸς ὅποτε
 γε ἀναψυχὴν τινα ὑπὸ τῶν αὐλικῶν φροντίδων εὐρίσκωμαι. ἢ ἴσθι,

ὅτι ἀγαπήτὸν τῆς αὐτοῦ ψυχῆς μενίας ἀπολαύειν, ἐφ' ἧς γε τὴν ἐδραν ἐ-
ληχον ἢ ἀληθῆς Φιλία.

Τῷ Ἀγίῳ Κλαυδιόπολεως κύρ Κοσμᾷ.

170

Εἴ τις ἑτέρος ἐπισέλλων μοι ἔτως ἐπέσελλεν, ὡς ἡ Ἰμετέρα Πανιε-
ρότης, ἢ μόνον ὑποδοχῆς ἡκιστα ἀν' ἡξίωσα τὰ γραφόμενα, ἀλλὰ δὴ
ἢ τὸν γράψαντα κολακείας ἐγραψάμην, ἢ ἡρωνείας, περὶ γὰρ ἐγὼ
τοιούτων ἐπαίνων ἄξιος, ὅς ἐδὲ τῶν ἐπαινετῶν σύννομα ἐμαυτῷ, ἢ μὴ ῥο-
πῆν τίνα πρὸς ἐπίκτησιν μαθημάτων, ἢ ἔμφυτον κλίσιν εἰς τὴν αὐ-
τοῖς ἐπίδοσιν, ἥ τις ἔγχε κατὰ πρὸς ἀκάνθαις ταῖς πολιτικαῖς ἀσχολίαις
ἢ τοῖς διηνεκῶν αὐτῇ Βασιλείᾳ αὐτῇ περισπασμοῖς ἢ περιέρχεται,
ἔως ἀν' μετὰ πολλὸν χρόνον καρπὸν ἡγεύκε, τῆς τῷ νοῦς ἀσθενείας
ὑπὸ τῆς Φιλοπονίας ἐκτεκνέσεως. ἀλλ' ὅμως ἢ πρὸς ἐμὲ ἀνέκαθεν
αὐτῆς εὐνοία, ἢ μόνον ὅποιον αἰτίας ἐξαιρεῖ τὴν Ἰμετέραν θαυμα-
σιότητα, τῇ παρὰ τῷ νῷ ἔγχε χαρὰ γυνά, τῷ ὑπερβάλλοντι τῆς πρὸς
ἐμὲ Φιλίας, τῆς ἀχλὺν καταχέειν ἐνωθείας τῷ κριτικῷ τῷ νοῦς ἀνα-
τιθεῖται, ἀλλὰ ἢ εἰς χαρίτων ὁμολογίαν διεγείρει με. ἢ δὴ τὸς μὲν
ἐπαίνους ἀρνῆμαι, ἀποδεχομαι δὲ τὴν ἀγάπην, ἢ πολλαπλάσιον αὐ-
τὴν ἀντιδίδως αὐτῷ προσφύροις καιρεῖς, ἢ τὴν δι' ἔργων ὡδὴξιν ὑποδέ-
χουαι. Ἐρρώστο.

Δημητρίῳ.

171

Μεγίστον κερμήλιον, ἢ πολυτίμητον θησαυρὸν ἴσθι, τὸς Φίλους ἔ-
ναι, μικροψυχον δὲ φείδεσθαι ὀλίγων χρημάτων εἰς ἐπίκτησιν θησαυ-
ροῦ. Ὅπως γε τὰ μὲν χρήματα πολλαῖς ἀνάγκης ἐπελθέσης, καὶ
χαρὸν ἢ διδόσης, ἢ μόνον εἰς ὅτι αὐτῷ ὠφελήσῃ, ἀλλὰ ἢ συναπώλετο
τῷ κεκτημένῳ. Φίλοι δὲ καλοὶ ἢ γυνάϊσι, ἢ τῆς οἰκίας εὐδοξίας ἐ-
ρασαί, τῷ θανάτῳ πολλὰς ἐρρύσαντο, τὸ αὐστηρὸν τῶν δικαστῶν δια-
τῆς ἑαυτῶν παρακλήσεως ἐξιλεώσαντες. Καὶ διὰ τῶτο πολλοὶ τινες
τῷ πλῆτῳ τεθ' ῥήκότες, ἢ Φίλων ἐρήμους ἑαυτὸς καταλιπόντες, δι-
νοῖς ἀπρόοπτος ἐμπεσόντες, ἢ τυραννικῷ θυμῷ ἢ ἀθεραπεύτῃ κριτῇ
γεγόνασι, παρανάλωμα, αἶτε μηδενὸς τῷ ἀρχεντος τὴν ὀργὴν ἢ τίσις λό-
γοις κοιμήσαντος, ἢ τὴν τῆς δίκης τρυφάνην λόγοις παρακλητικαῖς, ἢ

δυσωπήσεσιν εἰς τὸ φιλανθρωπότερον παρακλίναντες. Μὴ φείδε τεί-
νον, ὡ φιλότης, μήτε λόγων, μήτε πόνου, μήτε χρημάτων εἰς περι-
ποίησιν τῆς τῶν δυνατῶν εὐνοίας, ὅπως ὦ καὶ ῥῶ πλεσίως ἀπαλεύσης
τῆς παρ' αὐτῶν ἀντιλήψεως. Ἐρρώσο.

Τῷ αὐτῷ.

ΕΝ ταῖς δυσυχίαις ἡ ἀρετὴ μᾶλλον εἰώθει ἀναλάμπειν. ἢ ὥσπερ
ὁ ἀνθρακίας λίθος ὡ τῷ σκότει διαυγάζει, ἔτω ἡ ψυχὴ ἀρεταῖς κα-
λῶς ἐξησκημῶν, ὡ ταῖς ἐπιηρείαις φανερώτερον ἀπασράπτει, ἢ ταῖς
μαρμαρυγαῖς τὰς ὄψεις τῶν ὀρώντων καταπλήττει. Τί γὰρ θαυμα-
σιώτερον ἀνδρὲς, ἢ μόνον τῷ γυναικῷ ἢ φρονήματος ἢ κ' ὠδιδόντος τοῖς
δαινοῖς, ἔτε μὴν ἑαυτὸν ἀπολείποντος, ἀλλὰ δὴ προσέτι τῷ ἐδραίῳ ἢ
ἀρράγει τῆς γνώμης κατὰ πρόσωπον χωρῶντος, ἢ ἀκαταπλήκτου τῇ
ὄψει ὑπαντιάζοντος ἐπίστη ἢ ὠαντία τύχῃ, ὥσε πάντων εὐφηνέσθαι,
ἢ ἐγκωμιάζεσθαι αὐτὸν, ἄτε ἢ μόνον εἰδ' ὅλως τὴν τύχην δεδαικότες,
ἀλλὰ δὴ τῷ περιόντι τῆς ἀρετῆς, ἢ τῷ ὑπερβάλλοντι τῆς γυναιότη-
τος, κρείττω αὐτῆς γιγνόμενον, ἢ νικητὴν, ἢ τροπαῖαν ἀναδεικνύ-
μενον· καθάπερ ἢ πᾶς κυβερνήτης νηὸς, τῷ ἀνέμῳ ἐξ ἑρίας πνέον-
τος, ἢ εὐμῶνως τὰ ἱστία πληρῶντος, ἐκ ῥέσης διεκθύνει τὸν πλῆν, καὶ
καταλαμβάνει τὸν λιμένα, τὸ δ' ὠαντίῳ ὄντων ἢ ἀποκάμνειν, ἀλ-
λὰ μετὰ πολλῆς καρτερίας ἢ γυναιότητος ἀνταῖρεν, ἢ τέλος ἐπι-
τυχάνειν τῷ σκοπῷ, μεγάλης ἀρετῆς ἀνεργεσέρον δαῖγμα. Ἐρρώσο.

Τῷ αὐτῷ.

ΚΥΟΦΟΡΕῖται ἢ μόνον τὰ ζῶα, ὡ φιλότης, ἀλλὰ ἢ τὰ ἐυχκαρήμα-
τα, ἢ τὰ μὲν ὡ τῇ γαστρί τῆς φερέσης ὡ ὠλισμῶν καὶ ὡ πῆξιν λα-
βόντα, ἢ τελειωθέντα, εἰς φῶς πρόσιν ἄρτια ἢ ἀκέραια, ἢ οὐκ ἔτι
καὶ τῆς Μητρικῆς νηδύος ἐκστασίῃ, ἐκτρώματα εἰσὶ, ἢ συνημμένον
ἔχον τῇ γυνέσει τὸν θάνατον. Πολλὰ κίς δὲ ἢ τὴν γυνήσας ἀπολ-
λυσί. Ταῦτα δὲ ὡ τῷ ὠκυπόροισιν, ἀλλὰ δαψιλεστάτης μελετῆς, ἢ
πάρτηθόντα, ἢ δ' ἰκανῶς χρόνῳ παρηωθόντα, ὡ εὐλῇ ἢ περικαλῇ
πρεβαίνει, ἢ ὑπ' ὄψιν ἀπάντων χωρῶντα, τὰς ἀπάντων εὐφηνίας
ἐφέλκεται, ἢ πολὺ κλέος περικτατῷ φύντι, καὶ οὐδ' εἰς ἑ-

ἔλασιν προσελθόντα, ἐκτρωμάτων ἕδ' ὅτιν' οἶα φέρε. "Ὅθω αὐτὰ μὲν
 ὀλιγοχρόνιον ἔχει τὴν ὑπόστασιν, ὁ δὲ τῶν Πατρὸς ὄνειδος ὑποφέρει
 καὶ ψόγον. Πρὸς δὲ, τὰ τοιαῦτα τῶν ἐγχειρημάτων τοῖς ὑπηνεμίσις ὡ-
 οῖς εἰκέναι ἕκ ἀπαικότεως εἶπαιμι· ὅτι καθάπερ ἐκείνα, καὶ τῇ μετ' Ἀ-
 λεκτρυόνοιο μίξει, ἀλλὰ τῇ τῶν θηλειῶν πρὸς ἀλλήλας ἐρωτικῇ Φαν-
 τασίᾳ Φυόμενα, ἕρπαι εἰς ἡ ἀσπορα. ἔτω τῶν ἐγχειρημάτων, ὁπό-
 στα ἕκ ἐγώνησε τεταγμένῳ χρόνῳ νῦν ἄρρην, καθεστηκίᾳ συνελθὼν
 θηλοῖα, ἀλλ' ἀκαίρος ὄρεξις σφαλερῇ Φαντασίᾳ μιγῆσα ἐξέβαλε,
 κωὰ ἔντως εἰς ἡ ἀχρηστα. Καὶ ὁ μὲν μῦθος τὴν Ἥραν ἄνευ τῆς πρὸς
 τὸν ἄνδρα ὀμιλίας ὑπηνέμιον παῖδα γεννῆσαι φησι τὸν Ἡφαιστον, ἀ-
 νάπηρον τὸ σῶμα καὶ χολόν. Ἐγὼ δὲ τῶν ἐγχειρήσεων τὰς ἄνευ τῆς
 πρὸς τὸν ἀνδρῆον νῦν ὀμιλίας ἀκαίρως ἐκπηδῶτας, ἀναπήρης εἶναι με-
 μάθηκα, καὶ αἰσχερῶς σκάζειν οἶδα. ἀλλὰ καὶ τῶν κακῶν οἱ πρὸ και-
 ρῶ τῶν δώδεκ' ἀποτπασθῶτες, καὶ μόνον τὰς ὀδύντας ἀποσύφουσιν,
 ἀλλὰ καὶ τὸν σόμαχον φθείρουσι, καὶ πυρέτλην παρασκευάζουσι τὸν γευ-
 σάμενον. Σύνες οὖν, τί λεγῶ. Ἐρῶσο.

Ἀνωρύμφ.

724 **Χ**Θεὸς κατέλαβε τὴν βασιλεύσαν τῶν πόλεων ὁ πολύτλας Γεώρ-
 γιος μετὰ πολυχρόνιον περιήγησιν, καὶ τῆς ἡδίστης θεᾶς καὶ ὀμιλίας ἀ-
 πολαῦσαι ξυνεβη καί μοι. Ἐπειδὴ δὲ οἶδα καὶ σε πρὸ πολλῆς καταγοη-
 τευθέντα τῇ τῷ ἀνδρὸς φήμῃ, πάντοτε ἐφετῶς ἔχην τῆς αὐτῆς ξυντυ-
 χίας, ναὶ μὲν καὶ ἀπόντα λόγε νῦν ἔχειν ὀλοφύρεσθαι τὴν ζημίαν, φέ-
 ρε δὴ, ὡς γε δυνάμεως ἔχω, περιγυράψω σοι τῆτον. Ἐσι τοίνυν τὴν ἡ-
 λικίαν γηραιὸς, τὴν ὄψιν ἕκ εὐτυχῆς, τὴν ἀταδρομὴν τῷ σώματος τα-
 πεινός, ἀλλὰ γυναιὸς τὸ φρόνημα, ἀκμάζων τὴν ψυχὴν, σφριγῶν
 τὸ πνεῦμα, τὴν ἑλληψιν τῷ σώματος τῇ τελειότητι τῷ νοῦς ἕκ περιε-
 σίας ἀναπληρῶν, καὶ κατηγορήσασθαι μὲν τις πολλὴν ἀκρίειαν τῆς φύ-
 σεως, ὅτι τοιαύτην εὐγυνῇ ψυχὴν, ἔτως ἀμόρφῳ σώματι συνέκλειτον,
 ἀλλὰ κατὰ νῦν θεώμενος, προνοῖα τῆτο γινέσθαι, ὅπως φανερόν εἴη
 ὁποῖω ἐν δέρματι λαμβάνειν δύνασθαι ἀνδραιοτάτην καὶ εὐδαιμονεστάτην
 ψυχὴν, πάσης αἰτίας ἀπολύσει τὴν φύσιν. Οὗτος γὰρ ὁ γυναικας

νείκηκε πάντα τὰ ἐμποδῶν, ἢ ἑαυτῷ πρῶτον καταφρονήσας, ἔληφε
τὸ αἰδέσιμον τῆς περὶ πάντα ὀλιγωρίας. Οὐκ ὀρθῶς τοίνυν φασί τινες
ἀπὸ καλῆς σώματος καλλίῳ πως ἀναλάμπειν τὴν ἀρετὴν. Οὐδὲ γὰρ
ἐκείνη δὲ τῷ ἔξωθεν κάλλει, ἀλλὰ μόνη ἢ ἑαυτὴν ἢ τὸ σῶμα κατα-
καλλύνει, ἢ εἰς ὕψος αἶρει. Καὶ καθάπερ ἄρα ἐξ οἰκήματος χαμαι-
ζήλει ἄνδρα περικαλλῆ ἢ γυναικὶν πολλάκις ἴδμεν ἐξιόντα, ἔτω καὶ
ἐκ σώματος εἰδεχθῆς τὸ φαινόμενον, προκύπτουσιν βλέποντι μεγά-
λην ψυχὴν, εἴαν ἔγνωμεν εἶναι τῷ Γεωργίῳ, φρονήσει φραγνυμένην,
σωφροσύνῃ περισεφομένην, ἀνδρείᾳ ἢ γυναικείᾳ ἐπερκομένην, δι-
καιοσύνῃ φαιδρυνομένην, παντοδαπῇ παιδείᾳ καλλωπιζομένην. τε-
μιότης ἐπὶ τῇ τοῖς ὁμίμασι τῷ ἀνδρὶ, τὸ αἰδέσιμον ἐπέκασθη τῇ
πολιῇ. Εἰ λαλῶντος ἀκχέταις, εὐθύς τὸ Ὀμηρικὸν εἶπες, τῷ ἢ ἀπὸ
σώματος μέλιτες ἡδίων ῥέω αὐδῇ. Καὶ ταῦτα μὲν ἐγὼ, τὴν ζωγραφί-
κην ἄτερος ὦν, ἐσκιαγράψισά σοι. ὁπηνίκα δὲ, Θεὸς διδόντος, εἴψῃ
τὸν Ἥρωα, πολλῶ μάλιστ' αὐτῶν λόγων εὐρήσεις τὰ πράγματα. Ἐρ-
ῶ σοι,

Ἀνωρύμω.

ΒΡαχὺν ὄντα τὸν βίον, ἢ ἀκαθεκτῶς πρὸς τὸ τέλος φερόμενον, ἀ-
γινωσκὼν ἡμᾶς ἔκ' ἂν εἴποιμι, ἀλλ' ἀναρπάζειν βιάως, ἢ τῷ ἀκαρ-
αίῳ τῷ ὡς ὧτος τὸ μὴ παρελθὲν κατακυθίζειν τῇ λήθῃ, ἀφαιρῆσθαι
δὲ ἢ τῷ μέλλοντος τὴν αἴσθησιν. αἶτε ἅμα τῷ γινέσθαι παρὰ τὸ
προσδοκώμενον, τῷ παρεληλυθότι αὐτὸ προσβῶντα, ἢ ἐπισυναπτον-
τα τῷ ἤδη παραρρέοντι. ἐκῆνο δὲ τίς ἂν ἔκ' ἐκπλαγέη; ὅτι δηλαδὴ
ἔτω βραχέος ὄντος τῷ βίῳ, τὸ δυσάρεστον, ἢ φιλαίτιον, ἢ δεινῶς ду-
σκολον ζῶον, ὁ ἄνθρωπος, μακρὰς τινος εὐδαιμονίας ἀναλογιζόμενος.
καὶ ἀπεράντης αἰτίας ἀνακλῶθων, ἢ πολυπόνως φροντίδας ἀναδε-
χόμενος, καθάπερ παμπόλλας αἰῶνας βιωσόμενος, ἔτω τῶν μὴ πα-
ροντων εἶναι ὀλίγωρος, ἢ πρὸς τὴν ἀπόλαυσιν τῷ ὡς ὧτος ὑπτιάζει,
ὅλον δὲ ἑαυτὸν ἐπιδῶν τῇ προνοίᾳ, ἢ τῇ εἰς τὸ κρεῖττον, ὥς γε αὐτῷ
δοκῇ, μεταρρῦθμίτη τῷ μέλλοντες, καταδαπανᾷ ἢ μυεῖν ἢ ὅσων.
Καὶ εἰ μὴ περὶ τῆς μετὰ θάνατον ἀλήκειᾳ ἢ μακαρίας ζωῆς ἢ τρό-

νοια ἦν αὐτῷ, πολλῆς ἂν ἄξιός ἦι τῆς εὐφημίας, ἢ μακαριεὺς τῆς
προθεσεως. Νῦν δὲ ἐκείνῳ μὴ τῷ εἰς πάνυ γε ὀλίγοι σμικρὰ φρον-
τίζῃ, τὸ δὲ πλεῖστον τέτων μέρος, ὡς περ τῶν παρόντων ἡκιστα ἐπι-
σρέφεται, ἔγωγε ἢ τῆς μετὰ τὴν ὠτεῦθεν ἀπαλλαγὴν διαμενῆς εὐδε-
μίας ὥοιαν λαμβάνει, ἀλλ' ὁμῶς ἀνοητάνων, τοῖς μὴ ὡς χερσὶ δυστα-
νασχετῇ, πολλὰς δὲ λογισμὰς ἀναλίτῃ εἰς περιποίησιν κρείττονος
εἰς, ἢ δὲ τῶν ἄρα εὐδὲς ἀγαπᾷ, ὧς γε παρὰ τῷ κρείττονος ὠτεά-
γη τρόπῳ τῷ εἰς, ἀλλ' ἕκαστος τὴν θατέρω τύχην εὐδαιμονίζων, ἐξευ-
τελίζει τὴν ἑαυτοῦ, ἢ ὡς εὐχῆς μοῖρα τίθεται τὴν μετασασιν. Καὶ δὴ
ὁ μὴ στρατιώτης ταῖς συχναῖς ἐκστρατείαις ἐαρινόμενος, ἐπαίει ἢ ἐξαί-
ρει τὸν ἐμπορικὸν εἶον, ἢ εἴγε ἐξὸν ἦν, προθύμως ἂν αὐτομολήσας
μετὰ πολλὰς εὐχλῆς, ἑαυτὸν ἐπέδωκε τῇ δὲ καινότητι ἀρετῆς τε-
χνῇ. Ὁ δ' ἐμπόρος ὡς πελάγει κυμαινόμενος, ἢ τῇ ἐκφρήσει τῆς ἐσίας
μαινόμενον τὸν Ποσειδῶνα δυσωπόμενος, προθυμεῖται ἀντικακαλλά-
ξασθαι τῆς ἐμπορίας τὸ ξίφος, ἢ τῷ ψυχρῶν ὄσας ὥραι, τὸ θα-
νεῖν ὡς τάχει, ἢ νικήσαντα σεφανῆσθαι. Ὡς αὐτῶς ἢ ὁ περὶ τὸ δικα-
σίηριον ἐγκαλινδόμενος σοφιστής, ἢ νύκτωρ μὲν πρὸς λύχνον ἀλλοτρί-
ως τύχας ἐκμελετῶν, μεθ' ἡμέραν δὲ κωφοῖς δικασταῖς ἀνοήτως ὡς τὰ
πολλὰ λόγους ἐπαντλῶν, ἢ τὴν ἑαυτοῦ γλῶτταν καταξηραίνων, βα-
σκαίνει τῷ γεωργῷ, ἢ ὑπὲρ μικρῶν ἢ εὐφρεῶν γηδῆς, ἀπάσας τὰς ῥη-
τόρων βίβλους ἔδωκεν ἂν τῷ Ἡφαίστῳ, ἢ τῷ παρὰ τὴν κλεψύδραν κε-
νὸς λόγους ἀποτείνειν, τὸ ἐπικεκυφέναι τῇ σκαπάνῃ ἐξωνήσατο. Ὁ δὲ
γεωργὸς πολλὰ καταρῶμενος τῇ ἐρημίᾳ, ἢ τῶν τύλῃς δεκνόμενος, ἢ
τὸν ἰδρωτὰ ἀποσμήχων τῷ μετώπῳ, ἢ τὴν ἀφορίαν τῷ ἔτῳ ἀπολο-
φύόμενος, Ἡρώας νομίζει τῶς ὡς ταῖς πόλεσι διάγοντας, ἢ ἵνα μὴ μη-
κύνων τὸν λόγον φερτικὸς ὁόξαι μί, πάντες φέρ' εἰπὲν ἔτως ἔχουσι γνώ-
μης, ὥς ἐπὶ παντὶ τρόπῳ εἰς ναυτιάν, ἢ παρασκευάζειν ἑκατέρω-
θεν ἐπιφοιτᾷν ἐπαίης ἢ ψόγους, ἢ ὅσων γε τὸ κατ' αὐτοῦ, τῶς τῶν
ὄντων νόμους μικρῶν δὲν παραχαράττεσθαι, ἢ επαληθεῖν δοκεῖν πε-
ρὶ τῶν αὐτῶν πραγμάτων τὴν ἀντίφασιν. Σὲ δὲ, ὦ φιλότις, βελομένην
ἔγωγε εἶναι μὴ τῶν πολλῶν, ἀλλὰ τῶν ὀλίγων μὲν, ἀλλὰ τῶν σπυ-

δαίων, ἀλλὰ σοφίας τροφίμων, ἀλλ' ἀρκυμένων τοῖς παρῶσι, καὶ
 τεργόντων ἐκείνῳ τῷ βίῳ, οἱ ἐξ ἀρχῆς ἐκ ἀπρονοήτως προήλοντο
 οὓς ἀθανάτε καὶ θνητῆς φύσεως μεθόρους ἐπὶ τῶν, καὶ αἱ ἀμαρτοί μι.
 Ἐρρώστο.

Τῷ Υἱῷ αὐτοῦ Σκαρλάτῳ.

Τοῖς πλείοσι τῶν ἀνθρώπων ἀρέσκειν, ὡς τῷ παρόντι χρόνῳ
 πολλῷ δυσχερέσειον, ἢ τὸ πρὶν. ἔχ' ὅτι ἐς τὸ κρεῖττον προέβη ἡ τῶν
 ἀνθρωπίνων πραγμάτων κατάστασις, ἀλλὰ μᾶλλον ἐπικύη τῆς φι-
 λαυτίας, τῆς ἀλαζονείας, τῆς αὐταρχείας, τῆς μεγαλαυχίας, τῆς
 μεριψιμοιρίας, καὶ τῶν ἄλλων κακιῶν ἐπίτασιν λαβεσῶν, τῆς δὲ ἀ-
 πλότητος καὶ μετριοφροσύνης ἐκ μίσου ἀρθείσης, ἕκαστος μετὰ πολλῆς
 ἀκριβείας ἀρευνᾷ τὴν τῷ πλησίον διόθεσιν, καὶ λίαν πικρῶς ἐξετά-
 ζει, καὶ ζυγοσταθεῖ τὰ τε λεγόμενα καὶ πραττόμενα. Ὅθεν πολλῆς χρε-
 α φιλτατε τῆς περνεύας, καὶ ἐμβριθεῖς φρονήσεως, ὅπως ὁποιασὲν εὐ-
 φημίας ἐπιτυχεῖς γινώμεθα, ἢ καὶ τὰ τῷ μῶμυ βεληδιδράτωμα.
 Ἐρρώστο.

Ἀνωρύμῳ.

Ἡ ἔν ὁποῖον ἐπιτηδεύματι πρόοδος ἐ κατορθύεται μόνη τῇ τῷ νεὸς
 οὐδύτητι, ἀλλὰ τῆς ἐκ φύσεως ῥοπῆς μᾶλλον ἐξήρηται, καὶ καθάπερ
 ἡ ἐμφυτος εἰς τι κλίσις τῆς τῷ νεὸς βουθείας ἔρημος ἔστα, ἐκ εἰς τὸ προ-
 σω χωρεῖ, ἔτω καὶ νῦν τὸν ῥῶν τῆς φύσεως βιζόμενος, καὶ εἰς τὸ ἀν-
 τες ἀναρρίχόμενος ἔδεν ὀνίνησι, καὶ διὰ τῆς ἀρεῖς ὁπόσοι ἀπερισκεπτῶς
 καὶ ἀέκοντι θυμῷ ἐπεβαλον τοῖς εὐχρημασι, γελοῖως ἀπῆλλαξαν
 Ἐρρώστο.

Τῷ Υἱῷ αὐτοῦ Σκαρλάτῳ.

Ἐπειδὴ κατ' εἰκόνα Θεὸς ὁ ἀνθρώπος δεσμιεύεται, ὡς πᾶσι τὸν
 Θεὸν ὅση δύναμις μιμῆσθαι προσήκει, καὶ μάλα οἱ ἀρχὴν λαχόντες,
 τὴν ἀξιάγαγον ταυτηνὴν μίμησιν ἀκριβέστερον ὀφείλουσιν ἐξασκεῖν, κα-
 θάπερ τῆς θείας προνοίας διὰ πάντων διέκνημνός, καὶ πάντα διεξα-
 γάγῃ, καὶ διευθύνῃ, ἀλλ' ὁμῶς ὁ τρόπος τῆς διοικήσεως, καὶ ἡ ἐκ-
 βασις τῶν πραγμάτων πᾶσιν ἐστὶν ἀθανῆς καὶ αὐτῶν τῶν συνετωτα.

των τὴν ἀγχινοίαν ὑπερβαίνει, ἔτι δὲ καὶ τὸν ἄρχοντα μετὰ πολλῆς περιωπῆς σευάζειν τὰ μελετώμενα τῶν ἐγχειρημάτων, καὶ ἐν παραβύ-
 τω τηρεῖν τὰ ἐν τῷ νῷ σκεπόμενα. Ὅποσα γὰρ ἐξ ἀπροόπτου εἰς Φῶς
 χωρεῖ, καὶ εἰς ὕεργειαν προήσιν, θαυσιότερά πως φαίνεται, καὶ μᾶλλον
 ἐξαίρει τὴν φρόνησιν τῷ προβαλόντι, καὶ ἐξαίτιόν τινα περὶ τῆς αὐτοῦ
 περινοίας ὑπόληψιν ἐμποιεῖ ταῖς ἀπάντων ψυχαῖς. Ἀλλὰ καὶ τὸ μὴ
 εὐθὺς ἀποφαίνεσθαι τὴν περὶ τῶν προκειμένων γνώμην, ὡς ἀμφιβό-
 λου δέ, καὶ οἷον ἀπηρημένως κατέχειν ἅπαντας, πολλῶν ἄξιον κρίνε-
 ται. καὶ μυστικῶδες τι ὡδομυχὴν τῇ ψυχῇ οἱ πλείους ὑπονοήσαντες, θαυ-
 μάσκει τὸν ἔτι χωρῶντα, καὶ πάντες ὁμολογοῦσι τὸ ἐμβριθεῖς αὐτῷ καὶ
 μεγαλόνει. Ψυχῆς ἄρα λόγον ἔχειν ὡς τοῖς ἐγχειρήμασιν ἴσθαι τὸ ἐ-
 χέμεθον. ὁθω ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ὡς ἀμφιβόλῳ καμένης τῆς τῶν πραγ-
 μάτων ἀποβάσεως, οἱ τὰς γνώμας καὶ τὰς ἀποφάσεις ἐπέχοντες,
 μέχρι καιρῶ τὴν ἐκ τῆς ἀποτυχίας ζημίαν ἀποφεύγουσιν.

Τῷ αὐτῷ.

170 **Φ**ρόνησις, καὶ ἀνδρεία ἐξίσως εἰσὶν ἀναγκαῖαι τῷ πολιτευομένῳ, καὶ
 θατέρως ἀπώσης, σκάζειν αὐτὸν ἀνάγκη ὡς ταῖς ὕεργείαις καὶ τοῖς ἐγ-
 χειρήμασιν. Ἀμφοτέραις δὲ κοσμέμενος, καὶ δορυφορέμενος, κατὰ
 Λυγκέα καὶ Βριάρεων, ὁ μόνος τὰ παρεληλυθότα διὰ τῆς τῶν ἰσορειῶν
 ἀναπολήσεως πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχει, καὶ πολλὰ καὶ καλά εἰς διεξαγω-
 γὴν τῷ βίῳ ἀπομάττεται παραγγέλματα, ἀλλὰ καὶ τὰ παρόντα ἀ-
 σφαλῶς διοικῇ, καὶ τῶν μελλόντων προνοεῖται. Ψυχῆς δὲ γυναιότητι,
 τοῖς τε ἔξωθεν προβάλλουσι σερρώς ἀντέχει, καὶ τὰς ὡς αὐτῷ εἴσεως κα-
 τευνάζει, τὸ ἐπιθυμητικὸν καὶ θυμικὸν τῆς ψυχῆς τιθαστεύων, καὶ
 τὰς παρὰ λόγον ὁρμὰς κατασέλλων, καὶ διὰ ταῦτα περίελεπτος τοῖς
 πᾶσι, καὶ περικλεῆς γίνεται.

Ἀνω νύμφη.

180 **Ο**ἱ πλείους τῶν ἀνθρώπων πρὸς τὴν χρεῖαν εἶδασι μετρεῖν τὰς φι-
 λίας, μάλιστα δὲ οἱ ἄρχοντες, ἀνάγκης μὲν τινος προκειμένης, πολ-
 λὴν εὐνοίαν ἐπιδείκνυνται τοῖς ὑπηρετμενοῖς αὐτοῖς, ἐκείνης δὲ πεπαι-
 μένης, ὁδὸς προσβλέπουσιν, ἀλλὰ καθάπερ οἱ διψῶντες ἐμφορηθῶ-

τες ὕδατος, σρέφουσι τὰ νῶτα πρὸς τὰς πηγὰς, ἔτω καὶ κἄναι τὴν χροίαν ἐκπληρώσαντες, ἀπορρίπτουσι χαμάζε, οἷς ὀργάνοις ἐχρήσαντο. Πολλάκις δὲ ὅπως τὰ τῆς ἀχαριστίας ἀποκρύψουσιν ὀνείδη, ἀφορμὰς κολάσεως μαθεύουσι κατὰ τῶν ἀξίων πολλῶν ἀμοιβῶν. Καὶ τῆτο ἄρα πολιτικῆς περινοίας ἐστὶ, μὴ ἐφάπαξ ἐκκεχυῖσθαι ἐς τὰ ὑπεργήματα, πᾶσαν ἐκκενῶντας τὴν οἴκοι δύναμιν, ἀλλ' ἐκ προτροπῆς ἐξυπηρετημῶς, τῆτο μὲν τῷ πιστῷ ἢ προθύμῳ πείραν δίδοναι τῆς ὡς ἐκτελέσει τῶν προσαττομῶν ἐπιτηδειότητος, τῆτο δὲ φέδεσθαι ἑαυτῶν τῇ τε ἄγαν ἐκτωείῃ, ἢ μᾶλλον ἐπεὶ ἀκολασίᾳ μὴ κόρον ἐμποεῖν τοῖς ἀρχουσιν, ὅς ἐς περιφρόνησιν τελευτᾷ, ἢ τῆς ἀχαριστίας ναυνευομένης, ὅλεθρον προξενῇ τοῖς ἔτιως ἀπερὶσκέπτως πολιτευομένοις. Στοχασέον δὲ ἢ τῆτο, ὅπως μὴ πέρα τῆς μετρίως ἑαυτῶν φησάμενοι σιωπῶμεν, ὀπηνίκα λόγον ζητῇ τὰ πράγματα, ἢ σχολὴν ἄγομεν, ἐπειδὴν ὁ καιρὸς ἢ ἡ ἀνάγκη ἐς ἔργα προκαλεῖτο. Τῆτο γὰρ πρόδηλός ἐστιν ἐπιβελή, ἢ ἐπιταχύνει τὴν ἡμετέραν ἐξώληαν, ἢ τὸ ἀρχοντος ἐπεξιόντος, ἢ τῆς δίκης, ὡς τῷ τῷ κοινῷ ναυαγίῳ ἢ ἡμᾶς καταπεντιζέσης.

Τῷ Υἱῷ αὐτοῦ Σκαρλάτῳ.

ΚΑλῶς ἔρηται ἡμέραν ἡμέρας εἶναι σοφωτέραν. Καὶ γὰρ τοῖς καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀπὸ τε μαθήσεως ἢ πείρας προσθήκαις, τὸ τέλειον οἱ ἄνθρωποι κτῶνται, ὅπερ ὀρθῶς νοήσει, ἡθῶν βάρει, κρίσεως ἐμβριθείᾳ, νοῦς φιλομαθείᾳ, γνώμης εὐβελίᾳ, ἢ περιεσκεμμυῖν διευθετήτῃ λόγων τε ἢ ἔργων συνίσταται. Ταῦτα δὲ ἅπαντα τῇ ἐμφύτῳ περὶ τὰ κρείττω ῥοπῇ, εἰσινέτινι κρηπίδι, ἐποικοδομεῖσθαι φιλεῖ. ὅθῳ οἱ πλείους ἐδέποτε τῆς τελείας ἐγκρατεῖς γύνοντο. Ἐνιοὶ δὲ καταλαμβάνουσι μὲν αὐτὸ, ἀλλὰ πάνυ βραδέως.

Ἀνωρύμῳ.

ΠΑῖντες ἄνθρωποι τῷ ἀρχεῖν ἐφίωται. ἢ ἔτω πεφυκότες, πρὸς ἅπαν τὸ ὑπερέχον ἀποδοσπετῶσι, ἢ ὡς πᾶσι πάντων ὑπερτερεῖν ἐθέλωσιν. Εἰ δὲ ὡς ταῖς τῶν ιδιωτῶν ψυχαῖς ὁ τοῦ ὑπεροχῆς ἔρωσ ἐφίξεται, ἢ οἷς φύσει, ἢ τύχῃ δελεούμεν ἀναγκάζονται, τότε ταῖς ἄλλαις ἀρεταῖς, ἢ μάλιστα τῇ φροήσῃ ὑποδεεσέρας αὐτὰς εἶναι δυσχερὲς α-

νάσχοιντο, πῶς ἂν οἱ ἄρχοντες, οἷς τὸ θεῖον τὴν ὑπερκειμένην χιῶραν
 ἐδωρήσατο, τὴν ὧ τινι τῶν ἀρχομένων ἐπανθῆσαν ἀρετὴν, ἢ κατεξα-
 νισαμένην, ἢ μονονὲ καταθριαμβεύσαν αὐτὴν ὑποσῶν. Φευκτέον
 ἄρ' ὅλῳ σθῶν τὴν πρὸς τὸν ἄρχοντα καὶ ταῖς ἀρεταῖς ἀμιλλαν· ἢ ὧ-
 δον ὡς τῇ ψυχῇ καθαρῶς τηρετέον αὐτάς, τότε μόνον τὴν πρὸ οὐδὸν
 συγχωρῶντας, ἐπειδὴν ἐκείνος ἐπιτάτῃ. Ἀλλὰ ἢ τότε ἐπικεκαλυμ-
 μένας, ἢ καλῶς συνεσαλμέναις, ἢ ἡκίς' ἐκπομπεύσας περὶ εἶναι προ-
 σήκη, ἐπὶ τοσούτοι μόνον φαινομένης, ἐφ' ὅσον ἀφοσιώσασθαι τοῖς προ-
 κειμένοις ὑπεργήμασιν, αὐτίκα δὲ πάλιν ἀνακαμπτέσας εἰς τὸ ἐσω-
 τάτῳ τῆς ψυχῆς ταμῆιον, τὰς σωφρονεσάτας δηλ. τῶν Παρθένων μι-
 μιμήσας, αἱ παραπετάσμασι τὸ κάλλος ἀποκρύψασαι, ἢ αὐτοῖς τοῖς
 οἰκειοτάτοις μεθ' ὅσης πλείστης προσομιλῆσαι περιωπῆς ἢ Φειδῶς, παν-
 τὸς ὁμματος θαψιλεσέραν ἐπιβολὴν εὐλαβέμεναι. Μὴ λανθανέτω ἄ-
 ρα τῆς ὑπηρετημῶς, ὅτι βοηθεῖσθαι μὲν πρὸς αὐτῶν οἱ ἄρχοντες ἀνέ-
 χονται, ἢ τῶν πολλῶν φροντίδων ἐπικυφίζεσθαι θέλῃσι, τὴν δὲ ἦτ-
 ταν ὡς ὁποῖον πρᾶγματι ἔ μόνον ἔχ' ὑπομένεσθαι, ἀλλὰ ἢ πικροτά-
 ταις αἰκίαις ἀμύνονται. Δεῖ τοίνυν ἢ τὰ συνείποντα αὐτοῖς ὑποτιθεμέ-
 νας, ἔκ' ἐκ τῆς ἀπερρώγοτος τέτο ποιεῖν, ἀλλ' οἷον ὑπομιμνήσκοντας.
 τὰ δὲ παρ' ἐκείνων λεγόμενα ἢ σιωπῶντες ἀκχέτωσαν μετὰ προσο-
 χῆς, ἢ κίνδυνον τοῖς ὅλοις πρᾶγμασιν ἐκ τῆς σιγῆς ὑφορώμενοι, μάλα
 περιεσκεμμένως, ἢ πεφεισμένως ἐπανορθώσωσαν. ὡς δὲ ταῖς ὁσημέ-
 ραι δαλέξεσιν, ὁπηνίκα δηλ. τὸ σιωπᾶν ἀκίνδυνον, ὑπάκουτας πα-
 ραχωρεῖν αὐτοῖς τῶν πρωτείων ἀσφαλέςατον, καθάπερ ἢ τὰ ἄστρα
 ἡλίῳ φανέντος ἔ φαινεται.

Ἀνωνύμῳ.

183
ΚΑὶ ἔσωθῃ, ἢ ἔξωθῇ ὁσημέραι πολυτρόπως πολεμύμεθα. ἢ ὅτε
 μὲν νικῶμεν, ὅτε δὲ ἡττώμεθα. Ἀλλὰ παρὰ μὲν τῶν ἔξωθῃ πολε-
 μόντων ἡττηθέντες οἴοιτο, ἢ τὴν τύχην ἔχομεν αἰτιάσασθαι, τὴν δὲ ὧ-
 δον ἡμῖν, ἢ νίκην, ἢ ἡτταν, ἔδωκε ἄλλῳ, ἢ μὴ ἡμῖν αὐτοῖς ἐπι-
 γράφομεν. Τὰ γὰρ εἰς πόλεμον ἐγχερόμενα πάθῃ τῷ ἡγεμόνι νοῖ' ὁ
 τῆς μετὰ τοῦ Θεοῦ ὑπέταξε. καὶ κείνῃ τὰς ἡνίας ἔκ' ἀναιμένως κρατῶντος.

μάλα παθηνίως αὐτῷ ἔχουσιν. Εἰ δὲ ὑπτιάζει, καὶ ταῖς πρώταις τῶν ὁρμαῖς ὠδίδωσι, τότε δὴ ὁλως ἀφηνιάσαντα, αὔγει καὶ φέρει τὸν ἡγεμόνα, ὅπῃ καὶ ὅπως βέλεται, καὶ τέλος σχετλίως ἐκτραχηλίσαντα, καταθριαμβεύει τέττε. Ὁμολογούμενα τοίνυν ὄντες Ἰῶν ἐφ' ἡμῶν εἶναι τὴν κατὰ τῶν παθῶν νίκην, καὶ πολλῷ θαυμασιωτέραν τῆς κατὰ Ἰῶν ἔξω πολεμίων τὴν ἐπιτυχίαν αὐτῆς, πολλῷ γε ἀξίαν κριτέον, καὶ ἡκίς ὑπὸ διδόντας ταῖς τῶν παθῶν ἐφόδοις, τὴν καθ' ἑαυτῶν νίκην μεγάλῃ ἀνδρὸς ἐπίσημον χαρακτήρα νομίζεον.

Τῷ Ἰῶ αὐτῷ Σκαρλάτῳ.

Οὗ δὲ καλὸν κακότητος ἀμικτον. Ἐνεσι γὰρ καὶ ταῖς περιφρήμοις πόλεσι, καὶ τοῖς ἐπ' ἀρετῇ καὶ ἀνδρίᾳ θαυματούμενοις ἔθνεσι κηλῖδες γίνεσθαι, καὶ οἷον ἐπὶ κῆρες ἀνέκαθω ὠζινοῦναι, ὥς ἔτε χρόνῳ μῆκος, ἔτε μεγάλων ἔργων κλέος παντάπασιν ἀπαλειψαί δύνασθαι. Ἀλλὰ καθάπερ ἡ τῶν κλιμάτων θεσις, καὶ ἡ τῶν περιέχοντος κράσις ὥδε πως, ἢ ἄλλως ἐκάστην τῆς γῆς ἀπόμοιραν διατίθουσιν, ἔτω καὶ τοῖς Ἰῶν ὠζινοῦντων φύσεσιν ὥσπερ θαι πως φαίνεται ἰδιώματα τινα, καὶ καὶ ὡς τοῖς ἐπὶ μέρεσιν ἐπιπολάζει. Ἐ μόνον δὲ πόλεις, καὶ ἔθνη, ἀλλὰ καὶ συγγνώμαι, καὶ οἰκίαι, καὶ τέχναι, καὶ ἐπιτηδεύσεις, ναὶ μὴν καὶ ἡλικίαι ἰδίῳις τισὶν ἐλαττώμασιν ἀκοσμεῖται. νεότης μὲν τῷ ἀσάτῳ, καὶ εὐμεταβλητῷ, καὶ ἀπρονοήτῳ. γῆρας δὲ μεμψιμοιρία, καὶ τὸ ναυλιᾶν πρὸς τὰ παρόντα, καὶ πᾶν τὸ παρεληλυθὸς διὰ σώματος ἔχειν. ὡς δὲ ταῖς πολιτικαῖς ἀρχαῖς, ἀπὸ τῆς ἀνωτάτῃ, μέχρι τῆς ἐσχατῆς, ἐκάστη ἐλλείπει τινι χαρακτηρίζεται. ὡς δὲ ταῖς τέχναις, ἐκ ἰατρῶν μὲν ὄνειδος ἀδολεσχία, καὶ μεγαλαυχία, καὶ τὸ ὠνίς εἶναι; Ῥητόρων δὲ πανουργία, καὶ ἀπάτη. Ἐμπόρων δ' αὖ τὸ ἀμφιλαφῶς ψεύδεσθαι; αἱ δ' ἐπὶ μέρεσιν οἰκίαι, καὶ συγγνώμαι, ἡ μὲν φειδωλία, ἡ δὲ φθόνος, ἄλλη δὲ ἑτέρα τινὶ κακίᾳ ἀμαυρωμένη, τὸν τῶν πολλῶν ψόγον ἐλαφεύγει. Μεγάλῃς τοίνυν, καὶ ἐξαισίᾳ ψυχῆς ἔργον, ψευδῆς ὡς αὐτῇ δεικνύειν τὰς εἴτε τῇ πατρίδι, εἴτε τῷ τῶν βίᾳ σχήματι, εἴτε ἡλικίᾳ, εἴτ' ἄλλῳ τινι, ὡς ἔφθιμῳ ἐπόντες, ἀνέκαθω παρομαρτῆστας, καὶ μοιὸν πρὸς πεφουκῆας κηλῖδας. Τέττε δὲ ἐγκρατὴς ἐκείνος γινώσεται, ὃ ὁλως σφύνηται τὴν

ἐναντίαν ἀρετὴν ἐξασκῶν, καὶ πάντα πόνον καταβαλλόμενος, ὅπως
ὦ πᾶσι τὸ ἄμωμον ἑαυτῷ προσπορίζεται.

Τῷ αὐτῷ.

185

Η Μὴ εὐτυχία ἀσάτος καὶ ἀδέσμιος, ἡ δὲ φήμη ἐδραία καὶ μόνιμος.
καὶ ἡ μὴ ἐκ προβαίνει πέρα τῆς τέρατος τῆς βίης, ἡ δὲ διακονίζει. καὶ τῆς
μὲν ἀγαθῆς τύχης ἐκ ῥάσας πολλάκις ἐγκρατεῖς γιγνόμεθα, τὴν δ' εὐ-
φημίαν ταῖς ἀρεταῖς μόναις κτώμεθα. Ὅθω ἡ εὐφημία πᾶσι τοῖς
γε φρωῶν εὖ ἤκαστι περισπᾶστος. καὶ ἡ δὲ τῶν φιλοσοφῶν, ὅπως δό-
ξης καταφρονήτερον εἶναι ἔφασαν, τῆς ἀγαθῆς ὀλιγωρηκότες φαίνον-
ται φήμης, ἀλλὰ μᾶλλον τῷ μὴ δόξαι ταύτης ἐρᾶν, εὐδοξίαν ἑαυτοῖς
ἐθηρεύοντο. Καὶ τί ἂν ἄλλο εἴη τὸ μηδὲνα λόγον τῆς φήμης ποιῆσθαι,
ἢ ἐξόμνυσθαι τὴν ἀρετὴν; ὁ γὰρ τῆς εὐφημίας ἔρως, τὸν τῆς ἀρετῆς
πόθον ἐκκαίει. ἐκείνος τρέφει καὶ αὖξιν τὰς τέχνας. ἐκεῖνος καμφίζει τὰς
περὶ τὰ καλὰ πόνους. Ὅπως τοίνυν εἰσὶν ἐφήμεροι, καὶ χαμαιζηλοι,
τῆς εὐφημίας καταφρονεῖτωσαν. οἱ δὲ γενναῖοι καὶ μεγαλόφρονες πάν-
των προτιμάτωσαν τὴν εὐδοξίαν, καὶ ἔδωκας περὶ τὴν αὐτῆς ἐπίδοσιν φει-
δέσθωσαν πόνους.

Τῷ αὐτῷ.

186

Α Ναγκαία μὲν ἡ δὴ τῆς τῶν βιβλῶν μελέτης προσκτωμένη παι-
δεία καὶ πολυμαθία. Καὶ τὸ ὁσημέραι δ' ὁμιλεῖν τοῖς θεωρίαις τε, καὶ
συχνῇ πείρᾳ, τὰς ἀκριβεσέρας περὶ τῆς προκειμένης παντὸς εἰδήσεως
καλῶς ἀπομαζαμένους, καὶ ὡς προχέρω ἔχουσι, μεγίστης γέμει τῆς ὠ-
φελείας, καὶ ἀνοίγνυσσι τὰς ἡμετέρας ὀφθαλμούς. καὶ ἡ μὲν ἤδη παρὰ
τῶν βιβλῶν ἡλεφότες ἴσμεν, παγιώτερά πως καθίστησιν ἢ μετὰ τῶν
ἄλλων συνσχία, τὰ δὲ καὶ ἐπιδραψιλευομένη, ἄνευ τῆς ἀνεκλίττου τῆς
βίβλος πονεῖν, φιλοφρόνως χαρίζεται, καὶ κατακαλλύνει τὸν νῦν ποικί-
λως. Ὅθω τὰς μὲν μόνον τῇ κατὰ σχολὴν ἀγαπήσαντας μελέτῃ, καὶ
μόνον ὡς ταῖς τῶν συμπεπτόντων πραγμάτων διοικονομήσεσιν ἐκ ἐπι-
τηδείως ἔχοντας εὐρίσκομεν, ἀλλὰ καὶ ὡς ταῖς καθ' ἡμέραν, εἴτε πολι-
τικαῖς, εἴτε ταῖς κατ' οἶκον διαλέξεσιν, ἢ λίαν ἰσχυρὸς εἶναι, ἢ εἶπερ τι-
νὰ λόγον ὠσῆσαντο, λύχνης ὅψιν βλέπομεν, καὶ μονοὺς ναυτιῶμεν τῇ

αἴθε, ἢ τετυφωμένῃ τῶν λόγων ἰδέει τῶν δὲ μελέτης μὲν ἢ θεωρίας
 τῆς ἀπὸ τῶν βιβλίων μετρίως ἔχοντων, τῇ δὲ τῶν σπευδαίων συνεχσίφ
 προσλιπαρησάντων, ἢ καλῶς μεμαθηκότων διαιτῶν σιωπῇν τε ἢ λό-
 γον, ἢ διηλεκτῆς συνήθεια ποσῶτον δεῖ τὰ προσκορῆς εἶναι, ὥς ἢ ἀμύ-
 θητον ὅσῃν ἀποσάξειν τοῖς ἀκολούτοις τὴν ἡδύτητα. Δεῖ τοίνυν τὸς
 πολυμαθείας ἐφιεμένους, ἢ ὡς πολιταῖς εὐδοκίμειν θέλοντας, τὸ πο-
 λὺ τῷ χρόνῳ τῶς μετὰ τῶν σπευδαίων ἢ πολυμαθῶν συνεχσίαις κα-
 ταναλίσκειν, τῷτο μὲν τῶν παρ' ἐκείνοις καλῶν μετέχοντας, τῷτο δὲ
 ἀνακοινῶντας ἄγε ἴσασιν αὐτοὶ, ἢ ἐκαστέρῳ θω μεγάλην καρπεμύς
 τὴν ὠφέλειαν. Προτῆκει δὲ μετιῶναι ἢ τὰς βίβλους, ἀλλὰ μετρίως,
 ἢ ἐκ ἀφειδῶντας ἔλως τῆς τῷ σώματος εὐεξίας. Ἐς τὶ γὰρ χόησαν-
 το τοῖς ὡς ταῖς βίβλοις θεωρήμασιν, εἰ μὴ ἀνακείνοῦσι τοῖς ἄλλοις, ἀλλ'
 ἅπαξ προσκώτες ὅτε τῆς ὑγείας, ὅτε τῆς ἐς τὰ κατὸν τῶν ἀν-
 θρώπων ὠφελείας λόγον ποιῶντο. Καὶ οἷα ταῦτα πάνυ καλῶς
 εἴρηται, τὴν μὲν οἷα τῶν διδασμάτων ὁδὸν δυσχερεστέραν εἶναι, τὴν δὲ
 οἷα τῶν παραδειγμάτων λίαν ὁμαλήν. Παραδείγματα δὲ ἐμφυ-
 χᾶ, οἱ σπευδαῖοι τῶν ἀνδρῶν· εἰ ἢ ἐρώμωι μόνον παιδαγωγῶσι, ἢ
 μεταρρῶθ μίξουσιν τὰ ἡθῆ, ἢ θαυμασίως ἀναφλέγουσιν ἐς ἀρετὴν τὰς
 τῶν ὁμιλόντων ψυχὰς, ἢ συνελόντι φάναι, ἢ μετὰ τῶν κρείττονων συ-
 ναναστροφῇ ἔρυσμα βίβ, τροφῇ ψυχῆς εὐγνώες, καλλονὴ λόγου, ἀνόρε-
 θωτις τρόπος, ἀθυμάντων παρηγόρημα, εὐτυχάντων εὐφροσύνη, ἢ
 ἀγαθῶν ἀπάντων θαψιλεσάτη πηγὴ.

Τῷ αὐτῷ.

Η Μὲν σιωπὴ κρηπὶς ἐστὶ πάντος πράγματος· ἐπιζητεῖ δὲ τὴν πα-
 ρὰ τῆς τέχνης ἐπικερίαν, ἢ τις αὐτῇ κόσμον ἐπιτίθῃσι ἢ κάλλος. ἢ
 εἰς χρῆσιν ἐπιτήδεια καθίστησι τὰ πρότερον ἑλλειπῇ φαινόμενα. ἀλλ'
 εἶπε καὶ τι παρὰ τῆς φύσεως ἀτελὲς ἀνεπλήρῃσιν, εἰά φασιν γυνᾶν τὴν
 ἄρκτον, ἢ τέχνη ἢ γέτων τὸ ἀκαλλὲς περιαιρῆσα, θαυμασίως οἶδε μορ-
 φῶν. Οὐδὲ γὰρ ὡς ἀσχολία κατέλιπον ἡμᾶς ἢ πάνσοφος φύσις, ἀλλ'
 ἐφ' ἑκάστῃ τὰς πρώτας σοιχειώσεις χορηγήσασα, εἰς τὴν τῷ ἑλλείπον-
 τος ἀποπλήρῃσιν ἐκκαλεῖται τὴν ἡμετέραν εὐτεχνίαν, ἢς ἀνευ πάντα

τὰ περ' αὐτῆς ἀμαυρεῖνται, ἄχρηστα μόνοντα. Οὐκ ἀγαπητέον ἄρα τοῖς ἐκ φύσεως προτερήμασιν, ἀλλὰ ταῖς ἀπὸ μαθήσεως διηνεκέσιν ἀρεδαῖς κάλλος τε καὶ μέγεθος προτεραιεῖν αὐτοῖς, καὶ τῇ ἐπικαίρῳ ἀσκήσει καὶ χρήσει ὅπως ἐπιδιδούτω πονητέον, ἵνα μὴ παρημελημένα ὅλως ἀκαρπία γίνηται. καὶ ἡ κοινωνία δὲ τῶν λόγων, παρὰ μὲν τῆς φύσεως πηγάζει, ἡ δὲ τέχνη, καὶ κείνη λευθύνει, παρορίζουσα καιρὸν, καὶ μέτρα λόγου, καὶ σιωπῆς. καὶ εὐφύεσθαι χρωμὴν κώτρῳ τε καὶ χαλινῷ.

188

Ἀνώνυμος.

Μετὸς ὁ βίος μυρίων δεινῶν. Ἀλλ' ἐκείνα πυκνότερα καὶ χαλεπώτερα, ἢ παρὰ τῶν πολιτευομένων ἡμῖν προσβάλλει. Πλείους γὰρ ἐχρῶνται μηχανήμασι καὶ οὐδραῖς, ὅπως τὰς ἐνὰ μίλλας ὑποσκελίσωσι, καὶ ἴσως μετρίωτέρον πως ἔχοντες τὰ ἐξ πολέμου, εἰ ἐκ τῶν φανέων ἢ συμπλοκῇ γίγνοιτο. Ταύτη γὰρ ἕκαστος ἔχων ἑαυτὸν ἀσφαλίσασθαι ὁπώσῃ, καὶ κωλύσαι τὴν ἐφοδὸν τῶν ἀντιπάλων, ἢ καὶ προσκρῖναι παρὰσκευασμένως ἀπαντῆσαι τὴν μάχην, καὶ εἰς συνθήκας χωρεῖν, τὴν εἰς τὸ μετέπειτα λαβὼν ἀσφάλειαν. Ἀλλ' ὠταῦθα φιλικῶς προσωπεία περὶκεῖται τὸ ἀντίπαλον, καὶ τὰ ἔσχατα τῶν δεινῶν ἐν τῇ ψυχῇ διαπλέκον, τὴν δὲ τοῖς λόγοις ἐλικρύνειν προσβάλλεται, μυρίαῖς ταῖς ἀπάταις, καὶ ποικίλαις ὑπαινδοῖσι καταρτισίμων ἑαυτὸν, ὥστε οὐδρεῦον καὶ καιροφυλακτῆν ὑποκαθίγει, καὶ ἐξαίφνης μετὰ πολλῆς τῆς ῥώμης ἐξορμῆν καταβάλλει τὸν ἐνὰ μίλλον. Πολλάκις δὲ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ καταδρομῇ τὰ βίη φαίνεται, καὶ τὸ πτώμα ἐν μέσῳ κείται. ὁ δὲ τὴν πτώσιν ἐρράσθηρην, μόναις ταῖς ὑπὸ νόταις κατάφορος. Καὶ τότε γὰρ ἦκισ' ἀποθέμενος τὴν ὑπελότητα, λάθρα μὲν ἐφίδεται, καὶ ἐμπομπεύει τῷ κατορθώματι, ἐν δὲ τῷ φανερῷ εὖ ἐν ἑαυτὸν ἐπιδεκνύς, ἐπικινάζει, καὶ δακρύει, καὶ ἔδεν ἥτιον πρὸ τῆς ἐπιχειρήσεως, ἢ μετὰ τὴν νίκην ἐπικαλύπτειν περὶται τὴν αὐτῆς μοχθηρίαν. Καὶ τῶτο μὲν τῆς ἐπιβουλῆς τὸ εἶδος, εἰ καὶ δυσφύλακτον, ἀλλ' ὅμως ἡδη πάνυ τι σύνηθες γεγονώς, ἵως φρονήσει καὶ προσοχῇ καλῶς πεφρασμένως ἐλέλθῃ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ. Ἐκεῖνο δὲ μᾶλλον δυσἀπάντητον.

ὁπνίκα οἱ Φανεράν ἔχθραν ἐξασκῶντες, ἢ ἀπαρεκαλύπτως ἰμελο-
 γῶντες ἐπιθυμῆν παραγκωνίσασθαι, ἢ ἢ καταβαλεῖν ἢ ἐν ἀμύλλῃ
 Φανερώς μὲν ἐφ' ἑνα τινὰ τρόπον τῷ μάχεσθαι τρεπόμενοι πᾶσας
 τὰς ἐαυτῶν δυνάμεις προάγῃ, ἢ κατὰ νόμους πολέμου ταξάμενοι,
 προβάλλῃ τὰ μηχανήματα. Ἐν τούτῳ δὲ τῶν πραγμάτων ὧν τῶν
 ἢ τῶν πολεμικῶν κατ' αὐτὰ παρασκευασμένων, ἢ ἢ ἢ συμπε-
 κομένων, εὐθὺς ἐκείνοι τὸ ἀνακλητικὸν σημειῖναι, ἢ ὡς ἀπορία κα-
 τασήσαντες τὸν ἀντίπαλον, τῆς μὲν προευνεπρεπόμενης μάχης ἀφίσαν-
 ται, ἄλλοθι δὲ, ὅθι ὅδε προσεδέχιστο αὐτός, προβάλλῃ, ἢ κα-
 ταπαλαίσαντες τρέπονται ἄλλῃ ἢ ἢ λόγους ἐλθόντες, ἢ πίπῃ δύν-
 τες τε, ἢ λαβόντες, ὅποτε ἢ ἢ μεταξὺ αἰνῇ ἀνθεῖν, ἢ θάλλειν δε-
 κῇ, τότε ἢ ἢ αἰτχυνόμενοι, ἀφυλάκτῳ προπαράσσει τῷ τεθάρρη-
 κότι τῆς πρὶν συνθήκης, ἢ συνελόντι φάναι, πολλὰ μὲν, ἢ σχεδὸν
 ἀριθμὸν ὑπερταίοντα, τὰ ὡς τῆς πολιτείας μεταξὺ τῶν ἀμύλλων
 τὰ μηχανήματα, ἢ στρατηγήματα. Ἀλλὰ τούτων τὰ μὲν εἰς τῆς ἐ-
 θίμης, ἢ ἀρετῆς ὀνόματι παρὰ τοῖς πολιτικοῖς τιμωμένης ὑποκρίσε-
 ως, ἢ ὑπερλότης χωρεῖν εἶωθε, τὰ δὲ διὰ καὶ ἢ τινος περὶ σπείσεως
 εἶδος, εἰς ἐλκερῆας δηλαδὴ ἐς ἀπλότητα μονοῦ, ἢ ἀφέλειαν ὑπο-
 κλινέσης ἐξυφαίνεται, εἰς ἐπὶ τὸ προσχερεκότι τινὶ ἢ ἀποκρύψα-
 σθαι, ὅδε σεγᾶσαι τὸ πάθος, ἀλλὰ ἢ ἀμέσως αὐτῷ ἐκείῳ ἐξήπειν
 ἢ ἀπειλὰς διατάσσασθαι, ἢ τῆς ἀμύνης τὸν τρόπον δηλῶσαι, καὶ μὴ
 ἢ πρὸς τὸ ἔργον ἢ ἢ γινέσθαι. Τεταραγμένῳ δὲ ἢ ἢ τῷ ἀντιπαλῶ
 ἢ ὡς ἔχει δυνάμει τῇ ἀποκρίσει τῆς φαινομένης προσβολῆς προσέ-
 χοντι, τὸν μὲν προδηλωθέντα τρόπον καταλιπεῖν, εὐθὺς δ' ἄλλοθι
 ἀφυλάκτῳ ὄντι προβαλεῖν, ἢ καταμαχέσασθαι. Πολυκρίτων τοίνυν
 εἰς τῶν παρὰ τῶν ἀμύλλων ἐπιβελῶν, ὅπῃς χρεια φρονήσεως,
 ἢ προτοχῆς, ἢ περιωπῆς τῷ πολυτροπικῷ, αἰνεχῆς λογίζεσθωσαν.

Ἀνωρύμω

Ως γέ μοι λιπαρὲς αἶν' ὅ τὰ τῶν φίλων εἶδεναι, ἢ μάλα τέρε-
 μαι ἐπὶ τῇ σφῶν ἀγαθῇ ἀγγελίᾳ, ἔγωγε, ἢ τῇ σφ' λογιότητι, ἐπεί-
 περ εὐνοῶσαν τε ἢ ἢ αὐτὴν, ἢ φιλανθρωπῶς ἐς ἐμὲ διακειμένην, ἢ

κισά γε ἀκοῇ γινέσθαι ἐλπίζω τὰ ἀμφὶ τῶν φιλονικούντων μηνύματα, ὅπως
 δὴ μετρίως ἔχοιμι τὸ σῶμα, καὶ τὴν ψυχὴν ὑπὸ ἀθυμίας, ἣν μοι ἡ τῶν
 φιλοτάτων ὠήνοχον ἀπεστία, καὶ πᾶσαν εἶναι ἐκλελυμένην, καὶ ταῦτα γὰρ
 τοῖς ὁσημέραι πόνοις, καὶ παθήμασι τρυχέμενος. Οἶσθα γὰρ ὡς αἱ αὐ-
 λικαὶ μέριμναι κατεδηδοκῆαι τυγχάνουσι τὰ σπλάγχνα, καὶ τὰ μέλη.
 καὶ τὸ δὴ πάντων χαλεπώτατον, ἦν ταύτης, ἣν ἀγιστεύομεν θρησκείαν ὡ-
 σι πολέμιοι, οἷς ὑπηρετεῖν εὐλόγηται, ὡς περὶ καὶ ἐσσι, καὶ ὑποκτα-
 αὐτοῖς ὑπάρχει καὶ πρὸς ἡμᾶς ἅπαντα, ἀγνοῶσι δὲ πᾶσι, ὅτι τῇ εὐα-
 γγελικῇ ἐπιτολῇ πάντῃ συμπεριφερόμεθα, καὶ τῷ Καίσαρι ἄρα τὰ τοῦ
 Καίσαρος ἀνατιθέμεθα, καὶ ὅτι τὰ τοῖς προσκαίροις, καὶ ἐπικήροις τὰ
 θεῖα, καὶ αἰδοῖα κυκλῶν ἐκ ἑσσι τῶν χριστιανῶν ἡμῶν. Ἀλλὰ ταῦτά
 τοι ὡς ἐν παρέργῳ μοι, καὶ ὡς ἐκδρομῇ λελέχθω. ὅτε γὰρ ἐσι νεωσιπύ-
 συγκυρήσαντα, ἀλλ' οἷα σκιά τῷ σώματι παρομαρτῶσιν ἀνωθῶ ἀ-
 χωρίτως ἡμῖν ἀπόγε τῇ χροῖ τῆς ἀλώσεως. Ἐρῶ δὲ, εἰ ἄρα βέλαι
 τὰ κατὰ ἡμᾶς ἀναπυθάνεσθαι, ὅσα στρατευομένοις εὐθὺς συμπεπλω-
 κε δυσχερῆ, καὶ χαλεπὰ. καὶ γὰρ ὁμοῦ γενομένης λαβρότερον, ἢ κατὰ
 τὴν ὥραν ἀπεψύγμεθα νυκτός, καὶ ἡλίου πάλιν ἀναυγάζαντες τῇ ἀγ-
 χιστῇ περὶ τὰς κορυφὰς ἡμῶν ἐλίσσομενε, καὶ εἰς τὴν Λέοντος χώ-
 ραν μετ' ἐπὶ πολὺ μέλλοντος ἐμβαλεῖν τῇ ἀλεφ μαραινόμεθα, καὶ σχε-
 δὸν αὐόμεθα. Πρὸς δὲ καὶ δυσβατωτέρῳ, καὶ τραχυτέρῳ κεχρήμεθα
 τῇ ὁδῷ, τῶν σκευοφόρων ἀναμιξίοντων, καὶ φύρδην, ὥς τε τὴν ἰππέας
 αἰετὶ συνωθεῖσθαι, καὶ συνελαύνεσθαι πρὸς ὡ, καὶ ὠνίς, κατὰ τὰ ἀπερ-
 ρωγότες τῇ αἰμημόντι, ὠθισμῷ τῶν ἰππων ἀπορροῦσθαι, πεπηρεῶσθαι
 τι μέλος, ἐθισμῷ τῷ δὴ πελαγῷ, καὶ χαλεπῷ τῶν Ὀρτωμανικῶν
 στρατευμάτων, καὶ τὰς καταζεύξεις δὲ ὡς ἐνοπίοις μέχρι δεῦρος πε-
 ποιήκαμεν ἐκ ἀπαθῶς, ἐδ' ἀτρεῦτως. Τὰ δὲ ἀμφὶ τῷ χιλῷ ὑπερ-
 βαλλόντως ἐγένετο ἀπὸρα. ὡς τε καὶ τοῖς κτήνεσι βαρὺ γινέσθαι τὸ με-
 τὰ μακρὰν πορείαν ἐκπέμπεσθαι πόσιν ἑκάς ἀποίοντας, καὶ ἀτρέμας
 δὲ ἔχοντας ὑπὸ ἀβρωσίας ἐκλύεσθαι. Ἠχθόμεθα δ' ἐπὶ τέτοις καὶ
 ἐπὶ τῇ τῶν ληϊῶν διαφθορᾷ, εὐταχῶν ἡδὴ γεγονότων. ἡ γὰρ ὠδεῖα εἰς
 ἀφείδεαν διετρεπῶ, ἄλλως τε καὶ Λακεχηνὸς εἰς ἀρπαγὰς ἀνέκαθεν

ἔθνος. τὴν δὲ δὴ Φρυγανίαν ὃν ἀφ' ὧν ἐκείνη πάλαι ἔσχετο ὁ θάμνος ὁ παρὰ
 τὰς σκηνάς. Ἀλλ' ὅτ' ἐπιστρίψω ἐδὲ θημὴν ἀποχρεώντων ἡμῶν καὶ
 πλεονάζοντων τῆς χρείας τῶν βασιλικῶν χορηγίων. Καὶ ταῦτα δὲ πε-
 πονθότες, ὅμως εἴη τῷ κρίτῳ, ὅτι καὶ μὴ νύμεθα καὶ τὴν πρὶν δυ-
 σπάρτες ἐροῦν ἔοικε γεγενησθαι τὸ σῶμα. Καὶ ἡ λογίτης οὐρα ἡ σὴ ταῦ-
 τα πεπύσθω ἡδέως, καὶ εἰς ἐκὼν ἀπὸ γλώττης, ἀλλ' ἀπὸ ψυχῆς οἶσθα
 φιλεῖν ἐμὲ καὶ τέτοις ὅποιαι χάρις περὶ ἡμῶν ἀπαγγελάτω, καὶ
 δὴ καὶ περὶ ἐμῆ λαβῆσα τὰς ἀφορμὰς τὰ ἴσα, καὶ ὅμοια τῶν ἐμῶν πό-
 θω χαρίζεσθω, καὶ παραδιδάτω κομισθῆναι περὶ ἐαυτῆς ὅσα περ
 ἀγαθὰ καὶ θυμῆρη, καὶ ἐπεύχομαι, καὶ ἐλπίζω. Ἐρρίσθη τοῦτο
 καὶ τὸ Δοσιθέω Πατριάρχῃ Ἱεροσολύμων.

ΠΑ' ρεμι μὲν σὺν τοῖς Ὀθωμανικοῖς στρατεύμασι τοῖς παρὰ τὸν Ἰ-
 σθρον τὸν ποταμὸν, ἐπὶ Βελγραδίων καὶ τῆς Γερμανικῆς στρατίας ἐχό-
 μαι. Οὐ μὲν γὰρ λατρεύσαντες ἡμεῖς ἀπὸ τῆς ὑμετέρας πεδασμῶ-
 τήν μακροτάτη ἀνοιμωκτὰ παρέην ἀγέρεσθαι. Τὸ γὰρ ἀδίκημα
 τοῦτο εἰς Θεὸν οἶμαι γυνήσεσθαι, ὅτι Θεὸς πάντως ἔοικεν ἀναπλεῖν τὸ
 θεσπέσιον αὐτῆς σκῆνος. Προσαγορεύω τοῖνυν αὐτὴν ὅποια χάρις
 τα, καὶ τερπνὰ, καὶ λόγῳ τῷ ἐμῷ ἐφικτὰ, ἀλλὰ μὴ τῷ βιάσθαι αὐ-
 τῆς, μηδὲ τῆς ἐμῆς ἐσάτης ψυχῆς δυνάμει διαρκῶς τῷ ἡμετέρῳ
 γὰρ ὁ λόγος ἡττώται μεγέθει, καὶ γὰρ ῥητορέα τὸν ἐπαινέτην εὐχέσθαι
 σθαι, καὶ ὑποδύναται περὶ αὐτοῦ, καὶ τῆς ἐπιτολῆς αὐτῆς ἐφαίψοιτο. Ἦν δὲ
 τῶν καθ' ἡμᾶς ἀναπυνθάνεσθαι σὺ τοῖς παρόντοις αὐτῆς χώραν ἔ-
 χη τινα, κύκλῳ περὶ αὐτῶν, πολεμίας μὲν ἔχει δεῦρα τιμωρησόμεναι,
 νῦν δὲ τοῖς ἰδίοις ἀμυνόμεναι. Εὐδιστρέπτα γὰρ καὶ σφαιρεῖς ἰδου-
 ται τὰ τῶν πολέμων, καὶ τοῖς προσπίπτουσιν εἰς μελαμφομένης, μερῶν ἐκ
 μορφῆς ἀμειβόμεναι, καὶ ἡ καταρχὰς, πότερον ὄψοντα φαίνονται ταύ-
 τιν, καὶ εἰς αὐτὰν πᾶσι περὶ ὁμοῦ ἐπὶ γυναικῶν ἀδελφῶν τῶν σκῆψιν ἀνα-
 τενομένης, κομψῶς καὶ τὸ ἀναμείρετον καλλοῦνται, καὶ τῶν παρὲν αὐτῶν
 ἐκ τῆς Μυσίας ἀλλ' ἐκ παρὲν αὐτῶν ἀδελφῶν ἀγέτω φαν, καὶ εἰς
 χροῦν, ἀλλὰ αὐτῶν μελίσσας, καὶ αὐτοῖς δαδῶναι πᾶσι μελίσσας
 ἀνασπῶμεν, καὶ εἰς Βάχχον ἡναγκάστε, τοῦ αὐτοῦ ἀμειβόμεναι, καὶ αὐτῶν

λήβοντες Φάναϊ γῆν ὅλην ἀποκείραντες· ἢ οἰκητῶρων ἐρήμους κατὰ λαμ-
 βάοντες· τιμωρόμεθα τοὺς ἐχθρούς· ἢ περὶ παραδίδωμεν αὐτάς· ἢ ἔτι
 τὰς χεῖρας ἡμῶν ἀποδράσαντες ἔτυχον, τὴν ἐπίσταν αἰκίαν ἢ περι-
 μέναντες, ἄτε ἢ περιμέναι δέον αὐτὰς, ἢ πληρωθῆναι, ἢ τὴν λύσαν
 τὴν ἡμετέραν ἀποδορῶναι, ἢ ὅπως ἂν μὴ πάλιν ἐπαυήκωσιν ἐπὶ τὰς
 σφῶν ἐξίας, ἀλλὰ μνημεῖον αὐτελεύτητον ἢ τῆς ἡμετέρας παρόδοις ἢ δι-
 νεκῆς ἐρημίας, ἢ ἵχνη τῆς ἡμετέρας ἀπανθρωπίας γώνηται τὸ μηδὲν
 ἔσθαι ἀνθρωπίνης ἰδρύσεως ἵχνης ἀπολελεῖσθαι. Καὶ ταῦτα ποδῶν
 αἰκισμὸν, πραγμάτων δήμευσιν, κεφαλῆς ἀποτομὴν ἢ ἀνωτάτω κη-
 ρύσσοντες ἡγεμόνος. Ἔστι γὰρ ὡς ἀληθῶς συμπαθὴς τὴν γνώμην,
 ἢ πρὸς τὸ ὑποτελεῖ ἅπαν φιλανθρώπως εὖ μάλα δάκεται, ἢ τόγχε
 κατ' αὐτὸν φειδῶ ποιεῖται μεγίστην, ἢ πρόνοιαν τῆς κατηκόου. Ἀλλ'
 ὁ αὐχὴν ὁ ἡμέτερος ἡδὴ τὸν ζυγὸν ἀπετίναξε, ἢ ὅρον ἅπαντα περὶ
 τῆς γνώμης ὑναγχος ὑπερήλατο. Καταπειθεμένω ἄρα διὰ ταῦτα, ἢ
 συνεχῆ ῥοῇ βαπτίζομεθα τῶν ἀπὸ σπλάγχχνων δακρύων, ἢ γὰρ εἰ
 ἢ τοῖς παρῶχρηκόσι χρόνοις μηδὲν ἡμεῖς ἀπολελαύκαμεν ἔτι γε τῆς χώ-
 ρας ταύτης, πλὴν ὅτι μὴ ζημίας, ὡς γε ἔδιδε τὴν θεσπεσίαν ἐ-
 μοῦ κεφαλὴν, ὅπως ἡμεῖς τε ἐλπίσιν ἀγαθοῖς ἀναπτερόμεθα, ὡς μὴ
 τῶν θεόντων ἐς τὸ πικρὸν ἀποτεύξεσθαι, ἐπὶ τῆς αὐτῆς λαμπροτάτης, ἢ
 ἐπιχευάτης ἡγεμονίας· ἀλλὰ ἢ πλετήσιν αὐτῶν ἀγαθῶν, ἢ εἰμὴ δι-
 τέλεσάν γε ἀπολαύσαντες ὡς πλεῖστον εἰ πρὸς ἡμῶν, ἀλλὰ τῇ εὐμε-
 νείᾳ Θεὸς ἀπολαύσας ἔτι εἰ ἔπειτα γυνεῶμενοι εἰ τῷ γυνεῖ προσήκον-
 τες, τοῖς ἐπενυχόμενοι τὰς ὑπὲρ ἀσφαλείας ἐκτελεστέας ἀναπτε-
 ρομῶν, ἢ συνεύχεσθαι τὴν ὑμετέραν μακαριότητα ἐφίεμεθα, ἢ ἀ-
 ξιζόμεν, ἢ πολυμῶμεν εἰς τὰς θεοπειθείας ὑποτρέψαι δέησας, ὅπως ἂν
 αὐτὰς ἐπαῖν, ἢ παύσῃται Θεὸς ὀρχιζόμενος, ἢ ἀνασταλῇ τέλος ἐπι-
 σχεθεῖσθαι ἢ ὑπάρχουσα ἐπήρα, ἢ συμφορὰ, πρὶν ἐπάξαι γε τὴν ἐ-
 σχάτην τελευτὴν, ἢ ἐξώλκην. Τοῖς δ' ἀνιερῶς τέτοις, ἢ τὴν ψυχὴν
 ἀποσύφυσιν, εἰ χρεὶ τέρψιν τινὰ συνταγῆναι τὴν ὑπερβολὴν τῆς συγκό-
 τητος καλῶσαν, πάλιν ὅσα ἡδέα, ἢ φανερὰ προσερεῶ τὴν ὑμετέραν
 σεβασμιότητα, τὴν παρ' αὐτῆς εὐλογίαν, ἢ χῶν ἀρυόμενος. Συγγνώ-

τῷ δὲ καὶ αὐτοῖς εἰ παραπαύομαι Ἑλληνιστὰ ταῦτα γράζοντες, ὅπως γε
σπυδαῖαν ἔχῃν, ἢ χύδην ἀπὸ λέκτρῳ χρωμένης, καθάπερ ἐπετάχθη-
μαι. Στρεβὴ γὰρ ὡς ἀληθῶς ἀχεραιοτάτη τοῖς ὑμετέροις ἐραταῖς ἢ τὴν
ἐν τῇ αὐτῆς κατορθῶσα μελέτη, ἢ ἐν τρέχει. Καὶ τέλος δὲ ἐπι-
σάσθω ἢ ὑμετέρῳ μακαριότητι τῶν παρ' αὐτῆς γραμμάτων τὴν πο-
τὴν αὐτῇ ἀσφαλῆ γεγενημένην ὡς ἐμὴν.

Σπαντωνῇ τῷ προτεκνίῳ τῆς μεγάλης Ἑκκλησίας.

Γέρπει μὲν ὡς ἀπὸ φίλης γλώττης ἐρχόμενα, καὶ νῦν ἡμῶν ἐμφα-
νοντα προσηνῇ, καὶ σπυδαῖον τὰ ὑμέτερα γράμματα. Τέρπει δὲ καὶ ὁ
αἶνος, ὁ ὡς ἄσμενος ἐκομισάμην, τὴν ἀπὸ τῶν χειρῶν σου μείνου, ἢ τὴν
ὑπὸ γῆρας δυσθυμίαν ἐκμειλίσσομένης. Καὶ μὴ θαυμάσῃς ὡς γὰρ
γῆρας ἡμῶν ἐγκαλίστων. Οὐ γὰρ ἔτεσιν ὡς γε πεπέραμαι κατ' ἐ-
μαυτόν, ἡλικία κρίνεται, καὶ θάλασσα, ἀλλὰ καὶ γῆρας οἱ νεάζουσι τινες
ἐν ὀλίγοι, καὶ γράσκουσιν ὄντοι, καὶ κεκύφασιν, δὲ χαίρουσιν μὴ πύρρον πα-
τὴς ἡλικίας ἐξηλακότες. Ἀτὰρ ἐν καὶ ἡμῶν εἰ δὴ νεκροὶ πάντες καὶ ἡ
αἰώνιος φροντίς, ἀποδημία πολλή, καὶ συχνὴ ἐρατὰ προσέστα, ἐ-
ξωρον ὡς πέτεκον γῆρας. Τῆς δ' ἀπὸ τῆς ἀσθενείας, καὶ ἀθυμίας
ἀλεξιτήριον ὅτι μάλιστα ὁ αἶνος καὶ δεξιῶς ὁ Παλλὰδας. ΠΑΛΛΑΔΑΣ
Ἀλλὰ σύ μοι βαλχχοῖο Φιλήδονον ἐν τῷ ἰατρῷ. ΠΗΛΛΑΔΑΣ
Τὸτο γὰρ ἐστὶ κακῶν φάρμακον ἀντίδοτον. ΠΗΛΛΑΔΑΣ
Ὡς ὡς ἐπιγράμμασι. Καὶ πρὸ τῆς παρ' Ἀθηναίῳ Μνησίθεος.
Οἷος γὰρ περὶ ἵππου ἐπιχθονίοισιν ὄνειρος. ΠΗΛΛΑΔΑΣ
Ἐσθλόν, ἀλεξικάκον πάσῃ συνοπηδὸν ἀντὶ τῆς ἐν τῷ ἰατρῷ.
Ἐν μὲν θαλῆς ἐρατὸν μέρος, ἀγλαΐης τε. ΠΗΛΛΑΔΑΣ
Ἐν δὲ χοροῖς τυπῆς, ἐν δ' ἡμερτῆς φιλοτήτης. ΠΗΛΛΑΔΑΣ
Καὶ τέτοις δὲ ἀδελφοὶ περὶ αὐτῆς ἄλλοις ἄλλα τεθεύληται, εἰς μὲν
λυσιμήριμνος ἱκμάς τοῖς περὶ Νόνον, οἷος δὲ Ἀνδρομάχης ἀμπαύμα
μεληδόνος, τοῖς περὶ Δουσίον ἀδεται. Ἐνισι δὲ φασὶν εὐφρονα καρ-
πὸν ἀρεθῆς, πᾶσι δὲ εὐφροσύνη καρδίας, καὶ κήλημα, καὶ ἀγαλλίαμα
ψυχῆς, καὶ ὅσ' ἄλλα τὴν ἐκείνην παραδηλοῖ χρεῖαν τε, καὶ ὠφέλειαν.
προσαγορεύεται. Καὶ θῆτα τέρπει τὰ σπλάγχνα. Τὸς πεπηγυότας

χυμὸς δ' αὖτε τὰς ῥῶνας τὰς ζωτικὰς δυνάμεις. Ἀναρρίπτει δὲ τὰ
 πνεύματα. Παραθήγει τὸν τε θυμὸν καὶ ἐπιθυμητικὸν τῆς ψυ-
 χῆς. Καὶ ταῦτα γὰρ ἡμῖν ὑπὸ τῆς φύσεως εὐδυνεύονται, μεγίστην
 ἡλίκην τοῖς ἐπὶ ἀγαθῶν χρωμένοις φέρει τὴν ὀνητίν. Καὶ μὴν καὶ αἰ-
 σθήσεις ἑλλαμπνταὶ καὶ γλῶττα κινῆται καὶ ἔργων ῥόονως ἔχεται
 χεῖρες, καὶ πόδες, καὶ ἔκ' ἀμύσως ὡς ἵππεῦσιν. Ἀριστοφάνης κεκωμώδηται.
 „ Οἶνον γὰρ εὖραις ἀντὶ πρακτικώτερον τοῦ πνεύματος ἢ τῆς ψυχῆς.
 „ Οὐδ' αὖτε. Ὅταν πίνωσιν ἄνθρωποι, τότε φέρει τὸ πνεῦμα τὸν ὄνον.
 „ Πάντες. Ὁλα πρᾶτ' ἔστι, νικῶσι δὲ καὶ νικῶντες. Ὁ δὲ πρῶτος ἄνθρωπος
 „ Εὐδαιμονῶσιν. Ὁ φελοῦς τὸς φίλους καὶ τὸν ἑαυτοῦ νόμον.
 Καὶ γε παρεμφερὲς τῇ κατ' αὐτὸν ιδιότητι. Ἐπεὶ γὰρ αἰεὶ φύσεως
 ἐκ ἀπολείπεται ἢ τε τῷ θεσμῷ, ἢ τε τῷ ὕμῳ, ὃ ἀμφοῖν ἔοικεν ἐπι-
 φορώτατος γεγενῆσθαι πρὸς τε πνευμάτων γονὴν, πρὸς τε ἐπιμανῆν βί-
 ος. Ἐπεὶ δὲ καὶ τῷ ἀνθρώπῳ αἵματι καὶ πᾶσι τρέφεται, πρὸς φύλον
 ἔχει, καὶ πρὸς φύλον τὸν τρόπον, καὶ τῷ ὅπερ ἐστὶ τοῖς μέλεσι τοῖς ἀνθρώ-
 πῳ τοῖς αἵματι, αὐτὸ ἐστὶν ὁ εἶς τῷ αἵματι, οἶνον τε, καὶ αἷμα, καὶ
 πνεῦμα, καὶ αἶρα σύμβολ' αἵμα γεγονῶσι καὶ ἐξ εὐμαρῆς εἰς ἀλλήλα
 μεταβάλλειν, ὅτις ἀντὶ τῆς σωμολώ-ουας, πρὸς τῶν πρᾶτων, ἐκ τῶν αἰ-
 πωδῶ δόξαι λέγειν. Καὶ Πέρσαι δὲ τὸν οἶνον ἐθέαζον, αἷτε βελιφάρον
 ὄντα, καὶ καθηγεμόνα καλῶν ἐγχερημάτων, ὥστε σφίσι παρὰ τὰ
 συμπόσια περὶ τῶν ἐπ' αὐτῶν αἱ διαλέξεις ἐνίγνοντο, καθάπερ ἀ-
 φήγηται Μάξιμος ὁ Τύριος β'. Κακῆνο δὲ Φίλοισός τις ἄλλος προ-
 σθεῖη, ὅτι καὶ τότε τῆς φύσεως αὐτῆς ὅτι μάλιστα δέκνυται τὴν δεξιότη-
 τα, ὡς τῶν μὲν ἄλλων ἀπάντων δσω γε βελτιόνων, τοσάτω χείρων ἢ
 σῆψι, οἶνον δὲ ἢ φθορὰ τὰ πλεῖστα τὸ τῆς ὀρέξεως ἐρέθισμα, καὶ πα-
 ραψυχὴν τῷ θεσμῷ, καὶ πολλῶν ἱκετα τὸ ὄνος ἡμῖν δίδωσι. Τί ἄρα;
 ἢ δεκῶσιν κακῆνο προσθέσθαι, ὅπερ ἐπεγράφη, ὡς παρὰ Σοῖδα
 Καλλισθένης ὑπεμνήσθη, τῷ τάφῳ τῷ Σαρδαταπάλας. Σὺ δὲ ὡς
 ζῶε, ἔσθιε, καὶ πίνε, καὶ παῖζε, ὡς τὰ γε ἄλλα ἀνθρώπινα ἐκ ὅτα
 τὰτα εἶναι. Ἀλλὰ μοι γὰρ μεχερὶ δεῦρο βίβη, ἢ μόνον ἀντίφραγμα φρά-
 σαι, ἀλλὰ ταχέως καὶ εἰς ἄλλοφυλὸν τινα ταυτηνὴν τὴν διαίταν ἀφῆ-

νιάσαι με, ἢ ἐκτραγῆναι; Ἐπαινέσιν γὰρ καὶ πρᾶτ' ἔστιν ἄνθρωπος
 μὴ γινώσκειν. Οὐχ' ἔστις ἐγὼ τῆς, ἥς ἐξ ἀπάλων ἐνύχων ἀντιπεποίη-
 μαί. Φιλοσόφῳ δ' αὖτε ἐξ εὐπετὸς ἀποκρήσασθαι. Ἀλλ' εἰ ἢ δέσιν
 προτεκτεθνήξω θάλασσαν, ἔστω γὰρ ἄν' ὑπεκχωρήσασθαι μιν. Τέτο δὴ καὶ γὰρ
 σπινδάξω, τὸν νῦν φέροντα. Φυλάσσων, ἢ παρὼν ἐμαυτῷ, ἢ ἐ-
 μαυτὸν ἐπαδόμενος, ὥστε ἢ μεμονωμένῳ συνηναι μὲν, ἢ συνηναι
 σθαι τὴν αἰδῶν, ἢ τὴν σεμνότητα. Καὶ τέτο πρᾶτ' ἔστιν ἐπαιῶν, ἔσμοι
 ἢτε Φιλία τις ἀνέκαθ' ἑαυτὴν, ἢτε τρέψω τις ἀμερότης συνηρμο-
 κε, ἢ συνδέσσει. Καὶ οἷόςδε καὶ τὸν ὑποτιθέασιν. Πατρῶν παῖδες με-
 ρον, καὶ τι ἢ μείον παρὰ τὰ ἄριστα, ἢ τὰ ὀκνητὰ προσίεμαι, τὰς δὲ
 ὑπερβολὰς, ἢ ἢ θανάσιμον ἁμαρτήματα, συγῶ, ἢ καθάπερ ὡ ἐπὶ
 γράμματι. ἢ νῦν εἰσὶν ἔτι καὶ τὰς ἐν τῷ μέτρῳ, ἢ τὰς ἐν τῷ μέτρῳ
 .. Βάκχε μέτρον ἄριστον, ὃ μὴ πολὺ, μὴδ' ἐλάχιστον. ἢ τὸν μέτρον
 .. Ἔστι γὰρ ἢ λύπης ἄπικτος, ἢ μανίης. ἢ τὸν μέτρον καὶ τὸν μέτρον
 Μέτριον δὲ ἢ τὸ τῷ Θεοῦ γινώσκον. ἢ τὸν μέτρον καὶ τὸν μέτρον
 .. Οἶνος θνητοῖς Θεῶν παρὰ δῶρον ἄριστον. ἢ τὸν μέτρον καὶ τὸν μέτρον
 .. Πινόμενος κατὰ μέτρον, ὑπέρμετρος δὲ χερεῖων. ἢ τὸν μέτρον καὶ τὸν μέτρον
 Καὶ πάλιν ὡ ἐπὶ γράμματι. ἢ τὸν μέτρον καὶ τὸν μέτρον
 .. Οἶνον τι πίνειν πελὺς, κακόν. εἰ δέ τις αὐτὸν, ἢ τὸν μέτρον καὶ τὸν μέτρον
 .. Πίνει ἐπισαμνῶς, ἢ κακός, ἀλλ' ἀγαθός. ἢ τὸν μέτρον καὶ τὸν μέτρον
 Καὶ ἢ ἀπαρέτκει δέ μοι τὸ Εὐριπίδου. ἢ τὸν μέτρον καὶ τὸν μέτρον
 .. Εἴη μοι μέτριον δέπας, ἢ ἢ ἀπολάττοις. ἢ τὸν μέτρον καὶ τὸν μέτρον
 Καίτοι γε ὡς ἀληθῶς οἶνε τὸ μέτριον ὅσας ἀνθρώποις παρέχει τὰς
 χρέας, τὸ αὐτὴν γὰρ τὴν λύμην, ὡς ἀποτίκται τοῖς μὴ μετρίως χρωμέ-
 οισι, ἀλλ' ἀκρατῶς ἐμφορμῶσι. Καὶ δὲ ἢ τὸ μακρὰ πελαγὴ δια-
 περάσαντα. Νῦν τὰ ἐξ οἶνου τρεῖς μὲν κατὰ τὴν λῆσιν, ἢ τὸν μέτρον καὶ τὸν μέτρον
 τὰ παῖδες ἀποσῶσιν τὴν αἰδῶν, ἢ τὸν μέτρον καὶ τὸν μέτρον
 κυλίκων ἀπορῇ κακὰ τοῖς ἀνθρώποις. Μὴ ἔχῃ δὲ τὸν ἀκολασίαν,
 ἢ ἀπέλγειν, κατὰ τὴν ἑαυτοῦ, ἢ τὸν μέτρον καὶ τὸν μέτρον
 πτῶσι; Μὴ ἔχῃ φιλονεικίαν, ἢ μάχαι; Μὴ ἔχῃ τραύματα, ἢ λύ-
 πην, προσίασι. Καὶ οἷόςδε καὶ τὸν μέτρον καὶ τὸν μέτρον. Τὰ

γὰρ ὡς τῇ καρδίᾳ τῷ νήφοντος, ὡς τῷ σώματί φασι, τῷ μεθύοντος.
 Καὶ ὡς ὡς Ἀθηναῖοι· ἡ Χαλκός ἐστι κάτοπτρον εἶδους, οἶνος δὲ νῦν.
 Καὶ πίνωμεν ἄρ' ἔν εἶνε, ὅσον εἰς ἴασιν, ἀλλ' ἐκ εἰς τρυφὴν, πολλὰ
 γε ἢ δὲ εἰς πλητμονήν· ἢ πίνωμεν ὀλιγόφορον, ἀλλὰ μὴ τὸν παχύν,
 μηδὲ τὸν βαρύν, μηδὲ τὸν μέλανα, ἀλλ' οἶνον πέπεμφας, τερπνὸν μὲν
 ἰδεῖν, χρυσῷ χρεῖαν ἔχοντα, καλὸν δὲ πίνειν, προσήνῃ δὲ τῷ σώματι.
 ἢ τάχιστα διαφωρῶμενον, ἀλλ' ἔδὲ τὸν ἐγκέφαλον λυμαινόμενον· καὶ
 τοιαῦτα θυμῶν ἐπευχόμεθα, ὁπότε ἢ πίνωμεν.
 192 Ἐπιστολὴ Συνοδικὴ πρὸς τὸν Πατριάρχην Ἀλε-
 ξανδρείας κύριε Γεράσιμον.

Καινοτομίας τινὲς ἐσηγυητὴν γυνέσθαι τὴν ὑμετέραν μακαριότητα,
 πρῶτον μὲν ἀδελφότητος θεῶς ἐξήγγελε τοῖς ἡμετέροις ὡς τὴν ἀληθινὰν ἐπε-
 ληλυθώς. Εἶτα δὲ ἢ τῷ Ἱεράρχῃ Λιβύης ἀφικόμενος, ἢ τὸν αὐτὸν
 νεωτερισμὸν ὑποκορισσάμενος, κατὰ μέσης ψυχῆς ἐτρέφηνεν· ὅσοι
 εὐνοίᾳ τε τῇ πρὸς αὐτὸν φερόμενοι, οἷας δὴ ποτε δίκης αἰσπεύθουν αὐ-
 τὴν εἶναι βεβλόμεθα· ἢ ζήλω τῶν ἀνέκαθεν Ἐκκλησιαστικῶν παραδό-
 σεων ἀναφλεγόμενοι, μηδεμίαν περὶ αὐτὰς ἀνασχευῆς ἀνεχόμεθα.
 Διεθρύλλει δὲ ἡ προτέρα φήμη, ἢ κατέφασκεν ὕστερον ὁ Λιβύης, ὡς
 τῇ θεᾷ εὐχαριστία, παρὰ τὸ ἀνωθὺν ἐπικρατήσαν ἔθος, τὰ μὲν Κυ-
 ριακὰ λόγια, τὸ, Λάβετε, ἢ τὰ ἐξῆς, ἀσπύσω φωνῇ λέγεσθαι
 παρὰ τῷ Ἱερεργύντος, αὐτῆς τε, ἢ πάντων τῶν ὑπ' αὐτὴν Ἱερέων, ὡς
 τινα αὐτοῖς οἱ Ἀπόστολοι, ἢ ἐφεξῆς οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν, ἀχρι ἢ ἡ-
 μῶν, μιμνήσκοντες τὸν πρωτοεγγὺς τῷ κυρίῳ τὸ Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν
 Χριστόν, μεγαλοφώνως προφέρειν. Τὴν δὲ σύντευξιν, ἢ τὴν ἐπικλήσιν
 τοῦ παναγίου Πνεύματος, τετέστι τὸ, ποιήσον, κτ. ἥτις ἀπὸ τῆς πρώ-
 τῃς καταβολῆς τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἀχρι σήμερον, μουσικῶς τε-
 λείται παρὰ τῷ Ἱερέως, ἀνάπαλιν ἐκφωνεῖσθαι μεγαλοφώνως. Καὶ
 ἐκόντως ἄρα βλέπε τὴν μετ' αὐτῆς Πνευματικὴν συνάφειαν, διὰ τὴν
 τὴν περὶ τὴν διατήρησιν τῶν πατροπαραδότων τῆς αἰγίας τοῦ Χριστοῦ
 Ἐκκλησίας ζέσιν ἀνεγερθεῖσιν ἡμῖν, τὴν τριαύτην καινοτομίαν ἔδοξαν
 ἀνακόψαι ὡς αὐτοῖς προσιμίοις. Ἐπειδὴ γὰρ ἡ καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησία

ἔδὲ μικρὰν τινα παραχάραξιν ἀποδέχεται, ἕτε συγχωρεῖ κιβδηλευθῆ-
 ναι, ἢ νοθευθῆναι τὰ ἀνέκαθω κάλλιστα καθίστατα, ἔκ εἶδα μὲν ὅπως
 αὐτῇ τετόλμηται τὰ τοιαῦτα τερατευθῆναι, ἢ τὴν ἐξ ἀρχῆς πεπηγῆ-
 αν Ἐκκλησιαστικὴν ἀρμονίαν, ἢ εὐταξίαν τὴν ὡς πᾶσι, ἢ διὰ πάν-
 των ἀσφαλείως, ἢ ἀπαρασαλεύτως ὀφθαλμοῦν συντηρεῖσθαι, ἢ
 συμφυλάσσεσθαι, ταύτῃ διασπορῆσθαι, ὅπως γε καλῶς ἴσμεν, καὶ
 σμικρὰς τινος καινοτομίας ἐμφιλοχωρησάσης διὰ τῆς τοιαύτης εἰς νεω-
 τερισμὸς ἀδείας, ἐπὶ τὸ χεῖρον ῥύσσεσθαι τὰ κατ' ἡμᾶς. Τὸ γὰρ
 ἀνθρώπινον αἰὲ φιλοτάραχόν ἐστι, ἢ χαίρει τοῖς καινοτομήμασι. Καὶ
 διὰ τῆτο ἀπρίξ ἀντεχόμεθα μὴ μόνον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν δογμα-
 των, ἀλλὰ ἢ πάντος ἐθίμου, ἢ τὴν πᾶσιν ἔτι, ἢ τὸν τρόπον μετὰ
 μεγάλης ἀκριβείας, ἢ πολλῆς ἐντρεχείας τηρεῖν, ἢ διασώζομεν,
 ἢ ὡς περ αὐτὰ παρελάβομεν, ἔτω ἢ τοῖς ἔπειτα παραδιδόναι παντὶ
 σθῶν κατεπευγόμεθα, ἀκίβδηλον φυλάσσοντες τὸ δωρηθὲν τάλαν-
 τον. Τῶν γὰρ μερῶν τῆ οἰκοδομήματος παραρρύσιν, ἢ τὸ ὅλον συ-
 ναιπορρεῖ, ἢ διαπίπτει. Οὐραίνω, ὡς τοῖς νεωτέροις ὥς παραχαρά-
 ξαι τῶν ἀνέκαθω παραδεδομῶν τολμήσασι, τῆς τοιαύτης μανίας,
 ἢ λύσεως εἰς ἄκρον ἡκέσης, διεσχίσθῃ, ἢ κατεκερματίσθῃ ἢ κατ'
 αὐτῆς Ἐκκλησία, ὡς ἐδ' ἐν μιᾷ τινὶ οἰκίᾳ, ἔδὲ ὑπὸ τὴν αὐτὴν σέγγην
 δια, ἢ τρεῖς ὁμιφρονας συζῆν, ἀλλὰ σοφανεὲν ἀδελφῶς, ἢ πατέρας,
 ἢ υἱόν, ἢ ἀνδρα, ἢ γυναῖκα, ἄλλως ἄλλην θεοσκέαν λατρεύοντας,
 ἢ ἄλλως πως ἀγικεύοντας. Ἡμεῖς δὲ ἴπως, Θεῷ εὐδοκῶντες, διὰ
 τὴν αἰεθὺν ἐρημίαν ἐύλαθεαν, πάντες νεωτερισμῷ, ἢ ἐπ' αὐτὸν τὸν
 ζυγὸν τῆς κατὰ δύνασέας, τῆς ὀρεδοῦξεν πικρῆς ἀσυλῆς διασάξωμα,
 ἢ ἀσλακλόνητον, ἢ ἀπαμείωτον τὴν ὀλοκληρίαν. Καὶ διὰ τῆτο ζη-
 λωτοί ἐσμεν, ἢ ἀγασσάμενοι τοῖς περίξ ἔθνεσι. Ταῦτα τοίνυν καλῶς ὡς νῦν
 τιθεμένη, τὴν μὲν καινοτομίαν, ἢ ταύτην, ἣν ἐσηγήσατο, ἢ πᾶσαν
 ἄλλην, ἣντινα ἐν εὐλαθείᾳ, ἢ παραλαπέτω. Διατηρεῖτω δὲ τὴν
 πρὶν εὐταξίαν, ἢ αὐτὴ ἐκφωνῆσα, ἢ τοῖς ὑπ' αὐτὴν παραστέλλεσθαι
 λαμπρᾷ τῇ φωνῇ τὰ Κυριακὰ λόγια. Τὴν δὲ ὡς τεύξιν, ἢ τὴν ἐπί-
 κλησιν λέγεσθαι, ἢ λέγεσθαι ἐντελλομένη, ὡς γε ἢ διατέτακται.

ἀκραιώως μὴ, ἀλλ' ἔμεγαλοφώνως. Ὁ δὲ φαίνεται παρὰ τὸν αὐτὸν
 τῇ γυνεσθαι τῆς τοιαύτης παραλλαγῆς, ὅτι δηλαδὴ τῶν Κυριακῶν
 λογίων τρανῶς βωμύων, τότε τελεσιεργεῖσθαι τὸ μυστήριον τῆς θείας
 μυσταγωγίας διὰ τῆς μεταβολῆς, ἢ μεταποιήσεως εἰς αὐτὸ τὸ σῶμα,
 ἢ εἰς αὐτὸ τὸ αἷμα τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ ὑπολαμβάνων ὁ περιστάματος
 Χριστιανὸς λαός, εἰς ἐκφυλόν τινα δόξαν, ἢ τῇ ἀνατολικῇ Ἐκκλη-
 σίᾳ ἀντίφθογον ἀφηνιάζει, ἢ ἐκτραχηλίζεται, τὸ καλῶς μὴ αὐ-
 τῇ ὑπονοῆται, ἢ μὴν διὰ τὸ τοῦ γίνεσθαι δύναται νεώτερισμῷ προ-
 ξῶν. Τῇ γὰρ καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίᾳ, ἐπερὶ δομῇ τῇ δυνάμει τῶν
 Κυριακῶν λογίων, εὐχῇ, ἢ ὠτεύξει, ἢ ἐπικλήσει τοῦ παναγίου Πνεύ-
 ματος, ὅτε δηλονότι λέγεται τὸ ποιῆσον, κτ. τελεῖσθαι τῇ θείᾳ εὐ-
 χαριστίᾳ, ἢ μεταβάλλειν τὸν ἄρτον, ἢ τὸν οἶνον εἰς τὸ σῶμα, ἢ τὸ
 αἷμα τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ πρεσβεύεται, ἐπομένη τῇ ὁρθῇ διδασκαλίᾳ
 τῶν Θεοφόρων Πατέρων. Καὶ ταῦτα δὴ ἢ αὐτῇ κηρυττέτω, ἢ φρο-
 νῆν εὐσεβῶς ἀναπαθέτω, ἥκιστα δὲ διὰ τὸ καυνομεῖν ἐπιχειράτω,
 ἀλλὰ ἢ τὸ ἄρτι καυνομένην ἐπισφραδίσασα, ἢ εἰς τὴν πρὶν εὐκο-
 σμίαν ἀνακαλέσασα ὡς τάχιστα τὸ πραχθὲν ἰδίῳ γράμμασιν ἡμῶν
 ἐπιστάτω, ἵνα μὴ ὀρμύττερον εἰς αὐτὴν ἐπιβλέψῃ ἀναγκασθῶμεν,
 ἔγερ ἀνάσχετος ἡμῶν ὡς τοῖς Ἐκκλησιαστικοῖς πρῶγμασιν ἔδὲ σμι-
 κρά τις μετακίνησις. Ἀλλ' ὥσπερ αὐτοὶ φυλάσσομεν ἀπαρσάλευ-
 τον τὴν παραδοθῆσαν ἡμῶν Ἐκκλησιαστικὴν τάξιν, ἢ ἀρμονίαν, ἔτω
 ἢ ὅπως παρὰ πᾶσι φυλάσσοιτο, οἷοις δὴ ποτε Τροποῖς Ἐκκλησιαστικῆς
 παιδείας ὀφείλομεν ἀποχρησθαι, ὃ μὴ δόξη τὸ κρεῖττον, ἀλλὰ μάλ-
 λον αὐτῇ, ἢ ἡμῶν τῆς ἐπὶ τὸ βέλτιον ἐπιστροφῆς ἕνεκα δυνάμεθα
 συγχαρήσεσθαι.

Τῷ Προτεκδίκῳ Χερμύζῃ.

Τῶν ὑπεργμένων ὑπεργημάτων τὴν μνήμην ἐμοὶ πολλάκις ἀναρ-
 ριπίζεις, ἢ ταύτη πᾶς εἰς ἀγάπης, ἢ εὐποιίας ἐπίδοσιν οἶμαι με δια-
 θερμᾶναι. Ἀλλ' ὡς γὰρ ἐγὼ μὲν μεταξὺ στεργῇ θάλλωσα, ἢ θαν-
 θῶσα κομᾶ, ἢ τὰς καρπὰς ὠδίνω, ἢ δὴ ἢ ἡ εὐνοία δάπνυρος ἐστὶ, ἢ
 ὠλακῆς, ἢ ζωπύρων ἔδεται. τὸ δὲ ἢ εἰς τὸ ἀντενεργεῖν ἐμῷ προ-

θυμον καλῶς οἶσθα. Σὺ δὲ ὡς τέτρω δὲ πλειόνων ἀμαρτάνοντα κα-
ταφωρῶ, ἢ σαυτὸν μηδὲν ἔλαττον ἀδικεῖς. ἢ ἐμὲ, ἢ εἰς αὐτὰς τὰς
χάριτας μεγάλως πλημμελεῖς. Τῷ γὰρ ἐμὲ τρόπῳ ὑποτοπάζεις
ἀμνήμονα γινέσθαι, ἢ, ὃ μὴ γινώσκοιτο, ἀχαριτίαν εἰκας δευδοκίᾳ, ὅς
γε ἢ τῶν ἐλαχίστων εὐεργετημάτων μεγάλην φυλάττω μνήμην, ἢ
τὸν καιρὸν ἐπιτηρῶ τῆς ἀμοιβῆς. Ἀλλὰ σὲ μᾶλλον ἐχρῆν τῶν εὖ πε-
ποιημένων ἀμνηστῆν, ἢ μεγάλως εὖ ποιῶντα, εὐτελεῖ ταῦθ' ὑπολαμ-
βάνειν. ὡς γε πρὸς τὸ μέγεθος τῆς ψυχῆς. Τοῖς γὰρ μεγαλόφρο-
σι, τὰ μὲν μεγάλα δίδωμεν, μικρὰ, τὰ δὲ μικρὰ λαμβανόμενα, με-
γάλα φαίνεσθαι πέφυκε. ἢ εἰς τὰς χάριτας δὲ βλασφημεῖς, ὅτι Εὐ-
διδόμης εἰσὶ θυγατέρες, αἵτε ἀπὸ εὐρείας γιῶμης, ἢ μεγάλης ψυχῆς
διδόμεναι. ἢ δὲ τῶτο ἢ γυμνητέαν ἔχουσιν, ὡς ἄπλαστοι, ἢ ἀπέ-
ριττοι, ἢ ἄγναι, ἢ καθαραί. Παύς τοίνυν τῆς τρίτης ταύτης ἀδικί-
ας. ἢ εἰ δύνασαι κεν τῷ πτόντι μὴ παύς εὖ ποιῶν. Ἐμοὶ δὲ λοιπὸν
εἶναι, εὖ ἐπίστατο, καιρῶ λαχόντι, τὰς ἀξίας ἀμοιβὰς ἀποδιδόναι. ἢ
δὴ ἢ τίμα τὰς χάριτας, ὡς ἔχει γειῶρων αὐτὰς, ἢ τὸν τρόπον μι-
μέμενος. Καὶ μὴν ἢ τῆς τρίτης αὐτῶν ἀδελφῆς Εὐφροσύνης δὲ
παντὸς ἀπολαύεις.

Ἐτεροιῶν Ἐπιστολῶν Ἰωάννης Νικολάος Μαυροκορδάτος

Βοεβόδα Ἡγεμόνος Μολδοβλαχίας.

Τῷ Μακαριώτ. Πατριάρ. Ἀλεξάνδρ. Κυρίῳ Γερασίμῳ.

Ὅτι φίλον τῇ ὑμετέρῃ Μακαριότητι τὰ καθ' ἡμᾶς ἰδεῖναι, ἡκιστα
ἐμφοιγνοῦμεν, αἵτε λαμπροῖς τεκμηρίοις τὸ περὶ ἡμᾶς φιλόστοργον αὐ-
τῆς ἢ προνοητικὸν πολλάκις πεπερασμένον. Ἰσθι, δὲ Πάτερ, Σεβα-
σμιώτατε, ὅτι κατὰ τὴν ε'. τῆς αἰσῶτος Μηνός, ὁ ἡμέτερος Βασιλεὺς
τὴν ἡγεμονίαν τῆς μέζονος Δακίας, τῆς Μολδοβλαχίας δηλ. ἡμῶν ἐ-
νεχειρίσθη, λιπαρῶς ταῖς δεήσεσι παρατηρημένους αὐτὴν, δόξατε τὴν
ἀνωμαλίαν τῶν ἐκεῖ πραγμάτων, ἢ δὲ ἄλλας ἐκ ὀλίγας ἀξιολόγους
αἰτίας. Οὕτως δὲ ἔδοξε τῇ θείᾳ προνοίᾳ ἐμβαλεῖν ἡμᾶς ὅχλην μυ-

ρίων φροντίδων, ἢ τούτων ἀνθρώπων ἐπισῆσαι διοικήσει. Παρασκευάζομεθα τοίνυν ἐς τὴν ἐκδημίαν, ἢ ὅσον ἔπω ἀφόμεθα τῆς ὁδοῦ. Ἀλλ' εὐχῶν τῶν ὑμετέρων πάνυ τοι χρήζομεν, ὅπως ἴλεω ἢ εὐμενὲς περαθῶμε τῇ θείᾳ. ἢ αὐτῷ συνδέκοντι τὴν ἀρχὴν, εὐκλειαν, ἀλλ' ἐκ ἀδοξίαν ἡμῖν αὐτοῖς προσάψωμεν. Διαβίβη ἐπιμήκισον.

Ἰακώβω τῷ Διδασκάλῳ.

ΤΟῖς ὁδοιποροῦσιν ἔξеси μὴ γράφειν. Εἰ δὲ ἢ μυρίαίς μερίμναις περισχίζονται, ἢ τῷτο ἱκανὸν ἀφοσιώσασθαι τὴν σιωπὴν. Ἀλλ' ἡμεῖς ἢ ὁδὸν ἀνύοντες κατὰ χεμέριον ὥραν, ἢ πολλῶν φροντίζοντες, ταυτηνί σοι τὴν ἐπιστολὴν ὑπηγορεύκαμεν, ἵνα μὴ ὑπὸ τῆς πρὸς ἡμᾶς φίλτερος τὸ τραχὺ τῆς ὥρας λανσῶμεν, ἀθυρίᾳ ἢ ἀσχάλλῃ. Μέχρι δὲ Συληβρίας ἦτε χιῶν πολλή, ἢ τὸ ψύχος ἔμέτριον ἦν, ὥστε ἡμᾶς τε ἢ τὰς περὶ ἡμᾶς κακοπαθῆσαι. Τὸ δὲ πρὸς, χάρις τῷ κρείττονι, ἔμνονον χιόνος ἀπήλλακτο, ἀλλὰ ἢ ἡλίᾳ ταῖς ἀκτῖσι κατηύγατο, ἢ ἐαρινὴν ὄψιν παρεσκεύακτο. Οὐδὲν ἦττον ὁμῶς ὑφορώμεθα τὸν χεμῶνα, ἢ ὅπως διαβαλλόμεν τὸν αἶμονα λογιζόμεθα· ὅθεν μακροτέρως σαθμοῖς τὴν πορείαν λανύομεν. Ἀλλὰ ἢ τὰ ἐκ Μολδαβίας καθ' ὁδὸν ἀπαντῶντα γράμματα, τῆς ἡμετέρας παρυσίας πάνυ χρήζοντα τὰ ἐκείσε δημοῦ πράγματα. Καὶ μονονὲ πᾶν τὸ ὑπήκοον ἐς τῇ Δυναβέως συρρέουσιν τὰς ὀχθὰς, μετὰ πολλῆς προθυμίας τὴν ἡμετέραν ἀφίξιν περιμῶν φασίν. Ἐρρώσο.

Τῷ αὐτῷ.

Οὔτως ἄρ', ὦ φίλη κεφαλὴ, ταῖς τῆς ἡγεμονίας φροντίσιν ἢ αἷς ἐμπεριελήφθαι οἶμι, ὥστε τῆς ἐξ αὐτῶν μονονὲ σπαργάνων τοῖς αὐτοῖς τροφίμοις ἐγκαταλεξέσθης, ἢ μετὰ πολλῆς φιλοφροσύνης εἰς ἐπίδοσιν προαγῆς φιλοσοφίας, ὅπως ἐπιλαθεσθαι, ἢ παρ' αὐτῆς τὰ εἰς ἡγεμονίαν ἐφόδια λαβόντας, ἢ κίς· αἰτιδιδόναι νῦν τὰ τροφῆα; Ἀλλ' ἢ γε ὦ γὰρ εἴπω γνώμης ἔχεις, ἴσθι σεαυτὸν τῆς ἀληθείας ἀφαρτάνοντα. Οὐχ ἔτως ἀγνώμονες ἡμεῖς, ἀλλὰ καθάπερ ἐξ ἀπαλῆς ἡλικίας εἰς ὕνοιαν ἐλθόντες, ἐκ τῆς ἀξιαγάστῃ φιλοσοφίας ἐπιρρεῖν πάντα τ' ἀγαθὰ, συντετάχαμεν ἑαυτὲς τοῖς ἐκείνης διασώταις, ἢ

ἀπρίξ ἀντηχόμεθα τῶν αὐτῆς θείων δογμάτων, ἔτω ἢ νῦν τῇ τοῦ
 κρείττονος ῥοπῇ τὴν θείκῃσιν ταύτης τῆς ἡγεμονίας εἰληφότες, πάλιν
 ὅλω σθόνηι τῆς ἐπεράστου τροφῆς, τῆς εὐαγγελικῆς φιλοσοφίας περιε-
 χόμεθα. Δύω δὲ ὄντων αὐτῆς τῶν μερῶν (ὡς οἶδε καλῶς ἡ σὴ λο-
 γιότης) ἀφωρισμῶσι καιροῖς, ἢ ἐκ περιτροπῆς δίδομιν ἑαυτὰς ἑκα-
 τέρῳ, νῦν μὲν θειασύνῃν ἐξασκῶντες, ἢ ἄλλως, εἰ ἢ ἀκύντας, εἰς
 τῆς αὐτὸ συνωθῶντες, ἢ μόνον ψιλῶς ταῖς θὰ λόγων ἐπιτιμήσεσιν,
 ἀλλὰ ἢ ταῖς ἐπιβαλλέταις παιδείαις. Νῦν δὲ ἐς τὸ ἐσωτέρῳ ταμῆ-
 ὄν εἰσερχόμενοι, τὰς βίβλους μετὰ χεῖρας λαμβάνομεν, ἢ τῇ ἀρίστῃ
 μελέτῃ περιθάλλομεν τὸν νῦν ἀπειρηκότα, ἢ ὀλίγον ἀναψύξαντες,
 πάλιν ἐπὶ θάτερον μελαβαίνομεν, ἢ μετὰ θαψιλῶς φροντίδες ἀνερευ-
 γῶμεν, ἢ περ εἰσὶν ἱκανὰ, πολιτείαν πολυχρονίῳ κακῶς ἐς γόνου
 κάμψαν, ἀνορθῶσαι τῇ τῆς κρείττονος εὐμνείᾳ. Οὕτω δὲ τομῶντες
 ἡμεῖς τὴν ἱερὰν φιλοσοφίαν, ἢ τῶν ἡδυτάτων ἐκείνης καρπῶν ἀπογεύ-
 εσθαι γλιχόμενοι, μεμψάμεθα ἂν μέμψιν δικαίαν ὑμῖν, τοῖς ἔχονσι
 μὲν πλεσίως μεταδῆναι τῶν ἀπ' αὐτῆς καλῶν, ἀλλὰ μέχρι τῆς
 ἐκ οἶδ' ὅπως τῆς πανδαισίας φασαμῶσι, ἢ παρεμνηκόσι τῆς καθή-
 κοντος. ἀφορίαν γὰρ ἐμμέστων λόγων ἔδ' ὑπονοησάμεθα ἂν. Ἐς τῆς
 το γὰρ πλετῶντας ἡμᾶς πεπεράμεθα, ὥστε ἢ τῆς φιλοσοφίας ἀ-
 γεύσας, ἔχ' ἀπαξ ἐμμελεσάτοισι ἐσάσαι, ἢ κοσμήσαι λόγοις, ἢ οἷς
 ἐκ ἐχρῆν, τῆς δὲ τὸ τῆς ἱερᾶς λόγῳ, ρίψαι τῆς μαργαρίτας. Εἰ δὲ τό-
 τε φιλοπλετῶντες, ἀδρῶν ἀντιδόσεων ἐλπίδι, παρὰ χορὴν κεκρέκα-
 τε, ἀλλ' ἔδ' παρ' ἡμῶν τῶν ἀμοιβῶν ἀμοιρήτετε. Οἶδε γὰρ ἐκνικᾶν
 ἀφορίαν χρόνος τὸ τῆς φύσεως ἐλευθερίον, ἢ φειδῶλ' τύχης ἡκιστα
 ἡττᾶται γνώμης ἐκτῶκα. ἀλλὰ καὶ χρυσῷ ἢ ἀργύρῳ τῆς ἀξιαγά-
 ρας ἢ πολυτελεῖς ἡμῶν λόγῳ ἐκ ἰσχύσων ἀπαμείψασθαι, λόγοις
 μᾶλλον γέ λόγῳ ἀντιμετρήσων, τοῖς αὐθιροτάτοις τῆς ἰσχυρωτά-
 τας. ἢ χρυσοῖς χαλκεῖς, ἀλλὰ χαλκεῖς χρυσῷ ἀνταλλαττόμενοι.

Ἀνώνυμος.

Ὁ πόσις δυσχερείας γέμει ὅποιον ἐν ἀρχῇ εἶδες, ἢ πάλιν ἡμᾶς ἐκ
 ἐλελήθη, ἄτε δὲ κομιδῇ ἐφῆδες αὐτόπτας γιγνομενους, ὡς ὁ σημεῖρα

ὁ μακαρίτης ἡμῶν ἐπεράτο Πατήρ. Πρῶτω δὲ χαράσκει ἡδὴ τῆς ἡ-
 λικίας, καὶ ἀφηγμένῳ αὐτῷ τὰ διηγεῖσθαι ἀπαντῶντα, καὶ τὰ πάλαι,
 ὧν τὰ μὲν ὄψιν, τὰ δὲ ἀκοῇ παρελήφθαι, ἐπὶ λεπτῷ δίδοντι, ἔμμενον
 φιληκόως τὸν νῦν προσάχοντα, ἀλλ' ὡς τὴν αὐτὴν ὡσητόμηνον πορείαν,
 τῇ τῶν πολιτικῶν βίβλων ἀναγνώσει τὸ πλεον ἐπιμετρῶντες ἡμῶν τε
 χρόνῳ. Οὕτω δὲ τὸ δέκατον ὄγδον τῆς ἡλικίας ἀνύσαντες, καὶ ἡμεῖς
 αὐτοὶ ἀέκοντι θυμῷ τὴν τῆς γυναικὸς ἐρμηνείας ἀξίαν, ἢ ἀληθέστερον
 εἶπεν τὸ δύσδοτον ἄχθος ἢ αὐλικῇ βίῃ ἀναλαβόντες, θεαταὶ ἡμῶν διη-
 γεῖσθαι πολλῶν καὶ ἐξαισιῶν ἐπιχειρημάτων, καὶ κατηλεῖμμεν ἄρα τὴν ἐ-
 πηλημμένους τῶν τῆς ἀρχῆς οἰάκων, ἅτε διὰ μυρίων πόνων εἴδω ἄλ-
 λο, εἰ μὴ τὴν τῶν πολλῶν αὐτοῖς ἐπισπωμένους ἀπέχθειαν. Καὶ τότε
 μὲν παρῆν ἡμῖν τὰς τῶν ἄλλων σκοπεύειν πράξεις, τῶν κινδύνων ἔ-
 πάντοι μετέχουσιν. Ἀλλ' ὁπηνίκα τὴν τῆς Μολδαβίας ἡγεμονίαν
 ἐγχερισθώτες, ἐπ' αὐτοῖς γεγόναιμι τοῖς πράγμασιν, ὅσον δυσχερὲς
 εἴη τὸ ἄρχειν, καὶ ὅτι ἔμμενον δυσκατέρθωτον, ἀλλὰ σχεδὸν ἀδύνατον
 εἴη, τὸν ἡγεμονεύοντα πᾶσι τοῖς ὑπ' αὐτὸν ἀρέσκειν, καλῶς ἔγνωμεν,
 ἔμμενον διὰ τὴν ἐμφορὸν μονονυχὶ πᾶσιν ἀνθρώποις φιλαυτίαν, ἣτις
 ὡς ἑαυτῇ περιείληφε πᾶσαν μυαρίαν καὶ βδελυρίαν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν
 κατὰ τινὰ ἀρχαίαν ἰσότητά ἐμφωλεύσαν τῷ γένει τῶν Δακῶν ἐς τὰ
 χεῖρω μετὰ ῥύμης φορᾶν, ἐξ ἧς ἀνέκαθεν αἱ κατὰ τῶν ἰδίων ἡγεμό-
 νων ἀνερράγησαν εἴσεις, αἱ κατ' ἀλλήλων ἀνεφύησαν ἔριδες, καὶ δι-
 χόνοισι· ὧν ἴσως ἄν τις ἠτιάσατο τὴν κατὰ καιρὸς ἡγεμόνας, ἢ ἄλ-
 λους τισιν ἐπεγρέψατο, εἰ μὴ ὁ παρελθὼν χρόνος, (ὃς ὀλίγως μελεί-
 ρει τὸν τρόπον ἡγεμόνας αὐτοῖς ἐδεδώκει, καὶ τῶν ἔξωθεν ἐπηρεῶν ὅ-
 λας ὡς αὐτῶν δεκάδας ἀσινεῖς ἐτετηρήκει) πᾶσαν τοιαύτην ὑπόνοιαν
 ἀφείλετο. Εἰ δὲ ἔχοι τις ἀνεπιμύμως ἑαυτὸν ἐπαινέσαι, εἴδῃ ἡμεῖς ἀ-
 πελίπομεν, Θεὸς συναρμυμένῳ, τὰ γε πλείω τῶν τοῖς ἡγεμονεύουσιν
 ἐπιβαλλόντων, καὶ ἔμμενον λόγοις, ἀλλὰ καὶ ἔργοις πατρικὴν εὐνοίαν
 αὐτοῖς ἐπιδειξάμεθα, καὶ ἔτε πόνων, ἔτε χρημάτων ἐφεισάμεθα, ὅπως
 τὴν δεινῶς τετραχωμένῃ πολιτείᾳ ἀνορθώσωμεν. Ἀλλὰ τοσούτον ἐ-
 βεβήσαμεν χάριτας ἀπολαβεῖν τῶν ὑπηρεσιῶν, ὥστε εἴδῃ τὴν αἰῶν.

πέχθκαν ἀπεφύγομεν. ἤκισθ' ὅμως μεταμελοὶ φυνόμεθα. Θεὸς γὰρ ὁ πάντα ἐφείων, ἢ ἰσορροπὸς ἀντιμετρῶν τοῖς πραττομένοις τὰς δίκας, ἡμῖν μὲν πάντως ῥαζώην πραγμάτων ἐπιχορηγήσει. τοῖς δὲ τῶν ἀγαθῶν ἐκ ἀντικοιμῶν ἀποδῶται τῆς κακονοίας ἰὰ ἐπίχρησιν.

Τῷ ἀγίῳ Δρύσας κύρ' ἱεροθέῳ.

Ὅσον τὸ ἀνέκαθ' ἡμῶν πρὸς τὴν ὑμετέραν φίλην ἢ ἱερὰν κεφαλὴν φίλτρον, ἴσμεν ἥκιστα αὐτὴν λεληθῆναι, πολλάκις πῆραν ἠληφῆσαν. Ἀλλὰ ἢ τῆς εὐλαβείας τὸ ὑπερβάλλον, τῷ ἢ τὸ ὑπερέχον τῆς ἱεραρχίας, ἢ κεκόσμηται, γεραίροντες διατελῶμεν ἀξίωμα, ἢ τὰς ἐμφύτας ἢ ἐπικτήτας ἀρετάς, αἷς περισέφεται, τιμῶντες ἔσθλα λοίπασιν, πάνυ καλῶς οἶδον. Οὕτω δὲ γνώμης ἔχουσι, τῶν τῷ Δυναστεως ναμάτων, τὰ ἐκ τῆς ὑμετέρας εὐαγῆς ψυχῆς πηγάζοντα ῥῆθρα, πολλὰ ἡδύτερα ἂν ἡμῖν ἀπῆντησιν, ἄτε ψυχὴν ἀρδεύοντα, ἢ καρδίαν ὑπὸ τῶν βιωτικῶν φροντίδων αὐχμῶσαν, πλυσίως ποτίζοντα, ἢ πνευματικῆς θυμῆος κατακόρως ἐμφορῶντα. Ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ μὲν τῷ ποταμῷ ῥῆθρα πρὸ ὀφθαλμῶν ἡμῖν γέγονε, ἢ τὸ τοιῦτον μεταλαβὴν ἐκ ῥαζῆς, τῆς δὲ ὑμετέρας Νέκταρος ἢ Ἀμβροσίας ἡδύτερας θεῆας ἢ ὀμιλίας ἀπολαῦσαι, ἢ τὰς ἱερὰς εὐχὰς τε ἢ εὐλογίας αὐτοπροσώπως ἀρύσασθαι τὰ νῦν, καί τοι πάνυ ἐφετῶς ἔχουσιν, ἔ γέγονον ἔξον. ἔτω καλῶν ἐφροσύνων ἡμοιορηκότες, μετὰ κατηφείας τὸ πρῶτον τῆς ὁδοῦ σπινύσαμεν ὦν, εἰ μὴ τὸν δευτέρου πλῆν, κατὰ τὴν παρρημίαν, ἀσπασαμένοι, τῇ δὲ γραμμάτων ὀμιλίᾳ τὴν ἀποτυχίαν ὀπωσιν ἐθεραπεύσαμεν. Πρεσβεῶμεν ἄρα τὴν ὑμετέραν πατριότητα ἰαῖς αἰσωτάταις προσήσσει, ἢ μετὰ ἐλκρινείας ἢ εὐλαβείας τὴν ἱερὰν αἰτῆς διζίαν ἀσπάζομενοι λίαν αὐτὴν ἀντιβιβῶμεν, ὅπως τὴν πρὸς ἡμᾶς ἀγάπην ἀκέραιον διατηρῆσαι, ὥτε ταῖς πρὸς Θεὸν ὠτεύξεσιν μνάαν ἡμῶν ποιημῶν, ἢ τῶν ἀγίων αὐτῆς εὐχῶν ἢ εὐλογιῶν μεταδιδῆται μὴ σπλάπτοι. Ταύτη γὰρ εὐέλπιδες ἐσμὲν ἢ τὴν ἀνωθεὶ ἀρωγὴν ἐπιχορηγεῖσθαι, ἢ ἢ μόνῃ πᾶσαν ἀναθῶντες τὴν ἐλπίδα, τῇ αὐθις ἡμῶν ἐμπιστευθείη ἡγεμονίᾳ ταῖς ἀλλεπαλλήλαις ἐπιδρομαῖς, ἢ αἰχμαλωσίαις ἐξιτάλλε, ἢ μόνον κατὰ κράτος ἀναστὰς γεγυνη.

μωης Δακίας, ἐαυτὸς ἐπιδεδώκαμιν, ἐκ ἀγνοῶντες, ὁπόσης γέμει δυσχερείας κατὰ τὴν παρεῖσαν τῷ χρόνῳ Φορὰν ἢ ταύτης Διοίκεσις, ἀλλὰ Θεῷ, παρ' ᾧ ἢ τὰ ἀδύνατα δυνατὰ, ὅλως τεθαρρήκότες, ἢ τὸν ἀπ' ἐκείνης τῆς πηγῆς ἔλεον ἀναμφορείως ἐλπίζοντες, διὰ τῶν ὑμετέρων εὐαγῶν, ἢ εὐπροσδέκτων αὐτεύξεων.

Ἀπάντησις τῷ Δρύσας.

Οὐ γὰρ ἐς τοσούτον ἀνὴρ μυρεψός, καὶ ἅπαντα τῶν ἀρωμάτων τὰ εὐωδέστερα ἢ τερπνότερα ἐαυτῷ περιφέρει, καὶ μύροις παντοδαποῖς ἢ βαλσαμοῖς, ἢ αὐτῷ δὴ τῷ περιλαλήτῳ σιλφίῳ δευσοποιῶς τε ἢ δυσεκνίπτως ἐμβεβαμμένως εἴη περιελημμένος ἐσθῆσι, καὶ αὐτὸ τὸ τῷ Μακεδόνος Ἀλεξάνδρῳ ἀναλάβειτο σῶμα, τὸν δι' ἑδίδεικιν, οἷός ἐστιν ἐπιπλᾶν εὐωδίας αἴερα, ὅσον ἀνὴρ σοφός, ἢ παντοίαις ἀρετῶν, ἴσων ἔκ τε φύσεως, ἔκ τε φιλοπονίας αὐτῷ προσγεγενημένων ἀνθεσι σεμνυνόμενος, ἢ λόγων καλλίστων ιδέαις ὠραϊζόμενος, ἴσως δ' ὧν παρέρχεται χώραις ἢ πόλεσι, ταῖς τε ἔγγιστα, ἢ ἴσως πόρρω, ἴσων παρ' αὐτῷ θαυμασίων χαρίτων, ἢ τῆς αὐτῷ ἀποτεταμιευμένης σοφίας τε ἢ φρονήσεως διαδιδόναί κοινωρικῶς, ἢ τὰς τῶν ἀχρεωμένων ἴσως ἢ δίδοις τε ἢ ἀρίστοις τῶν λόγων κατευωσάζειν οἷδε ψυχὰς, ἢ εἰς θαῦμα ἢ ἔπαινον ἐαυτῷ λεγέειν τὸς ὠτυγχάνοντας. Τοιαύτην ἐγὼ τίθεμαι τὴν σὴν θεσπεσίαν ἢ πάνσοφον τῷ ὄντι ψυχὴν, μεγαλοπύροχε, ἢ σοφώτατε Ἡγεμῶν. Καὶ τότε κήρυκες διαπρύσιοι, ὅσοι τῆς τερπνοτάτης εὐωδίας τῶν παρ' αὐτῆς θαυμασίων λόγων τε ἢ γραμμάτων παραπολαύσαι μοίρας ἔλαχον, ἢ ὅσοις φρονήσεως καὶ ὁπωσὺν μέτεσιν. Οὐ μὲν ἀλλὰ ἢ ἄλλον αὐτὴν ἂν προτείποιμι τηλαυγέστατον ἥλιον. Τέτο γὰρ ἤδη δεύτερον ἐπὶ τὸ μεσημβρινόν τῆς ἡγεμονίας Μολδοβλαχίας, δυσυχὲς μὲν διὰ τὰς τῶν Σκυθῶν λεηλασίας, ἐπ' αὐτὴν διὰ τὴν ἐέρησιν ἴης ὑμετέρας ἐμφρονος προσασίας, σκηπτὲς δίκην ὡαγχος προσπεσόντων, διὰ δὲ τὴν οὖν αὐτῆς παρρησίαν ἀρχομένης εὐδαίμονος γίνεσθαι, εὐδοκίᾳ Θεῷ εἶκταν ταύτης λαβόντες ἀνυψωθείσης, τὰς ἡγεμονικὰς αὐτῆς ἢ ζωτικὰς ἀκτῖνας προνοητικῶς ἐφ' ἅπαντας, ἢ χαρμονικῶς ἐπαφίησι, πρὸς θάλαψιν τῶν πάντη κα-

τεψυγμένω τῷ σκυθικῷ, ἢ κιμμερίῳ κρύει λαῶν τε, ἢ πόλεων.
 Εἴθετοι ἢ τῆς μὲν λόγων γλιχομένης πανσόφων, τῇ παρ' ἐαυτῆς
 γλυκυτάτῃ ἢ εὐφραδεῖ ὁμιλίᾳ, κατευσωδίζῃ σοφίζεσθαι. Τῆς δὲ, συ-
 νετίξῃ βελᾶς ἔμφροσι. Τῶν δὲ, καταυγάζῃ τῇ λαμπροτάτῃ αὐτῆς
 παρυσίᾳ ἢ θεᾷ τὰ πρόσωπα. Τῆς δὲ, πέριθάλπει ταῖς ὠθέσμοις
 δίκαις, ὅποια κριτῆς ἀδέκατος ἀπὸ τῆς θρόνου κριεῖ θεσμοδοτῆσα τῇ
 πλάσιγκι. Τῆς δὲ χερὶ δαψιλῇ (ὅσοι δηλ. κατατεύχονται τῇ πωί-
 α) καταπλετίζεσθαι. ὡς οἷς ἀπασιν ἐδ' αὐτὸν ἐμὲ τὸν αὐτῆς δίαπυ-
 ρον πρὸς τὸ θεῖον εὐχέτην παρεώρακε, ἢ παρῆλθω ἀπαραμύθητον,
 ἀλλὰ καί τοι τῆς ἡγεμονικῆς αὐτῆς θεᾶς, (ἔγω τυχὸν) κατόπιν ἀ-
 πολεφθέντα, ἢ δὲ τῷτο ἀσχάλλοντα πᾶν ἢ ὁδὸν ἡμῶν τῇ παρ'
 αὐτῆς πανσόφῳ ἢ τὴν φράσιν γλαφυροτάτῃ ἐπιστολῇ κατευσωδίασε
 πόρρωθι, ἢ κατηύγασε ἢ τῷτε ὡς αὐτῇ κάλλει τῶν ὀνομάτων ἡύ-
 φρανε, ἢ τοῖς ὑψηλοῖς νοήμασιν ὤνησε, ἢ τὴν δianoian δίκην φωτὸς
 κατελάμπρυνε, ἢ τὴν περὶ τῆς ἀποτυχίας μὲ ταύτης σοφῶς ἐξηκέ-
 σατο ἀθυμίαν. Ἀνθ' ὅτε ἢ ὡς μὴ τὴν ταύτης δὲ τῆς θεοῦ μοι
 ἐμπιστευθείσης, (εἰ ἢ νῦν ἡρήμωται πᾶν, ἢ ἐς γόνυ κατέπεσεν ὡς ὁ-
 ρᾶται) δροικήσεως προμαθόντα λάβασιν, συγγνώμης ἡξίωσεν ευμωέ-
 κατα. Ἄλλως γὰρ ἂν πτέρυγας δαδτικῶς φάναι ἀνέλαβον, εἰ δη-
 λονότι προήδην, ἢ πρὸς ὑπ' αὐτῆς τῆς ὑμετέρας πανσόφου ὑψηλό-
 τητος πάντα ὡς δευτέρῳ θεμῶς, ἐπετάσθην, ὥς ἀκορέσω πόθῳ
 κατατρυφῆσαι τῶν ταύτης νειλώων χαρίτων, ἀλλ' ἐρεῖθρα λόγων
 ἐκχέαι, καθάπερ, δὲ τὴν πρὸς ἐμὲς χρηστὴν ταύτης λαθεσιν, ὑπερ-
 βολῇ χρησαμένη ἐξαίρεσι. Παρὰ γὰρ ἐμοὶ τῷ λίαν ἀνίκμῳ ὡς λόγοις
 ἢ πάντῃ κατεσκληρότι, τέτων ἐδέν. Πολλῶς γέ ἢ δέ, ῥύματα δέ,
 ἢ λιβάδες δακρύων θερμῶν, ὡς οἷς πλημμυρῶν, ἄτε δεινὰ ἢ περα δει-
 νῶν ὑποσᾶς, παρὰ τῷ θηριωνύμῳ Ἀσλᾶν ἢ τῇ συνηγόρῃ ἐκείνῃ
 ἢ ἀντιλήπτορος ἐπ' ἐμὴν πολοσέτακτον βλάβην, ἐτ' ἔομα, μὴ αἰδέσθης
 γένωμαι, παρ' Ἠγεμόνι Φιλανθρώπῳ ἐκὼν τιμήσω σιγῇ. Καὶ οἶμαι
 τὴν ἀσυντυχίαν ἡμῶν κατὰ θεῖαν προνοίαν γεγενῆσθαι, ἵνα μὴ ψυχὴν
 ἡρωϊκὴν, ἢ φίλοις συναλγεῖν ἠωθῆαν, λιπῆσαι, τὰς παρὰ τῶν ὁδῶν ἐξ

χε γνητιωτάτης Φιλίας, ἐμοὶ προσγνητομίας συμφορὰς ὑπ' ὅψιν ἦε
 ἑμετέρας μεγαλειότητος, ἡμᾶσι θαυρυρρόοις ἀφιλοσόφως ἀποκλαιό-
 μωνος. Οὐκ ἐλίγην ἔν παρὰ τῆς αὐτῆς θαυμαστῆς ἢ σοφωτάτης ἐπι-
 στολῆς τὴν ὀνητὴν καρπωσάμηνος, ἢ παραμυθίαν, μεγάλας αὐτῇ ἀ-
 νακηρύττω τὰς χάριτας, ἀνθ' ὧν ἐδὼν ἐλαλίπω εἰς ταύτην γεραιῶν,
 μεμνημένος αὐτῆς, ἢ ὑπερευχόμενος, ὅπως ἡ ὑπερῶσιος δύναμις κρα-
 τύνοι, ἢ ὠισχύοι ἐξ ὕψους αὐτὴν, εἰς σφοδρὰς εὐάρεστον, ἢ αὐξήσιν
 τῆς θεοδότης ταύτης ἡγεμενίας, ἢ ἀνωτέραν παντὸς ἀηδὸς περισκε-
 πται, προσεπιδαψιλευσμένη αὐτῇ πάντα τὰ καταδύμια μέχρι γῆρας
 βαθυτάτης ἢ λυπηρῆς. Μετὰ δὲ χρόνος μακρὸς καταξιώσῃ ἢ τῆς
 ἐρανίᾳ βασιλείας.

Ἰακώβω τῷ Διδασκάλῳ.

ΠΟΛΛὰ μὲν καλὰ καὶ γαθὰ παρὰ ἡς ἀληθῆς Φιλίας, ὅποσοι ταύ-
 τὴν εἶδασι τιμᾶν ἀρύονται. Ἀλλὰ κερκεῖνο ἐδωὸς ἔλαττον, τὸ μετὰ
 πολλῆς τῆς παρρησίας ἀλλήλοις ἀνακοινῆσθαι τῆς Φιλίας συνημέ-
 νης, ὅποσα εἴτε ὀδυνηρὰ, εἴτε τερπνὰ θατέρω τέτων ἀπαντήσῃ.
 Κερντεῦθον ἔρα ἀμύθητον ὅσῃν ὠφέλειαν εὐρίσκονται, ἢ μόνον ὅποι-
 σῶν ἀνίας κεφισόμενοι, ἢ καθάπερ παιονίοις τισι φαρμάκοις, τοῖς
 παρὰ τῶν φίλων παραμυθητικοῖς λόγοις θεραπευόμενοι. ἀλλὰ
 δὴ ἢ τὰ θυμηδέστερα, ἢ τερπνότερα, τῇ μετὰ τῶν φίλων κοινωνίᾳ,
 διπλὴν φέρει τῆς ἡδονῆς τὴν αἰτθῆσιν. Τί δὲ μηκύνω τὸν λόγον; ἔχι
 πολλάκις, ὡς φίλη κεφαλὴ, ὡς τῇ πρὸς ἀλλήλους ὁμιλίᾳ, ἑκατέρω
 τέτων πεπνεράμεθα; Καὶ τῶν μὲν ἡδέων ἢ τερπνῶν θαψιλῶς ἀπολε-
 λαύκαμεν ἀμφοτέρω τῇ ἀμοιβαίᾳ κοινωνίᾳ. ἢ μεταδώσει τῆς ἀπο-
 λαύσεως, ἔτε καταμεριεσθείσης, ἔτε ἐλαττωθείσης. ἀλλὰ μάλιστα
 θαυμασίαν τινα προσθήκην ἀληθείας, ὡς δὲ τοῖς λυπῶσι ἢ ἀποκινῶ-
 σι μεγάλην εὐρομῶν παραμυθίαν, ὅτε μὲν κεφισθῶτες ὥστε δὲ ἢ
 παντάπασι ἀπαλλαγῶτες τῆς ὠπκηψάσης ἀθυμίας; Νῦν δὲ ἐπει-
 δὴ ἀλλήλων πάνυτοι σφισήκαμεν, ἔγω δοξάν τῷ κρέττιονι, ἢ τῆς κατ'
 ὅψιν θέας ἢ συνεσίας ἀμοιρεῖμεν, ἵνα μὴ τῆς συνήθους τροφῆς, ἣν ἡ
 ἀληθὲς Φιλία χορηγεῖν εἴωθον, ὅλως ἀποτετυχηκότες, δυσφόρως δια-

κρισόμεθα, ὡχαρατίην ἀναγκαζόμεθα τοῖς γράμμασιν, ἅπερ ἀπὸ
 σώματος ἀσφαλέστερον ἔχομεν ἀνακοινώσασθαι τῇ σῇ ἐμμελείᾳ, καὶ
 μὴν ἢ ἐκ τῆ παραχρῆμα τῶν μελιρρύτων αὐτῆς λόγων ἐπακῶσαι.
 Ἀλλ' ἀσπασώμεθα τὸν δεύτερον πλὴν τὸ δὴ λεγόμενον. Ἰσθι τοῖσιν,
 ὦ Φιλότης, ὅτι τὰ καθ' ἡμᾶς ἄλλως ἔχουσιν, ἢ δοκῇ τοῖς πολλοῖς.
 οἱ μὲν γὰρ ἡμᾶς μακαρίζουσιν, ἅτε μετὰ βραχὺν χρόνον αὐθις τὴν ἡγε-
 μονίαν ἀνειληφότας, ἢ τῆς παρὰ τῷ Βασιλέως, ἢ τῶν παρ' αὐτῷ τὰ
 πρῶτα φερέντων, εὐνοίας ἀπολαύοντας. Ἡμεῖς δὲ τῷ τοῖς πολλοῖς
 ἐπιφθόνῳ ἢ ζηλωτῷ προσωπέῳ ἡκισ' ἐπτοημένοι, εἰς τε τὴν ὠδο-
 τέραν τῶν πραγμάτων κατὰς αὐτὴν τὰς ὄψας ἐπιβάλλομεν, τῶν τε
 παρωχηκότων τὴν μνήμην ἔχ' ἀποτιθέμεθα, ἔδὲ τῶν ἐς τὲ πρὶν ὠδε-
 χομῶν τὴν ποικιλίαν ἀγνοῶμεν. Καὶ τέτων ἄρα τῇ ἀναπλήσει, ἢ
 κατὰ γε τὸ παρὲν δοκῶσα τοῖς πολλοῖς εὐκλεῖα, καθάπερ ἀκάνθαις
 συμπιεζομένη, πάνυ τοι ἀμυδρὰ ἢ ἀνεπαίσθηται γίγνεται. Ἀλλ' ἐ-
 δὲ εὐκλεῖαν ἔγωγε ταύτην ἐιομάσμαι, ἣν ὁσημέραι τεσαῦτα ἀνιάρᾳ
 ἢ λυπηρὰ περιέρχεται, ἢ τὴν ἐμὴν ἀποσύφουσι καρδίαν, ἔδὲ ἀκαριαί-
 ας ἡδονῆς αἰσθῆσιν λαβῆν συγχωρῶντα. Καὶ ποῖόν σοι πρῶτον τῶν
 πρὸ ἐφθαλμῶν ἀνιάρων καταλέγω; τὴν ἐλεεινὴν τῶν οἰκητόρων κα-
 τὰς αὐτὴν, οἱ κατὰ τὸν προλαβόντα μεταξὺ Ὀθωμανῶν ἢ Μόσχων
 πόλεμον, λίαν ἀπηνῆς τῆς τύχης πεπείρανται, ἑκατέρωθεν στρατῷ πα-
 ρανάλωμα γινώσκουσιν, ἢ ἔ μόνον τὰ ὄντα ἀφρημῶσι, ἀλλὰ ἢ παίδων,
 ἢ γυναικῶν, ἢ συγγενῶν ἔρημοι καταλειφθέντες, ἢ δὴ ὅσαι ὥραι ὡς
 ἡμᾶς φειτῶντες οἱ τάλανες σχετλίως ἀπολοφύρονται, τὴν τῶν αἰχμα-
 λωτισθῶτων ἀπολύτρωσιν συναγμοῖς ἀλλεπαλλήλοις, ἢ κρηνοῖς ἐα-
 κρύων ἐλεεινῶς ἀπαιτῶντες, ἀντιβιβῶντες, ἐκλεπαρῶντες, χεῖρας αἰ-
 ροντες, ποτνιώμενοι, ὥστε ἢ ἡμᾶς πικρῶς ἐπιδακρύειν αὐτοῖς, ἢ ἐς ἰ-
 κτόν ἀναφλεγόμενους, ἔδωός φείδεσθαι ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῶν ἐξη-
 ὄραποδιτμένων. Ἀλλ' ἢ τῶν Σκυθῶν ἀκήνεια ἢ ἀπρόνοια, ἐς τοσού-
 τον πρόβη, ὥστε ἔτε τῶν παρὰ τῷ Αὐτοκράτορι σφοδροτάτων ὑπὲρ
 τῆς τῶν Μολδάβων ἀπολύσεως προσαγμάτων, ἔδ' ὅπως φροντίζαν,
 προφάσεις δὲ ψευθεῖς εὐρίσκεισθαι, ἢ μυρίας ἀποβλάας κλώθοντας.

ἀπαναίνεσθαι τὴν τῶν αἰχμαλωτισθέντων ἐπιστροφὴν. Οὐκ ἔστι δὲ μέ-
 χρι τῆς τῶν Σκυθῶν κακουργίας, ἀλλὰ δὴ βίᾳ τῶν πατρῶων ἀ-
 γρῶν, τῶν κατ' ἀμφοτέρους τῶν Ἰεράσων ποταμῶν ἔχθρας κημένων, τῶν
 αἰθλίων Μολδαβῶν ἐκβαλόντες, κἀκείνων ἀντιποιῶνται, καὶ κατακυ-
 ρεύειν πειρῶνται, καὶ οὖν τῆς ἡμῶν προσλιταρήσεως δι' ἐπιταγῆς τῶν
 ἰδίων ἀρχηγῶν ἐξωθήμενοι, ὥσπερ κῆρες, καὶ ἐρρίνυες ἀναρράγυντες ἐξ
 ἑσθ' ἀπὸ πάλιν ἐπισκήπτουσι, καὶ τοὺς ἀνέχοντες τῶν δυσύνων οἰκητόρων ἐπι-
 κάθονται. Τισαῦτα δὲ ἐστὶ τὰ τε ἡμῶν αὐτῶν, καὶ τὰ τῶν ὑφ' ἡμᾶς
 εἰς Θιδὸν πλημμελήματα, ὥς τε τῇ παρὰ τῶν Σκυθῶν ἐπηρείᾳ, προσε-
 τισφρεῖται καὶ τῇ παρὰ τῶν Πολωνῶν, τῶν ὑπὸ τῷ Σβεκίᾳ Ρηγὶ γε-
 λείτων, οἱ μὲν εἰς τὴν ἐνεγκαμένην ἔκ' ἔχοντες ἐπανακάμψαι, ὡς δὲ τοῖς
 ἐπιχώροις τῆς Τεγίνας ἡ δυνάμεισι λαρκῶς ἀποδῶν, πάντες δίκην
 ἀγρίᾳ χειμάρρῃ εἰς τὴν Μολδαβίαν καταρρύνοντες, καὶ προσεράξαντες,
 πᾶν τὸ προσυχὸν παρσύρουν, ὅλας οἰκίας, ὅλας ἀγροὺς ἐξαφανίζον-
 τες, καὶ τὰ λείψανα τῆς Σκυθικῆς καταδρομῆς, τὰ τε πρὸς τροφὴν ἀ-
 ναγκαῖα, καὶ τὰς ἀρετῆρας βῆς, ὧν οἱ ἐλεηνοὶ οἰκήτορες, τὰ μὲν καθά-
 περ βαρύτιμα κημήλια ὡς ταῖς ὑπὸ γῆν ἀποθήκαις διεσώσαντο, τῶν
 δὲ ὕδατι μέιν, καὶ τῶν παίδων προσελιπάειν τῇ Φυλακῇ, μετὰ πολλῆς
 τῆς λύσσης καταδραπνύοντες. Ἡμεῖς δὲ θεαταὶ τῶν τοιούτων γιγνώ-
 μων, καὶ μέγαν δακνόμενοι τὴν καρδίαν, ἔκ' ἔχομεν ἀποκρέεσθαι τὰ
 ἐπικείμενα χαλεπὰ, ἀλλὰ πάσης θεραπείας ἀμηχανῶμεν. Πολλά-
 ρις γὰρ τῷ ἡμετέρῳ Αὐτοκράτει, καὶ τοῖς παραδυνασταῖς δεδηλωκό-
 τες, ὡς ἔχοντα πράγματα, εἶδὼν ἄλλο, ἢ μὴ δαψιλῶς ὑποσχέσθαι ἀ-
 πηνευκάμεθα, αὐτὴν ὅσον ἔγωγε θεραπείαν ἐπασχέλλοντα, ἢν ἡ τοῦ
 Θεοῦ κραταιὰ χεὶρ τῶν δυσύνων οἰκητόρων, καὶ ἡμῶν κατοικτισαμένη,
 ταχέως οἰκονομήσῃ. Καὶ ταῦτα μὲν ἄπερ ἔφθηνμεν φελοῦντες, καὶ
 περ πᾶν μέτρον ὀδύνης ὑπερπαίοντα, μετρίως ἂν ἠνέγκαιμεν, χρηστοτέ-
 ραις ἐλπίσι παραμυθήμενοι. Ἀλλ' ἐκείνο γε λυχνῆται μυελῶν καὶ ὀ-
 σέων, ὁ πάλιν ὑπονοόμενος μεταξὺ Ὀθωμανῶν, καὶ Μόσχων πόλε-
 μος, ὃν τὸ θεῖον ἀποκρέσῃ, ταῖς ἐκατέρων καρδίαις ἐς ἀρήνην τείνοντα
 λογισμὸς ἐπιστάξαι. Εἰ γὰρ, ὃ μὴ γινώσκω, αἱ τῷ ἀνυμνῶν σάλπιγγι

γες πύθεις ἠχήσῃσι, Φεῦ, ὅσους ὑποσησόμεθα κινδύνους! Βαβαί, ὅ-
ποιους ἐπιβλαῖς ἐκκησόμεθα! Οἶσθα γὰρ τὸ ἀρχαῖον τῶν Δακῶν ἦ-
θος, τὸ ἄστατον, τὸ φιλοτάραχον, τὸ δυσήνιον, τὸ ἀτίθαστον. Ἐπὶ
μὲν ἄρα καὶ μὴν ἀγκύρας σαλεύομεν, τῇ ἀρραγεί πρὸς Θεὸν ἐλπίδι,
ἧς ἔδεποτε ἐψεύσμεθα, ἀλλ' ἔτι ἐς τὰ πῖον ψευδόμεθα. Καὶ τὰ μὲν
καθ' ἡμᾶς ἔτις ἔχει. Ἡ δὲ σὴ θαυμασιότης, αἱ μὲν θυμηρεσέρων εὐ-
μοιρεῖς, τέγων καὶ ἡμῶν ὅτι τάχιστα μεταδοίη, θισμὸν Φιλίας ἐκ πλη-
ρῆτα, καὶ τῆς ἐταιρείας ἀφοσιωμένη γὰ καθήκοντα. Εἰ δὲ τὰτο ἔκ ὧν,
ἀλλὰ καὶ παραμυθιτικοῖς λόγοις ἀθυμίας τσαύτη κυμανομένην Φί-
λε ψυχὴν ἀκέστοιτο. Ἐρρώσο.

Ἀπάντησις.

Ἐπιστολὴν τῆς ὑμετέρας Ἐκλαμπρότητος μετὰ τῆς προσηκέσης Τι-
μῆς ἐκομισάμην. Ἦτις εἶχε μὲν τὴν Ἀττικὴν Μῆσαν ὡς τῇ συλλογῇ
τῶν λέξεων μετὰ τῷ ἀνθρῷ ἐπικαθημένην, καὶ τὴν Ἀφροδίτην ὡς τῇ
συνθήκῃ ἐπιπνέουσαν, καὶ πρὸς τὸ εὐφραδες καὶ τὸ γλαφυρὸν τῆς συν-
τάξεως μόνον ἀποβλέποντας ὑπερβαλλόντως ἠδύνεσαν. Τὸν δὲ τῶν
λεγομένων νῦν οὐ παντάπασιν ἀμιγῆ, καὶ ἀλικρινῆ, ἀλλὰ καὶ πάθει
καὶ ἀλγαινοῖς μεμιγμένον, καὶ τὸ ἀθυμῶν μᾶλλον, ἢ τὸ ἐπιτερόπες ἔχου-
σαν, καὶ παραψυχῆς καὶ καινωνίας λόγῳ παρὰ τῶν Φίλων δεομένην, εἰς
ἀνακωφισμὸν ὑπὸ τῆς κατεχούσης ἀχλύος, καὶ ῥαυτέραν τῷ βίῃ πα-
ράτασιν, καὶ κατὰλογον μυρίων δεινῶν, ἔχοντως γὰρ ἐρεῶντας καὶ Φίλους,
ἀλλὰ καὶ γὰρ ἐκ παντὶ εὐνοϊκῶς ἔχοντας λυόντων εἰς δάκρυα θλιζόντων.
Διόπερ ἄσμενος μὲν ἀνὰ χεῖρας ἐδεξάμην τὰ γράμματα, ἐλπίτας ὡς
αὐτοῖς εὐρεῖν τὰ πρὸς ἡδονὴν αὐτῆς τε καὶ τῶν αὐτὴν τιμώντων καὶ σπυ-
δαζόντων. Ὡς δὲ ἐδὼν τοῦτον, ἀλλὰ τὰναντία κεχαράκται, ἀνθρα-
κας, τὸ δὴ λεγόμενον, εὐρέθην τῶν χερσῶν λαβὼν, παλινφθίσαντε ἦ-
σα, καὶ τὴν καρδίαν ἐπλήγην ἐ μετρίως. οὐχ ἔτις ἐπὶ τῇ τῶν δεινῶν
ἀφηγήσει, ὅσω περ ἐπ' αὐτῇ, ἐπεί γε συμπαθὴς ἐστὶ καὶ Φιλάνθρωπος
φύσει, καὶ ἐκ τῶν ῥαυδίως ἀνάσχοιτο ὁρεῖν ὡς τοῖς δεινοῖς τὸ ὑπήκοον.
Ἀλλὰ τί ἄν τις ἔποιε ὡς τοιούτοις καιροῖς; ἔδεν μέρος τῆς οἰκωμῆς εὐ-
ροι ἄστις γαλήνης ἀπολαῦον καθαράς. Οὐ Βασιλεῖς καὶ Βασιλίσαι

μέγισται ὡς ἐν τάλῳ ἢ τρικυμία κλυδωνίζονται, ἢ στρατοὶ ἀπειροπλη-
 θεῖς συρράγέντες καταπίπτουσιν; Εἰ μὲν ἔν ἡν ἐφ' ἡμῖν ἡσυχάζειν ἢ
 εἰρήνην ἀσπάζεσθαι, ἔδει ἂν πάντα κάλων ἢ λίθον κινεῖν ἐπὶ τρίτῳ,
 νῦν δ' ἐπ' ἄλλοις ἐστὶ τρίτο, ἐπὶ τοῖς Αὐτοκράτορσι, ἢ ἀνάγκῃ φέρε-
 σθαι ἢ ἀγασθαι κατὰ τὸ ἐκείνων βέλημα. ἵνα μὴ τοίνυν ἀκοντες ἀ-
 γόμενοι πρὸς τὸ μὴ εὐρίσκεισθαι λύσιν τῶν θειῶν, ἢ ἑαυτοὺς μάτην
 ἀνιῶμεν, ἀνδρίζεσθαι δεῖ, ἢ εἶναι μεγαλοψύχους, ἢ μόνον παρὰ Θεῶν
 τὴν ἀπαλλαγὴν αἰτεῖν τῶν δυσχερῶν, ἢ εἰς αὐτὸν ἀνατιθεῖν τὰς
 ἐλπίδας τῶν χρηστοτέρων· ὅπερ ποιεῖν ἢ τὴν ὑμετέραν θεοσέβειαν ἐκ
 ἀμφιβαλλῶ, ἐκ Θεῶν πάντοτε ἀρχομένην, ἢ εἰς Θεὸν φεῖ τελευτῶ-
 σαν, ἢ τὰ κατ' αὐτὴν πάντα εἰς Θεὸν ἀνάγεσθαι, ἢ ἑαυτὴν αὐτῷ
 ἀφιερώσασθαι. Διὸ ἢ παρρησίαν ἔχει πολλὴν πρὸς Θεὸν αἰτεῖν τὰ
 λώονα. Ἀλλ' ἔλαθον ἑμαυτὸν, πένης ὢν λόγων, συμβαλὴν ἢ πα-
 ραμυθίαν παρέχειν τῷ πολλὰς πολλοῖς ἢ καλὰς ὑποθέσθαι βελαῖς,
 ἢ παραινέσεις δυνάμεναι, ἢ ἐπαρκεῖν ἑαυτῷ εὖ ἐπισταμένῳ, ἢ μηδὲν
 τῆς ἔξωθεν δεομένου παραμυθίας ἢ παραινέσεως. Τῆτο γὰρ βέλεται
 κατὰ γε τὴν ἐμὴν δόξαν τὸ λέγον, ὁ σοφὸς ὡς αὐτῷ περιφέρει τὴν ἐσί-
 αν. τῆτο ἢ αὐτὸς αἰνίττομαι ὡς ταῖς ἐπιγραφαῖς τοῖς ἡγεμονικοῖς προσ-
 ρήμασιν, ὡτέρων ἢ σοφωτάτων. Τῆτο ἢ γὰρ ἐκ τῆς φιλοσοφίας περ-
 δαίνομεν, τὸ τὰ τοῖς ἄλλοις φεβερὰ φέρειν θαρσαλέως. Τίς δὲ ἢ ἡ
 ἐσία, ἣν ὁ σοφὸς ὡς αὐτῷ περιφέρει; ἔχῃ τὸ σερρὸν ἢ ἀνδρείον, ἢ μὴ
 ἐκιδόναι τοῖς ἐναντίοις πνεύμασι, μήτε χαυνῆσθαι ἢ ἀναπίπτειν, μή-
 τε μὴν τῷ κινδύνῳ προδιδόναι τὸ ζῆν ὑπὸ δαλίας, ἀλλ' αἰ ἢ τὰ θειὰ,
 τὰ μὲν παρῆκε, τὰ δὲ ἀπῆρτηται, τὰ δὲ προσδοκᾶται, ἢ ἀρετὴ μὲν
 τοι τῆς ὑμετέρας χρησομιμήτης ψυχῆς ἐκ μηχανῆς τινος τῷ Θεῷ τὸν
 ἔλεον, ἢ τὴν ἀρωγὴν ἐπισπάζεται. ἢ εἴη μοι ἔτιως. Ἐκ δὲ τῶν ὡς τῷ
 λαμπροτάτῃ ἐπιστολῇ γεγραμμένων ἔπαισί μοι θαυμάζουν. πυθάνεται
 γὰρ ἢ περ αὐτὰς ὡς Φαιδρότεροις ἀμὶ δατελῶν. Εἰ γὰρ ἐγὼ ὡς θυμή-
 ρεσι τυγχάνω, πολλῷ μᾶλλον ἢ ὑμετέρα Ὑψηλότης. αἰ δὲ μὴ αὐτῇ
 ἐδ' ἐγὼ. Ἡ γὰρ ἐμὴ Φαιδρότης ἢ σκυθρωπότης, ἐκ τῆς κατ' αὐτὴν
 ἔρεται Φαιδρότης, ἢ κατηφείας. Οὐ γὰρ ὡς τῷ ἡλίῳ μὴ φωτίζειν

τος, ἐμὲ θερμαίνεσθαι.

Τῷ Υἱῷ αὐτοῦ Σχαρλάτῳ.

ΚΑὶ καθ' ἐαυτὸ μὲν ἀθυρίας ἔ μικρὰς πρόξενον τὸ κεχωρίσθαι τῶν
Φιλτάτων. Τὸ δὲ πυρετῷ κάμνοντά σε καταλιπεῖν, ἐπέτενε τὴν τῆς
ψυχῆς ἀθυρίαν, ὥστε ἔθ' ὀδεύοντα, ἔκ καταλύοντα παραμυθίαν εὐ-
ρίσκεσθαι, ἀλλὰ σληνεκῶς ἔδεν μῆεν τῇ ἀνία τρυχεῖσθαι με, ἢ σὲ
φίλτατε ἢ ἐπέρασε καὶ, τῷ καύματι τῷ πυρετῷ. Καὶ δεδηλωκότος
σε, ἀπαλλαγέντα ἤδη τῆς νόσου, τὴν πρὶν σε ἀναλαβεῖν ὕγείαν, ἢ ὁρ-
κον προσεπιθέντος εἰς βεβαίωσιν ταυτησὶ τῆς ἀγαθῆς ἀγγελίας, ἔπω
τῆς ἀθυρίας παῖτά πασιν ἀπήλλαγμα. (Γὰρ γὰρ πατρικὸς σπλάγ-
χνα εἰς ἀεὶ δέδοικε περὶ τὰ τέκνα, ἢ τῇ πρὸς αὐτὰ ἀγάπῃ φλεγόμε-
να, μυρίαις ἑώθω ὑπονοίαις ἀμύσσεσθαι) πάνυ τοι ὀλίγην παραμυ-
θίαν εὔρον, ὡς ἔπω τὴν σὴν ἀνάρρωσιν ἢ ὕγείαν πεπληροφόρημαι.
Καὶ ἵνα μὴ ἐπικρύψωμαι τὴν ἀσθενεῖαν τῆς ἐμῆς ψυχῆς, ἔδ' ἀπαλ-
λαγήσωμαι τῆς περὶ τῆς σῆς ὕγείας φροντίδος, μέχρις ἂν τὴν κατ'
ἑσπιν θέαν ἐξοικονομήσῃ τὸ θεῖον. Τότε δὲ ἐρρωμένον σε ἰδὼν, χαρὰς
ἢ εὐφροσύνης ἔμπλεως, περιπτύξομαι, ἢ τὰς ἀπὸ σώματος εὐχὰς ἐ-
πιδαψιλεύσομαι. Τὸ δὲ γέ νῦν ἔχον ὥθω μὲν πτοίᾳ ἢ ὑπονοίᾳ τα-
ρασσόμενος, ὥθω δ' ἐλπίσιν ἀγαθῆς ὁπώσεν ψυχαγωγέμενος, τὰς
ἀπὸ καρδίας εὐχὰς ἐγχαράττω τοῖς γράμμασιν, ὧν τὸ κεφάλαιον
ἀσινῇ διατηρεῖσθαι σε τὴν ἐμὴν ἀγλαΐαν, τῇ τῷ κρείττονος εὐμωΐᾳ
συμφυλαττόμενον, ἢ ὕγείας ἀπολαύοντα, ἢ τις κρηπίς ἐστὶ τῶν ἀγα-
θῶν τῶν κατὰ τὸ σῶμα. Ταύτης δ' ἀπολαύοντά σε, ἀπρίξ' ἔχεσθαι
παντοίας παιδείας ἥκιστα ἀμφισβητῶ. Πῶς γὰρ ἀμφισβητοίην, ὅς νη-
πίον σε ὄντα ἢ μονονέκῳ σπαργάνοις, τῷ τε μακαρίτε Παππῷ, καὶ
μὲ τῷ Φῶντος τοῖς γένασιν ἐπικαθήμενον, μάλα προθύμως τοῖς ἐς
παιδείαν τήνεσι λόγοις ὑπέσχοντα τὰ ὦτα, ἢ ὥστε ἀσείως ἀναπυ-
θνύμενον μετὰ πλείους ἐώρων τῆς θυμηδίας; Ὅτε δὲ ἀμφοτέρω,
ὅ, τε σὸς Παππός, καὶ γὰρ τῶν περικαλλῶν καὶ ἀγαθῶν ἐλπίδων πλή-
ρης γινόμενοι, ἀλλήλοις συνηδόμεθα, καὶ σοὶ τῷ Φιλτάτῳ χαίροντες
ἅμα ἢ δακρύοντες ὅποσα αἴσια ἢ Φαιδρα ἀπὸ μέσης ψυχῆς επευ-

χόμεθα. ἔρρωσθαι, ἢ ζῆθαι, ἐπιδιδῶς ἅμα παιδεύεσθαι ἢ ἀρετῇ.

Ἰακώβω τῷ Διδασκάλῳ.

Ερωτῶ, ὡς ἔχει τὰ ἡμέτερα; πάνυ δεινῶς. Τῆς ἐπεράσης Πατρίδος πόρρω κεχωρίσμεθα. Τῶν φιλτάτων σερόμεθα. Ταῖς Μύσαις αἷς ἐξ ἀκαλῶν ὀνύχων συνετράφημεν. ἐδ' ἀκαρεῖ σχολάζειν ἔχομεν, ἀλλεπαλλήλοις φροντίσι περικλυζόμενοι. Τῶν ὑπὲρ ἡμᾶς τὸ ἐκλυμνόν, ἢ ὑπτιάζον ὁρῶντες, κατελεῖμιν ἑαυτοὺς, ὅτι τοιούτοις δευεῖν ἀλλήλας. Τῶν ὑφ' ἡμᾶς τὴν ἐλεηνὴν κατέβασιν ὑπ' ὄψιν ἔχοντες, ἀπὸ μέσης καρδίας συνάξομεν. Διαπριόμεθα, τὴν ψυχὴν ἀπολεγόμεθα. Βαβαὶ τῆς δυσύνε Μολδαβίας, ἥτις τῇ ῥώμῃ τῇ ἀρετῇ πεπαῦσθαι δεκνόντος πολέμου καταρράγῃσα, ἢ τὰ λαίεθια πνέουσα, τῷ δὲ τῆς εἰρήνης ὀνόματι ἀναραιῖται πάλιν ἐλπίζουσα, τὰ νῦν τοιαῦτα ὑφίσταται θανά ἢ χαλεπὰ, ὧν ἐδὼ τῷ πολέμῳ πεπείραται, ἀπὸ ἀπαντα ἡμῖν ταῖς ἐπιτετραμμέναις τῇ ταύτης ἀρίκῃσιν ἀθρόα προσαράσσει ἢ τῶν στρατιωτῶν ἀσπλαγχνία, ὅ τῶν ἐπὶ κεφαλῇς θεινῶν ὄγκος, ὅ τῶν προσδοκωμένων φόβος, ἢ ὥδρα τῶν χρημάτων, ἢ πάσης παρασκευῆς ἀπορία, ἢ τῆς σώματος ἀσθένεια, ἢ τῶν φίλων ἀπεία. ταῦτα πάντα εἰς ἀμηχανίαν ἡμᾶς καθιστῶσι, ἢ τῇ λύτῃ κατασπένδουσιν. Ἐν δὲ ἢ μόνον εἴη ἡμῖν παραμύθιον, ἢ ἰσρὰ ἀγκυρα, ἢ ἀνωθὺ πρόνοια, ἢ ὅπως ἂν χωρεῖν τὰ καθ' ἡμᾶς ἐφυγηχάζειν ἀφείλεται, τὴν τῶν δεινῶν λύσιν ἐκείθω ἐλπίζοντας. Ἀλλὰ τὰ πολυκῶν ἢ ποικίλων πλημμελήματα, οἷς ὅσ' ὦραι τὸν ἡμέτερον πλάσιν προξύνοντες, τὴν τῶν κρηττόνων ἐλπίδα μονονεχὶ περικόπτοντα, χαλεπωτέρας παιδείας ἀπειλεῖ, ἢ μάζετο πληγὰς ἐπανατίνειται. τὸ ἐς κακίαν κατάφορον τῆς ἡμετέρας γνώμης τῆς δικαίας κριτῆς ἀναχαιτίζοντος, ἢ συσέλλοντος.

Τῷ αὐτῷ.

Φέρει πολλὰν ἡδονὴν τῷ σωθῆναι μεμνησθαι πόνων παροισχυμῶν, ἢ τραγυδία (Φησί). Ἡ δὲ τῶν παρωχηκέτων ἡδέων ἢ τερπνῶν μνοῖα λίαν ἀποκναίειν Φιλεῖ, ἢ μάλιστα ὀπηνίκα τὰ παρόντα ἢ κατὰ θυμὸν χωροῖ. Καὶ ἵνα μὴ πόρρωθεν ματεύσωμεν τῆς λόγου μαρτυρας, ὁῖκοθω ὡς Φιλότης πρὸ ὀφθαλμῶν σοι θήσομαι λαμπρὰς εἰκόνας θυ-

μηδίας ἢ ἀθυρίας, ἢ δὴ ὀπόσης ἀνίας ἐμπίπλασθαι οἷε τὴν ἡμετέ-
 ραν ψυχὴν εἰς τὴν παρωχηκῆαν ἰδέαν τῆ βίβ. τὴν μνήμην ἀνάγχασαν,
 ὀπηνίκα δηλαδὴ ἔπω τῶν αὐλικῶν φροντίδων, ἢ τῶν πολιτικῶν πραγ-
 μάτων εὐτὸς γεγονότες, ἢ τῆ ἀειδίμου γεννήτορος ἡμῶν τῆ δαψιλῆς κα-
 θεμονίᾳ ἀπάσης ῥασιώνης ἀπολαύοντες, ἀνετον, ἐλεύθερον, ἢ χρυ-
 σῶν ὄντως εἶον ἐβίβωμεν, τῇ φιλοσοφίᾳ ὅλως προσανέχοντες τὸν νῦν,
 ταῖς Μύταις ὁμιλῶντες. σπασθὲν ἢ ἀνέσει τὸν χρόνον μάλα δεξιῶς με-
 ρίζοντες. ἢ ἡδονῆς ἀμυθήτως γινώσκοντες. Μέννησαι ἄρα ὦ φίλη κεφα-
 λή τὴν ὡς τῷ ἡμετέρῳ προασίῳ ἀγρῷ σλατριδῇ, τῆς ὡς τῷ πολυαν-
 θῇ λευκῶνι περιπάτης, τὴν ἀποπνέουσαν τῶν ἀνθέων εὐωδίαν, τὰ προ-
 σπνῆ, ἢ ποικίλα χρώματα τῶν ῥόδων, τῶν κρίων, τῶν ὑακίνθων,
 αἷς δαιμονίως κατημφίαστο τὸ ἔδαφος. τὸ γλυκὺ, ἢ θυμῆρες τῆς ἐ-
 πιπνεύσης αὔρας, τὸ ἡρέμα πως ῥέον ὕδωρ, τὸ τὴν γῆν ὕδωρ ἡττον πο-
 τίζον, ἢ τὰς ἡμετέρας κατακηλῶν ψυχὰς, ὧς μεθ' ὅσης ἡδονῆς ἐφεζό-
 μενοι πολλάκις τῇ πόφι, τὰς ὄψεις ἐπεβάλλομεν, ὅ, τι πορρωτάτω
 τὴν ὑποκαθημόνην βασιλίδι τῶν πόλεων, ἢ τὴν, ἢ περιρρέται, θάλασ-
 σαν, ἢ τὰ ἐν αὐτῇ πλοῖα, ἢ τὰς ἀντίπεραν πόλεις, ἢ τὰς παραρρέ-
 οντας ποταμούς τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐπερχόμενοι, ἢ λόγων ἀφορμὰς ἐκ
 τῶν ὀρωμένων θηρώμενοι. Τῆς δ' ἡμετέρας ὄψεως ἐσιωμώης τῇ λίσαν
 ἐπιτερπῆ θέα, ἢ τὰ ὧτα ἡμῶν θαυμασίως κατεθέλγεται τοῖς ποι-
 κίλαις, ἢ ἡδυτάτοις τῶν ὀρνίθων ᾄσμασι, τῶν παραρρέοντων ὕδατων
 τοῖς κελαρίσμασι, τῷ ἤχῳ τῶν περιπνεομένων ζεφύρω φύλλων.
 Ἀπὸ πάσης τοιγαρὲν αἰσθησεως ἀκράτος ἡδονὴ παρεπέμπετο τῇ ψυ-
 χῇ. Ἀλλ' ἐκείνη ὑπερανέστηκεν ἢ ἡ τῶν ἐμμέσων λόγων κοινωνία,
 ἢ ἡ τῶν μετὰ χῆρας βιβλίων ἀνάγνωσις μάλα πλεσίως ὡφέεζον,
 ἢ ταύτης ὁ νῦν, μερίμναις ἡκιστα τεθολωμένος, ἀλλὰ σταυγῆς, ἢ
 λαμπρὸς σταυλῶν, ἀκραφνῆς ἀνεφορήτος, ἢ ἀκηραίως. Νῦν δ' ἐκεί-
 να μὲν παρωχηκεν ὅχλος δὲ φροντίδων πολυκδῶν πάντοθεν περι-
 κεργόμεθα, ἢ τὸ μὲν δοκεῖν ἡγεμονεύομεν, ἢ τοῖς πολλοῖς ἐσμέν ἐπί-
 φθοροι, ἀλλ' ἡ ὥδον κατὰστασις παντάπασιν ἀπάρδα, τῇ ἔξωθεν πε-
 ριβολῇ, ἢ ἐδ' ἀκαρεῖ εὐθυμῶν ἔχομεν. Τῶν γὰρ παρόντων δυσχερῶν

ἢ αἰσθησίς, ἢ τῶν ὑπεναντιωμένων ἢ πτωία, πολλῆς ἀθυμίας ἡμᾶς ἐμ-
πίμπλησιν. Οἱ δὲ χρυσῆς (φεῦ) αἰὼν παρερρύηκω, ἀπέπτη, ἔδεν
ἡμῖν ἄλλο καταλιπὼν, εἰ μὴ τὴν ἀποκναίσσαν μνήμην. Ως νεότης!
ὦ Μῦσαι! ὦ Θεσπεσία Φιλοσοφία! ὦ προτφιλὴς ἡσυχία! ὦ ἀμβρο-
σίας ἡδυτέραι Σιτριδαί! ὦ πολλῶν ἡγεμονιῶν ἀντάξιος, ἢ ἐλεύθερος,
ἢ φροντίδων ἀπείρατος βίος! Ἐρρώτο περισπᾶστος κεφαλῇ, ἢ κα-
τακόρως ἀπόλαυε, ὧν ἡμεῖς ἐσερήμεθα.

Ἀπάντησις.
Τὴν ἑκλάμπρον αὐτῆς ἐπιστολὴν προσκυνητῶς ἀσπασάμενος ἔλα-
βον. Ἦν δὲ τῇ ἐλλάδι φωνῇ φθεγγομένη, ἢ τῆς πρὶν ἐκείνης φιλοσό-
φου Σιτριδῆς ὑπομιμνήσκουσα, τὰ ἡμῖν πάλαι παιδικά. Τέως γὰρ
ἄλλοις τὸν νῦν προσέχον, ἔτω δόξαν τῷ τὰ ἡμέτερα κατὰ τὸ οἰκῆ-
ον βέλημα ἄγοντι, ἢ φέρειν. Ὅθω ἔχρη βεβαίως ἔτε τοῖς δεχῆ-
τερπνοῖς ἡδέσθαι, ἔτε μὴ τοῖς φαινομένοις χαλεποῖς δυσχεραίνειν,
εἰδότες, ὅτι πάντα γινέσκει, ἢ πάντων ἐπὶ κόρος τῶν ἐνταῦθα, ἢ
αὐτῆς ὡς εἶπεν τῆς ἐρασμιωτάτης ἡμῖν Φιλοσοφίας. Μόνη δὲ κόρον
ἔποιε ἢ ἀκμάζουσ' αἰεὶ, μετὰ τὴν παραλλαγὴν τῆς σχήματος τῆς αἰ-
ῶνος τέως, περὶ τὸ ὄντος ὄν, ἢ τῶν ἐφετῶν τὸ ἀκρότατον ἀπόλαυ-
σις, ἢς θάω ἐλέει ἐμφορηθείημεν, ἢν καλὸν ἢ περιόντες καθαρῶτά-
τω νοῦ θεωρεῖν, ἢ ἐλπίζειν, ἢ πάντα γὰρ τῇδε, ὅποια πατ' αὖ εἴη, πρὸς
αὐτὴν μηδὲν ἡγεῖσθαι. Τὴν δὲ ὑμετέραν Ἰψηλότητα, ἢ τῆς τῷ νῦν
βίῳ κατασάσεως ἐς τὲ τιὸν ἡδίων ἀπολαύειν εὐέλπιδες ἐσμέν, τῶν δυσ-
σχερῶν ἐκ ποδῶν γνομένων, ἢ τῶν φροντίδων ἡλαττομένων, ἢ τῆς αἰ-
γωνίας ἀφαιρεθείσης. Οὐ γὰρ ἐς τέλος ἐφ' τὸ εἶον θλίβεσθαι τῆς
περὶ αὐτὸ ἐλικρινῶς σπυδάζοντας. Διὸ ῥᾶον γίγνεσθαι δεῖ, ἢ μετέ-
χειν αὐτὴν πρὸς τὸ εὐθυμότερον, ἢ ὥσπερ τὰ ἄλλα τὰ ἐαυτῆς, ἔτω
ἢ τὴν τῆς ἡγεμονεύειν παράτασιν, ἢ εὐμάροισιν, ἀναφέρειν εἰς τὴν ἐξ
ὑψους τῆς Θεᾶς ἀπερὸν, ἢ εὐμήχανον δύναμιν. ἢ τῆς θείας ἐξηρημέ-
νην προνοίας ἔμνονον νομίζεν, ἀλλὰ ταχέως πίσεύειν. Ἐκείπερ ἔδεν
τῆ καθ' ἡμᾶς ἀτρονόητον, ἢ ποσῶτα μᾶλλον, ὅσῳ περ ἐσγώτεροι θυγ-
χάνοντες ἐσμέν τῆ Θεᾶς, οἴατε τῆς ἀληθείας περὶ αὐτὸν πίσεως, ἢ τῆς

τῷ εἰς καθαρότητος. Εἰ δ' ἔκατὰ ῥᾶν, ἢ τὸ δοκῆν ἡμῖν, πολλάκις
χωρεῖσι τὰ πρᾶγματα, ἀλλ' εἶδαμεν, ὅτι μείζονος τιμῆς τὸτο πρόξε-
νον γίγνεται, ἢ γ' ὡς ἡ ὑπομονὴ ἡμῶν κτίσασθαι τὰς ψυχὰς κελεύομεθα.

Τῷ Διδασκάλῳ Ἰακώβῳ.

Ἦ Δεία μὲν τὰ ὑμέτερα γράμματα, ἢ ἀμύθητον ὅσῃν ἀποσάξει
γλυκύτητα. Ἀλλ' ὥσπερ τοῖς ἰκτέρω κάμνῃσι ἢ αὐτὸ τὸ ὑμήτημον
μέλι πικρὸν εἶναι δοκῇ, ὅτω ἢ ἡμῖν τὸ ὑπερβάλλον τῆς εὐθυμίας ἀ-
φαιρῆται πᾶσαι ἡδύτητος αἰσθησιν, ἢ ἡ δευσοποιὸς ἀνία πᾶν τὸ πρὸς-
φερόμενον μεταχρώνευσι, ἢ μεταβάλλῃ, ἔκατὰ μελισσῶν νόμον ἐκ
τῶν πικροτάτων ἀπομάττεται τὸ γλυκὺ, ἀλλὰ τῷ παλιν ἐκ τῶν γε-
μόντων ἡδύτητος λύπης προφάσεις μασεύουσα.

Τῷ Μεγάλῳ Ἐκκλησιαρχῇ Κυρίῳ Χερμέζῃ.

ΝΕῖς μὲν τὸ ἀσάτω γνώμῃ ταλαντεύεσθαι συγγνωστὸν ἔη, αὐτὸ ἐκ
φύσεώς πως προτὸν τῷ ἀκμαίῳ, ἢ ἔπω καθεστηκότι τῆς ἡλικίας· πο-
λὴ δὲ λίσαν ἀπαυδὸν ἐς τὸ ἀμφιρρέπες, ἢ ἀνέδραστον. Οὐ μετρίως
ἄρα θαυμάζειν ἡμῖν ἔπεισιν ἀναγινώσχουσι τὰ σὰ γράμματα, ὡς εἰς
πάλιν εἰς Μολδαβίαν ἐκλιπαρεῖς ἀφικέσθαι. Ὁ κηνίκα δ' ὠταῦθα
λατρίδων ἐτύγχανες, τὴν Κωνσταντινέπολιν διὰ σώματος εἶχες. Πῶς
δὲ ἀπολαύων νῦν, ὧν ὡς ἐφέσει μετέλεις, ἐκείνων ἐπιθυμῆς, ὧν ὡλι-
γώρηκας, ἢ πολιὰν καθημῶνος βυθῆσαν, ἐκ ἐμμύνης τοῖς ἀπαξ δο-
ξασιν, ἀλλ' ἐξ ὑπογῆς παλινωδίαν φῶεις, τὸ δὲ λεγόμενον· ἢ ἄρα τῆς
ἀπολαύσεως ἐτινοσῶν πρᾶγματος κόρον ἐμποιᾶσης, ἢ τῶν μὴ παρόν-
των, ἢ ἢ πολλῶ κατεδέεσερα ἔκν, τὴν μνήμην ἀναρρίπτεισθης, ἐπὶ τῇ
τῶν κρείττονων αἰρέσει, ἢ τῇ φυλακῇ τῶν μετὰ χεῖρας, ἐκλελύσθαι
ἢ ἀπερράθυμῃν φησὶε τις τὸ ἀνθρώπινον, ἢ ἔμνονεν νέος, ἀλλὰ ἢ
γέροντας ὑποκῆσθαι τετάρτῃ τῷ πάθει. Ἀλλ' ἴσθι ὡς γὰρ τὴν τύ-
χην, τὸ μὲν μέτωπον πολύτερχον, τὰ δ' ὅπισθον φαλακρὰν εἶναι μυ-
θεύεσθαι. Ὅθω ὅπως ταῦτα σρεῖνε, ἀμηχανῶντες περὶ τὴν
ταύτης θῆραν, ἔτῃ τύχη, ἀλλ' ἐαυτοῖς ἐγκαλείτωσαν.

Τῷ Μακαριωτάτῳ Πατριάρχῃ τῶν Ἱεροσολύμων
Κυρίῳ Χρυσάνθῳ.

Παῖσιος ὁ ὑμέτερος ἀφίκετο, γράμματα κομίζων τῆς Ἱμετέρας
Σεβασμιότητος. Ἀλλ' ἐτι τῆς σφραγίδος ἐπὶ τοῖς γράμμασιν ἔτης,
πάσης ἀπολέλαυκε παρ' ἡμῶν ἀποδοχῆς. Οὐδεμίαν ἄρα χάριν ἡμῶν
ἔχέτω ἡ σὴ μακαριότης, ὅτι ἀπάντων τῶν παρ' αὐτῆ καὶ ἡμῶν ἐρη-
μύων, καὶ πεπραγμύων ἀμνημονήσαντες, θαψιλῇ αὐτῇ συγγνώμην
ἀπενείμαμον. Τῷ γὰρ ὅσαι ὥραι τὰ ἡμῶν ὀφειλήματα μεγαλοδύως
ἀφιώτι Θεῷ ὑποκλίναντες τὸν αὐχῶα, τῷ εἰς ἡμᾶς πεπλημμελη-
κότι κατὰ χρέος ἐτοίμως δηλαῦγῃμῃ. Ἐρρώσθω ἐπὶ μήκισον ἡ Ἱ-
μετέρα σεβασμιότης, καὶ ταῖς ἱεραῖς αὐτῆς εὐχαῖς ἐξιλεῖται τὸ θεῖον ἡμῶν.

Δημητρίῳ.

Οἶδά σε τὸ προθύμον, τὸ ἀγρυπνον, τὸ τῆς ἐπιμελείας σύντονον·
ἔδὲ λεληθέ με ὁπόσαι φροντίσι καταπιεζῇ, ἐφ' ᾧ καλῶς χωρήσει τὰ
ἡμέτερα. Ἐπαινῶ σε τὴν ἐπιμονὴν, τὴν ἐλικρίνειαν, τὴν πίσιν· ἀγα-
μαι τὴν εὐφύϊαν, τὴν σοχαστικὴν τῶν δεόντων ἀγχινοίαν, τὴν ἐς ἀπάν-
τησιν τῶν ὠαντίων γυναιότητα. Ἀλλ' ἔδὲ κωὲς ὑποτόπαζε τῆς παρ'
ἡμῶν ἐπαίνος, ἕτε μέχρι λόγων ψιλῶν νόμιζε σησομῶες. Πόρρω γὰρ
ἔστο τῆς ἡμετέρας γνώμης, οἷγε ἔδὲ τῆς μικρόν τι σὺ ἡμᾶς πονήσαν-
τας θαψιλῶν ἀμοιβῶν ἀμοιβῆν ξυγχωρῆμεν· ὧν θαψ. λεσάτων ἀπο-
λαύσης αὐτὸς, ἅτε μέζονι προθυμίᾳ διηνεκῶς ἡμῶν ὑπηρετέμενος.
Οὐκ ἀγνοῶμεν δὲ σέ τε, καὶ τὰς ἄλλας φίλεις πολλὰς, καὶ καλὰς καρ-
τὰς, καὶ πλεσίας ἀντιδόσεις παρ' ἡμῶν ἡδὴ προσδοκᾶν, ἅτε τῆ μὲν χει-
μῶνος παρελθόντος, ἀναλάμψαντος δὲ τῆ ἔαρος. Ἀλλὰ σέ τε, κα-
κύνες ἀναμιμνήσκομεν, ἀρκτῶα καὶ κατεψυγμῶν γῆς τὴν δροίκησιν
ἡμῶν ἀποκεκληρῶσθαι, ὅπως ὁ, τε χειμῶν λίαν βαρὺς, καὶ τὸ ἔαρ, διὰ
τὴν ἐπήρεαν τῆ πολιτικῆς χρέον, τὴν κατεκληφῆεν τὸ πλοῖον τῆς εἰ-
κημῶν, βραδύτερον, ἢ περ εἰώθει φοιτᾶ. μόλις ἄρ' ἡδὴ τῆς εἰρήνης,
τῆ τερπνῆς, καὶ πρᾶγματος, καὶ ὀνόματος, ἀναλάμπειν ἀρξαμένης, ὁ, τε
ὑπὲρ ἡμᾶς ἔρανός προσμεσλῶν φαίνεται, καὶ ἡ ὑφ' ἡμᾶς γῆ τὴν πρὶν
ἐμμερσίαν ἀποδυομένη, καὶ ταῖς γονιμωτάταις ἰκμάσι, καὶ ἐπιρροῖαις τῆς

ἄνωθ' εὐμονίας ζωογονεμένη χρηστέρας ἐλπίσιν ἀναπλεροῦντες εὐχί-
 τρας. Εὐέλπιδες τοίνυν ἐσμὲν τῷ Ἄρει παυσανῶν τῶν ἀπηνῶν, καὶ
 τῆς τῷ πολέμῳ πτοίας λυθείσης, καὶ τῆς εὐκταίας εἰρήνης παυσιωθείσης,
 καὶ τοῖς ὧδε τὸν πρὶν ἐπανελεύσεσθαι κόσμον, καὶ καλὰς ἡμᾶς ἀποδέ-
 ψασθαι καρπὰς, ὧν σοί τε, καὶ τῇ ἄλλῃ συγγενείᾳ, καὶ τοῖς φίλοις, καὶ τὴν
 τυχεύσαν μοῖραν μάλα προθύμως ἐπιχορηγήσωμεν. Ἐρρώσθαι.

Τῷ ἀγίῳ Δρύσας κύρ' ἱεροθέῳ.

ΣΙγὴν ἡμῖν ἐγκαλῇ τὰ ἄρτι φοιτήσαντα ἱερὰ γράμματα τῆς Ἱ-
 μετέρας Πανιερότητος, καὶ Φιλίας παλαιᾶς ἀναμνησκοντα, καὶ μόνον
 εἰς τὸ γράφειν παροτρύνει, ἀλλὰ δὴ καὶ τὰ αὐτῇ ἀπαντήσαντα σκαιὰ,
 καὶ ἀντίξοα ἐκτραγωδῶντα, παραμυθίαν καὶ ἐπικέφισιν τῶν δεινῶν ἐ-
 ξαιτῆται. Καὶ ἡμῖς μὲν, ὦ φίλη καὶ ἱερὰ κεφαλὴ, ἐκ ἀντεπιστάλην-
 τες αὐτῇ, μακρὰ δὲ χρησάμενοι σιωπῇ, ἅτε τῶν ἐταίρια καθηκόν-
 των ἡμεληκότες, ἐκ ἔξω μῶμῳ ἤμην ἂν. Ἀλλὰ τὰ ἀλλεπάλληλα
 δεινὰ ἀπανταχόθεν ὡς κηψὲ τῇ δυσήνῳ, καὶ πολυσένη Μολδαβίᾳ,
 καὶ τοσούτῳ φροντίζων ἡμᾶς ἀνέβαλον ἔχλω, καὶ μόνον εἰς ἀμηχανίαν
 συνήλασεν, ὥστε πολλάκις καὶ αὐτὴν ἡμᾶς ἀπολέγεσθαι τὴν ψυχὴν.
 Καὶ εἰ μὴ ἡ δικαία ψήφῳ πρὸς ἡμετέραν παιδαγωγίαν ἀνεγείρεσθαι
 συγχωρῶσα τὰς τοιαύτας τυφώνας καὶ λαίλαπας τῷ κρείττονος πρόνοια
 περὶ ἡμᾶς Φιλανθρωπευομένη, ἀσφαλείᾳ τῶς ἐν μέσῳ κυμάτων ἐπε-
 σήριζε, καὶ ἀνῶρεθ'· καὶ εἰς ὑπομονὴν ἤλαφε τὴν ἡμετέραν ἀσθενείαν,
 πολλὰ γὰρ θεοὶ ἡμεῖς οἱ ἀδρανὲς περιχέμενοι σῶμα, καὶ χαμαζήλας ἔ-
 χοντες ψυχὰς ἀντισχεῖν ἔχομεν, καὶ καρτερῆσαι. Ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ
 πάλαι γεννάδαι, εἰς ὃ πρὶν χρόνος ἐξυμνήσω, εἰς γόου κάμψαντες, κα-
 τὰ πρόσωπον αἰσχροῦ ἔπεσον ἂν. Ταῦτα, ὦ θεσπεσία κεφαλὴ, κα-
 τέειπες καὶ τῆς ψυχῆς τὸ ὀπωπὲν γυναικίον, καὶ τῷ γόῳ τὴν ἀκμὴν ἤ-
 βλυνε, καὶ τὴν γλῶτταν ἐπέδησε, καὶ σιγῇ ἐπέταξε, ἵνα μὴ γράφον-
 τες, καὶ ἐκτραγωδῶντες τὰ καθ' ἡμᾶς, ὀδύνης, καὶ λύπης κοινωνῶς τὰς
 φιλοῦντας ἀπεργαζώμεθα. Γιόντες δὲ ἡδὴ εἰς τὰ κατ' αὐτὴν ἔναι
 βελτίῳ, μέσῃν δεδήγμεθα τὴν καρδίαν. Τῇ γὰρ ἀναπολήσει τῆς ἀ-
 γαθῆς τῶν ἐταίρων καταστάσεως, ὅποιαν ἔν ὕφεσιν τῶν δεινῶν προσδε-

πάντες, ἐκείνων ἢ καλῶν χωρῶντων, διπλῶς ἀνιώμεθα. Ἀλλ' εἰ δὲ
 τως ἀπαρηγόρητα τὰ τῆς ἀνίας, εἰδὲ προΐεμεθα τὴν τῶν κρείττωνων
 ἐλπίδα. Τὸτο μὴδέποτε γνόιστο, μὴδὲ κατισχύσει ποτε τοσῶτο ἢ
 τό γε νῦν ἔχον. Θ. παρὰ χωρῶντες, κακῆσα τὴν καὶ ἡμᾶς εἰκνέ-
 νην σκαιὰ χρόνῳ φερά, ὥστε τῆς τῶν χρηστότερον προσδοκίας ἡμῶν πα-
 ρακρῆσαι, ἢ εἰς ἀπόγνωσιν ὠθῆσαι τὰς Χριστὸς Πάτρας, τὰς εὐσεβείας
 σεμνυνομίας, τὰς μεμαθηκότας ὑποκλίνειν τὸν αὐχὺν τῷ θεῷ σε-
 λήματι. Οὐ θαλάπομον ἄρα ψυχαγωγῶντες ἑαυτὰς ἡπιωτέροις λο-
 γισμοῖς. Καὶ εὐέλπιδες ἐσμὲν, ὡς θαδέξεται ἢ τῶτονι τὸν χερμῶνα
 θυμῆρέσερον ἔα. ἢ τῶ τυφῶνος κατευνασθώτες, ἐπανθήσει αὐθις
 γαλήνη, ἢ νηνεμία, ἢ ὁψόμεθα ἡμέρας ἀναψύξεως, ἴλεω τῷ ὀμμα-
 τι τῆς θεῆς προσβλέψαντος, θ. τῶν εὐπροσδεκτικῶν ὑμῶν εὐχῶν, ἢ
 ὠτεύξεων.

Τῷ Λογιωτάτῳ Πατρὶ Κυρ Σερραφείμ.
Η Δέω μὲν αἰ. ἢ περὶ τὰ παρὰ τῶν Φιλάντων γράμματα, εἴ-
 εὐροῦσι, ἢ εὐθυμῶσιν, εἴτε σκαιαῖς φροντίσιν ἀποκναιομένους, εἴτε οἰ-
 κοὶ μῶσι, ἢ γαλήνης ἀμφιλαφῆς ἀπολαύσιν, εἴθ' ὁδοιπορῶσιν.
 ἢ στρατευομένοις ἡμῖν ἐπαντῶται. Ἀλλὰ τὰ ἔρετι φοιτήσαντα παρὰ
 τῆς σῆς ἐμελείας, αἵτε κατάλληλα ὄντα τῇ παρῶν τῷ χρόνῳ φερά
 πραγμάτων ὄγκῳ εἰς γόνυ κάμπτεσθαι, ἢ μόνον καταβαλλομένην
 ψυχὴν, τὸτο μὲν αἰσίσαις εὐχαῖς ταῖς ἀπὸ καρδίας, ταῖς ἐλικρινεστά-
 ταις, ἢ θερμώταταις ῥωννύνται, ἢ ἀνορθῶνται, τὸτο δὲ λόγοις ἀπὸ
 φιλοσοφίας ἔχει τὸ ἐχέγγυον, ἢ χρηστότερας ἐλπίδας ἀποφαίνουσι
 παραμυθέμενα, καὶ μὴν ἢ τῇ ἐπαινέσει ἀνθηρότητι, ἢ γλαφυρότη-
 τι κηλῶνται, δαιμονίας καταδεδημαγώγηκω. Εὐγε τῆς περὶ τὸ θεῖον
 θερμῆς πεποιθήσεως. Εὐγε τῆς περὶ ἡμᾶς φιλίᾳ γνώμης, ἢ προθυ-
 μίας. Καὶ εἰς τῶν πιδὸν ἄρα μὴ κατόκνει εὐνοία ψυχῇ, παντοδαταῖς δυ-
 σχεσίαις ἐμπεριελημμένη, εὐχαῖς ἱεραῖς ἢ ὠτεύξεσι, ῥησέραν πραγ-
 μάτων φεράν ἀνωθῶν προμνησεύεσθαι, ἢ γράμμασι, περινόια ἢ ἀν-
 θηρότητι πεπυκνωμένοις, ἐξαισίως ψυχαγωγῆν μὴ θάλαπτε.

Τῷ αὐτῷ.

Τί ποτ' ὦ γὰρ ἐστὶ μακρὸν σεσίγηκας χρόνον, ἢ τῆς ἀπὸ τῶν
 λόγων ψυχαγωγίας ἀκμὴν ἐπιθεομένους ἡμᾶς, ἕτε καὶ βραχυσίχους
 γράμματι παρακαλεῖς, ἕδ' ὅπως μεταδίδως τῆς ἀμβροσίας, ἢ
 τῆς νέκταρος, ὡς τινῶν τῷ ὄντι μονάζων, ἢ ἔλως τῆς σπυγῆς, ἢ τῆς με-
 λέτης προσανακείμενος, θαψιλῶς ἀπολαύεις; ἢ ἄρα τῆς ἀπὸ φιλοσο-
 φίας, ἢ θεωμετίας γλυκύτητες κατακόρως ἐμφορεθεῖς, πάντων τῶν
 χαρμῶν καμῶν ἤδη περιπεφρόνηκας, ἢ ἔλως ἐπιλέλῃσαι, ἢ κατα-
 γελᾷς ἴσως τῶν περιηλημμένων πολιτικῶς φροντίσι, ἢ ἄνω καὶ κάτω
 φερομένων, ἢ φερομένων; Ἀλλ' ὦ φιλότης, τὸ ἐγὼ γνώμης ἔχειν,
 ἕκ ἂν εἴη προσῆκον φιλοσοφίας θιασώτῃ. Ἐκείνη γὰρ, ὡς εἶσθα, τῆς
 αὐτῆς τελεσθέντας, ἐς τὸ κοινωνικὸν ἢ φιλανθρώπου ἐκπαιδεύει. οὐδὲ
 τῶν ἄλλων ἀσχολημένων, μόνους τῆς αὐτῆς ὁπαδὸς ἀσυμβόλους, ἢ
 ἀργὸς ἀνέχεται ὡς τῷ βίῳ περῖεναι, ἀλλ' ἢ κοινωνὸς εἶναι τῶν φροντί-
 δων, ἢ καὶ τοῖς ἀπὸ τῶν λόγων βοηθήμασιν, ἀμωσγέπως ἀναρρῶν-
 ναι, τῆς ἐπ' ὤμων ἄροντας τὴν οἰκίησιν τῶν κακῶν πραγμάτων, ἐ-
 πιτάτῃ. Οὐδὲ λελήθε σε τοιούτους οἰατελῆντας ὀφθῆναι Πλάτωνα καὶ
 Ἀριστοτέλην, γὰρ σὰ παιδικά; τὸν μὲν Διονυσίῳ ὡς σικελίᾳ συνόντα, τὸν
 δὲ τῷ Μακεδόνι καὶ ἀπὸ σώματος, ἢ οἷα γραμμάτων ὑποτιθεμένου τὰ
 συννοήσαντα. Ἡ τοίνυν φιλοσοφίαν μετιών, γὰρ φιλοσοφίας ἀφοσίε κα-
 θήκοντα, τό τε ἐπιβάλλον σύμβολον ἐς τὸ κοινὸν κατατίθισο, ἢ ὡς με-
 ταλαμβάνεις παρὰ φιλοσοφίας καλῶν ἀπομοιράνῃνα καὶ ἡμῖν λάτρε-
 πε, ἢ γραφὴν ὠσησομένους ἡμᾶς ἐπίστατο παρὰ φιλοσοφίας, καὶ Μέ-
 σσαις, καὶ ὅσον ἔγωγε γαργελλῆντάς σε ἴσθι, τῆς τοσαύτης ἀμνημοσύνης.
 Καὶ εἰ μὴ, ὅτι τάχιστα τὴν πρὶν ῥαθυμίαν ἀποστειλάμενος, ἐς ζυμβάσεως
 χωρήσεις, ἐγὼ πικρῶς ἐγχεσόμεθα, ὥς καὶ παρ' αὐτῇ φιλοσοφίᾳ πα-
 ραγκωνισάμενοί σε τὸ ἤδη λίαν ὑπεροπτικὸν καὶ κομπάζοντα, τὴν φιλο-
 φροσύνην, ἢ παρ' αὐτῆς τό γε νῦν ἔχον ἀπολαύεις, ἐς ἡμᾶς μετοχετεῦ-
 σαι περασόμεθα, καὶ ἴσως ἕκ ἀποτευξόμεθα, εἴπῃ τάχα δεξικαν ἕδῃ
 ἢ τὸν φιλοσοφεῖν τῶν ἐπ' ἀμφιλαφείᾳ τῆς ἡσυχίας τὰς βέλους ματιόν-
 των, καὶ ἀπὸ τῆς τῶν λόγων μελέτης ὅτι πλείους ἡδονῆς ἐμφορεμένων,

ἐπόσοι τῶν κοινῶν πρεῖσάμωσι, τῆτο μὲν τὴν τῆ πολιτεύματος βελ-
τίωσιν, τῆτο δὲ τῶν ἀναφυσόμενων δυσχερῶν τὴν ἀποτροπὴν, ἢ μείω-
σιν, νύκτωρ τε ἢ μεθ' ἡμέραν προθυμῶνται, ὅτι πλεῖστα φροντίζουσι,
πολλῶν ἀνέχονται, ἢ ἵνα ξυνελὼν ἔκω, ἑαυτῶν μὲν ὀλιγωροῦσι, τὰ
δὲ κοινῇ συμφέροντα ὅλως ἀναπολῶντες, ἢ ἐπιτάττοντες, ἢ διηνεκῶς
χειριζόμενοι, ἐκ ἀποκάμνουσιν. Ἐρρώσο.

Ἀνωγύμφ.

ΣΥ' μὲν ὦ γὰρ ἐκ ἐθέλεις ἡμῖν ἀνακαλύψαι τὰ κατὰ σεαυτὸν,
ἀλλὰ βεθέει σιωπῇ χρώμενος, καί περ εὐνοῶντας ἰδῶς, λαθεῖν βέ-
λη, ἢ παρακρῆσθαι, ἐλπίζων ἴσως τὴν σὴν ζηλώσαντας ἢ ἡμᾶς
σιωπὴν, εἰδ' ἀναπυθέσθαι ὅλως τὰ κατὰ σέ, ἀλλὰ σιγῇ σιγὴν ἀμυ-
νομένους τῇ λήθῃ παραπέμψαι τὸν λαθεῖν σπευδάζοντα. Ἡ δὲ πολυ-
πράγμων Θεὸς Φήμη, ἢ ἢ τὰ ὅτι ὠδοτάτῳ κεκρυμμένα ἀνασκαλεύ-
ει, ἢ ἐκπομπεύειν ἠωθῆαι, πῶς ἂν τὰ προφανῆ σιωπήσῃ; ἢ τὴν
σὴν δῆτα χαυνότητα ἢ ἀνανδρίαν ταχυτάτῃ τῇ πτήσῃ διεβρύλλησε,
ἢ ἡμᾶς τὸς σέ φιλῶντας ἀθυμῶν παρεσκεύασεν, ὥς περ ἐξ ὠναντίας
ἐφῆδεσθαι τὸς ἐκ εὐνοῶντάς σοι. Καί περ ἄρα μονοῦχ ὑπὸ συμπα-
θείας ὦνεοι ἢ αὐτοὶ μέναντες, ἀλλὰ τὸν ἐκ τῆς σιγῆς κίνδυνον ἀνα-
πολῶντες, ἢ ἀναλογιζόμενοι, ἐκ ἀφασίας, εἰδ' ἀμύνης, λόγων δὲ ἢ
φιλικῆς ἐπικρείας εἶναι τὸν καιρὸν, ψυχὴν, τὸ πρὶν μὲν κατὰ φιλο-
σοφίας νόμους ὅλως εἴχεσαν, νῦν δ' αἰθέρα πραγμάτων ἐφόδῳ, ἢ ἀ-
πηνῆς τύχης βλωσυρῶ βλέμματι, μαλακῶς ὑπέβασαν ἢ ἐς γόνυ
κάμψασαν, ἢ δυνάμεως ἔχοντες, ἀναρρῶσαι, ἢ ἀνορεθῶσαι περασόμε-
μεθα, εἰ λόγων κομψείῃ, ἢ ὠθυμημάτων πυκνότητι χρώμενοι, ἀλ-
λὰ τὸν ὑπὸ τῆς ἀθυμίας ἐπισκευασθῶτα πυρσὸν τῆς ἐμφύτης σοι γω-
ναϊότητος ἀναρρίπτοντες. Ὑπομιμνήσκω σοι τοίνυν τὴν κοινὴν τῶν
ἀνθρώπων κατάστασιν, ἥς ἢ κηδαιμονεσάτη, ἢ τῆ κοινῇ συμφέροντος
σοχασικῇ, ἢ δεικονομικῇ πρόνοια, εἰδ' Ἡγεμόνας, εἴτε Βασιλεῖς ἢ
πέκρινες, ἀλλ' ἅπαντες ἐκ περιτροπῆς ἡδονῆς ἢ πικρίας, χαρᾶς ἢ
λύπης, εὐτυχίας ἢ ἀτυχίας ἀπογεύονται. Τί δὲ; ὅπως γε ἐκ ἐξίσχ
εἰδὲ κατ' ἰσονομίαν; τὸ γὰρ τῆς ζωῆς πλεῖστον μέρος ἐπινέμεται τὰ ἀ-

νιώοντα, ἢ δακνόντα· ἢ ἔπ' ἐπιδάκνεις τινες εὐκληρίαι, ἢ εὐθυμίας
 ἀναφαίνονται, ἢ ἐκείνοι γεμὴν ἀμιγῆς ῥέσσι, ἢ ἀκρατοὶ ἀλλὰ τῇ
 ἰσχυρῇ τῆς ἀνίας συμφουρώτες τεθόλωνται. Σὺ δὲ μόνος πόθῳ εὐτυ-
 χίας ἀπολαύειν ἤλπικας ἀκραιφνῆς τε ἢ ἀκηράτης; τί δὴ ποτε κατὰ
 τὸν κοινὸν τῆς φύσεως νόμον δλῶν, ἢ ὅτε μὲν εὐροῶν, ὅτε δὲ ὠαν-
 τίοις πνεύμασι χρώματος δυσχεραίνεις, ἢ ἀσχάλλεις, ἢ μονονέχ, ὡς
 ἡ Φήμη φράζει, βλάσφημον γλῶτταν κατὰ τῆ νομοθέτης κινεῖν ἀπο-
 τολμας; ἢ δῆθ' ἢ ἢ σὺ κατὰ τὸν κοινὸν τῆς φύσεως νόμον εἶδες τὸ
 φῶς; ἢ ἐκ ὠέλισσαι σπαργάνεις; ἢ ἐκ παραπήλαυκας τῆς ἄλλης
 πλημμελείας, ἢ ἐγκαταδεδίκασαι ἅπαν τὸ γένος; ἢ τῆς τῆς ἡλικί-
 ας χρόνους μετρεῶν, ἐκ ἀνεμέτρησας πολυεδῆς παιδείας ἢ μάστιγας;
 Ποῖός σοι ἄρα καινὴν, ἢ τῷ λοιπῷ τῶν ἀνθρώπων ἀπηγορευμένην ὑ-
 πέσχετο ζωὴν; ἢ τίς δέδωκε ἐχευύς πίσεις ἐξαισίαι τινες, ἢ πα-
 ρηλλαγμένης ἀναστροφῆς; Οὐχὶ ἢ αὐτὴ φιλοσοφία, ὅπηνίκα σε τοῖς
 θιασώταις ὠεγράψατο, τὸ ἀνώμαλον, τὸ ἄστατον τῆς τύχης, τὸ ἀ-
 ποσύφον, τὸ πικρὸν τῆ βίᾳ ὑπ' ὄψιν ἔθετο; Οὐχὶ τῆς βίᾳ τῶν προ-
 γεγονότων ζωγραφίζεσθαι ἐς τὴν ἑμοίαν ὑπῆλθε παλαστρον; Τί
 ποτ' ἔν, ὦ φίλος, ἔμπλεως θυμῷ, ὡς γυναικίως ἀθλήσων, ἐς τὸ θέατρον
 παρελθὼν, ἤδη καθάπερ ἐπὶ συβαρητικὴν τευφήν ἢ χλιδὴν παρακε-
 κλημένος, πρὸς μὲν τὰ σκαίμματα, ἢ τὸν ἀγῶνα, ἢ τῶν ἰδρωτῶν ἀ-
 ποδυσπετῆς, τοιαύτην δὲ ῥαζώνην πραγμάτων ἐπιζητῆς, ἢν ἢ ἀνα-
 πλάσαι τις ἔχει ὡς τῷ ἀλμυρῷ, ἢ πολυκύμονι τῆ βίᾳ πελάγει; Ἴνα
 δὲ ἢ μᾶλλον ἐκφαιλίσω τὴν ὑπὸ φόβου ἢ ἐκπλήξεως, τὰ ὄντα ἄλ-
 λως ἢ ἢ ἢ ἀληθῶς ἔχει, κρίνεσθαι φαντασίαν, συγγνώμην αἰτέμυρος,
 ἀνακυνθάνομαι τὴν σὴν ἐμμέλειαν, τί ἂν ἄλλο δεινόν, ἢ χαλεπὸν ἐ-
 πιτρέψασθαί σοι οἶε τὴν βίαν τὴν τύχην, εἰ μὴ τῶν ὑπαρχόντων τὴν
 ἀφαιρέσιν, τῆς τιμῆς τὴν σέρησιν, τὴν ἐκ τῆς ὀδύνης τῆ σώματος κα-
 κησίαν ἢ ἐπὶ πᾶσι τὸ παντῶν φοβερώτατον εἶναι δοκῶν, τὴν λήξιν
 τῆς ἐπικήρου ζωῆς; ταῦτα δ' ἢ εἰσι τὰ κοινὰ, τὰ ἐωθότα, τὰ ἀναγ-
 καίως καθάπερ σκιά πᾶσι τοῖς σώμα περιβιβλημώσις ἐπόμενα;
 Οὐ μέμνησαι τῆ γυναικὸς ἀθλητῆ λέγοντος, γυμνὸς ἐξῆλθον, γυμνὸς

ἢ ἀπελεύσομαι; εἰ δὲ πάντως γυμνὸς ἀπελεύσῃ, σὺ τὴν μάτην τῶν
ἀλλοτρίων ἐπιστρέφῃ; τῆς δὲ τιμῆς, ἢ μὴ γνήσιον, ἢ βέβαιον, ἢ ἀ-
εὐρὺς, ὡς τῇ ψυχῇ ἀνεξάληπτον, ἢ ἀσάλευτον διασώζεται· τὸ δ' ἐ-
πιπόλαιον, ἐφήμερον, ἢ ἐξίτηλον. Τὸ δ' ἀδρανὲς σῶμα, εἰ σὺν ἐκείνῃ
ὕγιαι, ἢ εὐτυχία, ἢ εὐροια ἐκρίβηται, ἀκαμπτον διατηρήσοι, ἀλλὰ
τρυχώσῃ πάντως ὡς γῆρας νόσος, ἢ κατατρίψῃ· ὁ δὲ θάνατος, ὅτι
ἢ ἀπαραίτητος, ἢ τῶν κακῶν λύσις, ἢ κρείττενος ζωῆς ἀρχὴ τοῖς εὖ
βιβιωκόσιν, ἔστιν ἂν τῶν καλῶς φρονούντων ἕκαστος γένοιτο.

Ἰακώβω τῷ Διδασκάλῳ.

Η· Μὴ χαρὰ λάλος ἐστίν· ὑπὸ δὲ λύπῃς ἢ καρδίᾳ συσέλλεται, ἢ
γλῶσσαι δεσμεῖται. Οὐδὲν ἄρα θαυμαστόν, εἰ ἢ ἡμῖς ὑπ' ἀνίας τοσού-
τον σεσιγήκαμεν χρόνον. Τὰς δὲ ταύτης ἀφορμὰς περιττόν ἐστι ἢ
γράφειν, καλῶς εἰδὴν, ἢ ἴσως ἡμῶν ἔδῳ ἑλαττον ἀνιωμένη ἢ σὴ ἐμ-
μελεία· πῶς γὰρ ἔκ ἂν ἀθύρματα ἔχοιμεν παντοδαποῖς δεινοῖς πιεζο-
μῶν ὁρῶντες τὴν κατήκοον, ὑπὸ πολυειδῶν ἢ πολυκρίθμων στρατευ-
μάτων καταπαγεμένην, κεραιμένην, σπαραττομένην, ποῖον δεινὸν ἔχει
πάσχεσθαι; Τῶν γὰρ δυσήνων οἰκητόρων, οἱ μὲν καθ' ἑδὼν εἰκέντες,
οἱ πλέους, ἵνα μὴ Σκυθικῆς χειρὸς γένοιτο παρατάλωμα, καταλι-
πόντες τὰς τε οἰκίας, ἢ τὰ ἐς ἀμνητὸν ἤδη προκαλέμενα λήϊα, ἐς τὰς
πλησίον λόχμας διαρρύοντες ὥχοντο, οἱ δὲ τὰς σιταγωγὰς ἐλκιάδας
ἐπὶ τῇ Ἰερὰν ποταμῷ, (ὃν ἢ ἐπιχώριος Φωνὴ Πρωτον ὀνομάζει) με-
τὰ πόνον πολλὸν νύκτωρ τε ἢ μεθ' ἡμέραν ἐς τὸ Ὀθωμανικὸν στρατό-
πεδον ἀνέλκοντες, τὰς παρακειμένας αὐτῶν οἰκίας ληϊζόμενας μετὰ
συναγμῶν ἢ δακρύων ὁρῶσιν. Ἄλλοι δὲ, ὅποσοι τῇ ἀνοικοδομῇ τοῦ
παρὰ τῷ Τύρῳ ποταμῷ κεμένε Φυρίε, ἢ Χόκμον ὄνομα, ἐξυπη-
ρετῆν ἀποτετάχαται, τῇ τομῇ τῶν ξύλων, ἢ τῇ ἄλλῃ παρασκευῇ τῆς
ἐπιδέξεως ὕλης σὺν ἐκείνῳ προσκείμενοι, ἔδ' ἀκαρεῖ ἔχουσιν ἀναπνεύ-
σαι. Τὸ γὰρ σῶν τῷ χρόνῳ, ἢ ἢ τῇ τραχύτῃ τῆς ὥρας, ἢ ὁ ὑπὲρ κεφα-
λὴν χειμῶν, ἅπαντας ἀναγκάζει, ἢ συνωθεῖ ἐς τὸ ἔργον, ἢ ἔμμόνον
τὸ ὑπηρετικόν, ἀλλὰ ἢ ἡμῖς, ἢ πάντες οἱ Βαζίριοι, ἢ αὐτὸς ὁ στρα-
τοπεδάρχης ἄνω ἢ κάτω περιφερόμεθα, ἑαυτῶν τε μονοῦν ἀμνημο-

νῦντες, ἐδωδὸς φειδόμεθα πόνου, ἀλλ' ὅλως ἐπικείμεθα τῷ ἔργῳ, ὅπως
 πρὶν σφοδρότερος ὁ χαμῶν ἐπιπέσει, καὶ ταῖς δὲ ξύλῃ παρὰ πῆγμα-
 σι, καὶ ὀχυρώμασι περιφράξαντες, καὶ τὰς ἐλεπολῆς ἐπιθέντες, καὶ τὰς
 φύλακας ἐπιβιβάσαντες, ἀφοσιώμεθα τὸ βασιλέως ὤτασμα.
 Ἐν ταῖς τοῖς δὲ ἀναιροῖς ὄντες, τὸν ἐπικυφισμὸν τῶν ἐπικειμένων δει-
 νῶν δὲ τῆς ἀνωθῶν ἀρρώγης, ὅσον ἐφικτὸν, πορίζεσθαι παρώμεθα.
 καὶ τό γε νῦν ἔχον Θεὸς συνεργεῖντος, σμικρὰν τινα παρὰ μυσθίαν καὶ ὁ-
 φεικνὴν τῶν δυσπραγίαις εὐρισκόμεθα, τὴν παρὰ τῶν κρατέντων εὐ-
 μερίαν μνώμενοι τῇ κατηκόῳ Μισθαδία. Καὶ γὰρ ἐξαισίων προσθυ-
 μία καὶ ἐτοιμότητι ὑποχωρήσασαντες τὰ πρὸς τερφὴν ἐρατιώταίς τε,
 καὶ ἐρατηγούς, καὶ ἱπποῖς αὐτοῖς, καὶ ὑποζυγίοις, δώροις τε θεραπεύσαν-
 τες, Ὀθωμανέστε, καὶ Σκύθας ἐξαισίωνάμεθα, καὶ εἰς εὐνοίαν τὰς
 αὐτῶν ψυχὰς ἀνερθερμάναντες, ὥστε ὁ μόνον ἡμῶν ὡς ἐφ' ἐνὸς σώμα-
 τος ἐπαίνοισι ἐξαίρεται, καὶ τὴν τύχην αὐτῶν ἀπὸ νόμου τερμῆν, ἀλλὰ καὶ πρὸς
 τὸ ὑπὲρ ἡμῶν, τὴν πρὶν ἀσπέχθειαν ὥσπερ ὑπὸ πικρῶς δηλητηρίῃς ῥίζης ἀ-
 γαφύεισαν, ἀποδύτας ἡπιώτερον προσφέρειν. Ἐξ ὧν δὲ καὶ εἰς τὴν
 πρὶν ἢ ἀνωθῶν ῥοπήν τὰς γνώμας αὐτῶν μελαίσσας, καὶ τὰς ψυχὰς
 εἰς οἴκτον ὑποτρέφοντας, τὴν ἐκ τῆς ἀνοικτοσύνης τρυφερῶν τῶν Φερσίῳ ὑπο-
 νομιεύειν λυγρὰν ἀποτρέψαντες, ὥς ἔρρωσθαι ἐπιμελίσαντες, ὡς ἂν
 νῦν ἐννομήσιν Ἀπ' αὐτῆς ἡσυχίας καὶ ἀντιλήψεως τῆς ἀντιλήψεως.

Η Κέ μοι τὰ παρὰ τῆς ὑμετέρας ὑψηλότητος ὑπερτίμα γράμμα-
 τα, ἔχοντα μὲν τερπνόν τι καὶ ἡδύ, καὶ εὐχάρις, καὶ ἡδὺ, καὶ εὐχάρις, καὶ ἡδὺ, καὶ
 τῶ ἀνδρὶ καὶ λυπηρῶ μεμιγμένον. Οὐ γὰρ ἀκράτα, φασὶν ταῦτα, ἀλλὰ
 ὡς περὶ τῶν ἀντὶ τῶ ἀνθρώπου παρὰ γένεσιν ὡς ἐπὶ τῶν τῆς θείας
 προνοίας ἔργον, οἷα καὶ τοῖς τερπνοῖς τὸ φρόνημα κατατέλλωμεν, καὶ
 καὶ γὰρ ὡς περὶ ἐκ πρώτης ἀφαιρέσεως τῆς κατὰ τὸ φρόνον περιβολῆς
 καὶ χαρᾶς καὶ κατ' ἐμαυτὸν ἐλογιζόμεν θανά. τοῖς δὲ τῶν λογισμοῖς
 νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν κατατρυχόμενος, ταῦθ' ἡ ὑμετέρα ἀκροτάτη
 σύνεσις συλλήβδην ὑποτυπώσασάνην, καὶ ὡς γραφεὺς ἀρίστος ὡς ὡς πί-
 νακι τῷ χάρτι ἐμπεριγραψαμένη τὰ τέως μοι ὡς ἔδωλα φανταζό-
 μενα, τέτοις ὑπόθεσιν δεῖσαι, πράγματα ἡδὲ τῶ ὄντι μοι ταῦτα παρὰ

τὰ τὸν κοινὸν τῶν θνητῶν νόμον, ἀλλὰ μέχρι θαύματος καταπεφό-
 ρμενος, νῦν εἰδὼν μέν, ἢ τὸ πρὶν, ὅτι κίβηται τὸν ἀποστολικὸν τῆς Ἀλε-
 ξανδρείας θρόνον ἐκδόμην, καταγλαΐζει ἀπασαν τὴν τῶν ἐρθευόντων
 λῆξιν, ἢ τὸν κεκομηκότεν τῷ σώματι, ζῶντι, ἢ ζῶντι ἱερῷ πνεύματι ἐξ-
 λευκῶ, ἢ ἐξευμανίζον τὸ θεῖον, τοῖς ἡμετέροις πληρμελήμασιν εἰς ἐρ-
 γὴν κέκνημένον, περιέπειτε ἢ περὶ θάληπης τῆς χαμαὶ σύρομένης, ἢ
 μᾶς λόγῳ, ἢ ὑποδήγματι, ὅση δύναμις ἀνασπῶν τῆς εὐλῆος; Ἐκεί-
 νο δὲ μέσον νύτῃ τὴν ἡμετέραν καρδίαν, ὅτι γῆρε κεκομηκὸς τὸ ὄνθρον
 αὐτῆς σκῆνος, ὅθεν ἡδὴ παρασκευάζει, ἢ ἀφόρητον τὴν αὐτῆς παύσιν
 τῇ τῶν κλαυθμῶνος κοιλάδι, ἀλατρίδην τῇ ὑμετέρᾳ θειοτάτῃ ψυχῇ, ἢ
 ἀπαντὰ χρίσωνυμον, πλήρωμα πάντοτε ἐπιδεῖξαι ἔχει. Καὶ οὕτως τῶν
 ἀρετῶν καὶ περὶ εὐέλπιδος ὄντες, ὅτι κίβηται Θεὸς καλῶντος ἱῶν ὡς ἐλυσσά-
 δεσμών, ἢ εἰς τὴν ἀνώτατον χορῶν ἀποπταῖσται, ἢ τῇ τρισπολαμπῇ
 θρόνῳ παρῶσαι, ἢ ἐκ ἀνεξορκήν, τό γε νῦν ἐπὶ βάλλον ἀβουθήτες ἡ-
 μᾶς ἀπελιπεῖν, ἀλλὰ σὺν τῷ λοιπῷ τῶν ἀγίων χορῶν, τοῖς ὑπερα-
 νεστηκόσιν ὁμοῖς, τὰς ὑπὲρ ἡμῶν εὐχὰς φιλικῶς πρὸς ἀψαυ-
 εῦ ἡδύτως, ἐκ ἐξωμμένου γενέσθω φόβος, μήτε ὑπὸ τῶν τρισπολαμ-
 πῆς θείας φωτὸς μονονεχθῇ κατωπιδεῖσθαι, ἢ ὡς περὶ κηρὸς ἐν πυρὶ κα-
 τὰ ἀλωθεῖσθαι, πῶς χορτασθῶ τῆς ὑπὲρ ἡμῶν δόξης, ἢ μόνον τῶν χα-
 μαζήλων ἡμῶν, ἱῶν σκωλήκων εἰδοτῶν ἀφωγήνοχότων, ἀλλὰ ἢ ἐφ' αὐτῆς
 ἐπιλήσιμων γένοιτο. Ἐπευχόμεθα δὲ αὐτὴν ἐπὶ πλεονομασίᾳ, ἐν
 τῇ ἐπιθήκῃ, εἰς τὴν μακαρίαν αὐτῆς ψυχῆς, ἢ ἐπὶ μέσης καρδίᾳ
 ἐπὶ ποθέμεν, ὅπως ἐπὶ μήκιστον παραμείνῃ, ἢ ἔσθ' οὐδ' ἀρᾶν, ἢ ἐκέρνυσται
 τῷ σκηνώματι. Ἰκανὴ γὰρ τῷ περιόντι, ἢ ὡς ἀξιοῦν, τῶν πνεύματος
 αὐτοῦ σκρίξαι, ἢ ἡμᾶς τῶν ὁλῶς αὐτοῖς περιεχομένους περιβάλλειν,
 ἢ ἐμόνον τῶν κατὰ τὸν βίον ἀνταρῶν καὶ φίσαι, ἢ ἀλλὰ ἢ ταῖς πρὸς
 Θεὸν ἐντεύξεσιν αἰς πατήριον προσορμίσαν, λαμνάνον, ἢ ὡς ἐκ
 τῶν τῶν γῆρας καὶ ἰσχυρῶν τῶν διδασκάλων, ὡς ἐκ τῶν κηρῶν εἰς χ-

ΤΑῖς ὁσήμεραι φροντίσι, τρυχάμενοι, (ἀπὸ δὲ τῶν ἀρτόθων) φοιτάν-
 των γραμματίων ἐπὶ αἰνῶν παραμυθίαν, εὐρέειν ἢ ληπρότερες, πᾶσι τῶν
 ρικείων, ἢ ὅπως ἐκπύπτειν τῶν ἐλπίδων, ἀλλὰ ἢ πρὸς θεὸν λαμ-

εἰς αὐτὴν ἢ ἐπιδίδωσιν ἢ τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἀθυμία. Τὸ γὰρ ἐκλελυμέ-
 νον ἢ χαῦνον τῶν πάντων ὀφειλόντων κατατείνεσθαι ἐπ' αὐτὴν. ὅπως
 καλῶς χωρεῖ τὰ ἡμέτερα, ἀμύθητον ὅσον ἡμᾶς ἀποκινῆαι, ἢ ταύτη
 πολλὸν λυπῇ. Ἐπειδὴ, καί περ προσόδων ἱκανῶν ἀμεινότες, ἢ ταῖς
 συχναῖς ἀπαιτήσεσι τὴν εἰς τὸ εὐεργετῆν δύναμιν περιμενέμενοι, χρεῶν
 προσθήκη το φειδωλὸν τῆς τύχης ἀναπληρῶν ἐδωκελοίπαμον. ἢ δα-
 ψιλῶς εὐποιῶμεν τὰ ἡμῶν ἐξυπηρετήμεν. Οἱ δὲ συντόνῳ πρεθυμίας
 ἐκτελεῖν ὀφείλοντες το πρεσβυτέρω, ἢ ὅλως ἀγρυπνῆν ἐπὶ τῇ κατορ-
 θώπῃ τῶν δεόντων, ἢ ὅλως ὅπως ὑπτιάζεσθαι, ἢ, ὡς φασὶν, οἰκνεῖν
 τὰ πολλὰ. ἔπειθ' ὁ δὲ ἢ τῶν καθηκόντων φροντίζοιεν, ἢ ὡς δὴ τὰ το-
 ποιῶσιν, ἀλλ' ἐξεπὶ πολλῆς, ἢ μόνον πρὸς ἀφοσίωσιν, ἢ δ' ἡμᾶς αἰδέ-
 μενοι, ἢ τὴν θείαν οἰκνῶν, τὴν ἀπηνῆ τῆς ἀχαρίστου κολλάζουσαν δυ-
 σωπόμενοι. Ἐπὶ τέτοις δὲ ἢ ἢ τῶν ἡμετέρων τύχης περὶ τὴν παιδείας
 ἐπίκτησιν βραθυμία, ἢ ἀτονία, μέσην τιτρώσκει τὴν καρδίαν. Τί γὰρ
 ἡμῶν ἐφετώτερον τῆς ἐκείνης προκοπῆς, ἐν ᾧ πύεομεν, ἐν ᾧ ζῶμεν; ἢ
 κατὰ γε τὸ τοιοῦτον ἢ ὑμετέρας λογίετης ἔξω μομφῆς ἢ αἰτίας. Οὐδὲ
 γὰρ ἔχομεν ἐπικαλύψασθαι τὴν λύπην, ἢ συνεχόμεθα, ἢ τε πόρρω
 ὄντες ὑποκρίσεως, οὐδ' ἱκανῶς πρέφασιν ἢ ἐκείνης νωθείας, ἢ τὸ ἐκ ἐ-
 θέλειν παιδείας ἀντιποιεῖσθαι. Τὸ γὰρ ἀπαλὸν τῆς ἡλικίας, τὸ εὐ-
 στροφον, τὸ εὐάγαγον, τὸ βραδίως ὑπείκειν ταῖς νεθεσίαις, ταῖς ἐπιπλή-
 ξεσι, τὸν μὲν ἀπάσης αἰτίας ἐξαιρεῖ, τὴν δ' ὑμετέραν ἐμμέλειαν ὄνυχον
 καθίστησιν, ἢ τὰ τεάζουσαν ψυχὴν λυπαρεστέρα φροντίδι μὴ διαπλάτ-
 τεσθαι ἐπὶ τὸ κρεῖττον, ἢ δὲ νύτρωσαν ἐπὶ τὸ τῆς παιδείας σάδιον. Ἀλ-
 λὰ κῆρ ἐς τὸ πῖον, ὡ φιλότης, τὸ πέρα τῆς δεόντος ἡκίον ἢ πρᾶν πρὸς
 κῆρ ἀποδυσάμενη. Εὐστροφῶ τῷ βλεμματι, ἢ γεγωνότερα τε φω-
 νῇ ἐπιπλητέτω, ἢ τὴν ὀκνηρίαν τῆς παιδὸς ἀποτιναστέτω, κιντῶσα
 τε ἢ ἄκοντα διανισάτω εἰς μεταποίησιν ἀρετῆς. κῆρ δέητοι, ἢ δ' ἢ
 χεῖρ ἀργὴ μενέτω. ἢ δὴ βραπίζεσθαι, μόνον ἐς παιδείαν προηγεσθῆσθαι.
 εἰ γὰρ (ὃ μὴ γένοιτο) ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἔτω χωρεῖ τὰ κατ' αὐτὸν, ἢ δὲ
 μεμνητὴς γένοιτο τῆς αἰδέμενης Πάπτης, κῆρ δὲ γονήσαντος, αἰδω-
 τῶν ἡμῶν ὅτι τὸν βίον ἔσσεσθαι. Εἰ δὲ αὖτε μέλας τοι τῶν ἡμετέρων, με-

λήσει πάντως ἢ τῇ Υἱῶς· οὐδὲ δὴ τούτων ἐτῶν πατρικὴν τῷ ὄντι
περὶ ἡμᾶς ὠνείζαμνος δέδοται, καίως τὰ νῦν ἀνιωμένους εἰσὶν.
Εἴρωσο.

Τῶν Ἀπάντησις.

Τῶν βαρύτατα τῶν ὀφλημάτων χρεωκοπῆται πολλάκις παρὰ τοῖς
Φιλανθρώποις, ἢ μὴ τοῖς ἀπαιτηταῖς τῶν δανεισῶν· ἢ ἔγε μὴ τὸ
ὅλον, τὸ γὰρ μέρος πάντως. Τί δέ μοι βέλεται ἡ πρότασις; ἢ ὅτι ἢ
τὸ παρ' ἐμῷ τῷ μακαρίτῃ Αὐθέντῃ, τῷ ἐμῷ Δεσπότῃ, ἢ Πατρὶ Ἰῆς
ὑμετέρας Θεσεβείας ὀφειλόμενον, ὑπερβάλλον ἦν τὴν ἐμὴν εἰς ἑκτίσιν
δύναμιν, ἢ ἔκ ἦν κατ' ἑδῆνα τρόπον ἅπαν καταβαλέσθαι. Διόπερ
ἡ ἀπίστις πᾶμπαν μικρὰ, ἢ μετρίᾳ γέγυνε. Δεῖ γὰρ τὰ ληθεῖς ἀ-
πῶν, μηδ' ἔξαρτον γινέσθαι. τῷ τε μεγέθει τῷ χρέος, ἢ Ἰῆς βραχείας
ἀποπληρώσεως. Ὅθω λιπαρὴς ἰκέτης κάθημαι παρὰ τῇ Ὑμετέρᾳ
μεγαλοπρεπεστάτῃ ἐκλαμπρότητι, τῇ τὸ πατρικὸν δέδεξομένη κλη-
ρον, χαρισθῆναί μοι τὸ λῆπον τῷ χρέος, ἢ μὴ βιασθῆναί με ταῖς ὑπὲρ
δύναμιν ἀπαιτήσεσι, τῷ δυνατῷ προθύμως, ἢ εὐγνωμόνως ἐπιτελε-
σθέντος. Ἀλλὰ ἢ τὴν βραχυτάτην ταυτηνὶ τῷ χρέος ἀπόδοσιν, ἀν-
τιβολῶ τὴν κριτικωτάτην αὐτῆς σύνεσιν, μὴ πρότερον τοῖς ἀκοαῖς δα-
δοθῆναι, πρὶν ἂν παρ' ἑαυτῇ ἀκριβῶς βασανίσῃ, ἢ δοκιμάσῃ καλῶς,
ἢ γε χρὴ ταύτην ὅλως καλεῖν ἑκτίσιν, ἢ εἰς παντελῆ χρεωκοπίαν· ἢ
ἢ τῆς τῶν πολλῶν ὄψιν εἰς ἀξία. Εἰ γὰρ μὴ ἀξία δοκιμασθῇ,
κρεῖττον ἂν ἐμοὶ φανείη κῆσθαι, ἢ πρὸς γνῶσιν ἐλθεῖν τῶν πολλῶν.
ἢ εἰ γ' ἐπιδορθώσεως ἔτος ὁ παρ' ἐμῷ πεμφθεὶς ἐγκωμιαστικὸς δει-
ται λόγος, ἢ αὐτὸ τῷ λόγῳ ἢ, νοὸς ἀποκύημα, ἢ μὴ τέρας ἀλλο-
κότις δανοίας, τὰς ἀκοὰς εὐφρανῶν, ἀλλὰ μὴ μάτην ὠχλήσων.
ἐκλιπαρῶ τὴν ὑμετέραν ἀκριβεστάτην φρόνησιν, τὰ μὲν τῷ λόγῳ με-
ταριθμῆται, ὅσα μὴ Ἰῆ δεοντος ῥυθμῷ τετύχηκε· τὰ δὲ ἢ τέλει ἀ-
φαιρῇ, ἢ ἀποξέειν, ἢ μὴ δοκῶντος καλῶς κῆσθαι· τὰ δ' εἰσκομίζην,
ἢ παρηνέειν παρ' ἑαυτῆς, ὅσα τὴν ἐμὴν δέφυγε μνήμην τε, ἢ δα-
νοίαν· ἢ ὅλως κοινὸν ἔργον ἀμφοῖν ὁ λόγος γιγνέσθω, μᾶλλον δὲ τῷ
τελειώσαντος, ἢ εἰς ἄνδρας ἀγαγόντος· ἢ περ ἐμῷ τῷ ἡπιδον ἀτελε-

σφοδρητον ἀποκυήσαντος. Καὶ γὰρ ἡ τῆς τῶν παίδων αὐξήσεως τὸ πλεον ἐγὼ τῇ τιθηνῶ τίθεμαι, ἢ τῇ γωνησαμένῃ. ἡ μαρτυρεῖ τὰ παιδία, τὰ μὴ πρὸς τῆς τεξέσεως γαλακτοτερεφόμενα. Ταῦτα γὰρ τὰς τίτθας μᾶλλον, ἢ τὰς μητέρας φιλεῖσιν· εὐδαιμονίη δὲ ὡς εἶπω παντὶ ἡ ὑμετέρα Ὑψηλότης, μέχρι γήρεως βαθυτάτη.

Ἰακώβω τῷ Διδασκάλῳ.

Ω Φρεων! ὦ δεινότητος ἡ εὐμεσσίας! Ταῦτα γὰρ μετὰ πολλῆς ἐμβριθείας δι' ὅλας τῆς λόγους θαλάμους, ἐ μόνον καταυγάζει τὴν ψυχὴν, ἀλλὰ τῇ εὐτεχνίᾳ, ἡ περινοίᾳ, τῇ μεγαλονοίᾳ, ἡ τῷ ὕψει καταπλήττοντα, ποικίλοις πάθεσι κάτοχον καθίστησι τὸν ὠτυγχάνοντα τῷ λόγῳ. Ἡ δ' ἡμετέρα ψυχὴ πάντων μάλιστα τῷ ὕψει τῆς λόγους, τῇ πυκνότητι τῶν νοημάτων, τῇ ἀφηγήσει τῶν ἔργων, τῷ βρίθει τῶν γνώμων, τῇ εὐρυθυμίᾳ, τῇ γλαφυρότητι, τῷ κάλλει τῶν περιόδων, τῶν ὠθυμημάτων, τῶν ὀνομάτων ὅλως ἀλῆσα, ἡ σοὶ τῷ γωνάει νικητῇ ἡ τροπαιᾷ ὑποχείριος γεγονῆα, ὑπὸ τῆς εκπλήξεως εἰς ἀφασίαν συσέλλεται, ἡ λόγων πύεται, οἷς, τῆτο μὲν, τὴν ὑπὸ τῆς αἰεζώσης, ἡ ζεξέσης μνήμην τῆς ἀοιδίμης, ἡ σεβασμιωτάτης γωνήτορες ἐφεδρεύσαν, ἡ ἔδὲ πώποτε ἐξίτηλον γωνησαμένην, λύπην ἐκδηλώσει, λόγοις λόγους προσθήσει, ἡ προσεπιθήσει συναγμὸς ἀλλεπαλλήλως, ἡ δακρύων κρηνὸς ἐπιχύσασα, τῆτο δὲ, χάριτας ὁμολογήσει τῇ ὑμετέρᾳ σφωτάτῃ ψυχῇ, τῆς περὶ ἡμᾶς εὐγνωμοσύνης, ἡ καλοκάγαθίας. Εἰ γὰρ ἐς τοῖστον ἀγῶνα ἐμβαλῶμεν, ἡ λόγοις ἐπαίρειν ἡ κοσμεῖν ἐπιχρησάμεν, τὸν Ἰππατον ἔδωκε μῆτον τῶν Ῥητόρων, ἡ τῶν φιλοσόφων, τὸν νύκτωρ ἡ μεθ' ἡμέραν Ἀθηναῖς ἡ Μῆταις συνδαιτῶμενον, τῆς εἰς καθαρότητι, ἡ τῷ ἱπερβάλλοντι πλεῖν πασῶν τῶν ἀρετῶν, κατὰ γὰρ πρᾶξιν, ἡ θεωρίαν ὡς τῷ καθ' ἡμᾶς αἰῶνι ἔδωκε δεύτερον, πολὺ κατόπιον ἀπολεφθῶτες τῆς εὐχρηματίας, ἐκ ἐσόμεθα ἔξω μομφῆς, ἀλλὰ ἡ τῷ πλήθει τῶν ἐπαινῶν τῶν περὶ ἐμὲ μοναχὶ κατακηληθεὶς, ἐχὶ ἐς λόγους, ἡ χαρίτων ὁμολογίας χωρήσει, ἀλλ' ἔτε δάρα τὸ εἶσα δύναμαι. Καθάπερ δὲ τὰ ἀλλεπαλλήλα πάθη, ἡ τὴν ἐμὴν ψυχὴν τό γε νῦν ἔχον περιβάλλεται, ἴσως ἰκανὰ εἰς

λόγων παραιτήσιν. ὧς καὶ τὴν ὑμετέραν ἐμμέλειαν ἢ περὶ τὸν τροφί-
μον φιλοσογία, τῆς διὰ τὴν τῶν περὶ ἐμὲ ἐπαίνων ὑπερβολὴν αἰτίας
ἀπαλλάξει. Οἱ δὲ θεοὶ ἔρωσι, ὥς ἀμφοτέροι τετέλεσμεθα, τὸν ὡά-
μιλον τῆς εὐνοίας πυρσὸν, τὸν ἔς γε τὸ παρὸν ὡς ἡ ἐμὴ ψυχὴ ὑπο συ-
νοχῆς καὶ ἐκπλήξεως συνιζήσαντα, μετ' ἑπολὺ δαιμονίως ἀναφλέ-
ξας, τῆς ἀμειψαίας ἀγάπης νεανιευομένης, αἰδέσθαι, παθεῖν πα-
ρασκευάσει τὴν ὑμετέραν Λογιότητα, ἣν ἐπιμήκισον ὡς εὐτυχία, καὶ
ῥώσῃ διατηροῖν ἢ ἐξ ὕψους εὐμῶναι.

Ἀπάντησις.

ΠΕμψας μὲν τὸν ποιηθέντα λόγον, ὡς ἀγωνία ὦν πολλῇ διετέ-
λεον, καὶ δέος ἑσμικρόν με ὑπῆεν, καὶ ἰδρῶτι πολλῷ. (θεῖ γὰρ ἦεν
τάληθες) περιεῖρέομεν, παρὰ τῆς ὑμετέρας ἀκριβοῦς κρίσεως
περιμύων τὴν ψῆφον· καὶ παντοῖος ἐγνώμην τοῖς λογισμοῖς, πότερον
ἄρα τὴν μέλαιναν, ἢ τὴν λευκὴν ἀπωέγκας ἔην, τῶν ἄλλων, εἴ τις
ἐστὶν ἱκανὸς τὰ τοιαῦτα κρίνειν, ὀλίγον μοι μέλον τῆς ὑμετέρας δοκιμα-
σάσης τελειότητος. Ἐπεὶ δὲ ἡ κριτικωτάτη σύνεσις αὐτῆς, καὶ μόνον
τὸν λόγον ἀποδέχεσθαι δοκῇ, ἀλλὰ καὶ τὸν ποιηθέντα ἐμὲ τοῖς ἐ-
παίνοις θαυσιλεύεται, καὶ ὡς ἀληθῶς παθεῖν, αἰδέσθαι καὶ με πεποίηκε
καὶ δωρεὰν ἀδράν, καὶ ἀξίαν ἡγεμονικῆς δῆναι χειρὸς προσεπιμετρεῖται.
ἀνεθάρσυνε, καὶ τῷ δέος ἐμαυτὸν ἀνεκτῆσάμην, καὶ πέπεισμαι ἡ ψῆ-
φω τῆς τὰ τοιαῦτα κρίνειν, καὶ δοκιμάζειν καλῶς ἐπισαμῶν ὑμετέ-
ρας ὑψηλότητος, μὴ ἀδόκιμον γινώσθαι τὸ συντεθὼς ἐγκώμιον. ἔρω-
νίαν γὰρ ἔχ' ὑποπτεύω. Καὶ χάριτας τοίνυν καὶ τὰς τυχέσας ἀμολο-
γῶ τῆς τε τῆς λόγου ἀποδοχῆς, καὶ τῶν ἐπαίνων τῶν περὶ ἐμὲ, καὶ τῆς
μεγαλοπρεπῆς φιλοτιμίας, καὶ δωρεᾶς.

Στεφάνος.

ΠΑῖνυτοι ἄσμενοι ἐκομισάμεθα τὰ ὑμέτερα γράμματα, καὶ μετὰ
πολλῆς θυμηδίας ἀνέγνωμεν. Εὐγε τῆς περὶ τὴν Ἑλλάδα γλωττίαν
φιλοπονίας. Εὐγε τῆς πρὸς ἡμᾶς εὐγνωμοσύνης. Συχοὶ γὰρ ἔσιν
ὡς Εὐρώπῃ οἱ ταῖς Ἑλλήνων βίβλοις προσκείμενοι, πάντες ὀλίγοι, ὅ-
τε ἱκανοὶ χράσθην, ὡς ἄν τις τῶν μιμητῶν παλαιῶν λόγων ἰδεῖν.

Ε'παινώμω ἄρα τὴν σὴν ἐμμέλειαν, ἢ τῇ δεύσῃ Φιλοφροσύνῃ περιέ-
παιν' εὐλαλῶμεν, φίλον Ἑλλάδος, ἢ φίλον ἡμέτερον, ἢ χάριτας
ὁμολογῶμεν σοι, ἐς τὴν Λατίνων φωνὴν μετὰ ἀπλῆτι γλαφυρότητος
μετωγκόντι τὴν περὶ καθηκόντων βίβλον, ἣν ἔμωον δεξαρίῳ ἐπι-
κεχηνύει, ἀλλὰ Θεῷ προσηλωμένῳ ἔστε τὴν ἐπ' ἀρετὴν ἐπίδοσιν τῇ
Ἑλλήνων γυνὲς Λατινισμῷ ζήλας μετῇ ψυχῇ, εἰς Φῶς προήγαγον, καὶ
μὲν ἢ τὸ πρόθυμον εἰς ὑπεργίαν ὅ γε ἐν τοῖς σοῖς Λατινισμῶσι
γράμματιν, ἴσθι λίαν ἡμῖν κεχαρισμένον ἀπηντηκέναι. Ἐπὶ σοὶ δὲ
εὐλομῶ ἐστὶ, μὴ μόνον ἐς γυνὲς ἡμῶν ὅσον ἔγω γενέσθαι, ἀλλὰ ἢ δι-
ψιλέξερον ἀπολαῦσαι τῆς παρ' ἡμῶν εὐνείας. Ἄλλοι μὲν γὰρ ἄλλα
φιλέντων τε, ἢ τιμώντων· ἡμῖν δὲ ἐξαίσιος ἔρως ὠτέτηκιν ἀρετῆς, ἢ
σοφίας· τὰς τε ἐκείνης διασώτας διὰ τιμῆς ἄγειν, τὴν ἔργον ἡμέτε-
ρον. Ἐρρώσο.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΑΡΙΟΥ.

ΠΕΡΙ ΜΗΝΩΝ ΡΩΜΑΙΩΝ.

ΜΗνας δευκαίδεκα τῷ ἔτους κεκτημένους, ὁ μὲν Ἰαννουάριος, ἀπὸ Ἰαν-
νῆ διπροσώπῃ παρωνόμασαι. ὃν Ἄγαλμα τετράμορφον χαράτῃσι
διὰ τὰς τέτταρας τροπὰς. οἱ δὲ ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ κλεῖδα κατέχον, ὡς
ἀρχὴν τῷ χρόνῳ, ἢ ἀνοίξιν τῇ ὠιαυτῇ ἢ θυραῖον. ἕτεροι δὲ τῇ μὲν δε-
ξιᾷ τ, τῇ δ' ἀριστερᾷ ξε κατέχον, ὡς περὶ τὸν ὠιαυτόν. ὁ θωὸς Λου-
γῖνος αἰωνοάριος αὐτὸν ἐρμηνεύσαι βιάζεται, ὡς ἀνὴρ αἰῶνος κατέρα.
Οἱ δὲ Φεβρουάριος, ἐκ τῇ Φεμπρουάρε, ὅπερ δηλοῖ τὴν καθαρσὶν πα-
ρὰ Σαβίνοις. ἐν αὐτῷ γὰρ τῷ Μηνὶ τὴν πόλιν ἢ τὰς ἀγρὰς οἱ πά-
λαι Ῥωμαῖοι καθαίροντες ἦσαν, λιτανεύοντες δι' ἡμερῶν δευκαίδεκα,
ἣν θυσίαν Φεμπρουῆν ἀπεκάλειν.

Οἱ δὲ Μάρτιος, ἐκ τῇ μάρτις, τετῆς τῇ Ἀρεῖς κατὰ Λατίνους.

τότε γὰρ πρὸς μάχας οἱ πολέμιοι ἐγείρονται.

Ο' δ' Ἀπρίλλιος, ἀπὸ τοῦ ἀπερίε Λατινίδος λέξεως, ὁ σημαίνει τὸ ἀνοίγω. κατ' αὐτὸν γὰρ τὸν μῆνα ἡ γῆ τὰ ἔνθ' ἐκφύει.

Ο' Μάιος δὲ, ἀπὸ τῆς λέξεως μάϊος, ταῦτέστιν ἐκ τῶν περὶ βεδικό-
κότων ἢ μαιζόνων.

Ο' δ' Ἰύνιος, ἀπὸ τῆς λέξεως γῆνο, ταῦτέστι τῆς Ἥρας κατ' αὐτὸν
γὰρ τὸν μῆνα τελεταῖς ἐστὶ μὲν οἱ πάλαι Ῥωμαῖοι τὴν Ἥραν.

Ο' δ' Ἰούλιος, ὃ ἢ Καντήλιος πάλαι λεγόμενος, μετωνόμασαι
παρὰ Ἀντωνίου ἀλλὰ τὸ γεννηθῆναι τότε αὐτῷ τὸν Γάϊον Ἰούλιον.

Ο' δ' Αὐγύστης, ὃ ἢ Σεξτήλιος πάλαι λεγόμενος, ἀπ' Αὐγύστη τοῦ
αὐτοκράτορος κέκληται.

Ο' Σεπτέμβριος δὲ, ἀπὸ τῆς λέξεως σέπτεμ, ὃ ἐστὶν ἑπτὰ. ἀπὸ
γὰρ τοῦ Μαρτίου πρώτου μηνὸς κατὰ τὴν Ῥωμαίων ἢ Ἑβραίων ἑβδομάδα
ἐστὶν ὁ Σεπτέμβριος.

Ο' Οκτώβριος, ὅτι ὄγδοος τ' ἐκ τῶν μηνῶν γὰρ τὰ κατὰ Λατίνους
Νοέμβριος ὅτι ὕνατος. ἡ βῆμα γὰρ τὰ κατὰ Λατίνους λέγεται.

Δεκέμβριος, ὅτι δέκατος. ἡ τρέζεμ γὰρ τὰ κατὰ Λατίνους
ἐφίερυν δὲ τὸν καὶ Ἰαννουάριον τῷ Ἰαννῷ ἢ τῇ Ἥρᾳ τὸν δὲ Φεβρουά-
ριον τῷ Φεβριῳ. τὸν δὲ Μάρτιον τῇ Ἀθηνᾷ. τὸν δ' Ἀπρίλλιον
τῇ Ἀφροδίτῃ. τὸν Μάιον δὲ τῇ Ἀπέλλῳ. τὸν δ' Ἰύνιον τῷ Ἑρμῇ.
τὸν δ' Ἰούλιον τῷ Διὶ. τὸν δ' Αὐγύστην τῇ Δήμητρει. τὸν δὲ Σεπτέμ-
βριον τῇ Ἥφαιστῳ. τὸν δ' Οκτώβριον τῇ Ἀρῇ. τὸν δὲ Νοέμβριον
τῇ Ἀρτέμιδι. τὸν δὲ Δεκέμβριον τῇ λεγομένῃ Βέστη ἢ ἔτι καὶ οἱ
τῶν Ῥωμαίων Μῆνες.

ΠΕΡΙ ΜΗΝΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

Α' Ἀθηναῖοι τὸν Ἰαννουάριον Γαμηλιῶνα ἐνομάζουσιν ἀπὸ τῆς Γαμη-
λίας Ἥρας τῆς πᾶν γάμων προστάτιδος. Κέκρυψεν γὰρ τὴν Ἥραν ἐν
πισατῶν τῶ γάμῳ μοιβετήσας. ἢ τὸν μῆνα πέταται. ὅτι ἀφ' αὐτοῦ
σατο κατὰ τὸν Εὐστάθιον.

Ο' δὲ Φεβρουάριος, ἡ Ελαφιοβολιῶν κατενομάζεται ἀπὸ τῆς κατὰ
ἐλάφων βολῆς, καὶ ὅν ἐορτὴ ἐπιτελεῖται τῆς κρηνηγείδος Ἀρτέμιδος.

Ο' δ' Αὐγυςτος, Βοηδρομιών, ἀπὸ τῶν Βοηδρομιώνων, ἡ ταύτης ἐ-
ορτῆς Ἀπέλλωνος, ἣν Φησὶ Φιλόχωρος ὡς ἐτιμῶτο Βοηδρομίας Ἀ-
πόλλων, ἢ ὅτι Ἴων ὁ Ξεῖθε πολυμαύς, ἀπ' Εὐμάχου τῷ Ποσειδῶ-
νος τοῖς Ἀθηναίοις ἐπὶ Ἐρεχθεὺς ἀρχοντος ὤρεξε χθὲρ Βοηθείας·
ὁ δὲ Ἀθηναῖος Βοηδρομία καλεῖται τὴν πανήγυριν, Βοηδρομίην γὰρ τὸ
βοηθεῖν παρ' ἐκείνοις δηλοῖ, ὡς ἂν ἔπαι τις ἐπὶ μάχην, Βοηδρομία δέ,
ἢ τε θυσία, ὁ μὲν, ἡ τὰ Βοηδρομία.

Ο' Σεπτέμβριος δέ, Μαιμακτιριών, ἐκ τῆς μαιμαῖν τῆς ταρατῆς,
ἐξ ἧς μαιμακτιρία ἢ Δ' ὡς ἐορτὴ τῷ συγχυκῶντος τὴν γῆν ἢ ταρατ-
κόντος, ὅς ἢ μαιμακτίας ὁ Ζεὺς ἐπωνόμασαι, ὁ ἐστὶν ὠδυσιώδης ἢ
ταρακτικός κατὰ Λυσισαχίδην περὶ Ἀθηναίων μηνῶν, τρίτον τὸν
μῆνα ἄλλως ὡς ἑσπερίων Φησὶ πέμπτον μῆνα ὁ Βαρίνος.

Ο' δ' Οκτώβριος, Πυαγέσιων, ἐκ τῆς πυάγων τῶν τῆς κυάμεος ἢ
ἄλλως ἐσπερίων καρπῶν, ἢ τῆς ἐψῆς, Ἐκ γὰρ τέττα τῷ μηνὶ τῷ
καρπῶν ἐψῆς, ἐξ ὧν πυαγέσιον ἢ τῷ Ἀπέλλωνος ἐορτῇ, ἢς πρῶτος εὐ-
εργῆς ὁ Ποσειδῶν, ὁ τὸ ἔστιν ἐψῆς αὐτῷ δῆλοι, ἢ Βορρὸν καθεδρεύσας
Ἀπέλλωνι, ὅτι πυάμοι οὐκ ὀλίγοι ἐκαλέντο περὶ τὸν, ἢ αὐτῶν
μῆνα ὡς τῷ Βαρίνω, ἢ τῷ.

Ο' δ' Νοέμβριος, Ἀνδριστιών, ἀπὸ τῆς ἀνδρῖσθαι τῶν ἀνδρῶν τὴν
γῆν κατὰ Θεόδωρον, ἢ Ἰσσορ δὲ ἐν τοῖς τοῖς συγχυκῶντος Φησὶν ὅτι πλε-
ῖστα τῶν ἐκ τῆς γῆς ὠθεῖται τότε, κορίττοι δ' ἢ ἔλθου ἀπανθῆναι, συνωδῶν
τῷ Θεόδωρῳ, Γὰρ γὰρ Φθινοπορεῖς ἢ Φυλοφάτοι, τὰ θύδα, ἢ
ἀπέρχεται ὁ χαμῶν, ἐξ ὧν ἀνδρῖσθαι ἢ τῷ Διονύσῳ ἐορτῇ μετ' αὐ-
τοῖς ἢ πλείους εὐτυχίας τελευτή, ὁ δὲ τῷ παρομῖα, θύδαζε κα-
ρεῖς, ἢ κατ' ἀνδρῖσθαι, τρίτον Βαρίνος καὶ μῆνα ὡς τῷ Φησὶ παρ'
Ἀθηναίοις, ἢ τῷ.

Ο' Δεκέμβριος δέ, Ποσειδεών, ἐκ τῆς Ποσειδῶνος αὐγῶνος, Κατὰ
γὰρ τέττα τὸν μῆνα ὡς τε Ποσειδῶν, ἢ ἡ Ἀθηναῖος παρὶ τῆς Ἀττικῆς
ἡγουμένης, ὁ δὲ ἐπωνόμασαι ἢ πόλις, ἢ ὡς Ἀθηναῖοι αὐτῇ κατὰ
τῷ τὸν μῆνα ἡγουμένης, ὁ δὲ μετὰ τὴν ἡμέραν κατὰ Σκῖον,
τῷ Βαρίνος ἔχτον μῆνα καλεῖται παρ' Ἀθηναίοις.

ΠΕΡΙ ΗΜΕΡΩΝ.

Τὸ μὲν γὰρ ἔτος ἐπὶ δοτικῆς πτώσεως, ὁ δὲ Μῆν ἐπὶ γυναικῆς. ἢ
 ἢ τῶ τυχόντος μηνὸς ἡμέρα ἐπὶ δοτικῆς, μετὰ τῶ ἰσαμῶν, μεσῦντος,
 ἢ φθίνοντος. Ἡνίκαι γὰρ πρώτη τῶ μηνὸς ἡμέρα τύχη, ἔτι Φαμῶ
 αὖ ψξή. Βρηδρομιῶνος νεομηνία, ἢ νεμηνία, ἢ πρώτη ἰσημῶν, ἢ ἀρ-
 χομῶν. ἡνίκαι δὲ τύχη δευτέρα, Φαμῶ δευτέρα ἰσημῶν, ἢ ἀρχομε-
 νῶ ἀχρι τῶν δέκα. τὴν δὲ δεκάτην, δεκάτην ἀπλῶς γράφομεν, ἣτις
 ἢ δεκάτη προτέρα λέγεται, ἢ δεκάτη πρὸ εἰκάδος, ὡς ὑτέρα, ἢ μετ'
 εἰκάδα. ἔτι ἐνδεκάτη, ἢ α. μεσῦντος, ἢ α. ἐπὶ δέκα, ἢ ἐπὶ δεκάδι, ἢ
 ἐπὶ δεκάτῃ ἕως εἰκοσῆς, ἣτις ἀπλῶς εἰκὰς λέγεται. τὴν καὶ δεκάτην
 φθίνοντος Φαμῶ, ἢ πρώτην ἐπὶ εἰκάδι, ἢ μετ' εἰκάδα. τὴν καὶ ὠνά-
 την φθίνοντος, ἢ δευτέραν ἐπὶ εἰκάδι, ἢ μετ' εἰκάδα, μέχρι τῆς εἰκο-
 σῆς ὠνάτης. τὴν τριακοσὴν δὲ, τριακάδα γράφομεν, ἢ ὦην, ἢ νέαν
 κατὰ τὸν ἐφευρετὴν τῆς τοιαύτης φωνῆς Σόλωνας, ὅπερ τὸ παλαιὸν
 τῶ παρελθόντος μηνὸς, ἢ νέαν τῶ ἀρχομῶν ὑποδηλοῖ, καὶ θ' ἢ Ἀρι-
 στοφάνης, πῶς ἂν ἡ αἰτὴ γυναικὶ γραῦς τέ, ἢ νέα γυνή, παίζων οὐ νε-
 φέλαις τὴν ὦην τε ἢ νέαν, ἣτις ἐστὶ νεμηνία. Τὰς μὲν δὲ α. τῶν μη-
 νῶν Ῥωμαῖοι Καλάνδας καλεῖσι, τὴν δὲ ε. τῶ Ἰαννουαρίῳ Φευρα-
 ρίῳ, Ἀπριλλίῳ, Ἰουλίῳ, Αὐγύστῳ, Σεπτεμβρίῳ, Νοεμβρίῳ, ἢ Δε-
 κεμβρίῳ, Νόνας λέγουσι. τὴν δὲ ιγ'. τῶν τοιούτων μηνῶν Ἰνδὺς ἀνο-
 μάζουσιν. ἐπὶ δὲ Μαρτίῳ, Μαΐῳ, Ἰελίῳ, ἢ Οκτωμβρίῳ τὴν μὲν ζ'
 τῶν Νόνας, τὴν δὲ ιε'. Ἰνδὺς ἐπονομάζουσι. Καλάνδας τοίνυν Ἰαν-
 νουαρίῳ εὐρίσκων, τὴν α. τῶ Ἰαννουαρίῳ νομήσας, πρὸ τεσσάρων Νό-
 νων. τὴν β'. πρὸ τριῶν, τὴν γ'. πρὸ δύο, ἢ πρὸ μιᾶς τὴν δ'. ὅτι τὸ
 τὴν ε. Νόνας καλεῖσθαι, ὡς περὶ φημὶ μετὰ δὲ τὴν ε. τὴν μὲν ε'. τῶ
 Ἰαννουαρίῳ, ἔποις ἂν πρὸ οὐκτῶ Ἰνδῶν, τὴν δὲ ζ'. πρὸ ἑπτὰ Ἰνδῶν
 Ἰαννουαρίῳ, ἢ ἕξ ὁμοίως ὅτι τὸ τὴν ιγ'. Ἰνδὺς Ἰαννουαρίῳ, λέγε-
 σθαι. τὴν δὲ ιδ'. τῶ Ἰαννουαρίῳ, ἔποις ἂν πρὸ δεκάτης ὠνάτης Κα-
 λανδῶν Φευραρίῳ, τὴν δὲ ιε'. πρὸ δεκάτης ὀγδόης Καλανδῶν Φευρα-
 ρίῳ, ἢ ἐπομῶως ἀχρι τῆς α. Φευραρίῳ, ἢ ἐρεῖς Καλάνδην Φευρα-
 ρίῳ, ὡσαύτως καὶ πρὸ τῶν ἄλλων μηνῶν κατ' ἀναλογίαν ἔποις Ῥωμαῖοι

Συν. ὡς ἐν τῷ ἑξῆς διαγράμματι.

Πίναξ τῶν Καλανδῶν, Νόνων, ἢ Ἰνδῶν.

Ἰαννουάριος Αύγουστος Δεκέμβριος	Μάρτιος Μαΐ· Ἰούλιος Οκτώβριος	Ἀπρίλιος Ἰουνίος Ἰαννουάριος	Φεβρουάριος Βίσεκτος	Φεβρουάριος κοινὸς
1 Καλανδ.	Καλανδ.	Καλανδ.	Καλανδ.	Καλανδ.
2 4 Νόνων	6 Νόνων	4 Νόνων	4 Νόνων	4 Νόνων
3 3 Νόνων	5 Νόνων	3 Νόνων	3 Νόνων	3 Νόνων
4 πρὸ Νόνων	4 Νόνων	πρὸ Νόνων	πρὸ Νόνων	πρὸ Νόνων
5 Νόναι	3 Νόνων	Νόναι	Νόναι	Νόναι
6 8 Ἰνδῶν	πρὸ Νόνων	8 Ἰνδῶν	8 Ἰνδῶν	8 Ἰνδῶν
7 7 Ἰνδῶν	Νόναι	7 Ἰνδῶν	7 Ἰνδῶν	7 Ἰνδῶν
8 6 Ἰνδῶν	8 Ἰνδῶν	6 Ἰνδῶν	6 Ἰνδῶν	6 Ἰνδῶν
9 5 Ἰνδῶν	7 Ἰνδῶν	5 Ἰνδῶν	5 Ἰνδῶν	5 Ἰνδῶν
10 4 Ἰνδῶν	6 Ἰνδῶν	4 Ἰνδῶν	4 Ἰνδῶν	4 Ἰνδῶν
11 3 Ἰνδῶν	5 Ἰνδῶν	3 Ἰνδῶν	3 Ἰνδῶν	3 Ἰνδῶν
12 πρὸ Ἰνδῶν	4 Ἰνδῶν	πρὸ Ἰνδῶν	πρὸ Ἰνδῶν	πρὸ Ἰνδῶν
13 Ἰνδαι	3 Ἰνδῶν	Ἰνδαι	Ἰνδαι	Ἰνδαι
14 19 Καλανδ.	πρὸ Ἰνδῶν	18 Καλανδ.	16 Καλανδ.	16 Καλανδ.
15 18 Καλ.	Ἰνδαι	17 Καλ.	15 Καλ.	15 Καλ.
16 17 Καλ.	17 Καλανδ.	16 Καλ.	14 Καλ.	14 Καλ.
17 16 Καλ.	10 Καλ.	15 Καλ.	13 Καλ.	13 Καλ.
18 15 Καλ.	15 Καλ.	14 Καλ.	12 Καλ.	12 Καλ.
19 14 Καλ.	14 Καλ.	13 Καλ.	11 Καλ.	11 Καλ.
20 13 Καλ.	13 Καλ.	12 Καλ.	10 Καλ.	10 Καλ.
21 12 Καλ.	12 Καλ.	11 Καλ.	9 Καλ.	9 Καλ.
22 11 Καλ.	11 Καλ.	10 Καλ.	8 Καλ.	8 Καλ.
23 10 Καλ.	10 Καλ.	9 Καλ.	7 Καλ.	7 Καλ.
24 9 Καλ.	9 Καλ.	8 Καλ.	6 Καλ.	6 Καλ.
25 8 Καλ.	8 Καλ.	7 Καλ.	6 Καλ.	5 Καλ.
26 7 Καλ.	7 Καλ.	6 Καλ.	5 Καλ.	4 Καλ.
27 6 Καλ.	6 Καλ.	5 Καλ.	4 Καλ.	3 Καλ.
28 5 Καλ.	5 Καλ.	4 Καλ.	3 Καλ.	πρὸ Καλ.
29 4 Καλ.	4 Καλ.	3 Καλ.	πρὸ Καλ.	
30 3 Καλ.	3 Καλ.	πρὸ Καλ.		
31 πρὸ Καλ.	πρὸ Καλ.			

Ἑλληνίζων δὲ ποιήτης, ὡς ἀνωτέρω φθάσαντες ἤτομον ὦ τοῖς
 μηνὶ τοῖς ἔχοντι τριάκοντα μόνας ἡμέρας. τοῖς ἔχοντι δὲ μίαν πρὸς
 τριάκοντα μετὰ τὴν ι'. ἐρῆς ἐνδεκάτην, ἐνδεκάδα, ἤτα προχωρήσας
 λέγων τὴν β'. α'. ἐπὶ ἐνδεκάδι, ἢ ἐξῆς κατὰ μίμησιν τῶν ἐρημύων.
 τὴν δὲ λα' τῆς ὅτης μηνὸς α'. ἐπὶ, ἢ μετὰ τριακάδα κοινότερον λέγο-
 μεν. ὡ δὲ τῷ Φεβρουαρίῳ τῷ ἔχοντι ἡμέρας κη'. καὶ τῷ Βιγέκτῳ κθ'.
 φθάσας μέχρι τῶν ιη'. τετῆσιν ὀγδόης ἐπὶ δεκάτῃ, τὴν μὲν δεκάτην,
 ἐννάτην, δεκάτην φθίνοντος ἐρῆς. τὴν δὲ τελευταίαν τῷ Φεβρουαρίῳ ὡς
 καὶ τοῖς λοιποῖς μηνῶν.

ΠΕΡΙ ΙΝΔΙΚΤΙΩΝΟΣ.

Τὴν ἐπωνυμίαν τῆς ὡσεὶ κύκλου ἡ μὲν Ῥωμαῖζουσα φωνὴ ἰνδί-
 κτις καλεῖται, ἢ σημαίνει τὸν ἔρανον, συμβολὴν ἢ τὸ μήνημα. ὡ γὰρ
 τῇ ἀρχῇ τῆς ἔτης ἡ σύγκλητος τῶν Ῥωμαίων ἐμήγε τοῖς Φορολόγοις
 συλλέγειν τὰς φόρας ἐκ τῆς ὑπηρεσίας, ἢ τετὶ ἡ Ἰνδικτιῶν ἐστίν. ἡ δὲ ἑλ-
 ληνίζουσα φερωνύμως ἔθετο τὴν ἐπινέμησιν. εἰς γὰρ ἀπαράβατον καὶ
 ὠρισμένον ἔαρος τὸ παλαιὸν εἰ φόροι τοῖς ὑπηκόοις ἐτάττοντο ἀλλ' ἡ
 τῶν καρπῶν γένεσις τὴν σύνταξιν αὐτοῖς ἐφιλανθρωπεύσατο. σπανί-
 ζουσαν γὰρ ἀνεκῶφιζον, εὐθυνοῦσαν δὲ ἔκ βαρυνε, διένειμε δὲ τοῖς Φο-
 ρολόγοις ἀλύτως τὸ ἀνάλογον, ἢ τῆνικαῦτα, χρεῖας ἀπαίτησας.
 μηδὲν δὲ τῷ Φορολόγῳ ὄντος, ἤκιστα οἱ φόροι ἐπράττοντο ἀλλ' ἐγίνε-
 το ὁ πόνος ὅλος κέρδος ταῖς γεωργήσασιν. πλὴν ἀλλ' ἵνα σαφέστερον
 εἰπωμεν. Ἰστέον ὅτι ἡ Ὀλυμπιάς κατὰ τετραετίαν, ἢ πενταετίαν, ἢ
 ἢ πωτήκοντα Μῆνας κατ' ἄλλας ἐτελεῖτο, καθ' ἣν τὰ ἔτη οἱ Ἑλ-
 ληνες ἠριθμῶν, ἐξ ἧς τὰ Ὀλύμπια ἀγῶνες περιεβόητοι, ἢ ἐορτὴ Δι-
 ὸς Ὀλυμπία τελευτῶν ἀπὸ τῆς ια'. τῆς τελευτῆς μέχρι τῆς ιε'. τῆς αὐ-
 τῆς. ἤρξατο δ' ἐν ἡ Ὀλυμπιάς μετὰ τὴν αἰώνιον τῆς Τρωάδος ἔτη μὴ.
 ἢ πρὸ τῆς Χρυσῆς γενήσεως ἔτη ψξέ. ὅτε ἡ Μαννισσοῦς τῶν Ἰο-
 νίων ἐβασίλευεν. ἐτήρηντο δὲ ἕως τῆς ἀρχῆς τῆς μεγάλου Θεοδοσίου
 ἐφ' ἑτίνος ἤρξαντο ἀριθμῆσθαι ἢ αἱ Ἰνδικτιῶνες, ἀρξάμενοι παλαιῶν
 ἢ ἐπινουθῆσαι ὑπὸ Καίσαρος Αὐγύστου. ἐν ἔτη πέμπτῳ ἢ δεκάτῳ
 τῆς αὐτῆς βασιλείας. καλεῖται δὲ Ἰνδικτιῶν τετῆσιν ἰνακτιῶν ἢ περὶ

σαι δηλαδή 356.

"Ηρξαντο οἱ Ῥωμαῖοι μετρεῖν τὸ ἔτος ἀπὸ μηνὸς Μαρτίου, ἀφιερω-
μῶν ὄντος τῷ Θεῷ (κατὰ αὐτοὺς) μάρτε, ἄρρες δὲ λ. λατινικῶς.
Ἐπειτα ὅτε οἱ κατοικοῦντες τὴν Ῥώμην ἀπεβίωσαν τὰς Βασιλεῖς
δὲ τῆς τυραννίας, ἤρξαντο μετρεῖν, προχειρίζομενοι αὐτ' αὐτῶν Καν-
σέλης λεγομῶν, ἀπὸ Ἰαννουαρίου μηνός. ἠρίθμουν δὲ ἀπὸ κτίσεως
Ῥώμης πόλεως. Οἱ δὲ Ἕλληνες ἀπὸ καταστροφῆς πόλεως Τροί-
ας. Οἱ ἐκ τῆς Ἀγῶν μετροῦσι ἀπὸ τοῦ Μωάμεθ. Ἡμεῖς δὲ οἱ
Χριστιανοὶ ἀπὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως.

Οἱ χρόνοι οὖν ἔστιν ἕτερον ἔθω, ἢ ἡ κυκλοφορία τοῦ ἡλίου ἀπὸ
Μαρτίου μηνός, ἢ πάλιν εἰς τὸ αὐτὸ σημεῖον ἢ ἔτι πρὸς.

Τὸ ἔτος ἔτι διαιρεῖται εἰς ιβ'. μῆνας. ἢ ἕκαστος μὴν εἰς δ'. ἐβδο-
μάδας. ἢ ἔτι πρὸς. ἢ ἐβδομάς εἰς ζ'. ἡμέρας.

Αἱ ἡμέραι τῆς ἐβδομάδος κατὰ τὰς Ἑθνικὰς ἔχουσι τὴν ἐπωνο-
μίαν ἐκ τῶν ζ'. πλανητῶν δηλ. ἢ α'. ἡμέρα ἀπὸ α'. πλανήτης Ἡλί-
ου. β'. Σελήνης. γ'. Ἀρεως. δ'. Ἑρμῆ. ε'. Διός. ς'. Ἀφροδί-
της. ζ'. Κρόνου.

Οἱ Ἰσλίοι καὶ τὰ λοιπὰ ὀνόμαζαν τὴν ἡμέραν εἰς δ'. μέρη. ἢ
ἕκαστον μέρος εἰς ς'. ὥρ. ἢ ἡμέρα προσέτι εἰς δύο διαιρεῖται. Φυσικὴν
δηλ. ὥρ. κθ'. ἢ τεχνικὴν, δηλ. ὥρ. ιβ'. ἀρχεται ἡ ἡμέρα κατὰ τὰς
Ῥωμαίους, ἀπὸ μεσονυκτίου ἕως πάλιν μεσονυκτίου.

Κατὰ τὰς Αἰγυπτίους, Ἰταλούς, Μποχεμίους, ἀπὸ δύσεως ἕως
αὐθις δύσεως ἡλίου.

Κατὰ δὲ τὰς Πέρσας, Βαβυλωνίους, Ἕλληνας, ἢ Νοτιοπερυί-
ους, ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου.

Κατὰ τὰς Ἀθηναίους, Ἀραβας, Τερτονικούς, ἢ Ἀστρονομικούς,
ἀπὸ τοῦ μεσημβρινῆς σημείου ἕως τοῦ αὐτοῦ.

Ἡ ὥρα δὲ διαιρεῖται εἰς 4 σημεῖα. τὸ σημεῖον τῆτο εἰς 10 συγ-
μάς. ἢ σιγμὴ εἰς 22. ὀσυχίας. ἢ ἡ ὀσυχία εἰς 47. λεγόμενα ἄτομα.

Ἡ ὥρα ἔλαβε τὴν ὀνομασίαν ἀπὸ τοῦ ἡλίου, ὁ γὰρ ἡλῖος αἰγυπτια-
κῇ διαλέκτῳ λέγεται χόρω, ὅθω ἢ παρὰ τῶν Αἰγυπτίων κέκλη-

ταῖς ἡμέραις .

Ἡ δὲ διάρκεια τῆς ἡμέρας ἡς 12 φασὶν εἶναι παρὰ Ἑρμῆ τῷ τρι-
σμεγίστῳ ὡς Αἰγύπτῳ τριαύτην παρατήρησιν ποιῆντος ὥτινι τότῳ
θυσίας τῆς Σεραπίδος Θεᾶς προσφερομένη, καὶ τὴν ἡμέραν ἀνευ προ-
σθήκης ἢ ἐλλείψεως ὁρῶντος . ὅθω κατὰ τῆς καὶ δὲ μοίρας τὴν ἡ-
μέραν ἡς 12 ὥρας, ἔπειτα καὶ εἰς 24. μετὰ τῆς νυκτός .

Τὰς πρότερον, κατὰ τὰς ὀνομασίας τῶν Πλανητῶν ἡμέρας, ὁ
Σίλβερος Ἐπίσκοπος Ῥώμης μετωνόμασε, πρώτην, δευτέραν, τρί-
την, τετάρτην, πέμπτην, ἑκτὴν . τὴν δὲ ἡμέραν τῷ Σατῶνι Σάβ-
βατον . καὶ ἡ τῷ ἡλίῳ ἡμέρα, ἣτις ἐλέγετο πρῶτον Φέρια διὰ θελή-
σεως Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου Βασιλέως, Κυριακὴ ὀνομάσθη .

Διὰ τῷ μεγάλῳ Φωστῆρος συνίσταται ἡ ἡμέρα . ἡ ἡμέρα ἐστὶ τὸ δία-
στημα ὡς ὅτῳ χρόνῳ ὁ ἥλιος ἐστὶν ὑπὲρ γῆν . τὸ διάστημα τῆς ἡμέρας
ἐστὶν ὁ ἀπὸ ἀνατολῶν μέχρι δυσμῶν ὑπὲρ γῆν τῷ ἡλίῳ δρόμος . νύξ
ἐστὶν ὡς τῷ τὸν ἥλιον ὑπὸ γῆν εἶναι . διάστημα νυκτός ὁ ἀπὸ οὔσεως
μέχρις ἀνατολῶν ὑπὸ γῆν δρόμος ἡλίου (α) .

(α) Οἱ ἡμέτεροι Ἐκκλησιαστικοὶ μετῴσι τὸν χρόνον ἡμέρας 365
καὶ ὥρ. 6 . αὐταὶ αἱ 6 . ὥραι εἰς τέσσαρας χρόνους ποιῶσι μίαν ἡμέραν .
αὐτὴν τὴν ἡμέραν τὴν προσθέτουν εἰς τὸ τέλος τῷ Φεβρουαρίῳ . καὶ ἐκεί-
νῳ εἰς τὰς ἄλλας τρεῖς χρόνους εἶχον ὁ Φεβρουάριος ἡμέρας μόνον 28 .
τὸν τέταρτον αὐτὸν χρόνον ἔχει ἡμέρας 29 . ὅθω καὶ ἐν ὁ Μάρτιος τὸν
παρελθόντα χρόνον λόγ. καρ. ἔρχετο Κυριακῇ τῷτον τὸ χρόνον δὲν
ἔρχεται δευτέρα, ἀλλὰ τρίτῃ διὰ τὴν προσθήκην τῆς μιᾶς ἡμέρας .
διὸ καὶ αἰτίαν καὶ Βίσεκτος ὀνομάσθη ὡς δις ἔχων τὸ Σέξτο καλάνδας . ἐπει-
δὴ ἡ μήμηρ τῆς ἐξώσεως τῷ Τερκενίῳ ὅτῳ ἐτελεῖτο παρὰ τῶν Λατίνων
τῷ κατ' . τῷ Φεβρουαρίῳ μετετίθετο εἰς τῆς κέ . Οἱ Ἀστρονόμοι ὅμως εὗρί-
σκον εἰς τὸν χρόνον ἀπὸ τὰς ἐρημεύας 6 ὥρας ὀλιγώτερον 12 περίπτ.
λεπτά . ὅθω εἰς καθὲ 400 χρόνους καταλιμπάνειν Βίσεκτος τρεῖς . καὶ ἐκ
τῆς συμβαίνει ἡ διαφορά τῷ Μηνολογίῳ ὅτῳ τὸ γε νῦν ἔχον εἶναι ἡμέραι
12 καὶ εἰς καθὲ 120 περίπτ. χρόνους αἰξάνει μίαν ἡμέραν .

Ὁ δὲ Σεληνιακὸς μὴν ἔχει ἡμέρας 29 ὥρας 12 ἰ. 44 . ὅθω
καὶ 12 Φεβρουάριος ἡ γὰρ ὁ Σεληνιακὸς χρόνος ἀκολουθεῖ νὰ ᾖναι μικρότερος
τῷ ἡλιακῷ ἡμ. 10 . ὥρ. 12 . καὶ ὡς διάστημα χρόνων ἡλιακῶν 33 . εἰ
Σεληνιακοὶ χρόνοι γίνονται περίπτ. 34 .

ΦΩΤΙΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Ἀμφιλοχίῳ Μητροπολίτῃ Κυζίκῃ.

Οἱ μὲν ἄλλοι τῷ Πλάτωνος λόγοι τῷ πολιτικῷ λόγῳ πεφύκασι γινώμονες, πλὴν ἔτι κατ' ἐκλογὴν ὀνομάτων ὡς αὖτε παρημέληται αἱ δὲ τῆς Ἐπιστολῆς ἴσον τε τῆς ἐκείνης λογιότητος, ἢ τῷ ἐπιστολικαῖς τύπῳ ἀπολείπονται. Αἱ δέ γε τῷ Ἀριστοτέλει, τῶν μὲν ἄλλων αὐτῷ γραμμῶν ὡς ἰσως λογοιδέεσθαι, πλὴν ἔδὲ τῶν πλατωνικαῖς ἐξισάζουσι. Δημοσθένες οἱ μὲν ἄλλοι πόνοι ἢ ῥητόρων ἢ κρητικῶν ἐγκωμίοις πληροῦσι τὰ σώματα, τὰς δ' Ἐπιστολάς ἔδὲν ἀμείνους εὐρήσεις τῶν Πλάτωνος. Τίσιν ἔν τῷ Ἐπιστολῆς ὁμιλητέον; ἢ τίσι τὸν ἐπιγινώσκοντα διὰ τῆς τέχνης χαρακτῆρα ἐφαρμόζοντες, τὴν γυμνασίαν συλλεξόμεθα; ἔστι μὲν ἢ ἄλλο πλῆθος ἀπειρον. Ἐχες δὲ (ἵνα μὴδὲ μακρὸν ᾖ σοι τὸ τῆς γυμνασίας σάββον) τὰς εἰς Φάλαριν ἐκῆνοι, οἶμαι, τὸν Ἀκραγαντίνων τύραννον ἀναφερομένης Ἐπιστολῆς. Καὶ αἱ Βεῦτος ὁ Ῥωμαίων στρατηγὸς ἐπιγράφεται. Καὶ τὸ ὡς Σασιλεῦσι Φιλόσοφον. Καὶ τὸν σοφιστὴν ὡς ταῖς πλείσταις Λιβάνιον. Εἰ δὲ βάλῃ σὺν τῷ χαρακτῆρι, ἢ πολλῶν ἄλλων ἢ μεγάλων συλλέξαι ὠφέλειαν ἀρέσκει σοι Βασίλειος ὁ γλυκύς. Καὶ ὁ κάλλος, ἔτις ἄλλος ἐργάτης Γρηγόριος. Καὶ ἡ ποικίλη ἢ τῆς ἡμετέρας αὐλῆς μέγα Ἰσίδωρος. ὅς, ὥσπερ λόγων. ἔγω δὲ ἢ ἱεραικῆς ἢ ἀσκητικῆς πολιτείας καὶ ὧν ἐστὶ χρηματίζειν ἀξιόχρεως. Καὶ ἔτις ἕτερος μετὰ τῆς ὁμοίας προαιρέσεως, τὴν ἐκείνων ἰδέαν ταῖς ἰδίαις Ἐπιστολαῖς ὡς δυναμῶς μορφώσασθαι.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ
ΜΑΤΡΟΚΟΡΔΑΤΟΥ
ΤΟΥ ΕΞ ΑΠΟΡΡΗΤΩΝ

Πρεσβευτικὸς πρὸς Γερμανὸς Λόγος
ὑπὲρ Εἰρήνης.

Εἰ Παιδὸν ὁ λόγος ἐμοὶ περὶ τῆς εἰρήνης, καὶ πρὸς ἄνδρας τῇ χριστιανικῇ προσηγορίᾳ σεμνυνομένους, ἔγέμε δέισθαι ἂν εἶμαι τῶν κοινῶν τοῖς δημηγόροις θεσμῶν, ὅποσοι εὐνισιάντε, καὶ προσοχὴν παρασκευάζειν εἰσὶν ἱκανοὶ, καὶ ἐπίφοροι· Εἰρήνης γὰρ αὐτότε τὸ ἔννομα ἡδύ, καὶ προσηγόν, καὶ τὸ πρᾶγμα τερπνότατον, ὥς γε πολλάκις ἠσθῆσθαι, καὶ πεπερασθαι τῆς γλυκύτητος ἐμφερηθῶτας ἴσμεν τὰς ἀνακεκτιμένους αὐτήν. Οὗ δὲ παρὼν ὁ δὲ λόγος ἔχει γέ τι καὶ μᾶλλον ἐξαισίως ἔλκον εἰς προσοχὴν· ἡ δὲ γὰρ ἡ πρεσβεία ἐκ παρὸς τῆς τυχεύουσας ἀρχῆς ἀλλὰ τῆς μεγίστης τῶν ὑφ' ἡλίον, οἷα περ ἡ Διαπρεσβευταρχὴ ἡμᾶς πρὸς πάντων ἐκ ἀπεικρότως ὑπολαμβάνεται, καὶ διακηρύσσεται, ὅτε δι' ἐτῶν πεντήκοντα καὶ τετρακοσίων ἑωάντε, καὶ ἑσπεραν, καὶ μεσημβρίαν ἕως ἄρκτων σὺν τροπαίοις, καὶ θριάμβοις ἐπιδραμῶσα, ναυτικῶς τε, καὶ παιζικοῖς στόλοις ἠπείρα, καὶ θαλάττης ἐς μήκιστον ἐπικεκρατική, καὶ ἔς γε τὸ παρὲν Ἀσίας τῆς πολλῆς, καὶ τῆς Εὐκράτης, καὶ λιμέσι, καὶ Νήσοις κύκλῳ περιεσεμμένης Εὐρώτης, καὶ Ἀφρικῆς τῆς εὐφόρου ἡμέρας βισιλεύουσα, ἦντε ἄχοι δεῦρο τοιαύτη τινὶ τῇ ὑπὲρ εἰρήνης πρεσβείᾳ κεχεῖσθαι πρὸς τὸ πολέμιον ἐκ ἐμφιλοχωρεῖ μετ' ἡμῶν μνήμη, ἔδδ' γε, ὅσον ἐμὲ ἐκάσαι, μηδενὸς τῶν παρόντων ὑμῶν, εἰ καὶ πάντας ἐπίσασμαι, καὶ ὁμολογῶ ἐμβριθεῖ συνέσει, καὶ ἀγχιερῶ πολυνοίᾳ, καὶ βαθείᾳ μνήμῃ, καὶ ἀπρότῳ φιλοπονίᾳ γνωμοῖας ἄνδρας ἀγαθούς. Τοῖς μὲν πράγμασι τοῖς μὴ συχνοῖς, μήτε συνήθεσι λαῖραι τὰ ὦτα,

ἢ προσέχων μετ' ἀκρίβειας, ἢ δ' ὡτρεχίας πολλῆς ἴδον ὅντιν ἀάθασιν
 ἄνθρωποι, ἢ δ' αὖ τῆτο καὶ γὰρ πᾶσαν ἀφ' ὑμῶν ἐλπίζω φιληκοῖαν.
 ἦτε γὰρ ἡ περὶ συστάσεων πομπὴ Φαιδρά, ἢ λίαν ἐπιτερεπῆς, ἢ ὁ
 πέμψας ἔκ εὐτελής τις, ὡς γε ἐρήκαμω, ἀλλὰ τοσαῦτα μήκη μετό-
 γατα, ἢ πελαγία κατασχὼν ὑπὸ χεῖρα, ἢ τηλικαύταις περικείμενος
 δυνάμεσι μέγας ὁμολογεμῶς Βασιλεύς. Ἀτὰρ ὅτι ἢ αἰς τὸν ἔγδοον
 τῆτον ὡς αὐτὸν ἀφίχθαι τὸν πόλεμον ἔτ' ἐπαγόμενον, ἔτ' ἀπωθόμε-
 νον, δληνεκῶς μύτοι γε πραττόμενον, ἀφ' ὅτε τοσῶτος ἐρῶν Φόρος, ἢ
 τοσαῦται Κῶμαι, ἢ Πόλεις . . . ἢ τί λέγω Κώμας, ἢ Πόλεις; ὅπως
 ἢ χώραι τοσαῦται μικρῶ πρόσθεν ἔσται μυρίανδροι, ἔρημοι, ἢ ἴσως εἰ-
 κητόρων, τῶν μὲν ἀννημῶν, τῶν δὲ ἐξηνδραποδισμῶν, ἢ ἐς τὰς ἀ-
 πωτάτω ἀλλοδαπὰς ἀπεληλαμένων κῆνται χηρεύεσθαι, ἀνῆρωτοί τε,
 ἢ ἀκατέργαστοι, αὐχμῶσιν αἰ πρὶν τεθῆναι, ἢ ἀγαθοῖς πᾶσι βρύσ-
 σαι. Καὶ τῆτο δὴ τῆς μὲν ἀκρωμένους ὑμᾶς εὐηκόους ἀπεργάζεται,
 τὸν δὲ λόγον τὸν ὑπὲρ εἰρήνης πάνυ τι κεχαρισμένον, ἢ Φαιδρὸν ἀ-
 ποδέκνυσιν.

Αὐτίκα γὰρ ἀπὸ τῶ Βαλβίδων εἰς τὸ εἶδον, ἢ τὸν ἀγῶνα πα-
 ριών, ἐκῆνόν γε πρῶτον ὑφορῶμαι, ἢ δέδοικα, μὴ ταυτηνὴν πομπὴν,
 ἢν ἐπέμφθην, ἔκ ἐθελέσιον, ἔδὲ πρὸς χάριν, ἀλλὰ κατεπευγέσης
 βίας ἀναγκαίαν γυνέσθαι νενομικότες, καὶ τῆτο δὴ, ὡς πέφυκε τὰ
 ἀνθρώπινα, ἐς τὸ ὑπέροφρον, ἢ μετέωρον ἐπηρεμένοι, ἢ ἄτε δὴ ἐκ ἴσως
 τοιῶτων περιπτώσεων περιδεῖ γινόμενον τῷ Ὀθωμανικῷ κράτι, ἢ
 πρὸς τὰς μάχαις παντάπασιν ἀπηγορευκότι, αἰτήσεων ὑπερβολὰς
 δλατεινάμωμοι, δλαφθέρητε λεληθότως τὸν παρόντα καιρὸν, τὸν ἔτι
 δ' αὖ τῆς εἰρήνης κοσμήσαι τὰ ὑμέτερα μάλα δεξιὸν ὄντα, ἢ πρόσφο-
 ρον. Ἐπὶ δὲ, καὶ κῆνά με ἔκ ἔλαθω, ὅτι τῶν ὑμετέρων ὡταχυσῶν
 τῶν ὡς Βυζαντίῳ δλατρεβόντων οἱ πλείους, ἔτιεν ὑπὸ τῆς παρ' ὑμῶν
 χορηγίας τὸν βῶν ἀρνύμενοι παρ' ὅλον τὸν πόλεμον, ἔτε μὴ ἔχῃ ὅτι
 αὐτοί, ὡς τὰ τῆς εἰρήνης δ' αὖ παντὸς φροῦντα, ἢ πρεσβεύοντα, ἢ
 παραινῶντα, μάλα μεμισήκασιν, ὑπ' ἐμῶ τὸ θεοφιλὲς τῆτι χρῆμα
 κατορθωθείη ὑπὸ φθόνου σρεβλόμενοι, ζήλω, ἢ εὐνοίας τῆς ἐς ὑμᾶς.

ὑποκρίσει ταῖς ὑμετέραις ἀκροαῖς ὅ, τι θαιάσιμον ἐγχείρει Φάρμακον,
 ἢ ὅπως ἂν ᾖ μηχανὴ, ἢ ὅποση ἀπάτη, τῆς εἰς εἰρήνην ἀγύσης ὁδὸν
 περιτρέψαντες ὑμᾶς εἰς τὸν ἀένναον τῷ πολέμῳ βυθὸν τὸν ἐξερευγό-
 μων αὐτοῖς τὰς θηνεκῆς ἀνιμήσεις, ἥτοι τὸν ἀσάλευπτον τῷ βίῃ πό-
 ρον κατωεύκοιεν, ὅποση περὶ λόγους, ἢ ἐν περιτείαις ἀγεται, ἢ φέρε-
 ται μαργανεία, ταύτη πρὸς ὑπελότητα χρησάμενοι ἴας ὑμετέρας ψυ-
 χὰς καταγοητεύουσι. Καὶ δῆτα τὴν βασιλικὴν ταύτην ἐπιείκελαν, ἢ
 ἢ μετριότητι εἰς ἔλεγχον ἀσθυναίας παρέλκοντες οἱ παλαμῶσι, ἢ
 φθόροι τὸ μὴ σεμνόν, ἢ σῶφρον τῆς γνώμης ὑμῶν ὅπως ἀποξέειεν,
 ἀντ' αὐτῷ δὲ ἴασι ψυχῶν ὑμῶν τὸ δυσάγωγόν, ἢ δυσπρόσιτον ἐγκολά-
 ψουεν, ὅποσα τεχνιάσματα ἐμεμελετήκασι, ποίαν ἔκ ἐξηντλήκασι ψευ-
 δηγορίαν; Ἐπεὶ γὰρ αὐτὰ τὴν ὑπόθεσιν ἀπασαν ἀρδην ἀνατρέψαι,
 ἢ φθεῖραι οἷόν τε ὄντα εὖ εἶδαι· ἐδὼ γὰρ ἐδὼ φρόνημα θηνοίας ὀρθῆς
 ἀποσυλῆσαι, ἢ καταχῶσαι ἔτις ἰσχυρόν, ὡς ἔχθρος προσωπτεῖον εὐ-
 νοίας περικεκαλυμμένον, ἐδέγετο ἐδὼ πρὸς λόχων βλάβαι, ἢ λυμή-
 νασθαι τὰς παραπίπτοντας ὠεργὸν ἔτι, ἢ δραστήριον, ὅσα περ ὁ ἴα
 χρήσιμα, ἢ λυσιτελῆ ὡς μάλισα οἱ θησπυδάσθαι, ἢ ὑπετεθεῖσθαι
 δολίως ὑποκρινόμενος ἢ ἐγκαλωπιζόμενος τρόπος, ταῦτά γε πρῶτον
 ἔρχομαι εἰπεῖν, ὡς ἔχ' ὑπ' ἀνάγκης ὠθέμενος. ἐδ' ὑπὸ βίας ἐλαυνόμε-
 νος ὁ Βασιλεὺς ἡμῶν ἴην πρεσβείαν ἐπανέλετο ταύτην, ἀλλ' ὑπὸ φύ-
 τεώς γε δεξιᾶς, ἢ πρεσβερέσεως ἀγαθῆς, ἢ εὐμῶν εἰς αὐτὴν ἐπικλί-
 νας ἀπ' αὐτῆς τῆς κατὰ τὴν θροίκησιν ἀρχῆς ἔργων ὅτι μάλισα Βα-
 σιλῆι τοσούτω πρεπόντων ἐφίψατο. ἢ τῆς εἰρήνης δὲ τὸν πρῶτον πε-
 ποίηκε λόγον· Ὅπως γὰρ ἂν, ὁ δὲ μάλισα ἔκ ὀλίγοι τινὲς ὑμῶν
 ποικίλοις θησύρῃσι σκώμμασι, ἢ θησ χλεύης πολλῆς καταγελά-
 σαντες, ἐκ τέτῃ ὡς ὑπὸ χαλεπῆς ἀρρώστιας εἰς τόδε τῆς θησ πρεσβε-
 ας ταύτης τὸ ἴαμα μεταπεπτωκῶαι, ἢ καταντῆσαι παραλλογίζου-
 ται τὸν ἡμέτερον αὐτάρχην, τέτο πρῶτον ὁ λόγος βασανίσας εὐκρινή-
 σοι. Εἰ ἢ ἐν ταῖς συμβολαῖς μὲν ἔχ' ἀπάταις, ὅποσαι παρὰ τῆτον
 τὸν πόλεμον ὡς περὶ ῥάγησαν, ἀίσχρως ὀπίσω ὑπήγαγον, ἐσθ' ὅπως δὲ
 ἢ ὀλφ ῥυτῇρι θησδεδράκασιν οἱ παρ' αὐτῷ σαλῶτες στρατοὶ κατ' αὐ-

τὰς ἀκμὴν τὰς ἀρχὰς τῆς μάχης τὸν ἀγῶνα, ἢ τὸν κίνδυνον δεδρα-
 πετευκέτες, ἢ ἀκονητὶ τοσαῦτα σκῦλα καταλελοιπότες ἡμῖν. Ἀλ-
 λά ταυτί γε τὰ πταίσματα ἔσμικρά μὲν, ἔθ' ὀλίγην τινὰ τοῖς ἐστρα-
 τευκόσι, ἢ τῇ βασιλείᾳ αὐτῇ λώβην τε, ἢ ἀδοξίαν ἐπέτρεψεν, ἵνα δὲ
 ὁμῶς ἀκίβδηλον τὴν περὶ τῆς ψῆφου ὠέγκωμω, ὁρθῶς ἀνερευνήσαι-
 σι, ἢ συνεξιχνεύσασι τὸ ὄν κομιδῇ καταφανές ἔσαι, ὥς ἔχ' ὑπ' ἀσθε-
 νείαις ἐρραδιέργηται, ἀλλ' ἢ τῶν στρατιωτῶν ὥστε μὲν φιλοχρηματί-
 ας, ὅτε δὲ φιλοψυχίας, ἐσθ' ὅτε δὲ φιλαπεχθιμοσύνης πρὸς τὰς
 ἐξηγερμένους αὐτῶν, ἢ τὰ πολλὰ δὲ θράσους ἀκαίρας, ἢ ἀπειρίας τῶν
 στρατηγόντων, ἢ τύχης τῆς ὡς πᾶσι τοῖς πράγμασι τῶν ἀνθρώπων,
 μάλιστα δ' ὡς πολέμοις ἔστι γόνυ κλίνειν τὰ σάσιμα, ἢ σῆσαι τὰ ἀ-
 δρανῆ μέγα τι δυναμῶς ἐκ τῆς ἀπεσδοκῆτος γεγυῖνται, ταῦτα δὲ
 ὡς ἀληθῶς ταύτη πως ἔχεν, ὡς ἔρηται, ἢ αὐτὰ συνηχῶσι τὰ πράγ-
 ματα, ἢ εἰ δὲ βέλοισθε τὰς ξυνεχθείσας συμπλοκάς καθ' ἕκαστον
 χρόνον ἐξ ἐπιδρομῆς ἐπελευσώμεθα. Ἀντιβोलῶ δὲ, ἀπέσω τῶν λεγο-
 μένων τὸ τὰς ἀληθείας ψήφους αἰετοὶ δεκάζον πάθος, ἢτε μῖτος τῶν
 ἀλλοτρίων, ἢτε τῶν οἰκείων ἀγάπη. Ἀμφω γὰρ ἐς ἴσα τὴν ἀρρεπῆ, ἢ
 ἢ ἀκλινῇ παρέλκει τῆς ἀληθείας τρυτάνην. ἔγὰρ ἐρῶ πρὸς χάριν,
 ἔδέ γε πρὸς ἀπέχθειαν, ἀλλ' ὅσα παναλήθει, ἢ φιλαλήθεσιν ὁμολο-
 γέμενα, ταῦτ' ἀδεῶς ἐρήσομαι. Ἐκείνο δὲ πρώτως ἐπὶ πᾶσιν ἔκ' ὡς
 ἀμφιλόγῳ κείσθω, ὅτι τά τε τροπαῖα, ἢ τὰ τραύματα τὸ κρεῖττον
 ἐπιμερίζεται τοῖς ἀνθρώποις, τῆς προνοίας αὐτῆς ἔστι ἐπὶ τὰ λάχιστα
 σῖκνυμένης, ἢ τρόποις, εἰς αἶθε, διατιθεμένης αὐτὰ, ἢ τοσῶν δὲ μάλ-
 λον διαφαινομένης, ὅσῳ γε σμικροῦν τινῶν ἐγχεομένων σφαλμάτων,
 ἢ αἰτίας λόγον ἐπέχεν δοκόντων, ἢ τυχαῖα καλῶν ἐώθαμεν, μεγά-
 λα, ἢ θαυμαστὰ χορηγῆται, ἢ τὰ μὲν ἀρραγῆ, ἢ καρτερὰ καθῆ-
 ται, τὰ δὲ πεπονηκότα πάλιν εἰς ἀκμὴν ἐπανέγεται.

Τὸ μὲν ἔν' ἀμάρτημα τὸ πρῶτον ἀντικρὺ τῆς βασιλευσῆτος ταύτης
 Πόλεως τῇ ὡς τῷ πέραν τῆς Ἰστροῦ ποταμῆς διατρεῖβεται στρατῷ τῶν
 Οὐθωμανῶν ἐγνώστο, ἐγένετο δὲ ἐπεὶ τὸν Γερμανικὸν στρατὸν Χρυσῆος
 ὁ τῷ ἑτέρῳ ὀφθαλμῷ, ἢ τῇ ἐπωνυμίᾳ τυφλός, τὴν δὲ ψυχὴν ὅλως

ὡς τῇ τῇδε προσβολῇ ἀσματος μετακεχωρηκέναι πυθόμενος, κα-
ταθροσυνάμειος ἐκτόπως ὡς πεφυγόντων ἀρτίως ἐγκησόμενος τὸ μὲν
παισικὸν (οὐ γὰρ κινδυνὸν) συμμαχικὸν ὀπίσω καταλιμπάνει, αὐτὸς δὲ
δίχα τῶν παιζῶν ζὺν Τέρκοις, καὶ Σκυθαῖς ἰππεῦσιν ὅλῳ ῥυτῇ κα-
τεδραμε, καὶ τοῖς Γερμανοῖς ἐπιπίπτει, καὶ προσαράσσει τῷ ἀτυχήμα-
τι, ὡς γὰρ ἀκμαίως ἀντεξάγον, καὶ εὐτόλμως ἐκτασόμενον ἴδεν εἰ πε-
ρὶ αὐτὸν τὸ πολέμιον τῷ ἀδοκῇ καταπλαγῶντες τρέπῃσι. Ἰὰ νῶτα
καὶ πολλὰς ἀπολύειν αὐτίθι. Ὁρᾶτε γὰρ, ὅπως ἀπεριτχέπτω θρά-
ση, καὶ ἀφυλάκτῳ τόλμῃ τῷ ἀντεστρατευκότος Ὁθωμανῶ τὸ πρῶτον
ὕμιν αἰέσει τρέπαιον; Ταύτῃ δὲ τῇ νίκῃ, ἐπεὶ περ ἀπὸ τῆς καταρχῆς
καὶ σμικρά τις ἦ, εἴτ' ἐπηρείας, εἴτ' εὐκληρείας καὶ σμικρὰ ῥοπή τοῖς
πολεμικοῖς πράγμασιν ἀπορρέειν εἰώθει, οἱ μὲν ἐγκεκλεισμένοι τῇ πό-
λει ἐκ ὀλίγῃ ἀναψυχῇ ἡλεφότες χρευστέραις ἐλπίσιν ἐπτέρωνται,
τὸ δὲ στρατεύμα ὑμῶν, ὅσον τε παρήδρευε, καὶ ἀνήρτα τῇ καρετερίᾳ τῆς
ὡς τῇ πόλει, ὅσον τε συνηλίζετο πανταχόθεν, καὶ τοῖς ὑφεσῶσι συνηυλί-
ζετο, τόλμης ὡς ἐπὶ μπλάτο, καὶ πολλῶν θυμῶν γνώμενον ἔμπνευεν ἐπὶ
τὸν ἀγῶνα αὐτὸν ἀκαθέκτως ἐσφρίγα, τὸ δὲ κύκλῳ προσκαθήμενον
μάχιμον τὸ γαῦρον ὑπεσπλάμνον εὐθέως ἤρξατο συγνάζειν.

Ἀλλὰ μεταβῶμεν ὡς τεύθω ἐπὶ τὴν ἑτέραν ὄχθην τῷ ποταμῷ, καὶ
τὴν ἐπὶ ταύτῃ μάχην, ἥ περ ἡμελλω ἐκατέρων τῶν στρατῶν ἡ τύχη
κρίθῃσθαι θεασώμεθα. Οἱ μῶτοι γε στρατὸς ὁ ὑμέτερος παρεβη-
θῆσαι τοῖς ἐγκεκλεισμένοις ἠκέγετο· ἡδὴ γὰρ ὡς κινδύνους καθεστηκέ-
ναι ὁρῶντες, τοῖς δὲ Τέρκοις εἰς τῷτο τὸ πᾶν τῆς σπευδῆς ἀνετεί-
νετο, ὅπως ἀντὶ τὴν ἐπέλασιν ὑμῶν ἐφθακότες τὴν Πόλιν ἐξέλκοιεν, καὶ
δὴ τὴν ἀμιλλαν ἀμφοτέρων τῶν τε περὶ τὴν ἐξώλησιν, τῶν τε ὑπὲρ τῆς
ἀσφαλείας τῆς ἀρχῆς ταύτης ἐσπεδακότων ἢ τῆς ἐπιτυχίας ἔφε-
σις ὡς ὡς ἀκμῇ ξυρῶ καθεστῶσα κατέθηγε, καὶ παρῶξιν ἐς ἄκρον ἐ-
κατέρως. Καὶ ἦν μὲν ὡς ἀληθῶς ἡ τότε χρυσώνυμος στρατιὰ, εἰ περ
τις ἄλλος ἄλλη τῶν πώποτε κατὰ τὴν Εὐρώπην κοινῇ συμπνοίᾳ συγ-
κεκροτημένων, ἔχτε τῶν αὐτοχθόνων, καὶ τῶν συμμαχῶν ἰππέων, καὶ
πεζῶν συναθροισθῆσα, καὶ εἰς ὀντινῶν τῶν πολεμικωτάτων στρατῶν ἀ-

ξιόμαχος· πλήθην τε γὰρ στρατιωτῶν τῶν ἀπὸ παντὸς γῆνός ἀμάχων,
 ἢ ῥώμῃ, ἢ γυναιότητι πεπύκνωτο, ἢ κατεσέρρωτο, ἢ τῇ ἄλλῃ δια-
 σκευῇ ἐπαρκῶς ἐκεκόσμητο, ἢ πόρρῃ δὲ στρατηγῶν ἀπὸ πάσης λήξεως
 ἐξηλεγμένων ἐπῆροτο, ἢ τοιαύδετις ἄρα αὐτῇ ὕψις ἐπὶ νῦν Φαιδρᾷ, ἢ
 μειδιῶσα· τῶν δ' αὖ ὡς τῷ πολέμῳ στρατοπέδῳ τὸ μὲν εὐθαρσές, ἢ
 ἀκμῆζον εἰς εἶγα πολεμικὰ παρὰ τὰς ἐπιβολὰς ἀπόλωλε, τὸ δὲ πε-
 ριὸν κέκμηκε τῇ χρονίῳ τριβῇ, δεύτεροι γὰρ ἤδη μὲν ἐπὶ τῆς τηχο-
 μαχίας ὅλος ἦνυστο· ἢ μὲν ἢ τοῖς ἐπιτάγμασιν ἐκ τέττε προσῆχε
 σχολαίτερον. τὸ δέ τοι πολὺ μέρος λάφυρα ποικίλα πεπλησθηκὸς ἀπὸ
 τῆς καταδρομῆς ὁσημέραι δέρρει, ἢ εἰς τὰ ἥθη τὰ σφῶν ἐχώρει. Πηλί-
 κον δὲ ὑπῆρχε τὸ χρῆμα τῶν τότε λαφύρων ἱκανὴ ἐστὶν ὑμῖν τεκμηριῶ-
 σαι ἢ νῦν ἐρημία, ἢ γυμνότης τῆς πρὶν εὐδαιμονεστάτης, ἢ μυριάνδρες
 αὐστριαλῆς ταύτης τῶν Γερμανῶν χώρας. Ἦσαν δὲ ὡς τοῖς στρατεύ-
 μασιν, οἵτινες ἐκ ὀλίγοι δῖα τινὰς ἀρχαίας αἰτίας ἔμνονον τῷ Ἡγε-
 μόνι Μεσάφῳ δὲ πολλῆς πικρίας ὀνέκαθ' ὑπεχθάνοντο, ἢ ἐκφρό-
 νως ἐδυσχέραινον, ἀλλὰ ἢ τὸ ἄλλο στρατιωτικόν, ὅση δύναμις, ὡς νῦν
 θίκαν, ἢ ἀπέθειαν ὑπέστυρον, ἢ λόγων πολυσχεδῆ πιβδηλίῃ δέφθει-
 ρον, ὡς δὴ θῶ τὸ ἀτύχημα, ἢ τὸ πτόισμα τῇ Μεσάφῳ γυνήσεσθαι
 σφίσι ἐλευθέρων, ἢ σωτήριον ὑπαγορεύοντες.

Καὶ δὴ ὑμῶν νεανιζόντων, ὡς ἔρεται, ἢ ἀκμαζόντων τὸ πολέμιον
 τοικύτην ὡς ἀληθῶς ὑπέδου τηνικάδε μορφὴν, ἢ δῖαθεσιν. Καὶ ἅμα
 δὲ ὑπεφάνε· ἢ ἡμέρα, ἢ περ εἰς χεῖρας ἦλθε τὰ στρατεύματα, τὸ μὲν
 ὑμέτερον κατὰ τῶν ὁρῶν ἀπιβῶνον ἐξετάσσετο, τῇ δὲ αἰαντίῃ οἱ μὲν
 ᾤχοντο αὐτίκα συσκευασάμενοι, εἰ δὲ ὡς φυλακῇ τὴν χάρακας εἶ-
 χον, εἰ δὲ παρ' αὐταῖς ταῖς σκῇ αἰς πόρρωθ' ἡσῆκταν ἢ συμπονῶν-
 τες, ἢ δὲ συναγωνιζόμενοι, ἀλλὰ θεώμενοι, ἢ τὴν ἐκβασιν προσδοκώ-
 μενοι, ἀντιπαρὰ τῶν χάρασι δέ τινας ὀλιγοστοὶ ἢ κατὰ βάθος πολὺ, ἀλ-
 λά τὰς τάξεις ἐς μακρὸν παρατήναντες, ἢ καθάπερ εἰς Φιλίον τινα
 συνάντησιν μάλλον, ἢ πολέμιον συμπλοκὴν ἐκτεταγμένοι. Καὶ τῶν
 δὲ οἱ πλείους ἀπασπασάμενοί μάλλον, ἢ προσμίζαντες τοῖς ἀπ' ὧσαν
 τίας ἐλθεῖν ὑπεχώρουν. Ὀλίγοι δέ τινας οἱ ἀμφὶ Μεσάφον, οἱ τοῖς

Πολλωνοῖς ἔλαχον ἐπιτετάχθαι, γυναικας, ἢ καρτερώς συνεπλάκη-
σαν ἄνδρες ἀγαθοὶ γεγονότες, ἢ δόξαντες, οἷος ἂν ὁ πᾶς ἀγὼν εὐγε-
νετο, ἦν ὁ κρατὸς ὅλος τὴν αὐτὴν ἐκείνοις ἐμαχέσονται μάχην, ἀλλὰ
πολλοὶς ὀλίγοι συμβαλέντες ἡλίε περι κατὰ φεραν ἰέντος ἐτράπησαν
ἢ δὴ ἔχως ἄθλα πολλῶν ἰδρύτων, ἀλλ' ὡς δῶρα τύχης λαμπρῶς
τὸ κρατόπεδον, ἢ ἡ αὐτῇ ποικίλῃ λασκευῇ τοῖς πλεονεκτήσασιν ὑ-
μῶν προτεχνήσῃ. Καὶ τὸ δεύτερον ἔρα τρίπαιον ἔτι πῶς ἐξ ὕψους ὑ-
μῶν πεπευτάνευται. Φέρε δὲ μετῴμων ἐπὶ τὴν ἐξῆς εὐπραγίαν ὑμῶν,
ἥτις ἐγώ εἶπα πολύχρη, καθ' ὅν ἐν αὐτὸν ἀπάσης Οὐγγαρίας ἡ Μη-
τρέαλις Βῆρα τὴν πρώτην ὑπεσῆσατο, ἢ παρώγατο πολιουκίαν ἐ-
πὶ Μικράφῳ, ἔτερος ἔτος ὡς τῇ τέως συμβολῇ Τέρων Ἡγερῶν, ἀλ-
λὰ ἢ ὅς χούρω ἢ κισθῆλῳ ὠθυμήσασιν ἔχῃ τῇ ὑμετέρῃ δυνάμει
ἀντέσχω, ἔδὲ κρατῶ παντὶ προσέμιξω, ἀλλὰ τῆς τύχης ἀποπνεῦ-
σθαι βυλευθῆς κατὰ προσαγωγὴν συνέβαλε, ἢ δὴ τῇ παντὸς ἔσφα-
λε, ἢ πολλὰκις ἐπὶ μέρες, ἔτα δὴ ἢ ποσύνολον ἤτληται. Τὶ δ' ἂν
ἄλλο ἢ ἀμφὶ τοῖς ἐφεξῆς ἀγῶσιν ἔποιμι ἴω τε παρὰ τῷ Στριγωνίῳ
τῇ Πόλει, ἢ τῷ πρὸς ἴω ὄρει τῷ Χαρσάνῳ τῷ μεταξὺ Περνοβαρίου
ἢ Σαλοβίτης, οἷπερ ἐκ ἀναμοίως ἐπεραιώθησαν, παρ' ὅν ἀντικρὺς
Οὐῶν παρὰ τὸν Ἰστρον ξυνενηνέχθαι ὁ λόγος ἔφθῃ Ἰλλύων; Μῶν μὴ
ὡς ἀμφότεροις αὐτε φεύγουσι Γερμανοῖς ἐπιπεσόντες ἀκαίρῳ τελμήμα-
τι ἀτάκτως οἱ Τέρωνι προσήγον, ἔτα δ' ὡς ἄφνω καρτερώς εὐρον ἐκ-
ταπσομένους, ἢ ἀντεκδοαμόντας αὐτὲς ἴω ἔξαπινάω τῆς παρατάξεως
πάλιν κτεπτηχότες αἰσχεῶς ἐκ ἀπεχώρησαν εὐθέως; Κέντεῦθαι
τῷ τε ἐκμανῆς κινήματος, ἢ τῆς παραβολῆς ὁρμῆς τὰς δίκας ὑπεσχή-
κασιν συχνὰς ἀπολωλεῖσθαι. Καὶ ὡς ἀπάσαις ταῖς δὲ τῶς πᾶσι λει-
πὸν, αἷς τε ἔρετι ληριθμήσασιν, ἢ ἔτι ἄλλοις λακιδυνεύματι ὑμῶν
μὴ γυναικας ἐτάχθαι, ἢ πρὸς μάχην ὠρμήκατε καθάπερ ἄνδρες
ἀγαθοί, ἢ μὴν γε πάννυτι ἐμαχέσασθε, ἔτε ἡγωνίσθαι, ἔτε εὐκε-
κόνισθε, ἀλλὰ τῆς πολευίας ἀπέσρεψα ὡς ἔρεται, ἢ τὴν κρατὴν κρα-
τηγῶτος ἀμάρτημα, ἢ ἀνάσκητος ὡς τῷ ἔργῳ κρατιωτῶν πρέπας, ἢ
τύχη, εἰ βέλοισθε μᾶλλον τι ἀτρεκές εἶπῃν, εὐμωῶς εἰς ὑμᾶς ἐρεται

Βλεψασα, σκῆμα δὲ τοῖς ὠαντίοις. Τὸ δὲ δὴ, οἷς ἦτε τῆς ὅλης ἐπι-
 στρατείας πρόνοια, καὶ οἰκονομία πιστεύεται, καὶ ἡ λιπαρὴ τῶν στρατιω-
 τῶν ἐκλογὴ, καὶ εὐπρεπὴς ἑκταξίς, ὡς ἡ προσμίζουσα προσήκει, παρὰ τῶν
 ὠαντίων τὰ βαρος, καὶ τὸν ὄγκον τῆς στρατηγίας τὸ γε ἐκ τῆς συνδρομῆς
 τῶν περισσάντων θηνῶν ὡς μάλιστα χαλεπὸν ὄν, καὶ συνέσεως, καὶ περι-
 νοίας πολλῆς, καὶ Φραντίδος καὶ σμικρῆς ἐπιδράμων ἀπείροις, καὶ ἀ-
 πράγμοσιν. Ἡγεμόσιν ἐπιτετράφθαι, καὶ τῆτο τοῖς ἐπικρατεσέροις εὐ-
 κληρίαν δημιουργεῖν τὴν παλλήν. Παρ' ὅταν δὲ ἔν τόνδε τὸν ἀχρεὶ δεῦ-
 ρα πεπραγμένον πόλεμον ἔτε τὰ περὶ τὰς δυνάμεις ἑλληπές, ἔτε τὸ
 τῆς στρατείας ὡδεὲς εὐλόγως ἂν ἔχοι τις ταῖς ἐμπροσθεταῖς τοῖς πολε-
 μίοις συμφοραῖς επατιάσασθαι. Τὰς μὲν γὰρ πρὸ τῆς μάχης, τὰς
 στρατιῆς, τῇ δὲ μετὰ τὴν μάχην καὶ ὑμεῖς ἐθαυμάζετε, τὴν στρασκευὴν
 τῶν τε εἰς τροφὴν ἐπιτηδίων, καὶ τῶν εἰς ἀμυναν ἀναγκαίων.

Ἀλλὰ γε μὴν καὶ τοῖς δὲ τοῖς τραύμασι μόνον ἐπτοημῶν, ἀλλὰ δὴ
 καὶ μάλιστα πόλεις τε γηλικάυτας, καὶ Φερέια, καὶ Χωρας δὲ τὰς ἀρί-
 στας τῇ ῥοδίῳ τῇ πολέμῳ περιηρημένῃ, καὶ τὰς αὐτεῦθ' ἐσερημῶν
 προσόδες, τὴν Ὀθωμανῶν ἀρχὴν ἀπαρηκῶσαι τοῖς ἀτυχήμασι, καὶ βί-
 οταυτὴ παρηνεγμῶν συγκρατεῖν, καὶ στρατὸς βεύσασθαι ὡς ὑμεῖς,
 καὶ συμβατικὸν ὠδῆναι ἐκ ἀνευ δίκης κατηγορεῖσθαι ἐπὶ τῶν ἀντις ἐκ
 ἀπηνότα δόξων ἐπεῖν. Καὶ ταῦτα μὲν ἔγωγε δεκνῶντα, καὶ ὡς ὁμολο-
 γῶ καὶ κατακινῶ, ἢ γε καθ' ἑαυτὰ ψιγῶς ἐξετάζοιτο, καὶ ἐξ ἐπιπολῆς
 ἔδε γὰρ ἀρνήσομαι τῶν ἐαλωκότων Φερείων τὴν ὀχυροτητα, τῶν προ-
 σχυμῶν Πόλεων τὸ μέγεθος, τῆς κεχηρωμένης παρ' ὑμῶν γῆς τὴν
 ἀγαθότητα, καὶ τὸ κάλλος. ἔδ' ἂν γε ἀπαναιόμενος τῇ ἰταμῇ, καὶ ἀ-
 πατόμῃ πλέον τι ἐκερδήσαμην, ὅπως ταῦτ' ἀριδῆλως ἢ ὄψις ὠδέκνυσι,
 καὶ πιστῶται λαμπρῶς. ὁ δὲ δὴ φράσω, καὶ συνάδοντας ὑμεῖς εὐρήσει
 ἐλπίζω, τῆτό ἐστι τῆτο, ὅτι περ ὡς γε πρὸς τὸ μέγεθος τῆς ὅλης βασι-
 λείας ἐκ ἑστὶν αὐτὰ τοιαῦτα ἐκ ἑστὶ μὲν τὴν ἀλήθειαν, ὡς κατασῆσαι
 καὶ καταρρίψαι τὸ γυναικῶν αὐτῆς φρόνημα, καὶ τὸ δὲ μὲν συμπατῆσαι,
 καὶ καταφθεῖραι παντάπασιν, τὴν δὲ εἰς τῆτ' ἀγῶνις ἀπονοίας παρῶ-
 ντα, ὡς δ' ὅτι τῶν τιμήματος πρίσθαι τὴν ἡσυχίαν, καὶ δεῖσαι συν-

θήκας ἀπλέεσι, ἢ ἀδόξοις ἀντικαταλλάξαι τὰς παρόντας κινδύνους.
 Τέτρω δὲ καὶ ἐγὼ, καὶ τίς ἄν ἄλλος εὖ φρονῶν ποτε συμφαίη· ἢ γὰρ
 ἔτε ὁ πόλεμος ἕτος αὐτῷ τῷ ὁμοφάτῃ τῆς βασιλείας καθίκετο, ἀλ-
 λ' οἷον ἐν ἄκροις μέλεσι τὸ ἄλγος ὑποκίεζεν, ἢ λυπῇ μὲν τὴν αἰσθη-
 σιν, καὶ μὴν ἀναίρει τὴν ἐλπίδα τῆς ἀναρρώσεως. Οὐδὲ γὰρ καὶ ἄν τις
 Ἰατρὸς ἀπὸ τῆ νοσήματος χερσὶν, ἢ ποσὶν ἐνσκήψαντος τῷ πεπονθότι
 θάνατον ἐπιψηφισάμενος τοῖς Ἀσκληπιῷ διασώταις ἐπαυεθεῖη· ἔτε
 μὴν τοσούτου ἀπώκνησεν ἐκ τῶν ἐγγυνομίων κακῶν ἢ τῆς αὐταρχίας
 ἰσχύς, ὥστε μήκετι τὴν μάχην ταύτην ἀναπαλαίσσασθαι, ἢ ἔξω τῶν
 μεθορίων αὐτῆς ἀπελάσσει τὸ πολέμιον, τήν τε ἀποσάσαν γῆν ἀνασῶ-
 σαι, ἢ ἀντικαταλαβῆναι τὰς, ἐν ἐλελύμασθαι, δίκας. Τῶν δὲ λεγομέ-
 νων ἐμοί, ὅπως ἂν ἀσφαλῇ, ἢ βεβαίαν λάβοιτε πῆραν, σκείψασθε,
 ἀντιβόλῳ, δι' ὅλης τῆς κρατεμένης τὰ μήκη, ἢ πλάτη. Σκείψασθε
 τῶν ἐν αὐτῇ ἔφημι Πόλεων, καὶ Φερείων· οὐδὲ γὰρ ἐστὶν εὐάριθμα
 ταῦτα, ἀλλὰ τῶν Ἐπαρχιῶν τὸ πλῆθος, ἢ τῶν προσόδων τὸ μέγε-
 θος, ἢ τὰ τέτοις ἐμφερῇ πάνθ', ἅπερ ὁ λόγος ὀκνεῖ λένειν κατ' ἐ-
 κασον, κατὰ νῦν ἀνελίξατε. Οὐ γὰρ καὶ οἱ τὰδε τὰ κορυφαῖότατα
 λεκδραμῆν ὅτι ἡμῖν ὑποχωρῇ χρόνος, ἀλλὰ καὶ φανερά γε πολλοῖς
 ὄντα, καὶ κοινῇ φήμῃ λαβωώμενα, ἔτ' ἀφηγῆσεως τῆς ἐπὶ λεπτῷ παρ-
 ἐμῷ, ἔτε τῆς παρ' ὑμῖν λεξοδικῆς θεωρίας δεῖσθαι δοκεῖ. Ἀρχῇ δὲ
 ἔς γε τὸ παρὸν τὸ ἐξ ἀρχῆς ἀνηπῆν, ὅτι καὶ τῶν τριῶν τῆς ὑφ' ἡλίου
 μεσῶν τὰ μέγιστα, καὶ ἐπικρατέστατα κατέσχηται τὸ Οὐρωμαντῶν κρά-
 τος, ἐν μὲν τῇ μεγάλῃ Ἀσίᾳ τὴν Βαβυλωνίαν ἐπικράτησαν, ἐν δὲ τῇ
 Ἀφρικῇ τὰς Αἰγύπτους, καὶ Λιβύης βασιλείας, ἐν δὲ τῇ Εὐρώπῃ τὴν
 Ἑλλάδα, καὶ τὴν Μακεδονίαν. Τέτων δὲ τὰ ὠτός, καὶ τὰ ὁμοῖα πολ-
 λὰ μὲν καὶ ταῦτα, καὶ ἀνάριθμα, καὶ πολλὰς πάλαι συνιστώμενα κρατα-
 ῖας βασιλείας, παρεῖν ὁμῶς αἰεῖναι αὐτὰ, ἵνα μὴ φορτικός τις εἶναι
 δοξῇ, καὶ ἐπαχθῇ. Ἐκείνα δὲ ὥσπερ ἐν συσχεῖντα τὴν ὑπάρχουσαν
 ὑπόθεσιν τογενονέχον ἐπὶν ἀρχῆμαι, ἅτε δὴ οἶά τε δεῖσαι τὸ παρ' ὑ-
 μῶν ὡαγχος ἐαλωκός πολλοσημορίς λόγον ἐπισχῆν, ὥς γε πρὸς τὸ
 σύνολον ἐκείνης κρατος. Ἐπεὶ δὲ καὶ προσόδων ὁ λόγος καθήψατο, καὶ

τῶν, ἐπεὶ ἐρῶ, ἐκ ἀμάρτυρον, ὅδ' ἀφανές ἐστιν, ὅτι τοῖς στρατιώταις
τοῖς ὡ τῶν πόλεσι, καὶ τοῖς ἄγεσι, καὶ τοῖς μεθ' ὁμοῖς τέτοις τοῖς μέχρ'
δεῦρο ἀλλοῖσι τοῖς ὡ Φυλακῇ τεταγμένοις ἀπὸ τῶν ἀλλοχόθι συγκρο-
τημένων δημοσίων ταμίων ὡ συνταξίας ἔσα ἔτη πρὸς τῇ Βασιλείᾳ
ἡμῶν ἐκεχρηγνύοντο, ὡ πολλὰ, ταῦν δὲ ὑμῖς μὲν ταῦτα κατέχετε,
καὶ τὰ σιτηρέσια παρέχετε τοῖς Φερεοῖς, ὅ ἐστι πρὶν ἀπο-
πεμπομένων ἐκ τῆς ἀσπίτερος γῆς δασμὸς ἐπικαρπύεται αὐτοῖς, καὶ τοῖς
στρατοῖς, εἰς ὑμᾶς καταπολεμῆ, ἐκ τῶν ἐπιδαψιλεύεται, καὶ ταῦτα
μὲν ὡδε πως ἐπ' ἀληθείας ἔχει, καὶ τοῖς ἐμπειροτάτοις ὡμολόγηται.

Προσθήσει δὲ τις ἄλλος κἀκεῖνα, ὡς ἤκιστα τοῖς πέριξ τοῖς δὲ δαυοῖς
μόνον, ἀλλὰ καὶ ποικίλοις ὡτὸς κακοῖς ἢ τῶν Ὀθωμανῶν ἀρχὴ οἷον
διαίοις ἀνέμοις χερμάζεται, καὶ πνεύμασιν ὡαντίοις ἐκρηγνύται, καὶ τοῖς
ἐπαλλήλοις τρικυμίοις τῶν θάλασσων μονοῦν ἐξαντλῆται, καὶ μὴν κα-
ταγιζομένη, καὶ τὰ ἔσχατα πέσσειν, καὶ ναυαγῆσαι διακινδυνεύουσα
τῷ δὲ δὴ πρὸ τῆς ἡένης λιμὲν προσκρίσθαι συνηλαθῆ, καὶ κατη-
ναγκασθῇ. ὡ γὰρ ἀνὰ τὰς Ἀσίας μόνον τῶν ὡ τῶ χρόνον τῆς πολέμου
ἐμμοισθῶν ἱππέων ἀπόστασις γινώσκῃ τὸ πᾶν συνέφουρε, καὶ συιστάρα-
ξε ληστῆρων ἐκπιμπλαμένη τὰς παρόδους, ἀλλὰ καὶ τῇ κρατὺς Μη-
τροπόλει ὡθὰ τὰ ἀρχαῖα, καὶ ἡ βασιλικὴ διατριβὴ τῷ ἱππέων,
καὶ τῶν πεζῶν συμπαάντων, οἱ τὸς ἀνδράς μισθὸς κομίζονται παρεξό-
μωι τῇ ἀρχῇ, ἡ κινηθεῖσα παμπληθὴς θάλασσα ἀνω, καὶ κάτω φέρεται,
καὶ περιτρέφει τὰ ὡ τῇ πόλει, καὶ τὰ ἐκτὸς αὐτῆς σχεδὸν ὅπαντα, καὶ
οἱ τῶν τε δὴ εὐπόρων, καὶ εὐδαιμόνων ὡφασπάζουσι τὸν πλῆθον, καὶ τὸς
κοινὸς θησαυροὺς ἐξαντλῶσι, καὶ ὅδ' αὐτοῖς ἀδύωτον ὡτολέλειπται
ὅδ' ἀνέπαφον, ὅδ' ἀχραντον ὡσεὶ τό γε δοκεῖν τὴν βασιλείαν ὡπὸ τῶ
τῶν ὅλως ἐκνευρίσθαι, καὶ κῆσθαι μονοῦν νεκρὰν πτηνεὶς ἐπικαθι-
μύοις, καὶ κατέδωσιν ἀντισχεῖν ἐκ ἔχουσιν. Καὶ ἔτις ἄρ' ἐν τῶν χα-
ρεκάκων ὁ λόγος εὐπρεπὴς τίς ἐστι, καὶ μάλιστ' εὐπρόσσωπος, καὶ τοῖς μὲν
Ὀθωμανοῖς αἰσχρὸς περιᾶσαι μέγα, ὡμῶν δὲ τὸ φρόνημα μεταβα-
λῶν εἰς τὸ ὡπεροπτικόν, καὶ διασπάσαι τῇ πολυεράστῃ χρήματος τῆς
ἡένης ἰκανώτατος, εἴ γε ἄν τις ἀπὸ τῶν παρ' ὑμῖν θάλασσων τοῖς ὡ τοῖς

Ο θωμανοὶς συμπεσὺς δημοκρατίας σαθρῶτο. Ἀλλὰ πέναντίον πολὺς τις ἐδίδαξε πῆμα· ὡς γὰρ τὰ τερατόμορφα βραχύβια γινέσθαι πέφυκεν· ἔγω δὲ καὶ αἱ περὶ ὀθωμανοὺς εἰσὶν τερατώδεις καὶ εἰσι καὶ ἀλλόκοτοι, καὶ πολὺ τὸ ἀφύες ἔχουσιν· ἡ χρένισι δὲ, καὶ ἐπιμήκεις γίνονται, καὶ τὰ πολλὰ θάττον, ἢ κατὰ δοξάν κοιμῶνται. Ταῦτα δὲ ἔτως ἔχον, αὐτὰ καὶ τοῖς ἑμπροσθεν χρόνοις συγκρατηθεῖσαι ταραχαῖς, καὶ δημοκρατίαι ἐπιμαρτυρεῖσι, καὶ ἔς περ ὑμεῖς καὶ ἀρχομῶν καὶ ἐπιζεύξης, ἐγὼ δὲ ἀκμαζεύξης, καὶ ἐξ ἀπροσδοκήτης τελευτώσης μνησθήσεμαι, ζάλης τὸ παραδοξὸν ὡς μάλιστα Ἰῶν λεγομένῳ συμφύεται.

Τὴν οὖν Πετροκαρπιδίῳ τῷ πολίσματι πέρυσιν ὑπὸ τῷ κρατὶ κεκλιμένῳ κλύδωνος τὸ καὶ ἐπίοντος χειμῶνος κατέλαβεν Ἰὴν μικρὰν Ἀσίαν τὸ θαλλοσὸν, τὸ δὲ καὶ τῇ πόλει τὸ βαρὺ ἀρχοντας, ὡς φατε· ἐξίτη, καὶ ἀρχομῶν ἀπείκασεν καὶ κατείρε· καὶ ἐς τοσόνδε κακότητες ἐξῆκον, ὥς πολλοὶς ἔδοξε τὸ τῆς βασιλείας ἐφ' ἐνὶ ἐσῶτα σκέλῳ παρὰ μικρὸν προσεδίσθαι τῷ δαπέδῳ. Καὶ γὰρ ἡ μόνον τοῖς κασιώταις, ὥς περ ὡνάχος ἔρεται, ἔκθεσμα, καὶ διὰ κατεταγμένον, ἀλλ' ἐς μέγα τι, καὶ ὑπερογκὸν καταθρασυμένον, κατὰ κράτος ἦσαν καὶ τὰς τῶν πραγμάτων ἐπιτροπὰς κατὰ τὸ σφίσι δοκῶν ἀθεμίτως ἐπεμερίζοντο· καὶ μὴν καὶ τῶν δευτερίων μόνον ἀντεποιοῦντο, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν δὴ τῶν πρεσβυτάτων ἀξιωματίων, εἰς οἵ τῃ βασιλείᾳ οἵακες διαβιβάζονται, καὶ ἐνὶ κόσμῳ καὶ καὶ αὐτῇ τῇ βασιλευσῇ ἐπέβαινον τε αὐτοὶ καὶ, εἰς ἡβέλωντο, ἐπέσυρον, καὶ συχνὰς ἀλλαχόσε τῆς ἀρχῆς ἐξέπεμπον καὶ φόνους, ὧν ἡθέλον, ἐπραττοῦν ἀνοσίως, καὶ ἐπὶ τέτοις φανητῶν ἐκόμπαζον, καὶ ὁ μᾶλλον ἀσκήων ὡς ἰσχυρῶς καὶ κρατὶ πρὸς ἄλλων ἀπεβλέπετο, καὶ ἐξεθαίζετο. Ἐπὶ δὲ τὸ κακὸν ἐξουσίας ἐπιτελευχὸς ἐδέσιν ὅροις οἶδω ἐπεσχῆσθαι καὶ ἀπέργεσθαι, ἀλλ' εἰς τὰ μέγιστον ἐκ τῶν μέγιστων ἀδικημάτων ἀνεθιζόμενον ἐπ' ἀπείρονον αὐξεται, καὶ πάνθ' οἰονομίζον ἐξῆναι καὶ ἀπαρόδευτον, καὶ ἀνεπίβαστον ἐπιλείπει. καὶ δὲ καὶ τῶν τότε κασιωτῶν ἡ ἀγέερος ὁρμὴ ἐπ' ἔατο θράσους ὑπερήλατα, ὥς τῶν μεγίστων ἐπιτροπῶν τὸν καὶ ἀποσοβῆσαι τῆς πόλεως, τὸν δὲ πρῶτον τῇ οἰκίᾳ αὐτῇ κύκλῳ προσκαθίσαντας,

εὐκλείσαι, ἢ πολεμῆσαι, ἢ ἀνελόντας ἐφουδεῖσαι τῷ νεκρῷ, ἢ τῷ γυ-
 ναικί, ἢ τοῖς παισὶ. Καὶ ἐκ τῶν ἐχομένων τὸ μὲν τιθαστὸν, ἢ χη-
 ρήθες ἀνὰ κράτος ἀποδεδυκότες, τεθρησκυμένοι δὲ τὴν γνώμην ἐκ τῆς
 σασπιώδους μοίρας ἀνδρας τὰς ἀνασχυντοτάτας, ἢ ἰταμωτάτας προ-
 χηρίζονται, τὸν μὲν εἰς τὰς οἴκας τῆς ὑπερτάτης ἐπιτροπῆς, τὸν δὲ εἰς
 τὰ δευτερεῖα τὸν παραδυναστην, τὸν δὲ εἰς Ἡγεμόνα τῶν πεζῶν, ἢ
 τῶν γὰρ περιππεύοντα, ἢ τὸν θόρυβον καταπραΰναι περὶ μὲν
 φθάσαντες ἀπετυμπανίσαντο. Καὶ ταῦτα μὲν ἤνυσεν ὁ ξύλλογος
 αὐτῶν ὁ πολὺς, οἱ δὲ κατὰ τὰς συνώπας, ἢ τὰς ῥύμας καθ' ἡμέραν
 ἀκρίτως ἐλπίζοντο τὰς παραπίπτοντας τὰς μὲν πολλὰς ἐκ τῆς κατα-
 λόγῃ τῶν πολιτῶν, τὰς δὲ ἢ ἐκ τῶν συστρατιωτῶν, ὥς ἂν σωφρονέν-
 τας τοῖς πολίταις ἐκ τῆς σεμνότητος εἰκαζόν εὐκλεῖναι. Τῆς δὲ δὴ σά-
 πτεως ὡς τῆς μεταπέδεσθαι ἀπηνείας, ἢ παροινίας οἱ μὲν οἴκοι κα-
 τέχοντο περιδεῖς οἱ περὶ τῶν πολιτῶν, ὅσον δὲ ἔμπορον, ἢ ὅσον
 βάναντον πανταχόθεν τὰ ἐργαστήρια κλέοντες, ἢ ταχὺς εἶχον, τῶν
 παλαμναίων τὰς χεῖρας ἐσπεύδον ὑπεκδύναι. Τί γὰρ ἐπὶ ταῖς εἰ-
 σθε ζυμβεβηκῶσι; μὴν μὴ χεῖρω τοῖς Ἡγεμόνοις ἐπιγεγνησθαι τὰ
 ἐφεξῆς; μὴν μὴ τὸ τηλικῶτον πῦρ τὴν Πόλιν ἐπινωεμῆσθαι λογίζε-
 σθε πᾶσαν ὡς μηδὲν σβέσειν κατισχύμενον; μηδαμῶς ὡς ἄνδρες, μη-
 δαμῶς ὡς γὰρ, ἀλλ' ἐξαλλόν τι, ἢ δαιμόνιον ὡς ἀληθῶς τὸ μετὰ ταῦ-
 τα. δυοῖν γὰρ τινὲς τοῖν ὡς τῷ ἀγροῦ τὸν βίον ποιημῶσιν ὁ μὲν ὑπὸ τῶν
 σασπιωτῶν ἀφαιρεῖται, ἢ μὴ τῷ ἐργαστηρίῳ διαπεπιστευκῶς οἰκαζε φέρον
 ὥς τε, ὁ δὲ τὴν βίαν ἐωρακῶς θυμῷ, ἢ τολμῆς ἀβρόον ἐκτίμπλαι, αἱ
 καὶ τὰ προσημῶν κέντρα ὀθόνης τὸ παρὰ τοῦτον ἐξαρθήσας ἀποσπασμα-
 τημαῖαν αὐτοσχέδιον ἤρατο; ἢ μὴν ἢ τὰς παριόντας συνακολουθῆσαι,
 ἢ εἰς ἀμυναὴν ἀνίστασθαι παρεκάλε, ἢ συχνῶν προσεργημάτων εἰ
 πανταχόθεν, ἢ τὰς αὐτὰς ἀναβούντων φωνὰς μυρίος ὄμιλος ἐν ἀκα-
 ρῇ συναλισθῆς, ἢ τοῖς ἐμπροσθὶν ἐκ σιδήρε, ἢ ξύλων, ἢ λίθων ὀ-
 πλοῖς ζυγεσκευασμένος εἰς τὸν ἵπποδρομον, ἢ παρὰ ταῖς πύλαις τῶν
 βασιλικῶν ἀρχείων ἀγείρονται, ἢ καταβοῶσι τῶν ἀλαστέρων, ὡς ἂν
 ἢ Πόλις ἐκτόπως ἐτεθροῦσθαι, ἢ συτετετάρρακτο, ἢ διασπάρρακτο.

Ἐκ δὲ δὴ τῶν οἱ μὲν ἔφευγον οἱ σασσιῶται εἰ πολλοὶ, οἱ δὲ νεοχίρο-
 τόνητοι αὐτῶν ἀρχόντες, ὅποσοι ἐξηγῆσθαι τῆς σάσεως ὡς αἰτία πε-
 ποίηται, βασιλικοῖς ἐπιτάγμασιν ἀλίσκονται, ἢ κατακόπτονται με-
 ληδόν, ἢ ὁ βαρὺς ἐκείνος χειμῶν, ἢ ὡς ἔγωγε ἔπω, ὡς ὀφθαλμὸς ῥίπῃ, ἢ
 θάττον ἢ θεολήγηται, κατευνάσθῃ, ἢ κεκοίμῃται. Ὁρᾶτε γὰρ, ὅπως
 αὐτῆς Ὀθωμανικῆς σάσεως θορυβὸς μετὰ τοσούτον κλύδωνα ἐκ τῆς πα-
 ραχρήμα λεσκέδασαι, ἢ ὁ πολὺς ἐκείνος χειμῶν εἰς βαθεῖαν ἡσυχίαν
 αὐθις ἐξ ἀπροσδοκίης λελύται; Ὅτι δ' ἄρα ἦν τὰ τῆς αἰτίας
 ταύτης, ἢ θαυμασίας μεταμορφώσεως αἰτία; εἴαν ἢ ταῦτα πι-
 νησθε, ἢ οὐκ ἦτω διὰ βλαχέων ἑκείν. Ἀνεβέας αἰτία ἔχει παρ' αὐ-
 τοῖς, ὅς τις ἂν γράφοιτο τῆς εἰς τὸν Αὐτοκράτορα δυσπεθείας, ἢ δὴ-
 τα ἢ ἡ σάσις παρὰ τοσούτον αὐτοῖς ἐπορχεῖται, παρ' ὅσον ἂν ὁ κρα-
 τῶν ἔτε ὑπὸ νωθείας, ἢ ῥαζώνης, ἔτε ὑπὸ Φιδῆ, ἢ συμπαθείας
 χαυνέμενος μὴ τὴν θανάσιμον κατὰ τῶν σασσιωτῶν ἐξωεύκοι ψῆφον.
 Ἐπὶ δὲ ἀνανήψας, ἢ εἰς ἰσχὺν τραχὺς ἀρῇ τὰ ὅπλα, τὸ ἀντικα-
 τῆν ὡς ἰσθὺς ἀράχνης σκεδάννυται. Ἐτι δὲ τριχῶς διηρημένης τῆς Ὀ-
 θωμανικῆς αὐταρχίας ἀπὸ μὲν τῆς κατηκόου τῆς τε ὡς ταῖς Πόλεσι, ἢ
 ταῖς Κωμαῖς, ἢ τοῖς ἀγροῖς ταπεινῶς τε ἢ ἀνδραποδοδὺς ὄντος ἀόπλη-
 τε, ἢ μαλθακῶς ἐδέπω σάσις ἐδεμία κεκίνηται. τὸ δὲ στρατιωτικὸν
 τὰ πολλὰ μὲν σασιάζει, ἀλλὰ ἢ τῆτο ἰδὲ γῶος πολλαχῇ μεμερισμέ-
 νον πρὸς τε ἀλλήλων σωφρονεῖν ἀναγκάζεται, ἢ σφριγῶν ὑπὸ τῶν
 Πολιτῶν, ἢ τῶν Χωρικῶν ἐκτρίβεται. πρὸς δὲ ἢ ὑπὸ τῶν πρέχόν-
 των ὅσον ὡς αὐτῶ σασσιῶδες φόνους διηνεκέσιν ἀποκαθαίρεται. Τρίτη
 δὲ μοῖρα ἢ τῶν ὑπερεχόντων ἐστίν, ἐπὶ δὲ τῶν, ἔχουσι τῶν προγόνων
 ἐπιδεκνύοντες τὰς ἐξοφωμῶας ἐκόντας, ἐδ' ὅποσοι συγγενῶν, ἢ προ-
 σηκόντων σίφει περισσέχονται ταῖς ἀνωτέρω τιμαῖς κοσμεῖνται, ἀλλ'
 ὅσοι τῆς ἐκ φύσεως ἐπιτηδαιότητι, ἢ τῇ ἀτρεῖτι φιλοπονίᾳ χρω-
 νται, ἔτοι πρὸς ὧ ἰόντες ἀναβιβάζονται μέχρι ἐς τὰς ὑπερβεβηκίας ἀ-
 ξίας, ἢ δὴτα καλῶς μὲν τοῖς πράγμασιν ἐπισκάντες, ἢ ἀρεσκον-
 τες ὑφίστανται ἀκλινῆς, φαῦλα δὲ ἢτε δρώντες, ἢτε μελετῶντες εἰ
 ἢ μόνον ὑποπτα γένοιτο τὰ πρὸς αὐτῶ, ἐδὼν πόνοι τῆ βίης, ἢ τῆς

ἀρχῆς παρὰ λύνται, ἢ μάλιστά γε ἦν ἂν τύχῃσι παρ' ἀξίαν ἵστο-
 πησάμενοι, καθάπερ εἰ σὺ τῷ τότε τὰς τιμὰς ἐνημεύει πρὸς τῶν
 βασιωτῶν, ἢ παρὰ τὸ εἰσθὲν πικρύνουσι τοῖς τέλεσι, ἢ τοῖς ἀρχι-
 δέοις ἀνιέταλινον· ἐξ ἧστινος ἔρα μερίδας εἰ τῆς εἰσθῆτος ἐκώληκε
 ἀναζέσκειν ὡς ἔξωθω ἐπιπολαζέσης τῆς σηπεδόνος, ἢ μὴ καθιζα-
 νύσης ἐν αὐτοῖς τοῖς ἀρχεγούνοις φαίνοις, ἢ ἐκ ταύτης τῆς αἰτίας τὸ
 τοικῶδες κακὸν ἐδυσέκνιπτόν ἐστιν, ἔδ' ἀνέχεσθαι. Ἀπὸ γὰρ μοι τῶν
 ἔχει δεῦρο λελεγμένων εὐδελον εἶμαι γινέσθαι, ὅπερ ἀρχόμενος εἶπον
 ὡς ἐκ ἐπ' ἀνάγκης ὑπῆρξε τῇ βασιλείᾳ τὸ εἰς τὰς ξυμβάσεις συγκατα-
 νευκύναι· ἔδ' ὅτι γὰρ ἐς τοσούτων ἐκλελῦσθαι αὐτήν, ὡς θ' ὑπὸ πτοίας
 μεγάλης, ἢ λαποθυμίας πολλῆς εἰς ταυτηνὴ τῆς ἐρήνης τὴν ἰσθμὴν
 ἀγκυρεῖν ἐκδραμῆν, ἢ δύο κακῶν, καθάπερ Φασὶ, προκαμῶν τὸ
 μὴ χεῖρον ἐπανελέσθαι ὡς βέλτερον. Καὶ γὰρ, ὡς συλλήβδην εἶπαι,
 οἱ ἢ ταῖς μάχαις ἠτληθῆσιν, ἀλλ' ἢ τῷ πολέμῳ νικήσῃ. Ἐπειδὴ
 δὲ ἢ ἐν τοῖς ἐμπροσθεν χρόνοις ἐν πολλοῖς ἀγῶσιν ἠτλῶν ἀναφανῆ-
 σαι, ἀλλὰ γε μηδαμῶς ἀνδρῶν, ἢ ὡς ἐξ ὑπαρχῆς αἰὲν συμπλεκομένη
 τοῖς πολεμίοις τέλῳ ἐπικρατεστέρα γέγονε, τὰν τε πόλεμον ἐξηφάνισε,
 ἢ προκόψασα τῆς ἀντιπάλου γῆς ἤρξε, ἢ ὅπερ εἶπω ἐν τοσούτῳ Φρέ-
 ρια κατασχῆσαι μετ' εὐκλείας ἐσπέεσθαι, τὰ αὐτὰ ἢ νῦν ξυμβῆσε-
 σθαι ἐκ ἀμύχανον εὐλόγως ὁρεται. Ἀλλὰ μὲν ἢ τὰ ἀπεβληθέντα
 πανῶν ἐν τοσαῦτά γε εἶναι δέδοικται, ὥστε κατατεθλαίσθαι τὰς δυνάμεις
 αὐτῆς, ἢ ὡς ἤκιστα, ὡν ἀφ' ἧς ἐκείνη, τὴν ἀνάκτησιν ἠλπίσθαι, ἀλλ' ἔ-
 νδ' τὰς εἰσθῆτος αὐτῆς, αἵ περ ἔστιν οἷς ἐμποῦσι τὸ γαῦρον, ἐμποδῶν
 γεγῶησθαι τὸ μὴ ταῖς πολεμίοις διαρκῶς ἀντιπαρατάξαι.
 Ἀλλὰ Φωίης ἀνδρῶν ἐπεσφαιμένης ἀχρῶ ἐπεδὴν ἀνεσχευάσθαι αἱ
 εἰς μέσον ἀχθεῖσαι ἀφορμαί, ἢ ἱκανοὶ δεχῆσθαι καθελὼν ὀντινὲν ἀμέχῃ
 ψυχῆς ὄγκον, ἢ πῆσαι διαπρεσβευσάμενην αἰτῆσαι τὰς διαλύσεις
 αἷς ἔρα γένοιτ' ἂν ταυτηνὴ τῇ πομπῇ ὁ νῦν. Καὶ τὸν δ' ἔρῳ, καὶ περ
 ἐν ἀπείρῳ καταστάς, εἰ πίστεως ἐπιτεύξεσθαι τὸ λελεξόμενον, ὅπως ἐκ
 τοκῆς τὰ ληθῆ λέγονται καὶ μὴ πτενόμενος, καὶ καί ποτε ἐπὶ τοῖς
 πρῶτοις πράγμασι λίαν εὐχόμενος καταγελάσμενος, ἀλλὰ γε ἢ

παρρητιάσομαι σοφώτατον μάρτυρα προαγόμενος τὸν ἐπιόντα χρόνον. Δέδοκται τῇ βελῇ, ἢ τῇ Βασιλεῖ τὸ κράτος ἅμ' ἀναζωσαμένῳ καταρχὰς εὐθὺς περὶ τῆς εἰρήνης ἐπιμελεῖσθαι, ὅπως ἂν συγκροτημένης μὲν τὸ κατήκον ὡς ἡσυχίᾳ, ἢ γαλήνῃ δῶκε, ἀπεβαλλομένης δὲ τὸν ἐξῆς πόλεμον αἰσίως ἀναδῆσθαι συμβαίη, ἢ μηδαμῇ ὡς αἰτίᾳ γένοιτο τῷ μετὰ ταῦτα χυθισομένῳ αἵματος, ἢ τῶν ἄλλων κακῶν, ὅποσα τοῖς πολέμοις ἔωθ' ἐπιτρίψθαι. Ἀλλὰ μὲν ἢ τὸ τῶν παρῳχημένων ἐπιλελῆσθαι, ἢ πατρώας εὐνοίας ἀναμεμνήσθαι, ἢ Φιλίαν ἀνανεῶσαι ἐπίδοξον, ἢ βασιλοπρεπὲς ἡγῆται, ἢ αὐτῆς δὲ τῆς κατὰ τὸν πόλεμον ἐπιτυχίας ἀντάξιον. Ἀτὰρ ἢ εἰ μηδὲν περὶ εἰρήνης ἀνύσασθαι συμβαίη, ἀλλὰ τήν τε τύχην αὐτὴν εὐμνεστέραν ἐς τὲ πλεον ἀπαντήσεν ἐλπίζει, ἢ τὸ δίκαιόν οἱ συναντιλήψεσθαι ἢ συναγωνισθαι νομίζει, ὡς ἀναγκαῖον δῆπερ εἶναι, ἢ τῇ Φύσει σύμφυλον πόλεμον καταπρεπτόμενος.

Μέταμι δὲ ὡς τεύθω ἐπὶ τὸ λοιπὸν τῷ λόγῳ μέρες, ὥς τὸ τῆς εἰρήνης χρῆμα λυσιτελέστατον ὑμῖν εἶναι, ἢ ὡς μάλιστα χρησιμώτατον πάντας ἀναπῆσαι θάρρῳ. Ἀντιβोलῶ δὲ ὡς ἂν μή τις ἐμὲ θαυμάσῃ, αἵ τε δὴ ξένα, ἢ παράδοξα τῷ λόγῳ λαπλέοντες, ὅτι δὴ τηλικέτω ἀγῶνι τὴν εἰρήνην ἐκ ἀναγκαῖαν γεγενῆσθαι τῷ κράτει τῶν Ὀθωμανῶν ἀποδῆξαι πεπειραμένος, εἴτα τὴν αὐτὴν ὡς ὀνησιμωτάτην ὑμῖν, ἢ συμφωρωτάτην εἶναι συμβαλεῖν ἐπιχειρῶ, ἢ παραινεῖν ἐπέχομαι, πῶς δὲ ἐκ ἂν ἀλλότρια ταῦτ' εἶναι τῆς ὁρθῆς εἰρήσεως ἱποκρίσις, ἢ σοφιστικῆς ὄζοντα μαγιστείας ἀποκρίνοι τῆς φαντασίας; εἰ γὰρ τὰ τῆς εἰρήνης ἀναγκαῖα τοῖς νουικηκόσιν ἐπὶ τῆς ἀληθείας ἦν, τὰ τῆς ἀνάγκης πολλῶν γε μείζω προσέσθαι τοῖς νουικημῶσις, εἰ δὲ μὴ τέτοις, ἀλλ' ἐδὲ τοῖς ἡτήσασιν ἄρα. Ἀλλ' ὁμῶς αὖθις ἀξιῶ, ἢ ἀντιβολῶ πρῶτον ἀκροάσασθε, εἴτα θαυμάζετε· πολλὰ γάρ εἰσιν αἵτια τοῖς μὲν ἐξ ἐπιπολῆς ἐπιτρέχουσιν ἀπίθανα φαίνεται, ἢ σχεδὸν ἀπίστα, μετὰ δὲ σκεδῆς συνεξιχνευθῶτα, ἢ ἐξετασθέντα τοῖς πλείυμασιν ἐμφερέστατα. ἢ τῆς ἀληθείας ἐχόμενα, ἢ μεγάλας παρέχοντα τὰς χρείας ταῦθ' εὐρισκόμεθα, ἐδὲ γε μὲν ἐγὼ εἴτε ἡμῖν, εἴτε ὑμῖν ἀνωφελὴ γὰρ

εἰρήνην ἔποιμι· ὅς αὐτὴν καὶ Ἰῶν μάλα δαιμονίων πολέμων πολλῶν λυ-
 τιτελεσέραν οἶμαι γεγενησθαι διὰ παντός αἰῶνος· ἀλλ' ἐς γε τὸ παρὲν
 τοῖς ὑμετέροις πράγμασι περὶ χαιτάτην εἶναι νομίζω, δι' ἧς ἔρχομαι
 εἰπεῖν αἰτίας· Ἀμέλει δ' ὠταῦθα τῷ λόγῳ γενόμενος ἔδω ἀναλέξω
 τῶν, ὅποσα κοινῇ πᾶσιν ἀνθρώποις ὑπὸ τῆς εἰρήνης ἀνίσχεται, καὶ ἀπερ-
 ρεῖ καλὰ, καὶ γαθὰ, εἴα περ ἂν φαίη τις γενεονίας ἀγρῶν, φυτεργί-
 ας ὀμπέλων, κηπεύσεις, ἀναδομήσεις, δημοσίων τε, καὶ ἰδίων οἴκων,
 ναῶν οἰκοδομίας, γάμων κοινωνίας, παίδων ἀνατροφῆς, διδασκαλείων
 ἐπισκευῆς, παιδεύσεις ἐπιστημῶν, ἀσκήσεις ἀρετῶν, γυμνασίων ἀμιλ-
 λαν, καὶ φιλοτιμίαν, νόμων φυλακὰς, ἀδικημάτων ἀποκηρεύσεις, διὰ-
 φοιτήσεις ἐμπόρων· καὶ δὴ καὶ τὰ ἐπὶ τέτοις ἐορταῖς, πανηγύρεσι, φιλο-
 τησίας, εὐωχίας, τέρψεσι, ταῦτα γὰρ πρέπεται μὴ χρεῖσιανοῖς Ἰὰ βέλ-
 τισα, ἀντιποιεῖται δὲ ὁμοῦς αὐτῶν καὶ τὸ Τρέκων ἔθνος· καὶ δὴ ἀμφο-
 τέροις ἀναλόγως διὰ τῆς εἰρήνης ἔοικεν ἐπανθῆναι, καὶ κοινὰς ἰσὺς καρ-
 πῆς· καὶ γε τοιάδε δὴ ταῦτ' ἔντα ὥς γε δι' αὐτὰ πρῶτως ὑπερ εἰρήνης
 ἀνατεῖναι τὰς τῶν ἀνθρώπων σπεύδας, ἀφείσθω δ' ὁμοῦς, καὶ ἀπερ εἰς
 ὑμᾶς ἰδίως ἀνήκεν ὁ παρὼν ὠδοίκνυσι καιρὸς, ταῦτ' ἐπελεύσομαι·
 Πολλὰ μὲν ἔν ὧς ἀληθῶς ἀπὸ τῆς ὠσαντος ἡδὴ πολέμου δαιμονίῳ τύ-
 χῃ κεκάρπωσθε, λάφυρά τε ἔσμικρά, καὶ κοινῇ, καὶ ἰδίᾳ, πολεμικὴν τε
 διασκευὴν ἐκ ὀλίγην, καὶ αἰχμαλώτους ἀναρίθμους, καὶ τὸ δὴ μέγιστον,
 καὶ τιμιώτατον πάντων εὐκλειαν κέκτησθε, ὅποσῃν ὁ πρὶν ἐκ ἡγευχε-
 χρόνος· πρὸς δὲ τέτοις καὶ χώραν ἐπηγάγετε πολλήν, καὶ πόλιν αὐ-
 τῇ, καὶ φέρεια τὸ ὀχυρὸν ἀνωθῶ ὑπὸ τε φύσεως, καὶ τέχνης ἐσχη-
 μῶς παρεστήσασθε, καὶ ὑπήκουον ποικίλῃν κεχειρώκατε, καὶ τοιούτων ὄγκον
 ἀρχῆς ὡς βραχὺ περιέβλεψθε, οἷον ἔδ' ἂν ἡλπίζετε, ἀλλὰ ταῦτά γε
 πάντα κατέχοντες ἔκτι κέκτησθε· ἔδὲ γὰρ εἰς τὰ ὑμέτερα ἦθι με-
 τέβαλε· ἔδὲ μὴν πραττομένων πολέμου, καὶ τῶν πραγμάτων ἀνω, καὶ
 καίτω φερομένων μεταβαλεῖ· δῆται γὰρ δῆται προνοίας μακρᾶς, καὶ
 ἡρεμίας ἔσμικρᾶς, ὥς τε τῷ πολέμῳ τὸν αὐχμὸν ἀπροσεσδοκηότα, καὶ
 τὸ ἀλλότριον ἦθος περιδεδυκότα, καὶ ὡς μέρη τῷ ὅλῳ σώματι συμμι-
 χεύοντα, καὶ συγκραθώτα, καὶ λαβόντα τὸ σάσιμον ἐκ τῆς ἡσυχίας συμ-

πεπῆχθαι, ἢ συνημερόσθαι. Ὡς περ γὰρ ἔτα προσιόντα τῷ κομῶ-
 χῳ ταῦτα πάντα τρέφει, ἢ ῥώννυσι τὸ σῶμα, ἀλλ' ἐπόσα ἐν θά-
 τῃς πέψεως τὰς ἰδίας ἀφαιρεθῶντα ποιότητος εἰς τὴν ἐστίαν τῆς τρεφο-
 μῆς μετασκευάζοιτο, ἔτω δὴ ἢ ταῖς ἀρχαῖς συμβαίνει ἔκαστοι τοῖς ἀ-
 λισκομένοις αὐξάνεσθαι, ἀλλ' οἷς εἰρήνη βαθεῖα παρέχει τὸ ἀρραγές
 τε, ἢ πάλιον. Πολλοὶ τινες ἀρ' ἐν ἢ ὑμῖν χώραι προσήλθον ταῖς ἡ-
 γησαμέναις κατὰ ῥῆν μάχαις, ἀλλ' ἀνθρώπων ἔρημαι κείνται, οἷά τι
 σῶμα δίχα ψυχῆς ἄπνεν, ἢ ἀκαλλές. Ὡς περ γὰρ τοῖς ἀνθρώ-
 ποις αἱ ψυχαὶ, ἔτω ταῖς χώραις οἱ ἄνθρωποι τὸ ζῆν προτανεύουσι,
 κάλλος τε ἐξ αὐτῶν ταῖς πόλεσι, ἢ ταῖς κώμας προσήν, ἢ φέροι τοῖς
 κρατέουσιν ἀποφέρονται, ἢ τοῖς ὡ φυλακῇ πεταγμένους στρατιώταις αἱ
 συντάξεις καιροῖς ἐπιτηδεύουσιν ἀπονέμονται, τῶν δὲ οἰκητόρων χηρευέτης
 αὐτῆς παύεται μὲν ὁ δημόσιος θησαυρός, ὁ δὲ στρατιώτης τῶν προση-
 κόντων σερίσκεται, ἢ γίγνεται τοῖς μὲν πολεμίοις ἐπισφαλής, ἢ ἐ-
 πίμαχος, τοῖς δὲ χωρικοῖς, οἷτινες ὀλίγοι περιῖων, ὀχληρὸς, ἢ βαρὺς,
 τοῖς δὲ ἀρχουσιν ἀπειθής, ἢ ὡς ἐπὶ πλείον ἀπίστος. Καὶ ἦν ποτε πα-
 ρὰ τῆς ἀγῶνας σκαιόν τι συμβῆ, οἷα παίζειν Ἄρης ἔωθε τὰ πολλὰ,
 τότε δὴ τότε θωρόρει τὰ πεπονηκότα, ἢ θλακύπτει τῆς ἀπέκτε πλη-
 σμονῆς ἢ λύμῃ, ἢ τὰ κατὰ μικρὸν μυρίῳ μόχθῳ προσηγμένα τῶν
 χειρῶν ἀθρόον ἐκπίπτει, ἢ εἰ μὲν εὐχάριοι τῷ πολεμίῳ συντιθέμενοι
 τὰς ἀνηκέστες ἀρπαγὰς ἐγκαλῶσιν, οἱ δὲ στρατιῶται φεύγοντες τὸ ἐλ-
 ληπές τῶν συντάξεων ἀνατάνυσιν, ἢ πρεῖσχονται, οἱ δὲ στρατηγοὶ τῆς
 μάχης τὸ ῥάθυμον αἰτιῶνται, εἰς δὴ τὸν Βασιλέα ἢ ὅλην περιῖσταται
 ζημία, ἢ ἀδοξία λοιπὸν.

Ἀλλὰ ἢ Φερίαι δὴ ἐκ ὀλίγα φατέ, ὡς τῇ κατασχεθείσῃ παρ' ἡ-
 μῶν γῇ καθίδρυται, ἢ τέτοις ὅτι πλείον ἰσχύουσι, ἢ τέτων ὁμῶς
 τὰ τέχνη, ἐπὶ πλεον, ὅποτε ἐπολιορκῆτο, τῶς ἐλεπόλεσι μηχαναῖς ἐ-
 ρήριπτο, μακρὰς δαίται προμηθείας, ἢ χρόνος πολλὸς, ἢ δαπάνης ἐκ
 ὀλίγης, ὅπως θὰ καινότητος τοῖς πολεμίοις ἄμαχα, ἢ ἀνυπόστατα
 γένοιτο, ἢ μὴν ἢ τὰ Φερίαι ταῦτα μόνον φωνὴν ἀφίεντα τὴν ἐκ τῆς
 εἰρήνης ἀρωγὴν ἐπικαλεῖ. Πόλεμος γὰρ ἰσαμένους ποῖος ἐν χρημάτων

ὄγκος ἐξαρκέσκειν, ἢ τοῖς ἐν ὑπαίθερι ἐκτασσομένοις, ἢ ταῖς τὰς Φω-
 ραῖς ἔσω τευχῶν μετιῦσι στρατίαις, ἢ ταῖς ἐς τὰς μάχας παρασκευαῖς,
 ὥς ἐπὶ τοῖς δὲ τοῖς ἀναλώμασι, ἢ ταῖς ἀναγκαίαις οἰκοδομίαις τὰ
 δεόντα χρήματα κεχορηγῆσθαι. Καὶ τῆς γὰρ κινδυνεύει λαῶν τινος
 ἀδοκῆτως ἐν ταῖς συμβολαῖς συμπεπτακτός ἐσθ' ὀλίγων ἐβγυνέσθαι ζη-
 μίαν, ἢ λώβην, ἀλλὰ τὸ μὴ πολλῶν ἐτῶν πόνος ἐν βραχεί διελθῆναι
 θά, νέων δὲ μόχθων δεῖσθαι, ἢ τύχης ἐπανιξίας ἐχ' ἡττονος, ἢ πρό-
 σθω λαμπραῖς, εἰ δόξαι τῷ κρείττονι, ὥς αὐτοῖς ἀνασετῶσθαι τὰ λε-
 λυμασμένα, ἢ εἰς τὸν πρὶν αὐτοῖς ἐπαναγαγέσθαι κόσμον.

Ἀτὰρ ἐν ἢ ἔθνη ἢ φαῦλα, ἔδὲ πᾶμπαν ἀνώνυμα εἶσοθαι ὑπὸ χε-
 ρα πεπεικέναι, ἢ νεοσυλλέκτους ἐξ αὐτῶν ἐπιδείκνυσθαι στρατίας· ἢ
 τῆς θάρσος διὰ σώματος ἔχοντες κομπάζετε, ἢ καυχᾶσθε· ποικί-
 λα δὲ ὁμῶς ἐπὶ ταῦτα, τῶν κεχειρωμένων μηδὲν ἡττον χωρίων, ἀλλὰ
 ἢ τοῖς ἡθέσι, ἢ ταῖς Φωαῖς ἀφελήκοτα, ἢ ταῖς περὶ τὴν ἀγιστεύσαν
 θέμιν ὑπολήψεις διαλλάττοντα, ἢ πρὸς ἀλλήλα διαφερόμενα. Ἀλ-
 λ' ὑμῖς ὁμῶς ἢ τὰ νεαλὴ ταῦτα πάνυ τι ὑπολαμβάνετε δυσπαθῆ,
 ἢ καρτερά. Ἐμοὶ δὲ θαυμάζειν ἔπαισιν ἄνδρας φιλοσόφους θεωρίας ἀ-
 πογευσσάμενους μηδαμῶς ὑπονενοηκέναι, ὥς εἰά περ ἑτερογενῆ ταῦτ' ἐ-
 σὶ, ἢ ἀπρόσφυλα μέρη, ἢ εἰς ἐν ἐλθόντα λυμάνεσθαι τῷ στρατῷ τὸ
 ἀκέραιον, ἢ ὁμοφυές, ἢ ταράττειν τὰς ἡρεμίας, ἢ τὰς κινήσεις. ἢ
 μηδὲ δύνασθαι δι' ὀλίγου χρόνου τὴν ἀρίστην ἐληφέναι μίξιν τε, ἢ πῆ-
 ξιν, ἢ δεῖσθαι δὴ ἢ αὐτὰ κατ' ἐξοχὴν μακροτέρας ἐνεργείας, ἢ πά-
 θας, ἵνα τὰς ὑπερβολὰς κολασθέντα εἰς ἐν ἄμαχον σῶμα συγκε-
 ρθῇ, ἢ ὑπὸ τῆς συνεχέστες ὀντελεχείας ἢ τέτων εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀνάλυ-
 σις ἐπισχεθῇ. Ἐστὶν ἔν ἢ τέτων ἢ ἐπιμιξία, ἢ ὁ σύνδεσμος ἐκ εὐμαρῆς
 ὥς ἐπικρατεσέρας τινος φη' ἰσχύος ἐπιθεσμένων, ὀλίγος δέ τις ἄνεμος
 πνεύσας ἀπ' ὠαντίας τὰ νεοπαγῆ ἀνθέλκη, ἢ διασπᾶ, ἢ ἢ μὴ τὴν
 ἀπὸ τῆς εἰρήνης ἢ ταῦτα συναρμολογῇ, ἢ φυλακὴν ἀνένυμνα, ἢ χρό-
 νος προϊόντος ὁμοειδῆ, ἢ συμφυσᾶ γινόμενα, ἢ σερότητι συμπαγῶτα
 ἀσφαλῆ, ἢ ἀόρευστα διαμείνη, εἰς τὴν προτέραν ἑκάστον ἀπιέναι μορ-
 φὴν διακυνδυνεύει. Καὶ ταῦτ' ἐναργέστατ' ἄρα δείκνυσσι τῆς εἰρήνης τὰς

χρείας, καὶ τὰς ἐξ αὐτῆς ὠφελείας διατρανοῦς γὰρ γε πρὸς ὑμᾶς, καὶ τῷ λόγῳ τὴν ὀφελὴν ἀποδίδωσιν, ἣν ἀναγκαιοτάτας εἶναι τὰς ἐνὶ καταλλαγαῖς δεῖξαι σαφῶς ὑποσχομένους μικρῷ πρόσθῳ ἀνεδέξατο.

Πλὴν, ἐπειδὴ περ ὑμᾶς ὁρῶ φέροντας οὐσὶ κακοῖς φαρμακτομῶν τὴν γνώμην πλεονεξία δῆθ' ὡς, καὶ θάρρει τῷ εἰς τὴν ἄχρ' δεῦρο πνεύσασθαι ἐξ ἐρίας τύχην, καὶ οἷ' ἀμφοῖν εἰς τὸ ὠδυθῶν ἐρηναῖον ἀπορῥαθυμῶντας βλέπω, καὶ μηδὲ πῶ πεθομένους τοῖς ἐρημώοις, καὶ γὰρ ἀναπέθεσθε, φέρε δὴ ἀμφοτέρως τῆς δὲ τῆς κακίας τὴν λύμην ὀπόσῃ τίς ἐστὶν ἐξετασώμεθα, ὅπως ἂν τὸν ἀληθῆ λόγον ἔχοι παραδέξασθαι τὸν ἐξ ἀπάτης παθημάτων ἀκραφνῆς ἡ ψυχὴ, καὶ ἀκέραιος, κατὰ τῶν προσηκόντων ἐκ ἀγνώως ἐφάπτοιο. "Αρξομαι γὰρ ἀπὸ τῆς πλεονεξίας ὡς αὐτῆς μὴ ἀνθέτης, τῆς δ' ἀπὸ λαμπρᾶς τύχης εὐτολμίας ἐλκύντης ἐπὶ τὸν πόλεμον, καὶ τὰς κινδύνους. Πλεονεξίαν δὲ ὠταῦθα ἔλέγω τὴν φιλοχρηματίαν, ταύτης γὰρ ἀπαθεῖς εἶμαι γινώσθαι ψυχὰς γυναικας, καὶ γνώμας ἐλευθερίας, ἀλλὰ τὴν πλείονος γῆς ἔφεσιν, ἢ γὰρ μάλιστα βασιλικῆς ἐξικέσθαι δαυνοίας, καὶ τοσούτον αὐτῆς ἀπέχεσθαι δεῖν, ὥστε καὶ ὠδοῶν αὐτὴν ἡγήσθε, καὶ Βασιλεῦσιν ὡς πλείεσσιν πρέπεσαν· τὸ μὲν γὰρ φιλάργυρον μικροψυχίας, μεγαλονοίας δὲ τὸ φίλαρχον εἶεσθε. Ἄλλ' ἔμοιγε δοκεῖ καὶ ταυτηνὶ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ἄλλης ἀπληξίας δαυνοχῶναι μὲν τῷ λόγῳ, ἀλλ' ἔσθ' ὀλλυγῶναι γὰρ τῇ ἐστίᾳ, καὶ μηδὲν ἔλαττον, ἢ περ ἄλλη τις ἀσωτία, ἀνθρώπων λοιμὸν εἶναι, καὶ φθόρον, καὶ ποικίλων κακῶν ἀρχὴν, καὶ ρίζαν, ἢ καὶ μᾶλλον εἰπεῖν τῆς οἰαςδήποτ' ἀκορεσίας, καὶ ἀκολασίας φθινωδесаίτην, καὶ ἐξωλεσαίτην, ὅσον γε ἢ μὲν ὀλίγας τινὰς, ἢ καὶ τὸν ἔχοντα μόνον λυμαίνεται ἢ δὲ πάνδημόν ἐστι κακὸν, καὶ μυρίοις συμφοραῖς, καὶ ἐπιηρείαις ἐπικλύζει, καὶ καταντλεῖ γὰρ ἀρχὰς· καὶ γὰρ ὠδυθῶδε φόνοι ῥέουσι, χῶραι δαίνονται, Κῶμαι, καὶ Πόλεις κατατρέφονται, Φῦλα, καὶ δῆμοι ἐξανδραποδίζονται, εὐδαίμονες πύονται, πλατύνουσιν ἀρπαγες, καὶ μὴν ἐπειδὴν ὠσκήψῃ τὸ τοιοῦτο πάθος ἐπὶ κακῷ τῶν ἀρχομένων τῇ ψυχῇ τῷ κρατύντος, δίκαιον ἔδεν εἶναι ἔδεν, ἔδε ὠθεσμον, ἔδε ἀχραντον αὐτῷ, ἀλλ' ὅτι καὶ τῶν ὠγαθῶν, καὶ βεβήλων ὅσιον φαίνεται παρὰ τὴν τῇ πλεονε-

κτῆν προαίρεσιν. Καὶ οἷα ταῦτα πάσης ἄλλης ἀπλησίας αὐτὴν ὅτι
 μάλιστ' αἰεὶ Φυλάττεσθαι τὰς τὸν χρηστὸν καὶ ἁμώμον βίον ἐλο-
 μένους Βασιλεῖς, καὶ ἀρετὴν κάλλιστ' ἀπρέπειν ἐθέλοντας· εἰ γὰρ τὸ
 τὸ πλεονεκτεῖν νόσημα ἐν ἀκροπόλει τῆς ψυχῆς ἴδρυτο, καὶ τὸ γενναῖον
 αὐτῆς φρόνημα καταδελώσῃ, καὶ λάβοι τὸ κράτος, πολλὰ μὲν εἰσι τὰ
 χαλεπὰ, καὶ δεινὰ, ὧν ἡ προαίρεσις ὑπὸ χεῖρα γίγνεται, καὶ εἰς ἀνδρά-
 ποδον ἀλύσει βαρεῖα πεπεδημένον ἔλκεται τῇδε κῆκεῖσε, καὶ περιφέρε-
 ται. Ἀλλὰ τὸτο πολιτικῶν ὄχλος τιμῇ προταγορεύσας ὀνόματι πο-
 λιτικὴν ἀνάγκην, καὶ πολιτείαν καθήκοντα λόγον ἀπεκάλεσεν, ἄθεον
 δὲ φαῖν' ἐγὼ φιλοσοφίαν καὶ μάλα εἰκότως, τῇ γὰρ ἀληθείᾳ ὀρέξεως
 ἀσελγὲς ἐστὶ προκάλυμμα, καὶ παραπέτασμα, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν ἐμ-
 πύρευμα, καὶ ὑπέκκαυμα, ὥς περ ἐπὶ τῆς ἀρετῆς ἴδωμεν τῷ καὶ περιβλέ-
 πεται, ἀλλ' ὡς κατὰ Διογῶν φαῖναι, κατὰ τὴν λαβὴν ἅπαντα πρὸς
 τὸ πλεον ἔχειν ἐκπράττεται. Ἐκ δὲ δὴ τῆς ἑτεροχρηστίας, ἢτε Φαῦ-
 λον ὡς ἔχει φύσεως ἐν ἑαυτῷ διακλύπτει, καὶ διαφαίνεται μηδὲν, ἀλλ'
 ὥς περ ἐν οἷς ὀφθαλμοὶ ἰκτέρῳ βεβαμμένοι ἐπὶ τὰ χρώματα βλέπουσιν,
 ἀλλὰ τὸ τὸ πάθος, καὶ τὰ ὁρώμενα πρὸς αὐτὸ τὸτο μετασκευάζονται,
 καὶ τοὶ μῆτοιαύτην ἔχοντα χροῖαν, ἔτω καὶ Βασιλεῖ πλεονεκτῶντι κακία,
 καὶ ἀρετὴ ἐπὶ τοῖς ἰδίοις χρώμασιν ἢ μὲν ἀπρίλβει, ἢ δὲ μελαίνεσθαι, ἀλλὰ
 πρὸς τὸ ἐμπεφυκὸς πάθος ἀλλάσσει τὸ χρῶμα, καὶ ἀρετὴ μὲν κα-
 κίας ὑποδύει σχῆμα τὰ πολλὰ, κακία δὲ προσωπῆον ἀρετῆς περιτί-
 θεται, καὶ ὁλως οἷς τὰς καλλίστας μετακοσμεῖται μορφάς. Καὶ τὰ ὀ-
 νόματα δὲ τοῖς πράγμασιν ὑποτίθουσιν, οἷα καὶ βέλεται, τὸ πλεονεκτι-
 κόν, ὥς Βασιλέα κόσμιον ἀρετῇ, καὶ πλεονεκτὴν εὐρεῖν εἶναι τῶν ἁμω-
 χάνων, καὶ ἀσύμπλεκτ' αἶψα διακλώθην χιμαίρας τε, καὶ ἱπποκυνταύ-
 ρες, καὶ τοιαῦτα διαπλάττειν εἰκότας, ὅπεσοι ταῦτ' ἂν συνθεῖναι, καὶ
 συναρμόσαι περῶντο. καὶ φιλοκτήμονι μὴν τὰ ἀθεμιτώτατα, καὶ ἐπα-
 χθέστατα ἔστι, καὶ φαίνεται θυμῆρη, καὶ τερπνὰ, τερπνὰ γὰρ αὐτῷ, ὅ-
 σα περ οἷς τὸ πλεον ἔχειν ἄγει, καὶ μηδὲν ἐν ἐστὶν ἀσιβὲς, εὐδὲ ἄβασαν τῷ
 γε ὑπὸ ταυτησὶ τῆς μανίας ἐξοιζορμένῳ, καὶ παραφερομένῳ. Πρὸς
 δὲ τὴν ἄλλην τῆς πλεονεξίας λύμην τί ἂν καὶ ἔποιω; Ἐπείπερ ὡς ἀ-

ληθῶς μινονεκτεῖν ἐς τὸ πλεονεκτεῖν, ἢ τῶν οἰκείων ἑκπτώσις ἢ τῶν ἀλλοτρίων ἑφέσις. Τῆτον δὲ ἐμπεδῶται τὸν λόγον ἱκανὰ πλετῶντες παραδείγματα ἕκτε τῆς ἀρχαίας, ἕκτε τῆς μεταγενεστέρης ἰστορίας, ταῦτα παραλιπόντες ἀρχεσόμεθα τῇ ἀναμνήσει τῆς ὤαυχος περιπε-
τείας ἢ περιπτώσεως, ἥ ἔκαθεν οἱ Ὀθωμανοὶ, ὧς ὑπ' ἀπλησίας χωρίων ἀπελαθῆναι τοσούτων ἕκ ὧ ἀφανῆ, ὧδ' ὧ ἀμφιλόγῳ κείται.

Ἀλλ' ὅμως ἢ ἴστο Βασιλεῖ πλεονέκτη χαρίζμαι, ὡς ἕκ ἀφαιρεθή-
σεται, ὅσα περ ἂν ῥάπῃ τύχης εὐμῶς ἐπικέκτηται. Ἄρ' ἐν δὲ τῷ μακρῷ πολέμῳ, ἢ δὴ τῆς συνεχῆς, ἢ ἀνυπαίστης φορολογίας, ἢ τῆς ποικίλης ἀργυρολογίας τὸν αἰῶνα ἠθισαυρὸν, τῷ κατηκόῳ τὸν πλε-
τον ἕκ ἐξήντησεν; Ἄρα τὰς στρατιώτας ἕκ ἑφθερω ὧδὲ κατηνάλω-
σιν; Ἄρα τὰς οἰκείας χώρας ἕκ ἐξέτριψιν, ὧδὲ κατέσρεψιν; Ἄρα
κινὰ δορυκτῆς γῆς ὀνόματα δλαριθμῶν τὰς πρὶν ἀνθίστας πόλεις,
τὰς πρὶν περικαλλεῖς Κώμας ἕκ ἐξῆρυν, ὧδὲ παρέλυσιν εἰς ἄδῶν.
Ταῦτα τῆς ἐμπλήκτης πλεονεξίας, ἢ τῷ καταπτύσει τῶν ἀλλοτρίων
ἔρωτος τὰ κέρδη, ἴτοι οἱ ὄροι, τῆτο τὸ πέρας ἢ ἀποβολή, ἢ δλαθερά
τῆς δικαίας, ἢ προγονικῆς κτήσεως. Ἄγετε δὴ ταύτην ἐξορυξώμεθα
τῶν κακῶν τὴν πολυφυῆ, ἢ πάμφορον ρίζαν, τέτῃ τῷ πνεὸς τὴν ἐ-
σίαν ἀποσβεσώμεθα, ἢ αὐθις εἰρήνη ἐμπολιτεύσεται βαθεῖα, ἢ τῷ
πολεμικῷ πεπαυμένῳ ταραχῇ πάλιν ἢ κατὰ φύσιν φιλία, ἢ εὐεργη-
προσγνώσεται, ἢ τῶν καλῶν δημιεργός, ἢ χορηγός τῆς ἀληθῆς εὐ-
δαιμονίας, ὅσιν γε συγχωρεῖ ὁ ἐπίκτητος ὅτισι βίος. Ἐλήξε πλεονεξί-
α τ Παισάτωσαν αἰχμαλώτων ὀδυρμοὶ, αἰλύσεων κτύπος, γυναικῶν
χρηῖαι, ἢ θρήνοι, ἐπισχέτωσαν ὀρφανὸν τὰ δάκρυα, ἀνοιγνύσθω-
σαν ἐμπόρια, φοιτάτωσαν ἔμποροι, ἐπιλαβέσθωσαν γεωργίας αἰδεῖς
ἀροτῆρες, ἀκινδύνῃ δλάπλῃ πλωτῆρες ἀρξάτωσαν. Καὶ τί ταῦτα
σμικρολογῶ; Τῶν ἀθλίων σωμάτων παυσάτωσαν οἱ τῷ αἵματος ῥύα-
κες, σήτωσαν αἰ τῶν Πόλεων καταστροφῇ, αἰ τῶν ἐθνῶν λεηλασίαι,
μὴ τραύμασι πηρέσθω σώματα, μὴ κερέσθω γῆ, μὴ καθαιρέσθω τε-
μένη, μὴ ἀνασκαπτέσθω Φερίαι, ἢ φυλακτήρια, ἀλλὰ πολέμοιοι
συγχαιρέτωσαν ἀλλήλους περιπτυσσόμενοι, ἢ συνευωχέμενοι. Ἄ-

πελήλαται Ἐννυῶν, ἐξέωσαι Ἀρης, ἦρται γὰ κακά; Χῶραι, καὶ Πόλεις
 κάλλος, καὶ κόσμον ἀναλαμβάνουσιν, ἱερὰ δομῶνται, καὶ ναοὶ, ἀκαδη-
 μίαι, καὶ σοαὶ, καὶ λύκκα πετᾶίνονται, καὶ θνητοὶ τὸ ἀνήμερον, καὶ ἀτί-
 θασσιν ἀποδιδάμωσι μελιχίους ἥθεσι, καὶ τρόποις διμαγωγῶνται,
 καὶ Φιδρὰ, οἷον ἀπὸ σκληρῶ χερμῶνος, ἐαρινή τις ὥρα προσμεθιᾶτοῖς
 ἀνθετὶν ἔδω μῆον, ἢ τοῖς καρποῖς κομῶσα, καὶ βρύστα. Ἀλλ' ἐπέ-
 περ ἀρκέντως, ὅπως ἀπερρῆτοῖς κρατῶσι παρὰ τῆς πλεονεξίας βλά-
 βος, ἡδὴ μοι δέδεικται, τὰ ἀμφὶ τῆς τύχης, ἢ δοκεῖτε κεχρηῆσθαι πλῆστα,
 καὶ κάλλιστα, ἐφεξῆς μετελευσώμεθα. καὶ ταύτην γὰρ ὑπέραγαν ἀγα-
 θὴν γωομῶν ὑποθερμάνειν ἐκτόπως ὑμᾶς, καὶ πάνυ τι παραθήγειν εἰς
 τὴν ἀγῶνας ὁ πρόσθεν ἀπέφηνε λόγος. ἔσι δὲ καὶ τῆς πλείονος ἀκολά-
 σως ἐρέγεσθαι ἀρχή, καὶ αἰτία ἢ τύχη. ὡ γὰρ τοῖς ἐγχερήσασιν ἀπό-
 ρετον ἀπεργάζεται, καὶ ἀπληστον τὸ ἀνθρώπικον εὖροια, καὶ εὐημερία.

Ἵμεῖς μὲν ἄρα κατὰ τῆτον τὸν πόλεμον καὶ τὴν τύχην εὕρηκατε
 τὰ μέγιστα συναγαμῶν, καὶ συναγωνισμῶν, καὶ τοσόνδε συμ-
 πράττεσαν, ὥστε καὶ ὑμᾶς αὐτὸς χήνοντας τοῖς ἐξ ἀπροσδοκήτου προ-
 σιῶσιν εὐτυχήμασι, καὶ θαυμάζοντας ἐξίσασθαι. Τὸ δὲ δὴ πολέμιον
 καὶ μόνον ὑμῖν ἀντιταττομένους ξυνέβαλεν, ἀλλὰ καὶ ἀντιπαλαίετη τῇ
 τύχῃ φείτοι βίῃ ξυνεπλέκετο. καὶ μὴν αἱ μὲν εὐημερίαι γενναῖες ὑμᾶς,
 καὶ θραυῖς, καὶ τολμητίαις ἀπεδέξαντο, αἱ δὲ δυσπραγίαι, καὶ περιπέ-
 τηαι θαλῆς, καὶ κατεπτηχότας ἀπεργάσαντο τὴν ὡαντίαν, ὥς θ' αἱ
 παρ' ὑμῶν ἐπιβόλαι τοῖς ὡαντίοις ἡδὴ τὸ φρόνημα διὰ τὰς προγεγο-
 νήσας ἀτυχίας γενικημῶσι γεγῶνται. Ἀρτι γὰρ προκαταπεπληγ-
 μῶσι, καὶ εἰς τροπὴν, καὶ δρασμὴν ἐπιβλέποντες κατ' αὐτὴν τὴν πρώτην
 ἐποψὶν ὑπεξίσαντο τῆς χώρας, καὶ ἀπό γε τῆς μεγίστης ἴσε τοῖς πρᾶγ-
 μασιν ὠχεθῆναι ῥοπὴν, τὰ μὲν ὑμέτερα ἐπαίρουν, τὰ δὲ τῶν πολε-
 μίων κατάγουν. καὶ ἔκ ἀντὶς ἕξαρνος ἔσαι τεταῖ, ἔδ' ἔστιν ἂν ὅς ἐκ
 ἀναθείῃ τῇ τύχῃ τὰ πλῆστα τῶν πεπραγμένων, καὶ δευτυχημένων.
 Ἀλλὰ μὴν ὅσοι ἀπηλαύσατε ταύτης λαμπραῖς τε, καὶ Φιλίαι, τοσόν-
 τον τὸ ἐξυρρόπον αὐτῆς ὑμᾶς δεδιτλέτω, καὶ τὸ ἀσάθμητον, καὶ τὸ ἀ-
 πεχθὲς δὲ, καὶ δυσμωαῖνον ὑποβλεπέσθω. Διακίρην γὰρ ἀναίδην εἰω-

ἴδω αὐτὴ τὰ ἀνθρώπινα, καὶ τοῖς θνητοῖς ἡ μαινὰς ἰσὰ χρεῖται νηπί-
 οῖς, ἄρτι μὲν εἰς τὴν αἰθέρα μετεωρίζεσθαι, ἄρτι δὲ εἰς βάραθρον ἀπορ-
 ρίπτεσθαι· καὶ γὰρ πρὸς ἑαυτὴν ἀμειλιωμένη τοῖς ἀντικειμένοις ἐκ δια-
 μέτρων ἐφ' ἑκάτερα μέτεισι τὰς ἀκρότητας. Καὶ ποτὲ μὲν ὅτι μάλι-
 στα Φαιδρὰ, καὶ χαρίεσσα προσμεδῖα, ἀπατήσασα δὲ, ὅς ἐθέλοι, κα-
 τασπᾶ τὰς ὀφρῦς, καὶ βλοσυρὸν ἀφορῶσα κατηφείς, καὶ πικρὰς ἐπα-
 φίησι τὰς ὀψεις, καὶ εἰάτις ἰοδόλος ὄφης ἀπὸ τῶν ὀμμάτων ἐκχέει τὴν
 λώβην. Ἐν δὲ ταῖς τοιαύταις μεταβολαῖς ἐπαμβρομῶν τὸν τρόπον,
 ἵνα καὶ τέτταρ' ἡ ἀβεβαιὸν ἐπιδέξῃ, καὶ ἄσπετον ἴας μὴ χάριτας κατακερ-
 ματιζομένη χορηγῇ κατὰ μέρος αὐτάς, ἃ δὲ χρόνος προϊόντος ἐπισε-
 σῶρευται, ταῦτ' ἀθρόον ἔλκει, καὶ πάντ' ἀπόλλυσιν ὁμῶς, καὶ ὅς δὲ
 ζηλωτὲς ὁ χθρὸς ἴδω ἡλίου, τῇ ὑπεραίᾳ τέτταρ' ἡλεῆσθαι παρασκευάζει.
 Ταῦτα δὲ οὐ μόνον πρὸς τὰς ἡτῆρας αὐτὴ παίζεται, ἀλλὰ καὶ τοῖς μεγί-
 στοις ἀπάντων ἀνθρώπων, καὶ ἀμύθητόν τι κράτος περιβαλλομένους με-
 γάλ' ἀτῆα, καὶ ἄτοπα ὡς περγάζεται τὰ πταίσματα· οὐδὲ γὰρ ἀν-
 μικρά τις ἀρχὴ τὰς ὑπ' αὐτῆς μεγάλας χωρήσει συμφορὰς. Τὸ δὲ
 δὴ ἀκρότατον τῶν κακῶν, ὃ καὶ τὰς ἐταριζομένους αὐτὴ κατὰ κρημνῶν
 ὠθεῖ, καὶ δυσδαιμόνως ἐκτραχηλίζει ποικίλαις συμφοραῖς ἐξῆς ἐπικλύ-
 σασα, ἐκκινῶ γέ ἐστιν, ὅτι τῶν τῶ νοῦς ὀμμάτων πολλὴν ἀχλὺν κατα-
 χέασα, καὶ αὐτῶν δὴ τῶν κοσμιωτάτων, καὶ νενεχέσάτων Βασιλέων ταῖς
 ψυχαῖς φησὶ πάθος καινοποιεῖ, τὰς μὲν εἰς τὰς ὕβρεις περιτρέπεται,
 καὶ τὰ σωφρονεῖν ἀπάγει, τὰς δὲ εἰς τὸ μετέωρον ἀνέλκει, καὶ ὑπέ-
 ροφρον, καὶ πόρρω τῆ μετριάσειν ἀπελαύνει, καὶ ὥς δὲ ῥιψοκινδύνους
 ποιεῖ, καὶ τῆ δεινότητος ὑπερόπτας· τῷ γὰρ μεγάλως εὖ πράττειν πο-
 λὺ συμβαίνει τὸ αὐθαρδές. Ἀλλὰ καὶ ταῦτα πεπονθότες, καὶ οἱ μυρία
 συμπίπτει ὡς ταῖς εὐημερίαις σφαλέσθαι, ἐχεφρονεῖν ὁμῶς δοκῶσι, καὶ
 κρατισεύειν οἱ ἄριστοι· παρὰ γὰρ τὰς εὐπραγίας τὰ πολλὰ τῶν ἀ-
 μαρτημάτων ἢ τῷ μεγέθει τῆς ἐπιτυχίας συνεσκίασμονα συγκρύπτε-
 ται, ἢ καὶ συμβαλεῖν ὑπολαμβάνεται· ἐπὶ γὰρ γέλος λαμπρὰ τύχη προ-
 σεπιβυγνόμηνον ἰδὼ δὴ μέσῃ ἢ τε προσφύρως, ἢ τ' ὡς ἀντίως ἔχοντα πρὸς
 αὐτὸ ἀπαντα δείκνυσσι κάλλιπα διατεθεῖσθαι. Καὶ δὴ τὰ πλεῖστα τῶν

σφαλμάτων, ἅπερ ἄλλοτε τὸ πᾶν ἂν σέσρεψε, ἢ ἀνέτρεψε, Φιλαν-
 θρωπευομένης τῆς τύχης, ἐπαινῆται, ἢ τῷ στυτυχηκότι ἢ ταῦτ' αὖ-
 χημα, ἢ κόμπου ἢ σμικρὸν ἐμποιῇ. Καὶ τῆς τύχης ἄρα συναρμύ-
 σης οἱ μὲν στρατηγοὶ δοκῶσιν ἐχέφρονες, οἱ δὲ στρατιῶται καὶ τοὶ Φαῦλοί-
 τινες, ἢ δειλοὶ καταθρασύνονται, πάντων δὲ καταφρόνησις ἐστὶ, ἢ ἀ-
 μεριμνία, ἢ τῶν προσηκόντων ἀμέλεια· ἢ δὲ, ὡς ἔρηται, τέτρε ἡ τύ-
 χη περπέμψασα τὰς ὑπηρετίας ἐγκατοικίζεταί, ἢ βεβαίως ἐμφωλεύ-
 σασα τὰς ἐπηρεάς ὑαποτίκται, ἢ τῶν συμφορῶν τὰς θρήνους ὠνυχῇ.
 Ἐπὶ δὲ ποτε τὰ πράγματα ἀπὸ τῆς πρὶν εὐπραγίας λακυλινδέμε-
 να ἀτυχία, ἢ λαλαιπωρία περιπεσῇται, τῆνικαδὲ τῶν πρὶν μνηνεκτη-
 μάτων ἕκαστον εἴτε χρημάτων ὥδεια, εἴτε στρατηγῶν ἀπειρία, εἴτε
 φαυλότης στρατιωτῶν, εἴτε τι ἄλλο τοιοῦτον ὡς ἔχει λακαλύπτεται,
 ἢ ἐς Φῶς ἔξισι, τῆνικαδὲ παρὰ μὲν τῶν Φρερίων συχνὰ φοιτῶσι
 γράμματα τὰς φόβους, ἢ τὰς κινδύνους· ἢ τὰς ἀλώσεις ἐξαγγέλλον-
 τα, ἢ τῶν ἀναγκαίων τὴν χρέαν ἐλέγχοντα· παρὰ δὲ τῶν στρατῶν
 πυκνοὶ παρίασσι δρεμῆς τὰς ὡ αὐτοῖς θλίψις μνηύοντες, ἢ τῶν ἐπὶ
 φυλακῇ μακρῶν ὁρίων τεταγμένων τὰς ἐπισφαλῆς διαστάσεις, ἢ τῶν
 ἀντιτάσσειν τῇ πολεμίᾳ στρατιᾷ μελλόντων τὴν ὀλιγότητα, ἢ τὰς
 ἀπορίας διαγγέλλοντας, ἢ τῆτο μὲν εἰς τὰς φυλακάς, τῆτο δὲ εἰς τὰς
 μάχας διασκιδναμένων τὴν δυσχέρειαν τῆ μερισμῷ κατοδύρονται, τῆ-
 νικαδὲ τὸ ἀμέριμνον αἰ παντοδαπαῖ, ἢ χαλεπαὶ φροντίδες διαδέχον-
 ται, τὸ δὲ ἀγέρωχον ὀχληροὶ, ἢ ποικίλοι περισπασμοὶ περιῖσκνται,
 τὰς δὲ μεγάλας ἐλπίδας παρωσάμενοι ἐμπληκτικώτατοι φόβοι, ἢ
 δριμύτατοι λογισμοὶ τὴν ψυχὴν κατίσχνονται, ἢ δάκνυσι τὴν καρδίαν.
 Οὐδὲ μὲν, ὅπηνίκα δραπέτις ἀπῆρεν ἡ τύχη βυλομοίσις ὥεσιν ἡρε-
 μῆν, ἢ εἰρήνην ἐλομώσις ἀσχολίαν ἔχεν, ἢ σμικρῷ πρόσθω δυνα-
 μώσις ἀπῆρετκεν, ὥδὲ χεῖρῶσιν ἀνακωχῶν ἔξεσιν ἐπιτευξέσθαι, εἰς
 ὧνυχος ἐκλιπαρέμωσι βλέμματι βλοσυροῖς ἀπεδοκιμάσαντο.

Ἀπίτω ἄρα, ὅς ἂν βέλοιο, ἢ τῇ τύχῃ πεπιστευκῶς ταύτῃ τῆς οἴα-
 κας ἐπιτρεψάτω, ἢ τὴν ὀθόνην τοῖς ἀπ' αὐτῆς ἐρχομένους ἀνέμοις ἀ-
 ναπετάσας ὥσπερ ἕρσις αὐτοῖς ἐπιχαρέτω. Ἀλλ' ἡμῆς γε τὴν α-

πατεῶντα, καὶ δολορράφον ἐπιγνόντες τὰ μεθίσματα, καὶ τὴν θωπείαν ἀποσραφῶμεν, ἐπὶ δὲ τὸν εὖδον, καὶ ἀκλυτον λιμένα τῆς εἰρήνης τὴν ἑλκάδα μετάγωμεν, καὶ τῷ τῷ προτερμίσαντες χαλᾶσμεν αἰσίως τῆς ἀσφαλείας τὴν ἀγκυραν, τῶν ἱερῶν συνθηκῶν τὰ ὅσια πείσματα δῆσμεν, τῷ ῥύσαντι τὰ σῶσρα φιλοθέως ἐμολογήσμεν, τοῖς ἀγῶσι, καὶ τοῖς κινδύνοις πέρας ἄριστον ἐπιθώμεθα, τὸ φορτίον ἀσινὲς εἰς τὸν αἰγιαλὸν ἐκφορήσμεν, σαλεύσαν δὲ ὡς μέσῳ πελάγει τὴν τύχην ἐκόντες ἀπολάπμεν, πρὶν ἢ πελαγίως ἡμᾶς ἐξαφῆς ἀφῆσθαι τῆς πολεμικῆς ζάλης ἄκοντας χημαζομένους τοῖς κλύδοσι. καὶ τῷ ῥοδίῳ διακινδυνεύοντας.

Καὶ ταῦτα μὲν ἀπαθῶς τε, καὶ ἀκριβῶς ἐξετασθῶτα τὸν μεταξὺ πόλεμον εἰς εἰρήνην διαλύσαι λίαν ἱκανά μοι δοκεῖ· ἣν δὲ πῶς ὑμεῖς ἄλλως κρίνητε περὶ τούτων, ἀλλ' ὅν ἐκείνῳ γὰρ πῶς ὑμῶν ἐκ ἐφάψεται, καὶ δε καθίσταται ψυχῆς γυνάξ, καὶ ἐχέφρονος· Ἄν γὰρ ὑμεῖς ταυτησὶ τῆς πρεσβείας ἡμῶν ὀλιγωρηκότες τὸν ὑπάρχοντα καιρὸν διαφθείρητε, μηδεμία τῶν ἐπὶ γῆς ἀρχῶν ὡς εὖ δεῶντας ἡμῶς ἐπαινέσει· πῶς γὰρ ἂν ἐπαινέσῃαν εἰρήνης ὠδόξε, καὶ εὐκλεῆς ἀσάβητον, καὶ ἀδέβαιον πόλεμον προτετιμηκότας; Καὶ οἱ νῦν ἡμῶν χρήμασί τε, καὶ σώμασι, συμμαχόμενοι, καὶ τῷ πολέμῳ τὸ ἀνήμερον ἄχθος τῷ ἅμα συναϊρόμενοι, ἐπειδὴν ἴδωσιν ὡς ἐκ ἐξ ἀνάγκης, ἀλλὰ καθ' ἡδονὴν, καὶ πρὸς ἴδιον ὄφελος ὁ τριῖτος ἀγὼν ὑμῶν μετ' ἀπλησίας σπικδάζεται, πῶς ἐρείδοντες, καὶ ἀνακρυφίζοντες ἐπαύσονται; καὶ ἐπειδὴν κατὰ μὲν τὰς νίκας ὑμεῖς ἐπικαρτεμένους τὰ κέρδη τῷ πολέμῳ, καὶ μέγεθες τῷ ἀρχῇ τῇ ὑμετέρῃ περιτιθεμένους, αὐτὰς δὲ ἔστε τὰς νίκας ἀγωνιζομένους χρημάτων τε, καὶ στρατιωτῶν σφᾶς ἐπιηλλάχθαι πολλῶν καθορῶντες, παρὰ δὲ τὰ πταίσματα ἐξίσθαι λελυμάνθαι, καὶ κατὰ τετραχῶσθαι, μηδ' ὄγαν μήτε ὡς τὰς μάχας, μήτε ὡς τοῖς κινδύνοις, μήτε ὡς τοῖς τραυματίαις, μήτε ὡς τοῖς τραύμασιν ἀπολαύοντας; καὶ τί γε ἄλλου πλὴν κινδὸν κρότον σφᾶς αὐτὰς συνιδόντες ἀπεναιμένους πῶς ἔναις ἐτέρας ἐ μεταβαλῶσι δόξας, καὶ εὐχρησθῶσι τὰς ὑμῶν ἐπιφθονιάτας; Τὸ δὲ πολέμιον ἀπ' ὀνάντιας, ὅποτεν ἡμᾶς ἀπράκτους ἀποπέμφητε,

τὴν εἰρήνην ἀπερχομένης ἐκ τῆς κατεπευγμένης ἀνάγκης εἰς ἀλκὴν ὕπερ
 τῆς εἰκείας σωτηρίας τραπήσεται, καὶ τῆτον διατωῖται πρὸς ἅπαντας
 λόγον ὡς μάλισ' ἐπ' ἄμυναν ἐποτρύνοντα, ὅτι καὶ πρεσβυσάμενοι μετ'
 ἐπιεικείας πολλῆς, καὶ τοσούτων ζῶν ἔδωκε κόσμῳ παρακεχωρηκότες εἰ-
 ρῆνης ὅμως ἐκ ἡζιώνται, ὥστε διὰ ταῦτα δεήσει, ἢ γενναίως ὑπὲρ τῆς
 σῶσεως ἀγωνιζομένους εὐδόξως ἀποθανεῖν, ἢ διὰ τῆς πολέμου τῶν
 παίδων, καὶ τῶν γυναικῶν, καὶ τῶν εἰκῶν πραγματεύσασθαι τὴν ἀσφα-
 λειαν. Εἴτ' ἐπέπερ ὁ πόλεμος νικῶντας ἅμα, καὶ νικωμένους πακίλοις
 πόνοις, παντοδαπαῖς ταλαιπωρίαις, μυρίαις συμφοραῖς κατατρίβειν ἡ-
 ῶθε, πῶς τὰς αἰτίας πρὸς τε Θεῷ, πρὸς τε ἀνθρώπων φευξέσθε τῶν
 ἐσομένων κακῶν; Καὶν τε γὰρ πολυτρόπως ἀπολογήσθητε, παλασσαί
 γὰρ ἀλλήλοις οἱ λόγοι, ἀλλὰ τοῖς γε ἐχέφροσιν, οἱ καὶ μὴ τῆς ἐξαρχῆς
 πολέμου, ἀλλὰ τῆς γε μακρότητος, καὶ τῶν ἐξ ὑπαρχῆς κινδύνων ἀναν-
 τιρρήτως ὑπαίτιοι φανήσεσθε. Καὶ εὖν ἀμελήσητε νῦν, ἀλλ' ὅμως καὶ
 ἐπαλλήλοις κινδύνοις, καὶ μέχθοις, καὶ ἀτυχήμασι, καὶ τραύμασι τρυ-
 χωθήσεσθε, καὶ τελευτῶντες ἐκ ὥσπερ νῦν ἐκ προαιρέσεως ἀγαθῆς,
 καὶ προνοίας, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης ὠθέμενοι, καὶ ἐπιμηθείη πολλῇ μετὰ
 μέλοι πάλιν εἰς αὐτὰς ταύτας τὰς θλίψεις καταντήσεσθε. Ἀλ-
 λὰ ταῦτα δὴ ταῦτα κατὰ νῦν ἀναπολήσατε, καὶ περσικόντως περὶ
 χρήματος ἔτω μεγίστη, καὶ σκέψεως ἀξία πολλῆς, οἷόν ἐστιν ἡ αἵρεσις
 ἢ τῆς εἰρήνης, ἢ τῆς πολέμου ὠθυμήθητε, καὶ ἐπιεικῶς ἅμα βελεύσα-
 σθε, καὶ καθάπερ ἄνδρες νενεχῆσθε, καὶ μάλιστα σώφρονες, καὶ τῶν κα-
 λῶν ἐρασαί χρηστὴν, ὡς ἀσίστακτως ἐλπίζω, ψῆφον ἐνέγκετε, καὶ πῶς
 ἐκ ἐνέγκοιτε τῶν πραγμάτων ἐμπειρότατοι, τῶν χρησίμων ἐπιμελέ-
 σατοι, τὰ ὡς τῷ ἀφανεί δέοντα συνιδεῖν ὀξύτατοι, καὶ ἀρεταῖς ἡγεμόσι
 πρεπύσαις κοσμιώτατοι γινόμενοι, εἴτινες καὶ τῆτ' ἐπίσασθε, ὡς ὡς τοῖς
 μάλιστα ἡγεμόνων ἀρίστων ἐπιτήδευμα γινέσθαι τὸν βόρεον τῆς πολέμου
 εὐκαίρως εἰς ἡσυχίαν καταπραῦναι, καὶ μεθαρμόσαι, καὶ εἰς πρεσβυῖαν,
 καὶ ἡδὺν ζέφυρον λῦσαι τὸν ἐπαχθέστατον τετονὶ κλύδωνα. Καὶ τὴν εἰ-
 ρήνην δε' οἷς ἀσμενοὶ παραδεξάμενοι τῶν ἐκατέρωθεν τὴν ἐξ αὐτῆς λαμ-
 πρὴν προσδοκῶντων αἰθερίαν τὸ ἀνείριθμον πλῆθος ἐμπλήσατε θυμηδίας.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΕΥΧΗ

Μετὰ τὸ Ἀπόδειπνον.

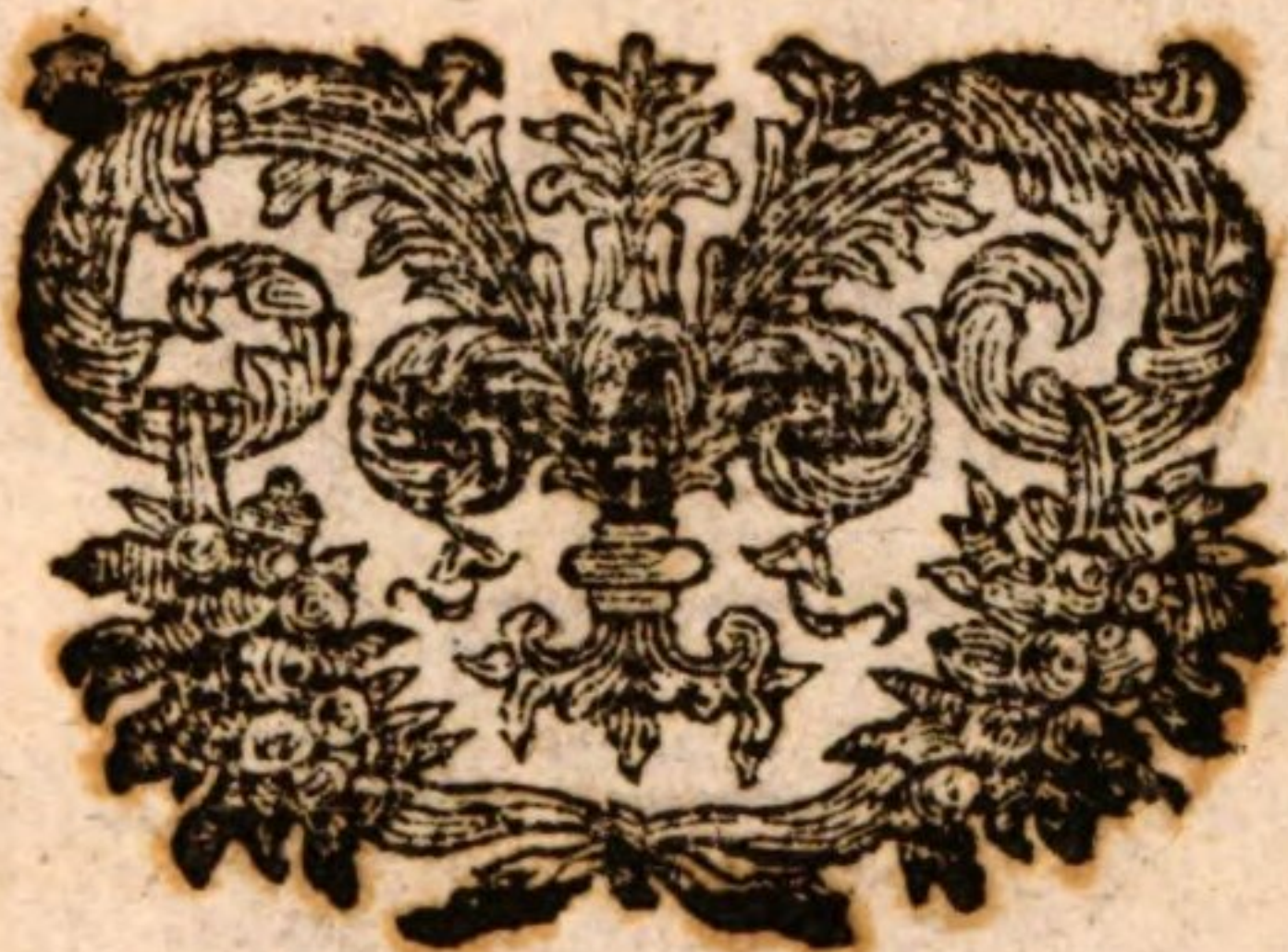
Α Νυμνήμεύ σε ὁ Θεός ὁ ὑπεράγαθος, ὁ ὑπερύσσιος, ὁ ὑπεράρχι-
ος, ὁς διὰ τὴν ἀπειρόν σου ἀγαθότητα παραβλέψας τὰ πλήθη
τῶν ἡμετέρων ἀμαρτημάτων ἔπαρέδωκας ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν
ἀδίκων, ἔτε ζημίαις, ἢ λύμαις καθυπέβαλες τὰς ἀναξίας ἡμᾶς,
ἀλλὰ διὰ τὰς μεγίστας σου οἰκτιρμὰς τῇ ἐξ ὕψους δυνάμει περιζωτά-
μενος ἀπὸ πολλῶν κακῶν, ἢ ἀνταρῶν ἡμᾶς ἀφῆρασας, ἢ ἔσωσας
ἡμᾶς ἀγαγὼν ἀβλαβῆς εἰς τὴν τῆς μεσώσης νυκτὸς ἡσυχίαν, ἢ ἄ-
νεστιν. Φύλαξόν ἔν ἡμᾶς τὰς ἐξυμνῶντας τὴν ἀπειρόν σου ἀγαθότη-
τα ἢ ἐν τῇ παρῇ νυκτὶ, ἢ ὅς ἡμῖν ὕπνον ἀτάραχον, ἢ κατεύ-
νασον πᾶσαν ὀρμὴν, ἢ πᾶσαν ἀνόσιον ὀρεξίν, χαρήγησον ταῖς καρ-
δίαις ἡμῶν κατάνυξιν, ἢ συντριβὴν, ἢ μεταμέλειαν τῶν ἡμεριῶν
πλημμελημάτων. Ναὶ Κύριε συγχώρησον ἡμῖν τοὺς ἀμαρτωλοὺς τὰ
παραπτώματα ἡμῶν, τὰ ἐν γνῶσει, τὰ ἐν ἀγνοίᾳ, τὰ κατὰ δόξαν
καὶ τὰ κατὰ λόγον, τὰ κατ' ἐργασίαν. ὅτι ὁδὸς μὴ ἔμπροσθέν σου
ἀναμάρτητος, ἡμῖς δὲ ὑπὲρ πάντας ἀμαρτωλὺς ἀνομιμάτων πλή-
θει πεφροτισμένοι. ὡ μετανοήσας τὴν ἀπειρόν σου ἐλεημοσύνην πιστῶς ἐ-
πικαλέμεθα, ἢ ἐν αὐτῇ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν ἀσφαλτικῶς ἐλπίζομεν,
ἢ δοξάζομεν τὸ πανάγιόν σου ὄνομα τῷ Πατρὶ, ἢ τῷ Υἱῷ, ἢ τοῦ
ἀγίου Πνεύματος νῦν, ἢ πάντοτε, ἢ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ τοῦ Ὁρθροῦ.

Ο Ἐν μονάδι φύσεως τρισσοφῆς Θεός, ὁ ἐκ τῆς μὴ ὄντος παρὰ
γαγὼν τὰ σύμπαντα, ἢ εὐταξία, ἢ συμμετρία ταῦτα διακοσμή-
σας, ἢ τῷ ἡλιακῷ Φωτῇ καταυγᾶσας, ἢ πλάσας ἡμᾶς κατ' ἐ-
κόντα, ἢ κατ' ὁμοίωσιν, ἢ ἀξιώσας ἡμᾶς μετὰ τὴν νυκτερινὴν ἡσυχί-

αν ευερεθῆναι πρὸς τὰς ἡμερινὰς ἐργασίας, αὐτὸς ὑπεράγαθε Θεὸς
 λάμπρυνον τὰς ὀφθαλμούς ημῶν, τὰς ἀκοὰς ἡμῶν κάθαρσον, τὰς
 λοιπὰς αἰσθήσεις ἀναρρώσων, διασκεδάσων πάνταν ἀχλὺν ἀμαθεί-
 ας, φωτίσων τὸν νῦν ἡμῶν τοῖς νεύμασί σου, ὁδηγήσων ἡμᾶς τοῖς λαμ-
 πηδόσι τῆς θείας σου ἐπιπνοίας πρὸς κρίσιν ἀληθείας τε, ἢ ψεύδους,
 πρὸς ἀποδοχὴν τῶν ἀγαθῶν, ἢ πρὸς φυγὴν φαύλων, πρὸς αἵρεσιν
 τῶν ἐπωφελῶν, ἢ ἀποδοκίμασιν τῶν ἐπιβλαβῶν· ὅτι δίχα τῆς θείας
 σου φωταγωγίας πάντως τυφλώγοντες οὐκ ἔχομεν ἀντακρίναι ὅτε αὐ-
 τοῖς σκοπεύοις τ' ἀληθείας, ὅτε αὐτῆς πράξοις τὸ καλόν, ὅτε αὐτοῖς
 αἵρετοῖς τὸ λυσιτελές, ἀλλὰ τοῖς τῶν πραγμάτων προσχρήματιν αὐ-
 κατάμιναι μυριάκις πλημελῶμεν· Ἐγὼ ἔν τὸν μὲν νῦν πρὸς κα-
 τὰληψιν τῶν ἀναγκαίων, τὴν δὲ γλῶσσαν πρὸς ὑπαγόρευσιν τῶν χρη-
 σίμων. Κατεύνασον τὰς ἐρμὰς τῶν παθῶν τὰς καταθελύσας τὸν
 ἡμέτερον νῦν. Χαλίνωσον τὸ θυμῶδες, ἢ τὸ παρ' αὐτῷ φιλόνηκον
 παῦσον, ἢ τὸ μνηστικάκον ἀναίρησον μετατρέπων αὐτὸ πρὸς θεῖον ζή-
 λον, ἢ θεοσεβὴ τῆς πίστεως ζῆσον, ἢ περὶότητα, ἢ ἀνεξικακίαν. Κα-
 τάσειλον τὸ ἐπιθυμητικόν, ἢ τὸ παρ' αὐτῷ φιλήδονον, ἢ φιλοκερδές
 ἀναχάτισον μεταβαλὼν αὐτὰ εἰς περιποίησιν ἀρετῆς, ἢ ἀγάπην
 τοῦ πλησίον, εἰς ἔρωτα χριστιανικῆς προκοπῆς, ἢ ἐπιδόσεως, εἰς ἔφε-
 σιν τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν. Κύριε τῶν ἀρετῶν μετρίστητι διακέ-
 σμησον τὸ ἡμέτερον ἥθη, κρᾶτυνον ἀνδρεία, ἢ ῥώμην τὸ ἀσθενές ἡμῶν,
 σβέσων τὰς τῆς σαρκὸς ἐρέξεις, ἢ πάσης ἀκρασίας, ἢ ἀτωγείας ἡ-
 μᾶς ἀπάλλαξον, σωφροσύνην ἡμῶν, ἢ σεμνιότητα δωρέμενος. Χά-
 ρισαι ἡμῶν τὴν εὐσέμειν τῆς δικαιοσύνης τὴν ἐκάστῳ τὸ δίκαιον ἀπο-
 νέμεσαν. Στήριξον τὴν ἡμετέραν φρόνησιν αὐτονομίᾳ τῶν ὀρθῶς
 κρινομένων. Φύλαξον ἡμᾶς Κύριε ἀπὸ ἐπιβουλῆς ἐχθρῶν, ἀπὸ αἰφνι-
 δίας λύμης, ἢ πτώσεως, ἀπὸ συκοφαντίας πονηρῶν, ἀπὸ ὀργῆς τυ-
 ράννων, ἀπὸ διαβολικῶν πηρασμῶν, ἢ ἀπὸ παντός ἀνέμου φέρον-
 τος ἡμᾶς, ὅπως κατὰ τὰς ἐντολάς σου τὸν δρόμον τῆς παρῆτης ἡμέ-
 ρας θεαρέτως διανύσαντες τὸ δωρηθῶ ἡμῖν τάλαντον ἀκιβδήλων
 φυλάξωμεν, ἢ διὰ τῆς ἀπείρας σου εὐσπλαγχνίας, ἢ ἀμέτρου σου συμ-

παθίας ἀξιοι γινώμεθα τῆς θείας σε χάριτες, ἢ τῆς αἰδίου σε
μακαριότητος ἀνυμνῶντες ἀκαταπαύτως σὲ τὸν Πατέρα, ἢ τὸν Υἱ-
ὸν, ἢ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ᾧ ἡ δόξα, ἢ τὸ κράτος εἰς τὰς αἰῶνας
τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Kallinikos <IV., Patriarchēs Kōnstantinupoleōs>

Epistolarion ek diaphorōn eranisthen kai typōthen patriarcheuontas tu
patriarchu Kalliniku

Kōnstantinupolis 1804

4 Epist. 66 n

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10352147-2